Operis et autoris cõmendatio

Bruno in pſalterium

Corrigẽdi emẽdãdiq; pſalterij prolo
gus b[illegible] Brunonis epi Herbip. leñ. bre
uis ↄmẽdatio. ⁊ q̃uo proficue legẽdũ ſit
iſtud pſalteriũ inſtitutio ⁊ cohortatio.

Qua nõ cudi
mus. ſ; vetera renouamus
q̃uis vetera renouata nõ
nũq; ſoleant videri noua.
Nõ ⁊ in h' pſalterio pleriſq; poſſe eueni
re nõ dubitam⁹. qui vet⁹ iſtud pſalteriũ
p Origenẽ Hieronymũq; emẽdatum. ac
emẽdatõis ſue ſignis figuriſq; inſignitũ
ſicuti tũc ab eis legendũ eccleſijs tradi
tũ eſt. atq; nũc longo tẽpoꝝ interuallo.
ab vſu noticiaq; hoĩm haud etiã medio
crit' doctoꝝ abolitũ. ⁊ pene ad hoĩm me
moria ablatũ. iteꝝ in lucẽ reſtitutũ. rein
tegratũ emẽdatũq; ↄſpiciẽtes. nouũ il
lud atz recẽter elaboratũ autumabãt. qd̃
pene in lingua latina vetuſſimũ habetur
vñ ⁊ illoꝝ opinionis iudiciũ eiuſdẽ pſal
terij vetuſti codices q̃ hodie habẽtur et
vid' ẽẽ ↄſutãt. Quinĩmo ⁊ ipz ⁊ tale fuiſ
ſe añ ãnos mille Origenis ſctõrũq; patꝝ
Hieronymi ⁊ auguſtini in pluribus ſctẽ
ſcripture locis teſtat' auctoritas. quoruz
tpibus ⁊ grecis ⁊ latinis eccl'ie pcelebre
habitũ eſt. ⁊ poſt eos p multa tpm volu
mina a ſtudioſis viris diligẽter obſerua
tũ. Porro tepeſcẽte hoĩm ad diuinas lit
teras ſtudio inualeſcẽtibuſq; illecebraꝝ
ambitiõis auriq; cupiditatib⁹. faſtiditũ
atq; adeo in deſuetudinẽ iri paulatĩ miſ
ſum eſt egregiũ opus (qd̃ tãmulto labo
re a pr̃ibus p cõmuni oĩm diſcẽtiũ vtili
tate fabrefactũ eſt) vt nr̃a tẽpeſtate eius
vix veſtigiũ relictũ videat'. Et pfecto ni
ſi ſtudioſoꝝ ⁊ quorũdã etiã ſctõꝝ patruz
diligenti cura ⁊ curioſa diligentia puiſe
poſteritati ei⁹ vel pauca exẽplaria reliq̃ſ
ſet. ⁊ nos ignorauiſſem⁹ nec alijs eueñ
gio ↄtradere iſtud potuiſſem⁹. Cui⁹ pul
critudinẽ. vtilitatẽ ac dignitatẽ ideo nõ
verbis ↄmẽdãdã exclamãdãq; neceſſari
um arbitramur q; ſeſe ſine laudatore lau
datũ. ⁊ ſine p̃cone p̃conio oĩ dignũ de
mõſtret diligẽter ⁊ ſine inuidia legẽtib⁹
Quapropter nõ minimas grates pr̃i lu
minũ deo ĩmortali ⁊ clemẽtiſſimo agere
iuſtũ cenſem⁹. q̃ etiã in hac re hũanã mi
ſeratus ignorãtiã. veritatis ſctẽ lucernã
(iam multis ſeculis ſub modio abſcon
ſam) ſup candebrũ reponens. oĩbus qui
in domo dei ſunt relucere fecit. Sed ⁊ il
lis grates nõ habere iniuſtũ arbitramur
per quoꝝ religioſam ſolicitudinẽ eterna
dei ſapiẽtia ſalutarẽ nobis iſtã eruditio
nis doctrinã ad nos vſq; puenire volu[it].
Inter quos beatus pater Bruno ſm ſe
culi dignitatez Cõradi ſecũdi impatoris
patruelis. ſm dei xpo electionẽ herbipo
leñ. olim preclarus eps. religione ⁊ vita
ſanctus. poſtq; mortẽ iſtã tpalem (quam
ſubijt anno dñi noſtri ieſu xpi milleſimo
q̃ddrageſimoq̃nto ſexto kalendas iunij)
etiam miraculis clarus. p̃ter maiora vir
tutũ opera q̃bus ĩ dñico ouili paſtor bo
nus effulſit quibuſq; cõmiſſuz ſibi a dño
gregem ⁊ ope ⁊ exemplo ſemp pauit. the
ſauriſans nihilominus poſteris filijs ſu
is memorabilẽ ⁊ ſanctũ pſalmoꝝ librum
(ex quo ille impreſſus ẽ) ſumptupſe ſcri
ptũ. quaſi hereditatis ſpũalis nõ mini
mã portionẽ reliquit. Quod ⁊ aplo nr̃o
beatiſſimoq; ciuitat' herbipolen. primo
epo ſancto Kyliano offerens his eundẽ
ſanctũ patronũ noſtrũ verſiculis exorat.
Sit collega tue ſortis pater o Kyliane.
Antiſtes dono q̃ te venerat' in iſto. Do
nũ inq̃ iſtud lucroſum. donũ ſuperoga
tionis. donum a celeſti patrefamilias di
gne remunerandũ. Quot eñ ex eo aĩe
pfecerint tot ſup credituz ſibi a domino
ſuo talentuz lucra eidem dño gratiſſima
acquiſiſſe ⁊ ſuplucratũ eſſe credendũ eſt
pꝑter quod ⁊ gratiã memoriãq; ppetuã
apud deũ ⁊ homĩes iuſte meruit. Si ete
nim (vt ſenatori nr̃o magno Caſſiodoro
placet diuinarũ inſtitutionũ libro p̃mo)
antiquarijs ⁊ libroꝝ ſcriptorib⁹ diuino
rũ gratia habenda eſt. q; ſeſe alioſq; ſcri
bendo ſalutariter inſtruunt ⁊ dñi p̃cepta
longe lateq; diſſeminãt. nõ minor haben
da atq; agenda gratia eſt eis quorũ ſtu
dio ⁊ impenſa ſcriptoꝝ man⁹ ſuſtentata
ſalutares iſtas lr̃as exarauit Et ni fallor
laudibus iuſti artificis oĩbus dignus
eſt qui artificem ad bonum opus mouet
dirigit ⁊ alit. Felix (inq̃t caſſiodorus) in
tentio. laudãda ſedulitas ſcriptoris. ma
nu hominibus p̃dicare. digitis linguas
aperire. ſalutẽ mortalibus tacite dare et
contra dyaboli ſurreptiones illicitas ca

Ista Explicatio Psalmorum est Dni Brunonis Episcopi
Herbipolensis. Cuius possessor e H. Stanislaus Staven[illegible]
[illegible] in [illegible] 1500
Jacobi Charmi[illegible] in [illegible] e Conventu S Francisci
Gnesn[illegible]

Operis et autoꝛis cōmendatio

Bruno in pſalterium

Corrigēdi emēdādiꝙ pſalterij prologus b[ti] Brunonis epi Herbip[o]len. breuis ꝯmēdatio. ⁊ qūo proficue legēdū ſit iſtud pſalteriū inſtitutio ⁊ cohoꝛtatio.

Qua nō cudimus. ſ; vetera renouamus ꝙuis vetera renouata nōnūꝙ ſoleant videri noua. Nō ⁊ in h̄ pſalterio pleriſꝙ poſſe euenire nō dubitamꝰ. qui vetꝰ iſtud pſalteriū ꝑ Origenē Hieronymūꝙ emēdatum. ac emēdatōis ſue ſignis figuriſꝙ inſignitū ſicuti tūc ab eis legendū eccleſijs traditū eſt. atꝙ nūc longo tēpoꝝ interuallo. ab vſu noticiaꝙ hoīm haud etiā mediocrit̄ doctoꝝ abolitū. ⁊ pene ad hoīm memoꝛia ablatū. iteꝝ in lucē reſtitutū. reintegratū emēdatūꝙ ꝯſpiciētes. nouū illud atꝫ recēter elaboꝛatū autumabāt. qđ pene in lingua latina vetuſſimū habetur vn̄ ⁊ illoꝝ opinionis iudiciū eiuſdē pſalterij vetuſti codices q̄ hodie habētur et vid̄ eē ꝯſutāt. Quinīmo ⁊ ipꝫ ⁊ tale fuiſſe an̄ ānos mille Origenis ſctōꝝūꝙ patꝝ Hieronymi ⁊ auguſtini in pluribus ſctē ſcripture locis teſtat̄ auctoꝛitas. quoꝛuꝫ tꝑibus ⁊ grecis ⁊ latinis eccl'ie ꝑcelebꝛe habitū eſt. ⁊ poſt eos ꝑ multa tꝑm volumina a ſtudioſis viris diligēter obſeruatū. Porro tepeſcēte hoīm ad diuinas litteras ſtudio inualeſcētibuſꝙ illecebraꝝ ambitiōis auriꝙ cupiditatibꝰ. faſtiditū atꝙ adeo in deſuetudinē iri paulati miſſum eſt egregiū opus (qđ tāmulto laboꝛe a pr̄ibus ꝓ cōmuni oīm diſcētiū vtilitate fabꝛefactū eſt) vt nr̄a tēpeſtate eius vix veſtigiū relictū videat̄. Et ꝑfecto niſi ſtudioſoꝝ ⁊ quoꝛūdā etiā ſctōꝝ patruꝫ diligenti cura ⁊ curioſa diligentia ꝓuiſe poſteritati eiꝰ vel pauca exēplaria reliq̄ſſet, ⁊ nos ignoꝛauiſſemꝰ nec alijs euāgelio ꝯtradere iſtud potuiſſemꝰ. Cuiꝰ pulcritudinē. vtilitatē ac dignitatē ideo nō verbis ꝯmēdādā exclamādāꝙ neceſſarium arbitramur ꝙ ſeſe ſine laudatoꝛe laudatū. ⁊ ſine p̄cone p̄conio oīm dignū demōſtret diligēter ⁊ ſine inuidia legētibꝰ Quapropter nō minimas grates pr̄i luminū deo īmoꝛtali ⁊ clemētiſſimo agere iuſtū cenſemꝰ. q̄ etiā in hac re hūanā mi[s]eratus ignoꝛātiā, veritatis ſctē lucernā (iam multis ſeculis ſub modio abſconſam) ſup candebꝛū reponens. oībus qui in domo dei ſunt relucere fecit. Sed ⁊ illis grates nō habere iniuſtū arbitramur per quoꝝ religioſam ſolicitudinē eterna dei ſapiētia ſalutarē nobis iſtā eruditionis doctrinā ad nos vſꝙ ꝑuenire voluit. Inter quos beatus pater Bꝛuno ſcḋm ſeculi dignitateꝫ Cōꝛadi ſecūdi imꝑatoꝛis patruelis. ſcḋm dei xp̄o electionē herbipolen̄. olim preclarus ep̄s. religione ⁊ vita ſanctus. poſtꝙ moꝛtē iſtā tꝑalem (quam ſubijt anno dn̄i noſtri ieſu xp̄i milleſimo q̄dragesimoq̄nto ſexto kalendas iunij) etiam miraculis clarus. p̄ter maioꝛa virtutū opera q̄bus ī dn̄ico ouili paſtoꝛ bonus effulſit quibuſꝙ cōmiſſuꝫ ſibi a dn̄o gregem ⁊ ope ⁊ exemplo ſemꝑ pauit. theſauriſans nihilominus poſteris filijs ſuis memoꝛabilē ⁊ ſanctū pſalmoꝝ librum (ex quo ille impꝛeſſus ē) ſumptu pſe ſcriptū. quaſi hereditatis ſpūalis nō minimā poꝛtionē reliquit. Quod ⁊ ap'lo nr̄o beatiſſimoꝙ ciuitat[is] herbipolen. pꝛimo ep̄o ſancto Kyliano offerens his eundē ſanctū patronū noſtrū verſiculis exoꝛat.

Sit collega tue ſoꝛtis pater o Kyliane.
Antiſtes dono q̄ te venerat̄ in iſto.

Donū inꝙ iſtud lucroſum. donū ſuperogationis. donum a celeſti patrefamilias digne remunerandū. Quot eīm ex eo anīe ꝑfecerint tot ſuꝑ credituꝫ ſibi a domino ſuo talentuꝫ lucra eidem dn̄o gratiſſima acquiſiſſe ⁊ ſuꝑlucratū eſſe credendū eſt ꝓpter quod ⁊ gratiā memoꝛiāꝙ ꝑpetuā apud deū ⁊ homīes iuſte meruit. Si etenim (vt ſenatoꝛi nr̄o magno Caſſiodoꝛo placet diuinarū inſtitutionū libꝛo p̄mo) antiquarijs ⁊ libꝛoꝝ ſcriptoꝛibꝰ diuinorū gratia habenda eſt. ꝙ ſeſe alioſꝙ ſcribendo ſalutariter inſtruunt ⁊ dn̄i p̄cepta longe lateꝙ diſſemināt. nō minoꝛ habenda atꝙ agenda gratia eſt eis quoꝛū ſtudio ⁊ impenſa ſcriptoꝝ manꝰ ſuſtentata ſalutares iſtas l̄ras exarauit Et ni falloꝛ laudibus iuſti artificis oīmibus dignus eſt qui artificem ad bonum opus mouet dirigit ⁊ alit. Felix (inq̄t caſſiodoꝛus) intentio. laudāda ſedulitas ſcriptoꝛis. manu hominibus p̄dicare, digitis linguas aperire. ſalutē moꝛtalibus tacite dare ⁊ contra dyaboli ſurreptiones illicitas ca

Iſta Explicatio Pſalmorum, est Dni Brunonis Epiſcopi Herbipolensis. Cuius poſſeſor e[st] H. Stanislaus Staxen
Vicarius in [illegible] 1500
Iacobi Charm[illegible] in [illegible] Conuentu S. Francisci
Gnesis

Grāmaticoꝝ regule nō ſemper

lamno attramētoqꝫ pugnare. Tot eñ vulnera Sathanas accipit quot antiquariꝰ dñi verba deſcribit. Sed nō minus felix intentio. non minus laudāda diligentia eius. cuius iuſſu ⁊ expenſis iſta bona fiunt. Magna igitur laude dignus. mḡna grãrũactione proſequēdus. magno deniqꝫ extollendus ꝑconio eſt beatiſſimꝰ iſte pater noſter Bruno. cuius vigili cura et ſollicita prouidētia egregium iſtud pſalterium titulis pſalmoꝝ ac eorūdem thematibꝰ ⁊ ſũmarijs. collectis. dyapſalmatibus. obelis. aſteriſciſqꝫ inſignitũ. atqꝫ gloſellis autēticis marginũ campis circũfuſis. ſicut cernitur diſertum expoſitũ qꝫ ⁊ nobis comparatũ ⁊ relictum eſt Felix profecto pater qui filios ꝑ euāgelium in xp̄o genitus etiā mortuus docet. felices filij qui charas iſtas patris reliquias religioſa pietate cuſtodiũt. ac ſalutiferā doctrinam alta mente reconditā. imitādo ī opus ſanctũ ducũt. Et quid eñ pſalmorum iſtũ codicem niſi beatiſſimi pr̄is vite moꝝ actionũqꝫ ſuaꝝ teſtem ac caras precioſaſqꝫ ⁊ ſctās reliquias dixerim.

Si quidem opa hominũ veſtigia ſunt q̄bus eoꝝ vita inueſtigatur. Tibi igitur o pr̄ luminũ (a quo om̄is ſapiētia ⁊ omne datũ optimũ ⁊ ꝑfectũ mortalibꝰ datur) gr̄as quales valemus (⁊ ſi nō quales debemus) dicimꝰ. daqꝫ vt dignas agamꝰ. qui ꝑ beatum patrē noſtꝝ ⁊ nũc apud te patronũ precioſum iſtum theſauꝝ ⁊ virtutis imitādum exemplar cōſeruaſti. dignare clemētiſſime pr̄ fructum quē in eo patre noſtro ſeminaſti. ⁊ hodie milleſies multiplicare in filijs. vt in profectu aīarum noſtraꝝ nominis tui gloria magnificetur in ſecula. Tibiqꝫ o pr̄ ter quaterqꝫ beate. ⁊ pontifex toto euo venerāde felix Bruno grates referimus. impetra vt digne q̄ꝫ moribꝰ reſpondeamꝰ. Digniſſimas eñ gr̄as agere eſt deo fideliter ſeruire. ſanctorũqꝫ vitam imitari. idip̄m q̄ꝫ eſt deo digne pſallere ⁊ in pſalterio proficere. Propter qđ admonēdus lector ē vt ſi ſalutifere pſalmorum doctrine particeps eſſe deſideret. atqꝫ pſalteriũ nō ſolum habere. verũetiam in eo vtiliter pſallere ⁊ ſapite intelligere velit pſalmorum myſteria nunq̄ ſine oratōe premiſſa legere ⁊ diſcere incipiat. Ideoqꝫ eñ ⁊ orationes pſalterio ꝑſcripte ſunt vt ip̄o poſitionis ordine monſtret̃ quod ſine orōne deuota vane exordiat̃ lectio ſacra. A ꝑncipio quoqꝫ pſalterij ⁊ primo pſalmo legendi initium faciat ⁊ in finē ꝯtinuando lectionē deducat. multa etenī in poſterioribꝰ pſalmoꝝ gloſul̄ omiſſa ſũt q̄ in prioribus ſcripta habent̃ econtraqꝫ in ſeq̄ntibus inueniunt̃ que in ꝑcedētibus nuſlibi reperiunt̃. quoꝝ tñ collatio ⁊ in prioribus ⁊ in ſubſequētibꝰ intellectũ plurimũ iuuat. Semꝑ quoqꝫ Caſſiodori ⁊ gloſe ordinarie in vno ꝓlogo tradita de corpore ⁊ capite trifarie locutōis inſtructio menti ⁊ memorie fixe hereat. Ne in vno eodemqꝫ pſalmo ꝑſonarũ loquentiũ crebra mutatio. ꝯfuſionē legenti pariat. intelligentiā impediat ⁊ legendi faſtidiuꝫ nauſeamqꝫ aggeneret. Nihil deniqꝫ ſuperficialiter ꝑcurrat. verba ſingula trutinet. Nam vis magna in verbis ⁊ ꝓprietas ſeruata eſt. nedu in textu veruetiam gloſellis maxime Caſſiodori. qui (vt oratorem decet) nihil incaſtigatũ. nihil ineptiarũ. nihil deniqꝫ in v̄bis improprietatis vulgaris admiſit. Sed ſingula vocabula ad vnguē ꝯſpecta in vi ꝓpria originiſqꝫ natura in oratione diſpoſuit.

Q̄ꝛ in ſacra ſcriptura grāmaticoꝝ regule non ſemꝑ ⁊ vbiqꝫ ſunt obſeruāde.

Gratum v̄o quēlibet etiā ſciolum venimꝰ. ne q̄ fideliter ſolliciteqꝫ emendādo elaborata ſunt temeraria ꝑſumptione immutet. Nec qđ prima fronte diſſonũ ſibi aut abſurdũ vl̄ regulis grāmatice artis ꝯtrariũ iudicat. in docte poſitũ aut emendatōe dignũ exiſtimans caſtiget. Sic in ſcđo pſalmo diſrũpamꝰ nō dirũpamꝰ ⁊ ꝑ oēs pſalmos q̄bꝰ hoc verbum inſertũ eſt diſpoſitũ eſt non a nobis ſed ab his viris q̄ ante quadringentos imo mille annos eas cōpoſitionis normas obſeruare maluerunt. q̄bus fortaſſe facilior ſenſus legētibus preberet̃. q̄ꝫ grāmaticorũ obſcuras rudibus tenere inuēticulas quibus ignorātiũ intellectus impediret̃. Illis eñ nouiſſimis cōpoſitionũ regulis ſubtilitatis euphonie. breuitatis ve modus cũ difficultate intelligentie cōmendatus ē. Sancti v̄o patres attendētes verba propter res et dicētis atqꝫ ſcribentis intentionē intel-

ligendas. Nō vero ꝓpter oblectare au/
res inſtituta. quo id facilius fieret pla/
niſſimis vocabulis vſi ſunt. Quoniam
vt ait hylarius. iiij. de trinitate intelligē
tia dictoꝝ ex cauſſis eſt aſſumēda dicēdt.
qꝛ non ſermoni res ſ; rei eſt ſermo ſubie/
ctus. ⁊ trāſumitur extra de ver. ſig. intel
ligentia. Hinc etiā fortaſſe factum eſt. vt
ſancti pr̄es olim opprobriū nō obprobri
um. inlumīat nō illumīat. adſtitit nō aſti
tit. ⁊ ſimilia ſcribi voluerint. ne ſi artifi/
cioſius ſcriberet̄. opprobriū illuminat ⁊
aſtitit. ignaris huius cōpoſitionis regu
le ⁊ ſimplicioribꝰ atqꝫ in ea arte minus
eruditis ꝓpter ꝑpoſitionis infractionez
obſcurior. ⁊ fortaſſe nō intelligibilis red
deretur oratio. atqꝫ ita diuinā ſcripturā
(omī etati ⁊ cōditioni hoīm ⁊ doctis ⁊ ī
doctis ad ſalutē neceſſariā) legendi pre
cluderetur aditus. vel difficultate intelli
gendi. delectatio in lectione minueretur
tediuz generaret̄. animarūqꝫ ſalus ex le
ctione frequēti ⁊ feruenti proueniēs im
pediret̄ Sancti itaqꝫ viri cognoſcentes
ſe ſapientibus inſipiētibuſqꝫ debitores
om̄es vocere conati ⁊ nullum ꝑuulū ver
bi obſcuritate effugare. maluerūt exiſti/
mo grāmatice ꝑterire regulas aut earuz
in hoc etiā videri ignari. ꝙ fratrem in ea
arte rudem in dei vero preceptoꝝ regu/
lis eruditum artificioſa eloquētie obſcu
ritate ⁊ diſertitudine a lectōis ſtudio ſa/
lutare abigere vel retrahere. Et ꝙuis ſi/
ue dirūpamus ſiue diſrūpamus dicatur
in ſenſu nulla ſurgat. ⁊ in ſignificatōne
diuerſitas. atqꝫ ad intelligēdū nulla aut
praua valde obſcuritas. vt etiā ſine iſta
querela dirūpamus dici ⁊ ſcribi poſſet.
qꝛ tamen nō minor eſt ſctōrum patꝝ ī ca/
none ſcripturaꝝ etiam quo ad grāmati/
cam ꝙ donati ſeu Priſciani auctoritas.
maxime cū ⁊ ipi quod donatus qđqꝫ pri
ſcianus ſcripſit nō ignorauerint. atqꝫ il/
lis priores etiā tēpore fuerint. immutari
nō licuit qđ non debuit. Nec in hoc eoꝝ
auctoritati ꝑferenda eſt cuiuſcūqꝫ gram
matici vel rō vel auctoritas. quoꝝ nimi/
rum etiā ſine iſta rōne om̄ibus iuſte pre/
fertur ⁊ digne veneratur a cūctis fideli/
bus ſola auctoritas. Nec mirū cum ⁊ in
grāmatica locutionū ⁊ aſſertionū multa

rum ⁊ in pleriſqꝫ regulis pro rōne reddi
tur ſola volūtas. vt ſi cur ita dixerint q̄ri
tur. qꝛ ita placuit ⁊ ita voluerūt. nulla ad
iecta volūtatis eoꝝ rōne vel cā rn̄detur.
cur igit̄ ſctōrū in hoc minoris cur vł nō
equalis aut maioris auctoritatis volun
tas habēda eſt. Nec nouū aut ꝑſumptu/
oſum putari debet ꝙ nōnulli ſctī patres
nr̄i ⁊ grāmatici ⁊ oratores ꝑſtiano tēpo
re. ſciētia vero nō poſteriores eum ſequi
dedigīti ſūt. cum nec ipe ſuos maiores ⁊
grāmatice ꝓfeſſores varronē dico (Tul
lio teſte) facile oīm doctiſſimū. ⁊ didimū
(Macrobio teſte quinto Saturnaliū li/
bro) oīm grāmaticoꝝ doctiſſimū alioſqꝫ
ꝑ om̄ia ſecutus probat̄. Saluatorē igit̄
noſtrū doctorē vtiqꝫ ſolum ⁊ mgr̄m vni/
cuz ſctī pr̄es noſtri ſecuti. q̄ euāgelia ſua
planiſſime ſcribi voluit ⁊ ꝑ̄dicari. oēs ſe
culariū lr̄aꝝ laborintos obſcuraſqꝫ ſub/
tilitates circūeūtes planiſſima cuilibet
verba poſuerūt. Ne vel modica verborū
difficultate territus legētis animꝰ poſſz
a cepta lectōe ⁊ diſcendi ſtudio reſilire.
Hinc ⁊ in pluribus pſalmis huiꝰ pſalte
rij obprobriū nō opprobriū vt innuimus
reperit̄ ſcriptuz. Et pſalmo. cxxxviij. (ne
ambiguitatis nota vlla legentē cōturba
ret) antiqui ⁊ maiores noſtri auguſtino
teſte in eodem pſalmo eodemqꝫ ꝟſiculo
ſcribi voluerūt. Non eſt occultatū oſſuz
meū a te qđ feciſti in occulto. ne ſi os di/
xiſſent ⁊ ſcripſiſſent. an oſſis an oris no/
miatiuus eſſet dubitaret̄. Verba ꝟo Au
guſtini ibidez ſunt iſta. Os ſuū dicit qđ
vulgo oſſum latine os dicitur. Nā poſſe
mus hic putare os eſſe ab eo qđ ſunt ora
nō os correpte ab eo qđ ſunt oſſa. Sic er
go ⁊ nos loquamur. nō eſt occultatū oſ/
ſum meū. melius eſt repħendāt nos grā
matici ꝙ nō intelligāt ppłi. Qn̄ ⁊ priſcia
nus ipe ſeptimo maioris libro volumīs
oſſum antiq̄s dixiſſe cōmemorat. Defici
et dies ſi etiā ex gētiliū lr̄is exēplis oīa
aſtruere velimꝰ vbi ꝯtēptis regul̄ artis
iſtiꝰ nouiſſime etiā nec declinatōem artē
derūt poete ⁊ oratores. que q̄ videre ⁊ le
gere affectāt Macrobij Saturnaliū pri/
mū libꝝ. atqꝫ Auligelij fere om̄s libros
acticaꝝ noctiū reuoluāt. ⁊ ita eē inueni/
ent ⁊ cōprobabūt Quoꝝ tn̄ vtiqꝫ exēpla

120 325(5) 3

huius rei grā aliqua inſeruiſſemꝰ niſi ꝓ
lixitas exoſa prohibuiſſet. Un̄ etiā augu
ſtinus nr̄ ſcō̄ de doctrina xp̄iana. in ta-
libus eccl'ie dictionū obſeruatōne nemo
ait magis q̄ꝫ infirmiores offendūtur. ⁊ eo
ſūt infirmiores quo doctiores videri vo
lunt. nō verum ſciā qua edificātur. ſed ſi
gnoꝝ qua nō inflari difficile eſt. cū etiam
rerum ſciētia ſepe ceruicē erigat. niſi do
minus iugo reprimat̄. Hinc ⁊ beatꝰ gre
goriꝰ in ꝓlogo ſuꝑ iob ita intonat. Que-
ſo autē vt huiꝰ operis dicta ꝑcurrens.
in his verborum folia non requiras. q̄ꝛ
ꝑ ſacra eloquia ab eoꝝ tractatoribus in-
fructuoſe loquacitatis leuitas ſtudioſe
cōpeſcitur. dū in templo dei nemus plan
tari ꝓhibetur. Et cuncti ꝓculdubio ſci-
mus. quia quotiēs in folijs male lete ſe-
getis culmi proficiūt. minore plenitudi-
ne ſpicarū grana turgeſcūt. Unde ⁊ ipaꝫ
artē loquēdi (q̄ꝫ magiſteria diſcipline ex
terioris inſinuāt) ſeruare deſpexi. Nā ſi
cut huius ep'le tenor denūciat. nō meta-
ciſmi colliſionē fugio nō barbariſmi con
fuſionem deuito. ſitus motuſq̄ꝫ ꝑpoſitio
nū etiam caſus ſeruare contēno. q̄ꝛ indi-
gnū vehementer exiſtimo. vt verba cele-
ſtis oraculi. reſtringā ſub regulis dona-
ti. Neq̄ꝫ em̄ ab vllo interp̄te ſcripture ſa
cre ſeruate ſunt. Ex qua nimirū quia no-
ſtra expoſitio oritur. dignū profecto eſt.
vt quaſi edita ſoboles ſpēꝫ ſue mr̄is imi
tetur. Ita inuenies o lector in pſal'. xxx.
fugierūt vbi nos fugerūt. ita tranſduxit
vbi trāſduxit diceremus. Non igit̄ inſci
cie aut ignorātie iſta aſcribis. Ne dū nos
imo non nos ſ̄ trāſlatorem expoſitorēq̄ꝫ
detractōis dente impetas. Origenē Hie
ronymū Auguſtinū Caſſiodoꝝ. quoꝝ he
gloſe ſunt maximos in om̄i arte ⁊ doctri
na viros (quibꝰ vel eruditior vl' doctior
videri ne velis) dānabiliter carpas. Nā
Caſſiodoꝝ in pſalmo. xxxvij. egregiꝰ cō-
paratiue poſuiſſe. Et in pſal'. xxxix. in ſe-
cūdo verſu. viꝫ. Et exaudiuit p̄ces me-
as. ⁊ eduxit me de lacu miſerie ⁊ de luto
fecis. lutus maſculine pro lutum dixiſſe.
Et ī pſal'. lxvij. p̄ſtauit (vbi nos preſtitit
diximus) in gloſa poſuiſſe atq̄ꝫ ī pſalmo
liiij. in verſu. Tu vo hō vnanimis dux
meꝰ ⁊ notus meus in gloſa p̄dicaret ru-
des aīos eūdē ſcripſiſſe cōſpicies. Et hie
ronimū in pſal'. cxiij. in vſu. Celū celi do
mino terra aūt dedit filijs hoīm. quos il
li p̄dicauerūt ſcripſiſſe cōperies. Cui ſi-
milis locutio in euangelio inuenit̄. pau
peres euangeliſant̄. Et in pſal'. xxxvi. au
guſtinus dicit fenorat. atq̄ꝫ in pſal'. liiij.
in verſu. Et nō deficit Hieronymꝰ dic̄ fe
norauit. Itē hieronymꝰ. auguſtinꝰ. ⁊ caſ
ſidorꝰ in pſal'. xlv. ſonauerūt. Et ī pſal'.
cxviij. in verſu. exitus aquaꝝ deduxerūt
⁊c̄. Auguſtini lr̄a ⁊ trāſlatio habet Exitꝰ
aquaꝝ deſcēderūt oculi mei. Et in verſu
Clamaui ad te. ſaluū me fac. ⁊ greci ⁊ la
tini nōnulli codices hn̄t (teſte Auguſti-
no) clamaui te ſaluū me fac. In eodem
pſal'. obprobriū nō opprobriū. ⁊ in textu
⁊ in gloſa habes. Atq̄ꝫ in pſal'. xxxvi. Caſ
ſidiori textus habet. Nec ſemē eius egē
tem pane. qđ in pſal'. centeſimo viceſimo
octauo. Caſſidiorꝰ inter ideomata ſcp̄tu
re cēſendū deputat. videbis ⁊ tēptauerīt
vt Papias. nō tentauerūt. vt Huguitio
dicēdum docet. Et in pſal'. cēteſimo qua
drageſimoſeptimo in ver. Qui dat niuē
ſicut lanā. ait niuis eſt homo cū recedit
a deo. ponēs niuis in ntō. quod tn̄ nō au
ſi ꝓpter indoctos īmutatum relinquere
quare pro eo nix poſuimus. Hiſq̄ꝫ ſimi-
lia hincinde repire potes. Deniq̄ꝫ in qui
buſdā collectis cōuertere deponētaliter
ꝑ cōuerti ponit̄. ⁊ ſemꝑ auctorē pro au-
core ſcriptum impſſumq̄ꝫ in gloſis offen
des. que ſi oīa emēdare conaberis. igno
rātiā tuā magis q̄ꝫ ſciam in ſcriptis oſtē
des. Videt̄ vero nobis ita defenſanti
bus ſcripturā ſanctā ab iniurijs grāma-
ticoꝝ calūniādi ac redarguēdi ꝯmodaſ-
ſe materiā aduerſantibꝰ. dū em̄ difficul-
tatis cā vitāde multa alit̄ ſcripta q̄ꝫ nos
hodie ſcribimꝰ exēplis aſtruximꝰ. inter
ipa exēpla aliqua vitāda difficultate vi-
dētur grauida. veꝝ ſi habēde intelligen
tie facultatē. cām ſolā ac rōem eaꝝ locu-
tionū affirmaſſemꝰ. nō etiā ſctōꝝ patruꝫ
canoniceq̄ꝫ ⁊ diuiniſſime ſcripture aucto
ritatē. calūniā iſtā merito incidiſſemus.
Si quos tn̄ aīo ꝯturbat. Cur ſi vborum
difficultas rātope fugiēda eſt. ſpūſſctūs
ꝑ ꝓphetas. imo ꝑ apoſtolos nōnulla ob-
ſcuriſſime ſcribi voluerit? Illi hoc a no-
bis nūc reſponſuꝫ habeāt difficilima pla
niſſimis verbis ⁊ cuilibet patentibꝰ eſſe

conſcripta. neq꜄ eas difficultates ex ver-
boꝝ ſignificatiõib⁹ ſed occultatis ſentẽ
tijs naſci. vt verboꝝ curioſa obſeruatio
cultuſq꜄: deo ꝯtemptus. ſimplicitas ꝟo
eorundẽ. amata ꝓbaret. Ne vero mar-
garite precioſiſſime porcoꝝ terrerent pe-
dibus. ⁊ ſanctũ daret canib⁹ teſte gloſa
Math. vij. figuris ⁊ integiminibus vela
ta eſt ſcriptura ſancta. Inſup ſm Augu.
in ps. cxlvi. in verſu. Qui opit celũ nubi
bus. i. ſcripturã figuris ⁊ ſacramẽtis. vt
haberent poſteri ſerui dei quod interpre
tando influerent ſup aures ⁊ corda au-
dientiũ excipientiũ ſaginã leticie ſpũalis
Uel ſm Caſſiodoꝝ ibidem. vt ſenſus no
ſter ad querendũ incitet.

Quemadmodũ ſacra ſcriptura ſit grã
maticaliter emendanda.

d Iſce igit quicunq꜄ ad rep̄hen-
dendum vel emẽdandũ ꝓclíuus
es. diſce certe prius a ſancto Au
guſtino in libro de doctrina xpiana. Et
caſſiodoro diuinarum inſtitutionũ libro
primo. capitulo. xiiij. ⁊ ſequẽtib⁹ quẽad
modũ ſacri diuinarũ litterarũ libri emen
dandi ſint, ⁊ cũ plene didiceris. tũc ad li
mã manũ extende. ⁊ q̄ elimãda dinoſces
magna cautela reformes. Ita ꝟo ibidez
Caſſiodorus ille orator magnus docen-
dis ait. Nec illa verba in ſancta ſcriptu-
ra tangenda ſunt. q̄ interdũ cõtra artem
quidẽ humanã poſita repiunt. ſ autori-
tate multoꝝ codicũ vendicant. Corrum
pi ſiquidẽ nequeunt. que inſpirante dño
dicta noſcũtur. Et qm̃ interdũ caſus ge-
neraq꜄ nominũ vel temporoꝝ. humanis
regulis nequeũt ꝯuenire. ſed tñ eoꝝ vſũ
eccleſiaſticus amplectit ꝯſenſus duorũ
vel trium priſcorũ emẽdatorumq꜄ codi-
cum autoritas inquiratur. Scriptum eſt
em̃ in ore duoꝝ vel trium ſtabit om̃e ver
bum. ⁊ preſumi non liceat qḋ diuino vẽ-
dicatur eloquio. Expetit em̃ interdũ pre
termittere humanarum formulas dictio
nũ ⁊ diuini magis eloquij cuſtodire mẽ-
ſuram. Extra autoritatem vero ſacri ca-
nonis libros ſanctoꝝ patrum ſiue epiſto
las ſiue quecũq꜄ eoꝝ ſcripta ſic emenda-
tor legat. vt correctiõis eoꝝ magr̃is con
ſociet ſecularium litterarum. ⁊ vbicunq꜄
diſertiſſimis ꝓbatiſſimiſq꜄ ſecularĩu lit
terarum hoĩbus diſcrepare inuenerit, in
trepidus vicioſa corrigat. Qm̃ viri ſu-
pradicti ſic dicta ſua compoſuiſſe credẽ-
di ſunt vt regulas artis grãmatice quas
didicerãt cuſtodiſſe iudicentur. eis exce
ptis locis in q̄bus ſe non obſeruaſſe pro
teſtantur. Sicuti facit Auguſtin⁹ in pſal
mo. xxxvi. dicens. Quid ad nos q̄d grã-
matici velint. Melius in barbariſmo no
ſtro nos intelligitis q̄ȝ in noſtra diſſerti-
tudine vos diſſerti eritis. Et Gregorius
in ꝓlogo moraliũ vt oſtendimus non ſe
cauere barbariſmos p̄dixit. ne dũ aniad
uerteret exacte ꝟboꝝ vicia incideret for
ſitan morum. Ex quib⁹ liquido apparet.
extra bibliam apta vicia in doctoꝝ ſcri-
ptis fore emendãda. q̄ aũt regulis artis
nõ obuiãt etiã ſi aliter q̄ȝ iſte priſcianus
ſiue alius opinatus eſt ſcribunt ⁊ q̄ ſciẽ
ter ſic poſuerũt grãmatice artis ignari.
relinquẽda ſunt inuariata. Sacri ꝟo ca
nonis ſcriptura etiã a regulis artis grã-
matice ſoluta eſt ⁊ libera. quapropter di
cit canon indignũ. xxxviij. diſ. Scriptu-
re canonice iſte honor deferẽdus eſt. vt
verba celeſtis oraculi nõ reſtringant ſb
regulis donati. Addidit ꝟo Caſſiodor⁹
Si qua tñ verba reperiant abſurde po-
ſita. Aut ex his codicibus quos beatus
Hieronym⁹ in editiõe ſeptuaginta inter
pretũ emẽdauit. vel q̄s ip̄e ex hebreo trã
ſtulit intrepide corrigenda ſunt. ne vero
ꝓ libido ⁊ paſſim cuiq꜄ emẽdandi licen-
tia cõceſſa videretur. docuerũt patres ⁊
maiores noſtri quẽadmodum quibuſq꜄
preceptis obſeruatis caute emendatuꝝ
iri oporteat. Añ ⁊ idẽ Caſſiodorus ſub-
dit. Merito em̃ patribus nr̃is de hac re
maxima cura fuerit. ne tunica dñi ſalua-
toris (que ſcp̄turã ſanctã figurauit) q̄ȝ
truculentis militib⁹ ſcindere nõ licuit.
lectoribus ſubiaceat imperitis. Audiat
ſpũſſctũs ſincerrima. qui donauit. recipi
at illabata qui ꝯtulit. Tunc nos fideles
ſibi cognoſcit. ſi dicta ipſius nulla p̄ſum
ptione carpamus. Iſta o lector ſemꝑ mẽ
ti habeto.

Qr pſalterea ꝓpt̃ diuerſitatẽ tpm ſolã
in verbis repertam non ſunt emẽdanda.

c Eterũ nec illud ſilentio p̄tereun
dum eſt. nanq꜄ ⁊ eadẽ verba ĩ di
uerſis temporibus modiſq꜄ ꝓpt̃
tranſlationum varietatem in pſalmoꝝ

codicibus poſita legentē minime ſolici/
tent. vt alterū ex altero emendādū neceſ
ſariū ducat. verbi gratia in pſalmo nono
in futuro tpe exacerbabit dn̄m peccatoꝛ
habet gallicana ſed hebꝛea v̄itas ⁊ trāſ/
latio romana exacerbauit in p̄terito. Et
in p̄s. cxviij. in vau littere octauo verſu
dicit̄ in tranſlatione hebꝛaice veritatis ⁊
exercebat in iuſtificationibus tuis in p̄/
terito, in gallicana vero trāſlatione ⁊ ro
mana exercebor in futuro, dr̄. Auguſtini
ſimiliter littera p̄terite habet exercebar.
In pſalmo quoqꝫ. lxxxix. in tertio verſu
⁊ dixiſti ꝯuertimini filij hoīm. nr̄a tranſ/
latio. hebꝛea aūt veritas ⁊ dices ꝯuerti/
mini filij hoīm habet. Ita in eiuſdē pſal
mi alio quodaꝫ verſu inuenies in noſtra
tranſlatione verbū p̄teriti tempoꝛis vbi
hebꝛea veritas preſens habere inuenit̄.
Sicqꝫ ꝑ totū pſalteriū in tēpoꝛibus mo
diſqꝫ verba reperiunt̄ plurimū varia ſi/
ne vicio derelicta atqꝫ ex tranſlationum
varietate autoꝛitatē ⁊ defenſionē haben
tia. ꝓpterea qꝫ emendatione nulla coꝛri/
genda. At v̄o ne ſcribentiū erroꝛe magiſ
ꝙ transferentiū interp̄tatione varietatē
hanc eueniſſe ſuſpiceris. teſtē tibi in me
dium ſctm̄ Hieronymū ꝓducimus veri/
tatem hāc aſtipulātem in epiſtola ad Cy
pꝛianū de expoſitione pſalmi. lxxxix. In
cunctis eñ inquit pene locis hāc habēt
ſeptuaginta cōſuetudinē. vt qđ apud he
bꝛeos futurū oſtendit̄ hoc illi quaſi iam
factū ⁊ preteritū referāt. Aliter igit̄ Se/
ptuaginta. Aliter Hieronymꝰ noſter ver
ba trāſtulerunt. q̄ trāſlatoꝝ autoꝛitate in
uariata manere opoꝛtet. Qui iſta legis
foꝛſitan doctus ab emēdatione preſum/
pta manum retrahes. aut cum timoꝛe re
uerentia ⁊ ꝓuidētia ad neceſſariā ſctōꝝ
libꝛoꝝ coꝛrectionē ꝓcedes.

Oꝛ pſalteria ꝓpter punctoꝝ diuerſam
poſitionē ſolam nō ſunt emendanda.

q Uoniā aūt nō ſolū dictionū ver/
boꝝ ꝙ in lectione verū punctoꝝ
⁊ virgularū ſenſus bn̄ diſtinguē
tium obſeruāda ē ratio atqꝫ ad recte in/
telligendū. recta artificioſaqꝫ poſitio. ſci
re oēs volumꝰ. nō oēs oīm pſalmoꝝ ver
ſus. ab oībus etiā ſanctis expoſitoribuſ
vno eodēꝙ ſitu ⁊ loco punctari. ſed alit̄
aliterꝙ eundē verſum nōnūꝙ punctus

virgulis ve diſtingui. diuerſoſꝙ ſed nō
aduerſos inde ſenſus generari. Si q̇deꝫ
punctationis varietatē. ſequi pleruqꝫ
opoꝛtet ſententie diuerſitatē. Idqꝫ ſine
dei voluntate ⁊ prouidentia factū neq̄ꝙ
arbitramur. verum ſpirituſſctūs mgr̄oꝝ
optimus ⁊ illuſtratoꝛ coꝛdiū. iiſdem ver
bis quinimmo vno eodemqꝫ. plura ⁊ ſi/
gnificans ⁊ docēs. vni ſctō ſenſum vnū.
alij aliū. ⁊ vni plures ⁊ alij paucioꝛes (ſi
cuti placuit ac pꝛo captu intellectus vni
uſcuiuſqꝫ) inſpirans. oēs tn̄ a ſe inten/
tos ſc̄m varios veroſqꝫ ⁊ neceſſarios. vel
vtiles ſenſus. varia eoꝛundē ſenſuū pū/
cta diſtinctionūqꝫ notas eſſe voluit. Vn̄
etiā vt factū credit̄ religiones varie ec/
cleſieqꝫ diuerſe ac hoīes quicunqꝫ in di
uinis lr̄is ſtudioſi alias atqꝫ alias ſctōꝝ
explanatōnes legētes. variata in pūctis
⁊ pauſationū notis ſentētias diſtinguē/
tibus. ꝑ totum fere mundū fecerint eſſe
pſalteria. Pꝛoinde iſta nō inutilis varie
tas. veritatē non minuit nec impedit vel
pſalmoꝝ vel gloſarū. nec ſuſpectā reddit
ſꝫ ampliat venuſtat atqꝫ decoꝛat. Eſt q̇p
pe iſte ſoliꝰ ſcripture ſctē honoꝛ ⁊ haud
paruus oꝛnatus (nullis alijs litterꝭ aut
ſcientijs humano ingenio inuētis vēdi/
candus ſed quo ſola ipſa merito gaudet
vtpote ſplendoꝛ lucis diuine. ſpeculūqꝫ
ſine macula diuinitus inſpirata) vnis (⁊
ita dicā) verbis variū. verū ꝓficuū ab in
ſpiranteqꝫ deo intentū geſtare et parere
ſenſum. Iſte ſiquidē eſt (vt Oꝛigeni pla
cet) ſpecioſe eccl'ie veſtitus deauratꝰ. va
rietate circūdatus. Senſus eñ ſpūalis
ait veſtitus eſt deauratus. qui quoniam
pluralis eſt ⁊ varius oꝛnatuſqꝫ. recte dr̄
varietate circūdatus. Eapꝛopter Caſſio
doꝛus noſter de diuinis inſtitutionibus
libꝛo p̄mo ⁊ in fine pſalterij. ſcripturā di
uinā potiſſimū pſalterij pauoni pulcerri
mo ⁊ lapidi Topaſio cōparans ait. pſal/
teriū eſt quedā celeſtis ſpera. ſtellis den
ſa micantibꝰ ⁊ (vt ita dixerim) quidā pa
uo pulcerrimus. qui velut oculoꝝ oꝛbi/
bus coloꝛeqꝫ multiplici ⁊ decoꝛa varie/
tate pingit̄. q̇ totiēs diuerſos reddit co
loꝛes coꝛpis ſui q̇tiens in eo defixus fue
rit oculꝰ intuētis. Eadēqꝫ nā topaſij eē
dr̄ vt variato q̇tiēſcūqꝫ intuitu coloꝛ to
tiēs varius appareat. Ita in pſalmis q̇ꝫ

Punctoꝝ diuerſa poſitio

dũ pura nitet veritas ſpecioſa apparet ⁊
vera ſenſuũ reſplẽdẽtiũ varietas. Pꝛo
uenire aũt ⁊ iſtã pũctãdi veritatẽ nõ ſo/
lũ expoſitionũ diuinitus inſpiratarũ di/
uerſitate nouerimꝰ. verũetiã trãſlationũ
interꝑtationũ. vtiliſſima differẽtia. Qđ
aſtruere exẽplis neceſſariũ aut iuſtũ pu/
tat᷑. ne ꝓlixitas ſit legenti oneroſa. tã de
variatiõe punctoꝝ ex trãſlationibꝰ ꝓue/
niente vnũ. ꝙ̄ expoſitione diuerſa. exem/
plum alterũ ſufficiat In pſalmi. li. verſu
pꝛimo. tranſlatio ex hebꝛeo ſic hꝫ. Quid
gloꝛiaris in malicia potẽs. miſcðia dei ẽ
tota die. vbi poſt potẽs pũctari neceſſe ẽ
Sed in noſtra trãſlatione ante potens.
Itẽ in pſalmo. v. in verſu deduc me dñe
in iuſticia. ſm vnã expoſitionẽ. ante diri
ge bñ punctat᷑. ſm aliã ante ꝓpt̄. ex vtra/
qꝫ etenim diſtinctiõe ſenſus reddit᷑ bo/
nus. Alia itaqꝫ ⁊ pũcta ⁊ verba romana
hꝫ interdũ tranſlatio. alia gallicana alia
hebꝛea. ⁊ noſtra q̄ gallicana eſt nõnunꝙ̄
verbis ꝑmutatis trãſlationẽ redolet ro/
manã. interdũ etiã hebꝛeã. Quapꝛopter
admonitos eẽ opoꝛtet oẽs ne ꝓpter ver/
boꝝ aut pũctoꝝ diuerſitatẽ ad emẽdatõ
nem ꝓꝛuant. ſ; pꝛius trãſlationũ diuerſi
tate ⁊ ſctõꝝ expoſitionibꝰ gloſiſqꝫ diuer
ſis diligẽter ꝯſpectis quod emẽdatione
dignũ inuenerit coꝛrigãt ⁊ caſtigẽt. Ne/
qꝫ enĩ ꝓpter exhoꝛtationẽ noſtrã in emẽ/
datos libꝛos relinq̄ volumus. cũ reuera
ipi plurimũ vitiati et ſcriptoꝝ ignoꝛãtia
⁊ inaduertentia legentiũ. ſũmope coꝛre
ctoꝛe indigãt. ſed ne imperiti (vt ſolent)
leui diuerſitate vel verboꝛũ vel pũctoꝛũ
ꝑmoti. ſolaqꝫ ignoꝛãtia impatiẽtes facti
emẽdare q̄ neſciũt moliant᷑. atqꝫ emẽda
re ſe arbitrãtes. emẽdatos codices dete
rius viciẽt. mẽdoſoſqꝫ magis efficiãt hec
cõmemoꝛamus. In ſumma igit᷑ piũ legẽ
tẽ quẽlibet admonemꝰ vt cautus ⁊ matu
re ac multa diſcretione ⁊ pietate viciata
coꝛrigat ac emẽdet.

Qđ iſtud pſalteriũ ꝓpter diuerſitatē
pũctoꝝ ⁊ dcõnũ ſolã nõ ſit ad foꝛmã alio
rum emẽdãdũ nec alioꝝ ad illud.

Um igit᷑ q̄ vel inanis glīe cupi/
d dus vel ꝑſumptiõe tumidus aut
indiſcreta aut impꝛouida deuo/
tione ſolicitus queqꝫ legit emẽdare feſti
nat hoꝛtamur. ne occaſione ex iſta varie/
tate accepta. vel ad verba noſtri pſalterij
alioꝝ pſalterioꝝ dictiões. vel iſtius ver/
ba ad alioꝝ dictiones trãſmutatione la/
boꝛet. verũ pꝛius diſcernet ſi põt an pſal
terij ſui eundẽ ſenſum quẽ noſtri verba
an aliũ ꝯtineãt. Et ſiquidẽ eundẽ. nihil
cauſe eſt cur immutet. Sin ꝟo aliũ non
tñ alienũ aut extoꝛtũ ⁊ ꝟitati diſſonũ ſed
pium verum vtilemqꝫ exhiberet ſinat ⁊
verba ſua intacta manere ⁊ noſtra parit᷑
non deleat. cum ita veritas alijs alijſqꝫ
verbis eliquata. pulcrioꝛ vt diximus ꝓ/
culdubio reſplendeat. Nã ⁊ noſtrũ iſtud
beatiſſimi antiſtitis bꝛunonis pſalteriũ.
in verbis quãdoqꝫ cum hebꝛea veritate
aut romana interꝑtatione concoꝛdans.
abuſitatis noſtre gallicane trãſlationis
dictionibus diſſonat. nec tñ ideo verba
noſtre vſitate trãſlationi diuerſa mutaui
mus in alia. Itaqꝫ nec illa vulgata ver/
ba in alijs pſalmoꝝ codicibꝰ reperta iu/
bemus nec debemꝰ trãſmutare in noſtra
niſi in glo. ⁊ ꝓpter gloſam ꝯnexã ita fa/
ciendũ doceret᷑. Punctatio qꝫ ex gloſis
Hieronymi Auguſtini ac Caſſiodoꝛi. vi
roꝝ vtiqꝫ doctiſſimoꝝ ĩ iſto pſalterio fa/
cta atqꝫ nõnunꝙ̄ ex gloſa vniꝰ aliter ꝙ̄
alteriꝰ faciẽda in pleriſqꝫ locis a cõi vſi
tataqꝫ pũctatõe diſcrepat. ſ; nec ꝓpterea
ſm nr̃am pũctationẽ alia coꝛrigere pſal/
teria ſuademꝰ niſi pꝛioꝛ pũctuatio ſenſũ
veritati ꝯtꝛariũ aut ꝑſus reddat ineptum.
Sin ꝟo puncta in quibuſlibet pſalterijs
alijs. ſentẽtiarũqꝫ diſtinctões (⁊ vt pau
cis totũ totũ dicamus) ſiue etiã dictos ⁊
verba ꝟitatis intelligẽde ſenſum nõ in/
ficiãt. neqꝫ a vera bonaqꝫ intelligentia
abducãt q̄n potius in eandẽ inducãt. ſi
cut iſtiꝰ pſalterij donec manet emẽdatũ
ꝟba notaſqꝫ ⁊ pũcta ſm alioꝝ pſalterio/
rũ exẽplar etiã bene emẽdatoꝝ fieri ꝓhi/
bemus. ita alioꝝ Codicũ pũcta ⁊ notas
diſtinctõis ſenſuum ⁊ ꝟba recte emẽda/
teqꝫ poſitas. ad illiꝰ ꝟboꝝ notarũqꝫ foꝛ
mulas traducere nõ iubemus nec ſuade
mus. Nihil enĩ obeſt vt ait Augu. xij. li.
cõfeſſionũ. cũ diuerſa in ijſdẽ verbis in/
telligi pñt q̄ tñ vera ſũt ſi aliꝰ aliud ſenſe
rit. Idcirco ſi q̄s aliḋ ſenſerit dauid aut
quẽlibet ꝓphetã vel autoꝛẽ ſcripſiſſe ꝙ̄
aliꝰ ſentiat. nihil mali ẽ dũmodo vtrũqꝫ
veꝝ ẽ. Quinimo nec oberit (ait Aug) ſi

quiſqȝ conaꝶ id in ſcriptura ſancta ſentire qđ in ea ſenſit ille qui ſcripſit. Si hoc ſentiat qđ tu lux oĩm veridicarũ mentiũ oſtendis verũ eſſe. etiã ſi hoc nõ ſenſit ille quẽ legit. cum ⁊ ille verum nec tñ hoc ſenſerit. ꝓpterea vt cõmemorauimꝰ. ſancti dei oẽs diuitus inſpirati. plura vera in vno verſu vidẽtes ac ad cuiuſlibet veri acomoda pũcta figẽtes ſm variã quoqȝ tranſlationũ diuinitus ꝯceſſarũ veritatem. alia ⁊ alia verba vnicuiqȝ vero deſeruiẽtia exponẽtes. varietatẽ illã reddiderũt multũ amabilẽ. Id igiꝶ ĩ ſuo pſalterio qđ nos ĩ nr̃o ſategimꝰ efficere q̃ſqȝ ſtudeat. vt punctis ſigniſqȝ ⁊ notis atqȝ verbis ſiue dictionibus verũ ſenſum et bonũ ex approbatis doctoꝝ eccl'ie expoſitionibus reddat. ſiue ille ſit quẽ ⁊ alter in ſuo pſalterio expoſitũ habeat ſiue alius. Sanctoꝝ igiꝶ doctoꝝ gloſe expoſitioneſqȝ diuerſe verũ ⁊ ꝓficue ac ex adipe ſcripture ſancte ꝓdeũtes neminẽ a legendo abſterreãt. q̃ velut celeſte manna diuerſum delectabilẽqȝ ꝓ capacitate guſtus vniuſcuiuſqȝ ſaporẽ reddunt. Digitus etenim dei in eis ⁊ ꝑ eos ſcribens. q̃ corda ſinguloꝝ ſcrutans. multoꝝqȝ languorib⁹ antidota neceſſaria ſcp̃ture ſancte litteris occluſa ꝑ ſanctos viros eiuſdẽqȝ ſpũſſancti pigmẽtarios adhibẽs. fracto alabaſtro. i. apertis ꝑ eorundẽ expoſitionẽ ſcripturis vngenta animaꝝ ſaluberrima effudat. ac ita variis ſpũaliũ ſenſuũ odoramẽtis. totã domũ dei repleuit vt adoleſcẽtule q̃qȝ odore illo ſuauiſſimo tracte. refecte atqȝ ꝯfortate. eſtuanti deſiderio nimioqȝ amore ad ãplexꝰ illiꝰ alacriter currãt. Cuilibet igiꝶ faſtidiẽti mãna. ſaltem bonus odor iſte variaꝝ expoſitionũ nõ ſit in mortẽ ſed in vitã eternã. Ne vero de noſtro inflexiſſe nos aliquid videamur qꝛ ipſam ſcripturã ſanctã alabaſtro cõparamus vngenti. Origenis verba ĩ pſalmo nonageſimo ſcripta attulimus iſta. habemꝰ inquit theſaurũ iſtũ in vaſis victilibus. habemus theſauꝝ diuinum in verbis viliſſimis.

Quoꝝ ſint gloſe ĩ hõ pſalterio poſite ⁊ q̃d lr̃e capitales ĩ gloꝶ poſite ſignificẽt.

p Oſtremo ne gloſularũ marginalium ad pſalmos impſſaꝝ ignoreꝶ aut leuis eſtimeꝶ auctoritas earũ nomia autoꝝ fide digniſſimoꝝ aſſignare curauimꝰ. Sed ⁊ ne integre ſcripta eorũdẽ noĩa totiẽs repetita impſſori eſſent oneri legẽtibuſqȝ quibuſdã etiã tedio. ipſoꝝ nominũ capita ⁊ ꝑmas lr̃as deciſas cuilibet gloſe proponere maluimus. hoc ipſo ſignificare volẽtes legentibus. vt cuicũqȝ gloſe lr̃am H ꝑpoſitam cernerẽt. eã vſqȝ ad finẽ eiuſdẽ vel alterius autoris noĩs primã lr̃am ſancti Hieronymi eſſe noſſent. Cui vero A lr̃am ꝑnotatam viderẽt. eã eſſe Auguſtini ſancti vt ad finẽ vel ad aliã alterius autoris noĩs primã lr̃am ſcirẽt. Cui aũt gloſe C lr̃am preeſſe ꝯſpicerẽt eã eſſe magni ſenatoris ac oratoris Caſſiodori eque vſqȝ ad capitalẽ alteriꝰ noĩs lr̃am ſeu vſqȝ ad finẽ (ſi nulla in eodẽ verſu lr̃a ſequiꝶ) nõ dubitarẽt. Si cui vero gloſe B lr̃am ꝑmiſſaꝫ intuerenꝶ. eã eſſe Bede venerabilis preſbyteri intelligerẽt. Eã qȝ gloſam cui G lr̃a prelata eſt Gregorii magni eſſe. eadẽ lr̃a indicaret. Verũ vni dũtaxat (ſi bene memini) gloſe ſcȝ prime ĩ toto pſalterio B lr̃a ꝑponiꝶ Et ad modũ paucis gloſellis. G lr̃a ꝑſcripta inueniꝶ reliq̃s oĩbus vel A vel C vl' H ꝑponiꝶ. Et plerũqȝ vni gloſe vna iſtaꝝ lr̃aꝝ. nõnunq̃ due. q̃nqȝ etiã etſi rariſſime tres ꝑponunꝶ indicantes gloſam iſtã vel vniꝰ illoꝝ vel duorũ aut etiã triũ eſſe Hieronymi. ſ. Auguſtini ⁊ Caſſiodori. Eſt quoqȝ inuenire vnã gloſam in duobꝰ vel tribꝰ iſtis autoribꝰ cuius tñ ſolum vniꝰ noĩs auctoris ꝑma lr̃a ꝑponiꝶ. Qđ vel factũ ẽ ꝓpter eandẽ cauſam ⁊ rõnem qua nominũ ſolas lr̃as autorũ poſitas diximus. vel quod iſtorũ vnus autoꝝ alium idẽ ſcribentẽ ſecutus fuerit atqȝ ideo neceſſariũ nõ fuerit commemorari vtrũqȝ vel oẽs. Expꝛeſſimꝰ vero ⁊ aſſignauimꝰ nõnunq̃ oĩm quoꝝ gloſa eſt autoꝝ lr̃is ſuis nomia. vt qđ iam diximus vnã vicȝ gloſam eſſe pluriũ euidenter oſtenderet ⁊ intuentiũ oculos exemplaris oſtẽſio delectaret. Sũt vero lr̃e iſte autorũ maioribꝰ capitalibꝰ nigro colore tum ꝑ earũ euidentiã ⁊ opis ornamẽtũ impreſſe. tum vt ⁊ legẽti confuſio oĩs tolleret ⁊ querenti ocius occurreret qđ quereret. Ceterũ ⁊ hoc latere neminẽ volumus. vbicũqȝ H littera gloſis preponitur ⁊ Hieronymũ indicat earũ eſſe au

Vtilitas pſalmorū

ctorem. poſſe ⁊ Origenē ſ hintelligi vere
earūdem gloſaꝝ fore autorē. p̄ter gloſaȝ
vltimā in q̄nto pſalmo i. ver. Deduc me.
que eſt hieronymi in ep̄la ad Sumniā
⁊ fretulā. Siq̄dē in iſtius cōmētarij pro
logo ſup pſalteriū (ex quo ꝯmētario iſte
gloſe hieronymo aſcripte ſunt excerpte)
hieronymus fatetur ſe, que origenes ſu-
per pſalmos latius diſſeruerit in thomis
⁊ omelijs. ⁊ ip̄e digna lectōe arbitrabat᷑
in hūc anguſtiſſimū ꝯmētariolū retuliſſe
Sūt itaꝗ̄ gloſule iſte hieronymo aſſig̃te
⁊ Origenis ⁊ hieronymi illi⁹ vt autoris
iſtius vt trāſlatoris. ⁊ cōpilatoris. Inde
⁊ ſibi honor noīs iſte merito conceſſus
putat᷑. vt gloſis origenis nō origenes. ſ;
hieronym⁹ preſcriberet᷑. veluti qui ſup-
flua amputās. ⁊ vtilia hincinde diſperſa
colligēs examinata pri⁹ ⁊ digeſta in vnū
volumē ⁊ ꝯmētarium laborioſe ꝯgeſſit.
Videtur q̄ȝ origenis in pſalterio eximi⁹
abbreuiator hieronym⁹ ſicut ⁊ b̄ti augu
ſtini. magnus Caſſiodorus. ꝓpter quod
⁊ gloſulis paucis exceptis quas ip̄e Caſ
ſidiorus poſt Auguſtinū nouiter inueīt.
(vt teſtatur in ꝓlogo pſalmoꝝ) oēs glo
ſe caſſidiori in ſentētijs ſanctiſſimi ſunt
p̄ris Auguſtini. licet verba ꝓbentur eſſe
Caſſiodori. Qui igit᷑ noſſȝ in quib⁹ glo
ſis caſſiodorus nō declinaret a ſnīa ma-
gni p̄ris auguſtini. intrepide allegando
caſſiodoꝝ allegeret ⁊ Auguſtinū. Veruȝ
q꞉ hoc niſi frequēter Auguſtinū ſup pſal
mos legēti ſcitum eſſe nō poterit. ſuffici
at diſcretionē inter eas neſciēti. gloſam
eā cui Caſſidiorus p̄ſcribitur ſe ſcire et
allegādo dicere ꝙ ſit caſſiodori q̄nā ne-
ſcit eſſe auguſtini.

Que ſit vtilitas ſūmarioꝝ ac thema-
tum Collectarūꝗ̄ atꝗ̄ qui pſalmi ſint al
phabethodes quidꝗ̄ nigre littere ſūma
rijs p̄poſite ſignificēt.

Themata itēꝗ̄ pſalmoꝝ ſiue ſū-
marij quib⁹ ſuccincti⁹ materia
atꝗ̄ pſalmoꝝ oīm ꝯtinentia. ⁊
autoris intētio ꝓrehēditur. ac
poſt pſalmoꝝ titulos. ꝑ modū rubrice vt
tituli imp̄ſſi pſalmis p̄ponūtur. eoꝝ ſunt
autoꝝ quoꝝ lr̄e nigre illis capitales pre
poſite noīa indicāt. i. caſſiodori. hierony
mi. bede. hieronymi ꝟo pauci. q̄ ⁊ orige
nis putātur. Bede q̄ȝ ſunt nō multi. ⁊ ſi
plures q̄ꝫ hieronymi Caſſiodori vero ꝑs
maxima. ⁊ fere oēs iſte ſūmarij ⁊ thema-
ta eſſe probātur. Quoꝝ vtilitateȝ haud
minimā exiſtimem⁹. cum plerūꝗ̄ etiā ſi-
ne gloſis nedum ad intrādum intellectū
pſalmū ianuā aperiāt. verum etiā vl᷑ to-
tum vl᷑ eius partē maximā intelligibileȝ
efficiāt. Collecte inſup in fine pſalmo
rum aut circa finē poſite. ad eoſdē pſal-
mos quoꝝ finem obſeruāt ⁊ decorāt ꝑti
nētes quaſi in ſūma (preter orōnis ꝟtu-
tem ⁊ vtilitatē) pſalmoꝝ etiam materiā
demonſtrāt. vt duplici vtilitate ꝯmēda-
biles ſeſe reddāt. vtpote quib⁹ q̄ſi qui-
buſdā epilogis pſalmoꝝ cōtinētia noti-
ficetur. ac deus fideliter exoratus redda
tur propici⁹. Demū iā nec illud ſilentio
p̄teriūdum arbitramur. Ius illud queſi
tum eſſe atꝗ̄ p̄ſcriptum ex multis pauca
excerpētibus. vt interciſa longa verbo-
rum ſerie: breuiori habēde ſentētie quā-
doq̄ȝ verbū mutuēt. ne impfecta aut ob-
ſcura relinquat᷑ excerpta oratio. ita is q̄
quondā iſtas gloſulas ex multis patruȝ
dictis veluti virētibus pratis floſculos
paucos elegāter excerpſerat. ſententias
nōnunq̄ꝫ potius q̄ꝫ verba autoꝝ aſſecut⁹
compoſuit. vt ⁊ breuitas queſita ſenſuſ-
q̄ȝ nihilominus integritas ſimul cuſto-
diretur. Quo factum eſt licet rariſſime ⁊
fortaſſe vix terdecies. vt gloſe alicui⁹ nō
verba oīa ſ; ſenſus ⁊ ſententia autoris
ſic preſcripti. Al᷑s vero etiā verba ſingu
la nō ſolum ſentētia eſt p̄ſignati autoris
Si quis igitur curioſius in originalib⁹
eoꝝ gloſaꝝ codicibus ꝑquiſierit. ⁊ ita vt
dicimus factum inuenerit. non ad cōui-
cia ⁊ calūnias fidelis excerptoris eat. ſi
in aliqua gloſella autoris nō oīa ver-
ba reperiat. verū magis induſtriam ab-
breuiantis (qui potuit verboꝝ omiſſorū
integram ſentētiam cōtinua ⁊ grata atȝ
decora breuitate tenere) admirādo col-
laudet. Plura diximus verūtamē nō
oīa que volumus ⁊ que dicere hic expe-
diret. Scimus certe ſcimus ſi dicēdis h̄
finem facere ⁊ quod ſequitur tacere; de-
creuiſſemus. clamitaſſent ſub precordijs
multorum cogitationes. Cum ſint pſal-
mi m̄lti preter. cxviij. alphabethodes. i.

litteris alphabeti in ꝟſibus diſtincti. vt
eſt. viceſimuſquartꝰ. triceſimuſtertiꝰ. tri
ceſimuſſextꝰ cēteſimuſdecimꝰ. cxi. cēteſi
muſquadrageſimſterciꝰ. cēteſimuſqua⸗
drageſimuſquartꝰ. cur iſtoꝝ pſalmorum
nulle lr̄e ſue aut eaꝝ noīa interpoſita. ſi
cut cēteſmodecimoctauo fuerit. Sed et
nobis tacētibus reſpōdet ill' hieronymꝰ
in pſalmo cēteſimoundecimo. ⁊ beda pꝰ
eum his verbis. Deniqꝫ ⁊ ſeptuaginta
interp̄tes qꝛ aliquis in his lr̄is ſcrupulꝰ
naſcebatur. ponere in trāſlatōne hebreaſ
lr̄as noluerunt. Ip̄a eſt rō cur ⁊ nos du
bia pro certis apponere formidamꝰ. Cui
vero hec rō diſplicet ad pſalteriū ſuū il⸗
lorum pſalmoꝝ alphabeti lr̄as cōpingat
nos eñ de his alijſqꝫ queſtionibꝰ diſpu
tare ⁊ ſcribere etiā carta vetat ꝓpterea ꝗ
qꝫ ⁊ p̄monitionibꝰ auiſatiōibꝰ inſtructi
onibus rñſionibus atqꝫ apologie toti fi
nem dare volumus. Reliqua eñ que vel
oportune vl' neceſſario dicēde reſtant ſe⸗
quentiū prologoꝝ ſufficiēter docet inſti⸗
tutio. Non ignoramꝰ autē ml'torūꝫ nos
maliuolētiā ori iſta p̄fatione ⁊ apologia
exponere. detractioniſqꝫ faucibꝰ eſcam
⁊ inuidie ignibus fomiteꝫ miniſtrare. ve
rum. quia laudis vitpationiſqꝫ ſuſpicio
ne nihil boni vl' faciendū vl' omittendū
eſt. veritatiqꝫ falſam hoīm amicitiā cede
re oporteat. ſimpliciū mentibꝰ erroriqꝫ ⁊
ſeductōni facile patentibꝰ his monitis.
atqꝫ auiſamētis occurrere volumꝰ ⁊ ſb⸗
uenire. Ne ſi dicēda hec ſilentio trāſiſſe
mus. incauti nimirū ⁊ earum rerū igna⸗
ri. recta ⁊ bene poſita. male corrigendo
viciarēt. ac aliud dicentibꝰ nimis credu
las aures ꝯmodantes. libris ꝗꝫ optime
correctis. atꝫ autoribꝰ iniuriā actitarēt.
veritatē deniqꝫ que deus eſt offendētes
ſibiqꝫ eam petrā ſcandali ⁊ ruinā faciē⸗
do. inde anīe periculum inciderēt. vnde
releuari debuiſſent. reatuſqꝫ ſui inde re
portarēt penā vnde veniā animeqꝫ ſalu
tem referre potuiſſent. Cum igitur labor
iſte totus ad ſalutē tendat. nō ad interi⸗
tum aīaruꝫ. ſaluſqꝫ aīarū ad gl'iam dato
ris earū. conſultius diximuſ rudiloquio
iſto earūdem aīarū p̄uenire p̄iculum. ſa⸗
lutēqꝫ ac dī gl'iaꝫ ꝓmouere qꝫ incauto at
qꝫ nociuo nr̄o ſilentio ſimplices incau⸗
tos atqꝫ indoctos inflatis hominibꝰ de
cipiēdos exponere. diuiniſqꝫ libris ⁊ lit
teris imo eaꝝ auctori ſpūſctō iniuriā ir⸗
rogari. eum deniqꝫ facere ad iram ꝓuo⸗
cari. per quē ſolum iuſtam dei iram pla⸗
cari. ac peccatoꝝ veniā ſperare iubemur
⁊ poſſumꝰ. Ueritas quippe ait. Qui pec
cat in patrem filiumqꝫ remittetur ei ve⸗
niam precāti. Qui vero contra ſpiritū
ſctm̄ verbuꝫ dixerit. neqꝫ in hoc ſecl'o ne
qꝫ in futuro ei remiſſio dabitur. Ne igit̄
indignationē dei p̄ſumptuoſi incurrant
monitis his facile acquieſcāt ne nō acq̄⸗
eſcendo ⁊ opus dei violādo nō deo pſal
lant. ſed magis ip̄m pſallēdo offendant.
fruſtra eñ pſalmoꝝ verba ore reſonant.
ſi cordi diſcordāt ⁊ moribus diſſonant.
Propterea pſallāt om̄es corde. pſallāt
ore. pſallāt ⁊ opere quicūqꝫ hoc pſalteri
um legerint orauerit. vl' pſallerint. vt me
reātur in ſummo celoꝝ habitacl'o cū ce⸗
leſtibus ⁊ angelicis ſpiritibus illorum ⁊
noſtrū atqꝫ omniū rerum creatorē vnuꝫ
verū eternū ac ſumme bonū in trinitate
deuꝫ laudare benedicere ⁊ gl'ificare eter
naliter ⁊ feliciter. Mementote queſo eti
am eius propter deum in orōnibus vr̄is
om̄es qui in hoc pſalterio vobis dure la
borauit.

Incipit ep'la beati Hieronimi ad pau
lam ⁊ Euſtochium de pſalterio. qd̄ rur⸗
ſus ſm̄ editionem ſeptuaginta correxe⸗
rat. In qua docet quid ſit obelꝰ ⁊ aſte
riſtus.

p Salterium rhome dudū poſitꝰ
emēdarā. ⁊ iuxta. lxx. interp̄teſ
(licet curſim) magna illud ex p̄
te correxerā. Qd̄ qꝛ rurſum vi⸗
detis o Paula ⁊ Euſtochiū ſcriptorū vi
cio deprauatū. pluſqꝫ antiquū errorē qꝫ
nouā emēdationē valere. cogitis. vt ve⸗
luti quodā nouali ſciſſum iā aruū exerce
am. ⁊ obliq̄s ſulc' renaſcētes ſpinas era
dicē. equū eſſe dicētes. vt qd̄ crebro ma⸗
le pullulat. crebriꝰ ſuccidat̄. Un̄ ꝯſueta
p̄fatōe ꝯmoneo tā vos (q̄bꝰ forte labor
iſte deſudat) q̄ eos ꝗ exēplaria hre iſtiuſ
modi voluerint. vt que diligēter emēda
ui cū cura ⁊ diligētia trāſcribātur.

Notet aūt ſibi vnuſquiſqꝫ vel iacen
tem lineā vel ſigna radiantia. id eſt vel
obelos ÷ vel aſteriſcos ✳ Et vbicun⸗
qꝫ viderit ꝟgulā p̄cedētē. ab ea vſqꝫ ad

Quid ſit dyapſalma

tria puncta que impꝛeſſimus:.ſciat in.lxx.
traſlationibus plus haberi.vbi aũt ſtel/
le ſimilitudinẽ ꝓſpexerit.ꝺ hebꝛeis volu
minibus additum nouerit eque vſ𝔮 ad
tria puncta.iuxta theodotionis dũtaxat
editionẽ.ꝗ ſimplicitate ſermonis.a.lxx.
interpꝛetibus nõ diſcoꝛdat.Hec ergo vo
bis ⁊ ſtudioſo cui𝔮 me feciſſe ſciens nõ
ambigo multos foꝛe.qui vel inuidia vel
ſupcilio malent cõtemnere preclara ꝗ vi
dere. ⁊ turbulento magis riuo ꝗ de pu/
riſſimo fonte potare. Hieronymus q̃ꝫ
in epiſtola ad Sumniam ⁊ fretulã de dif
ferentia ſeptuaginta interpꝛetũ ⁊ hebꝛai
ce veritatis . de obelo et aſteriſco ſic ait.
vbi quid minus habet̃ in greco ⁊ tranſ/
latione ſeptuaginta ab hebꝛaica veritate
Oꝛigenes de tranſlatõne theodotionis
addidit. ⁊ ſignũ poſuit aſteriſcum.id eſt
ſtellam.que quod pꝛius abſcõditũ vide/
batur illuminet ⁊ in mediuꝫ ꝓferat.Ubi
autem quod in hebꝛeo non eſt.in grecis
codicibus inuenit̃.obelum.id eſt. iacen
tem poſuit virgulam.quã nos latine ve/
ru poſſumus dicere.quo oſtendit̃ iugu/
landum eſſe ⁊ confodiendũ quod in au/
tenticis libꝛis nõ inuenit̃.Que ſigna et
in grecoꝛum latinoꝛum𝔮 poematibꝰ in/
uenimur. Uerum ne exiſtimaret̃ vel nul
la neceſſitate vl' vtilitate iſta ſigna oppo
ſita addidit beatus Hieronymus in ea/
dem epiſtola dicens . Que ſigna ſcilicet
obeli aſteriſci𝔮 ſiue(vt papias dic̃)aſte
rici dum per ſcriptoꝛũ negligentia a ple/
ri𝔮 quaſi ſupflua relinquunt̃.magnus ĩ
legendo erroꝛ aboꝛit̃.Nemo igit̃ teme/
re deſpiciat quod ignoꝛatum etiam dam
num affert.

Hieronymus de dyapſalma ſiue dya/
pſalmate ad ruffinũ.alias ad marcellam
intitulata epiſtola.

q Ue accepis reddenda cuꝫ fenoꝛe
ſunt.foꝛtiſ𝔮 dilatio.vſurã partu
rit.De dyapſalmate noſtrã ſentẽ
tiam flagitaraſ.epl'e bꝛeuitatẽ cauſati ſu
mus. ⁊ rem libꝛi non poſſe explicari lr̃is
pꝛetexuimus. verũ quid ꝓdeſt taciturni
tas mea. cũ in eo maioꝛ tibi cupiditas ſi
lentio ꝯcitet̃. Ita𝔮 ne te diutius trahã
habeto pauca ꝓ pluribꝰ.Quidã diapſal
ma cõmutatõnẽ metri dixerũt eẽ.alij pau
ſam ſpũs.nõnlli alterius ſenſus exoꝛdiũ

Sunt ⁊ ꝗ richmi diſtictionẽ. ⁊ qꝛ pſalmi
tunc tpis iuncta voce ad oꝛganũ canebã
tur.cuiuſdã muſice varietatis.Nobis ni
hil hoꝝ videt̃.cũ aquila qui verboꝝ he/
bꝛeoꝝ diligẽtiſſimus explicatoꝛ ẽ. Sela
(hoc eſt dyapſalma)ſemꝑ tranſtulerit.et
inueniamus in pſalmoꝝ quo𝔮 fine dya
pſalma poſitũ.vt eſt illud in tertio dẽtes
peccatoꝝ cõtriuiſti. dñi eſt ſalus.⁊ ſuper
populũ tuũ bñdictio tua.Sela.i.ſemper
Et in.xxiij.Quis eſt iſte rex gl'ie.dñs vir
tutũ ipſe eſt rex gl'ie.Dyapſalma.hoc eſt
ſp. Et cõtra in pſalmis multoꝝ verſuum
penitus inueniat̃. In.xxx.videlicet.vi.
⁊.lxxvij. ⁊.c.xviij. Rurſus nõnꝰ pſalmꝰ
diſtinguat̃ cãtico dyapſalmatis.cũ vti𝔮
ſic̃ ꝗbuſdã placet dyapſalma eſſe iudiciũ
ſilẽtij nõ poſſit. ex ꝗ animaduertimꝰ hoc
verbũ ſupioꝛa ⁊ inferioꝛa cõnectere. aut
certe docere ſempiterna eſſe ꝗ dicta ſunt
vt eſt illud in tertio pſalmo.Multi dicũt
aĩe mee nõ eſt ſalus in deo ſuo.ſemper:⁊
rurſum.voce mea ad dñm clamaui.⁊ ex/
audiuit me de monte ſancto ſuo. ſemper
Et in quarto . vt quid diligitis vanitatẽ
et q̃ritis mẽdaciũ.Sela ⁊ infra. Que di
citis in coꝛdibꝰ vr̃is.⁊ in cubilibus vr̃is
cõpungimini.ſp.Et ĩ abacuc.Deꝰ ab au
ſtro veniet.⁊ ſctũs de mõte pharan.ſp.⁊
infra. Iuramẽta tribubꝰ ꝗ locutꝰ es.ſp.

Scire aũt debes apꝺ hebꝛeos ĩ fine li
bꝛoꝝ vnũ e tribꝰ ſolere ſubnecti vt aut
amẽ ſcribat̃.aut ſela.aut ſalon qꝺ expꝛi/
mit pacẽ.vñ ⁊ ſalomõ pacificus dĩ. Igit̃
vt nos ſolemꝰ cõpletis opuſculis ad di/
ſtinctionẽ rei alterius ſubſeq̃ntis mediuꝫ
interponẽ explicit.aut felicit̃. aut aliqꝺ
iſtiuſmodi . ita ⁊ hebꝛei ea ꝗ ſcripta ſunt
roboꝛãt:vt dicãt amẽ.aut in ſempit̃nũ ⁊
ſcꝑta ⁊ ſcribẽda ꝯmẽoꝛãt.vt ponãt ſela.
aut trãſacta felicit̃ ꝓteſtant̃.pacẽ ĩ vltio
ſubnotãtes. Hec nos ꝺ intimo hebꝛeoꝝ
fonte libauimꝰ. ñ opinionũ riuulos. pſe
quẽtes.neqꝫ erroꝝ(ꝗbꝰ totꝰ mũs reple
tus ẽ) varietate ꝑterriti.ſ cupiẽtes ⁊ ſci
re ⁊ docẽ ꝗ vera ſunt. Qꝺ ſi tibi nõ vĩ
onoꝛoſũ ꝗd oꝛigenes ꝺ diapſalmate ſen
ſerit.verbũ interꝑtaboꝛ ad verbuꝫ.Euidã
ſcribẽs ſe interrogãti.ꝗd ſibi verbũ vellet
diapſalmat' ĩ pſalmis.vl' ad quã referat̃
vtilitatẽ.int̃ cetera ait.Et qꝛ nouicia in/
iuſta contemnis. ſaltem veteris vini au/

ctoꝛitate ducarꝛ. Sepe requirẽs cauſas
cur in ꝗbuſdã pſalmis interponat̃ dya/
pſalma. obſeruaui diligentiſſime in he/
breo. ⁊ cum greco contuli. inuenicꝫ quia
vbi lingua hebꝛea: ſela. greca ꝟo habet
ſemꝑ. aut aliqd̃ iſtiuſmodi. ibi. lxx. ⁊ thẽ
odotion ⁊ ſimmachus tranſtulerũt dya/
pſalma. Necꝫ ꝟo nocet exẽplis affirma/
re qd̃ dicimus in ſeptua geſimoqrto pſal
mo cuius pꝛincipiũ eſt. Cõfitebimur tibi
deus ꝯfitebimur tibi ⁊ inuocabimus no
men tuũ. poſt illud ergo confirmaui colũ
nas eius. apud. lxx. ⁊ theodotionẽ ⁊ ſim
machũ eſt dyapſal̃. ꝓ quo apud aquilam
ponderaui colũnas eius ſemꝑ. In quin
ta aũt editõne ego ſuꝫ q̃ paraui colũnas
eius ſemꝑ. In ſexta ꝟo ꝯfirmaui colum
nas eiꝰ iugiter. Poꝛro in hebꝛeo habet
poſtanuda qd̃ ẽ colũnas eius. Sela. Et
rurſum. In. lxxv. cuiꝰ pꝛincipiũ eſt. No
tus in iudea deus in iſrl̃ magnũ no. eiꝰ.
inuenimꝰ apud. lxx. ⁊ theodotionẽ. poſt
ſcutũ ⁊ frameã ⁊ bellũ. dyapſalma. apud
ſimmachũ poſt clippeũ ⁊ gladiũ ⁊ belluꝫ
ſil̃r dyapſalma. Pꝛo q̃ apud aquilã poſt
clippeũ. ⁊ gladiũ ⁊ bellũ ſemꝑ. In ſexta
ꝟo poſt ſcutum ⁊ gladiũ ⁊ bellũ: in finẽ.
eratcꝫ rurſuꝫ ĩ hebꝛaico poſt omola ama
quod eſt bellum. Sela. Et in eodẽ pſal/
mo. Poſt illũ locum vt ſaluos faciat mi
tes terre. in ſeptuagita dyapſalma. Apd̃
ſimmachũ ſimiliter dyapſal. ⁊ apud aq̃/
lam ſemꝑ. necnõ ⁊ apud quintã. in ſexta
ꝟo: in finẽ. Et in hebꝛaico erat pꝰ amea
res quod eſt mites terre. Sela. Atcꝫ ita
cũ talem vniuſcuiuſcꝫ opinionẽ repiſſe/
mus. hec annotauimꝰ. vtrũ aũt cuiuſdã
muſice cantilene atcꝫ richmi. immutatio
nem qui interp̃tati ſunt. dyapſalma ſen/
ſerint aliud ve intellexerint. tuo iudicio
relinquo. Hucuſcꝫ Oꝛigenes. cuius nos
maluimus in hac diſputatione dũtaxat
impitiã ſeq̃ ꝙ ſtultã hr̃e ſciam neſciẽtiũ.

Quid ſit dyapſalma. Caſſiodoꝛus.

I Nter expoſitoꝛes pſalmoꝛuꝫ de
hoc nomine. quedã noſcit̃ ꝓue
niſſe diuerſitas. Hieronymꝰ he
bꝛaice lingue doctiſſimꝰ inqſitoꝛ ꝯtinua
tionem ſpũſſancti eſſe confirmat. ob hoc
qꝛ dyaſpſalma ſignificet ſp. Beatus aũt
Aug. rerũ obſcuraꝝ ſubtiſſimus indaga
toꝛ (int̃ ardua ſine offenſiõe diſcurrẽs)
hanc ſi potius ꝑtẽ elegiſſe cognoſcit̃. vt
magis diuiſio ẽẽ videat̃. nominis ipſius
diſcutiẽs qualitatẽ. Simpſalma quippe
dicit̃ greco vocabulo. vocũ adunata co/
pulatio. dyapſalma ꝟo ſermonũ rupta cõ
tinuatio. docens vbicũcꝫ repertũ fuerit
aut ꝑſonarũ aut rerũ fieri ꝑmutationem
Merito ergo tale nomẽ illic interponit̃
vbi vel ſenſus vel ꝑſone diuidi cõpꝛobã
tur. vnde ⁊ nos diuiſiões congrue facie/
mus. vbicũcꝫ in pſalmis dyapſalma po/
tuerit inueniri. Reliquas aũt ꝓut datuꝫ
fuerit indagabimꝰ. vbi tamẽ auctoꝛitas
huius nominis nõ potuerit inueniri.

Qꝛ dyapſalmatũ numerus ⁊ ſitus de/
monſtrari non poſſit.

D E dyapſalmatibꝰ ꝟo ⁊ illud ad
dere vtile viſum ẽ coꝛrectoꝛi. ꝙ
in iſto pſalterio (ſic eñ eccleſia/
ſtico vſu nominat̃ vt ait Augu. in pꝛolo
go pſalmi. cxviij.) alijſcꝫ oĩbus antiqſſi/
mis. omnia diapſalmata in fine verſuum
ponunt̃. Sed ſm tranſlationeꝫ pſalterij
beati Hieronymi ex hebꝛea veritate ⁊ eiꝰ
intentionẽ nõnulla quocꝫ in medio ver/
ſuum ponenda vident̃. Sicut in pſalmo
quadrageſimoquĩto in verſu. Fuminis
impetꝰ letificat ciuitatẽ dei: dyapſalma.
Et in pſalmo. xlviij. in verſu verũtamen
deus redimet animã meã. dyapſalma de
manu inferi cũ acceperit me. Atcꝫ ĩ pſal
mo. lxxij. in verſu. Donec intrem in ſan/
ctuariũ dei. dyapſalma. Cur ꝟo Caſſio/
doꝛus alijcꝫ ĩ hoc doctiſſimũ hieronymũ
non ſecuti. in fine eoꝛundẽ verſuũ malue
rint ꝙ in medio ponere diapſalmata. do
cti diligẽtiſcꝫ cuiuſcꝫ legẽtis ingenio re
linquẽdum eſſe melius iudicaui ꝙ meaꝫ
in hoc impꝛobatã ferre ⁊ legẽtibꝰ expo/
nere ſententiã. Plura aũt in medio ver/
ſuum reperiſſe me non memini. ſi tamen
diligẽtioꝛ eoꝛũ inueſtigatoꝛ ſiue hebꝛeis
grecis ve ſiue latinis codicibus plura re
pererit in medio verſuum poſita. par de
eis ſicuti de iſtis ratio habẽda eſt. De
mõſtrare q̃cꝫ poſſe nemo arbitret̃ quẽcꝫ
ſiue etiã latinas ſeu grecas vel hebꝛeas
litteras callentem dyapſalmatũ ſitum et
loca quibus inſerenda ſunt. vel quo ad
verſus. vel quo ad pſalmos. ſiue etiam
quo ad eoꝛum numerũ infallibili regu/
la ⁊ ratione habendum cum id a ſpiritu/

ſancto nondum probetur reuelatum. ⁊
alij codices plura. alij pauciora in eodeȝ
pſalmo. alij in vno pſal. nullum. alij in
eodem pſal. plura. alij in vno eodemq̄
pſalmo numero paria. ſitu vero diſpa-
ria. ⁊ alijs ⁊ alijs v̄ſibus hr̄e inueniant̄
Ideo cū eoꝝ nūerum poſitionēq̄ nec ſā
cti atq̄ doctiſſimi viri an̄ nos dephēdere
potuerāt. nemo a me exigat vel expectet.
q̄ vel Hieronimū vel origenē. auguſti-
nū. Caſſiodoꝝ oēs doctiſſimos docuiſſe
nō īuenerit. doceriq̄ ſi poſſit niſi exēpla
rioꝝ auctoritate vetuſtioꝝ nūeroſioriq̄
ꝯſonantia ⁊ cōueniētia eorūdē. vn̄ mihi
ſufficiat ſicut auguſtino ex exēplarib⁹ ve
tuſtiorib⁹ pluribuſq̄ probare q̄ in nr̄o
impſſum inuenit̄. fatetur nēpe auguſti-
nus in. cxviij. pſalmo. necnon alijs pſal-
mis ſe collatis multis exēplarib⁹ vix in
vno q̄ voluerit q̄dq̄ queſiuerit repiſſe.
⁊ ita ſeſe emēdata feciſſe exēplaria. ⁊ q̄s
igitur a me ſciolo ⁊ illoꝝ compatōne ce-
cutiēte ⁊ nō eſtimādo. plus requiret. aut
ibi demonſtrationē vbi eſſe nō pōt expe-
ctabit. Fateor em̄ ⁊ ego eā me ī dyapſal
matū ⁊ nūero ⁊ ſitu quā potui nō paucis
hebdomatib⁹ laborioſam feciſſe diligē-
tiam. nec tn̄ certū vnūq̄ ſumē numerum
nec ſitū eoꝝ poſitionēq̄ inuariatā vl' in
duob⁹ codicib⁹ etiā antiq̄ſſimis cōperiſ
ſe. Eſſȝ v̄o ad eoꝝ emēdatōeȝ ⁊ grecoꝝ ⁊
hebreoꝝ exēplarioꝝ copia. atq̄ illarū lit
terarū quas ego ignorare me ꝯfiteor ſci
entia plurimū neceſſaria. Quis ſi codici
bus grecis hebreiſq̄ iſta varietas inſit.
que nr̄is accidit. par in illis ſicut in nr̄is
latiniſq̄ codicib⁹ labor ſudorq̄ ⁊ incer
titudo querēti occurreret. q̄ aūt latinis
codicib⁹ eueniſſe videm⁹. grecis q̄ȝ ⁊ he
breis accidere potuiſſe q̄s negabit.

Cunq̄ nulla alia demōſtratione eoꝝ
vel nūerus vel locus niſi libroꝝ veteruȝ
ac ſcriptoruȝ auctoritate poſſit hr̄i viſis
nō minus ſex exēplarib⁹ veterib⁹ (quoꝝ
duo quadringētos duratōe exceſſerūt an
nos) Origeniſq̄ cōmētario Hieronymi
etiā ep̄lis ⁊ trāſlationib⁹. Auguſtini q̄ȝ
in pſalmos voluminib⁹ atq̄ Caſſiodori
magni illi⁹ ſenatoris in pſalteriū q̄nqua
genis ſignaui locis ſuis ſingula impri-
mēda. ⁊ nūerum eoꝝ. lxx. ſcȝ ⁊. v. que in
prologo ante quadringētos q̄ȝ annos ⁊
vt arbitror ab his ꝯſcripto q̄ nam ſine cā
iſta numero eoꝝ ſūmā cōſtrinxerūt dep-
hendi inuiolatū ꝯſeruaui. nolens eū vel
ex alijs codicib⁹ nō tot habētibus minu
ere vel ex alijs plura ponētibus augere.
que etiā augeri minui ve poſſe. ⁊ qua rō-
ne ⁊ cuius auctoritate nō inueni. ratus
q̄ȝ ſacratū iſtum nūeꝝ pluriū exemplario
rum ⁊ vetuſtioꝝ quaterq̄ centū annos
habentiū eſſe ſecurius tenēdum. quā ali
um in nullo vel codice vel auctore reper
tum ⁊ quē probare nō poſſem. ſcriptoruȝ
q̄ȝ auctū forte minutū ve errore ꝯſtituere
Sup illum vero dyapſalmatū numerum
predictū quatuor dūtaxat ſupflua ab an
tiquis iudicata. obelis effodienda ſigna
ta ſunt. primū in pſalmo ſecūdo poſt ver
ſum. Aſtiterūt reges. Secūdum in pſal-
mo. xxxiij. poſt verbum. diuites eguerūt.
Terciuȝ in pſalmo. lxxv. poſt verſuȝ. Cū
exurgeret. Quartū in pſalmo. xciij. poſt
verſum. Quo aduſq̄ iuſticia ⁊c. Iſtis
itaq̄ quattuor dyapſalmatib⁹ ademptis
⁊ obelatis. nūerus reſtat eoꝝ prefinitus
q̄nq̄ vicȝ ⁊. lxx. Canticoꝝ autē nullū
habet dyapſalma preter abacuc canticū
q̄ duobus dyapſalmatib⁹ vt dixit Hie-
ronymus in epiſtola de dyapſalmate inſi
gnitum eſt. Cuius cauſam Paulus epi-
ſcopus Burgenſis ſup abacuc in additi
one ad poſtillā Nycolai de lyra aſſignās
dicit. quoniā hec abacuc oratio (quā cā-
ticum dicimus) ad modum pſalmoꝝ da-
uid. qui inter ꝓphetas expreſſius de my
ſterijs xp̄i deuote cecinit ꝯpoſita eſt. Et
ſubdit vnde ⁊ ꝑuilegio ſinglari magno
ac admirabili pſalmi prediti ſunt. quod
in om̄i ſacra ſcriptura non inuenit̄ dya-
pſalma niſi in pſalmis ⁊ in hoc cantico.
ꝓpter quod ⁊ in hoc illud canticum alia
cantica p̄cellit. q̄ q̄ſi ⁊ de xp̄i geſtis grā
dia velat myſteria. ſolum ſit dignū dya-
pſalmate. Q̄ autē grece d̄r dyapſalma.
hebreo ſermone ſela d̄r. ⁊ in latinū tran-
ſtulit Hieronym⁹ ſemp. Nā q̄ hebraice
ſela. grece dyapſalma d̄r. latine dicat̄ ſp

Quid ſit pſalterium ⁊ pſalmi qu are
dicātur. Caſſiodorus.

p Salterium eſt (vt Hieronym⁹
ait) in modum delte littere for-
mati ligni ſonora ꝯcauitas. ob
eſum ventrē in ſuperiorib⁹ habens. vbi

Quid ſit pſalterium

cordarũ fila religata diſciplinabilič ple-
ctro pcuſſa. ſuauiſſimã dicũtur reddere
cantilenã. Huic citare poſitio videť eſſe
cõtraria. dum qδ iſta in imo continet. il-
lud cõuerſa vice geſtat in capite. Hoc au
tem genus organi canoꝝ atqꝫ ſingulare.
aptatur corpori dñi ſaluatoris. quoniaꝫ
ſicut iſtud de altioribꝰ ſonat. ſic ꝛ illud.
glorioſe inſtitutiõis ſupna concelebrat.
Sicut ipẽ in euãgelio dicit. Qui de ter-
ra eſt. de terra loquitur. qui autẽ de celo
venit. que vidit ꝛ audiuit teſtatur Unde
quidã ꝛ hoc opus dauiticũ pſalmos di-
ctos eẽ pͤfiniũt. qꝛ de ſupno culmie reto
nare noſcũtur. Cognoſce vero ꝙ iſti tm̃
pro excellentia ſui dicanť pſalmi. q̇ hoc
volumine continẽtur. Pſalterium ꝗꝫ eẽ
genus muſicoꝝ. Daniel ꝓpheta teſtatur
inquiens. vocẽ tube. fiſtule. ſambuce. ci
thare. pſalterij. ꝛ ſimphonie. omniſqꝫ ge-
neris muſicoꝝ. Nã ꝛ paralipomenon ex
ponit. cum dicit de lignis tynis gradus
factos in domo dñi. ꝛ in domo regia. ci-
tharas ꝗꝫ ꝛ pſalteria cantoribus. hoc in
ſtrumentũ muſicum pſalteriũ. ſ. apud he
breos dicitur nablum. Quod tamẽ in ſu
pra ſcripto libro frequẽti repetitõne vul
gatum eſt. Ipm̃ vero pſalmũ grecũ con-
ſtat eſſe vocabulũ. quẽ dictum quidã vo
lunt ab aptopſallin. hoc eſt a tangendo.
Nam ꝛ pſalterias citharedas vocamus
docto pollice modulatões muſicas expri
mentes. Pſalmus vero eſt cũ ex ipõ
ſolo inſtrumento muſico. i. pſalterio mo
dulatio quedã dulcis ꝛ canora ꝓfundiť
Canticũ ꝗꝫ eſt quod ad honorem dei
canitur. quãdo quis libertate ꝓprie vo-
cis vtitur. nec loquaci inſtrumẽto cuiqꝫ
muſico conſona modulatione ſociatur.
Hoc eſt ꝙ etiã nũc in diuinitatis laudi-
bus agitur. Pſalmocanticũ erat. cũ
inſtrumẽto muſico pcinente. canẽs cho-
rus ſociatis vocibus acclamabat. diui
nis dũtaxat ſermonibꝰ obſecutis
Canticum pſalmꝰ erat cũ choro ante
canẽte. ars inſtrumẽti muſici in vnã con
uenientiã comitere raptabať. vbaqꝫ him
ni diuini ſuauis copula pſonabat. De q̄
differẽtia etiã circa tytulum pſalmi. lxvi
ꝛ. lxvij. infra aliqua habes in gloſa.
Quẽadmodũ in pſalmis de xp̃o dño
Et ſcutiendum Caſſiodorus

t Ribus modis pſalmi loquũtur
de pſona dñi chriſti pro inſtru-
ctione fideliũ. Primũ per id qδ
ad hũanitatem eius noſcitur ptinere. vt
eſt illud ſecũdi pſalmi. Aſtiterunt reges
terre ꝛ principes cõuenerũt in vnum. ad
uerſus dñm ꝛ aduerſus xp̃m eiꝰ. In. xx.
ꝗꝫ pſalmo. Deſideriũ anime eius tribui
ſti ei ꝛ volũtate labioꝝ eius nõ fraudaſti
euꝫ. Secũdo p id quod equalis ꝛ coeter
nus oſtendiť patri. vt eſt illud eiuſdẽ ſe
cũdi pſalmi. Dixit dñs ad me. filius me-
us es tu. ego hodie genui te ꝛc̃. Et i. cix.
Tecum principiũ in die virtutis tue. in
ſplendoribꝰ ſctõrum. ex vtero ante luci-
ferum genui te. Tertio a mẽbris eccleſie
cuius ipẽ dux ꝛ caput eſt xp̃s. vt eſt. xxi.
pſalmi. Longe a ſalute mea. verba deli-
ctorũ meoꝝ. Et in. lxviij. Deus tu ſcis in
ſipientiã meã. ꝛ delicta mea a te nõ ſunt
abſcondita. Quod dictũ pro vnoꝗꝫ fide
lium debemus ccipe. ceteruꝫ delicta xp̃o
probãtur funditus aliena. vñ Tichoniꝰ
in libro regulaꝝ. latius diligẽterqꝫ diſſe-
ruit. Hoc ſi anĩo recondimꝰ. nulla cõfuſi
one turbamur. qꝛ error maximꝰ inde na-
ſcitur. quãdo incõueniẽter redditur ali-
cui qδ dictum conſtat ad aliud. Nam ſi
vno modo fuiſſet locutus. quis eius ge
minã ſubſtãtiã potuiſſet agnoſcere. Cuꝫ
etiã nũc in tam euidẽtiſſima diſtinctione
naturã diuinitatis ꝛ humanitatis domi
ni xp̃i aliqui nitãtur ſacrilega voluntate
cõfundere. Multa ꝗꝫ ſm̃ litteram cõmo
net. multa ſpũaliter iubet. pſonas ſubito
decẽter immutat. vt nũc xp̃s deus vbuꝫ
incarnatũ ꝛ homo factus. caput eccleſie
nũc ipſa eccleſia. nũc homo iuſtus. nunc
penitẽs loq̇ videať vt oĩa neceſſaria tan
gat atqꝫ ꝯcludat. Ubiqꝫ pleniſſimũ cele-
ſtium rerũ ſanctũ vibrat eloquiũ. ꝛ mul-
tiplici diuerſitate virtutũ propter humani
generis largiendã ſaluteꝫ. regni ſui ado
randa myſteria priꝰ redemptor inſinuat
Hec ideo prefati ſumus. vt cum ventum
fuerit ad loca talia. intrepidus lector au
dire poſſit quod ſe iam ſalubriter didiciſ
ſe cognouit. Hinc etiã in glo. ordina
ria ad inſtructionẽ pſalmos legentiũ ſic
ꝓhemialiter pͤmittitur modus tractãdi
in hoc volumine pſalmoꝝ talis eſt. Quã
doqꝫ agit de xp̃o ſm̃ ꝙ capſit eſt. Aliqñ-

do ſm corpus. Aliqñ ſm vtrumqꝫ. Secūdum caput tripliciter. qꝛ vel ſm diuinitatem. vt tecū principiū ⁊c̃. vel ſm humanitatē. vt ego dormiui ⁊c̃. Aliquando ꝑ transſumptōem. vt quādo vtitur voce membrorū. ſicut ibi. longe a ſalute mea. ⁊c̃. Item de eccleſia tribus modis. aliqñ ſm perfectos. aliqñ ſm imꝑfectos. aliqñ ſm malos qui ſunt in eccleſia corꝑe non mente. nūero non merito. nomīe nō numine. Unde ⁊ Caſſiodorus ait. Attende regulam vnitatis capitis ⁊ corporis id eſt xp̄i ⁊ eccleſie. quaſi em̄ vna ꝑſona eſt caput ⁊ corpus. ideoqꝫ vna voce vtit̃ licet que dicūtur ad diuerſos referātur. Quedā em̄ ſoli capiti cōueniūt. Quedā ſolis mēbris. Quedam capiti ⁊ mēbris. Itē que mēbris. Quedā preteritis. quedam p̄ſentibus. quedam futuris. Item quedā ꝑfectis. quedā imꝑfectis. ⁊ tamē in tanta diuerſitate vna vox eſt. vt ſicut duo ſunt in carne vna. ſcꝫ ſponſus ⁊ ſpōſa. xp̄s ⁊ eccleſia. ita ſint ⁊ in voce vna. vt tamē vnicuiqꝫ quod ſuū eſt tribuatur ⁊ ad ip̄m referatur. Quō autē ⁊ quando qualiterqꝫ ⁊ vbi iſta exemplarit̃ videri ⁊ intelligi poſſint. gloſa marginalis doctorum circa pſalmos impreſſa indicat luculenter.

Dicta ſancti Audustini in prologo pſalterij ⁊ aliorū de ꝟtutibus pſalmoꝝ

c Anticū pſalmoꝝ: animas decorat. inuitat angelos in adiutorium. fugat demones. Expellit tenebras. Efficit ſanctitatē homini peccatori. Refectio mētis eſt. Delet peccata. Simile eſt elemoſynis ſctōrum. Auget fidem. ſpem. charitatē. Sic̃ ſol illuminat. Sicut aqua mūdificat. Sicut ignis exurit. Sicut oleum lenificat. Dyabolum offendit. Deum oſtēdit. Uoluptates carnales extinguit. Oleum miſericordie eſt. Sors leticie. Pars angelorū electa. aſperitatē eijcit. Oēm furorē deprimit. Iracūdiam frangit. Laus dei aſſidua eſt. Simile eſt melli. canticū pſalmoꝝ. carmen electum eſt apud deū. Omne peccatū expellit. Uinculū charitatis cōnectit. Om̄ia penetrat. Om̄ia implet. Om̄ia docet. Om̄ia ſignificat. Animam magnificat. Os purificat. Cor letificat. Turrim excelſam edificat. hoīem clarificat. Senſum aperit. om̄e malum occidit ꝑfectionē demōſtrat. Qui habet memoriam ⁊ amorē illius. habet etiā timorem ⁊ laudem dei in corde ſuo. neqꝫ inde cadet vnq̄. nec peribit oīo eius. ſed in poſtremo apud deum gaudebit. Trāquillitas mentis eſt. ⁊ ſignifer pacis. qꝛ pſalmi orant pro futura. gemūt de p̄ſentib⁹. penitent de p̄teritis. gratulātur de boniſ operib⁹. gaudium celeſtis regni cōmemorant. Per officium ſepe cantatōis ſcutū acquiritur equitatis aduerſus diabolicas ptātes. Lumen veritatis oſtendunt Senibus ſolamen eſt. iuuenib⁹ ornamētum ⁊ mentis ſenilitas ⁊ ꝑfectio eſt. ip̄o adiuuante ⁊ donante q̄ hec ꝑ ora ꝓphetica inſtituit. ⁊ ꝑ eoꝝ iugem frequētationē ſeſe exorare docuit. Cui eſt laus honor. ⁊ magnificentia. bn̄dictio ⁊ claritas. ſapiētia. grāꝝ actio. virt⁹ ⁊ fortitudo. vna cum deo p̄re. eiuſqꝫ filio vnigenito. dn̄o noſtro Jeſu xp̄o. ꝑ infinita ſecula ſeculorum. Amen.

De inſtitutione ⁊ auctore ac cantoribus. nūero tituliſqꝫ pſalmoꝝ.

d Auid filius ieſſe cū eſſet rex cōfirmatus ī regno ſuo. quatuor elegit pſalmodiaꝝ principes. Aſaph. ſ. Eman. Ethan. ⁊ Idithun. Ducenti aūt ⁊ octogintaocto pſalmos. ⁊ cantica dn̄i docebāt Sūt ꝟo oēs pſalmi. C. l. Quoꝝ oīm nouē ip̄ius dauid inſcribūtur. Septuaginta duo vero ip̄i dauid. Triginta vero ⁊ duo ſupſcripti nō ſunt. Duodecim q̄ꝫ in Aſaph ſupſcribūtur. Duodecim ī Idithun. Nouē filioꝝ chore. Duo in aggeū ⁊ zachariam vnus moyſi ⁊ vnus ſalomoni. Dyapſalmata vero ponūtur ī pſalterio. lxxvi. Cātica vero graduū numero ſunt q̄ndecim. Que etiā iſto titulo ſ nō autoris nomīe inſcribūtur. Non em̄ oīm pſalmoꝝ tituli ſunt aut autoꝝ ſiue etiā cantoꝝ aut pſallentiū. vel quorūlibet etiā hoīm aliorū noībus ſupſcripti. Naꝫ ⁊ prim⁹ pſalm⁹ nullo inſignit⁹ eſt titulo. verū de primo alia rō quā de ceteris pſalmis eſt. p̄mus eteni pſalmus nulli aſſignat⁹ eſt. qm̄ omniū pſalmoꝝ caput principiū atqꝫ quodāmodo titulus eſt. Deinde q̄s ali⁹ intelligit̃ in ſcd̄o niſi dei filius p̄mogenit⁹ cui tanq̄ pricipio p̄poni nil debuit. Cui

etiā inſcriptio ideo nō fuit neceſſaria.qꝛ ipē pſalmus xp̄i mētionē facit.vt aduerſus xp̄m tuū.exprimēdo igit̄ ꝑſonam.inſcribēdi cām oīno nō habuit. Ideoꝫ et titulū obelo notatū habet. Ordinē quoꝫ hyſtorie immutatū legimus in titulis pſalmoꝝ Sꝫ pſalmi nō ſm hiſtoriā ſ ſm ꝓphetias legūtur.⁊ ita ordinem pſalmorum turbare nō pōt ordo titulorū. Pſalmi vero oīs ꝗ inſcribūtur ipi dauid ad xp̄i ꝑtinent ſacramentū.qꝛ dauid dictus eſt chriſtus.

Sequūtur oratiōes anteꝗ̄ pſalmi incipiātur.

b Enignus ⁊ miſericors deus.ꝗ reuocas errantes ⁊ ſaluas penitentes medelam tribuis infirmantib⁹.glorie coronā ꝑſeuerātibus.exaudi me miſeꝝ ⁊ indignū famulum tuū per hos pſalmos clemētiam tuā īplorātē. vt ꝗcq̄d hūilit̄ h oro.te largiēte adipiſci merear. Per dn̄m noſtꝝ

Alia oratio.

d Eprecor miſcdiam tuā ⁊ pietatem dn̄e Jeſu xp̄e fili dei viui. ſcio qꝛ pius ⁊ miſericors es.patiēs ⁊ multū benignus.te adoro.te laudo.te dep̄cor.tu em̄ exaudiſti ſā ctos ⁊ electos tuos ab initio mūdi vſꝫ in finem.tu etiā exaudi me indignum et peccatorē.te orantē ⁊ dep̄cantē.ſuſcipe orōnem ⁊ poſtulationē meā oēmꝫ ſenſum ſpiritalē hoꝝ pſalmoꝝ quos coram te ſuppliciter oro.vl̄ canto.tibi acceptabiles facito. Per dn̄m nr̄m ieſum.

Alia oratio.

ſ Uſcipe clemens et miſericors deus.hanc oblationem pſalmorum quaꝫ ego peccator omniūꝫ criminum reus pro remedio anime mee offero.vel pro his in vtroꝫ ſexu ꝗ mihi cōſanguinitate vel familiaritate cōiuncti ſunt.⁊ pro his ꝗ ſe in manus noſtras cōmiſerūt.vel nobis cōfeſſi fuerunt ſeu quoꝝ elemoſynas ſuſcepim⁹ ⁊ ꝓ omni populo xp̄iano viuis ⁊ defunctis.precor mitiſſime deus.proſit eis ad veniam ⁊ remiſſionē peccatoꝝ.Amen.

a ℂ B Iſte pſalmus ideo titulũ nõ habet qm̃ capiti dño noſtro ſaluatori de quo abſolute dicturus eſt. nihil preponi debuit. Sanctã em̃ eius incarnatiõis vitã. impiorũq vltiones inſinuat. vñ ꝛ materia huius pſalmi eadẽ ẽ. que et totius libri. ſ. xp̃s integer. i. caput redemptor noſter cũ mẽbris. i. oĩbus iuſtis et ſanctis. a ℂ Beatus vir. dict⁹ q̃ſi bene apt⁹ (q̇ eſt xp̃s) eſt. cui optata oĩa vel deſiderata ſuccedunt. Virum egregie ſubiũxit vir em̃ a viribus dictus eſt. q̇ neſcit tolerando aduerſa. deficere aut in ꝓſperis aliq̃ ſe elatiõe iactare. Tribus modis hic oñdit euenire humanos errores. Cogitatiõe. facto ꝛ dicto. Cogitatione peccatrice. abitur. facto malo. ſtatur longe a dõ. dicto vo male doctrine ſiue gl̃iatõis ſiue peccati ꝯſuetudĩe in cathedra inficiente peſtilẽtie ſedetur.

nõ fecit. A ℂ Intende vo ꝙ ſecundo dicit in lege: nõ ſub lege. qꝛ xp̃s in lege fuit q̇ pctã nõ habuit. ceteri mortales ſub lege q̇ delictis onerant̃ ℂ Lex dñ eo ꝙ aĩos noſtros liget. ſuiſq teneat obnoxios ꝯſtitutis. Me Meditari ſemp null⁹ valet legẽ dñi niſi xp̃s ſed ꝛ ille qui membrũ eius eſt: meditabit̃ ſp legẽ dei. qꝛ eã om̃i puritate inquantũ poterit implebit. R Siue em̃ manducat. ſiue bibit. ſiue dormit. ĩ nomine dñi oĩa faciens. meditabit̃ legem dei die ac nocte. ℂ Dies dicta ẽ a paganorũ diis. Nox eo ꝙ noceat aſpectib⁹ ſiue actionib⁹ nr̃is dicta. c ℂ Bene ligno fructifero cõpatus ẽ xp̃s. ꝓpter crucẽ quã ꝓ nobis ſuſtinuit. Plantatũ. i. p̃dicatũ: ſec⁹ decurſus aquaꝝ. ſicut terreſtris em̃ aqua. vita ẽ lignorũ virentiũ. ſic aq̃ baptiſmi ſalus ẽ in crucifixũ credẽtiũ.

Pſalmus primus.

Eatus vir
qui nõ abiit in cõ
ſilio impioꝝ et in
via pctõꝝ nõ ſte-
tit: ꝛ in cathedra peſtilentie
b nõ ſedit. Sed ĩ lege dñi vo-
luntas eius: ꝛ in lege ei⁹ me
c ditabit̃ die ac nocte. Et erit
tanq̃ lignuz qd plantatũ ÷
eſt: ſecus decurſus aquaꝝ:
qd fructũ ſuũ dabit ĩ tpe ſuo
d Et foliũ eius non defluet: ꝛ
oĩa q̃cũq faciet ꝓſperabun
e tur. Nõ ſic impii ÷ nõ ſic:
ſed tanq̃ puluis quem pro-
iicit ventus ÷ a facie terre:

A Btũs igit̃ q̇ nõ abiit cogitatiõe a deo: in regionẽ lõginquã diſſilitudinis. i. cogitatione nõ peccauit q̃uis eẽt poſit⁹ ĩ ꝯſilio ĩpioꝝ. i. q̃uis ĩpii h̃ molirent̃ vt abiret. veluti xp̃s q̃uis inter pctõres ſit cõuerſat⁹: in viã tñ eoꝝ nõ abiit. Adã vo abiit: dũ vxori a diabolo decepte ꝯſenſit impii vo hoc moliẽtes ſunt dyaboli. ſcribe ꝛ phariſei. vel oẽs mali in q̃rũ viã xp̃s ſicut nõ abiit. ita in ea nõ ſtetit. qm̃ eũ ſeculi ꝛ pctõꝝ illecebra nõ tenuit. nec ĩ cathedra peſtilẽtie ſedit. i. praua ꝯſuetudine vl' poti⁹ docrina. qꝛ ſalubrẽ doctrinã docuit. ꝛ exempla male doctrine xp̃s poſteris ñ reliq̇t. ℂ Eſt em̃ cathedra doctoꝝ. Tribunal iudiciũ. ꝛ regũ ſoliũ proprie dr̃. R Vñ ſenſus vſiculi illius eſt Btũs q̇ nõ cogitauit. nõ fecit. nõ docuit mala. b ℂ Lex dei. ẽ ĩ declinãdis pctĩs ſctã p̃ceptio. ĩ q̃ volũtas illi⁹ fuit, q̇ pctã

Fructũ dabit. i. ecc̃ias ꝯſtituet Tpe ſuo. i. qñ btẽ ĩcarnatõis ſacra ſuſcepit. Fruct⁹: a fruẽdo dr̃. R Lignũ (cui xp̃s ꝯpat̃ ſm mẽbra ſua. i. q̇uis vere xp̃ian⁹) ſapĩaz puto de q̃ ꝛ ſalomõ loq̇t̃. lignũ ẽ vite his q̇ ſequũt̃ eã. ꝛ apl's: xp̃m ait dei vtutẽ ꝛ dei ſapĩaz. Erit itaq xp̃ian⁹ vet⁹: tanq̃ lignũ h̃ ẽ xp̃o filio dei ꝯformis fact⁹ corpi glorie ei⁹. ſ. xp̃i. d ℂ Foliũ ei⁹. ſmões ipſius promiſſionis intellige, q̇ nullo caſu a veritate decidunt. ſed omnia que agit in actu ꝓſperitatis perfecit. que oĩa accipiẽda ſunt fructus ꝛ folia. id eſt. facta ꝛ dicta. e ℂ Non ſic impii. vox eſt terrentis. ſicut eſt inuitãtis beatus vir. quoniam non erit ſic impius vt ſuperius dixit beatos eſſe. Puluis eſt reſolutio terre. cui homo terrenus compat̃. cũ inflat̃ vento ſupbie. ꝛ abiicit̃ ſua leuitate a firmamẽto p̃ceptoꝝ dĩ. Puluis huc illucq

10

diſpergit͂.ſic͂ ꝛ impius (qui ſemel deū ne
gauerit) quocūq; eū aura diaboli traxe-
rit: illuc errore perducit͂. f ℂ Impij
ſūt. ſanctā trinitatē nullaten⁹ ꝯfitent͂.
ℂ h Reſurgūt impij.ſed nō in iudi-
cio.qꝛ iā iudicati ſunt
ℂ Iuſtus ſurgit vt
iudicet.peccatoꝛ vt iu
dicet͂. Impi⁹ vt ſine
indicio puniat͂. Pec
catores ſūt xp̄iani ſed
pctīs obnoxij. iō nō
reſurgūt i ꝯſilio iuſto
rū.i.in iudicio iuſtorū
qꝛ iam illis.ſ.iuſtis p
grām ꝯfeſſiōis pctā di
miſſa ſūt. In nūero
ꝛ ſancti ſūt.qꝛ nullus
niſi deus ſine pctō eſt
B ſup Iob. Hic ordi
nes notant͂ q̄ttuoꝛ de
die iudicij.i.ſancti
iaꝫ iudicati ſunt ad re
gnū.ꝛ cū xp̄o veniunt
ad iudicandū.ꝛ impij
iaꝫ adiudicati ſunt ad
ſuppliciū. Pctōꝛibus
dr̄ qui pniām egerūt.
venite bn̄dicti.ꝛ nō
egerūt.diſcedite a me
In ꝯſilio. A Id eſt
in eterno bono.qd̄ ſe
conſiliū fuit ſctīs. ℂ
Vel in ꝯſilio.i.in iudi
cio.vt cū eis iudicent
Iudiciū.n.in ꝯſilio ē
dū q̄ſi ex ꝯſilio aſſeſſo
rū.diuerſa pctā diuer-
ſis penis punient͂. g

f Ideo nō reſurgūt impij i iu
dicio: neq; pctōꝛes in ꝯſilio
g iuſtoꝝ. Quoniā nouit dn̄s
viā iuſtoꝝ: ꝛ iter īpioꝝ peri-
bit. ÷ Pſalm⁹ dauid :·
ℂ Propheta d̄ ꝯuētu infi
deliū ꝯtra xp̄m in paſſiōe lo
quit͂. Et dn̄s xp̄s de oīpotē
ti regno. ꝛ de inenarbili ge-
neratione ſua.

Pſalmus.ij.

a Quare fremuerūt gē-
tes: populi meditati
b ſunt inania. Aſtiterūt reges
terre ꝛ principes cōuenerūt
in vnū aduerſus dn̄m: ꝛ ad
uer xp̄m ei⁹. ÷ Diapſal :·
c Diſrūpam⁹ vincula eoꝝ et
proijciamus ÷ a nobis :· iu-
d gum ipſoꝝ. Qui habitat in
celis irridebit ÷ eos :· ꝛ dn̄s
e ſubſannabit eos. Tunc lo-
quetur ad eos in ira ſua: et
in furoꝛe ſuo ꝯturbabit eos

a ℂ Eſt iſte pſalmus habēdus.prim⁹
in titulo.ſecūdus in oꝛdine.vn̄ in actib⁹
apl̄oꝝ dr̄ primus. R Vel qꝛ apud he-
breos.iſte cū primo vn⁹ pſalm⁹ habent͂
ſine titulo. Per titulū autē intelligitur
vniuſcuiuſq; pſalmi i
tellectus.qd̄ ē eīm titu
lus niſi clauis.vt ita
dixeri.i domū nō igre
dit͂ niſi p clauē.ita et
vniuſcuiuſq; pſalmi i
tellect⁹.p clauē h̄ ē p
titulū intelligit͂.in cu
ius.ſ.pſona cantatur.
aut i pſona xp̄i aut in
pſona eccl̄ie aut in per
ſona ꝓphē.ꝛ de qua re
ſit. ℂ Coꝛripit hic
ꝓpheta ppl̄os.nō ſolū
iudeos ſ et gentiles.
cur fremuiſſent ꝯ xp̄m
qd̄ ꝓprie ferarū eſt.fre
muerūt eīm beluino fu
roꝛe.qa recta rōne ca-
rebāt. Meditati ſunt
inania.nō intelligētes
eius aduentū eſſe fru
ctuoſum oībus credē
tibus. b ℂ Reges
aūt terre.herodē dicit
 infantes occidit al-
terūq; herodē nepotē
eius pilato in nece
xp̄i conſenſit. Princi
pes phariſeus dicit:
princeps dictus q̄i pri
ma capiēs.venerūt in
vnā volūtatē nō i vnū
cōuētū.aduerſus dn̄ꝫ
.i.prēꝫ.xp̄m ei⁹.i.filiū. c ℂ Verba iſta
ſūt demētiū iudeoꝝ. Putabāt.n.ſe vicu
la diſrūpe.i.euāgelica p̄cepta: ſi i aucto-
rē legis ꝛ apl̄os eius maliuola volūtate
ꝯſurgerent ꝛ iugū īpoꝝ ꝓijcere.cū iugū
dn̄i ſit ſuaue ꝛ on⁹ ei⁹ leue.vanaq; volū
tate decepti.putabāt ei⁹ dn̄ationē ḡuiſſi
mā.quā a ſe abijcere feſtinabāt.vn̄ ſalua
ri poterāt. d ℂ Celos hic ſctōs dic͂ q-
b⁹ xp̄s inhītat. Irridebit et ſbſannabit.
ex hūano moꝛe ſuſcipiēda ſūt.ceteꝝ.nec
irridebit vllū de⁹ nec vultu ſubſannat
ſ virtute ſua peragit quecūq; adiſponit

ℂ Bonoꝝ viā.i.opa dicit noſſe deum.
iter impioꝝ perire.quaſi dominus vtrū
q; neſciat.ſed ē ſenſus.hoc ſcit domin⁹
quod in beatitudine pmanebit.hoc ne-
ſcit.quod peribit.i.diabolus cum ſequa
cibus ſuis.qui eſt iter impioꝝ in pena p
petua. Aperibit igit͂.ꝓ nō nouit dixit.ſ
ꝛ plant⁹ dicit͂.qꝛ hoc eſt neſciri qd̄ ꝑire.
ꝛ ſciri: manere ꝛ eſſe. Oꝛatio.

Fice nos dn̄e tanq; fructuoſiſſimū
lignū ante ꝯſpectū tuū.vt tuis im-
bribus irrigati mereamur tibi ſuauium
fructuū vbertate placere. Per.

e ℂ Tūc loquet᷑. Illud tp̄s ſignificat vēturi iudicij. Ira ꝗ̃ dei ⁊ furoꝛ vocatur retributio pctōꝝ. Naz illos mot⁹ diuinitas nō patit᷑ ſ; hūana ꝯſuetudo h̄ loq̄tur h Nō aūt ait puniet ſ; turbabit vt abſq; penis q̄ turbat⁹ ē coꝛrigat᷑ Nā ira aliq̄n neceſſaria coꝛreptio ē vt p̄ris in filiū. medici in egrotuz. f h Ego aūt (vox xp̄i) ꝯſtitut⁹ ſum rex a deo p̄re ꝑ ꝑte carnis. ℂ Syō hebꝛaica līgua. latine ſpecl'a d̄r. ⁊ hic eccl'iaz ſignificat. quā ⁊ mōtē appellat. ꝓpter altitudinez honoꝛis ⁊ fidei firmitatē. Predicans p̄ceptū h ℂ Hoc eſt euāgelium. g ℂ Dñs: ſignificat patrē Fili⁹ me⁹ es tu. vt in euāgelio. hic ē fili⁹ meus dilect⁹. dicēdo aūt hodie. coet᷑nitatē ſue maieſtatis oñdit. Genui te. illā natiuitatez ſignificat. de q̄ dicitur generatōem ei⁹ quis enarrabit. h ℂ Poſtula a me. i. obedi. vt poſſis poſtulare. Poſtulare em̄ h̄ iubet᷑. vt petat ſm̄ hūanitatē. ⁊ accepta poſſideat. Gētes natōes ſignificat. Gēs em̄ a genere vocitat᷑ Cū dic̄ hereditatē tuā: naturā ſue deitatis oñdit. Hereditas ab hero dicta ē. i. a dño q̄ ī ea ptāte liebe ra dñet᷑ Cū dic̄ poſſeſſionē vniuerſas gētes crediturās ſignificat. Termī terre ſb̄ ſtātiā in h̄ oīm creaturaꝝ vult intelligi. i ℂ Reges eos. i. ptātē tyrānicā aufe res ab eis. illi. n. regunt᷑ q̄ ſaluāt᷑. Uirga ferrea foꝛtitudo ē eq̄tas Cōfriges. i. ꝑ cōuerſiōis ſtudiū ꝯteres ī eas t᷑renas cupiditates. Bñ em̄ pctoꝛ vaſe luteo ꝯpat᷑ vt ꝯfractio ei⁹ facil' ⁊ vita lutea mōſtret᷑. ſ; ⁊ ī meli⁹ repat᷑ cū dīna grā ī ſpiritalē hoīez

ꝑducit᷑ k ℂ Nūc reges. Reges dñatores vicioꝝ dic̄. q̄ h̄ ītelligere ⁊ īplere dño p̄ſtāte valēt. h Erudiri. doceri eſt. ipſi em̄ bñ iudicāt terrā. i. eccl'iaz. q̄ bona q̄ intelligūt alios docēt. ℂ Terra aūt dctā eſt a terendo. l A Seruite dño. Et ne ſuꝑbiāt ſubdit ī timoꝛe. ℂ Sic em̄ timoꝛ dei delicta excludit. ita ſecuritas culpas admittit. ſ; ne miſera ſeruit⁹ ꝓpter timoꝛē videat᷑: addit et exultate. ſ; ne iteꝝ in temeritatē eat᷑ ſubdit cum tremoꝛe. itaq; ne exultatio faceret nos elatos. addit cū tremoꝛe. vt reuerēter deo ſeruiatur. m ℂ Ille app̄hēdit diſciplinā q̄ ſe munit pn̄ia v̄a ꝯtra noxia vicia. neq̄n in longa dei patiā: pereat de via iuſta. i. de xp̄o q̄ ē v̄a via recte ambulātiū ad vitam. dux eūtiū iter. ad btitudinē feſtinātium n ℂ Exarſit em̄ in bꝛeui ira eius. i. in illo iudicio bꝛeui. vbi non eſt ſinguloꝝ diſcuſſio ſ; ſimul oīa iudicat iudex. h Btī oēs q̄ nō in hoībus. neq; in ſemetipſos. ſ; in deum ꝯfidūt. Iſte pſal'. finit vñ ſupioꝛ incipit. id ē a btitudine. ⁊ ido apō hebꝛeos ꝓ vno habē

f Ego aūt ꝯſtitut⁹ ſum ÷ rex
ab eo :· ſuꝑ ſiō mōtē ſanctū
eius: p̄dicās p̄ceptū eius.
g Dñs dixit ad me fili⁹ me⁹
es tu: ego hodie genui te.
h Poſtula a me ⁊ dabo tibi
gētes hereditatē tuā: ⁊ poſ
ſeſſionē tuā termīos terre.
i Reges eos ī virga ferrea:
⁊ tanq̄ȝ vas figuli ꝯfringes
k eos. Et nūc reges intelligi
te: erudimi ÷ q̄ :· iudicatis
l terrā. Seruite dño ī timo-
re: ⁊ exultate ÷ ei :· cum tre
m moꝛe. App̄hēdite diſcipli-
nā: neq̄n iraſcat᷑ ÷ dñs :· ⁊
n pereatiſ de via ÷ iuſta :· Cū
exarſerit ī bꝛeui ira eius: btī
oēs q̄ ꝯfidūt ī eo. Pſal-
m⁹ dauid cū fugeret a facie
abſalon filij ſui. C Xp̄s
ad p̄rez de pſecutoꝛib⁹ ſuis
loq̄t᷑ Inſtruit᷑ fidel' ppl's ne
moꝛtem foꝛmidet. q2 autoꝛ
ei⁹ reſurgēdo ſpē v̄e reſur-
rectōis exhibuit. Pſal'. iij.

tur.

Oratio.

Iſrūpe dñe nr̄oꝝ vincula pctōꝝ. vt iugo tue ſeruitutis innexi. valeam⁹ tibi cum timoꝛe ⁊ reuerentia famulari. Per dominū noſtrū Ieſum xp̄m ⁊c.

ℂ Totus hic pſalmus ad perſonā chriſti refertur. opoꝛtet autem eum tercium locum tenere. quia ſancte trinitatis ⁊ triduane reſurrectōnis in ſe myſteria continet. Nam per liberationem Dauid reſurrectio chꝛiſti ſignificatur.

a Omine quid multi/
plicati ſunt qui tribu
lant me: multi inſur-
b gūt aduerſuz me. Multi di
cūt aīe meē: nō eſt ſalus ipſi
in deo ÷ eius:·
Dyapſalma.
c Tu āt dn̄e ſuſceptor meꝰ ÷
es:· glīa mea ꝛ exaltans ca/
d put meū. Voce mea ad do-
minū clamaui: ꝛ exaudiuit
me de monte ſancto ſuo.
Dyapſalma.
e Ego dormiui ꝛ ſoporatꝰ ÷
ſum:· et exurrexi. qꝛ dn̄s ſu
f ſcepit me. Non timebo mi-
lia ppl̄i circūdātiſ me ÷ ex:·
ſurge dn̄e ſaluuz me fac deꝰ
g meꝰ. Quoniā ÷ tu:· ꝑcuſſi
ſti oēs aduerſantes mihi ſi
ne cā. dētes pctōꝝ cōtriui/
h ſti. Dn̄i ē ſalus: ÷ et:· ſuper
populum tuū bn̄dictio tua.
* Dyapſalma:· ¶ In finē
pſalmus dauid canticū.
¶ Eccl̄ia orat vt eiꝰ exau
diatur oratio. increpās infi
deles qꝛ vanitatē ſequātur
monetq; generalitatē. vt ſa
crificiū iuſticie deo īmolet
vñ ingentia eius bn̄ficia cō
ſequatur. Pſalmus. iiii.
a Um inuocarē exau/
diuit me deus iuſti/
cie meē. in tribulatione di/
latiſti mihi.

a ¶ Iſta verba di/
cit propheta admiran
do. cur iudei dominū
tribulaſſent ꝛ gentes
a quo ſaluari debeant
Tam multi em̄ fue/
rūt ſurgētes cōtra cri/
ſtuz. vt de nūero diſci
pulorū iudas illis fue
rit vnus aggregatus.
b ¶ Repetit. multi
dicūt. vt oſtendat de/
uiſſimā ſtultiſſimamq;
impioꝝ veſaniā. Idō
dicūt. nō eſt illi ſalus.
putabāt em̄ nō habe/
re patrē dilectionē fi/
lij quē carnaliter ꝑmi
ſit occidi.
c ¶ Hic. filius: ſu/
ſceptorez patrē vocat
ſm̄ formam ſerui. nec/
nō gloriā ꝛ exaltatōez
capitis ſui: vt diuina
humanaq; ſubſtantia
vna eſſet ſine aliq̄ con
fuſione perſona.
d ¶ Cum dicit. vo
ce mea ad dn̄m clama
ui: hoc eſt. pr̄ clarifica
filium tuū. Exaudiuit
me. vt ibi. clarificaui ꝛ
iteruz clarificabo. De
monte. i. de diuinitatꝭ
altiſſima ſūmitate.
e ¶ Ego dormiui
dixit. i. poſt paſſionem
in ſepulchro quieui.
qꝛ celeriter reſurrexit.
Soporatꝰ ſum. ſignat
ſecuram dormitōem. ē
em̄ ſopor dulcis quieſ
ꝛ ſomni ſuauitas. Ex/
ſurrexi cum alacritate
depoſita mortalitate.
ſuſcepit filium diuina
potentia. quia ꝑ ſe nō
potuit reſurgere hūa/
na natura. f ¶ Ti
mere nō potuit iniquū populū. cui erat i
ſua diuinitate maximū p̄ſidium. Non di/
cit filius excitādo patrē. exurge dn̄e. ſed
tro pologice ꝛ figuraliter poſtulat reſur/

rectōe paternū auxiliū/
um. Eſt em̄ tropus di
ctio ab eo loco in quo
ꝓpria eſt. trāſlata ī eū
locū in quo ꝓpria non
eſt. Eſt itaq; ſcripturiſ
diuinis mos iſte. ad ex
primēdam cām. ꝑ tro/
pologiā ex nr̄a ꝯſuetu
dine aliqua de deo di
cere g ¶ Percuſ/
ſit dn̄s pr̄ aduerſanteſ
filio. i. hereticos. q̄ in
ſequūť catholicas re/
gulas ſine cā. i. ſine ra
tione. Dentes ꝯtriuit
id eſt verba mordacia
detrahētiū diuinis do
gmatibꝰ. Dens dictꝰ
a demēdo eſt. qm̄ om/
nia demūt dentes.
h ¶ Dn̄i eſt ſalus.
id eſt nō ab hoīe ſed a
deo prē ꝛ ſuꝑ populū
xp̄ianū benedictio do
mini deſcendit.
Oratio.
Ffunde dn̄e bn̄/
dictionez tuā ſuꝑ
populū tuū: vt tua re/
ſurrectōe muniti: non
timeamꝰ ab aduerſan
tiū viciorum milibus
circūdari. Per.
a ¶ Pſalmoꝝ fi/
nis non mō ſignificat
alicuiꝰ rei cōſumptio/
nē. ſed ꝑfectionē. ꝛ idō
hic ad xp̄m ē referēdū
q̄ ē finis legis. Pſal/
mus ē muſicum orga/
nū capite ſonoꝝ. vl̄ po
tius ē melodia q̄ diui
na ꝑconia canebanť.
Canticum qđ ſuꝑnas
laudes hūanis voci/
bus ꝑſonabat.
a ¶ Vox eccleſie ad
xp̄m. lz ſciat ſe eſſe au
ditā. tn̄ orare nō ceſſat Tribulatio ē. q̄ di
latat ī martirio ſctāz dei eccl̄iaz. qñ eodē
tpe confeſſores hūt ꝛ martyres coronāť
totaq; turba iuſtoꝝ: ꝯtritōibꝰ ſꝑ augeť.

b Miſerere mei: ꝛ exaudi orõ
c nē meam. Filij hoīm vſqꝫ q̄
grauí corde. vt quid diligi-
tis vanitatē ꝛ q̄ritis menda
d ciū. Dyapſal. ✳ Et:-
ſcitote q̄niā mirificauit dñs
ſanctū ſuum. dñs exaudiet
÷me:- cū clamauero ad eū
e Iraſcimini ꝛ nolite peccare
q̄ dicitis ī cordibus veſtris
ꝛ ī cubilibus vr̄is cōpūgimi
f ni Dyapſal. Sacrifica
te ſacrificiū iuſticie ꝛ ſpera-
te ī dño. multi dicūt q̄s oſtē
g dit nobis bona. Signatū ē
ſup nos lumē vult⁹ tui dñe
dediſti leticiā in corde meo
h A fructu frumēti ꝛ vini÷et
olei:- ſui multiplicati ſunt.
i In pace in idipſum: dormi
k am et requieſcam. Quoni-
am tu domine: ſingulariter
in ſpe conſtituiſti me.

Pſalm⁹ dauid pro ea q̄

a ℂ Miſerēdū ſibi eſſe dicit pia mater ſi eius orō p̄ filijs audiret. qm̄ q̄cq̄d mē bris tribuit: toti h̄ corpi ſine dubitatiōe p̄ſtat. c ℂ Graues corde: dicit filios q̄ agnita v̄itate. h̄ ē xp̄o: adorare magis elegerūt ydola vanitatis. Vanitas q̄dez nomē ē generale victorū ſed illō p̄prie vanū dr̄ qō a deo p̄bat alienū Mendaciū. hoc ē ydolū. tale em̄ nomē merito ſuſceperūt q̄ ꝯ veritatē erecta ſunt. Diligere em̄ debemus p̄ficua. non noxia. noxia. d ℂ Hic indicat propheta archanū ſctē incarnatōis. Sanctū dicit. i. filiuz. Merito ſe exauditū dic̄. qm̄ xp̄m pp̄l'iſ p̄dicauit. clamat ad xp̄m. q̄ illuz bonis opibus ſupplicat. e ℂ Iraſci debemuſ p̄teritis pctīs. ſ. penitēdo. vt horreat nos ꝙ peccauim⁹ Cū dicit in cordib⁹. ꝛ in cubilibus oñdit agnoſcere deū cogitatōes hoīm Cubile em̄ a cubando dr̄. qō eſt domicilīū ferarū. ꝛ eſt ſenſus. deſerite prauas cogitationes. anteq̄ꝫ ſcelera p̄petretis. i. añq̄ꝫ in opa malas cogitatiōes ducatis. dū adhuc in corde ſunt: extiguite. R Vel nocte expiate p̄ lacrimas: qō ī die cogitādo peccaſti. f ℂ Supius admonuit mr̄ clemētiſſima ecclīa ab antiquis ydoloꝝ ſacrificijs ꝛ culturis recedendū. nūc hortat̄ ꝛ xp̄ianos ſemetip̄os ñ pecudes recte vouēdo deo ſacrificare. Sperareq̄ꝫ docemur ī dño ꝙ ſalutaria ei⁹ p̄miſſa cōſeq̄mur. Quis oñdit nobis bona: dicunt multi dubitādo. qō nec pauci debuerūt. i. reſurrectionē eſſe venturā ꝛ bonoꝝ p̄mia. Cui interrogationi ſtatim ſctā mr̄ rñdet dicēs. Signatū ꝛc̄. g ℂ Signatū ē ſup nos lumen vultus tui, quia ſicut numus: imperatoris habet imaginē. ita fidelibus. ſigna celeſtis regis imprimunt̄ in baptiſmo ꝛ alijs ſacramentis hoc eſt. ſignaculum ſancte crucis. quo dyabolus effugatur. Lumē eſt vultus dei: impꝛ̄ſſio crucis q̄ eos illuminat ſp. q̄ ſe nō polluūt vlla prauitate. Leticiā dicit recte fidei: tunc em̄ letamur veritate. q̄n recte credim⁹. A Vel lumen illud gr̄a dei ē infuſa menti repande. q̄ ratio inſignit̄ vt denarius regis imagine. et hoc lumē: eſt totū ꝛ verū hoīs bonū. h ℂ Admonet eos qui carnalib⁹ rebus intēti eē p̄bāt̄. m'ltiplicati ſūt em̄ peſſimis actib⁹. i. mūdana voluptate cōpleti. Idō addidit ſui q̄ peccatores iſtis vtuntur terrenis fructibuſ nō ſm̄ p̄cepta dei ſed ſm̄ deſideria ſua. Vel ſui. i. xp̄i. panis cuius viuus eſt ꝛ vinuz inebrians. ꝛ oleū: caput. i. mētem inpinguās: frumēto dictū ē a frumine. i. a ſūma pte gule: antiq̄ em̄ caput gule frumen vocabant. i ℂ Ne putares pacē iſtā tpalē ſignificari ſ incōmutabilem celeſtēq̄ꝫ in corde p̄manentē. idō dicit in idip̄m. vt intelligas. nulla varietate in ſeip̄a veram pacē mutatam. Dormiam. id eſt. in ipſa pace vitam finiam. Requieſcam: in futura beatitudine. quando iam requies dabitur ſanctis et pauſatio glorioſa. k ℂ Singularis ſpes eſt eccleſie in membris ſuis: quia ſola recipit regnum dei. quod impij non poſſunt adipiſci. cum dicit cōſtituiſti me ſignificat dignam deliberatamq̄ꝫ ſententiam. quā hic habemus in ſpe. ibi poſſidetur in re.

Oratio.

Xaudi nos dñe, ꝛ intribulatōib⁹ no

ſtris miſerere noƀ. ⁊ q̄ ſolus magnifica/
ris in ꝑplis. ſpiritalē leticiaꝫ tribue. ⁊ in
ſpe numerū futuroꝝ ꝯſtitutꝰ. Per dn̄m.
¶ Pro ea que hereditatē ꝯſequitꝛ. ec
cleſiā ſignificat. cuius ꝑſona in hoc pſal

tibi recte viuēdo. ⁊ videbo. ſubauditꝛ
oculis cordis. ¶ Eſt ordo tu es deuſ
q̄ iniq̄tatē nolle cognoſceris. q̄d em̄ ali/
ud poteſt deus velle. niſi qđ ipſe probatꝛ
precipere ſicut ait Eſaias. ego dn̄s q̄ lo/

mo introducitꝛ. q2 re/
ſurgēte xp̄o. ad eā ſpi/
talia bona ꝑuenerunt
.i. fides ſpes charitas
a ¶ Pſalmꝰ iſte vt
ſupior ad xp̄i eccl'iam
ꝑtinet. Dicendo autē
verba mea. oris ſigni/
ficat pſalmodiam. In
tellige clamorē meum
vt affectū cordis ape/
riret petit. Trina iſta
repetitio vnuꝫ ſignifi
cat. cū dicit ꝑcipe. in/
tellige. intende. ꝑ figu
rā methabolem. q̄ eſt
vniꝰ rei ſub varietate
ꝟboꝝ iteratio. auris
ab auditu dr̄. b ¶
Intende voci. nō di/
cit. vt declaret orōneꝫ
hanc eſſe ꝑfectā quam
inflāmat affectus mē/
tis. Rex meꝰ ⁊ deꝰ me
⁊ q̄m ad te orabo dn̄e
iſta ſentētia diſtingui
tur ī ꝑſonis. vnitas tn̄
credatꝛ in nā. Quis eī
tres noīet nō tn̄ inten
dite ꝫ intēde tanq̄ ad
vnū dixit. c ¶ Ad
te orabo. i. n̄ ad aliū vt
pagani ⁊ īcreduli. tūc
ſe merito credit eccl'ia
mane exaudiri. cuꝫ in
lucē celeſtis ꝯuerſatō

hereditatē ꝯſeq̄ꝛ. ¶ Ec
cleſia ſuā poſcens orōnē au
diri: ꝑ̄dicat hereticos ⁊ ſciſ/
maticos a dn̄i munere exclu
dendos. felicia inſuꝑ cōme
morans premia beatorum.

Pſalmus. vj.

a Erba mea ÷ auribꝰ:·
percipe dn̄e: intellige
b clamnꝛē meū ÷ Intēde vo=
ci orōnis mee:· rex meꝰ ⁊ de
c us meꝰ. Quoniā ad te ora/
bo dn̄e: mane exaudies vo=
d cē meā. Mane aſtabo tibi ⁊
videbo: quoniā nō deꝰ vo=
e lēs iniq̄tatē tu es. Neq̄ ha
bitabit iuxta te malignꝰ. ne
q̄ ꝑmanebūt iniuſti añ ocu
f los tuos. Odiſti oēs q̄ ope
ranꝛ iniquitateꝫ. perdes ÷
oēs:· q̄ loquunꝛ mendaciū
g Uirum ſanguinuꝫ et dolo=
ſum abhominbitur domi/
nus. ego autem in multitu/
h dine miſericordie tue. In/

quor iuſticiā et annū/
cio recta. e ¶ Ne
queūt habitare iuxta
xp̄m in beato regno. q̄
gehenne cruciatōe dā
nādi ſūt. ℟ Recte
illi corā ip̄o n̄ ꝑ mane
re dicūtꝛ q̄ ab eꝰ regno
priuādi ſūt. Si em̄ de
us ignis ē. ⁊ ignis cō/
ſumēs. q̄cunq̄ ſtipula
eſt. q̄ uicūq̄ lignū eſt.
fugit ab igne ne cōſu/
matꝛ. Si ꝟo auꝝ. ignē
nō fugit quo purifica
tur. f ℟ Nō dixit
operati ſunt iniquiteꝫ
ſed qui oꝑanꝛ iniqui/
tatē. Nā habenꝛ odio
a dn̄o. q̄ ꝑſeuerant in
peccatis vſq̄ in finem
vite. amanꝛ qui quod
operati ſūt male. emē
dāt. Perdes eos. he/
reticos ſignificat. qui
tot homines cum mē/
dacio occidunt. quod
in hereſim introducūt
g ¶ Uir ſanguinū
eſt. qui hūano cruore
polluitꝛ. ille ſimiliter.
qui decipit ī gratia vi/
viuū. vt heretici. Do/
loſus eſt. q̄ ſciens ma
lum. alienū oꝑari ni/
titur exiciū. vt eū frau

nis erupit. ⁊ ī exordio bonoꝝ actuū ꝟita
tē cepit mēs illuminata cog̃ſcere. Mane
em̄ deprecatur. que in lucida cōuerſatio
ne degere dinoſcitꝛ. mane em̄ dicimus.
cum diſcuſſis tenebris. clari luminis ad
uentus infulſit. d ℟ Reperit mane
id eſt. incipiente luce virtutū in aīa mea
quādo tibi ſtare non alij ſed tibi ſtare ce
pero. nō ſedere. nō iacere. ſed ſtare. ⁊ ſta
tueris ſupra petrā pedes meos. tunc per
iſtos g̃dus merebor te videre. vel aſtabo

de decipiat. Et ē dolꝰ ꝓprie ī facto. fraus
in ꝟbo. Illi abominātꝛ. q̄ xp̄i ꝑ̄mia ꝯſeq̄
nō merenꝛ. A Solēt em̄ abomīati di/
ci exheredati. Que aūt ꝯſequitꝛ heredi/
tatem celeſtē. exultat in ſpe dicens. Ego
aūt ⁊c̄. h ℟ ¶ Introibūt iuſti ī do
mū xp̄i. i. in ſanctā eccleſiam. ſiue celeſtē
hieruſalem. ¶ Templū ſanctum. cor
pus eſt domini. quod iure adorat eccle/
ſia in timore. quia tunc fides firma eſt.
quando amore caſto ⁊ timore. diuinitas

troibo in domū tuā. adora-
bo ad tēplū ſanctū tuū in ti
i more tuo. Dn̄e deduc me in
iuſticia tua ꝓpter inimicos
meos. dirige ī ↄſpectu meo
k viā tuā. Quoniaʒ nō eſt in
ore eorum veritas. cor eorū
l vanū eſt. Sepulcrū patens
eſt guttur eoꝝ. linguis ſuis
doloſe agebāt: iudica illos
m deus. Decidāt a cogitatiōi/
bus ſuis: ſm multitudinem
impietatū eoꝝ expelle eos:
quoniaʒ irritauerūt te dn̄e.
n Et letent̄ oēs q̄ ſperāt ī te.
inet'nū exaltabūt ⁊ hītab in
o eis. Et glīabūt ī te ÷ oēſ:
q̄ diligūt nomē tuū. q̄niam
p tu benedices iuſto. Domie
vt ſcuto bone volūtatis tue
coronaſti eos.

adoratur. A Uel templum celeſte ad quod adoro. dū ei operibus bonis ⁊ orationibus appropinquo. non in eo vero ſ; proper ad ipm adoro. dum gloriā dei nō video. i C Poſtulat a domīo deduci ad et'na gaudia mater eccleſia. q̄ hic fatigat̄ diuerſis anguſtijs Juſtū eſt. vt in ſua iuſticia velit xp̄s ſuſcipe ſupplicantes. propter inimicos. hoc eſt hereticos ⁊ paganos. Un⁹ prauo dogmate maledicendo. alter non credendo inimici dicti.
Ir Uiam. ſcripturaʒ ſanctam dicit. ne male intelligendo. in ea corruat. A vel viā qua itur ad te. precepta accipe. iſtam tuam viam dirige. id eſt. oſtēde in ↄſpectu meo vt p̄ oculis habeā precepta. et per ea me regas. Ir Dirige in ↄſpectu tuo viam meā. nec. lxx. habent nec aq̄la nec Simachus nec Theodocion. ſed ſola coine editio. deniq; in hebreo habet̄ dirige in in conſpecto meo viā tuam. ſicut in oratiōe eīn dominica nomen domini ſanctificari petitur. non quo nobis orātibus ſanctificetur quod per ſe ſanctum eſt. ſed quo petamus vt quod per naturam ſui ſanctum eſt. ſanctificetur in nobis. Ergo et nunc propheta poſtulat. vt via domini que per ſe recta eſt. etiam ſibi recta fiat.
k Ih C Recte enim dicitur. non eſſe in ore hereticorum veritatem que chriſtus eſt. quorum cor vanitas poſſidebat quia nec in corde eſt. ⁊ non ſolum veritas non eſt in ore eorum. verum etiam ſepulchrum ⁊c̄. l C Sepulchrum mortui eſt guttur mentiētis. quia ſicut de ſepulcro fetor malus. ita d̄ ore heretici praua doctrina profert̄. Patens. ſi clauſuʒ eēt. min⁹ feteret. ſi tacuiſſʒ min⁹ nocuiſſet. Agebāt doloſe linguis. quia maliciā nō ſolum in lingua ſed etiā in actu oſtendebant. nō aūt optauit eccleſia voto maledictionis. ſed futura p̄dixit. Ir Judica illos deus. vt ſentiant te iudiceʒ. q̄ te patrē ſentire nolūt. qui iudicaturus es in fine. iudica etiaʒ nunc vt ſciant te res humanas reſpicere. m C Decidē ꝓprie dicit̄. q̄ ſpei ſue amiſſiōe fraudatur. decidant igitur inimici. ne impietates impietatibus augeāt.
Ih Expelle eos. ab impietatib⁹ ſuis. vel ab eccl'ia. C Quia tātum pctōr ab illa longius reddit̄. quantuʒ numeroſo crimine dilatatur. Jrritauerunt egroti mali. medicum bonum. id eſt chriſtuʒ quia remedia ſue ſalutis reſpuerunt.
n C Letentur ⁊ exultabunt ineternum. ſperantes in domino quoniam videntur et impij ī hoc ſeculo gaudere. ſoli autem iuſti in futuro ſeculo gaudebunt. Ih Felices ſunt. qui merentur tabernacula eſſe chriſti. A Letētur igitur nunc. qui in iſto ſeculo ſperant in domino. quoniam poſt mortem īeternum exultabunt.
o C Gloriabūtur omnes. ſignificant in illa patria eſſe felices. qui domini viſione fruuntur. benedices iuſto. ne quis putet premiſſa premia gaudioruʒ. ſibi ſuis meritis eſſe attributa. ſ; a benedictione domini fieri accipienda. A Gloriabuntur igitur tunc qui hic diligunt. quoniam ad fruendum habebunt quod diligunt. que eſt hereditas eterna de qua pſalmus intitulat̄. p C Proteget nos dominus ſcuto bone volūtatis cuʒ nos ditabit ineffabilib⁹ munerib⁹ ⁊ ad regna perpetua ad coronād um ꝑducet

A Bona itaqꝫ dei volūtas ꝛ miſcōia in
preſenti nobis eſt vt ſcucū ꝓtegēs. in fu
turo: vt corona. ¶ Dicit ꝯo bone nō
iuſte volūtatis. oſtēdēs ſola dei bonitate
nō noſtra iuſticia nos ſaluari. Orō.
Je dñe. qui attri-
ti cordis gemitū
priuſqꝫ ꝓferat intelli-
gis: effice nos qm̄s tē
plū paracliti. vt merea
mur ſcuto celeſtis be-
niuolētie: coronari. ꝑ.

etiā puniēdo. Trāſlatiuis igiť ꝯbis hec
de deo dicta ſunt. b ¶ Infirmitatꝭ cō
feſſio: dei miſcōia mouet a q̊ facile impe
tranť remedia cū vulnera pctī manifeſtā
tur. Oſſa hic fortitudinē mentis ſignifi-

In finē in hymnis ꝓ octa
ua dauid. Beda. Fide
les orāt beniuolū ſibi iudi-
cē fieri. erūnas ꝓprias q̄bꝰ
afflicti īgemiſcunt narrātes
ſeqꝫ a pctōꝝ ꝯſortio ſegregā
tes nullā cū ipſis hr̄e cupiūt
portionē. Pſal. vj.
a Omine ne in furore
tuo arguaſ me. neqꝫ
in ira tua corripias
b me. Miſerere mei dñe qm̄ in-
firmꝰ ſuz ſana me dñe qm̄ cō
c turbata ſūt oſſa mea. Et aīa
mea turbata eſt valde. ꝛ tu
d dñe vſqꝫq̊. Cōuertere dñe ꝛ
eripe aīaz meā. ſaluū me fac
e ꝓpter miſericordiā tuā. Qm̄
non eſt in morte qui memor
ſit tui: in inferno ÷ aūt: ⁘ q̄s
f confitebitur tibi. Laboraui
in gemitu meo: lauabo per

¶ In finē iaz notū ē
Hymnꝰ eſt laus diui-
nitatis. metri alicuiuſ
lege cōpoſita. Siq̄dez
hymnꝰ ꝓprie canticuz
laudis eſt. nō cuiuſli-
bet. ſꝫ dei: q̄rū q̄libet
deeſt. nō dr̄ hymnus.
Siue em̄ nō canať ſi-
ue canať ꝛ non in lau
dē. ſiue etiā in laudez
ſꝫ non dei canať: hym
nus dici non meretur
Pro octaua ꝯo ſigni
ficat aduētū dñi qñ fi
nita hebdomada ſeclꝭ
ad iudicandū venerit
mūdū. vñ ꝛ p̄s iſte cū
tremore maximo fecit
initiū dicēs. dñe ne in
ira tua arguas me. ne
qꝫ in furore tuo corri-
pias me. a ¶ Iſte
p̄s p̄mus eſt pſalmoꝝ
pnīe. Sequitur. xxxi.
xxx vij. l. ci. cxxix. cxliij. Jō ſeptez. q̄r. vij.
mo dis pctā dimittunť. i. baptiſmo. mar
tirio. elemoſynis. remittēdo fratri pecca
ta. ꝯuertēdo pctōrē. abūdātia charitatꝭ.
penitentia pura. addenda quoqꝫ ē cōmu
nio corpis xp̄i: inueniunť ꝯo diligenter
inq̄renti fortaſſe ꝛ alij remiſſiōis modi:
pſalmos ꝯo penitētiales non credas in
caſſum ad ſeptēnariū numeꝝ a maiorıbꝰ
ꝓductos. ¶ Nō em̄ ſupplicat dñm pro
pheta vt nō arguať. cū legiť q̄s amo. ar
guo. ſed ne in ſeueritate iudicij dānetur.
Ira eſt lōga indignatio. furor velox accē
ſio mētis. ſꝫ ira vehemētior. q̄bꝰ dñs nū
q̄ꝫ mouebiť, ſꝫ iuſta trāquillitate ꝯſiſtit

cant quaſſatis q̄ cū de
ficit: vigor mētis oīs
elabiť. ſicꝫ ꝛ oſſibꝰ cor
porꝭ oē corpꝰ īfirmať.
c Rx Dixit aīaz ſuā
turbatā eſſe. ſ. ꝓ pnīaz
ad emēdādū. ¶ Ual
de: iō dixit. ne clemēs
xp̄s patereť diutiꝰ tar
dare adiutoriū. Uſqꝫ-
quo. ſubaudiť differs
miſereri. qui vſqꝫ ad fi
nē p̄ces ſuppliciuz nō
ſoles obliuiſci. D Ut
vſqꝫ quo aīam meā ve
hemēter ꝯturbatā nō
eripis. nō corrigis. nō
emēdas. d ¶ Cum
dicit ꝯuertere. vindi-
cte relaxatio poſtulať
vt non exigat a nobis
debitas vltiōes. Eripe
ab imminenti ſuppli-
cio. Saluū ſe petit fie
ri. non ſm̄ ſua merita.
ſed ꝓpter miſcōiaz di-
uinā. in q̄ dū fixa ſpes
poniť: venia facilius
impetrať. e ¶ Bñ
ꝓfidos dicimꝰ eē ime-
mores dei q̄ nullaz fi
ductā ꝯfeſſiōis hñt. A Eſt igiť mors:
pctm̄ mortale. īfernꝰ: cecitas deſꝑatiōis
¶ Ut pꝰ mortē tpalē nō ē ꝯfeſſio adve
niā. q̄ꝫtominꝰ ī īferno: iō addit. Quis cō
fitebiť tibi: ſbaudiť: ad veniā ī infrno:
vbi nlla remiſſio inueniť. f ¶ Gemitꝰ
eſt em̄ dictꝰ geminatꝰ luctus cuz maloꝝ
noſtrorū reminiſcimur ꝛ future pene ti-
more terremur. Lectū: delectationē cor-
poris diť. quā pōt hō lacrimis lauare: ſi
eū ꝯtingat celeſti īſpiratōe deflere. Stra
tū: ſignificat cumulū pctōꝝ. q̄d iō hō la-
chrymis rigat. ꝛ eodē ſaluberrimo ībre:
pctā deleāt. Lectꝰ aūt ab electꝭ ac molli
bus herbis dictꝰ ē, ſupra q̄s: antiquitus

quieſcentiū corpa remittebātur in ſōnūt
Rigare vberi⁹ aliqd ſignificat ꝙ lauare
qui qtidie lachrymis ſtratū rigat: nō pōt
in cogitatōe eius libidinū pōpa ſurripe.
g ¶ Oculus dict⁹ quaſi ocior lux. qd

re ſed cito. ¶ Et vide ꝙ iſte penitens
ſtatim exaudit⁹ ⁊ a pctīs liberatus. euā
gelice regule obſecundans: pro inimicis
ſuis vt ↄuertātur exorat. vt ſicut ipe acce
pit veniā. ita carnales imicis ei⁹ ad dñi
grāz redire ↄtigit. orō

cito intēta reſpiciat. ſi
ue ꝙ palpebris occu-
lētibus pbatur occul
tus. vñ hic. Oculū cor
dis dicit turbatum. i.
R totū pricipale cor
dis mei contremuit.
Inueteraui. id eſt
¶ in veteris homīs
ade antiqtate pmanſi
Inter inimicos. i. inť
ſpūs diabolicos. ſiue
inter nr̄a pctā. q ideo
inimica: qr nr̄as aīas
ad tarthara deducūt.
⁊ ad h̄ ferialiť blādiū
tur. h ¶ Petit pro
pheta a ſe recedere ſo
cietatē maloꝝ. vt ſecu
rius poſſit ſuo dño ſer
uire. vt q maloꝝ colle
gio peccauerat. fuga-
tis a ſe talibus: mādā
tis dñm deuotiſſimus
appeteret. eo qppe mo-
do ſe pbat ad plenam
correctōem veniſſe. qr
ſe voluit a maloꝝ ſoci
etate diuidere: vñ ſeq
tur. Exaudiuit dñs.
i ¶ Depcatio ē: cū
pietate freqūēs orō. ⁊
ſola ⁊ q nimia decet. ⁊
importūa ↄciliat. Nec
vacat. ꝙ in vna poſtu
latōe: ter dñm dič pre-
ſtitiſſe qd petijt: ſcz vt
mōſtraret ſctām trini-
tatē affuiſſe ſue petitioni

ſingulas noctes lectū meuz
lachrymis meis ſtratū meū
g rigabo. Turbatus ē a furo
re ocul⁹ me⁹. inueteraui in-
h ter oēs inimicos meos. Di
ſcedite a me oēs q opamini
iniqtatē. qm̄ exaudiuit dñs
i vocē fletus mei Exaudiuit
dñs deprecationē meā, dñs
k orationē meā ſuſcepit Eru-
beſcāt ⁊ ↄturbētur ✱ vehe
mēter: oēs inimici mei. con
uertātur ⁊ erubeſcāt valde
velociter. ¶ Pſalmus da-
uid quē cātauit dño p ver-
bis chuſi filij gemini.
¶ Iſte pſalm⁹ ad xp̄i hu-
manitatē ptinet. q p id ꝙ fa
ctus ē hūilis. ſm ſuā iuſtici-
am veritatēq3 ſe expetit iu
dicari. Pſalmus. vij.
a Omie ds me⁹ i te ſpe
raui. ſaluuz me fac ex
oib⁹ pſeqntib⁹ me: ⁊ liba me
b Neqn̄ rapiat vt leo animaz
meā. dū nō ē q redimat ne-
c q3 q ſaluū faciat. Dñe deus

Xauditor oīm de⁹
exaudi nr̄oꝝ fletuū
ſupplicē vocem: ⁊ tri-
bue īfirmitatib⁹ nr̄is
ppetuam ſoſpitatē: vt
dum dignāter gemitū
nr̄i laboris ſuſpicis:
tua nos ſp miſcdia cō
ſoleris. Per dñm.
R Sciēdū itaq3 chu
ſi interptari ethiopem
⁊ totū iſtū pſalmū cō-
tra ſaul eſſe cōſcriptū:
quē ethiopē vocat. p-
pter tetros ei⁹ mores
Gemini vero diciť fa
milia benyamin. de q
ſaul ortus eſt. ¶ Aľ
chuſi. pře Auguſtino
docēte interptatur ſi-
lētiū. filij aūt gemi fi-
lij dextre interptatur.
a ¶ Poſtulat pphe
ta liberari de vniuerſ
inimicis. maxie de ſpi
ritalib⁹ nequicijs. qr
carnales hoſtes: cor-
pus impetunt. ſpirita
les vo animas necare
cōtēdūt. Saluū fac: a
pctō libera: a diabolo
vt ab ipi⁹ ptāte tolla-
mur ab ipi⁹ em̄ ptāte
tollimur: qm̄ miſcdia
dñi a delictoruz ſordi
bus expiamur.
b ¶ Leoni ↄferť di

k ¶ Cū dič
erubeſcāt. vult pctōres tanta ↄpūctione
illumiari. vt p his que pri⁹ faciebāť: ſe
erubeſcāt ⁊ emēdēt. Cōturbenť ſcz timo
re futuri iudicij. Dū dicit mei: relaxauit
odiū: cui multitudo erat donata culpaꝝ
Aduertātur. i. vt nō pmittāť ire quo ten
dūt. hoc eſt peccare. R Erubeſcāt: nō
leuiter, ſed vehemēter, nō craſtino tēpo-

abolus. leoni ⁊ cōpatur chriſtus. ille ꝙ
ad interitū rapit. chriſtus ꝙ eripit ad ſa-
lutem. Non eſt qui redimat. id eſt cū chri
ſtus ſbuenire ceſſauerit obſtantibus no-
ſtris peccatis. illo tēpore ꝑualet diabol⁹
rapere. c R Iſte vſiculus ⁊ ſequens
ad chriſtum ptinet. qui nullā iniquitatez
perpetrauit. ⁊ ad dauid q ſauli bis ī ma
nu eius cadēti, nulla mala reddidiť.

17

d ¶ Nemo eñi retribuit. niſi qui ali‑
q̄d ante pcepit. Sed iſte vir deo plenus
ꝛ patiẽtie v̄tute firmiſſim⁹ ꝛ beniuol⁹ pe
tit, vt ſi malũ ꝑ malo reddiderit decidat
ab inimicis inanis. i. vacuat⁹ ſit fructu
magne mãſutuedinis
Et nõ ſolum hoc. verũ
etiã (qȯ graui⁹ eſt) Si
reddidi ꝛc̄. pſequatur
e ¶ Inimicum. dia
bolũ dicit. q̄ anĩas q̄s
cõprehendit ꝯterit. q̄a
hoĩes corp⁹ ſolũ pſeq̄
poſſunt. ſ; diabol⁹ eti
am aĩam qȯ plus eſt.
Acſi dixiſſet. ſi inimicis
mala reddidi. qȯ tu ꝑ
hibu‑iſti deducat hono
rem ſuſcepti hoĩs. (q̄
ad imaginẽ dei cõſtat
factus) in illũ pulue‑
rẽ. quẽ ꝓijcit vẽtus a
facie terre. i. quaſi ĩ ni
hilũ redigat f ¶ Cõ
ſurgat dñs in ira. q̄ nõ
hʒ iram. i. in vindictã
h vel hec vindicta q̄
dicit̄ ira. in diabolum
potius debet aduerti.
q̄ totiẽs punit̄ quoti‑
ens ſibi peccator eripi
tur. vt ſic inimici illuz
ſentiãt p vĩdictã. quẽ
noluerũt p bñficia
¶ Exaltat̄ deus. q̄n
do cõuerſis peccatori
bus ꝯfeſſio laudis of
fertur xp̄o. ꝛ hoc. In
finibus. i. poſſeſſione
diaboli. ĩ qua vtiq; ex
altatur chriſtus. dum
a cõuerſis laudat̄. g ¶ Mandauit
dominus in precepto. hoc eſt in euange‑
lio diſcipulis. tertia die reſurgam. prece
dam vos in galyleam. dixit vero propter
certitudinem prophecie preteritũ pro fu
turo. Synagoga. hic collectionẽ ſignat
reproborum. que chriſtũ circũdabat. nõ
credẽdo propter rebelles iudeos q̄ xp̄m
perſequebãtur. h Uel ſynagoga. po‑
pulum fidelium ſignificat, qui credendo
chriſtum poſt reſurrectõem circumdede‑
rũt. h ¶ Propter hãc. id ẽ ſinagogã
in qua habitare chriſtus nõ potuit. pro‑
pter infidelitatem. Regredi eñi eſt. vnde
veneris iterata via reuerti. Cum dicit. iu
dicat pp̄los. oĩpo‑
tẽtis patris maieſtas
oſtenditur.
i ¶ Cuz ponitur iu
dica me. hũilitas chri
ſti humanitatis expri‑
mitur. que de Marie
vtero aſſumpta eſt Cõ
ſtat etiam eum pecca‑
tum nullaten⁹ habuiſ
ſe. qui peccatum nõ fe
cit. ideo innocentiam
ſuam oſtendit.
k ¶ Petit prophe
ta in pſona chriſti ac‑
celerare nequiciã pec
catorum. id eſt vt caro
pro nobis cito crucifi
geret̄. vt cito ſu⁹ aſcẽ
ſus clarificetur. Dire‑
ctus eſt iuſtus. quãdo
reſurrexit a mortuis.
ꝛ ad celoꝝ regna con‑
ſcendit virtutis eñi di
eſt. ꝛ corda noſtra di‑
ſcutere. ꝛ corpeas de‑
lectationes intellige‑
re. hoc eſt corda ſcru‑
tari ꝛ renes.
l A Iuſtum adiu‑
torium quia iam iuſto
tribuitur. ꝛ eſt q̄ſi me‑
dicina ſeruãs ſalutem
¶ Dicit etiã huma
nitas. ſuũ adiutoriuz
a deo patre. vt nobis
ſpẽ in ſe credẽtib⁹ ſue pietatis largiret̄
quod rectis corde ꝛ veniam tribuit ꝛ ſa‑
lutem.
m ¶ Iuſtus iudex dicitur deus.
quia tribuit vnicuiq; in fine quod geſ‑
ſit. Fortis q2 nullus valet reſiſtere volũ
tati eius. Et patiens. quia quotidie expe
ctat. vt cõuertat ſe peccans in penitentiã
Iraſci eñi iudicum more dicitur. cum il‑
lud ĩ diuinitate nõ inuenit̄. Per ſingu

meus ſi feci iſtud. ſi ẽ iniqui
d tas ĩ manib⁹ meis. Si red‑
didi retribuẽtib⁹ mihi ma‑
la: decidã merito ab inimicis
e meis inanis. Perſeq̄t̄ inimi
cus aĩaz meã ꝛ ꝯphẽdat: et
ꝯculcet ĩ terra vitam meã: ꝛ
glĩam meã ĩ puluerẽ dedu‑
f cat. Dyapſalm⁹ ÷ Ex‑
ſurge dñe ĩ ira tua: ꝛ exalta‑
re ĩ finib⁹ inimicoꝝ meoꝝ.
g * Et exurge ÷ dñe deus
me⁹: in p̄cepto qȯ mãdaſti:
et ſinagoga pp̄loꝝ circũda‑
h bit te. Et ꝓpter hãc ĩ altuz
regredẽ: dñs iudicat pp̄los
i Iudica me dñe ſcḋm iuſticiã
meã: ꝛ ſcḋm innocẽtiã meã ſu
k per me. Cõſumet̄ nequicia
pctõꝝ: ꝛ diriges iuſtũ ſcru‑
l tãs corda ꝛ renes deus. Iu
ſtum adiutoriũ meũ a dño:
qui ſalnos facit rectos cor‑
m de. Deus iudex iuſtus for‑
tis ÷ et patiens: nũquid

ós dies.id eſt cunctis momentis.q̄bus peccata cōmittimus. nam vbi eēt glorioſa patiētia.ſi mox ſequeret̄ ſua vindicta culpā. n ℂ Gladiū vibrabit(Terret ꝓpheta cōtumaces iudeos q̄ cultur ido loꝝ ſeruiebāt).i.vnicū filiū ſuū ſub lucente claritate miſſurꝰ ē Vibrare em̄ illud dicimus quod modo lumen. modo tremulas vmbras oſtēdit.quod cōſtat de chriſti incarnatiōe prouenisse qn̄. perfidis tenebras. fidelibꝰ lumē ſue deitatis oſtēdit.Arcū.ſcripturas noui ꝛ veteris teſtamenti accipimus quibus ꝯtumaces terrentur. Tetēdit dixit ne eius patiētia remiſſa putaretur.Et parauit illū. hoc poteſt de d̄o dici. vt mos ipē ſagittantiū plene videatur expreſſus.

o ℂ Per arcū vetus ac nouū teſtamentum diximus. vnde efectꝰ mortis venit malis q̄ ex ſcriptur quādoq; occaſionem mortis capiunt. ꝛ ſagittis ipſius vita preſtatur. De iſto arcu. egreſſe ſunt ſagitte.id ſunt apoſtoli.qui deſiderantiſſimis animis. h̄ eſt ardentibus. precepta ſalutaria vti ſagitte tranſmiſerūt. quibus impij vulnerent̄. ꝛ fideles curent̄. Effecit id eſt operatus eſt.Et q̄uis hoc deus fecit.tamen ecce ꝛc̄. p ℂ Parturiuit iniuſticiam plebs iudea.cū viderit dominū miracl'a facientē. ꝛ de eius morte tractauit.Cōcepit dolorem. qn̄ eos increpauit diuerſis parabolis ꝛ a ſua ꝑuerſitate illos cōuertit. Peperit iniquitatē quādo dixit crucifige crucifige. ordo ꝑpoſterus eſt. prius em̄ ſuggeſtione dyaboli peccatū concipit̄ deinde parturit̄ ꝛ paritur. q ℂ Lacus dicitur quia eius fundus latet. ꝛ

iraſcetur per ſingulos dies
n Niſi conuerſi fueritis gladium ſuū vibrabit.arcū ſuum tetendit ꝛ parauit illum
o Et in eo parauit vaſa mortis: ſagittas ſuas ardentibus effecit.
p Ecce parturit iniuſticiam ÷ ꝛ:· concepit dolorem ꝛ pepit iniquitatem.
q Lacū aperuit ꝛ effodit eum ꝛ incidit in foueā quam fecit.
r Cōuertet̄ dolor eius in caput eius: ꝛ in verticem ipſius iniquitas eius deſcēdet.
s Confitebor dn̄o ſcd̄m iuſticiā eius: ꝛ pſalmā nomini domini altiſſimi.

In finem pro torcularibus. Pſalmus dauid.

ℂ Eccl'ia laudes maieſtatemq; domini xp̄i decantans. naturā eius hūa-

pro fraude hic ponit̄.quē iude prauitas aperuit.quia primus nequiter cōtra chriſtum fraudē inchoauit. Effodit dū eū in ſua dānatiōe perfecit. Incidit in foueā in mortis ſcȝ locū. A prius em̄ fraudator ledit̄ damno innocentie.q̄ȝ aliū ledat damno pecunie.

r ℂ Dolor em̄ dictus quaſi domabilis horror.hic debemꝰ caput pro anima accipere. huic ſubiecta ſunt peccata obnoxia. quādo refrenant̄ ne ꝑpetrent̄. Vertex em̄ dictus.q dextra leuaq; ꝟtat capillos. ſignat rationē. que ſupeminet menti. hec anima ſi peccatis facientibꝰ inclinatur. neceſſe eſt vt in verticē id eſt ſupra rationē ipſius.iniquitas deſcendat. nā cum ſupra impios peccata ꝓpria deſcendūt. ſuis ſceleribus in penas debitas deſtināt̄

s ℂ Duobus modis confeſſio dicit̄.cū peccata noſtra ſatiſfactione damnamꝰ. aut dignas deo laudes cū exultatōne celebramꝰ Iuſticiaȝ qua ſupbis reſiſtit. hūilibus dat gratiam. quia ſuperbos facit ſua crimia ſuſtinere. humiles x̄o dignatur abſoluere. Pſallere eſt mandata domini peragere ꝛ hymnos voce. ꝛ intimo corde cantare.

Oratio.

Crutator cordiū deus. libera nos a perſequentibus nos. ꝛ da nobis in tui expectatione iudicij. firmam cuſtodiam mentis. vt non retribuamus inimicis mala pro malis. Per dominum noſtrum ieſum. ℂ In finem ſignificare dominum iaȝ diximus.pro torcularibus eccleſia declara eſt. que primo ingreſſu laudē dn̄i leta decantat. A Eccl'ia aūt eadē rōne torcular q̄ aurea dr̄.M'tis em̄

15

variiſq; ſilitudinib⁹ eadē res in ſcriptu-
ris ſepe inſinuat̄. In area quippe grana
a paleis. in torculari vinū a vinacijs di-
uidit̄. ita in eccl'ia boni a malis nō loco
ꝫ affectu ſepant̄. a ¶ Nomē dn̄i vo-
cabulum inenarrabile
ſonat vn̄ cū dic̄. q̄ȝ ad-
admirabile ē. nō pt ex
plicare qd̄ ſentit. Uni
uerſa terra q: p totum
mūdū ei⁹ religio ſctā
dilatat̄. R. Q: ꝓ
nob̄ fact⁹ es. q: mortu
us q: reſurrexiſti. i cū-
ctis gētib⁹ ēvulgatū ꝫ
ꝫ illō q: eleuata ē ⁊c̄.
b ¶ Magnificentia
dei ē archanū incarna
tionis xp̄i: q̄ eleuata ē
qn̄ xp̄s reſurgēs aſcē-
dit in celos: vt in alio
pſalmo exaltare dr̄ ſu-
per celos de⁹. ⁊ ſuper
oēm terrā gloria tua.
c R. Hec ꝓphetia i
euāgelio cōpleta ē qn̄
in tēplo pueri clama-
bāt oſāna filio dauid
bn̄dictus q̄ venit i no
mine dn̄i. ¶ Ut ſit
ſenſus. nō ſolū a pfe-
ctis ⁊ doctis es lauda
bilis. ꝫ etiā ab incipiē
tiū ⁊ ore paruuloꝝ mi
rabis p̄dicaris. vt per
infantes ⁊ lactētes nō
pueros materiali la-
cte alēdos ſed in fide puulos q̄ rudimē-
tis fidei imbuti fortiorē cibū nō recipiūt
in telligam⁹. Inimicos: paganos ⁊ blaſ
phemos deſignat. Defenſorē: iudeū per
uidū. ¶ R. Uel hereticū dicit. A
Uel diabolū ſue ſecte defenſorē ⁊ pctī: di
cunt q̄ȝ heretici fidē ſe defendere xp̄ianā
⁊ pctōres veritatem dum pctā excuſant.
¶ Inimicū ꝟo ⁊ defenſorē vel vltorē
iudeū pfiduȝ ſpāliter dicit. q̄ dū patrē ſe
putat defendere. filio exiſtit inimic⁹. ita
factū ē vt dei q̄ſi defenſor aptiſſim⁹ deo
ꝓbaret̄ aduerſarius. d ¶ Uidebo ce
los. i. libros euāgelicos. Digit⁹ dei dr̄:
diuine opationis effect⁹. Lunā eccl'iam

nā ad magnaꝝ reꝝ dicit cre
uiſſe faſtigia. Pſal. viij.
a Omīe dn̄s nr̄. q̄ȝ admi
rabile ē nomen tuū in
b vniuerſa t̄ra. Quoniā ele-
uata ē magnificētia tua: ſup
c celos. Ex ore īfantiū ⁊ lactē
tiū pfeceſti laudē ꝓpt̄ inimi
cos tuos: vt deſtruas inimi
d cum ⁊ vltorē. Qm̄ videbo
celos ✱ tuos: ÷ opa digitoꝝ
tuoꝝ: lunā ⁊ ſtellas q̄s ÷ tu
e fūdaſti: ÷ Quid ē hō q: memor
es ei⁹: aut fili⁹ hoīs quoniā
f viſitas eū. Minuiſti cū pau
lo min⁹ ab āgel': gl'ia ⁊ hono
re coronaſti eū: et ꝯſtituiſti
eū ſup opa manuū tuaruȝ.
g Oīa ſubieciſti ſub pedibus
eius: oues ⁊ boues vniuer-
ſas inſuper et pecora cam-
h pi. Uolucres celi et piſces

dicit: ſtellas: iuſtos hoīes. Fundaſti vt
intelligam⁹ oīa in p̄deſtinatione dei fun
data. e ¶ Quid ē hō cuȝ deſpectione
ꝓnūciandū eſt. i. fragilis ⁊ caduci ade ſe
quax. q̄ in veteri pctō ſocia prauitate p-
mixttus eſt. Hui⁹ me-
mor dn̄s ē. qn̄ ei p ſuā
miſcd'iam pctā dimit-
tit. Filiū hoīs: filium
virginis marie dicit.
A ¶ quia viſitauit
nos. corp⁹ hūilitatis
nr̄e aſſumendo ⁊ ita a
pctō veteri liberādo.
viſitauit dei fili⁹. ho-
minis filiū: qn̄ dei fili
us factus ē hoīs fili⁹
f ¶ Minoratus eſt
eū. nō neceſſitate ſed
pietate ⁊ ſpōtanea vo
lūtate formā ſui acci-
piens: ex ea liquidem
pte mīor fact⁹ ē angel'
qua crucem ꝓ omniū
ſalute ſuſcepit. Bene
aūt dixit paulominus
quia ⁊ ſi mortalē car-
nem accepit. tamē nul
la peccata habuit.
R. Gloria cū in eius
deſcenſu inferi clarue
runt Honore. cū vicit
mortem. Coronatus:
circūdatus choro ſan
ctoꝝ rediit ex inferis.
¶ Duȝ dicit opa ma
nuum: oīs illi crea-
tura ſubiecta monſtratur.
g ¶ Cum dicit omnia oſtendit ⁊ terre
na ⁊ ſuperiora ei eſſe ſubiecta. Oues ele
ctum populū ſignat. Boues p̄dicatores
dicit. Inſup. i. nō ſolū ſancti ſed etiā pec
catores (q̄s pecora ſignificant) ei ſubie-
cti ſunt. q̄ bene ſunt pecora: dum in mū-
di iſtius voluptate paſcunt̄. Oues ſunt
autem cum intra dei ſepta claudunt̄.
h ¶ Uolucres celi a volatu crebro di-
cte ſupbi hoīes ſunt q̄ inflati vēto iactā-
tie quaſi p inane aeris volitāt. ⁊ humilia
deſpiciūt. Piſces pħos dicit. qui hui⁹
mundi naturam erratica curioſitate per
tractantes, ſicut piſces in mari natant, q̄

Per nimiā curioſitatē nō ꝯtēplātes cele
ſtia. inter hui⁹ ſeculi fluct⁹. rex fluentiuz
occultas anguſtias ſcrutātes. putāt eē vi
tā eternā. Et hi pedib⁹ xp̄i ſbiecti ſūt duz
cōuertūtur. Nā licet xp̄o oīa iure ſbiecta
ſint. illos tamē ꝓprie
dicimus eſſe ſbiectos.
qui ad eiuſ onus leue
ꝑuenire meruerūt.
i Repetit ſctā ec
cleſia ꝯgrue ſiquidem
verſum de laude dn̄i.
quē in capite dixit. qꝛ
ipſe dixit. ego ſum al
pha ⁊ o. initiū ⁊ finis.
Oratio.
a Dmirabile nomē
tuū omīpotēs do
mine ſupplices exora
mus: vt qui oēm crea
turā mūdi ad vſus ho
mīs ſubieciſti. nos ad
tue ſeruitutis officiuz
dignos digneris effi
cere. Per dominū.
In finem pro oc
cultis filij dauid pſal
mus Finis iſte ſignat
illum: nō in quo defici
tur ſed in quo creſcit.
q̄ nobis initiū eſt bo
ni. finis eſt mali. Pro
occultis filij. pſonā ſi
gnificat ſaluatoris. eu
ius myſteria ⁊ iudicia
nobis ſunt occulta.
Totus hic pſalm⁹. in
pſona eccleſie p ꝓphe
tam canitur.
a In toto corde
confitet̄ deum. q̄ nul
lis cogitationib⁹ mū
danis fluctuat. qđ eſt
pfectoꝝ. Narrabo ⁊c̄.
Acſi dixiſſet q̄tū
me docuiſti. tm̄ narra
bo Qui narrat q̄tū in
telligit: oīa mirabilia
di narrat. Quis ī ſe pl'a ſint. b Pl⁹
eſt em̄ exultare q̄ letari. Exultare ē anī ⁊
corpis motu maiori iocūdiſſima liberta
te gaudere. letari vero: anīo dilatari in

maris: qui pambulāt ſemi
i tas mariſ. Dn̄e dn̄s noſter:
q̄ admirabile eſt nomē tuū
in vniueſa terra.

In finē pro occultis filij.
pſalmus dauid.

Propheta ſe letum di
cit dn̄o pſallituꝝ qm̄ confu
dit diabolū pauperūq; ſan
guinē vindicat. ⁊ peccato
res cum antixp̄o dicens pe
rituros. iudicij tēpus velo
citer aduenire depcatur ne
cuiuſlibet iniq̄tas vltra pre
ualeat. Pſalmus. ix.

a Onfitebor ÷ tibi :· dn̄e
in toto corde meo: nar
b rabo oīa mirabilia tua. Le
tabor ⁊ exultabo in te: pſal
lam nomini tuo altiſſime.
c In ꝯuertēdo inimicū meū
retrorſum: infirmabūtur ⁊
d peribunt a facie tua. Qm̄
feciſti iudicium meū ⁊ cau
ſam meam: ſediſti ſup thro
nū ÷ qui :· iudicas iuſticiā.
e Increpaſti gentes ÷ et :· pe
rijt impius: nomen eorum
deleſti in eternum et in ſe
f culum ÷ ſeculi :· Inimici

gaudio. leticia em̄ quaſi laticia. i. mētis
latitudo. in gaudio dr̄. Pſallā.
Opere cōpleā. Nomē pr̄is filius eſt
altiſſimi⁹ ipſe eſt deus. c Inimicū
dicit diabolū. cui dn̄s dixit. Uade retro
ſathanas. putant em̄
quidam. nō petro ſed
diabolo. Petro ſug
gerēti dn̄m reſpōdiſſe
vade retro ſathana. id
eſt aduerſari ſeu inimi
co. Infirmabūt̄. Hic
pluraliter oēs ſatelli
tes diaboli cōprehen
dit. q̄ pri⁹ fortes erāt.
propter peccata nr̄a.
modo infirmi: nos au
tem in deo fortes: pe
ribūt ante faciem.
Id eſt ante faciez
chriſti. d Feci
ſti iudiciū meū. vox ec
cleſie. acſi dicat: gētes
elegiſti. iudeos repro
baſti. Cauſam meā. id
eſt cauſaſti p me cōtre
aduerſarios. ⁊ vindi
caſti me. ⁊ feciſti cām
meā bonā. Thronum
grecū eſt. latine ſedes
dei. qꝛ vnuſquiſq; ſe
des dei eſt. Hic
pn̄s tēp⁹ p futuro di
xit iudicas. qꝛ iudica
turus ſit eq̄tatem.
e Increpaſti gē
tes p apl'os. qꝛ idola
adorabāt. Et perijt im
pius. Quia ab impio
per p̄dicationez fact⁹
eſt pius. Nomen eoꝝ
deleuit. id ē nomē im
pietatis. In
ſeculum ſeculi. futurū
regnū ſignat. qđ nul
la etate. nullo tēpore
finiet̄. eſt em̄ ſcl'm eter
nū. poſt iſtud mutabi
le ſeculū qđ eſt ſecl'm. id eſt ſequens eter
nitas iſtius ſeculi. id eſt iſto finito aliud
incipit. f Inimici genitiuus ca
ſus eſt. id ē diaboli. cui⁹ frameā defeciſſe

teſtat̃.qñ xt⁹ diaboli ĩ fine oĩpotẽtis iu- dicio deſtruet̃ Framea hebraicus ſermo latine gladi⁹. Ciuitates pplõs infideles quoꝝ pectora diabol⁹ in h̃ ſecl̃o poſſide- bat. in vltima xp̃i manifeſtatõe dicit ꝯui- ctos. g ¶ Cum ſoni

eſt cũ venerit fit ſtatim p̃teritum. expecta tur cum cupiditate. amittit̃ cũ dolore. nõ tenetur cũ certitudine. ¶ Sequit̃ cau- ſa cur ſperent in deum. q̃ȝ nõ patitur eos deſerere quos videat ad ſe cõfugere.

defecerũt framee ĩ finem: et
ciuitates eorum deſtruxiſti
g Periȷ̃t mẽoria eorũ cum ſo
nitu: ⁊ dñs ineternũ ꝑma-
h net. Parauit ĩ iudicio tro-
nũ ſuũ: ⁊ ip̃e iudicabit or-
bẽ terre in eq̃tate: iudicabit
i pplõs ĩ iuſticia Et fact⁹ eſt
dñs refugium pauꝑi: adiu-
tor ĩ oportũitatib⁹ in tribu
k latõe. Et ſperent in te q̃ no
uerũt nomẽ tuũ: qm̃ nõ de-
liquiſti querẽtes te domĩe:
l Pſallite dño ÷ qui :· habi
at ÷ ĩ :· ſyõ: ãnũciate inter
m gẽtes ſtudia ei⁹. Qm̃ req̃-
rẽs ſanguinẽ eorũ recorda
tus ẽ: nõ eſt oblit⁹ clamorẽ
n pauꝑm. Miſerere mei dñe.
vide hũilitatẽ meam de ini
micis meis. Qui exaltas
o me de portis mortis vt an
nũciẽ oẽs laudatõnes tuas

tu dicit. i. cum clamo- re maximo. qꝺ̃ fieri ſo let qñ res proſpe' gra- uiſſimo fine claudun- tur. Ut nec ptãs eorũ videat̃ remanere. nec nomen. Et ecce deco- ra nimiſq; apta diuer ſitas. q̃ȝ pri⁹ dixit im- pios perire. nunc ine- ternũ dñm permanere dicit. h ¶ Para- uit ſcȝ deus hõ. vt qui hic in hũilitate iudica tus eſt: ibi in maieſta te iudicatur⁹ adueĩat Etip̃e vtiq; dñs xp̃s iudicabit orbeȝ terre: ſctõs vir os debemus accipe iſti iudicãdi ſũt in eq̃tate qui audituri ſũt. venite bñdicti pa tris mei. eq̃tas em̃ ꝓ placiditate ⁊ leui iud cio poni ſolet. Popu los. pctõres dicit Iſti cum iuſticia iudicãdi ſũt q̃b⁹ dr̃ Ite ĩ igneȝ eternũ. l ¶ Ma- gna cogitatio gaudio ram ip̃m habere refu gium queȝ ⁊ iudicem Pauꝑ dei eſt ille. qui terrena deſpiciens celeſtia deſiderat. Illud adiutoriũ dulciſ ſimũ eſt, quod in oportunitate. id eſt ne- ceſſitate preſtatur. In tribulatõne. cũ ani mus afflictorum ad compunctõnem auĩ- dius incidat̃. k ¶ Sperẽt in te. nõ in ſeculi blandimẽta reſpiciant. ſed in tu am promiſſionem confidant. qui nouerũt nomen. i. qui maieſtatem tuam ſanctiſſi- ma deuotione venerantur. A Nomẽ em̃ eſt dei dominus. Uel Eſt quod nouit qui libenter ei ſeruit qui vere eſt. ideo ne mo ſperet in trãſitorijs preter fuit ⁊ erit nihil habẽtibus. Nam qꝺ̃ in illis futurũ

l. Pſallite domino id eſt p̃dicate dominũ ⁊ ope implete qꝺ̃ pre- dicatis. Syon ſpecu- latio dicit̃. i. eccleſia ĩ qua habitat xp̃s. An- nũciate. Uox prophe- te admonet p̃dicato- res p̃dicare ſtudia ei⁹ id eſt mãdata xp̃i. m ¶ Quia ſupius di- xit p̃dicate gẽtib⁹ ne q̃s putaret inultũ eſſe ſanguinẽ martyꝝ. di- xit req̃rẽs ſanguinem vt vindicta terreret ꝑ ſecutores. ⁊ martires ꝓmiſſio mulceret. Nõ eſt oblit⁹ dicit. ne pu- tẽt obliuiſci deũ (pro- pter lõgiquitatẽ futu- ri iudicij) retribuere bona pauperib⁹ xp̃i. n ¶ Poſtulat ſibi ꝓpheta ſic ſubueniri vt videat̃ a rege xp̃o. q̃a eius ꝯſpect⁹ auxiliuȝ eſt. Supplicat iteꝝ in telligi a dño ſuã hũili tatem de ſupbia pſecu toꝝ. quia tãtũ viden- tur extolli pſecutores quãtum humilaintur martyres.

o ¶ Porta vero mortis eſt dyabolus vel vicia illecebroſa. ꝑ que introitur ad eternam mortem. Exaltas me. id eſt lon- ge facis a talib⁹. Liberatus ex illis por- tis mortis. pollicetur ſe pronũciaturum. laudes domini in portis ſyon. id eſt in to to orbe ſancte dei eccl̃ie.

A Porte em̃ eccleſie ſicut ſunt apo ſtoli. ita oĩa optima ſtudia per que ve- nitur ad viſionem pacis in eccleſia.

B Porte etiam mortis heretici ⁊ oĩs mala doctrina porte ſyon id eſt eccleſie boni predicatores ⁊ ſancta doctrina.

p ℂ Merito ergo ſe dicit propheta in ipſo gaudere.i.in xp̄o.vbi gaudij nullus eſt finis. Infixas em̄ gentes dicit:que timore dn̄i non tenētur.i. quaſi q̄buſdam clauis peccatoꝝ ligatas.vt nō valeant ſe excutere.qđ nō impro be ad iudeos ꝑtinere ꝺicim⁹.vt ita ſint ma lis ſuis affixi iudei ꝑſi di.ſicut ī cruce clauis dn̄m infigere decreue/ rūt pena etiā cuiq̧ ſua eſt iniquitas.

q ℂ Laqueū vero occūltauerūt q̄tuꝫ po tuerūt.ꝛ tamē xp̄m nil celare valuerūt. Com prehēſos illos dicim⁹ q̄s captio nodoſa con ſtringit.ſic fuit pes eo rum.i.greſſus animi. ꝛ deſideriuꝫ prauū qđ eos ambulare fecit ad vicia. ℳ Laque⁹ q̄p pe occultus doloſa co gitatio.pes aīe amor. qui ſi prau⁹ eſt. dicit̃ cupiditas.ſi rect⁹ cha ritas.eo mouet̃ aīa quaſi ad locū quo ten dit.i.delectatōem bo/ nam vel malam.

r ℂ Cognoſcet̃ do min⁹ qñ hūanū genuſ ſiue a ſiniſtrꝭ ſeu a dex tris iudicio dei erit ſe gregatū. Cōprehēſus eſt pctōr ex opib⁹ ſuis cum ſm̄ qualitatē ope ris ſui dignam recipit vltionē. s ℂ Con/ uertētur pctōres dicit

p ī portis filie ſyō.Exultabo in ſalutari tuo:infixe ſūt gē tes in interitu quē fecerunt

q In laq̄o iſto quē abſcōde: rūt.cōprehēſus eſt pes eoꝝ

r Cognoſcet̃ dn̄s iudicia fa: ciens:in operib⁹ manuū ſu arū cōprehenſus eſt pctōr.

Canticū dyapſalmatis.

s Cōuertātur pctōres in in/ fernū:oēs gentes que obli/

t uiſcūtur deū.Quoniā non in finē obliuio erit pauperis patiētia pauperū nō peri:

v bit in finē Exurge dn̄e non confortet̃ homo.iudicent̃

x gentes in cōſpectu tuo.Cō: ſtitue dn̄e legiſlatorē ſuper eos:vt ſciant gentes quoni am homines ſunt.

y Dyapſalma. Ut quid dn̄e receſſiſti longe.deſpicꝭ in opportunitatibus in tribu

z latione.Dū ſuperbit impi⁹ incenditur paup̄:compre:

pauperis.qñ venerit domin⁹ in fine ſecu li iudicare mūdum.dicit etiam nō peri/ re patientiā que fideles coronat Nam ſi deeſt homini patiētia.anima eius nō eſt perfecta In finem. ℓx Quia ſi dif ferat̃ auxiliuꝫ a ſanctiſ tamē non aufertur ni/ ſi veiat. v ℂ Pro ſpexit propheta aduē tum antixp̄i ꝛ ꝓclama uit.Exurge dn̄e.nō cō fortet̃.i.nō preualeat homo peſſimus ſcꝫ an tixp̄us.cuius nequici am nō valet ſuſtinere humana condicio.Gē tes etiam petit iudica ri celerrimo aduentu. qua cum ipo antixp̄o ſcelera magna facture ſunt. x ℂ Legiſla/ toreꝫ.Hic antixp̄m di cit.vt talis princeps detur pctōribus.non qui eos regat.ſed cuꝫ ipſis ſimul depereat. ℓx Sciant cuꝫ dam nate fuerint gētes ꝛc̄. quoniā ſpeꝫ ſuā in ho minē poſuerūt ꝛ nō in deum. ℂ Tamē le giſlator veriſſimus ſo lus deus.antixp̄s ve/ ro male ꝛ falſe legiſla tor erit. y ℂ Non ceſſit longe xp̄s.quia vbiq̧ totus eſt.ſed q̄/ ſi receſſiſſe creditur cū ſubuenire tardauerit. Deſpici em̄ nos credi̅ mus.ſi vel minimo tē pore ab auxilio dei dif

id eſt ab hui⁹ mūdi delectatōne tollātur ne diutius poſſint in ſua voluptate gau/ dere. Infernus aūt dictus eſt ab eo ꝙ il lic aīe iugiter inferātur.ad quē ſine du bio ꝑuentuti ſunt.qui dn̄i p̄cepta contē/ nūt. Obliuiſci dn̄m eſt ſe inuolui erron/ bus ſupſtitionū ꝛ ceno voluptatis. Naꝫ ecōtrario illius memores ſunt.qui talia nō requirūt. t ℂ Nō em̄ obliuio erit

feramur.hoc dixit ꝓpheta pro anxietate gementiū. Sꝫ ille tūc magis preſtat cum m̄gnepatiē nobꝭ ſolatia miſtrat z ℂ Su pbit impi⁹.cū fctā ſue maligne volūtatiſ ſupb⁹ expleuerit.tūc magꝭ incēdit̃ paup̄ catholic⁹ ad ſtudiū v̄tutꝭ.qꝛ duꝫ viderit peccatorē nimis exaltatū facile nouit ca ſurum.ſed iſti impij comprehēduntur de bitis penis puniendi. ℳ Uel ī ꝯſilijs

cogitationū malaꝝ qbꝰ cogitāt ↄprehē-
dere ſctōs ad affligēdū. Et cur ſupbiat i̅
pius ſubdit. qm̄ laudat ꝛc̄. Et hec ē ma-
gna ira dei in impiū. vt deſit correctio et
aſſit adulatio. adulātiū. n. lingue alligāt
aīas in pctīs.

facturū. f ¶ Maledicta eius duplici ꝑ-
uerſitate deſcribit. In ore qppe habebit
blaſphemā maledictōem. cum ſe filiū dei
mentit. Amaritudinē. qn̄ ↄdicētibꝰ ſibi
penā mortis indicit. ꝛ ad ſupplicia iubꝫ
ꝑuenire. Labor cuꝫ di
uerſis cladibꝰ affligit
innoxios. Dolor: cum
martires facit. Hec hꝫ
in ore q̄ locutꝰ eſt pu-
blice Hec vo hꝫ ſb lin
gua q̄ cogitat. Cogi-
tat vo laborē ꝛ dolo-
rem. qꝛ ſine his ↄſum
mari nō poteſt corona
martirij g ¶ Cū di
cit. ſedet in inſidijs: a-
ctus antixp̄i cōꝑauit
ↄſuetudini latronū. q̄
ſe occultāt vt interfici
ant innocētes. Diui-
tes hic in malo accipi
untur. ſicut paupes in
bono. ¶ Diuites
em̄ ſcl̄i dic̄. q̊s ditabit
vt eoꝝ gl'ia alios deci
piat. ¶ Inte[r]ficere i̅
nocētē eſt de religioſo
facere ſacrilegū. eiuſ-
qꝫ aīam ꝑpetua morte
dānare. h ¶ Cum
dic̄. oculos eiꝰ in pau
perē. i. ſpn̄ reſpicere.
ſciēdū qꝛ nō reſpicit vt
ꝓficiat illi paupi. ſꝫ iō
intēdit vt occidat.
h ¶ Leonē antixp̄m
noīet. diabolꝰ q̊ꝫ ꝛ leo
ꝛ draco dr̄. Leo qn̄ ap
te pſeq̄t. draco: qn̄ occl'te nocet ¶ Qd̄
ait vt leo ad vim ꝑtinet. ſꝫ qꝛ addit i̅ cubi
li ſuo. ad dolos ꝑtinet ſuos. qbus lecera
turꝰ eſt xp̄ianos. i ¶ Iteratio inſidi
arū nimiā calliditatē hoſtis oñdit. Rape
pauperē ſubitū periculū anīe ſignificat.
Dum attrahit eū. i. dum illum molitur a
veritate reducere. ꝛ ad venerationē ſui
nominis molitur adducere. k ¶ La
queus ſignificat dolum. quo corda ſim-
plicium capiūtur. Humiliabit autē qn̄ de
vera religione cadūt ex ſuaſione diaboli
qui ad inſanā doctrinā ꝑducūtur. Incli

a ¶ Malꝰ em̄ dum
alio pctōre laudat. ex
tollit in deſiderio lau
dis. nec de correctōne
cogitat. cui laudator
blādiens inuenit. Se
quit argumētū eiꝰ ini
quitatis. vt bn̄dicatur
qui male potiꝰ agere
cognoſcitur. deceptus
adulātiū falſitate.
b ¶ Exarcebit do-
minū pctōr. i. ad iracū
diā cōcitabit ſua indi
cibili ſupbia. qd̄ ꝓprie
de antixp̄o datur intel
ligi. q̄ irritat verū do-
minū. qn̄ ſe ſua falla-
cia nō ſolū terrenū re-
gē ſed etiā rerū omniū
ꝑdicabit deū. ſꝫ hoc ei
erit ad ruinaꝫ. ideo vt
falſus deus. flāmis di
gnis puniet. Nō req̄-
ret deū antixp̄s vt ſua
pctā crudelia dimittā
tur. qꝛ in ↄſpectu ſuo
nō hꝫ deū. ideo ſb̄dit.
nō eſt ꝛc̄. c ¶ Oq̄ꝫ
ꝓfunda cecitas. deuꝫ
an̄ oculos nō hr̄e. De
antixp̄o dicit. oīs ſe-
mitas eiꝰ eſſe pollutas
id eſt cogitationes ꝛ facta ſordida. ne-
ceſſe em̄ eſt vt ſint contaminata que pe
ſtiferi ducatu diaboli ſordidant.
d ¶ Auferūtur iudicia dei a corde im
pij: qn̄ videt tardiꝰ venire qd̄ celerit me
ruerit ſuſtinere. ſꝫ illi q̄ꝫ auget interitum
qd̄ dr̄ tenere principatū inimicoꝝ ſuorū.
qua gloriatōe ad ſcelera ꝓnior erit. cum
nullū ſibi obuiā ire cognouerit.
e ¶ Dicit antixp̄s. nō mouebor. i. nul
lam gētē intactā relinq̄. ſꝫ ꝑgā de gēte in
gentē vindicādꝰ. Actus vo ſuos oñdit
vno vbo: qn̄ ſe dicit ſine malo nihil eſſe

hendūtur in conſilijs qbus
a cogitāt. Qm̄ laudat pctōr
in deſiderijs anīe ſue: ꝛ ini-
b quꝰ benedicit Exacerbabit
dn̄m pctōr ſꝫm multitudinē
c ire ſue nō queret. Nō eſt de
us in cōſpectu eius: inq̄na-
d te ſūt vie illiꝰ in oi tpe. Au-
feruntur iudicia tua a facie
eius oīm inimicoꝝ ſuoꝝ do
e miabit. Dixit eni in corde
ſuo: nō mouebor a generati
one i̅ generationē ſine malo
f Cuiꝰ maledictiōe os plenū
eſt ꝛ amaritudine ꝛ dolo: ſb
lingua eius labor ꝛ dolor.
g Sedet in inſidijs cū diuiti-
bus i̅ occultis vt interficiat
h innocētē. Oculi eius i̅ pau
perē reſpiciūt inſidiat in ab
ſcōdito quaſi leo i̅ ſpelunca
i ſua. Inſidiatur vt rapiat
pauperem: rapere pauperē
k dum attrahit eum. In la-

nabit ſe tyrānus.cū aīuz ſuū remiſerit in
aliqḋ ocium ceſſando a tāta ꝑſecutiōe ni
mia acq̄ſitiōe ꝑditoꝝ ſatiatus. Poſt pe/
nas afflictōeſq; iuſtoꝝ.cadet neq̄ſſimus
cū ſuis ſeq̄cibus de ſua ꝑ̄ſumptōe qn̄ illi
ſupuenerit repētin⁹ in
terit⁹.finē eñ ſcl'i infe
lix neſcit qm̄ eū in ſua
ꝑtāte dn̄s ꝯſtituit.
I. Ideo cū ſe ſpera
bit adhuc lōge victuꝝ
repentinus eius ſup/
ueniet interitus.
l ℂ Nimis ſtulta co
gitatō putās dn̄z fide
les ſuos nolle reſpicē
ꝓ q̄bus paſſionē ſuſti
nuit.cū xp̄ŕ ip̄m.doce
anŕ oīa penalia ⁊ ad/
uerſa ſuſtinere.
m ℂ Exurge ds̄.h̄ ē
celeriŕ veni. Exalteŕ
man⁹ tua opatōz iudi
cij ſignificat. Illḋ eñ
ꝓp̄ha deſiderabat ve/
nire.vn̄ ātixp̄s poſſet
occūbere. Ne obliui/
ſcar̄ nūc rogat.ne ſm̄
votū tirāni obliuiſcaŕ
paupeꝝ in finē ſeculi.
vbi r̄tributio ē futura
meritoꝝ. n ℂ Inŕ
rogādo eñ dicendū ē
xp̄ŕ q̄d irritauit īpius
deū.R̄ndēdū.ideo q̄p
pe.qm̄ deū īpius pu/
tabat nō poſſe ſua fa/
cta req̄rere ⁊ pauperū
iniurias.q̄ſi circa car/
dines celi ds̄ ābulās
nr̄a nō ꝯſideraret.ſed
inueniet memorem in futuro quem ſpe/
rabat oblitum.
o ℂ Propheta loquiŕ ad deū. vides
qm̄ tibi nullus illudat.conſideras eñ la
borē ⁊ dolorē quē ille ꝑfidus ſub lingua
habuit.i. in cogitatōne ſua reuoluit.Ut
tradas eū.i.iudicio traditus nō euadet,
ſed digna factis recipiet cum eterna dā/
natione torquebiŕ.
p ℂ Cū dicit tibi derelictus eſt paup.
oſtēdit quoniā qui dn̄o derelinquiŕ nul

queo ſuo humiliabit eū.in=
clinabit ſe ⁊ cadet cuz dn̄a/
l tus fuerit pauperum.Dixit
enim in corde ſuo oblitus ē
deus.auertit faciē ſuam ne
m videat in finē.÷Ex:·ſurge
dn̄e deus.exaltetur manus
tua ne obliuiſcaris paupeꝝ
n Propter quid irritauit im=
pius deū.dixit enim in cor/
o de ſuo nō requiret. Uides
qm̄ tu laborē ⁊ dolorē con=
ſideras. vt tradas eos in
p manus tuas. Tibi dereli/
ctus eſt paup.orphano tu
q eris adiutor. Contere bra=
chiū peccatoris ⁊ maligni.
quereŕ peccatū illius ⁊ non
r inuenieŕ.Domin⁹ regnabit
in eternū ⁊ in ſeculū÷ſecu/
li:·:ꝑibitis gentes de terra
s illius. Deſideriū pauperuz
exaudiuit dn̄s. ꝑ̄patōez cor
dis eoꝝ audiuit auris tua.
t Iudicare pupillo ⁊ humili

la vtilitate fraudaŕ.hoc eſt eñ ꝓ'o prīci
pi dimitti qḋ bonis oībus tradi. Paup
eñ dictus a paulo lare. Pupillū xp̄o dic̄
nō cuius genitor carnaľ occubuit.ſ; cui
pr̄ ſepultus ē.i.mundus quē nō amauit.
Tu eris adiutor dicit
vt cuz carnaliŕ affligi
videas.eos nō dubi/
tes eſſe liberādos.
q ℂ Redit req̄cia
antixp̄i añ oculos ꝓ/
phete ⁊ rogat.contere
brachiū eius.i.ad ni/
hilū redigi potentiā.
qua maleutebanŕ pec
catores. q: inſigniter
impia faciebāt.Mali/
gnus.q: iniquus ſua/
ſor erit. vt q̊s terrore
nō pōt ꝯuertere.ſaltez
ꝑ noxia ꝑ̄mia conetur
declinare. I. Que/
riŕ peccatū illius nec
īuenieŕ.hoc ē ad emē
datiōez nō eſt dignus
venire. ℂ Addidit.
nec inuenieŕ.quia du
biū nō eſt perire ſcele
ſtam ꝑtātem cuius au
ctor eſt dānandus.
A Ut ſic inueniatur
pctm̄ ⁊ peccator ad dā
natione q̄ nō inueniū
tur ad emendatōez.
r ℂ Interfecto an/
tixp̄o.redit ꝓpheta ad
ordinem futuraruz re
rum. vbi iam ſecuri/
tas ſanctoruz ⁊ regnū
eternum chriſto deo ē
Gentes:peccatores ⁊
impios dicit.qui feraliter viuūt.De ter/
ra illius.regnum ſignat ſaluatoris.quo
ſoli beati ꝑfruunŕ.
s I. Deſiderium pauperum. dicit vo
lūtatem eccleſie,vt ei tribueret regna ce
lorum. ℂ Et preparatōez cordis.i.
concupiſcentiam.que oſtendit virtutem
animi ardore mentis. I. Aurem dei.
clementiam diuinam dicit
ℂ Ecce auctoritate ꝓphetica admone
mur pupillū hūilem deo eſſe gratiſſimū.

21

Cũ pupillus humilis dr̃.iuſtiſſimus ap/
probat̃ vt nõ appõat vltra.h ẽ. Ir Ut
ñ eleuet ãtixp̃s ſe vltra ſup electoſ dei.q2
¶ Tũc o a mala finiẽda ſũt. cũ auctor
mortis cũ ſua plebe dãnabit̃. Hec ſũt oc
culta filij q̃ pſalmi h⁹
titulus canit. Orõ

queis doloſis vel occultis liceãt.
¶ Recti corde ſũt dicti q̃ nulla iniq̃ p/
ſuaſiõe decipi poterũt. vel in obſcuro.i.
obſcuris ⁊ ãbiguis ſentẽtijs eoꝝ. vel cũ
pſecutõib⁹ tetris pturbat̃ eccl'ia qñ timo

Onfeſſiõi nr̃e piã
aurez d̃s clemẽs
aperi.q̃ ſperãtes in te
nũq̃ ꝯſueuiſti relinq̃/
re vt exaltati de port'
mortis ppetue. poſſi/
mus ſalui tentatoris
occultas inſidias effu
gere. Per ¶ Sciẽ
dũ eſt hunc pſalmũ p
batuz eẽ ad hereticos
deſtruẽdos.
a Ir In dño ꝯfido.
Uox eccl'e ꝯ hereticos
¶ Ac ſi dixiſſet dum
ſuz in religiõis fixo ca
cumine ꝯſtitutus quõ
ſuadetis me. Trãſmi/
gra in mõtẽ.i. ad here
ticã prauitatẽ. mentiẽ
tes eſſe xp̃m ibi vbi ve
ritas eſſe nulla pbat̃.
Mõs ſignificat eleuã
tã ſupbiã mentis.q̃ ſo
la heresis icurrit̃. duz
heretici humilibus cõ
ſentire nolẽtes ſup ec
cleſiã ſe erigere conã/
tur. Paſſer hereticuz
ſignat. q̃ ad nequiſſi/
mas p̃dicatões incon
ſtãtis aĩ leuitate trãſ/
fert̃ Inſtabil' em̃ auis
paſſer, ⁊ alij in forami
nibus parietuz. alij in

vt non apponat vltra ma/
gnificare ſe homo ſup terrã
In finẽ ÷ pſalmus :· dauid
¶ De hereticis ppha dicit
qui nitunt̃ catholicos in ſu
am conuertere prauitatem.
domini illis iudicium cõmi
nans. ⁊ quid in illa retribu=
tione debeãt ſuſtinere.

Pſalmus.x.

a N dño cõfido: quõ di=
citis anime mee tranſ/
migra in montẽ ſicut paſſer
b Quoniã ecce pctõres inten
derunt arcuz: parauerũt ſa=
gittas ſuas in pharetra. vt
ſagittent in obſcuro rectos
c corde. Quoniã que pfeciſti
deſtruxerunt. iuſtus ÷ au/
d tẽ :· quid fecit. Dñs in tem=
plo ſancto ſuo. dñs in celo
e ſedes eius. Oculi eius ÷ in
pauperẽ :· reſpiciunt. palpe=
bre eius interrogant filios
f hoĩuz. Dñs interrogat iu/
ſtũ ⁊ impium. qui autez di/

re piculi carnal' hoĩes
credunt̃ facili⁹ imuta
ri. ¶ Dicit idẽ p/
pheta deſtruxiſſe here
ticos legẽ dei cũ inter
p̃tatõibus falſis. ꝯuer
tẽtes in necez q̃ a dño
pphetata ſunt ad ſa/
lutẽ. Subiungit̃ de/
fenſio dñi xp̃i. Iuſtus
quid fecit. Ir Hoc
eſt xp̃s mũdũ redemit
¶ Uel ſi ſcripturas
ſubuertere volunt. q̃d
fecit eis iuſtus qꝫ etiã
illum pſequunt̃.
d ¶ Templum em̃
dei ſanctum eſt. quod
eſtis vos. vt ſciat he/
reticus ſe poſſe a deo
diſperdi. a quo noſcũ/
tur corda recte credẽ/
tiũ poſſideri. Celũ em̃
ſanctos viros ſignifi/
cat quos diuinitas in
ſidere dignat̃. Terre/
re igit̃ hereticos a ſe/
ductõne bonoꝝ. domi
ni iudiciũ nitit̃ pphe
ta. vt ſi iuſtos ſeduce/
re non timent ſaltem
eum qui in iuſtis eſt ⁊
habitãt timeant.
e Ir Oculi domini.
id eſt aſpectus ⁊ cle/
mẽtia diuinitat'. pau/
perem populum xp̃ia/

roſcidis vallibus. nonnulli in ſqualidis
montibus habitant.
b Ir Quoniaz ecce peccatores.i. he
retici. intenderunt arcum.i. ora illoꝝ cõ
tra eccleſiam intenderunt arcum.i. potẽ
tiam verboſitatis ſue
¶ Parauerunt ſagittas. id eſt. verba
venenoſa. In pharetra.i. in corde.
Ir Ut ſagittẽt rẽ.i. cum viderint in ec/
cleſia obſcuratos impitia vl' ſimplices la

num reſpicit ad adiuuuãdum.
¶ Palpebre dicte a palpitãdo. ſignãt
ſubtilitatem diuini iudicij ac iudicia dei
occulta. in quibus nos interrogat.i. co/
gnoſcit. q̃d habeat vnuſquiſqꝫ.
f Ir Dominus iterrogat. id eſt cogno
ſcit ⁊ pbat iuſtum ⁊ impium.
¶ Hoc ideo dicitur. ⁊ vt vnuſquiſqꝫ
circumſpiciat conſcientiam ſuam de qua
nouit ſolum deum ferre iudicium, Non

eſt iuſtus eſt quē homies dicūt. ſed quē deus probat iuſtum. Quid ē diligere ini quitatem niſi diabolū ſequi: ſemetipm pſequitur. qui diabolum ſequitur. duz il las ſemitas vult ire que ad fugienda lo/ ca penarum perducūt

ligit iniqtatē odit aīam ſu/
g am. Pluit ſuper pctōres la
qos: ignis* et :- ſulphur*
et :- ſpūs pcellaꝝ ps calicis
b eoꝝ. Quoniā iuſtus dn̄s: τ
iuſticias dilexit: eqtatez vi
dit vultus eius.

¶ In finem p octaua die. pſalmus dauid ¶ Saluū uū ſe propheta mūdi iſtius puerſitate fieri petit. qniam doloſi atq ſupbi. potētiam dei ſceleratis oblocutōibus abnegabāt. pmiſſionēq pa tris p filium dicēs faciēdā: eloqa dn̄i ſub breuitate col laudāt. Pſalm9. xi.

a Aluū ÷ me :- fac dn̄e
qm̄ defecit ſanct9. q
niā diminute ſunt veritates
b a filijs hoim. Vana locuti
ſunt vnuſquiſq ad pximū
ſuū. labia doloſa in corde. τ
c corde ÷ locuti ſunt :- Diſp/
dat dn̄s vniuerſa labia do/
loſa. linguā magniloquam
d Qui dixerunt linguam no
ſtram magnificabimus. la
bia noſtra a nobis ſunt:
quis noſter dominus eſt.

g ¶ Pluit ſcilicet verba predicationis. que pijs : imbres ſunt. perfidis autez laquei igniti. Ignis etiam eſt cuz eos flamea cura conſumit cupiditatis.

¶ Sulphur putredo peccatorum.

¶ Spiritus procellarum. dum ſe. confundunt mente tumultuoſa. pars calicis eorum id eſt mēſura. qua pollutis actib9 iebriant.

h Vel ignis. cupiditas. Sulphur peccatorum putredo. ſpiritus procellaruz: pena eterna: τ quos ignis exurit tempeſtas examinat.

b ¶ Iuſtū dicit dominum: amare iuſticiam. quia neſcit alios reſpicere. niſi qui norunt cuſtodire iuſticiam. Equitatem illam ſcilicet quam ipe propicius concedit. Vultus dei propiciationē ſignificat.

Oratio.

Irige oculos pietatis tue ſup humilem paupertatis nr̄e perſonā omipotēs domine. τ circūda nos ſidei armis. vt ab iniqtatuz ſagittis eruti valeamus equitatez τ iuſticiam cuſtodire. Per dn̄m. ¶ In finez pro octaua die vt in ſexto pſalmo iam dictuz eſt ad eternam ptinet requiē. petit itaq pheta iniquitatē mūdi deſtrui: vt ad illam verita/

tem future promiſſionis debeat puenire a ¶ Saluū me fac exclamat ad dn̄m propheta. petit ſe ſaluū fieri ab illo a quo veram medicinā nouerat inuenire. dicens ſanctū deeſſe. aliter eīn ſanctus deficere nō poterat. niſi fuiſſet inter hoīes veritas iminuta. Verum cū dicit diminutas: euidēter oſtēdit deprauata dei munera ex culpis hominū τ collata bn̄ficia. ppria puerſitate maculata. dicit vo veritates de veritatibus hoīm loquēs. vna eſt dei vitas qua illuſtrētur anime ſancte.

b ¶ Vana falſa ſignificat. qn̄ contra dominū teſtimonia falſa querebant. tūc imminute ſunt veritates. Proxios dicit. nō taz cognatōe gener. q pticipatōe ſceler ſociatos. In corde τ corde qtiēs volum9 doloſos oſtēdere: duplicia eoꝝ corda declaram9. quādo ſimplices vnuz cor in eis eē teſtamur. Locuti ſunt vt ſbaudias mala.

c ¶ Diſperdat dicitur cōtra iudeos. vt paſſim pereant. qui ſe in vna prauitate collegerāt. Lingua magniloqua eſt. que ſibi aliquid magne poteſtat aſſumit. τ ne hic in bono linguam magniloquam acceperiſſes. predixit labia doloſa. Cōſidera vero pietatem dicentis q non hominibus (quia aliqui cōuertendi erāt) ſed ipſis vicijs maledicit. d ¶ Illos exponit. qui in pſperis rebus ſe iactantes. gl'iam ſuā exaltare preſumūt. τ ſibi ipſis deputāt. nō a dō accepiſſe. Iſtud q3

noſter dñs eſt: ſacrilegoꝝ verba ſunt contradicẽtiũ vero deo. ꝛ ſupboꝝ. A Ipocritaꝝ ꝛ phoꝝ qui ingenio ꝛ ſtudio ſciẽtias ꝛ eloquẽtiam acqſitas ex ſeipis habere putant. ꝯtẽnentes nõ habẽtes eas. Ideo ſubdit.

i ¶ In circuitu impios ambulare. eſt tortuoſis moribus viuere. q̃ nunq̃ recta viam ambulãt xp̃o derelicto. q̃ eſt via vi Scdm altitudinẽ tuaz. nõ ſm meritũ hominis. ſed ſm potentiã diuine volũtatis multiplicat̃ eccleſia.

e ¶ Exurgã dicit ꝓpheta ĩ pſona pr̃is de filio: exurgã. i. appareã ꝛ manifeſtabor in filio. I Ut eos qui in miſeria ſunt in mũdo redimat f I Ponam ĩ ſalutari (vox patris). i. ſalutẽ ꝛ ꝯſolationẽ paupm gentium in filio q̃ eſt leticia. cõtra gemitũ. Fiducialiter agã in eo. ¶ Id eſt in filio. qꝛ ptãs patris: fiducia eſt filij. cuius volũtati null9 valet obuiare qꝛ eloquia ꝛc̃. g ¶ Hic eloq̃a dñi laudant̃ (q̃ nullo mẽdacio. nulla adulterina falſitate fuſcantur) cum dicit eloquia caſta. ſupius vero ſermo hũanus arguit̃ cũ dicit vana locuti ſunt Argentũ terre. igne examinatũ ſolet eſſe puriſſimũ. qñ frequẽti fuerit decoctõe mũdatũ. ſic eloq̃a dñi pura. pulchra ꝛ rata. purgatum vel examĩatũ. cõtra illud ponit̃: qd̃ de pctõribus ait. labia doloſa

e Propter miſeriã inopum ꝛ gemitũ pauperum. nunc ex f urgã dicit dñs. Ponã in ſalutari. fiducialiter ÷ agã :· i g eo. Eloq̃a dñi eloq̃a caſta: argẽtum igne examiatuz. ꝓbatuz terre purgatuz ſeptu h plũ. Tu dñe ſeruabis nos ꝛ cuſtodias nos a generatiõe i hac in eternum. In circuitu impij ambulant: ſm altitudinez tuaz multiplicaſti filios hoim

¶ In finẽ pſalm9 dauid

¶ Reſpiciẽs ꝓpheta mũduz idolatrie mãcipatũ: credulitatẽ ſuã aduẽtũ ſancte incarnationis poſcit expleri: vt vel ſic confuſa gẽtilitas ſuũ poſſz agnoſcere creatorez. Pſ. xij.

a Uſq̃quo dñe obliuiſceris me ĩ finẽ: vſq̃quo auertis faciẽ tuã a me. b Quãdiu ponaz conſilia in

Hoc eſt de pietate ꝛ miſericordia eius: pcipiens in retributiõe xp̃i pmiſſa. ¶ In finez hic tẽpus ſignificat incarnationis xp̃i. Orõ

Iſerere fragilitatis nr̃e, ſãctiſſime pr̃. ꝛ ꝯcede nobis eloquia tua. pudico corde ꝯtinere. vt poſſim9 multiloquã doloſitatẽ inſaniẽtiuz declinare. Per. a ¶ Tot9 hic pſalm9 de charitate loq̃tur xp̃i. plen9 ꝓpheta dñi charitate ꝯfidẽter dicit differre ſe diuti9 ab expectatõe ſua ꝛ aduẽtu illi9. quẽ lz firma fide crederet eẽ vẽturꝰ. tñ de eiuſ tarditate ꝯqueritur. cui9 adhuc ſperatũ aduentũ citi9 nõ merebat̃ cernere. q̃niã omi ꝯſiderãti: valde moleſta dilatio eſt. a ¶ Uſq̃quo cũ dicit. appitiõez poſtulat xp̃i. quam in ſpũ videbat. vſq̃quo. i. q̃uſq̃. q̃diu nõ liberas.

I Põt xp̃o cũ ꝓpheta q̃libet penitẽs ſub

in corde ꝛ corde ꝛc̃. Septuplũ. ſeptiformẽ ſpm̃ ſignificat. i. timorẽ dñi. pietatez ſciam. fortitudinẽ. cõſiliũ. intelligentiã. ſapiam. A Per que diuinũ eloquiuz ſplẽdet. dñ verbi dei p̃dicatoreſ ꝛ ſm eloquia eius viuẽtes his chariſmatibus refulgent. h I Tu dñe ſeruabis nos ĩ eternũ (eccleſia rogat) id eſt in fide ſuabis. Et cuſtodies: ab hereticiſ vel iudeis ſiue a pctõribus. ſiue a dyaleticis ꝛ phis iſti9 mũdi ĩ eternũ. ¶ Hic ꝯſeruat ne peream9. ibi letificat: in eternũ ꝛ coronat

pctis gemẽſ dicere, vſq̃q̃ ꝛc̃. ꝓſequũt̃ enĩ demões ꝛ mali hoĩes g̃uiſſime xp̃e penitẽtes. ꝛ xp̃i mãdata ſuare cupiẽteſ ¶ In finem. i. vſq̃ ad xp̃i aduẽtũ. b ¶ Cũ dicit. q̃diu. exprimitur hic maximus ardor expectantis aduentuz dei. I Ac ſi dicat. patior iſtam anguſtiam quouſq̃ te videam. ſicut promiſiſti venire.

A Dicit vero ꝯſilia. i. cogitatões ꝛ tractat9. q̃mõ ꝛ qñ a ſeruitute pctĩ ꝛ diaboli liberari poſſit p aduẽtũ ſaluatoris. ꝛ q̃a ſpẽs ſalutis ꝓtrabit̃: creſcit deſideriũ in

doloꝛē. ℂ Per diē.i.ꝑ ſingulos dies ille amoꝛ tui aduēt⁹ verſus ē in doloꝛē mē tis ꝙ tardauerꝭ. c ℂ Inimicū.dyabo lū dic̄.q̄ dī exaltatus añ aduentū dñi.cū gaudebat d̄ hūana captiuitate. Sup me id ē ſup credulitatem meā. Exaudi me nō ſi bi tm̄ ſubuenire petit ꝗ vniuerſis fidelibus Reſpice ad illō referē dū vſqꝫ q̄ auertis faciē tuā a me. Exaudi vo. ad illō qō dic̄ in capi te pſalmi. vſqꝫ q̄ obli uiſcerꝭ me in finē

d ℂ Dum petit illu miari oclos coꝛdis o culos dic̄. q̄ obdoꝛmi unt in moꝛte qñ fidei lumīe ſepulto: carnali delectatōe claudunt. ipe ē em̄ ſomnus de q̄ letat inimic⁹. Inimi cū: dyabolū dic̄ ⁊ āge los eius q̄ꝝ ꝯſuetudo eſt: inſultare dū capi unt. ⁊ gaudere dū de ceptos a ſe cognoue rint poſſideri.

e ℂ Exultabūt ſi mo tus fuero. i. ſi a te fue ro diuiſus ꝑ increduli tatē vel pctm̄: inimici efficiunt leti. In tua miā dic̄. qꝛ q̄ aliunde ſuā ſpem ponit niſi in deū. ſua fides vacua ē O vtus fidei ⁊ firmi tas magna credētꝭ: in eū credere a q̄ ꝓ certo ſcit poſſe ſaluari.

f ℂ Interioꝛ homo ſalutare dei ꝯſpexerat quem cernere cupie bat carnalib⁹ oculis. Cantabo. ſ. coꝛde. vbi nimia leticia comple baf. Pſallaꝫ. opibus bonis. qō maxime di uinitas querit.

Oratio

E auertas faciez tuā a nob ops d̄s: ne inimici nr̄i exalten tur aduerſus nos. ꝗ ita coꝛ nr̄m ſalutarꝭ tui exultatōe ꝑfunde. vt facias ſomnū ſe cūde moꝛtis euadere. Per. ℂ Finis xp̄m ſignificat. ideo freq̄nt repetit. vt ſp ad oīpotētē audiētis animus erigat.

anima mea doloꝛem in coꝛ
c de meo per diem. Uſqꝫquo
exaltabit inimic⁹ meus ſu
per me: reſpice ⁊ exaudi me
d domine deus meus. Illu
mina oculos meos ne vnqꝫ
obdoꝛmiā in moꝛte. nequā
do dicat inimicus meus p̄
e ualui aduerſus eum. Qui
tribulant me exultabunt ſi
motus fuero. ego aūt in mi
f ſericoꝛdia tua ſperaui. Ex
ultabit coꝛ meuꝫ in ſaluta
ri tuo. cātabo dño q̄ ÷ bona
⁖ tribuit mihi: ÷ ⁊ pſallā no
mini dñi altiſſimi ⁖

In finē ÷ pſal. ⁖ dauid.

ℂ Eccl'ia iudeos increpās q̄ viſo dño minime credide runt. inani eos trepidatio ne dicit confundi q̄ fructuo ſum timoꝛē dñi cognoſcere noluerūt. eoꝝ in fine ſeculi conuerſionē p̄dicens.

Pſalmus. xiij.

a Dixit inſipiens in coꝛ
de ſuo: non eſt deus.
b Coꝛrupti ſunt ⁊ abomina
biles facti ſunt in ſtudijs
÷ ſuis ⁖ non eſt q̄ faciat bo
nū ÷ nō eſt vſqꝫ ad vnū ⁖

ℂ Pſalm⁹ iſte. iude c ꝝ veſaniā vehemēti increpatione caſtigat aſper inuectōib⁹ terri bit ꝓphanis. amar⁹ in credulꝭ. vt hec increpa tio merito deb ecclie.

a ℂ Uidēs ppl's iu deoꝝ xp̄ꝫ hūilit venis ſe dixit. nō eſt d̄s. nec intellexit ipm̄ eſſe qui a ꝓphetis p̄dictus eſt Et ideo inſup grauiꝰ eſt. qꝛ dixerūt hoc non in labijs. ſed in coꝛde vt malo voto peioꝛ in credulitas iungeret. A Uel inſipiēs etiā gentilis dr̄. deum non eſſe putās qui coꝛru ptus eſt mente lignuꝫ ſibi deum faciēs.

b R. Si em̄ noticiā habuiſſent dei coꝛru pti ꝑ infidelitatē ⁊ ab omīabiles. i. odibiles nō fuiſſent. Nō ē vſqꝫ ad vnū

ℂ Reuera ſolus xp̄s eſt. ſine quo aliqō bo nū vel incipe vel iple re nullus valet. Alia lr̄a habet coꝛrupti ſūt in voluntatibus ſuis. voluntas autēꝫ dicta eſt a volatu. qm̄ aīus quo vult nimis veloci tate transfert. Coꝛru pti igit ſunt iudei dū ab ſcripturaꝝ ſanitate recedentes in vicio ſos ſenſus incidert: ⁊ ita nephandiſſima in credulitate maclati in penam peccati: etiam

deo abomiabiles facti ſūt. c ¶ Pro
ſpexit dñs.ſ.vt nob̄ mitteret vnigenituꝫ
filiū ſuū. Sup filios.i.hūanū genus.
℟ Ut videre ſctōs ſuos faciat.ꝑ q̄s re/
ſpicit.⁊ in q̄bus hītat ſi ſit ſapiens.

tus reꝝ. Cum dicit veloces: defuiſſe illis
oñdit ꝯſilia moderatōis. Ad effundēdū
ſanguinē.i.dñi ſaluatoris ⁊ ſuoꝝ. vt ſce
lerate rei creſcat immanitas actōis. dū ⁊
dñm ſaluatorē, manus noxias inijciunt.

¶ Qui deū mēte in
telligat eſſe veꝝ deū ⁊
hoiēꝫ. ⁊ req̄rat opatōe
deū ſequēdo mādata
ei⁹ vt ab ei⁹ voluntate
nō diſcrepet. ꝫ q̄d vide
rint ſcti̅ deī ꝑ q̄s d̄s vi
dere d̄ꝫ ſubdit oēs de
clinauerūt ⁊c̄.
d ¶ Hic dicit oēs.i.
totū. ⁊ ſignificat ꝑtem
Declinauerūt.ſ.a grā
dei. ⁊ facti ſūt iutiles
ſibi ⁊ alijs. Tāti em̄ ⁊
tot de iudeis īpij fue/
rūt. vt pene oēs ꝑfidi
eſſe ac ꝑiſſe putarenť.
A Siīr de gentibus
oēs igiť nō intelligūt
nec requirūt. ꝫ decli/
nauerūt tā iudei q̄ꝫ gē
tiles.
e ¶ Merito ergo ſe
pulcꝝ dictū eſt guttur
eoꝝ qui peſtiferos ſer
mones ꝓferebāt ſicut
ſepulcꝝ fetidos odo/
res exalat. Liguis ſu/
is doloſe agebāt. qui/
bus mortifera v̄ba lo
quebanť Aſpidū ima
ne genus eſt ſerpētiū
q̄ð nať ali obſtinatiōe
v̄ba incantantiū ꝓhi
beť nō admittere. nec
a voto ſuo pōt remo/
ueri. ⁊ q̄ð nō valet vl/
lo carmine mitigari. ſicut alia genera ſer
pentina. quod ſignificat ſurditatem mor
tiferam iudeoꝝ. Uenenum dictum eſt q̄
ꝑ venas currat. ſic ⁊ vota malignoꝝ oc/
culta cogitatione craſſanť
f ¶ Quoꝝ os.i.iudeoꝝ. quando pro
bonis admonitionibus blaſphemabant
xp̄m. Amaritudine: cum de nece eius tra
ctabant. Pedes conſilij ꝓgreſſus appel
at. quibus de incepto mouemur ad exi/

c Dñs de celo ꝓſpexit ſuper
filios hominū: vt videat ſi
eſt intelligens aut req̄rens
d deū. Omnes declinauerūt
ſimul inutiles facti ſūt non
eſt qui faciat bonū. non eſt
e vſq̄ꝫ ad vnū. ÷ Sepulcruꝫ
patens eſt guttur eorū ⁖:
÷ linguis ſuis doloſe age=
bant ⁖: ÷ venenū aſpidum
f ſub labijs eorū ⁖. ÷ Quoꝝ
os maledictione ⁊ amaritu
dine plenū eſt ⁖: ÷ veloces
pedes eoꝝ ad effundendū
g ſanguinem. ÷ Contritio et
infidelitas in vijs eoꝝ ⁖ ÷ ⁊
viā pacis nō cognouerť ⁖:
÷ nō eſt timor dei ante ocu=
h los eoꝝ ⁖. Nōne cognoſcēt
omnes q̄ operanť iniquita=
tem: qui deuorant plebem
i meā ſicut eſcaꝫ panis. Do=
minū non inuocauerūt: illic
trepidauerūt timore ÷ vbi
k nō erat timor ⁖. Qm̄ deus
in generatione iuſta eſt. con

g ℟ Cōtritio.ſ. cor
poris iudeoꝝ. infelici
tas an̄ie. In vijs. in
opib⁹ eoꝝ. Cur. quia
viā pacis.i.xp̄m non
cognouerūt. nec ꝑ fi/
dē. nec ꝑ opa. Quare.
q̄r nō eſt timor dei in
ſenſu eoꝝ. nō em̄ me/
tuūt futuꝝ iudicium.
¶ Uia impioꝝ ꝯtri/
tio eſt. q̄r terit ⁊ teriť
infelicitaſq̄ꝫ in ea ē. q̄r
nūq̄ꝫ ꝑ ip̄aꝫ niſi ad in/
fauſta ſupplicia perue
niť. h ℟ Nōne co/
gnoſcēt. ac ſi dicat. ſi
mō nō cognoſcūt ven
turā vltōēꝫ: cognoſcēt
in iudicio qui mō ma/
la operanť. Plebem
meam deuorant.i. he/
retici ppl'm xp̄ianū ſe/
ducunt. vel mali occi
dunt bonos. vel idola
tre credentes. Sicut
nullus eſuriens ſine
pane bñ pōt ſaturari.
ſic heretici nunq̄ꝫ ſati
anť iniq̄tatibus ſuis:
niſi ꝑſequāť xp̄ianos
A Uel ſatianť ꝑſe/
cutione xp̄ianoꝝ ſicut
eſca panis ſatiať eſu/
riens.
i ℟ Dñm nō inuo/
cauerūt ſi em̄ inuocaſ
ſent ſalui eſſent. Illic trepidauerunt in
idolis ⁊ ritibus vanis ſimulacroruꝫ qui
deum timere debebant. ¶ Et q̄ñ dice
bāt d̄ xp̄o. Si dimittimus eū ſic ⁊c̄.
k ℟ Quoniam deus eſt in generatio/
ne iuſta.i. in populo xp̄iano.
¶ Chriſti conſilium confudiſtis. id eſt
ſuſcipere noluiſtis.
℟ Dicentis pniaꝫ agite. Inops diciť
xp̄s. qui ꝓ nobis pauꝑ factus eſt. Domi

nus ſpes eius ē. Pater vtiq; filij. qꝛ hu
manitas ꝯfortata eſt de diuinitate.
A Uel q̄libet mēbꝝ xp̄i exiſtēs. qꝛ dn̄s
ſpes eius ē. inde ꝯtēnit magis vn̄ magl̄
reuerēdus eſſet. l ¶ Cū dicit q̄s da-
bit. vult intelligi dn̄m
p̄rez. q̄ dn̄m xp̄m in ſy
on. i. in hierl'm mittere
dignatus ē. Ip̄e ē ect-
na ſalus iſrl'. i. creden
tiū. Dū auertit. i. dya
bolū dānauerit. q̄ dei
plebē pſeq̄ ꝛ captiua-
re feſtinat. Exultabit
iacob. i. iudeoꝝ ꝛ gēti
liū ppl's collect⁹ ꝑ gra
tiā dei. Letabit̄ iſrl' ꝯ
eſt vniuerſalis eccl'ia.

Oratio.

Ignare dn̄e d̄ ce-
lo ſcō tuo reſpice
re ſup filios hoīuꝫ: ꝛ
da nobis agnoſcere vi
am pacis vt auerſa vi
cioꝝ captiuitate cele-
ſtis hierl'm hītaculo ꝑ
fruamur. Per dn̄m.

¶ Pſalmus iſte nō
ꝓfunditate velat⁹ eſt
ꝯ ꝓphetice in̄rogatōi
rn̄det dn̄s in decalogi
exemplū: decē virtuti
bus ad beatitudinis
ſue atria ꝑuenire

a ¶ Tabernaculū
dictū ex duobus noi-
bus. i. a taberna (q̄ eſt
domus paupeꝝ. qꝛ nō
adhuc tegulis. ſed tm̄
trabibus tegebat̄) et
cenaculo (qꝛ ibi cena
bāt ſicut antiq̄s mos
erat ſemel in die cibuꝫ
ſumere) ſignificat ca
tholicam fideꝫ in qua habitat ſancta dei
eccl'ia. Mons ſignat futurā hierl'm.
A Non autem querit. quis in eccleſia
abſolute habitet in qua boni ꝛ mali ſunt
ſed ſubaudiēdum reliquit digne. Quis
in ea. ſ. digne habitet. Quod ex eo ꝓbat̄
quod ſubdit. aut quis ꝛc̄.
b ¶ Ingredi tabnaculū ſine oī macu

ſilium inopis confudiſtis.
quoniam dn̄s ſpes eius eſt.
l Quis dabit ex ſyon ſaluta
re iſrael. cū auerterit dn̄s ca
ptiuitatem plebis ſue. exul-
tabit iacob ꝛ letabit̄ iſrael.

Pſalm⁹ dd. ¶ Prophe-
tice interrogatiōi reſpōdet
dn̄s. in decalogi exēplū de-
cem virtutib⁹ ad ſue beati-
tudinis atria ꝑueniri.

Pſalmus. xiiij.

a Omine quis habita-
bit in tabernaculo tuo
aut q̄s requieſcet in mon-
b te ſancto tuo. Qui ingre-
dit̄ ſine macula: et operat̄
c iuſticiā. Qui loquit̄ verita
tem in corde ſuo. q̄ non egit
d dolum in lingua ſua. Nec
fecit proximo ſuo malum. ꝛ
opprobriū non accepit ad-
e uerſus ꝓximos ſuos. Ad
nihilū deductus eſt in ꝯſpe
ctu eius malignus. timen-
tes aūt dominuꝫ glorificat.
f Qui iurat ÷ ꝓximo ſuo ∻ et

la ſolius dn̄i fuit. Opabat̄ iuſticiā. cum
eiecit de tēplo vēdētes ꝛ emētes.
I. Mēbroꝝ xp̄o ſuoꝝ ē ſine macl'a pcti
mortal' incedere. ꝛ ꝑ baptiſmū ſine oī ma
cula īgredi. qꝛ ſine minimis eē nō poſſu-
mus.

c I. Multi loquun
tur veritatem labijs: ſꝫ
nō in corde. qui vidē
tur vera dicere. ſꝫ cor
cū labijs non ꝯſonat.
qd̄ xp̄s nō fecit. Non
egit dolū xp̄s. qꝛ q̄ lo
cutus eſt ore cōpleuit
ope. Ille doloſe agit
qui aliud agit ꝛ aliud
dicit.

d I. Proximi ſunt
nobis oēs homīes. ꝛ
nulli debemus maluꝫ
facere. Ille opprobri
um. i. detractiōeꝫ non
accipit de fratre q̄ pri-
us nō credit mala d̄ il
lo anq̄ꝫ ꝓbat. Qui iſta
ſupius cōphenſa com
plet ille habitat in vi
ta eterna.

e I. Ad nihilū dedu
ctus ē malignus. i. dy
abolus. qꝛ apud ſctōs
ꝓ nihilo habet̄. Qui
timēt dn̄m timore ſan
cto dn̄s eos magnifi-
cat. ¶ Uel ad nihi
luꝫ deductus eſt qn̄ ei
dixit. redi retro ſatha
nas. non tētabis dn̄m
deū tuū

f ¶ Iurare eī dictū
eſt q̄ſi iuſte orare. hoc
eſt iuſte loqui.
A Non decipit ꝓxi
mum: qui iurat dare ꝛ
ſubuenire ꝓxīo ꝛ ꝓmiſſum reddit.
I. Uel non decipit aīa ꝓximū. i. corp⁹
ſi p̄cepta dei obſeruat que obſeruare pro
mittit. Sicut enim pecunia viſibilis pro
hibet̄ ad vſuram dari. Ne is qui accipit
magis ſpolietur q̄ꝫ iuuetur: Ita verbum
dei nō ſolum diuitibus qui paſcūt. verū
etiā paupibus hoībus gratis debet inſi

nuari.nõ accipit munera ſup.i. ꝫ innocẽ
tes ꝗ iudiciũ iuſtum ꝓpter aliqͦ munus
nõ ſubuertit. g ¶ Nõ dixit ꝗ cãtat.ſꝫ
qui facit hec.ipſe habitabit in tabernacu
lo dñi ꝛ in regno ſancto eius requieſcet:
vt nos ad actualẽ vir
tutez interpoſita lege
ↄſtringeret.ne ſecreta
tãti myſterij.inteñti ſo
lis cantibus inaniter
pſalleremus

Oratio

Oncede nos piiſ
ſime ds ſine ma
cula ingredi eccleſiaꝫ
tuã.ꝛ auerte nos a do
lis ꝓximi vel vſuris.
vt dñ hec ſꝫm tuũ obſ
uamus ꝓceptũ nõ cõ
moueamur ab emulis
ſupplicijs in eternum
Per dñm.

¶ Tituli inſcriptio
ipſi dauid. veꝝ hãc ti
tuli inſcriptiõeꝫ nõ ad
quãlibet aliã pſonã.ſꝫ
ad xp̄m referri debuiſ
ſe.adiectũ ē ipſi dauid
qͦd ad dñm ſaluatoreꝫ
cõpetẽter referri valet
Depĩcat hic aſſumpta
humanitatis natura.
ꝓ noſtra ꝓtectiõe con
ſeruari ſe a iudeis.
a ¶ Speraſſe ſe ſp
dicit in dño.Dixi do
mino:filius dicit a for
ma ſerui ad prẽꝫ.ꝗ in
diuinitate eqlis ē pa
tri. I. Nõ indigu
it pater ſꝫm ſuã maie
ſtatẽ incarnatiõis aut
paſſionis vel reſurre
ctionis ꝗ ad filiuꝫ ꝑti
nẽt ſꝫm hũanitatem vt
nos redimeret.Sꝫ quibus illa ꝑſint:ad
dit Sãctis ꝛc.iſtis hec ſunt neceſſaria.
b ¶ Sanctos qui ſunt in terra viuen
tium ſignificat innocẽtes ꝛ iuſtos.
I. In eccleſia.que terra dꝫ eius.
¶ Per quos mire facte ſunt volunta
tes dei ſaluatoris.quando illis obedien
tibus. ꝛ iuſſa chriſti facientibus. reddi
dit eos de mortalibus eternos
f ¶ Siue mirificauit dum eos magnifi
cauit miraculis.per que miracula oſten
ſum eſt ꝙ predicatio eoꝝ ꝛ fideles ꝛ ope
ra fuerint voluntatis dei.

non decipit:qui pecuniam
ſuam non dedit ad vſuram
ꝛ mũera ſup innocẽtes non
g accepit.Qui facit hec:non
mouebit ineternũ.

Tituli inſcriptio ÷ ipſi:·
dd. ℭ Xp̄s ꝓ hũanitate
ſuſcepta a patre ſe conſer
uari petit.eiqꝫ gratias re
fert ꝙ ſua potentia iniqui
tatem huius ſeculi ſupauit
ꝛ poſt reſurrectõnis gloriã
in delectatõibꝰ dextere ſue
eũ collocauit. Pſal.xv.

a Onſua me dñe quo
niam ſpaui in te:dixi
dño ds meꝰ es tu.quoniam
b bonoꝝ meoꝝ nõ eges.Sã
ctis ꝗ in terra ſũt eiꝰ:miri
ficauit✱ omnes:· volũta
c tes meas in eis. Multipli
cate ſunt infirmitates eoꝝ:
d poſtea accelerauerũt.Non
cõgregabo cõuẽticula eoꝝ
de ſanguinibus: nec mẽor
ero noĩuꝫ eoꝝ ꝑ labia mea.
e Dñs ps hereditatis mee ꝛ
calicis mei tu es ꝗ reſtitues

c I. Multiplicati
ſunt gentibus infirmi
tates.i. idola que(do
mino veniente in car
ne)relinquentes ce
lerrime ad euꝫ ſunt re
uerſi. habꝫ enĩ hebrai
ca veritas.multiplica
ta ſunt idola eoꝝ
d ¶ Quas gentes
dicit non ſanguine pe
cudum aut victimarũ
conſuetudine congre
gandas.ſed immola
tione corpis ꝛ ſangui
nis xp̄i. Non fuit er
go memor xp̄s nomi
num illoꝝ quibus pri
us nominabant dicti
filij ire. filij dyaboli.ſꝫ
nouoꝝ nominum me
mor eſt.quibus dicun
tur nunc xp̄iani ꝛ filij
dei. Labia✱o xp̄i duo
teſtamenta ſignificant
quando vtraqꝫ regnũ
dei ꝑdicãt ꝛ in vnius
ſoni ↄcordia ſicut la
bia tempant.
e ¶ Pars heredi
tatis ꝛ calicis dñs eſt
Dicit filius ad patreꝫ
non deitate mĩor. ſed
humanitate ſubiectuſ
eſſe patrem partẽ he
reditatis ſue ſcilicꝫ in
fide gentium patri ꝛ fi
lio credentium.
¶ Calix voluntatem ac diſtributioneꝫ
domini ſignat.Reſtitues autez dixit qm̄
faciẽte dyabolo pierat genus hũanum.
I. Ipſa hereditas reſtituta eſt.quando
electos ſuos ad immortalitatem attra
xit. ¶ Dicta eſt autem hereditas ab
hero,i,domino,

f R Funes: pr̄iarchas ꝛ ꝓphas ꝛ apoſtolos vel quoſcūqꝫ aduocauerit. xp̄s ſiguat. q̄s ille recipit. in p̄clarís. i. in optimis. ℭ Hereditas xp̄i: eſt multitudo ſctōꝝ. q̄ p̄clara dicit̄ xp̄o. lꝫ ab ſeculi hoībus deſpiciat̄. qꝛ ab eo electa. Cecidiſſe dixit pro veniſſe.

g ℭ Bn̄dicit filius pr̄i. ſm hūanitatē tribuenti ſibi intellectū. quo omīa vera ſctāqꝫ cernebat. ne ſibi hūana infirmitas. aliq̄d ſine gr̄a patris applicaret. R Nox ſignificat tēpus paſſionis.

ℭ Renes ꝓ cognationē ſignificāt iudeorum. de q̄ xp̄s ſm carnē naſcebat̄. a quib⁹ frequēter ꝛ vſqꝫ ī mortem increpat⁹ eſt

R Uel renes. i. delectationes carnis tunc increpāt: q̄ ſtimulant vt peccet̄. ꝛ ita eſt vox iſta nō capit̄ ſ; mēbrorum xp̄i vel capitis ꝓ membris. h ℭ Nā qui dn̄m ſemꝑ intuet̄ oculis mentis: nullatenus ad delicta conuertitur. dicit aūt cauſam cur nō moueatur quoniā a dextris ē dominus. ſiquidē a dextris dn̄o adiuuāte: ſiniſtra nō preualēt nocere. cꝫ ſi dn̄s dexterā pꝫtē nō tenuerit: ſtatim eam diabolus occupabit i ℭ Propter h̄ cꝫ ille a dextris. ſ. aſtitit: ꝛ in corde ſuo iocūditatē ꝛ exultatōēꝫ lingue ſibi eſſe teſtatur.

R Caro: eccl'iam ſignificat. que requieſcit ad tp̄s ī ſpe future reſurrectiōis. Eccl'ia em̄ ē caro xp̄i. īdo xp̄s loq̄tur. eccl'ia q̄ eſt caro mea: mō requieſcit in ſpe reſurrectionis. vt vbi caput p̄ceſſit ꝛ membra ſequātur. q̄m ꝛc. ℭ Uel intelligitur de carne hoīs xp̄i quā ꝓ noſtra ſalute ſuſcepit. que in ſepulchro q̄euit. in ſpe reſurrectōis die tercia facte.

f hereditatē meā mihi. Funes ceciderūt mihi in p̄claris: eteni hereditas mea preclara eſt mihi.
g Bn̄dicā dominū qui tribuit mihi intellectū: inſuꝑ ꝛ vſqꝫ ad noctē increpuerūt me renes mei.
h Prouidebā dn̄m in conſpectu meo ſp: quoniā a dextris
i eſt mihi ne ꝯmouear. Propter hoc letatū eſt cor meū: et exaltauit lingua mea ÷ inſuper :· ꝛ caro mea requieſcet
k in ſpe. Qm̄ nō derelinq̄s aīam meā in inferno: nec dabis ſanctū tuū videre corru
l ptionē. Notas mihi feciſti vias vite: adimplebis me leticia cū vultu tuo: delectationes in dextera tua ÷ vſqꝫ :· in finem.

Oratio dauid. Trifaria orō ab hūanitate xp̄i ī hoc pſalmo depromit̄. Primo ſm iuſticiā ſuā ſibi petit debere reſtitui. Sc̄do vt a iudeoꝝ inſidijs eius puritas liberetur. Tertio reſurrectionem velociſſimā deprecat̄ ne inimicis diuti⁹ liceat inſultare. Pſal. xvi.

a Exaudi dn̄e iuſticiam

k ℭ Ecce fili⁹ gr̄as agit patri. qꝛ ei⁹ aīa nō ſit more cōi in inferno derelicta. ſ; clarificata celeri reſurrectōe Hic corruptōem. i. putredinē iuſte negat fieri q̄ carnē cōſumit ad hūanam. Caro em̄ xp̄i nō potuit corrūpi in ſepulchro l R Uox iuſtoꝝ. notas mihi feciſti. i. me cognoſcere feciſti mādata chriſti. Tunc erit plena leticia: cū adunatū fuerit corpus. i. eccleſia ī regno dei. vbi ſpeculat̄ vultus dei. ℭ In dextera ſua dicit. q̄uiā nullatenus a pr̄na cōtēplatiōe diſceſſit. Finis ſignificat pfectōēꝫ atqꝫ eternitatē. vt vſqꝫ in finem. i. pfecte et eternaliter. Orō

Onſerua dn̄e ſperātes in te. ꝛ effice volūtates tuas nobiſcū. vt clarificati leticia reſurrectōis tue mereamur a dextris tuis cū ſanctis oībus delectari. Per dn̄m.

R Oratio dauid. iſte pſalm⁹ cantat̄ cōtra iudeos ex perſona xp̄i. vel contra hereticos ex pſona eccleſie. a ℭ Uox xp̄i in paſſione. ꝛ vox eccleſie in tribulatione. ꝛ xp̄s petit exaudiri iuſticiā ſuam. Quia obediens fuit patri vſqꝫ ad mortem. Inter deprecationem ꝛ orationem differētia eſt. Oratio ſanctior eſt, que fit

pro deuotis vt pſeuerent. Deꝑcatio ꝟo ꝓ ſuis pctīs vel alienis. vel aliqd fortiꝰ eſt deꝑcatio ꝙ orō b R. Orat eñ filiꝰ (ex infirmitate carnis. nō ex diminutiōe deitatis) vt exaudiat qđ rogat. Nō in labijs doloſis. ſicut eſt oratio eoꝝ qui me iniq̄ damnāt ⁊ meos. vt ſunt iudei. C A iudeiſ. n. manauit falſa ſentētia apud quoſ innocens damnatꝰ eſt ⁊ latro cognoſcit abſolutꝰ c C De vultu tuo prodeat iudicium. Inuſitata locutio eſt. quia de mente ſolꝫ venire ſententia non de vultu. ſed hoc chriſto cōuenienter aptat quia ille quod iudicat videt. qui ſolus om̄ia ſecreta cognoſcit. oculi mei videant equitatem. Hic equitatem: ipſam diuinitatē ſignificat. quam ipſe filius ſemꝑ videt. qui equalis eſt patri. Sic alia littera habet. Noſtra habet oculi tui. ⁊ tunc equitas nō diuinitatē ſed merita xp̄i ⁊ iudeorum ſignificat.

d C Probatio hic ſignat paſſionē. quando inter pericula mortis optima documēta patientie oſtēdit. viſitatio reſurrectōeꝫ. viſitatus eſt nocte. quādo anima eius in inferno nō eſt derelicta. Igne examinatus id eſt tribulatione paſſionis. Non eſt inuenta iniquitas in illo. quam aduſtio nulla decoqueret. e C Vie dure ſunt. quas debent homines imitari. quibus iter victorum leue eſt. Nā cuꝫ peccata vitantur. homini vie dure ſunt. quas vias immaculatꝰ peccatis chriſtuſ ābulauit R Vel vie dure dicūtur opa hoīm quas. ſ. merētur opera hoīm opera eñ mala ſunt opa hoīm, nō dei, illa autē

meā: intēde deꝑcationē me-
b am. Auribꝰ ꝑcipe orōnem
meā: non in labiīs doloſis.
c De vultu tuo iudiciū meū
ꝓdeat: oculi tui videant eq
d tates. Probaſti cor meū ÷
et: visitaſti nocte igne me
examinaſti. ⁊ nō eſt inuenta
e in me iniq̄tas. Ut non loq̄
tur os meū opa hoīm: pro/
pter ꝟba labiorū tuoꝝ ego
f cuſtodiui vias duras. Per
fice greſſus meos in ſemitis
tuis: vt nō moueant veſti-
g gia mea. Ego clamaui q̄ni
am exaudiſti me deus: incli
na aurē tuam mihi ÷ et: ex
h audi verba mea. Mirifica
miſcōdias tuas: q̄ ſaluos fa/
i cis ſperātes i te. A reſiſtēti
bus dextere tue cuſtodi me
k vt pupillā oculi. Sub vm/
bra alaꝝ tuaꝝ ꝓtege me: a
facie impioꝝ qui me afflixe/

merentur penā quā chriſtus ſuſtinuit. f C Petit ergo xp̄us greſſus ſuos cuſtodiri. i. actus humanos fidelium ſuoꝝ membroꝝ in ſemitis. i. in mādatis ſuis ꝑfice id eſt fac pſeuerare. Veſtigia. ſunt ſigna plantarum. que ſignificant apoſtolos. pro q̄bus petit xp̄s vt ſe imitātes nō moueātur a patre. R Vel veſtigia ſunt doctrina ſua ab eo relicta poſt aſcēſionē quā peti nō moueri que ita firmata ē vt etiā celū terraq̄ꝫ trāſibūt. verba autem xp̄i non. g C Ego clamaui Ideo xp̄s clamauit ad patrē. i. orauit. q̄niā confidēter ſuam orōneꝫ exaudiri a patre ſciebat. Inclinari autē petit. quoniam ad eū nō valet humana infirmitas ꝑ ſe puenire. tūc exaudit cū ſe benignū indulſerit.

h R. Tūc mirrificauit miſcōdias pr̄ ſuas. q̄ñ per apl̄os ⁊ ceteroſ ſctōs infirmitates indigentiū curauit.

C Saluos facis. i. i eterna vita conſtitues ſperantes in te.

i C Dextera eñ patris filius ē. cui iudei reſiſtere. i. repugnare auſi ſunt Pupilla eñ pars eſt oculi. qua diſcernimus qualitates rerum. dicta a paruitate quaſi puſilla. Cui comparatus eſt chriſtus. qui in ſuo iudicio iuſtos a peccatoribus ſegregando conſpicit. Aptiſſime ſe petit cuſtodiri vt pupillam cum per ipſam res viſuales diſcernimus ⁊ in noſtro corpore nil preſtantius inuenitur.

k C R Ale ſūt patris: miſericordia et charitas. quibus ſe protegi ſancta dei eccleſia expoſtulat. C A facie impiorū demones ſignificat ⁊ ſeq̄ces eoꝝ q̄ ar-

dorē inſidiaꝝ in necē dñi vel in ſctōs cū mulabāt. facies inſtātiā impioꝝ notat vl' ipoꝝ truculētā pñtiā. l ¶ Inimicos iudeos dicit. Aiāz vitā tpalē quā arripe voluerūt. cū eū gladijs ⁊ fuſtibus circū- dederunt. Cōcludunt adipē q multa voraci- tate pingueſcūt. ſic iu dei ſceleꝝ nimietate ī craſſati. locuti ſunt ſu perbiam ꝯ xp̄m impij. R Uel ꝯ eccleſiam. ¶ Sua mala facta defendēdo.

m ¶ Proijciētes. ſ. xp̄z extra ciuitatē. Cir cūdederūt nō obſedo. ſ furore in cruce. Ocu los mali declinant in terrā. qñ mala cogita- tione aliq̄ in mēte vo- lūt. R Uel oculos in terrā ſtatuerunt de clinare qñ de terrenis cogitabāt. ⁊ de celeſti bus nō meditabant.

n ¶ Suſceperunt me. i. iudei a pilato qñ dixit. tollite eū ⁊ cruci figite. leo dyabol⁹ in- telligit. cui hic iudei merito compant. cum etiam eo peiores viſi ſint qm̄ ille fuit auſus dñm tētare. iudei autē dñm crucifigere. Ca- tulus leonis reliquuz populum iudeorūz ſi- gnat. qui ſe dyaboli fi lios effecerunt. Habi- tās in abditis. i. in in ſidijs occultis. malo- rum eñi hominum cō- ſuetudo eſt mala vo- ta tegere. vt ſic conſilia eorum poſſint ad effectum venire.

o R Uox xp̄i ad patrem vt preueniat anime ſue ne lederet a principe dyabolo p̄uenitq; eū poteſtas diuinitatꝭ ⁊ alliga uit ⁊ ad infernuz ꝑduxit. ¶ Framea. mō contū. mō loricā. mō gladium ſignifi cat bis acutū, q tñ oīa ad inſtrumēta ar- moꝝ certū ē ꝑtinere. R Framea. ē eñ pr̄is. aīa ſaluatoris. qñ ꝑ ipm dyabolū vi cit. ¶ Sūt eñ diaboli inimici man⁹ dñi q hūanū genus ꝯ volūtatē dñi ſp ꝑuerſa volūtate dilacerāt. p ¶ Precat eti am pr̄ez filius. vt diui dāt creduli a paucꝭ. i. ab ap̄lis vt ꝯuerāt ad dñm de terra. ſ. huius mūdi vicioſa. In vit a eoꝝ. i. in mundo iſto. vbi pn̄ie locus ē vt in xp̄m crederēt. De ab- ſcōditis tuis. Dē pec catū illi abomiabile ē atq; a ꝯſpectu eius q̄- ſi abſconditū. q² extra neū ē illi. inde dic. ad impletū eſſe ventrē. i. ſenſum increduloꝝ.

A ¶ Uel diuide iu deos a terra eoꝝ ī vni uerſum orbē. ⁊ h̄ in vi ta illa eoꝝ quā ſolā ſu am putāt. de eťna de- ſperantes. In futuro aūt quid tūc erit.

q R Saturati ſūt fi lijs. ſ. iudei q in ꝑcre atōe filioꝝ multiplica ti ſūt. ⁊ reb⁹ ſeculi. Di miſerūt reliq̄as male- ledictōis. h̄ ē vindictā illā quā merebant di- cētes. ſanguis ei⁹ ſup nos ⁊ ſup filios nr̄os reliq̄rūt filijs ſuis. q² illi ſicut pr̄es excecati diſperſiq; ſunt.

r ¶ Apparere ſe di cit in ꝯſpectu pr̄is cū iuſticia. qm̄ eius volū tatē impleuerat. Satī abor de hūani generꝭ credulitate qñ nūerus ſctōꝝ eſt ſupplen dus. Gloria patrꝭ manifeſtat in iudicio dñi ſaluatoris cuz vnuſquiſq; recipiet ꝑ actibus ſuis.

l runt. Inimici mei animam meā circundederūt: adipē ſuuz concluſerunt: os eorū m locutuz eſt ſuperbiā. Pro- ijcientes me nunc circūde- derunt me: oculos ſuos ſta tuerunt declinare in terraz. n Suſceperunt me ſicut leo paratus ad predaz: ⁊ ſicut catulus leonis habitans in o abditis. ÷Ex:· ſurge dñe preueni eū ⁊ ſupplanta euz eripe animā meaz ab ipio: frameā tuā ab inimicis ma p nus tue. Dñe a paucis de terra diuide eos in vita eo- ruz: de abſconditis tuis ad impletus eſt venter eoruz. q Saturati ſunt filijs: ⁊ dimi ſerunt reliquias ſuas par- r uulis ſuis. Ego ÷āt:· in iu- ſticia apparebo in cōſpectu tuo. ſatiabor cum apparue- rit gloria tua.

In finem puero dñi da- uid. qui locutus ē ad dñm

Oratio.

Conuertere dñe oc'los cordis noſtrꝭ ad cernendā tui iudicij veritatē. vt dū h̄ igne ſpiritali ꝓbamur. de tuis inef nū ꝯſpectib⁹ cū frctū iuſticie ſatiemur. p.

Totus hic pſalmus ſub pſona dauid ad xp̄m ptinet. q̄ eſt finis. ⁊ puer vocitatus. ⁊ manu fortis. qđ dauid ſonat. Cātică ad ꝯtēplatōez celeſtiū rex ptinet.

a ℂ Diligit dn̄m q̄ mādatis eius obtpat. Diligo dī quaſi de oībus eligo. Recte ꝯfitet̄ dn̄m eſſe ſuā ꝟtutē quo donāte fortior factus ē dauid ſuis in inimicis. Pulcre oñdit ꝓpheta q̄s eius ſit dominus. ſingulis eñ diuerſiſq ꝟbis p̄dicando. declarat q̄d ſit dominus. q̄ eſt mō ꝟtus mō firmamētū. mō refugiū. mō adiutor. mō ꝓtector. mō liberator. mō cornu ſalutis. que oīa xp̄s eſt eccl'ie.

b ℂ Nā ſperare de futuro ſpāliter ſe dicit qui eū in p̄teritis ſenſerat adiutorem.

c I. Protector me us. q: nec ꝓtegis nec defendis. Cornu ſalutis. q: infirmitatē confortabas. ℂ Ad inimicos diſſipandos. Cornua eñ arma ſūt beluaꝝ. q̄bus ſalutem ſuā ſolerti ꝯcertatōne defendūt. Suſceptor meꝰ. I. Q̄m ſuſceptus ē xp̄s a p̄re.

d ℂ Laudantem ſe dicit inuocare dn̄m. ⁊ ipi vniuerſam ſuā victoriā tribuere (nō ſibi) q̄ dignatus eſt cūcta p̄ſtare. Et ideo ab inimicis ſaluū ſe faciē dum dicit. q: victoriā ſuam nō ſibi videbat̄ applicaſſe ſ; dn̄o. Naz qui aliter facit vicijs ſuis captiuus reddit̄ q̄uis h̄oſtes ſuperaſſe videatur.

e I. Circūdederūt xp̄m. qui in inferno gemebant. Torrēs dī fluuius excitatus hybernis imbribus. ⁊ ſignificat turbam iniquoꝝ rapidā ad iniq̄tatē. qui ꝯturbant eccleſiā. ⁊ more torrētis hyeme tribulatōis intumeſcūt. ſ; adiuuante dn̄o cito deficiunt ⁊ defluūt.

f ℂ Fiat. iſtius ꝟſiculi talis eſt ordo verboꝝ. Circūdedert̄ me dolores inferni. ⁊ de paganis dicit. q̄ erunt dolores inferni. i. qui in inferno debito dolore torquendi ſunt. Preoccupare Dauid ſe dicit laqueos mortis. i. reatus originalis peccati. q̄ nos ab ipo ꝯceptu facit obnoxios priuſq naſcamur in mundum. ℂ Vel xp̄s in pſona membrorum ſuoꝝ loquit̄ hec.

g I. Hūanitas inuocauit diuinitatē in paſſiōe. ⁊ eccl'ia xp̄m. ℂ Clamare aūt plus eſt q̄ īuocare. Cernit ſermo. ꝓgrediēte deſiderio. ⁊ accenſus animus ꝓſiliuit auidius in clamorem

h I. Templū. corpꝰ dn̄icū. vbi exaudita eſt hūanitas a diuinitate. ℂ Clamor iſte. cauſe inſticia ē. q̄ ad deuz intrare poterat. q: ꝓ mūdi cladibus ſupplicabat.

verba cantici huius. in die qua eripuit eū dn̄s de manu oīuz inimicoꝝ eius. ⁊ de manu ſaul ⁊ dixit. ℂ Propheta dn̄o gratias agit. q eū de grauibus periculis liberauit. loquiturq eccl'ia q ante aduentū dn̄i innūeras pertulerit calamitates: vox etiam chriſti inducitur vbi virtus eius poteſtaſq deſcribit̄.

Pſalmus. xvij.

a Diligam te dn̄e fortitudo mea: dn̄s firmamē
tū meū ⁊ refugiū meū ⁊ li
b berator meus. Deus meus adiutor meus: ⁊ ſperabo in
c eū. Protector meus ⁊ cornu ſalutis mee: ⁊ ſuſceptor
d meus. Laudans inuocabo dn̄m. ⁊ ab inimicis meis ſal
e uus ero. Circūdederūt me dolores mortis: ⁊ torrētes iniquitatis conturbauerūt
f me. Dolores inferni circūdederūt me: preoccupauerunt
g runt me laquei mortis. In tribulatione mea inuocaui dn̄m: ⁊ ad deū meū clama
h ui. ÷ Et :· exaudiuit de tēplo ÷ ſancto :· ſuo vocē meā ⁊ clamor meus in cōſpectu eius introiuit in aures eius

ꝉ ¶ Nũc ꝓpheta ab incarnacionis ſe-
creta ꝑuenit. ordinẽq; ipm̃ mirabili nar-
ratione deſcribit. ℟ Cõmota eſt terra
qñ terreni de infidelitate in aduẽtu chri-
ſti ad fidẽ venerũt. ⁊ ꝯtremiſcũt pctã ſua
¶ Fũdamẽta mõ-
tiũ. ſignificat ꝓ̃ſũptio
nes ſupboꝝ. i. diuitiaſ
vel honores. ceteraq;
hũana qbꝰ illi înitũt
Iratus ẽ eis deus. q̃a
vicia humana ꝓbant
dño eſſe exoſa
k ¶ Fumus hic in
domo poſitꝰ eſt. q̃ ſuc
cenſus ꝓfudit lachry
mas pnie. Ira eiꝰ con
turbationẽ ſignat ti-
moris futuri iudicij q̃
cõturbantur a deo pec
catores. vt ad remediũ
pnĩe ꝑducãtur. Ignis
eſt charitas dei q̃ egre
ditur a facie dñi. quo-
niã ipius illumĩatiõe
eis ꝓcedit charitas. q̃
peccare dimittũt. Car
bones ſuccẽſos pecca
tores dicit q̃ velut car
bones mortui erãt pri
us peccãdo. iteꝝ reui-
uiſcũt ſuccẽſi igne pe-
nitẽtie Quõ aũt ſuccẽ
ſi ſint carbones mor-
tui ſequẽtur. docet ſcꝫ veniẽte dño redẽ
ptore qꝛ inclinauit ⁊c̃. ꝉ ℟ Celi id eſt
angeli ſunt inclinati. qñ Gabriel ad ma-
riam venit. Et deſcẽdit ſcꝫ xp̃s. i. venit ĩ
carne. Caligo eſt ꝓfuuditas ſcripturarũ
quã dedit deus pedibus. i. apoſtolis. vel
ceteris ſanctis. ¶ Vel caligo diabo-
lus ẽ. qꝛ mentes obnubilat. m ¶ Che
rubin interp̃tatur plenitudo ſciẽtie Aſcẽ
dit ſup cherubin xp̃s qñ videntibꝰ apo-
ſtolis celos ꝯſcendit. Volauit. i. ꝑ mun-
di ſpacia eius fama velocior vento cu-
currit. qñ ip̃o in cunabulis iacẽte. magis
eum ſtelle claritas nũciauit Quid eñ di
ci põt velocius eo. qꝛ mox vt natus ĩ alia
mũdi ꝑte ꝯſpectus eſt. Tũc ergo ſupata
eſt celeritas ventoꝝ q̃uis in mũdo nihil
velocius eis eſſe monſtret. n ¶ Te-
nebras. myſteriũ dicit eius incarnatiõis
vt qui in deitate ſua videri nõ poterat ve
lata carne humana. redemptor nr̃ appa-
reret. Latibulũ ſecretũ maieſtatis eiꝰ ſi-
gnificat qð nũc reuelat iuſtis. qñ eum fa
cie ad faciem videbũt
in gloria. In circuitu
ꝓximitatẽ ſignat tab
naclĩ. i. dignitatẽ btõ
rũ ſctõꝝ vt in celo iux
ta ipm̃ habitent. q̃ in
eius eccleſia fideliter
ꝑſeuerant. Aquã: ſcri-
pturã dicit. que eſt te-
nebroſa id eſt obſcura
in ꝓphetis in p̃dicato
ribus verbi. qꝛ ⁊ ſi di-
cta eoꝝ ſe quis putet
intelligere. tñ ad ipaꝝ
dictoꝝ virtutẽ ſicuti ẽ
totaliter vix põt ꝑue-
nire. o ¶ Preful
gure ntũs pluralis rñ
det ad nubes. Nubes
ſunt p̃dicatores diui-
ni verbi. Et eſt ſenſus
Ille nubes que aquã
continent dei. i. eloq̃a
diuina. ſicut in hoc ae
re tenebroſe. i. obſcu-
re videntur. ita in con
ſpectu dĩ p̃fulgure ſũt
id eſt ꝑlucide. qꝛ vbi
oĩa p̃clare patent q̃
hic ſunt obſcura. Trãſierũt nubes id eſt
predicatores ad gentes relicto iſraheli-
tico populo. Grando hoc eſt increpatio
predicantiũ. quibꝰ corda increduloꝝ ſti
mulãtur. Carbones ignis. charitatis in
cendia. quibꝰ mens fideliũ reuiuiſcit.
p ¶ Intonuit vox oĩpotẽtis pr̃is eſt
clarificaui ⁊ iterũ clarificabo. Unde mul
ti crediderũt tonitruũ eſſe. Altiſſimꝰ de-
dit vocem ſuam qñ dixit. hic eſt filiꝰ me
us dilectus ⁊c̃. ℟ Vel intonuit domi
nus ꝑ apoſtolos ⁊ p̃dicatores minis. q̃
ſunt de penis eternis. ⁊ ꝑ eoſdem dedit
ſuauem vocez que eſt de premijs eternis
quia nubes tranſierũt cõminando ſup-
plicia eterna nõ credentibus. premia q̃z
eterna credentibꝰ promittẽdo.

i ·Cõmota eſt ⁊ ꝯtremuit ter-
ra. ⁊ fundamẽta mõtiũ con
turbata ſunt ⁊ ꝯmota ſunt.
k q̃niã iratus eſt ÷ eis :· Aſcẽ
dit fumꝰ in ira eius ⁊ ignis
a facie eius exarſit carboneſ
l ſuccẽſi ſũt ab eo. Inclinauit
celos ⁊ deſcẽdit ⁊ caligo ſb
m pedibꝰ eius. Et aſcẽdit ſup
cherubin ⁊ volauit ÷ vola-
uit :· ſup pennas ventoꝝ. ÷
n Et poſuit tenebras latibulũ
ſuũ. in circuitu eiꝰ taberna-
cul eiꝰ: tenebroſa aq̃ in nu-
o bibꝰ aeris. Prefulgure ĩ cõ-
ſpectu eiꝰ nubes trãſierunt.
* grãdo ⁊ carbones igniſ :·
p Et intonuit de celo dñs: al
tiſſimꝰ dedit vocez ſuam *
grando ⁊ carbones ignis :·

q ¶ Sagittas. euāgeliſtas dicit. ītu tū pēnis. nō ſuis ſed eius a quo miſſi ſūt recta itinera trāſuolantes. Eos diſſipa- uit. ad quos miſſi ſunt. i. ſepauit. fideles recipiēdo īpios abijciēdo. Fulgura mł- tiplicauit hoc eſt mira cula multa fecit.

etiam ſeuiſſima inſecutione preſtare

x ¶ Preueneſt pſeudo apoſtoli: pre dicatores xp̄i. con ātes ſubuertere corda ſimplicium. In die afflictionis. qñ mar- tyria xp̄iani ſuſtinuerūt. Ideo deus pro tector. quia homo ex- titit impugnator. deuſ eñ eccleſiā in pſecuto nibus protexit.

℟ Cōturbauit. q2 p miracula apłoꝝ ꝯpun cti ſunt ad penitētiam

r ℟ Fontes apłos dicit. ¶ Qui aq̄s . i. p̄dicamta eterne vite ore fundebant.

℟ Fūdamta ꝓphas q3 apłos dic̄ eē maiſe ſtos ¶ Sup̄ q̄s orb terrarū. i. eccleſie edifi catio ꝯſtructa eſt. xp̄o eñ veniēte. patuit qd̄ obſcuritaſ diuini tege bat eloquij.

s ℟ Ab increpatōe cū diceret. niſi vos fili us liberauerit. morie- mini in pctīs veſtris.

¶ Spūs ire tue. p̄di catores dicit. q̄ a ſpū- ſctō inſpirati. delinq̄n tes pplos increpabāt vel increpatio ꝓphaꝝ obiurgatōnem notat iuſtā in pctōres pplos

t ¶ Vox ecclie. mi ſit itaq3 pr̄ de ſūmo. i. filium de celo. ⁊ acce- pit eccliam ac ſibi con iunxit. Aſſūpſit eccle- ſiam de aquis. qñ ba- ptiſmatis regenerati- one eā conq̄rit.

q Et miſit ſagittas ſuaſ ⁊ diſ
ſipauit eos: fulgura multi-
plicanit ⁊ conturbauit eos.
r Et aparueſt fontes aquaꝝ
⁊ reuelata ſūt fūdamēta or-
s bis ÷ terrarū :· Ab increpa
tione ÷ tua :· dn̄e ab inſpira
t tione ſpūs ire tue. Miſit de
ſōno ⁊ accepit me: ⁊ aſſum
v pſit me de aq̄s multis. Eri-
puit me de inimicſ meis for
tiſſimis ⁊ ab his q̄ oderunt
me: qm̄ ꝯfortati ſūt ſup me.
x Preuenerūt me in die affli-
ctionis mee: ⁊ fact⁹ eſt dn̄s
y ꝓtector me⁹. Et eduxit me
in latitudinē: ſaluū me fecit
z q̄niā voluit me. ÷ Et :· re-
tribuit mihi dn̄s ſm iuſtici-
am meā: ⁊ ſm puritatē ma-
nuū meaꝝ retribuet mihi.
a Quia cuſtodiui vias do-
mini nec impie geſſi a deo
b meo. Qm̄ oīa iudicia eius
in cōſpectu meo: ⁊ iuſticias

y ¶ Producta eſt eccleſia in latitudinē. qñ p ſeuiciam pſecuto rum nūerum creuiſſe conſtat fideliū. Quo niā voluit. i. me elegit qui gratis vocat vni- uerſos. ⁊ ſaluoſ efficit ſibi ſbiectos. in eccłia igitur catholica hunc eſſe morē fidelium nul lus ignorat. vt quāto plus pſecutionib⁹ ſtrī gitur: tanto amplius fidei augmēto dilatet̄ tūc eñ p grām dei ex- urgunt inuicti animi. tūc incendiū charita- tis ardeſcit. ⁊ facto ag mine: in gladios ſua- uiter ruūt. qui eterne vite p̄mia ꝯcupiſcunt.

z ¶ Scdm iuſticiaz meā. i. ſm volūtatem meam a te mihi dataz bonaz p gratiā. Inno centiā manuū opa di- cit pietatis. quā ſctōꝝ virtus diuino munere ſemp exercet.

Siue de aquis multis. i. pplis multis collecta eſt eccleſia. v ¶ ℟ Fortiſſimos ini micos pſecutoreſ ⁊ hereticos dicit. qui ſā ctam eccleſiam ſemp affligebant

¶ Et ideo ſe magis dicit ereptam quia inimici cōfortati ſont ſupra īpam in affli ctione tēporali. Tūc eñ creſcere meruit cum eam data deſup ptāte inimicus affli xit. O vere diuina ꝓuidentia. vt ſuis ni ſibus deſtruatur inimicus. ⁊ quāto ſe pu tat amplius ledere, tanto neceſſe ſit eum

a ¶ Vie dn̄i ſunt di lectio di ⁊ proximi q̄s cōſtat eoſ cuſtodire. q̄ nolūt a mādato dī declinare. Impie agit. q̄ iuſſa dn̄i declīa re p̄ſumit. b ¶ Habz i ꝯſpectu ſuo iu dicia dei. qui iugiter eius terribilis iudi cia cogitat. Nunq̄ repulit iuſticiam dei a ſe cui ſemp in corde chriſtus ſine iuſti- cia pmanet. Repellūt iuſticias dei q̄ car- nis fragilitate ſuperati. longa precepto- rum obſeruatione deficientes equitateꝫ (quā cuſtodire ceperūt) deſerunt

e Iy Ero immaculat⁹.i.pſeuerabo ī il/
la innocētia xp̄ianitatis in q̄ vocat⁹ ſum
Obſeruabo me.vt nō cōuertar ad infide
litatē in q̄ prius fui.ſ firmiter pſeuerare
volo ī illa credulitate xp̄ianitatiſ quā te
neo. d ¶ Iuſticiaꝫ
meā quā tu de⁹ donaſti
Ja Per oclos aſpe
ctus intelligit̄ diuini
tatis. ¶ Quia ſi/
cut iuſti ſp corde deuꝫ
cōſiderāt ita eos virt⁹
diuina iugiter reſpicit
et vnicuiq; reddit ſm
puritatē bonoꝝ actuū
e ¶ Cum ſctō viro
id ē dn̄o ſaluatore ipo
preſtāte ſancti eē poſ/
ſumus. p̄cipit̄ etiā vt
cū innocētia eius īno
centes eſſe mereamur
Solent em̄ mores ho
minū frequēter eis ſi/
miles fieri quoſ habu
erunt doctores ꝛ p̄ce/
ptores.
f ¶ Petendū eſt vt
cuꝫ electione xp̄i (qui
electus ab Eſaia dici/
tur)eligamur qȯ tūc
accidit nobis quādo
p̄ceptis ei⁹ obedimus
Cum peruerſo.i. cum
diabolo ſubuerteris q̄
propria iniquitate per
uerſus eſt. illos etenī
iniquiſſimos ſiles ſibi
facit quos ad ſue obe
dientie iura cōuertit.
g ¶ Saluum faci/
et populuꝫ cum in die
iudicij ad dexteram ſu
am humiles colloca/
bit. Oculi ſuperbiorū
arrogātes dicit.
Ja Qui penitentiā
agere dedignantur. ¶ Quos humili
abit cum deſcenderet in pfunditatē ge/
henne. h Ja Lucerna ē intellect⁹ aīe
que illuminat̄ a xp̄o. Tenebras dicit ig
norātiā cordis quā petit a xp̄o illumiari

i ¶ In te aripiar.nō a me. Temptatō
diabolū ſignat.q̄ oībus momētis tēptat
Bene dixit trāſgrediar murū.i.obſtacu/
lū peccatorū qȯ eſt murus mortis nō ſa/
lutis quē inter deū ꝛ hoīes mortaliū ne
quicie cōſtruxerunt.

c eius nō repuli a me. Et ero
immaculatus cum eo: ꝛ ob
ſeruabo me ab iniq̄tate mea
d ÷Et:· retribuet mihi domi
nus ſm iuſticiā meaꝫ: ꝛ ſm
puritatem manuū mearuꝫ
in conſpectu oculorū eius.
e Cuꝫ ſancto ſanctus eris: et
cū viro innocente innocēs
f eris.÷Et:· cū electo elect⁹
eris: et cū peruerſo peruer/
g teris. Quoniā tu populuꝫ
humilē ſaluū facies: et ocu/
los ſuperborū humiliabis.
h Quoniā tu illuminas lucer
nam meā. domine de⁹ meus
illumina tenebras meas.
i Quoniā in te eripiar a ten/
tatione. ꝛ in deo meo tranſ/
k grediar murū. De⁹ ÷ me⁹:·
impolluta via eius: eloquia
domini igne examinata. p
tector eſt omniū ſperantiuꝫ
l in ſe. Quoniā quis de⁹ pre
ter dn̄m. ꝛ q̄s de⁹ preter de
m um nr̄m. Deus qui precin/
xit me virtute. ꝛ poſuit im/
maculatam vitam meam.
n Qui perfecit pedes meos

k ¶ Impolluta via
ei⁹.hoc eſt incarnatio
verbi.quam ꝯſtat pol
lutionem nō habuiſſe
peccati.
Iy Eloquia dei.ſunt
eius igne fidei ſiue tri
bulatōnis examinata
mādata.ideo deo ſunt
placita ſicut aurum ig
ne pbatū. Qui in cri/
ſtum credūt ꝓtegunt̄
¶ Nullus dimiſſus
eſt niſi qui in eum ſpe
rare neglexis.
l ¶ Hoc contra pa/
ganorum demētiā di/
citur q̄ deos ſibi mul/
tifarie vanitate finxe/
re. Dominum poſuit.
quia ipſius ſerui ſum⁹
ꝛ euꝫ adoramus. Iſte
enim deus trinitas eſt
iſeparabilis.tm̄ diſti/
cta perſonis non ſub/
ſtantia deitatis.
m Ja Quod ait p̄/
cinxit me.ſcilicet ſpiri
tuſſanctus qui nos ar
mat contra poteſtates
iniquas.
¶ Immaculatā vi/
am.hoc eſt viam puriſ
ſimam ſine ſorde deli/
cti.quā ſolus ille am/
bulauit q̄ peccata nō
fecit ꝛ alios ambulare
fecit in ea.
n ¶ Transmeauit
chriſtus.delicta pun/
gentia huius ſeculi ꝛ facies peccatorum
pfundiſſimas ſicut ceruus ſpinoſa frute
cta. Sup excelſa ſtatuit eū.i.deus pr̄ ſup
omnē altitudinē creaturaꝝ. vt apl's ait.
Et donauit illi nomē, qȯ ē ſup oē nomē.

o C Doceri. eſt ab imminētibus inſi
dijs cautū fieri. Manus. operatiōes ſig
nificāt. p̄liū certamē diaboli. brachia vō
xp̄i. ꝓphete ſunt ⁊ apoſtoli p̲ quos deſi/
deriū ſue volūtatis opatus eſt his cōpa
rat arcū ereū. quia ne
ſciunt ſerui dei predi/
cando moleſcere ſed ī
celeſti fortitudine per
manētes. verbis ſala
taribus emiſſis velut
ſagittis eminus iacu/
latis deuotorū homi/
nū corda cōpungunt.
p C Protectio ſa/
lutis. gloriā ſignificat
reſurrectiōis. qn̄ mor/
tali carne depoſita eā
dem incorruptibilē re
ſumpſit Dextera potē
tia diuinitatis eſt. que
aſſumptā humanitatē
in eterna maieſtate cō
ſtituit. q I Vox
eccl'ie. quem enim dili
git de⁹ corripit. Et do
ctrina tua (vt hz alia
litera) ip̄a me docebit
qz neceſſe eſt dum hic
ſum⁹ ſemp̲ ſub doctri
na eſſe vn̄ paulus. oīs
inquit doctrina. in p̄n̄
ti nō videtur eſſe gau/
dij ſed meroris. ī futu
ro vō multū fructum
affert. r I Dilata/
ſti greſſuſ meos. id eſt
ſenſum meuz in ampli
tudine tue charitatis.
A Quia lataz feciſti
charitatem hilariter o
perantez etiam in his
ſcz mortalibus rebus ⁊ mēbris que ſunt
ſub me M Nō ſunt infirmata veſtigia.
id ē exēpla eius. a ſucceſſorib⁹ ſequēda.
⁊ doctrina eius. s M Perſequar. vox
xp̄i. i. xp̄s iudeos vel gētiles. qui ei iniu
ſte inimici facti ſūt. vel eccl'ia ꝑſequit̄ car
nales affectus. ⁊ ꝯprehēdā illos an̄q̄ cō
p̄hēdar ab ill'. ⁊ nō ꝯuertar. ſ. ab hac intē
tōe donec deficiāt hmōi carnales affect⁹
ī me. ſiue īimici iudei ⁊ mali hoīes a ma

tanq̄ ceruorū. ⁊ [illegible] excelſa
o ſtatuēs me. Qui docet ma=
nus meas ad prelíuz. ⁊ po=
ſuiſti vt arcū ereum brachia
p mea ÷ Et :· dediſti mihi pro
tectionē ſalutis tue: ⁊ dexte
q ra tua ſuſcepit me ÷ Et diſci
plina tua correxit me in fi=
nē :· ⁊ diſciplina tua ipſa me
r docebit. Dilataſti greſſus
meos ſubtus me. et nō ſunt
infirmata veſtigia mea.
s Perſequar inimicos et cō/
prehendam illos ⁊ non con
t uertar donec deficiant. Cō=
fringam illos nec poterunt
ſtare. cadent ſubtus pedes
v meos. Et precinxiſti me vir
tute ad bellum. ſupplanta=
ſti inſurgentes in me ſub /
x tus me. Et inimicos meos
dediſti mihi dorſum. et o=
dientes me diſperdidiſti.
y Clamauerūt nec erat q̇ ſal=
uos faceret ad dn̄m. nec ex=
z audiuit eos. Et cōminuam

licia vl'a cogitatōib⁹ p̄uis. t M Affligā
illos (vt hz alia trāſlatio) ſcz ī ml'tis ma
lis ſicut iaz factū legimus. iudeis tp̄ib⁹
Titi nec ſtare poterēt. qz ī ſupbia erecti
fuerāt. Cadēt. ſiue vt adorāt ſe humiliā/
do ſeu vt cōculcet̄ dā
nati. v C Precin
ctus. eſt em̄ vtute xp̄s
qn̄ patientia ⁊ fortitu
dīe. aduerſa iniquorū
ſupauit. Supplātauit
eos. qn̄ q̇ cōtra euz in
ſana cōſpiratōe tumu
erunt ſuo iudicio ſine
dubio ſubdēdi ſūt. vt
cuz ſuo inſtigatore pe
reāt q̇ auctori ſuo cre/
dere noluerūt. hoc em̄
de ſpiritibus īmūdis
dictum eſt. qui p̲ iude
os xp̄o iīqua certami/
na mouerunt.
x C I Dorſum. ſi
gnat ꝯuerſionē eoꝝ. q̇
reſiſtētes noī xp̄i pri⁹
dorſuz vertert̄ ad xp̄m
nō faciē. poſtea cōuer
ſi facti ſunt xp̄iani. vt
paulus apoſtolus.
C Vel dorſum dede/
runt qn̄ victi ſunt. ⁊ cō
uerſi. quoꝝ fuga (que
p̲ dorſuz ſignat) facta
ē xp̄i glorioſa victoria
Sicut ſaulus victus.
factus ē victor paulus
qm̄ alios vicit ꝯuertē
do. prius ipſe victus.
Diſperſit odiētes. qn̄
iudeos in eorū p̄fidia
dimiſit dicētes ſāguis
eius ſup̲ nos. hec enī
cauſa diſp̄ſionis eorū. ſanguis xp̄i ſcz.
y M Clamabūt īpij ⁊ iudei in futuro iu
dicio ad xp̄m. cū viderint ſpem ſuā in dia
bolo corruiſſe. C Nō exaudiet eos. qm̄
infructuoſa illic eſt penitēria. vbi iam co
gnoſcit̄ eſſe iuſta damnatio z C Intel
ligant ſe ſupbi ⁊ grandiloqui cōminuen
dos vt puluerē. q̇ moliūt̄ dn̄o prauis mē
tibus cōtradicere. Ante faciē vēti vt q̇e
ſcere n̄ poſſint cū fuerit ꝯminuti. ſ luto

cōmpat pctõres q̄ fetidis peccatis inquinant. Delebo.i.de medio ſanctorū tollā qḋ ptinet ad lutū plateaꝝ. lutū q̄ppe q2 mollisſimū facile tollit. a ℂ Erept⁹ eſt xp̄s de cōtradictōib⁹ ppl'i. qñ exploſis pfidis iudeis. ad gentiū fidem deuotōnēq3 tranſlatus eſt. Cōſtitut⁹ eſt in caput gentiū. qñ p fidē illorū ſuſcept⁹ eſt. q2 in frontibus gentiū. crucis habuerūt vexilla radiare b ℂ Seruiuit popul⁹ xp̄o.i. gentes crediderūt xp̄o. quē pri⁹ non cognouit. q2 in illū credit. ℞ Obediuit auditu auris. q2 mirabilia dei nō vidētes neq3 pñtiā corpalem. ꝟ poſtea audierūt. ⁊ ſuis doctorib⁹ obedientes crediderūt. et opere fidē impleuerūt. c ℞ Filij alieni. filij dyaboli quib⁹ ipſe dixit vos ex patre diabolo eſtis. ℂ Mētiti ſunt mihi. qñ dicebant. magiſter ſcim⁹. q2 a deo veniſti ⁊ in veritate viam dei doces. Mentiri eſt eñi cōtra mentē loqui. ⁊ illud ī lingua pmere. qḋ conſtat in aīo nō habere. ℞ A Inueterati ſunt.i. in veteri homine remanſerunt quos īnouare veni. Et claudicarūt. ℂ Nā claudicare dicim⁹ eos q̄ vno pede debiles ſunt. ℞ Ille claudicat. q̄ patrem credit ⁊ filiū nō credit. ℂ Iudei claudicāt. qui vnā ptē ſcripture. vet⁹.ſ. teſtamētū carnaliter intelligentes. aliā.i. nouū teſtamētū reſpuētes nō hñt. d ℞ recte dicit eccl'ia. viuit domin⁹. quē iudei ī ſepulcro clauſerāt. ℂ Bñdict⁹ ḋr de⁹ cū ei digna deuotiōe laus pſoluit. Exaltet.i.ī toto orbe credat. Nec poterat aliter exaltari. q̄ ſolus vocat ⁊ ē altiſſimus

eos vt [illegible]uerē añ faciē venti. vt lutū plateaꝝ delebo

a eos. Eripies me de cōtradictōib⁹ ppl'i. cōſtitues me in

b caput gentiū. Ppl's quem non cognoui ſeruiuit mihi. ÷in:· auditu auris obedi-

c uit mihi. Filij alieni mentiti ſunt mihi. filij alieni inueterati ſunt. ⁊ claudicauerūt

d a ſemitis ſuis. Viuit dominus ⁊ bñdictus deus meus ñ exaltet deus ſalutis mee

e Deus q̄ das vindictas mihi. ⁊ ſubdis pplos ſub me. liberator meus de inimicis

f meis÷ iracundis:·⁕ Et:· ab inſurgentibus in me exaltabis me. a viro iniq̄ eri-

g pies me. Propterea confitebor tibi in natōnibus dñe ⁊ nomini tuo pſalmū dicā

h Magnificās ſalutes regis eius ⁊ faciens miſericordiā

e ℞ Deus q̄ das vindictā mihi. ſubuert[illegible]do iudeos. vl' de⁹ q̄ das vindictas ſctis apl'is eoꝝq3 ſucceſſorib⁹ eccl'ie ſoluendi ⁊ corrigendi. Et dedit ptātem p̄dicatorib⁹. ad regendū gentes incredulas Liberatorē deū dicit. Petit eccl'ia ſe liberari ab hereticꝭ ſeu a pec catorib⁹ ⁊ hoc ab iracūdis. ℂ id ē a feruida malignitate ſuccenſis. vindicari ḋr eccleſia. qñ eius in inimicē ad vere religiōis penetralia reducunt. f ℞ Ab inſurgentib⁹.i. a pſecutoribus A viro iniquo.i. a diabolo vt in euangelio. inimic⁹ hō hoc fecit. ℂ Vel quolibet ſciſmatico g ℂ propt illa q̄ ſupius dicta ſūt Confitebor tibi.i. laudabo te p pplos xp̄ianos. Ps. op⁹ ſignificat actualeq̄ de⁹ pl⁹ q̄ vocib⁹ laudat. qḋ etiam de⁹ citius q̄ voces exaudit. vñ dicit. confitebor.i. laudabo et opabor. h ℂ Magnificat pater regē ipſius.i. filiū in toto orbe terrarū regnaturū xp̄s vnct⁹ interp̄tat. ℞ Dauid manu fortis. ℂ Fecit in dauid miſcōiam. q2 eum de pſequentiū feroci tate liberauit. Semē ei⁹. dñm ſignificat ſaluatorē. vſq3 in ſeculū. hoc eſt vſq3 ineternū. Semini xp̄o miſericordia facta ē. qñ reſurrexit celoſq3 aſcendit. ⁊ nunc ſedet ad dexteram patris rex ineternum.

Firmamentū ſpei ⁊ refugiū. Oꝑo preſſure piiſſime de⁹. ſalua nos ab inimicis ⁊ a laqueis mortis. vt aſſumpti de multitudine circūſtantiū tribulatōnū deuotiſſime ſancto nomini tuo cū innocentie puritate pſallam⁹. Per dominū noſtrum ieſum xp̄m filium tuum ⁊c.

xp̃o ſuo dauid: ⁊ ſemini eiꝰ
vſqꝫ in ſeculũ. In finẽ
pſalmꝰ dauid. C Dñi p̃-
dicatoreſ ꝓpheta collaudãſ
eiꝰ ĩcarnatõez ſpecioſiſſime
deſcribit: nec nõ p̃cepta no
ui ac veteris teſtamenti ma
gnificans. ab occult! viciȷ̃s
purgari ſe a dño dep̃cat.
a Eli enar- Pſal. xviij
rãt gloriã dei ⁊ opera
manuum eiꝰ annunciãt fir-
b mamẽtũ. Dies diei eructat
verbũ. ⁊ nox nocti indicat
c ſciam. Nõ ſunt loquele ne-
qꝫ ſermones. quoꝝ nõ audi
d ant voces eoꝝ. In oẽm ter
rã exiuit ſonꝰ eoꝝ. ⁊ in fines
orbis ÷ terre :· verba eoꝝ.
e In ſole poſuit tabernaculũ
ſuum. ⁊ ipe tanqꝫ ſpõſus ꝓ
f cedẽs de thalamo ſuo. Ex-
ultauit vt gigas ad curren-
dã viã ÷ ſuã :· a ſummo celo
g egreſſio eiꝰ. Et occurſus eꝰ
vſqꝫ ad ſummũ eius nec eſt
qui ſe abſcõdat. a calore eiꝰ
h Lex domini imaculata cõ-
uertens aĩas: teſtimoniũ
domini fidele. ſapiaz p̃ſtãs
i ꝑuul. Juſticie dñi recte le-

C In finẽ pſalmꝰ dauid. Inſcriptio ti
tuli huiꝰ frequenť expoſita eſt. ꝑ to[illegible] igi
tur pſalmũ: ꝓphete ꝟba ſꝫ de xp̃o loquntꝰ
a C Celi apl'i ſũt ⁊ ꝓphete. ꝙ de aduẽ
tu xp̃i annũciãt gl'iam ip̃ius oꝑa manuũ
eius. i. ip̃e hõ ꝙ ex ma
nibus xp̃i plaſmatꝰ ẽ.
Annunciant firmamẽ
tũ. i. p̃dicatiões. ſ. in-
carnatiõis xp̃i. ꝑ quã
firmabať ſoliditas no
ſtre fidei. ⁊ ita in plu-
rali dici oportet annũ
ciant. Sꝫ ſm iſtam lit
terã que habet annũ-
ciat. oꝑtet dici firma-
mentũ apl'os ⁊ ꝓphe-
tas. ꝙ annũciarũt ope
ra dei. i. facta ꝟtutum
ſm hoĩem. vt incarna
tiõem mortẽ ⁊c̃.
b N Dies xp̃s ſi-
ue apl'i C Eructat
verbũ. cũ irradiando
corda apl'orũ puriſſi-
ma. celeſtia verba inti
mauit. vel cũ apoſtoli
corda fideliũ lumino-
ſa p̃dicatione illumi-
nant. Nox nocti indi
cat ſcientiã. Cũ iudaſ
iudeis xp̃m ꝓdidit ac
tradidit ad occidẽdũ
c N C Nõ ſunt
loquele. Negando di
cit nullos eſſe ſmões
neqꝫ loquelaſ. q̊s apo
ſtoli nõ potuiſſent lo-
qui. C Sermones
pertinet ad cõmunes
narrationes. loquele.
ad publicas ſuaſiões
q̊ vtrunqꝫ apoſtolos
feciſſe. certiſſimũ eſt.
d C Terrã. hic ho
mines debemus acci-
pere. Sonus ꝟo. fa-
ma miraculorum eſt.
fines terre ſunt reges
id eſt non ſolum ad humiles ſed etiaz ad
principes gentiũ euangelij ꝟba peruene
runt. ⁊ omnes homines ſalubri doctri-

na docuerũt. e C In ſole poſuit. i. in
manifeſtatõe. qꝛ maĩfeſte venit. Dicit ta
bernaculũ. ſ. ſui corpis. Et ip̃e xp̃m dñm
dicit ꝙ tanqꝫ ſpõſus eccl'ie ſue. ꝓceſſit de
thalamo ſuo. i. de vtero virgĩali. Vñ ſpõ
ſus a ſpõdẽdo d̃r xp̃s
ꝙ totiens eſt ꝓmiſſus
a ꝓphetꝭ. f C Vñ
giganti cõpať xp̃s. ꝙ
humanã naturã ſupe
rans magnitudĩe ſue
potẽtie. oĩa mũdi vicia
cũ ſuo truculẽtiſſimo
autore ꝓſtrauit. Hic
via curſum ſignificat
eius vite. qꝛ. ſ. hõ na-
tus creuit. docuit. paſ
ſus eſt. A ſummo. pa-
trẽ ſignificat Egreſſio
natiuitas filij. nõ tpa-
lis. ſed coeterna p̃ri.
g C Occurſus eiꝰ.
ſcd̃m hominẽ d̃r. quia
poſt aſſumptionẽ car-
nis. in vtraqꝫ natura
xp̃s ꝑmanẽs occurrit
vſqꝫ ad ſummũ. i. vſqꝫ
ad ſedẽ paterne maie
ſtatis. ꝙ patri filꝰ ſp̃
equalis eſt. calor eius
ſpũſſanctꝰ eſt. a ꝙ ne-
mo põt abſcõdi. qꝛ po
tentie ſue diuinitatis
vniuſcuiuſqꝫ corda co
gnoſcit. h N Lex
dñi xp̃s eſt irrep̃henſi
bilis. quia nõ habuit
pctm̃. Cõuertit aĩas
de captiuitate in liber
tatẽ. C Teſtimõiũ
ꝙ dedit iſraelitico po-
pulo fidelia fuerũt. qꝛ
pleniſſima veritate co
gnita ſunt. N Sa
pientiã p̃ſtat ꝑuul. nõ
ſenſu. ſꝫ humilibꝰ ⁊ in
nocentibꝰ. C Vel
lex dñi vetus. eſt ĩma-
culata. qꝛ ꝑ legẽ nouã
approbata i C Juſticie dñi reuera re
cte. qꝛ nõ aliť fecit dñs qꝫ docuit. Recte
eñ ibi nõ ſũt. vbi aliud eſt in ore. aliud in

ope letificant corda. subaudit iustorum
Lucidũ p̃ceptũ dicit. qꝛ sincerũ ꝛ purum
Illuminat oculos. nõ istos carnales sed
illos interiores. k C Timor dñi mixta
cũ pauore caritas ẽ. q̃ imperturbata cõstan
tia nõ trepida ɔfusiõe
ꝑmanet sctũs q̃ timor
vsu seclari. reuerentia
nũcupat. Judicia dei
dr mãdata dei. q̃ in ve
teri ꝛ nouo testamẽto
cõscripta sũt. que in se
metipis ꝑmanẽt qꝛ sta
tus eorũ nulla varieta
te mutat. ꝛ A
Nec alteri⁹ auctorita
te (vt firma habeãt)
nisi dñi egẽt q̃ neminẽ
fallere põt. l C De
siderabilia iudicia dñi
.i. mãdata noui ꝛ vete
ris testamẽti. sup aurꝫ
qd humana cupiditas
maxie desiderat possi-
dere. Addidit lapidez
p̃ciosuz q̃ multũ valet
i putissimo margarito.
Sꝫ qꝛ iuenire poterãt
q̃ diuitias cõtẽnerent
addidit sapores: mel ꝛ
fauũ. Uet⁹ testamẽtũ
superat mel. nouũ vin
cit fauũ m C Cuz
dicit seru⁹ tu⁹. iustum
signat ꝛ deuotũ. qui sõ
custodit mandata dei
qꝛ obediẽtib⁹ retribu
tio subsequit Merito
dicta sũt multa qꝛ cõ-
p̃hẽdi nõ p̃nt vniuer-
sa. que p̃parauit deus
diligẽtib⁹ se. n ꝛ
Delicta q̃s intelligit.
nisi scrutator cordium
de⁹. qui etiã potẽs ẽ dimittere ea. Ab oc
cultis. i. a p̃teritis peccatis. C Occul
tũ ẽ qd originale dicit in quo ɔcipimur
ꝛ nascimur ꝛ secreta volũtate peccamus
Alinũ est quod malis hominibus suadẽ-
tibus. siue diabolo suadẽti cõmittit. sed
fit ꝓpriuz. qꝛ cõsensus noster plectibil ex
arbitrio nostro adhibet ꝛ ex illa traduce

tificãtes corda: p̃ceptũ dñi
luciduz illuminans oculos
k Timor dñi sctũs ꝑmanens
in sclm ÷ scli :·: iudicia dñi
vera iustificata in semetipa
l Desiderabilia super aurũ ꝛ
lapidẽ p̃ciosuz multũ: ꝛ dul
m ciora sup mel ꝛ fauũ. Etem̃
seruus tu⁹ custodit ea: in cu
stodiendis illis retributio
n multa. Delicta quis intelli
git: ab occultis meis mũda
me: et ab alienis pce seruo
o tuo. Si mei nõ fuerint dña
ti: tũc ĩmaculat⁹ ero. ꝛ emũ
p dabor a delicto maxio. Et
erũt vt cõplaceant eloquia
oris mei: ꝛ meditatõ cordis
q mei ĩ ɔspctũ tuo ÷ sp :· Dñe
adiutor me⁹ ꝛ redẽptor me⁹

In finẽ Psalmus dauid
C Rogat ꝓpheta eccl̃iam
exaudiri. petẽs illi⁹ cõsiliũ
a dño cõfirmari. dicensq̃ꝫ fi
deles nõ ptãte mũdana sed
diuina potentia magnificã
dos. Psalmus. xix.

massa mortaliũ ab hoste spiritali corrup
ta sine gr̃a dei. velociter subuertit. qꝛ in
p̃mo hoĩe p inobediẽtiã viciata mõstrat
Nã q̃ꝫ facile ẽ antiquo insidiatori ĩfectis
vetita suadere. q̃ potuit liberos atqꝫ in
corruptos sua callidi
tate decipe. Sũt ergo
aliena. que ab alijs no
stra suasiõe vel culpa
acta sũt. vel alioꝝ sua
su aut auxilio nos fa-
cim⁹ o ꝛ Tũc de
licta dicunt. cũ hõ ser
uus sit pctĩ. si ista pec
cata nõ perpetrauero.
ero immaculatus. Et
emundabor a delicto
maxio. id est a supbia
C Qua ꝛ diabolus
cecidit ꝛ hominez tra
xit. ꝛ cõcessa beatitudi
ne vacuauit. A Nõ
ergo petit tolli a se h̃
oĩa oĩno peccata. qd ẽ
impossibile. sed ne do
minẽt. p C Pos-
sunt placere dño elo-
quia oris si a vitijs q̃
supius dixit reddatur
homo alienus. Medi
tatio cordis que p̃t ad
deũ peruenire est spes
charitas ꝛ fides.
q C Adiutorẽ suuz
dicit deũ in bonis ac-
tibus redemptorem. a
malis. vt nemo meri-
tis suis applicz. quod
susceperit celestia lar-
gitate. Oratio.

Jssime deus qui
p virginalis thala-
mi egressu procedens
liberatis nobis ad pa
tris dexterã ɔscendisti. ĩmẽsam miscdiaz
tuã exposcimus. vt lege tua cõuersi. p̃ce
ptis illũiati. testĩonijs eruditi mereamur
ꝛ ab alieĩs ꝛ ab occl̃tis vicijs emũdari. q̃
C Jã nota sũt verba tituli. Nũc rogat
ꝓpheta ĩ h̃ psalmo ꝓspera euenire sãcte
dei eccĩe. que lõgo tpe fieri posse p aduẽ
tum dñi p̃uidebat dicendo. exaudiat ꝛc.

a Xaudiat te dn̄s in die
tribulatōis: ꝓtegat te
b nomen dei iacob. Mittat ti
bi auxilium de ſancto: ⁊ de
c ſyō tueaꝛ te. Memoꝛ ſit om
nis ſacrificij tui: et holocau
ſtū tuū pingue fiat. Dya
d pſalma. Tribuat tibi ſcd̄m
coꝛ tuū: ⁊ omne cōſiliū tuū
e ꝯfirmet. Letabimur in ſalu
tari tuo: ⁊ in noīe dei noſtri
f magnificabimur. Jmpleat
dn̄s omēs petitiones tuas:
nūc cognoui quoniā ſaluuz
g fecit dn̄s chꝛiſtū ſuum. Ex-
audiet illum de celo ſancto
ſuo: in potentatibus ſalus
h dextre eius. Hij in curribus
et hij in equis: nos autē in
nomīe dn̄i dei nr̄i innocabi
i mus. Jpſi obligati ſunt ⁊ ce
cideꝛt: nos autē ſurrexim⁹
k ⁊ erecti ſumus. Dn̄e ſaluuz
fac regem ÷ ⁊ :· exaudi nos
in die q̄ īuocauerim⁹ ÷ te :·
Jn finē pſalmus dauid.

a ¶ Jn die tribulatiōis. oñdit tps gra
uiſſime afflictiōis. Cū dicit ꝓtegat te no
mē dei iacob. hmōi bn̄dictionē p̄c⁓ ledā
petit ꝓpheta a dn̄o xp̄iano populo. ſicut
ſanctus p̄triarcha iacob pꝛiſcis tpib⁹ ab
ipſo accepit qn̄ Eſau
frī pꝛelatus ē. Audiri
cognoſcimur. qn̄ omī
modis aliq̄d obtinē⁹
b ¶ Optando dicenſ
mittat. oñdit a p̄re fili
um miſſum ſuū ī auxi-
liū ſctē dei ecclie. Syō
eñ mōs ſignat ſpecu-
lationē. que conuenit
diuitati qm̄ illi cūcta
ſunt nota c ¶ Sacri
ficiū ſancte eccleſie eſt
ritus accipiēdus. qui
nunc agit coꝛpoꝛis et
ſanguinis dn̄i īmola-
tione ſolēni. Holocau
ſtū. totū incenſuz dici
tur. ⁊ repꝛeſentat idez
laz dictū ſacrificiū. qd̄
pingue fit atq₃ iocūdū
qn̄ noſtra oblatio mē-
tis ⁊ coꝛpis a gr̄a diui
nitatis aſſumitur
d ¶ Dicit tribuat ti
bi ſcd̄z coꝛ tuū. i. ſcd̄m
intellectum quem ha-
bes de dn̄o. vt euz cre
das vnum ex trinitate
paſſum carne. reſurre-
xiſſe aſcēdiſſe in celuz
⁊c̄. Et oē cōſiliū tuum
ꝯfirmet. hoc ē cōſiliū
ſancte eccleſie. patrez
⁊ filiū. ⁊ ſpm̄ ſanctum.
vnum deuz credere. a
quo ſunt oīa ⁊ ex cōſi-
lio deliberate. omīa ꝓ iſta fide ſpernere
mūdi delectamēta. e ¶ Nā in ſalutari
eccleſie (qd̄ eſt xp̄s ieſus) letatuꝝ ſe eſſe
declarauit. vt ſe vnū eſſe ex eius coꝛpoꝛe
monſtraret. ⁊ in ipſius nomīe ſe eſſe ma
gnificandū. qꝛ ex ip̄o xp̄iani fuerāt nun
cupādi. Magnificari eſt magnū fieri.
f ¶ Jmpleat dn̄s. fit iterū ad eccleſiam
grata cōuerſio. Nūc cognoui dicēdo ma
gnam virtu[tem] [ſu]e pꝛophetatōis oſtendit
cū ſe dicēt in p̄ſenti cognouiſſe. que poſt
ſe[cu]la multa impletura erāt Saluū fecit
pater filiū. in reſurrectōe glorioſa ⁊ in ce
los aſcēſione. g ¶ Senſus iſte talis
ē. Exaudiet filiū pater de celo. qꝛ ī dexte
ra eius eſt ſalus. quaz
habēs ex ꝓpꝛia deita-
te. tñ expetere videtur
ex carne. Potētatib⁹
dicit. qꝛ nos potentes
efficit cū gratia ſua in
p̄ſenti. ⁊ in futura vi-
ta in beata pennitate
cuſtodiendo. que ꝑ de
xterā intelligitur
h ¶ Per currus.
voluptas mōi ſiue cu
diditas deſignaꝛ. qm̄
ſuperbi ⁊ cupidi velut
rote inſtabiles. mente
huc illucq₃ diſcurrūt.
Per equos. ſuꝑbi in-
telliguntꝛ. ipſi ſunt cu
pidi. ¶ Nos
aūt in illis non gloꝛie
mur. ſed in nomīe dei
quod ad p̄mia eterna
ꝑducit. i ¶ Dicit
pꝛopheta. hūanis ho
noꝛibus vel pꝛauis de
ſiderijs obligatos. ce
cidiſſe arrogantes. qd̄
neceſſe ē illis cōtinge
re. qui ſe videntꝛ nexu
oſis erroꝛib⁹ alligare.
Reſurgere duob⁹ mo
dis chꝛiſtianus dicitꝛ
ſcz a moꝛte vicioꝛū. et
in illa reſurrectiōe. in
qua iuſti eterna p̄mia
accipiūt. de vtraq₃ hic
intellige manifeſtū eſt
k ¶ Dicitꝛ patri. ſaluū fac regem. id eſt vt
chꝛiſtus reſurgat a moꝛtuis Exaudi nos
ꝓuenit illud tunc generi humano. quan
do reſurrectionē chꝛiſti firme credit ⁊ le
tāter aſpicit. vel ꝑ eum regē exaudi nos
in die neceſſitatis noſtre. Oratio.

Jmple domīe petitiōes noſtras. ⁊ tā
i q̄₃ pinguiſſimū nos holocauſtum aſ
ſume vt inimicoꝝ curribus obligatis. ſa
lutaris tui opitulatōe letemur. Per do.

ℭ Hic ps. dn̄i ſaluatoris primo icarnationē ⁊ poſtea deitatis facta ꝓpheta narrante decantat. Pſal. xx.

a Domine in virtute tua letabit̄ rex. ⁊ ſup ſalutare tuū exultabit vehemē
b ter. Deſideriū cordis ei⁹ tribuiſti ei. ⁊ voluntate labiorum eius nō fraudaſti eum.
c Dyapſalma. Quoniā p̄ueniſti eū i bn̄dictōib⁹ dulcedinis. poſuiſti i capite ei⁹. coronā de lapide precioſo.
d Vitā petijt a te ⁊ tribuiſti ei longitudinē dierum in ſecu
e lum ⁊ in ſeclm ÷ ſecli :· Magna glīa eius ī ſalutari tuo gloriā ⁊ ✶ magnū :· decorē im
f pones ſup eū. Quoniā dabis eū in benedictionē in ſeculum ÷ ſeculi :· letificabis eum in gaudio cum vultu
g tuo. Quoniā rex ſperat in domino. et in miſericordia altiſſimi non cōmouebitur.
h Inueniatur man⁹ tua omī

ℭ Ideo titul⁹ hic nonodecimo pſalmo par eſt. qm̄ ⁊ iſte quidē de dn̄o ſaluatore loquit̄ ſicut ſuperior. ſ ſub aliq̄ diuerſitate a ℭ Dn̄e dicit ꝓpheta ad patrē. in virtute tua. i. in oīpotentia maieſtatis tue. ī qua ⁊ fili⁹ regnat. Letabit̄ rex. gaudet xp̄s ihs. Exultabit. i. in eo q̄ p eū ſaluaſti hoīes. filius tu⁹ exultabit. q̄ eſt ſaluator. Vehemēter oſtendit magnitudinē gaudij. vt quanta eſt copia in bn̄ficio tanta ſit ⁊ gaudij magnitudo. b ℭ Deſideriū anime ei⁹ fuit p oīm ſalute occidi. vt p̄cioſus ſanguis e⁹ mundū redimeret. voluntas labiorum fuit qm̄ immund⁹ ſpiritib⁹ imperabat. languores diuerſos ſermōis ſui ſanabat impio ⁊ p̄dicatiōes populis inſerebat Cōſtat in nullo voluntatē ei⁹ fuiſſe fraudatā. qm̄ oīa q̄ fieri iuſſit impleta ſunt. c ℭ Qm̄ p̄ueniſti. ſignificat humanitatē p̄uentam gratia diuinitatis. ℟ Benedictō dulcedinis fuit immunitas peccati. q̄ donatus eſt xp̄s. nos eñ in amaritudīe ade cōcipimur. ℭ Vel Benedictio dulcedīs fuit. qm̄ dictum eſt. hic eſt fili⁹ me⁹ dilectus. Corona. conuentū ſignat diſcipulorū. hec erat corona capitis. hoc regale diadema qm̄ ipm docētē circuit⁹ aploꝝ ambiebat Diadema illud nō tō vt ornaret eſt impoſitū. ſ de xp̄o poti⁹ ornaret̄. Lapides p̄cioſi. apl̄i ſc̄. d ℭ Vita reſurrectionē ſignat quā ille petijt dicendo. Pater clarifica filiū tuū. Longitudo dierū. ſignat perennitatem xp̄i. que nullo fine cōcluditur. In ſeculum ſeculi. indefectam ſtabilitatem futuri ſeculi indicat. Sz memento q̄ hec ⁊ his ſimilia. ab illa dicunt̄ parte qua paſſus eſt. e ℭ Nam gloria et magn̄ū decus. tempus ſignat iudicij vbi ī deitate ſua altiſſim⁹ apparebit habēs gloriam. ex iudicio. decorem de maieſtate. ſancte etiā incarnationi magna eſt gloria in ſalutari. i. in verbo patris. f ℟ Quoniam dabis eū in benedictionē. quia omnis creatura benedicit eū Letificabis eū in gaudio. cū coadunata fuerit multitudo ſanctorum. eiq̄ ſanctorū numerus reſtitutus. ℭ Cum vultu tuo dicit. vt vna intelligat̄ perſona ſine dubio eē chriſti. quia humanitas de diuinitate gaudet. Quamuis etiam de membris illud accipi chriſti recte poſſit. g ℭ Rex iſte eſt q̄ in paſſione ſua aſcriptus trib⁹ linguis legebat̄. Sperauit ī domino ſz hominē. Nō commouebitur. a miſericordia patrl. quia protector eſt omnium ſperantium in ſe. h ℭ Inueniat̄ manus tua. i. opatio tua repiat̄ ℟ Ut reuertant̄ inimici afflicti poteſtate tua in bonum. Dextera patris. dominus eſt ſaluator. qui eum oderunt. pena perpetua damnandi ſunt ⁊ ſine fine cum diabolo ⁊ ſatellitibus ſuis. in eternis tenebris torquēdi. Inuenitur igit̄ dei man⁹ in iudicio futuro inimicis eius.

25

i ℭ Cliban⁹.eſt coquẽdis panib⁹ enei vaſculi deducta rotunditas.q̄ ſuburen/tib⁹ flãmis ardet intrinſecus. qđ ſignat pctõres.q̄ in iudicio torquẽdi ſũt. ⁊ ſme rore animi ⁊ penali excruciatõe. Temp⁹ vult⁹ dei dies eſt iudicij.

n ℑ Exaltare in virtute.i. demõſtra in iudicio maieſtatẽ tuã ⁊ poteſtatẽ. qui pri⁹ veniſti in humilitate ℭ Cantare eſt verbe dñi ore pferre.pſallere mandata diuina bonis operib⁹ cõſtant implere

ℑ Hic ira dei nõ punit ſ ꝯturbat ad penitentiã ⁊ hic ignis ſpũſſancti deuorat.id eſt pctã cõſumit.
ℭ Siue qñ audient ite in ignẽ eternũ. tũc iudicis ſnĩa cõturbabit ⁊ ignis deuorabit ppetuo. k ℭ ℑ Fructũ.dicit opa iniquoꝝ pdere de terra.i de ſancta eccleſia vel terra viuẽtiũ ℭ Semen.i. vota vel facta peccantiũ. A filijs.i. de ſctis eos facis alienos.quos in hereditatẽ eternaz tua largitate miſſurus es.
l ℑ Qñ ſũt iudei declinare mala i xp̄m qñ dixerũt dignus eſt morte.Cogitauerunt conciliũ dicẽdo. iube ergo cuſtodiri ſepulcrũ nolentes. nec etiã credentes xp̄m reſurgere quod nõ potuerũt ſtabilire. qꝛ qñ voluit xp̄s reſurrexit.
ℭ Declinare dicim⁹ mala ſupra alios penitentia in alios cauſaz iniquitatis relidere. qđ iudei xp̄o fecerũt. dum deſtructionẽ ciuitatis ⁊ gẽtis vite chriſti aſcripſerunt dicentes.Si dimittim⁹ eũ ſic a ⁊c. m ℭ Poſiti ſup iudei dorſũ.qñ victo ſuo terrena ſapiẽtes.nõ meruerũt celeſtia cõtueri.
ℑ Preparabũt reliq̄ iudeoꝝ. qñ p enoch ⁊ helyã in fine credituri ſit. ⁊ tunc pparabis vultũ eoꝝ.i.in te credentium. t.ſ.cõuertant corda patrũ in filios.

bus inimicis tuis. dextera tua inueniat ÷ oẽs :· q̄ te ode
i runt. Pones eos vt clibanũ ignis in tpe vultus tui dñs in ira ſua conturbabit eos.
k ⁊ deuorabit eos ignis. Fructũ eoꝝ ď terra pdes.⁊ ſemẽ
l eoꝝ a filijs hoim. Quoniaz declinauerũt in te mala. cogitauerunt conſilia q̄ nõ potuerunt ÷ ſtabilire :· Quo
m niã pones eos dorſum.in reliquijs tuis pparabis vultũ
n eoꝝ. Exaltare dñe in virtute tua. cantabimus ⁊ pſallemus virtutes tuas.

In finẽ p ſuſceptione matutina pſalmus ÷ dauid :·

ℭ In hoc pſalmo.xp̄us ď paſſiõe ſua ad patrẽ loquit admonetq3 fideles laudare dñm. qꝛ in reſurrectiõe ſua. catholicã reſpexerit eccl'iaz.

Pſalmus.xxi.

a Deus de⁹ me⁹ ÷ reſpice in me :·. quare me dereliq̄ſti.lõge a ſalute mea verba delictorum meorum

Oratio.

Benedic nos dñe benedictiõe dulcedinis.⁊ comple tibi placitũ deſideriũ noſtrũ.vt dũ iugiter virtutes tuas ſuaui modulatione cõcinimus longitudinẽ vite ppetue ꝯſequamur Per.
ℭ In finẽ.ſiue pſalmus.ſiue dauid.qd ſignet expoſitũ ẽ. ſuſceptio matutina.eſt tempus reſurrectiõis. qñ mortale corp⁹ in magna gloria clarificatũ aſſumpſit. Matutinũ dictũ eſt. quaſi manu primitiuũ.qđ tempus inumeris locis.ad reſurrectõnẽ domini cõſtat aptatum.
a ℭ. De⁹ ſermo grecus eſt. ⁊ interpretat timor.vnde xp̄c quaſi vicina paſſione pmotus ex hũanitate clamat.reſpice in me.deprecanſ ſibi celerrimũ auxiliũ reſurrectiõis.
ℑ Qđ ſe dicit derelictum. nõ ex ꝓpria ſ ex ppl'i ſui pſona loquit .cui⁹ peccata ipſe ſuſcepit ℭ Dicit a ſe longe fieri verba q̄ delicta parturiunt. ⁊ iterũ ſua dicit eẽ peccata.noſtra delicta. q̄ non habuit peccata. ℛ Dicit igit ſe derelictum in perſona membrorum. que quod petunt non accipiunt. eo q verba delictorum ſunt petitiones eorum. dum vel petunt contra ſalutem vel non mox exauditi murmurant ⁊ derelictos ſe conqueruntur.

b ¶ Clamabat humanitas verbi [illegible]
diem quā nō circūdabant tenebre pecca
torū. ¶ Nō exaudit. ꝓpter i[illegible]na
tos ad mortē. q̄ noctis noīe vocita[illegible]t.
¶ Non ad insipientiā. ſubaudiendū
reputabis mihi. i. pa
ter filio. petebat ergo
mediator dei ꝛ hoim
nō insipienter ſed pru
dent ꝛ tñ nō cōſtat au
ditū qꝛ petitōe ꝛ paſſi
one mundū erat redē
ptur⁹ ¶ ¶ A. Al
dies ꝓſpera. nox ad
uerſa ſignificat. In q̄
bus quīq; petentes de
us nō exaudit. ꝛ h̄ nō
ad insipiētiā eoꝝ. ſed
vt ſic ſapientes fiant.
ꝛ diſcant ſapient pe
tere. nō terrena ſ; cele
ſtia. vel terrena ad ſa
lutē aīe. c ¶ In
ſctō habitas laus. in
carnationē ꝑ hoc xp̄i
declarauit ꝓpheta. qꝛ
in filio habitat laus. i.
pater q̄ eſt laus iſrl̄. i.
eccl̄ie videntis ꝑ fidē
te. Iō etiaȝ nō exaudi
tū ſe oſtendit nō ꝓpter
inſipientiā. ſ; ꝓpter ſa
lutē generis humani
ꝑ paſſionē ſuā ſanctā.
qm̄ pater ſemꝑ audit
filiū in quo ſꝑ habitat
d ¶ Sperauerunt
patriarche. ꝛ libera
uit eos de egypto.
A Sperauerunt in
deſerto ꝛ liberati ſunt
q̄to amplius filiū pr̄ liberat dum petit ꝛ
vult liberari. e ¶ Clamauerūt mar
tyres ad xp̄m. dū eos corꝑalis pena con
ſumpſit. ꝛ putabant ab infidelib⁹ nō ex
audiri. ſ; illi poti⁹ valde auditi ſūt. qꝛ co
ronā ꝑcipe meruerūt. Nec ſt ꝯfuſi quos
cōſtat veniſſe ad p̄miū. nō eī cōfundit. q̄
eternū regnū cōſequit. f ¶ Vermi eī
compat. xp̄s qꝛ mortalis ꝛ de carne ſine
mixtiōe ſeminis nat⁹ eſt. Silr̄ vermis ſi
ne ꝯcubitu naſcit. Nō hō. i. nō pctōr. qđ

b Deus meus clamabo ꝑ diē
ꝛ nō exaudies: ꝛ nocte ꝛ nō
c ad inſipiētiā mihi. Tu aūt
in ſctō habitas. laus iſrael.
d Inte ſperauerunt p̄res nr̄i
ſperauerūt et liberaſti eos.
e Ad te clamauerūt ꝛ ſalui fa
cti ſunt: in te ſperauerūt ꝛ nō
f ſunt ꝯfuſi. Ego aūt ſuȝ ver
mis ꝛ nō hō: obprobriū ho
g minū ꝛ abiecto plebis. Oēs
videntes me deriſerūt me
locuti ſunt labijs. ꝛ moue
h runt caput. Sperauit ī do
mino eripiat eum. ſaluū fa
i ciat eum quoniam vult euȝ
Quoniam tu es qui extra
xiſti me de vētre. ſpes mea
ab vberib⁹ mr̄is mee ī te ꝓ
k iect⁹ ſuȝ ex vtero. De vētre
mr̄is mee ds meus es tu. ne
l diſceſſeris a me. Qm̄ tri
bulatio proxima eſt: quoni
am non eſt qui adiuuet.
m Circumdederunt me vitu

in illo eē nō potuit Obprobriū hoīm qm̄
in eū ſpuebāt. ꝛ alapis verberabāt. Ab
iectio cū elegerūt barraban xp̄m abiecerūt
g ¶ Oēs. de malis ſuſcipiēdū eſt. de
riſerūt, nō credēdo in xp̄m. ¶ Locu
ti ſt labijs: ſi fili⁹ dei
eſt deſcēdat de cruce.
mouerūt caput. ¶
Per iracūdiā. qđ mi
nantes faciūt nō iudi
cātes ex corde. ore eīn
nō corde loq̄bant. q̄
bus nō ꝓuenit ex fir
ma deliberatiōe ſnīa.
h ¶ Vox ꝓphete.
Sperauit hoc eſt hu
manitas in diuinitatē
Eripiat. i. de iudeis.
vult eū qm̄ de⁹ pat ta
lē filiū habere voluit
ſine pctō ꝑ quē pecca
ta tolleret mundi.
¶ vel meli⁹ h̄ ꝑ iro
niaȝ dictū eſt a iudeis
q̄ figura latine irriſio
dr̄ aliud q̄ꝫ conat q̄s
oſtendēs. i ¶ Vox
humanitatis. eduxiſti
me de ventre. i. de vte
ro ſancte marie.
¶ Quia tūc ab ori
ginali pctī vicio ſeq̄
ſtrat⁹. tanq̄ꝫ ſpōſus ꝓ
ceſſit d̄ thalamo. ſpes
mea ab vberibus.
¶ id eſt. ſm̄ humani
tatē ſm̄ q̄ꝫ nō dedigna
tus eſt ſuggere vbera
matris. Inte ꝓiectus
ſū. ¶ Oñdit ſe fuiſ
ſe ab humana iniqui
tate diuiſum. k ¶ Cū dicit. de vētre
matris mee. oñdit nō fuiſſe ſine deo. nec
ipam conceptionē carnis. Ne diſcedas
a me. ¶ In die paſſiōis. l ¶ Quo
niam proxima eſt tribulatio. vt ipſe dixit
Surgite eamus. Ecce appropinquabit
qui me tradet. Nō eſt q̄ adiuuet. neq; an
gelus neq; hō niſi tu pater. m ¶ Vitu
li populi iudeorū qui ignorato iugo dei
inconſiderata procacitate laſciuiunt. ſi
mul petulātes ꝛ fatui. q̄ greſſus ſuos ſulla

moderatione diſtinguūt. ſed vagi ac pē/
duli. ad iniqua cōſilia quibuſdā ſaltib⁹
efferunt̄ Thauri. principes iudeoꝝ deſi
gnāt. Addidit pingues. qꝛ feroces circū
dederunt xp̄m cū gladijs ꝛ fuſtib⁹. anial
eſt impinguatū. inde
tū ꝛ ferox efficit̄.

tē dediſſe cōem. vt vſqꝫ in puluerē ꝑdu/
[illegible]um crederēt. r ℞ Canū natura eſt
dn̄os amare. latrones latrare. ecōtra iu/
dei [illegible]tra ſuū dn̄m nō loquētes recta ſed
latrātes iniqua, latronē elegerūt ¶ Cō

m M Aperuerūt iu
dei o[illegible] dicentes. Cru/
cifige crucifige. Suū
videlꝫ. qđ nō illis ſa/
pientia apuit. ſꝫ cogi/
tatio ſcelerata. Rapi/
ens. ptinet ad inſaniſ
ſimā ſeditionē. cū euꝫ
raptū traxerūt ad tri/
bunalia. Rugiens ad
blaſphemas voces. q̄
bus dicebāt crucifige
crucifige. o ℞ oſ
ſa xp̄i. apl̄i dicuntur.
M qui diſperſi ſūt ꝛ
effuſi ſicut aqua q̄ or/
bem terraꝝ diuino im
bre ſatiantes. a ſordi/
bus pctōꝝ abluerunt
M vel xp̄s ita viliter
occiſus ſicut aqua ef/
fundit̄ ꝛ e⁹ ſanguinis
effuſio nos rigauit et
abluit. ꝛ diſperſi ſunt
in morte ei⁹ diſcipuli
p ℞ Coꝛ ſuū ſapiē
tiā ſuā dixit q̄ an̄ paſſi
onē ſuā non intellige
bat̄. M impleta ẜo
paſſione oīs ẜitas ꝑ
miſſa reuelata eſt. Bn̄
miſteria legis cōpara
ta ſunt cere q̄ tūc red/

li multi. thauri pingues ob/
n ſederūt me. Aperuerūt ſup
me os ſuū. ſicͤ leo rapiens et
o rugiēs. Sicut aqua effuſus
ſum. et diſpſa ſunt oīa oſſa
p mea. Factuꝫ ē coꝛ meū tāqꝫ
cera liqueſcēs. ī medio ven/
q tris mei. Aruit tanqꝫ teſta
virtus mea. ꝛ ligua mea ad
heſit faucib⁹ meis. ꝛ in pul/
uerē mortis deduxiſti me ÷
r Quoniaꝫ :· circūdedert̄ me
canes ÷ multi :· ꝯciliū mali/
s gnātiū obſedit me. Fodert̄
man⁹ meas ꝛ pedes meos.
dinūerauerūt oīa oſſa mea.
t Ipi ẜo ꝯſiderauert̄ ꝛ inſpe/
xerunt me. diuiſert̄ ſibi veſti
mēta mea ꝛ ſup veſtē meā mi
v ſert̄ ſortē. Tu āt dn̄e ne elō/
gaueris auxiliū meū. ad defē
x ſionē meam ꝯſpice. Erue a
framea aīaꝫ meā ÷ ꝛ :· đ ma/
y nu canis vnicā meā. Salua

ciliū malignātiū. qū
cogitabant ihm dolo
tenere. mortiqꝫ trade
re. s ℞ Fodert̄
manus. i. clauis. fixe/
rūt. ꝛ fructū magnum
īuenerūt. i. ſalutē oīm
gentiū. ¶ Dinume
rauerūt oſſa ei⁹. myſti
ce. apl̄os ſeu reliquos
xp̄ianos quos quere/
bant iudei pſecutōne
facta extinguere ne ī
maiorē numerū cōua
leſcerēt. Uel corp⁹ ei⁹
ſic extēderūt in cruce.
vt oſſa ei⁹ numerabi/
lia viderent̄. t ¶
Dicit iudeos conſide
raſſe ſm incredulitatē
eoꝝ. vt nō tranſitorie
vl̄ caſualit̄ feciſſe vide
ant̄. ſꝫ diligenter cōſi
deraſſe ꝛ inſpexiſſe ad
ea q̄ fiebāt ꝛ tn̄ coꝛ eo
rū lapideū tot miracu
lis nō fuiſſe mollitum
Diuiſerūt ſibi veſtimē
ta mea. ℞ Hoc in
paſſiōe xp̄i cōpletū eſt
qn̄ fecerūt q̄tuoꝛ ptes
q̄tuoꝛ milites. tunica
tn̄ nō eſt diuiſa ſignifi
cans vnitatē eccl̄ie. q̄
nō ſcindet̄. Quis he/

dit ſplendorē luminis. cū a calore diſſol
uit̄. ſic p ignē paſſionis xp̄i. illuminata
ſunt miſteria legis. Uentrē eccleſiā dicit
q ℞ M Uirt⁹ xp̄i teſte compat̄. qꝛ
ſicͤ illa igne decocta. fortioꝛ erit. ſic ẜtus
xp̄i in paſſiōe ſolidata eſt q̄ pꝛi⁹ q̄ſi lutea
videbat̄ īcredul̄. ¶ Lingua ſua. ſigni
ficat p̄dicatores. q̄ adherēt faucib⁹ ſuis
dn̄i ei⁹ mādata cuſtodiūt. In puluerē de
ductā dicit. ad volūtatē iudeoꝝ q̄ h̄ nite
bant̄ ꝛ ſe feciſſe putabāt. qꝛ ei⁹ reſurre/
ctōꝫ credē noluert̄. ſꝫ ſe putabāt xp̄o mor

retici eam ſcindere contendant.
v ℞ Hic humanitas ad diuinitatem
loquit̄. ¶ Et reſurrectionem celerri/
mam depcat̄. vt veniente tali gloria pſſ
dorum incredulitas deſtruat̄. Auxiliuꝫ
ſignat reſurrectionem xp̄i que elongata
nō eſt qn̄ triduana prouenit. ℞ Ad
defenſionem. ne quid p̄ualeat in me ys
illa voracis inferni. x ¶ Liberari ſe
poſtulat a morte qꝫ ſubire voluit. Fra/
mea aūt ſignificat haſtā. ſiue gladiū ſeu
q̄libꝫ armiſ ꝛ ſignificat h̄ maliciā iudeoꝝ

De manu canis dixit. cũ canis manꝰ nõ habeat. ſed vult intelligi poteſtatẽ de orũ. M Unicã dicit animã ſuã. que nõ habet peccatũ. vel eccleſiam catholicam C vt intelligatur doctrinas nouas ⁊ cõ ciliabula perditorũ re ſpuiſſe. y'C De ore leonis. de poteſtate di aboli dicit. qui bñ cõ paratꝰ feris. qm̃ huma nis exicijs ſemp dele ctatur. A cornibus. id eſt a ſuperbis. Unicor niũ. qui nimia elatiõe ſurgẽtes. ſimiles ſoci os ferre non poſſunt a talibꝰ ſecerni ſuos hu miles chriſtꝰ poſtula uit. talia quipue anĩa lia que vno cornu ar mantꝰ. multo fortiores ſũt his quibus dupli cia tribuũtur.

3 C Poſt ſacrã paſ ſionẽ. Dicit gloriã di uinitatiſ toto orbe vul gandã. Narrabo. id ẽ narrari facio. Frẽs di cuntꝰ qui diligũt ⁊ dili guntꝰ. In medio eccl'e M in medio creden tium populorũ. predi cabo te ⁊ laudabo te.

a C Timor dei. iu ſtus eſt ⁊ rectꝰ. laudẽ qꝫ generat. amorez tri buit. ⁊ ardorẽ charita tis inflãmat. Semẽ ia cob. ꝗ fidei iacob. de uotione cõſentiunt et ſupplantatores viciorũ ſunt. laudate igi tur qui timetis. id eſt reuerẽtiaz habetis nominis eius. quia eum nõ meretꝰ predi care. niſi qui cognoſcitꝰ ⁊ timere.

b M Timeat eũ omne ſemen iſrael. i. vnuſquiſqꝫ renatus p baptiſmũ ⁊ mente deũ vidẽs. Quoniã nõ ſpreuit pces pau perũ. i. fideliũ. C Sicut facere ſolent gloriãtes in iſtiꝰ mũdi honore. ſpernere paupes ⁊ deſpicere ſupplicãtes. cauſãqꝫ de habitus q̃litate metiri. vt ſi ſit veſtibꝰ nitidis verax puteꝰ ſi amictu ſord...ꝰ mẽ

me ex ore leonis: ⁊ a corni-
bus vnicorniũ hũilitatẽ me
3 am. Narrabo nomen tuum
fratribꝰ meis in medio eccle
a ſie laudabo te Qui timetis
dñm laudate eũ: vniuerſuz
ſemẽ iacob glorificate eum
b Timeat euz oẽ ſemẽ iſrael:
quoniã non ſpreuit neqꝫ de
ſpexit depcationẽ paupis.
c Nec auertit faciẽ ſuã a me⁊
cũ clamarẽ ad eũ exaudiuit
d ÷me:· Apõ te laus mea in
eccl'ia magna vota mea red
dã in cõſpectu timentiũ eũ.
e Edẽt paupes ⁊ ſaturabunt
÷⁊:· laudabũt dñm qui re-
quirunt eum viuent corda
eorum in ſeculum÷ ſeculi:·
f Reminiſcentur et cõuerten
tur ad dominnm. vniuerſi
g fines terre. Et adorabunt
in conſpectu eius. vniuerſe
familie gentium.

dacissimus habeat. c M Nec auertit faciẽ. ſed reſuſcitauit me a mortuis. Eu⁊ clamarẽ. rñdit clarificaui ⁊ itex clarificabo C Uel aliter clamauit. itaqꝫ vt mors nr̃a eiꝰ morte finiretꝰ. ⁊ pctm̃ veteris ho mĩs redimeretꝰ precio ſanctiſſime paſſionis.

d C Apud te ſignifi cat de te laus me in ec cleſia. ſ. catholica. ma gna eñ ⁊ amplitudine dicitꝰ ⁊ honore. Uota. ſacramẽta corporis et ſanguinis. que illis p̃ ſentibus reddũtꝰ. qui ei ſancto timore ſubie cti ſunt. deniqꝫ ꝗ ſint vota iſta ſubiũgit. E dent pauperes ⁊c.

M Pauperes. id ẽ regnũ dei eſurientes. Saturari eñ non poſ ſunt niſi ꝗs talis poſ ſidet eſuries. Paupe res ſaturati. deum lau dant. diuites ſemetip ſos exaltãt. M Qui requirũt. fide ⁊ opere intelligẽtes ꝙ ipſe eſt panis ꝗ de celo deſcẽ dit. Uiuit cor. i. ſpes eox imobilis vegetatꝰ Illud viuere dicimus veraciter. ꝙ in diuini tatis gratia pſeuerat.

f C Reminiſci illos dicimꝰ. quos conſtat poſt obliuionẽ chriſti. rediſſe ad verã medici nã. Et qñ deꝰ ab illis fidelitꝰ cognoſcitꝰ. recte ab eis dicitꝰ remini ſci. vt ad illũ redeãt veraciter. quẽ prius pueſa volũtate neglexerũt. Uniuerſi fi nes. i. vniuerſalis eccl'ia. quã nũc conſtat toto orbe eẽ diffuſaz. A Et q̃tidie reli gioſa doctrina ad verũ chriſtũ alios con uertere satagũt chriſti veri p̃dicatores.

g C Illi adorãt in ꝯſpectu dñi. qui ſin cera fide ⁊ opibus chriſtum rogant. Cõ ſpectus eñ illius nõ eſt niſi ſupra fideliſ ſimos ⁊ beatos. Uniuerſe familie. cũctos credẽtes cõcluſit. qui nihil excepit.

b ℂ Q̄m̄ dn̄i eſt regnū. qꝛ nō ſunt gē/
tiū regna ſed dn̄i. qui ptāte ſua et mutat
reges ⁊ cōtinet. Et neceſſe ē ip̄m debere
vbiqꝫ coli quē ꝯſtat ītelligi dn̄m oīm rex
i I Mādūcauerūt oēs diuites. i. apl̄i
vel ceteri ſancti corp⁹
xp̄i. Adorauerūt. in fi
de ⁊ opatione. Deſcē
dūt. a ſupbia ſeculi. vt
adorent in humilitate
pura A ℂ vel hic
pingues diuites terre
q̄ etiā ſacr̄m corporis
xp̄i mādūcāt. ſ; non ſa
turabunt̄ vt paupes
xp̄i. adorātqꝫ ſ; frater/
nitatē charitatis non
hn̄t. ⁊ ido qꝛ mente in
terrena deſcendūt ca/
dēt in infernū. k ℂ
Aiaz x̄o ſuā dicit deo
p̄ti viuere. qm̄ hūc mū
dū īmaculata ꝯuerſa/
tiōe trāſiuit I Se
mē meū filij eccl̄e ſer/
uiūt xp̄o ℂ Uel opa
xp̄i ſeruiēt laudando
deū l I ℂ Pro
pheta dicit generatōꝫ
vēturā. ppl̄m gentiū q̄
ex aqua ⁊ ſpū erat pcre
anda. hec annūciabit̄
dn̄o. i. annūciādo con
uertet̄ dn̄o hoc eſt in
honorē dn̄i I An
nūciāt celi. i. apl̄i p̄di/
cāt filiū dei. ip̄e em̄ eſt
iuſticia p̄ris. ℂ Ap
te x̄o dictū eſt xp̄ianū
ppl̄m dn̄m feciſſe. qm̄
eum p̄deſtinauit an̄ ſe
cula ⁊ creauit illū ⁊ re
demit ⁊ ſuo ſc̄tō corpe
a pc̄tis liberꝫ fec̄. Oro
Aput miſc̄die de⁹ q̄ pp̄ter nos deſcē
dēs in vterū virginis addict⁹ ligno
pfoſſus clauo. veſtimētis inſup ſorte di/
uiſis. ſurrexiſti liber ab īferis. p̄camur vt
hui⁹ cōmertij nō īmemor ſis pplis ab ore
leonis ereptor. qui fuiſti quondā p̄ribus
in te ſperātibus liberator. Qui viuis ⁊c̄
ℂ Pſalmus daui... p totū iſtum pſal/

b Q̄m̄ dn̄i ē regnū: ⁊ ÷ ipſe :·
i dominabitur gentiū. Man
ducauerunt et adorauerūt
oēs pingues terre. in ꝯſpe:
ctu eius cadent oēs qui de
k ſcendūt in terrā. Et anima
mea illi viuet: ⁊ ſemen meū
l ſeruiet ip̄i. Annunciabitur
dn̄o generatio ventura: et
annūciabūt celi iuſticiā ei⁹
pplo qui naſcetur quē fecit
÷ dominus :·

Pſalmus dauid.

ℂ Per totum pſalmū re
natus in baptiſmo xp̄ian⁹
gratias agit: qꝛ de aridita/
te peccati ad loca paſcue et
ad aquas refectionis ſit in
ductus. Pſalm⁹. xxij.

a Omin⁹ regit me ÷ ⁊ :·
nihil mihi deerit: in lo
co paſcue ibi ÷ me :· collo/
b cauit. Super aquam refe/
ctionis educauit me: ani/
c mam meā cōuertit. Dedu/
xit me ſup ſemitas iuſticie:
d propter nomē ſuum. Nam

mū xp̄ianus fidelis gr̄as agit dn̄o. qꝫ li/
berat⁹ vetuſtate depoſita. ad loca paſcue
⁊ aquā refectiōis dn̄o largiente ſit pdu/
ctus. a I Loquit̄ hic eccl̄ia fiducia
liter p fidē. Dn̄s regit me. qꝛ an̄ aduētuꝫ
xp̄i. mundū diabol⁹ re
gebat Nihil deerit bo
ni ei qui adheret deo.
In loco paſcue. i. ī fu
tura beatitudine eam
collocabit. ſ; iaꝫ in ſpe
eiuſdem beatitudinis
collocauit vel in eccle
ſie ⁊ fidei vnitate ſpeꝫ
meā ꝯpoſuit.
b I ℂ Aqua refe
ctōis. ē baptiſmi laua
crum. quo aīa ſterilis
irrigatur. Educauit.
ℂ . i. paulatim nutri
uit. q̄ſi paruulos ⁊ re/
natos doctrina. I
patriarchaꝝ ⁊ pphetā
rū ſiue apoſtolorū.
ℂ Cōuertit fidelis
animā ad chriſtū. que
dudum ſub diabolo p
batur eſſe captiua.
c ℂ Semite iuſti/
cie. ſunt duo precepta
ſalutaria. id ē dilectio
dei ⁊ proximi que ſemi
te dicunt̄. quia arta ē
via ad regnū celorum.
Propter nomē ſuum
gaudet ſe famul⁹ chri
ſti deductū eſſe ad illā
ſcientiā vt poſſit iuſſa
dei vulgare. ⁊ hoc nō
ſuis meritis. ſed diui/
na gratia ſibi cōceſſuꝫ
eſſe. ac ſi diceret. dedu
ctus ſū in ſemitas mā
datorum nō pp̄ter me
ritum meū ſed pp̄ter nomē ſuū. d ℂ
Dicit catholic⁹ ſi ambulauero inter he/
reticos (qui recte vmbre mortis dicūt̄)
nō timebo eorū prauas ſuaſiōes. qm̄ tu
me dn̄e defēdis. I vel inter ſc̄i obſcu
ritates. ignorantias ⁊ pc̄tā. pc̄tā em̄ vm
bra mortis ſūt qꝛ exp̄mūt ſilitudinē mor
tis. Sed ⁊ idō nō timebo qꝛ virga tua ⁊c̄.

c ¶ Uirga ei ad iusticiā ꝛ fortitudinē
dñi saluatoris ptinet. Bacul⁹. ad adiu-
toriū humanū quo gubernat ꝛ a deo su-
stentat hō. sicut infirm⁹ baculo sustinet
quo ꝛ pes caute defigit: ꝛ totū corp⁹ de
sup innixū sustinetur.
Istis ergo duab⁹ re-
bus fidelis consolat
vna est districtio q̄ cō
terit vicia. ꝛ malos q̄
bonis nocere cupiūt.
altera gubernatō que
sustinet fideles.
In A Uirga certe
etiā cōsolat. qñ corri-
gendo pctōrem in viā
salutis ducit.
f ¶ Parasti. i. p̄de
stinasti altare scm̄. mē
sa dicta a mense qm̄ q̄
libet mense primo die
cōuiuia ritu gentiū ex
ercebant. ꝛc. In si-
gnificat scripturā san
ctā. Aduersus eos. i.
hereticos q̄ tribulant
eccl'iam vl' psecutores
ecclesie ꝛ demones.
g In Uox ecclesie.
Letificasti caput. id ē
mentē meā. oleo hoc
est spiritali leticia. Ca
lix intelligit verbum
dei qd̄ inebriat mentē
hominis. ¶ Pre-
clarum itaq̄ qꝛ ad re-
gnū celoꝝ pducit. Ul'
calix sanguinis xp̄i. q̄
digne sumentib⁹ pre-
clar⁹ est h ¶ Sub
sequit miscdia. fideli
vtiq̄ ad custodiam s
p̄cedit ad grām cōfe-
rendā. Nisi dñi mise-
ricordia subsequeret
facile humana fragili
tas deciperet. qꝛ a ter
go diabolus insidias
parat. q̄diu in hoc corpe mortali versat
vñ nimis necessariū ēvt sp nos. gr̄a dei p̄
cedat. ꝛ miscdia subsequat. i ¶ Jō
illa cōcessa sibi, q̄ dicta sit fatet vt inha-

ꝛ si ābulauero in medio vm
bre mortis nō timebo mala
c quoniā tu mecū es. Uirga
tua et baculus tu⁹ ipsa me
n cōsolata sūt. Parasti in cō-
spectu meo mensam. aduer
sus eos qui tribulant me.
s Impinguasti ÷ in :· oleo ca
put meū: ÷ ꝛ :· calix meus i
ebrians ÷ q̄ preclarus est :·
b Et misericordia tua subse-
quet me: oībus diebus vite
i mee. ✳ Et :· ÷ vt :· inhabi-
tem in domo domini: in lō-
gitudine dierū.

Ps. dd ÷ prima sabbati :·
¶ Propheta testat xp̄i di
tioni vniuersū orbē esse sub
iectū. diffiniēs quib⁹ virtu-
tib⁹ p̄diti sūt in ei⁹ eccia cō
stituti alloquit q̄ supstitio-
sos vt vero domino famu-
lent. Psalmus. xxiij.

a Domini ē terra ꝛ pleni
tudo ei⁹ orbis trarum
ꝛ ÷ vniuersi :· q̄ hitāt i eo ✳
b Quia :· ipe sup maria fūda
uit eū: et sup flumia p̄pauit
c eū. Quis ascendet in mon-
tem domini. aut quis stabit

bitet ꝛc. dom⁹ q̄ppe dñi futurā signat
hierlm q̄ cōsistit i lōgitudine dierū. qꝛ in
ipa ē ppetua leticia ꝛ beatitudo sine fine
Ege nos dñe suauib⁹ tue Orō.
p̄ceptiōis habenis. vt eterni taber-
naculi hītatōe pcepta
plenitudīe pennis po
culi repleamur. Per.
¶ Prima sabbati si
gnificat diē dñicum q̄
dñs surrexit ꝛ resurgē
do isti seculo subueit.
mūdūq̄ ipo die crea-
uit. q̄ xp̄e excellētiam
tanti miraculi. xp̄ie
dies dñica nuncupat
id ē dñi q̄uis oēs sint
dñi. a ¶ Dñi est
terra. i. ecclesia. q̄ dño
specialiter pura men-
te famulat. Nā lʒ oīa
ab ipo sint condita. tñ
ipi⁹ esse pprīū dicim⁹
illud qd̄ eū veneratur
autorē. Plenitudo. i.
mltitudo scta q̄ reple
tur ecclia. Ille hītat
eccl'iam. q̄ vsq̄ ad obi
tū suū in fide recta p-
seuerat. habitare em̄
manere dicim⁹.
b ¶ Quid ē super
maria fundare. nisi su
per tremulos fluct⁹ vi
cioꝝ. eccl'iā i firma fi
de solidare. flumina.
In Potētes secli
vl' cupidi Sup ista flu
mia ē ecclia. vt illis p̄
dicet. ꝛ conuertantur
c ¶ Quia oīa q̄
cōdidit dñi eē docuit
sequenter interrogan
do oñdit q̄les esse de-
beant. q̄ se xp̄ianos nun
cupari desiderant.
In Et ē vox pphe-
te iterrogātis q̄s ascē
dēt in montē. i. celestem irlm. ¶ Uel
iusticiā ad quā magno nisu tendim⁹ q̄m
pctīs obuiātib⁹ impedimur. In Aut
quis stabit. i. quis pseuerabit in iusticia.

¶ Multo quippe vtiliꝰ eſt in ſancto lo/co ſtare. q̃ȝ ad eius vaſtigium ꝑuenire. IN quia multi aſcendunt ſed non pſe/uerant. Quis igit̃ ꝓ raritate ponitur. d ¶ Innoceus manibꝰ eſt. cuiꝰ opera ritatẽ q̃ eternales ſunt dicte. qꝛ per eas xp̃s introiuit ad eccleſias. h Ib Vox demonũ. Ac ſi dicerent nr̃m regem habe mus diabolũ. iſte rex q̃s eſt. vox iterũ angeloꝝ bonoꝝ. foꝛtis eſt qꝛ alligauit dya/bolũ.

ſuo neminẽ ledit. ſ iu/uare cõtendit. Mũdo coꝛde. IN Sanctꝰ in cogitatiõe. Ille nõ accipit inuanũ animã ſuã. q̃ opa bona agit. ¶ Per dolũ itaqꝫ iu rat. quiſq̃s aliter fa/cturus eſt q̃ȝ ꝓmittit. credẽs piuriũ nõ eſſe. decepiſſe nequiter cre dẽtis errorẽ. e ¶ Ergo accipit bñdictionẽ nõ ab alio. ſed a dño. Ib qui ſe cuſtodierit ab iſtis ſupꝛadictis ma culis ¶ ſalutaris er go noſter. xp̃s eſt. a q̃ ⁊ beatitudo tribuitur ⁊ peccata laxantur. Ib Miſericoꝛdiam a deo ſolus ille conſeq̃tur. q̃ ſe miſeꝝ putat. ¶ ⁊ nullus hominuȝ eſt q̃ ſibi miſereri non egeat. f Ib Genera tio hec eſt pplꝰs xp̃ianoꝝ qui iacuit in tene bꝛis. ſed nunc querẽs dñm. req̃rit faciẽ dei ꝑ fidem ⁊ operationẽ. i. chꝛiſti ꝑ illius illumi natione. qui poſteriꝰ nato. pꝛimatum dedit honoꝛis. ſ. chꝛiſtiano pplꝰo. qđ ꝑ iacob intel ligi occulte dedit. g ¶ Pꝛecipit enim ꝓpheta poꝛtas moꝛ/tis auferre. i. cupidita tem ⁊ maliciam aliaqꝫ vicia. que pꝛinci/pe diabolo poſite erant. que ideo poꝛ/te appellate ſunt. quia per ea tranſeant peccatoꝛes ſua facta poꝛtantes. ⁊ per ea dyabolus ad coꝛda intrat. Siquidem a poꝛtando poꝛta dicta eſt. Et iterum p̃ce/pit eleuare poꝛtas id eſt Ib fideȝ ⁊ cha

d in loco ſctõ eꝰ. Innocẽs ma nibꝰ ⁊ mundo coꝛde. q̃ non accepit in vano aĩam ſuam nec iurauit ĩ dolo ꝓxĩo ſuo

e ÷ Hic ⁊ accipiet bñdictionẽ a dño. ⁊ miſcðiaȝ a deo ſalu

f tari ſuo. Hec ẽ generatio q̃rentiuȝ eum. q̃rentiuȝ faciẽ dei iacob. Dyapſalma.

g Attollite poꝛtas principes vr̃as. ⁊ eleuami poꝛte eter/nales. ⁊ introibit rex gloꝛie.

h Quis ẽ iſte rex gloꝛie. dñs foꝛtis ⁊ potens. dñs potens

i in pꝛelio. Attollite poꝛtas prĩcipes vr̃as. ⁊ eleuamini poꝛte eternales ⁊ introibit

k rex gloꝛie. Quis eſt iſte rex gloꝛie. dñs virtutũ ipẽ ẽ rex gloꝛie. ✱ Dyapſalma.

In finẽ pſalmus dauid.

¶ Per totũ hunc pſalmũ depꝛecat̃ eccleſia ne ante cõ ſpectuȝ dñi cõtemptibil̃ ap/pareat inimicis Pſ̃. xxiiij

a D te dñe leuaui aĩaȝ meaȝ deus meus in te confido non erubeſcam.

Potens cũ vi/cit infernum. In p̃lio potens cum ſpoliauit tartaruȝ. Sic querere viſi ſunt diaboli. agẽ tium coꝛdibꝰ imperio xp̃i ⁊ p̃dicatiõe ⁊ gr̃a expulſi. i ¶ Admo net iterũ degentes in diuerſis erratibus au ferre clauſtra moꝛtis. Ib hoc eſt ſupbiam ⁊ cupiditatẽ ⁊ auariciã quia ꝑ has tres om̃is homo ad infernuȝ de ſcendebat. Eleuate ſc̃ poꝛte eternales. ¶ id eſt gratia baptiſ matis. honoꝛ chꝛiſma tis. ſalus p̃dicatõnis per quas rex gloꝛie di gnatus eſt introire. k Ib Merito virtu tum dñs dictus. quia virtute ſua conculcãs inferos. cum triũpho rediens ad ſuperos. Rex gloꝛie. ¶ qui facit ſe gloꝛificando gloꝛioſos.

Oꝛatio.

Tabilitoꝛ terre deus (cui cũcta mundi plenitudo de ſeruit) reſtitue nos in innocentiã vite vt poſ ſimus te pꝛeuio. mon tem ſanctificationis aſcendere. Per domi num noſtrũ ieſum ⁊c̃.

a ¶ Dicit mater eccl̃ia. ſe leuaſſe ani/mã ſuam ad contemplationẽ celeſtiũ re/rum. ꝑ ſpem fidem ⁊ charitatem. quia hu mana facile deſpicit qui diuina conſpe/xerit. Erubeſcere eſt repentina conturba tione animi confundi. quod non euenit eccleſie. quia in deum confidit.

b ℭ Ridere. plerūq3 benigni. irridere aūt ſp aduerſi eſt. ⁋ Inimici eccl'ie. ſūt demones. heretici. vicia. pctā. Nō cō fundenť. ꝗ expectāt dñm. neq3 h neq3 in futuro. ℭ Expectare ē ſub maloꝝ patia deū viriliter ſuſtinere vt ille veniens in iudicio. reddat qđ deuoti animus exuectabat.

uoluāt iugiter tpa. a ſequēdo ſeſe dicta: g ℭ Delictū quidā volunt leuius eſſe ꝑeccatū quaſi derelictū. dictū ab eo ꝙ vi ā3 derelinqt equitatis. ⁋ Iuuētutis id eſt. que in adoleſcētia geſſi. ℭ Ignorātias dixit. q2 multa facimus. que mala eē neſcimus iđ ꝑcatur ne delicta eius memīerit ſ3 potius memor eius ſit ꝑ ſuā miſericordiā.

c ⁋ Propheta dicit nō optando. ſed ꝓphetando confundantur. Cōfundenť em̄ ꝗ uſq3 in finē in malicia perſeuerant. ℭ Vanū dicimus inſtructuoſum atq3 vacuu3. qđ a dño ꝓbať alienum. A vel optatiue confundanť hic ꝑ pctīs ſalubriter. ꝙ ſi hic nolūt cōfundanť tande3 eternaliter d ℭ Vie dicte ſunt a vehendo. ⁊ ſignificāt hic mādata Semita dicta quaſi ſemi via. q2 āguſto calle dirigitur. nec vulgo nota eſt. ſed oculto itinere ambulatur. ⁋ Per ſemita3 ītelligiť anguſta via que ducit ad vitā. Edoce me. ℭ qui ſermo nō ad callē ſed ad legē magis noſcitur ptinere.

e ℭ Dirige me ad vitā ptinet. doce ad ſciētiā ⁋ .i. vt nil ꝑuerſe agā. ℭ Salutare ē xpiano vt deū ſibi ſaluaré credat.

b Neq3 irrideant me inimici
mei: etem̄ vniuerſi ꝗ ſuſti-
c nēt te nō cōfundenť. Cōfū-
danť ÷ oēs ⁖ iniqua agētes
d ſupuacue. Vias tuas ꝺ dñe
demonſtra mihi ÷ ⁊ ⁖ ſemi-
e tas tuas doce me. Dirige
me ī veritate tua ⁊ doce me
q2 tu es de9 ſaluator meus
f ÷ ⁊ ⁖ te ſuſtiñi tota die. Re-
miniſcere mſerationu3 tua
rum dñe: ⁊ miſericordiaru3
g tuaru3 qua a ſeculo ſūt. De
licta iuuētutis mee ⁊ igno-
rātias meas ne memineris.
h Scđm miſericordia3 tuam
memēto mei tu: propter bo
i nitatē tua3 domine. Dulcis
⁊ rectus domin9. ꝓpter hoc
legem dabit delinquentib9
k in via. Diriget manſuetos
in iudicio: docebit mites vi
l as ſuas. Uniuerſe vie do-
mini miſericordia et veri-
tas. requirentibus teſta-

g ⁋ Scđm tuā miſericordiā. i. nō ꝓpter meū meritū. ſed ꝓpter tuam miſericordiā memor eſto me. ℭ Merito etiam illius bonitas predicať de quo dicitur. nemo bon9 niſi ſolus deus.

i ℭ Dulcis. dr. a quo ſuauia dona preſtātur celeſtis vite. Rectus. ⁋ q2 reddidit vnicuiq3 ſcđm opera ſua. Legem. charitatis dabit. per quam dimittētes offenſa3. recociliamur deo. ℭ In via id eſt preſenti vita vbi lex ponitur. in qua recte viue cōmonemur.

k ℭ Directus quippe dicitur. qui de curuo rectus efficiť. Māſueti dicuntur. quaſi manu conſueti hoc eſt tolerātes iniurias. nō reddentes malu3 pro malo. Mites ſunt qui nullo furore turbanť. ſed leuitate animi iugiter pſeuerāt. illos dirigit in iudicio. q2 ad ꝓmiſſam beatitudinē eos facit ꝑuenire. Que vo ſint vie domini. ſequēti verſu exponit.

Tota die. ac ſi dic ēt. oī die. i. tnō inť poſito die. ſ3 ꝯtinua vita expectaui miſcđiā tuā ⁊ retributōnē. A Suſtinui itaq3 te. quē homīes putāt oblitū eoru3 dū tardas. expectās patiēter miſeratōis tue dilationē in ſubueniēdo. f ℭ Hūano vſu. hic diciť remiſcere. qui nūq3 pōt aliquid obliuiſci. Miſeratiões ꝑtinēt ad oꝑationes pias. Miſericordia vo ad clementē naturā quoniā miſeratio. opis eſt miſcđia. cordis. Secula dicta. ꝙ in ſe re

l ℭ Uniuerſe vie domini. miſericordia q2 ꝑuenit cuncta bonitate ſua. Ueritas quia omnia iuſte dijudicat. Quibus vo poſſunt talia cōuenire. ſequiť. Requirētibus teſtamentu3. H id eſt nouum. et teſtimonia. id eſt dicta ꝑcedentiu3 prophetarum.

m C Hoc bene referť ad pſonā eccle/ſie que ſe ſaluatā dicit ꝓpter nomē ieſu. qd̄ ligua nr̄a ſaluator interp̄tať. Pecca to meo multū eſt em̄. qꝛ niſi fuerit diuīa miſeratiōe ſubuentū. q̄tum vita ꝓtēdiť tm̄ humana fragilitaſ pctīs iuoluiť qm̄ cur ſu tpis ſp augetur.

ambitiōe refertus eſt. s C Multipli cate ſunt tribulatiōes eccleſie. dū cogita tiones ſuas p calamitates mundi (vbi ē ſeminata) diſtendit. neceſſe eſt em̄ vt co pioſo faſce deprimať. qui ꝓ multis affli gitur de neceſſitatib⁹ dicit quas pſecutoruz atq̄ hereticorū patie/bať inſidijſ. hi ſūt em̄ qui necē cupiūt īferre xp̄ianis. A Et ne/ceſſitates recte aduer ſitates dicūť. qꝛ neceſ ſarie ſūt ad regnū celo rum tendentibus.

m mentum eius et teſtimonia
eius. Propter nomen tuū
÷ domine :· propiciaberis
pctō meo: multuz eſt enim.
n Quis eſt hō q̄ timet dn̄m.
legez ſtatuit ei in via quam
o elegit. Aīa ei⁹ in bonis de/
rabitur: ⁊ ſemen ei⁹ heredi/
p tabit terrā. Firmamentū ē
dn̄s timentib⁹ eū: ⁊ teſtamē
tum ipſius vt manifeſtetur
q illis. Oculi mei ſemper ad
dominū: qm̄ ipſe euellet de
r laqueo pedes meos. Reſpi
ce in me ⁊ miſerere mei: q̄a
s vnic⁹ ⁊ paup ſum ego. Tri
bulatiōes cordis mei multi
plicate ſūt: de neceſſitatib⁹
t meis erue me. Vide humi/
litatem meā ⁊ laborem me/
um: ⁊ dimitte vniuerſa de/
v licta mea. Reſpice inimicos
meos qm̄ multiplicati ſunt
et odio iniquo oderunt me
x Cuſtodi anmā meā et erue

n C More ſuo iter rogādo dicit ꝓpheta. q̄s ē hō q̄ timeat dn̄m. cō ſtituta ē illi lex. ne ſub ſecuritate ignorantie peccet. in via. i. in ſan ctitate propoſiti. A Vel in via fidei. ſi em̄ timet. ſecuritate ſi decipiť. o H Anīa iuſti in bonis demora biť. hoc eſt pſeuerabit ſpando ī p̄mijſ futuriſ Semē ei⁹ C. i. opa bōa hereditabūt terrā viuētiū. i. in eterna ſe curitate recipiētur. et poſſeſſio eius. nulla vl teri⁹ expulſiōe turba/biť. qui em̄ aliquid ex hereditate ten3. firmiſ ſima poſſeſſiōe gloria tur. p I Nos in firmi ⁊ imbecilles. ſi ti memus dn̄m. erit nr̄m firmamētū. ne ab hui⁹ ſeculi fluctib⁹ quacia mur. ⁊ manifeſtať lex nobis in xp̄o. q̄ prius velata erat p lrām. C Et valde nobiſ ne ceſſariū. vt lex ei⁹ ipi⁹ munere declareť no/bis. ſine q̄. nec intelligere q̄cq̄ bōi. nec p ficere poſſum⁹ q I Oculi mei ad do minū. i. ocl'i cordis. vel mēs mea ſp cogi tet dn̄m. qm̄ de laq̄o diaboli ſenſ⁹ meos (a q̄ pri⁹ p voluntates ſeculi capiebar) euellet. r C Supi⁹ dixit. oculi mei ſp ad dn̄m. nūc dt̄ reſpice ī me queadmodū ego ī te. Miſerere mei. I qꝛ miſer ſū vnic⁹ ē ppl's xp̄ian⁹ C q̄ vnic⁹ ē ei. qꝛ ſolus ſacramēta fidei cuſtodit. paup qm̄ a mūdi illecebris ſegregat⁹. nulla ſeculi

G Vel neceſſitates. venialia dicit pctā. ſi/ne quibus viuere non poſſum⁹ t A C. Vi de. i. ꝓpicius reſpice. Humilitas eſt eccleſie quando indiſciplina/tos docendo ſuſtinet. C Labor ipſius ē. qꝛ multis pſecutiōib⁹ fa tigať. Merito ſibi oīa peccata deprecatur di mitti. qꝛ durus labor tolerātie. ſemp clemē tiā iudicis expectat. i. ꝓpter iſtā humilitatez ⁊ labore. mereť indul gentiā delictorū. v I Reſpice. vox eccl'ie ꝓ pſecutoribus C Orat vt redeant. qꝛ quē ille reſpicit. ſi/ne dilatiōe cōuertitur Multiplicati ſunt. in pctīs. Odio iniq̄ addi dit. qꝛ ⁊ iuſtū odiū eſt vt illud ē pfecto odio oderaz illos. Iſti autē non illo iuſto odio ſed iniquo ode/runt me. x I Cuſtodi vox eccleſie. ſupplicat vt cuſtodiatur. A Ne decli/net ad imitatiōnē eorū ⁊ eripe. ab omni malo. I Ne confundar. neq̄ hic ne/q̄ in futuro. qꝛ in te ſperaui ⁊ te iuocaui C Ipſuz enim elegit inuocare. qui ne ſcit pie ſupplicātes abijcere. A Quia igiť nō in me ſed in te ſperaui. nō cōfun dar. y C Innocētes. paruulos dicit

ſacro baptiſmate regeneratos Rectos ꝙ tā matura etate ꝯuerſi ſunt a pctis. Ibo vero illos adheſiſſe dicit eccl'ia ſibi. quoniā ſuſtinuit deū. patienter aduerſitates ſuſtinēdo. 3 ¶ Libera deus iſrael. i. deus de teviuentium.

tionū non timebat. Complacere eſt cum ſanctis eternā gratiā promereri. Ir ¶ In veritate. i. in xp̄o qui eſt veritas Gratia igitur illuſtratus. deoꝗſibiq; complacuit in mente. d Ir Non ſedi in

A Uel o deus libera iſrl'. i. ppl'm quē ad viſionē tuā preparaſti. ¶ Quia ipſos gratos hꝛ:qbus ꝯſpectū ſue cōtēplatiōis indulget. Oratio.

Ibera nos ab oībus anguſtijs noſtris mitiſſime de⁹: q̄a ad te aīas noſtras erigim⁹ obliuiſcere qm̄s delicta iuuētutis ⁊ ignrātie prioris et ſi quid negligenter delinquimus. clementer ignoſce. Per dominū.

¶ Totus h pſalm⁹ ad pfectum aptandus eſt xp̄ianum. ſed tn̄ cū a tali hymnus dr̄. neceſſe eſt. vt ad xp̄m dominū intelligētie virtute referatur.

a ¶ Judica me dn̄e poſtulat enim vir ſanctus iudicia. quia certus erat de eius miſericordia. In innocentia ingredit. i. int pec catores habitans nō peccat. Nō cōfidit etiam in ſuas vires ſ in deum. ideo non infirmabit. b Ir Probari ſe rogat eccl'ia. vt ſe cognoſcat ⁊ ab alijs cognoſcat. ¶ Due ſunt temptatiōes. vna

me. non erubeſcā qm̄ ſpera-
y ui tn te. Innocentes et recti
adheſerunt mihi. quia ſuſti
3 nui te. Libera de⁹ iſrael. ex
oībus tribulbtiōibus ſuis.

Ipſi ÷ pſalmus:- dauid.

¶ Totus pſalmi huius textus ad perfectum. aptādus eſt xp̄ianū. qui de diuerſorū laude meritorū in eccleſia pſeuerans. diuinis ſe bn̄ficijs conſolatur. Pſalm⁹. xxv.

a Udica me domīe quo
niam ego ī innocentia
mea ingreſſus ſuz. ⁊ in dn̄o
b ſperās nō infirmabor. Pro
ba me dn̄e ⁊ tempta me. vre
renes meos. et cor meum.
c Quoniaz miſcdia tua ante
oculos meos eſt. ⁊ cōplacui
d in veritate tua. Nō ſedi i cō
cilio vanitatis. ⁊ cū iniq̄ ge
e rētibus nō introibo. Odiui
eccleſiā malignātiū. ⁊ cū im
f pijs nō ſedebo. Lauabo in-
ter inoncētes man⁹ meas. ⁊
circumdabo altare tuuz do
g mine. Et audiā vocem lau/

cōſilio. i. non ſum cōiunctus his. ꝙ contra chriſtum meū vanum agunt concilium. Introitus hic initium ſignificat opatiōis male quod vir ſanctus a ſe profitetur alienum Uani autem ſunt. qui caducis inq̄ſitionibus occupātur. ⁊ in ſuperflua narratione tēpus cōſumunt. Impij aūt qui queſtionibus peruerſis ſcripturas diuinas deprauare contēdunt vt heretici.

e ¶ Non ſatis eſt vitaſſe pṽerſos ⁊ malos niſi in mēte diſpliceant. ideo dicit. Odiui eccleſiam. Ir id eſt iudeorum vel hereticorū. qui maligni dicuntur Et cum impijs qui non ſolū mala cogitauerūt. ſed in opere perfecerunt. cū his placituz non habebo.

f ¶ Lauit manus ſuas quiſq̄s ꝓpria facta lachrymabili ſatiſfactiōe diluerit. Altare aūt ab altitudine dictū q̄ſi alta ara. Ir et ſignificat fidē. quaz circūdare. eſt opibus bōis ornare. ¶ Uel altare celeſte quo dn̄s introiuit ſacerdos pro

dn̄i. q̄ bonos tēptat vt eos erudiat. altera dyaboli. q̄ ſp ducit ad mortē. Ure renes. Ir id eſt ſpm̄ ſanctū adhibe delectatiōibus. Et cor meū. i. cogitatōibus meis ſpm̄ ſanctū adhibe. c ¶ Quia domini miſericordiā ante oculos cordis propheta habebat, ideo pericula tempta

nobis. A Uel altare. i. mentē. g A Et audiā vocē laudis. i. diſcā quō te laudē nō ex ip̄o bono de me pſumens. ¶ vocē āt laudis forte illō dic qō in celeſti tēplo corā xp̄o ſp canit. Sctūs. ſ. ſ. dn̄s ds ſaba. Et ſe enarrare dic mirabilia q̄ q̄tidie btā canit eccīa ī celebatiōe miſſaꝝ

e

i ℞ Dñe dilexi decorē dom⁹.i.ſctōs ſa cerdotes ⁊ alios ſctōs. ℂ In qb⁹ glīa dci habitare cognoſcit̄.locū habitatōis: ſignificat arcanū hūani pectoris. Glie tue: qꝛ xp̄s glorioſum efficit q̄cquid inhabitare dignat̄. ijdem em̄ ſūt decor domus dei et locus habitatōnis eius ℟ Diligere igit̄ decorē dom⁹ deiꝛ eſt bonos in eccleſia diligē. qui decorant eccleſiā. k ℞ Ne perdes cū impijs ſcꝫ iudeis qui per impietatez mitem tradiderūt. ℟ Uel impij omēs mali ſunt. ℂ Uiri ſanguinum ſunt.qui carnaliter viuūt.vel q̄ xp̄i ſanguinē fuderūt.Tales pereunt ꝺ futura hierl̄m l ℞ In In quorū manibus.i.in opibus eorū.iniquitates ſunt Repleta ē dextera muneribus: quando proditor iudas pecuniaz pro xp̄o accepit. ℟ vel illorū q̄ ſi quid bonī agunt: p munerib⁹ faciūt. ℞ ℟ Nō em̄ eis datū eſt ad accipiēda eterna.cōuertūt ad ſeculi dona.eſtimātes queſtū eſſe pietatem. m ℞ Ego aūt in innocentia.Eccleſia loquit̄ pro ꝑte bonoꝝ. ℂ ⁊ ꝑ ſtudium vite ſctē ingreſſa in theſauros ſpirituales. Redime me. i.in aduentu tui precioſo ſanguine. Miſerere.ſ. in h̄ mūdo. vbi ſupplicātibus parcis. n ℞ Pes meus.i. ſenſus me⁹ vel affectio mea ſtetit in xp̄o qui eſt recta via. In eccleſijs. ℂ in populis chriſtianis.dicit ſe laudaturum domīnum chriſtum.

dis: ⁊ enarrē vniuerſa mira
i bilia tua. Dñe dilexi decorē
mus tue: ⁊ locū habitatio-
k nis glīe tue. Ne ꝑdes cū im
pijs aīam meā: ⁊ cum viris
l ſanguinū vitā meā. In quo
rū manibus iniq̄tates ſunt:
dextera eoꝝ repleta eſt mu-
m neribus. Ego autē in inno-
centia mea ingreſſus ſum:
redime me ⁊ miſerere mei.
n Pes meus ſtetit in directo
in eccl̄ijs bn̄dicā ÷ te :- dn̄e.

Pſalmus dauid ÷ priuſ q̄ꝫ liniret̄ :- ℂ Uox prophete dicētis ſe deuz metuere ⁊ nullū alium formidare. qꝛ inter aduerſa ſeculi ipſe eſt ſuffugiuz eius. ⁊ ſpiritu ꝓphetie.ſpē ſibi future beatitudinis pollicetur.

Pſalmus.xxvi.

Dominus illu
a minatio mea ⁊ ſalus
mea: quem timebo.
b Dn̄s ꝓtector vite mee. a q̄
c trepidabo. Duꝫ appropiant
ſuper me nocētes. vt edent
d carnes meas. Qui tribu-
lant me inimici me: ipſi in-
firmati ſunt et ceciderunt.

Oratio.
Argire dn̄e miſericordiā tuam famulis ſupplicibus. ⁊ fac nos in tua veritate deuotos. vt actibus in innocentiā reſtitutis. liberari mereamur ad impijs. Per

℞ Unctus eſt Dauid ſemel ſub p̄re ieſſe in bethleeꝫ. ſecūdo in hebron. tercio quādo regnauit ſuper iſrael. Sed de his tribus vnctōnib⁹ media ad iſtū pſalmū ꝑtinet dauid: figuram chriſti tenet. vnctus eſt chriſtus in baptiſmo.

a ℞ Uox eccl̄ie ad xp̄m. dicit ſe nō formidare vllis tenebris obtegi. quaꝫ dn̄s ſemper illumīat ⁊ ſaluat. nec poſſe vlluꝫ timere tali defenſore ꝓtegente.

b ℞ Cōfitet̄ ſe hr̄e ꝓtectorē ip̄m dominū idcirco non metuit coraꝫ inimico trepidare id eſt dyabolo vl̄ heretico ſeu perſecutore.

c ℂ Dū appropiant ſup me. Truculentiuꝫ inimicorum. hic vota oſtendit. qui non ſolū extinguere. ſ etiā auiditate furor̄. ip̄as humanas carnes cupiūt crudeliter deuorare. ℟ Uel carnes: affectus carnis ſūt. q̄ ſunt cibus nocentiū inimicorum ſpirituuꝫ ⁊ perſecutorum. vl̄ etiā corpora ſanctorum. ipſis ad perſequendū conceſſa: carnes ſunt quibus veſci delectant̄ ꝑ ſeq̄ndo. d ℞ Qui tribulāt me.i. demōes vl̄ ꝑſecutores. tūc infirmati ſunt q̄n xp̄s ſuſcepit nr̄am hūanitatē. ℂ Illi etem̄ corruūt: q̄ innocētē ſanguīeꝫ deuo-

rare feſtinant. e ¶ Caſtra eñ valida munitio eſt. quā expugnare facile nō poleſt impetus irruētis. ſ3 hec oīa dicit ſibi eſſe cōtemptibilia cū valleť auxiliatione diuina. f ℞ Si exurgat aduerſum me p̄liū. Preliū dicit eccleſia pugnas demonū. ⁊ ſe ſperare in auxiliū ⁊ defenſionem chriſti. ¶ In ꝯcitatis enī p̄lijs glīa vincētis ſemp apparet. Nō virtus probatur latere q̄ nō fuerit explorata certamine. g ℞ Unā petij quidā putāt vnā charitatē ſiue gratiā aut certe ip̄a'n petitōȝ dicit. cū in hebreo neutraliter vnū dicatur. i. dn̄m hanc. i. dn̄m req̄ram ⁊c̄. Ut inhabitem in domo dn̄i. i. in vita ꝑpetua. ¶ Et hoc nō in paruo tp̄e ſed in oībus dieb⁹ vite mee h ℞ Ut videā voluntatē dn̄i. i. dilectionē dei. ¶ Videt etiam voluntatē dn̄i. qui p̄cepta eius intelligit ⁊ cuſtodit. Ille viſitat templū eius: q̄ eccleſiam xp̄i ſacris admonitionibus corroborat. ¶ Vel templū: ꝯtemplationē dicit glie domini. h3 enī alia lr̄a vt cōtempler delectōe m dn̄i. i ℞ Abſcondit ergo eccleſiā apud ſe xp̄s ne ſibi tentationū obeſſent ꝑcelle. vel vt ait ap̄ls. Mortui enī eſtis. ⁊ vita v̄ra abſcondita eſt cū xp̄o in deo. Non dicit malos dies eſſe. ſed in n̄ris opibus malis mali eſſe dicuntur. ¶ In abſcōdito tabernaculi. i. in diuinitatis ſecreto potētie ſp nos ꝓtexit ⁊ ꝓtegit ℞ Vel in die maloꝝ q̄ mali vigēt. ¶ Abſcōdi eſt q̄rētiū oclis nō p̄beri. ꝓtegi aūt ab omni metu ꝑiculoq3 liberari. k ℞ In petra exaltauit

e Si ꝯſiſtāt aduerſuȝ me caſtra. ñ timebit cor meū. Si
f exurgat aduerſū me p̄liū. i
g h̄ ego ſperabo Unā petij a dn̄o hāc requirā. vt inhabitē in domo dn̄i oīb⁹ diebus
h vite mee. Ut videā voluntatē dn̄i. ⁊ viſitē tēpluȝ ei⁹
i Qm̄ abſcōdit me in tabernaculo ſuo. in die malorum ꝓtexit me in abſcondito ta
k bernaculi ſui. In petra exaltauit me. ⁊ nūc exaltauit
l caput meum ſup inimicos meos. Circuiui ⁊ immolaui in tabernaculo ei⁹ hoſtiā vociferatōis. cātabo ⁊ pſal
m mū dicā dn̄o. Exaudi dn̄e vocē meā qua clamaui ad te. miſerere mei et exaudi
n me. Tibi dixit cor meū exquiſiuit te facies mea. facieȝ
o tuā dn̄e requirā. Ne auertas faciem tuā a me. ne declines in ira a ſeruo tuo.

in xp̄o ꝑ fidem. Nunc exaltauit caput ¶ ℞ Caput hic ꝑ mēte ponit. q̄ vegetāte poſſum⁹ ꝯtineri. Sup inimicos. ℞ Id eſt mot⁹ carnales. ¶ Siue appetitus vicioſos. ſupra q̄s mēs n̄ra erigit q̄ſi diuino adiutorio pura ſeruat. l ¶ Circuiui hoc eſt aīo pſcrutat⁹ ſū q̄ potētia celū fecit deus ⁊ oīa ex nihilo creauit. ℞ Hoīez redemit et mūdū in eū credentē. ⁊ inueni q̄d īmolē ſcȝ laudē. ¶ Et inmolaui i tabernaculo ei⁹ id ē obtuli in ei⁹ eccleſia ſacrificiuȝ laudis. Vociferatōis dicit. ſ. ꝑ magnitudīe laudis ℞ ¶ Cātabo. i. p̄dicabo. Pſalmū dicā. idē ope cōplebo. ¶ Cātare eſt eñ ſola voce landes dicere ſ3 pſallere ope p̄dicare. m ¶ Nūc iterū rogat eccleſia. vt exaudiať. clamauit eñ ⁊ prius cuȝ dixit. vt inhabitē ī domo dn̄i. ſ. q2 diuinarū rerū nulla ſatietas eſt ſ3 quāto guſtať de⁹ tāto ſuauius appetitur plus. vel iō iterat. q2 ſpe habitat ī eťna gloria nondū re. n ¶ Itaq3 vir fideľ. cor ſ3 eſt deſideriū ſuū dixit ad dn̄ȝ loq̄ q̄m ſ3 videbať offerre q̄ō cogitabat. ℞ Facies mea. i. p̄ntia mea tuā. vľ pulcritudo aīe mee a te data tuā pulcritudinē. ¶ Querit xp̄o faciē dei. qui ſe ſctā ꝯuerſatōe cuſtodit. De q̄b⁹ dictū eſt. Btī mūdo corde q̄m ip̄i deū videbūt Geminat quoq3 faciē tuā requirā. vna quidē res ſed frequētata oſtēdit q̄ ardēti ſtudio xp̄m querebat. o ¶ Sanct⁹ eñ vir rogat. ne a facie dei reddať alienus. Iterumq3 rogat. ne ab ipſo declinet deus tunc q̄ſi ſanctis vultum ſue ma

31

leſtatis indulget. Irā ponit iudicij tpus cū diſcernit malos a bonis. A Uel nō in ira declinat. qn̄ cadere pmittit vt cauti or ꝛ fortior ſurgat. p C Petit pp̄ha ne deſeraſ a dn̄o. ſcit. n. ſi ille reliq̄rit nulla ptās ſe regere p̄ualebit. N Salutaris p noſter. xp̄s eſt. ꝛ h̄ rogat pp̄ha. ne deſpiciatur ab illo. i. ne cōmittat vlla peccata p que q a deo deſpiciatur.

reedificabo illud. Mētita eſt iniq̄tas ſibi qꝛ vniuſcuiuſq; viciū in ſuū recurrit auto rē. C Bene dixit autē ſibi. qꝛ penas recipit ſui mendacij. q̄ falſuz teſtimoniū p ferre cōtēdit. t N Uox eccl'ie q̄ q̄uis tot piculis ſit expoſita

A Quaſi diceret fruſtra creaſti de⁹ ꝛ rede miſti ſaluator ſi deſpicis me cōſeruare in bo no qd̄ dediſti q̄a ſine te nihil ē conat⁹ me⁹. q C Patrem ſuuz. adaz primū hoiem dicit. matrē eius vxorez euam. vnde generatio humana deſcendit. hi dereliq̄runt me in iſta miſeria ad quā me expoſuerunt. Dn̄s autē carne accepta aſſūpſit me. N Loco. ſ. veri parentis ad hereditatem eternam. r C Legē pōne mihi. poſtulat pp̄heta legem ſibi ſtatui. i. euangelij intellectū venturis aperiri. In via tua .i. in chriſto Propter inimicos. i. hereticos qui illā ſemitā hoc eſt intelligentiaz ſcripturarū praua intentōne ſubuertere nitebātur. A Uel o dn̄e quia ad te tendo. ꝛ iam etiā in via ad te ſum. pone legē in ea. me dirigentez

p Adiutor meus es tu ne derelinquas me: neq; deſpicias me deus ſalutaris meus q Qm̄ pater meus ꝛ mr̄ mea dereliquerūt me: dn̄s autez r aſſumpſit me. Legem pone mihi domine in via tua: et dirige me in ſemita recta p s pter inimicos meos Ne tradideris me in anias tribulantium me. qm̄ inſurrexerunt in me teſtes iniqui. et mentita eſt iniq̄tas ÷ ſibi: t Credo videre bona dn̄i. in v terra viuentiū. Expecta dominū viriliter age. et cōfortetur cor tuū. ꝛ ſuſtine dn̄m

÷ Ipſi Dauid C Orat dn̄s xp̄s p id qd̄ homo eſt. vt eius audiaſ oratio. agit q; gratias qm̄ exauditus eſt rogans. vt ſicut ipſe ſuſcitatus eſt ptāte diuinitatis ſue ita ſaluus fiat ppl's eius nomini crediturus.

Pſalmus. xxvij.

a D te dn̄e clamabo deus meus. ne ſileas a

tamen credit ſe videre bona. id eſt accipe per fidem hereditatez regni celorum in qua ſancti cū xp̄o regnant v C Expecta dominū. ſcz qui pmittendo non fallit. qui preſtando nō imputat. nec improperat. Uirlit'. non ſoluz viris ſed ꝛ feminis eſt mādatuz agere Confortet cor. ne tedio fatigante deſperet Suſtine dominū. id ē ſuſtine quod pateris. non laſſeſcas neq; dā ſcedas. ꝛ quod credis expecta.

Oratio.

Efende nos a caſtris ꝛ a p̄lijs inimici adiutor omnium deus. vt in domo tua perpetuitate durātes mereamur vultū tuuz ſpiritali contēplatiōe ſuſcipere. Per.

C Dauid ſicut diximus interpretaſ manu fortis. et ſignificat ſaluatorem. qui fortis vtiq; manu. qꝛ proſtrauit principem tenebrarum. Notandū igitur hunc pſalmū tercium eſſe hor. qui paſſionē ꝛ reſurrectionez dominicā ſub breuitate cō memorant. a C Chriſtus domin⁹ clamat ad patrem tempore paſſionis: ne ab ip̄o ſileat. hoc eſt ne petenti non annuat ſed magis reſpōdeat. N Ne ſi dixiſſet. ſi ſilueris ero ſimilis pereuntib⁹. ſi taces non cognoſceris.

C Lacus autē ſignificat hoc ſeculū. la

ne errē. ꝛ ne aberrantē diſciplina tua deſerat. ꝛ dirige me vlterius in rectitudine anguſtiar. pp̄ter inſidiātes ꝛc̄. s N Ne tradideris me. i. vt nō ſatieſ aīm⁹ p ſecutorum de aduerſitatib⁹ q̄ accidūt mihi. Inſurrexerūt ꝫ xp̄m teſtes iniq̄ dicētes. Hic dixit. deſtruite tēplū hoc. ꝛ in triduo

cus enī dicif q̄ ſub ipa terra lateat. Ro gat ergo hūanitas verbi ne ſimilis eēt ceteris hominibus. q2 etſi cōem conditionez carnis aſſumpſit: excellentiā tn̄ omnium creaturarū ꝓmeruit. N Vel lacus infernum ſignificat.

pro malo vt qui perſecutores extiterant fiant cōuerſi poſtea laudatores chriſti.] g C Nō intellexerūt opa dei. ſez tūc qn̄ docuit pplm viā veritatis. Et in opa manuū eius vtiqꝫ nō conſiderauerūt: ſi cōſideraſſent: expauiſſent potius q̄ ſpreuiſſent. Sic ḡ illos dic̄ deſtrui vt nō iterū debeāt edificari. qḋ tn̄ videt̄ dictū eſſe ꝓphetice potius q̄ ad iracūdie qualitatem referendum.

b N Orauit chriſtus ī cruce ꝓ toto mūdo. Extulit manus. id eſt extendit eas in cruce. Ad templū ſanctū hoc eſt vt templuz patri ꝑpararet. id eſt corpus eccleſie. C Nō eſt etiā abſurdum. tēplum accipi celū: quoniā dn̄i ſedes eſſe diuina lectiōe mōſtratur.

c N Peccatores: latrones inter q̄s pendebat dicit. C Cuz opantibus iniqtatem petit ne hr̄et aliquam portionem.

d N Loquebātur iudei pacem cum chriſto dicentes. magiſter ſcimus quia verax es. Erat pax ī eorū labijs ſed in corde malicia. C Qui iuſte mali dicebantur: quia proximū malicioſe ꝑdere feſtinabant.

e N Petit illis dari ſm̄ opera ipſorū. nō optando ſed ꝓnunciādo. Et ſm̄ neqtiaz adinuētionū. C Hoc eſt vt innoxio nocerēt qui ad eos venerat ſaluandos. vt euz morti traderent.

f C Quatuor ſunt ſpecies retributionuz quarum vna eſt cū tribuuntur mala pro bonis ſicut iudei chriſto. Altera cum bonum pro bono. vt deus electis. Tercia cum retribuitur malum pro malo. vt eſt illud. Jte in ignem eternum. Quarta cum tribuitur quod hic dicit bonuz

me:* neqn̄ taceas a me:· ꝛ aſſimilabor deſcēdentibuſ
b in lacū ÷ Ex:· audi* dn̄e:· vocē deꝑcationis mee dum oro ad te. dum extollo manꝰ meas ad tēplū ſctm̄ tuū.
c Ne ÷ ſimul:· tradas me cuz peccatoribus. ꝛ cum operātibus iniquitatē ÷ ne ꝑdes
d me:· Qui loquunt̄ pacem cum ꝓximo ſuo. mala autē
e in cordibꝰ eoꝝ. Da illis ſm̄ opa ipſoꝝ. ꝛ ſm̄ nequitiam
f adinuētōnū ipſoꝝ. * Scdꝫ opa manuū eoꝝ:· tribue ill'. redde retributionē eoꝝ ipis
g Qm̄ nō intellexerūt opera dn̄i. ꝛ in opa manuuz eius. deſtrues illos ꝛ non edificabis
h ÷ eos:· Benedictus dominꝰ. quoniā exaudiuit vo
i cē deꝑcatiōis mee. Dn̄s adiutor meus ꝛ ꝓtector meus. ÷ ꝛ:· in ipo ſpauit cor meū ꝛ
k adiutus ſuz. Et refloruit caro mea. ꝛ ex voluntate mea confitebor ei. Dominus fortitudo plebis ſue. et protector ſaluationū chriſti ſui ē.

b C Bn̄dictꝰ dn̄s Vox xp̄i ad p̄rem. qm̄ exaudiuit (ꝙ eſt vtiqꝫ benedictus: ꝛ ſi nō exaudiat vocē deꝑcationis) dicēs clarificaui ꝛ iteꝝ clarificabo'. ſed ꝓprie benedictus dicitur cū gratias agimuſ benedicendo. apte igitur dictus eſt benedictus qui exaudire dignatus eſt.

i C Adiutor. ad pericula vite pertinet. ꝙ p̄re adiuuāte in paſſione ſupauit. protector. q̄a eū ab inſidijs dyabolicis ſua defenſiōe vallauit. in morte ſperauit humanitas in diuinitatē. Adiutꝰ ſum in tribulatiōe vt reſurgerem.

k C Floruit ḡ caro. qn̄ ex virgine ſine peccato emicuit tanq̄ꝫ pulcrum floris decus vt Eſaias. ꝛ flos d̄ radice eius aſcēdet. ſed refloruit: cum reſurrexit ꝯfitebor. N Ut illud. Confitebor tibi domīe pater celi ꝛ terre ꝛc̄. l C Merito dicif dominus fortitudo plebis ſue. quādo aduerſa cuncta ipo auxiliāte ſuperauit. Protector: quoniā eos tegit ꝛ liberat ab imminentibus malis. Saluationum. id eſt iuſtorum.

I Addidit. xp̄i ſui. q̄cunq; enī in xp̄o baptiſatus eſt: ⁊ ip̄e xp̄s. i. vnct⁹ vocat⁹ eſt. m O Orat hūanitas v̄bi pro pp̄lo xp̄iano (ꝓpter quē ⁊ ꝓbat̄ eē aſſūpta) vt ſatiſfactiōe fideli in h̄ mūdo ſaluus fiat.

nus deus. Afferte nōi eius. nomē p̄ris fi lius eſt. gl'ia xp̄i: eccl'ia eſt. i. vt ꝑ vos no mē ei⁹ in cūctis gētibus īnoteſcat. Ado rate in atrio ſancto. O Id eſt colite eū in cōſcia v̄ra mundiſſima. ipſa eſt enī au la regalis ⁊ habitatio ſpiritusſancti.

Hereditatē xp̄i eccl'iaȝ dicit quā ſuo ſctō ſan guine acquiſiuit.
A Que patris eſt et ſua: q̄a dixit om̄ia tua mea ſūt ⁊ mea tua. huic hereditati petit bene dici. vt virtutib⁹ ⁊ nu mero augeat̄.
O Regere pp̄l'os de uotos petit ne carna lia cōcupiſcāt. Extol lere vt intellectu ſcrip turarū ⁊ ope ſancto ꝓ ficiāt. vt a terrenis vi cijs purgati ad eterna premia ꝑducant̄. et h̄ petijt debere fieri vſq; ad illud ſeculū eternū cui nullū aliud ſucce dit.

Oratio.

Ortitudo oīm for tiſſime deus: ſalua pp̄l'm tuū a deſcenden tibus ī lacū: ⁊ ita nos in templo ſctō tuo vna nimiter innecte: vt pa cē quā ꝓximis ore ꝓ ferim⁹ cordibus tene amus. Per.
C Conſummatio ta bernaculi ꝑfectiōeȝ ſi gnificat eccl'ie catholi ce, que per totū orbeȝ

m Saluū fac pp̄l'm tuū dn̄e et bn̄dic hēditati tue: ⁊ rege e os ⁊ extolle illos vſq; ī etn̄ū

Pſalmus dauid ÷ in cō ſummatione tabernaculi :·
C Credentes ꝓpheta ge neraliter admonet. vt dn̄o ſacrificia deuota mēte ꝑſol uant ſeptenaria narratione ſanctiſpūs virtutes enume rans. Pſal'. xxviij.

a ÷ Afferte dn̄o filij dei :·: afferte dn̄o filios arie
b tū. Afferte dn̄o gloriā ⁊ ho norē: afferte dn̄o gloriā no ni eius: adorate dominū in
c atrio ſancto ÷ eius :·. Uox dn̄i ſuꝑ aquas: deus maie ſtatis intonuit: domin⁹ ſuꝑ
d aquas multas. Uox domi ni in virtute: vox dn̄i in ma
e gnificentia. Uox dn̄i ꝯfrin gētis cedros: et confringet dominus cedros libani.

c I Uox dn̄i. id eſt ꝑdicatio dei. ſ. chriſti ꝑ ſe ⁊ apoſtolos ſuos. ſuper aquas. i. ſuꝑ po pulos. vt eſt illud. aq multe pp̄l'i multi De⁹ maieſtatis. deus pote ſtatis. intonuit domi nus ſuꝑ aquas. i. ter ribilit̄ ꝑdicauit de ta bernacl'o aſſumpti cor poris populis dicēs: penitentiā agite.
S Ecce primū donuȝ ſpūſſancti ſcȝ Timor quem ꝑdicando chri ſtus cordibus hoīm dedit. Initiū eī ſapiē tie ⁊ penitentie timor domini eſt.
d I Merito ꝙ vox dn̄i in v̄tute dicit̄. q̄a in vnoquoq; ſancto lo quitur. C Et ei nul lis obſtaculis obuiat̄ In magnificentia. q̄d enī ſpūſancto magni ficentius: q̄ illumina to corde ſentire facit. vt appetāt̄ bōa: ⁊ peſ ſima queq; fugiant̄.
S In virtute donuȝ pietatat'. In magnifi

ꝓbatur eſſe conſtructa. Eſt enī totus iſte pſalmus. ſpūſſancti laude pleniſſimus. I Uox xp̄i ꝑdicatores admonet qui ꝑ gr̄am ī adoptōeȝ filioꝝ vocati ſūt. Quid admonet afferre: predicationē ⁊ exēplū. a I O Arietes apl'i ſunt accipiendi. O Aries enī dictus q̄ſi a fronte ruens. id eſt diruēs. I Qui duo cornua hȝ in capite ſicut ſancti apl'i habuerunt duo teſtamenta que ꝑdicauerūt. Filij arietū. ſucceſſores aploꝝ ſunt. b I Afferte dn̄o gloriā. vt ꝑ opera v̄ra glorificet̄ eter

tia: donū ſcīe notat̄. e I Cedri dicūt̄ ſuꝑbi vl' ſublimes. O Bn̄ enī cōpat̄ ce drus ſuꝑbis. q̄ nullos vtiles fruct⁹ gene rat. ſic nec elatō deteſtabilis q̄ pctm̄ intu lit mūdo. Cedri q̄ in libano naſcūt̄: altio res ſiūt cedris q̄ alicubi naſcūt̄ ⁊ ſignifi cat nobiles iſtius mūdi ⁊ reges. q̄ reliq̄s hoīes tanq̄ hūilia frutecta deſpiciūt: q̄s dn̄s cōfringet qn̄ abiectis ſuꝑbis hūiles eliget. G In cōfractiōe cedroꝝ. donū fortitudīs intelligit̄ dū fractos. i. hūilia tos ⁊ cōuerſos q̄libet ꝓ xp̄o ſuſtinē facit

f ℟ Iſte vitul⁹ ſignificat xp̄m. ſicut em̄ cōfringit vitulus virgulta tenera coꝛnibus ita xp̄s ꝯfringet iudeos. Qui etiam dilectus filius dei. dicit̄ ꝑ aſſumptionē coꝛpis ⁊ filius vnicoꝛniū. i. iudeoꝝ qꝛ ex ſtirpe iudeoꝝ ſꝫ carnē fuit. Judei vnicoꝛnes dicunt̄ ꝓ vna lege quā habuerūt ꝑ quā in ſupbia ſe extulerūt. Nos vtrūq̧ teſtamentū habem⁹ ipſi vet⁹ tm̄ recipiūt. nos duo coꝛnua habem⁹. id eſt vtrūq̧ teſtm̄. g ℟ Uox dn̄i incīdētis. i. auxiliū illi⁹ inter pſecutoꝛes q̄ ſuis ſctis ſubuenit. vt pſecutio furibūdoꝝ flāma ignis intelligat̄. vel. Flamā dicit libidines q̄s ꝑ ꝯfeſſionē et grām facit ceſſare. Concutit deſertū vox dn̄i. i. p̄dicatio. aīaꝝ q̄ deſerta fuerāt cōmouebit. qꝛ aīa q̄ vicijs occupata eſt. deſerta dicit̄. illis excuſſis habitabilis deo fit. ℂ Deſertū appellati ſunt q̄ necduꝫ fidei donū pceperūt. ℟ Quos cōmouebit dominus de infidelitate ad fidē. Cades interp̄tatur cōmotio tinee. G Interciſio iſta flāme: donū ꝯſilij innuit q̄ interrūpit̄ cōſenſus actuſq̧ pctī vel pſecutionis. in cōcuſſione ꝯo deſerti donū intellectus notat̄. h ℟ Cerui: p̄dicatoꝛes ſignificat. q̄s p̄parauit. qn̄ illis ſpm̄ſctm̄ dedit ac illos p̄dicare miſit. Reuelauit ꝯdēſa. i. obſcura diuinarū ſcripturarū ꝑ ſpm̄ſcm̄ illis patefecit. G Per ceruos igit̄ ſapiētes intelligunt̄. q̄ ꝯtēplatione. alta ꝯdeſcēdētes. A Superāt ⁊ repellūt venenoſas linguas hereticoꝝ. habes igit̄ ſeptimū donū ſpūſſcti. ſ. ſapiam.

f Et cōminuet eos tanq̄ vitulus libani: et dilect⁹ quēadmoduꝫ filius vnicoꝛniū. g Uox dn̄i intercidētis flāmaꝫ ignis: vox dn̄i ꝯcutiētis deſertū: ÷ ⁊ ꝯmouebit dn̄s deſertū :· cades. h Uox dn̄i p̄parātis ceruos. ⁊ reuelabit cō/denſa: ⁊ in tēplo eius oīs i dicent gloꝛiā. Dn̄s diluuiū inhabitare facit: et ſedebit k dn̄s rex ineternū. Dn̄s virtutē populo ſuo dabit: dn̄s benedicet pplo ſuo in pace.

Pſalmus cantici dedicationis domus Dauid.

ℂ Uox xp̄i ad patrē gratias agentis poſt eius gloꝛioſiſſimā reſurrectionē.

Pſal. xxix.

a Xaltabo te dn̄e quoniam ſuſcepiſti me. nec delectaſti inimicos meos ſuper me. b Deus meus clamaui ad te: et ſanaſti me.

ℂ Pro qua re. in eccleſia eius: omēs illi hec dona habētes referūt gl̄iam i ℂ Dn̄s diluuiū inhabitare facit. Hic ſignificat diluuiū baptiſmū ſiue aq̄s baptiſmi (quas purgat̄ hō ſicut ꝑ diluuium purgatus eſt mūdus) et eas ſpūſſctūs inhabitat. H Et ſedebit dn̄s in ſctis (q̄ ſedes eius dicunt̄) in eternū. i. in ſecucū ſeculi. vel ſedebit xp̄us ad dexterā patris. k H Dn̄s virtutē. i. fidē ⁊ foꝛtitudinē cōtra hui⁹ mūdi pcellas pplo xp̄iano dabit Et bn̄dicet hic ⁊ in futuro: qn̄ dicturus erit. venite bn̄dicti patris mei. In pace in ſemet ipſo. quia ipſe eſt pax vera nr̄a. Ørō. Dn̄a dn̄e ꝟtutē pplo tuo. et efficē nos tēplū ſpūſſcti: vt tibi de coꝛde puro holocauſtū acceptabile p̄parenus. Per. ℂ Domus ſignificat templū dn̄ici coꝛpis. Dedicatio ꝯo reſurrectionē eiuſdem dn̄i nr̄i. Tūc dedicauit cū a moꝛtuis reſurrexit. tunc em̄ coꝛpus ei⁹ in eternā gl̄iam pductū eſt. Dedicare em̄ dicimus cū nouitas domus alicuius in vſuꝫ celeberrimū deputat̄ Domus aūt dauid: ꝑpter ſemē eius eſt poſita. vn̄ ſaluatoꝛ. carnis traxit oꝛiginem. a ℟ Exaltabo te dn̄e. Uox xp̄i ad p̄em. vel vox eccl'ie ad xp̄m. i. laudabo te. qm̄ ſuſcepiſti me. ℂ Per diſpēſationē q̄ reſurrexi a moꝛtuis. Nec delectaſti. qꝛ non potuerūt iudei xp̄m extinguere ſicut voluerūt. Delectaſti ꝯo poſuit: ꝑ delectare feciſti. b ℟ Ørō xp̄i ſiue eccl'e. ſanaſti me. i. reſurgere me feciſti. ℂ Tūc ei ſanat⁹ ē xp̄s. qn̄ car

33

nem fragilitatis nr̃e. reſurgendo in et̃na vite gaudia collocauit ⁊ nos ſaluos fec̃ c A. N. Dñe eduxiſti. hoc expoſitiõe nõ eget. Manifeſtũ eſt eñ aĩam xp̃i cuȝ alijs aĩabus ſanctoꝝ. de inferno reuocatã a deo. C Deſcẽdentes vero in lacum ſunt. q̃ ĩ iniquitate iſtius ſeculi verſant̃. ſaluatus eſt itaq̃ꝫ a talibus: qꝛ a cõione eorũ liberatus eſt cũ reſurrexit a mortuis.

d N Propheta hortat̃ ſanctos vt laudent illũ a quo ſaluati ſunt. Memorie ſanctitatis eius dixit. qꝛ memor nr̃i eſſe dignatus ẽ. q̃ in vmbra mortis. i. pctĩ verſabant̃. N Id eſt memores ſitis iſtius bñficij quo vos liberauit.

e C Indignatio illius. mors eſt pctõris N Indignatio ꝺi fuit: qñ adã peccauit. Ira iuſta vindicta. qñ eum de paradiſo eiecit. Et vita in voluntate eius. vt q̃ fecerit voluntatẽ dei maneat in eterna vita Et ſicut in adã. ita in vno quoq̃ꝫ peccatore.

f N Veſperũ. tota vita iſta pñs intelligit̃ qꝛ per pctm̃ ade oẽs vſq̃ꝫ in finẽ ſeculi flent vel gemũt. qñ recordant̃ bona paradiſi q̃ ꝑdiderũt in adaȝ. Et mane: leticia. qñ in reſurrectõe ſil' i n libertatẽ veniũt. vl' alibi. Veſperũ qñ flebat maria. leticia qñ xp̃s reſurrexit. A Dicit ꝟo demorabit̃. i. diu morabit̃. qꝛ a tpe pctĩ ade vſq̃ꝫ in finẽ ſcl'i. g C Ego aũt dixi ĩ abũdãtia. Abũdãtia erat filio ſp ꝟgĩs marie. q̃ ꝟbũ caro factũ ẽ. ⁊ habitauit in nob̃. Iure dicebat ſe moueri nõ poſſe ineternũ a ꝺo. ſ. cui ſua maieſtas: ꝯſidẽtie dona ꝑſtabant. h C Dñe in volũtate tua. Vox xp̃i aſſerit ſibi hoĩ datã deſup ꝟtutẽ a pr̃e ꝟtutẽ. ſ. illã q̃ nõ mouet̃ a deo. A Quo immunis ab oĩ pctõ: oĩ grãrũ plenitudĩe reſplendet Sil'r ⁊ decorẽ illũ de q̃ ſcriptũ eſt. Specioſus forma p̃ filijs hoĩum. i N Tũc auertit ꝺs faciẽ ſuã ab adã qñ peccauit. Tũc turbat⁹ eſt qñ ſub maledictiõe de paradiſo ꝓiect⁹ eſt. A Vel a xp̃o ꝟtit faciẽ qñ paſſioni eũ expoſuit ⁊ cepit pauere ⁊ turbari ⁊ meſta eſſe hũanitas ⁊ carnis infirmitas.

k H Ad te dñe clamabo. xp̃s dñs hoc dicit. q̃ in cruce clamauit. cũ ꝓ redẽpto ppl'o patrẽ interpellauit.

l C Petit ẽ xp̃s nõ vt ñ moriat̃ ſ; ne caro ipſius corruptõe reſoluta maculet̃. H Ac ſi dixiſſet humanitas. nulla ẽ vtilitas q̃ ſanguinẽ effudi. niſi r̃ſurrexero a mortuis. A Si eĩ ñ reſurgã: nemĩ ãnũciabo. nullũ lucrabor iõ ſb̃dit Nũq̃d ⁊c̃ m H Nũq̃d ꝯfitebit̃ tibi puluis. i. ñ poterit turba ĩpiorũ q̃ adhuc velut puluis oĩ vento doctrine mouet̃ iuſtificari. ſi ego ñ reſurgã Nec etiã annũciabit veritatem tuã. hoc eſt xp̃m tuũ q̃ eſt veritas. n H Audiuit dñs. i. deus pater Miſertus eſt. qꝛ reſurgere me fecit a mortuis. factus eſt adiutor. qꝛ me fecit primogenitũ mortuoꝝ.

o N Conuertiſti planctũ meũ cũ dicerem triſtis eſt anima mea. In gaudiũ cum dixi Ite nunciate fratribus meis. C Conciſus eſt ſaccus. i. corpus xp̃i. cũ ꝓ nobis ipſe mori dignatus eſt.

c Dñe deduxiſti ab inferno
aĩam meã: ſaluaſti me a de-
d ſcendẽtib⁹ ĩ lacũ. Pſallite
dño ſctĩ ei⁹: ⁊ ꝯfitemini me
e morie ſctĩtatis ei⁹. Qm̃ ira
in ĩdignatione ei⁹: ⁊ vita in
f volũtate ei⁹. Ad veſperuȝ
demorabit̃ fletus. ⁊ ad ma-
g tutinũ leticia. Ego aũt dixi
in abundantia mea. nõ mo
h uebor ineternũ. Dñe: in vo
lũtate tua preſtitiſti decori
i meo virtutẽ. Auertiſti faciẽ
tuã a me. ⁊ fact⁹ ſum ꝯtur-
k batus. Ad te dñe clamabo.
⁊ ad deum meuȝ dep̃cabor.
l Que vtilitas in ſanguine
meo. dum deſcẽdo in corru-
m ptionẽ. Nunquid confite-
bitur tibi puluis. aut annũ
n ciabit veritatẽ tuam. Audi
uit dñs et miſertus eſt mei.
dñs ÷ factus :· eſt adiutor
o meus. Cõuertiſti planctuȝ
meũ in gaudiũ mihi. conci
diſti ſaccum meũ: ⁊ circũde

Precinxit leticia. ſ. p reſurrectõem immortalitatis. p ℂ Cãtare em̃ dixi mus ad mẽtis leticiã ꝓprie ptinere. Glo ria vo xp̃i: maieſtas patris a q̃ audiuit. hic eſt filius meus dilectus. A Et cã tat patri gl'ia filij. qm̃ cauſa eſt gl'ia filij. vt laudet p̃r et ametur. ℂ Et q̃ cõpunctus eſt ſemel. id eſt crucifi xus: nulle ſe vlterius ſbiacere memorat paſ ſioni. Cõfitebor. i. cuʒ ſcis eterna voce te lau dabo. Oratio.

Suſceptor oĩm cle mẽtiſſime deus: ne pmittas delectari inimicos nr̃os ſuper nos ſed ita nos in tua virtute corrobora. vt cõuerſo plãctu nr̃o in gaudiũ: memoriã ſan ctitatis tue iugiter ex colamus. Per.

ℂ Verba q̃ titulus ptinet ad xp̃m freq̄ter diximus referẽda cui totus hic pſalm⁹ aptãdus eſt. qm̃ eius paſſionẽ ꝛ reſurrectio nẽ decantat.

a ℂ Orat xp̃us ad p̃reʒ ex natura hũani tatis aſſũpta. ne õ ſua ſpe deiectus humane inſultatiõis patiatur obprobria. addens in eternũ vbi ei⁹ cõtem platio fixa pmanebat In tua iuſticia q̄ ꝯſue ſti ſubuenire roganti bus. Libera. ad peri cula huius mundi p tinet amouenda.

b ℂ Inclina dixit. ꝓpter mẽbrorꝫ ſuorꝫ ſuorꝫ humilitatẽ. vt qm̃ nõ poterat humana ꝯditio ad diui nitatẽ attingere. diuinitas inclinata ad eã deſcẽderet. Accelera. i. feſtina reſurre ctionẽ dare celerrimã. c ℂ Vox eccle ſie: in deũ ꝓtectorẽ. h̾ eſt in deũ defenſo rẽ. q̃ multi ſunt dij nũcupatiui nob aũt vn⁹ deus. vna fides. vnũ baptiſma. Do mus refugij ipe eſt in q̄ pater habitat. d ℂ Fortitudo. ptinet ad tolerãda q̄ paſſus ẽ. refugiũ ad finẽ malorꝫ qñ iſti⁹ ſcl'i iniq̃tates ſupauit fine glorioſe mortis. Dux erat humanitate dñs: qñ ſuũ nomen p vniuerſas gẽtes fecit cognoſci. Enutritũ ſe dicit q̃uſq; ad pfectõꝫ catholica eccl'ia ipſius mũere pueniret. ℂ A .i. paulatim ſctõs ag gregãdo corp⁹ ipſius id ẽ eccl'iam auget.

e ℂ Ergo laqueũ ab ſcõderũt iudei xp̃o. q̃ occultis eũ machina bant pdere inſidijs. vñ ſe dicit educẽdũ. i. reſurrectõnis bñficio ad ſupna velocit̾ ele uãdũ. Protectorẽ do minũ dic̄. q̃ eo ptegẽ te nulla p̃t aduerſitas ꝑualẽ. f ℂ In man⁹ tuas. i. ꝓtãti tue. ℂ Dignũ g̾ fuit. vt tãto ſuſceptori tal' cõmẽda ret ſps. Addidit etiaʒ q̃s eẽt iſte dñs q̃ ẽ ds̃ veritatis. illorꝫ ei de⁹ ẽ ſpãlit̾ q̃ veritatẽ diligũt nec ĩ aliq̃ falſitate mi ſcent̄. g ℂ Iuſte g̾ veritas. oderat vanita tẽ. q̃ vanitas ĩ falſita te verſat̄. ℂ Odire eĩ de⁹ dr̄ id qd̄ reprobat Addidit ſupuacue. q̃ nõ ſolũ vacua vanitas dr̄ ſ; etiã ſupuacua. A Vanitas eſt hui⁹ ſcl'i falſa felicitas que vacue obſeruat̄ q̃ pdit̄ ꝛ ſupuacue ob ſuat̄. qñ ꝓ ea bñda etiã male agit̄. h ℂ Speraui ĩ dño dic̄. vbi nihil vanũ ni hil ſupuacuũ ẽ ſ; totũ fixum. Exultare: ẽ cũ magna alacritate animi gaudere. Le tari: tempata mẽtis affectõe mulceri.

p diſti me leticia. Ut cantet ti bi gl'ia mea ꝛ ñ ꝯpũgar. dñe de⁹ me⁹. ĩeťnũ ꝯfitebor tibi.

In finẽ pſalmus Dauid.

ℂ Vox Xp̃i poſiti in cru ce orãtis patrẽ. vt de malis iminentibus liberet. agitq; grãs ꝓ ſe et populo fideli.

Pſalmus. xxx.

a In te dñe ſperaui non ꝯfundar ineternũ. iniu

b ſticia tua libera me. Incli na ad me aurẽ tuã. accelera

c ꝛ eruas me. Eſto mihi ĩ deũ ꝓtectorẽ ꝛ in domũ refugij.

d vt ſaluũ me facias. Qm̃ for titudo mea ꝛ refugiũ meum es tu. ꝛ ꝓpter nomen tuum deduces me ꝛ enutries me.

e Educes me de laqueo hoc quẽ abſcõdert mihi. quoniã

f tu es ꝓtector me⁹. In man⁹ tuas cõmẽdo ſpiritũ meuʒ. redemiſti me dñe deus veri tatis. Odiſti obſeruãtes va

g nitates ſupuacue. Ego aũt in dño ſperaui. exultabo et letabor in miſericordia tua.

i ℂ Ideo erat in altiſſimo humilitas qꝛ illi humanitas adherebat ab ipa ꝯce ptione Neceſſitas dicit̄ ꝙ in nece ſit po ſita. id ē in mortꝪ anguſtijs ꝯſtituta. Nā qñ pctōꝝ laqueis innodamur. nec nr̄a xtute poſſumꝰ abſolui. neceſſitas appellatur.

ptate infirmat̄ in mēbꝛis xp̄i. qm̄ oibus bonis indiget humana fragilitas. Oſſa fortitudinē corpis ſignificāt. qꝛ neq̄ in animi robore. neq̄ in ſpe carnis debꝫ vlla eſſe ꝓſumptio.

i Quoniā reſpexiſti hūilitatē meā. ſaluaſti ð neceſſitati
k bus aīaꝫ meā. Nec ꝯcluſiſti me in manꝰ inimici: ſtatuiſti i loco ſpacioſo pedes meos
l Miſerē mei dñe quoniā tribuloꝛ: ꝯturbatꝰ eſt i ira ocu lus meus: anima mea ⁊ ven
m ter meꝰ. Quoniaꝫ deficit in dolore vita mea: ⁊ anni mei
n in gemitibꝰ. Infirmata ē in pauptate virtus mea: ⁊ oſſa
o mea cōturbata ſunt. Super omnes inimicos meos factus ſum obpꝛobꝛium vicinis meis valde: ⁊ timoꝛ no
p tis meis. Qui videbant me foras fugierunt a me. obliuioni datus ſum tanq̄ moꝛ
q tuus a corde. Factus ſum tanq̄ vas perditū. quoniaꝫ audiui vitupationē multorum cōmorātiuꝫ in circuitu.

ℛ Neceſſitates igit̄ pctā ſunt. ex qbꝰ ſe hō ſoluere nequit. k ℒ Nec concluſiſti me dicit. qꝛ liber effectus eſt a ptāte diaboli. Statuiſti dicit. hoc eſt firmaſti in loco ſpacioſo. i. in patria xtutū in regione beatoꝝ. Pedes ſuoſ dicit. xtutes morales per q̄s hūc mundū fixis greſſibus ambulauit. ℛ Locꝰ ſpacioſus. charitas eſt pedes .i. affectus aīe. l ℕ Miſerere mei dñe qm̄ tribuloꝛ. Uox eoꝝ eſt q̄ q̄libꝫ tribulatōe tribulant̄ in quoꝝ perſona xp̄s loquit̄ hic. ſicē ſuperius in pſona eruto rū de tribulatōe dū dixit. nec concluſiſti ⁊c. pōt dici ⁊ de xp̄o quādo ait. Triſtis eſt aīa mea vſq̄ ad mortem. ℂ Irā poſuit: inimicoꝝ indignatōem. Oculus. intellectū ſignat. quē ſp cōturbamus. qñ imminētia picula formidamus Uentrē dicit ſuā memoriā vbi habebat repoſita. q̄ illi dñs de ſua clarificatione ꝓmiſerat. Animā: ſenſualitatē putat. m ℂ Deficere eñ eſt. paulatim minus facere. ⁊ ad finē. ꝑ aliq̄s valitudīs minutias ꝑuenire. ⁊ ſignat hic illā ꝯturbatōꝫ carnis xp̄i q̄ in paſſiōe eiꝰ vita carnis defecerat. Et anni mei i gemitibꝰ. qꝛ nō fuit leuis doloꝛ: vbi ꝯtinuꝰ gemitꝰ inſonabat. ℛ Anni xp̄i oēs in gemitibꝰ qm̄ futurā morte ſp vidit ⁊ in pſecutōibꝰ cōpleti ſunt. n ℂ Uirtus animi. ī pau

ℕ Uirtus etiā corporis in egeſtate fuit ⁊ derelictōe ī paſſiōe. o ℂ Inimicos. iudeos dicit. habebatur inter eos obpꝛobꝛiuꝫ innocēs xp̄s q̄ ſe nefario ſcelere polluebāt. Cōtra ꝓbum dicimus impꝛobū. i. inhoneſtū ⁊ indecoꝝ. Obpꝛobꝛium aūt ſignificat valde abominabile facinus. Uicinos dicit q̄ et in ciuitate fidei cōiūcti. tū ꝑfecte nō credebāt. Notos apl̄os ſignificat. q̄ in eiꝰ paſſione turbati ſunt. ℕ ℛ Uel xp̄ianos malos dicit vicinos tales eſſe q̄ ſunt ī malicia peiores omībus xp̄i inimicis. p ℕ Fugierūt apl̄i in paſſiōe xp̄i eo relicto. Obliuioni datꝰ eſt xp̄s in fidelibus. qñ eū ī carne mortuum ꝓ nihilo cōputauerūt. ℂ Tanq̄ mortuus. nō eñ a fidelibꝰ mortuus dꝫ cuiꝰ diuinitas impaſſibil̄ veracit̄ eſtimat̄ ß a mēte īfideliū mortuus eſtimabat̄ ℛ A corde morit̄. cuius memoria recedit a corde. ſicut obliuiſci ſolēt hoīes mortuoꝝ. q ℂ Uas pditū eſt qꝺ fractū eſt. ⁊ ad nullos vſus neceſſariū. qꝺ ſꝑ abijcit̄. ita ⁊ xp̄s mortuus quaſi fractū vas abijciēdus putabat̄ pfidis iudeis. Audiui vitupatōem id ē circūhabitantiū pfidoꝝ iudeoꝛuꝫ. Merito tales circūhabitātes dicu.. t̄ q̄ legē dei nō ſpiritaliter ſed carn.. liter aduertere volunt. ℛ Sunt enim vt cortex medullam circuiens. ſic lr̄am tenentes: ſpm̄ nō intrāt ſcripturaꝝ ß ſꝑ in cir

cultu moratur ⁊ cortice occidētis lr̃e.
r C In eo. cōsiliatā ptez maximā dicit iudeoꝝ. vt deū neci traderēt. R Oēs simul cōsiliati sunt. vt q̄rerent aīam xp̄i. siue heretici: aīam ecclīe. C Oīne aūt scelus q̄uius est qd̄ cō silio gerit᷑ plurimoꝝ.

tēptu. Nā cū audiuit ista falsitas flagel lis cesuz. stati in blasphema v̄ba ꝓsiliuit A Abusio fuit qn̄ eū q̄ ꝓpter eos venit i carnē crucifixerūt abutētes dei bn̄ficio. z R Multitudo dulcedīs est. multa p̄

s C Spauit in p̄rez filius. q2 sciebat nullā eē ptātē iudeoꝝ ꝯ se. s̄ ip̄o creāte existimus ip̄o disponēte vegeta mur. R In manib⁹ tuis sortes mee. id est in gratia sanctispūs. A Que sine merito quos vult eligit. Sor tes itaq̄. i. dei g̃tuita electio est in manibus id ē ptāte dei nō nr̃a.
t C Ip̄m p̄rem ro gat se eripe de māu in imicoꝝ. i. iudeorū. ⁊ a pseq̄ntibus hoc est pa ganis vel hereticis. q̄ ecciam dei insequunt᷑ fraudulētis machina tiōibus. A Maxi me illi psequunt᷑ eccle siam. qui cū sint xp̄ia ni nolunt bene viuere per hos obprobriū h3 eccia. inter q̄s gemēs iste ait. Illustra ⁊c̄.
v C Illustra faciem tuā. i. fac videri. q̄ su pra me dignaris intē dere. vt sicut de morīē te desperant. ita de re surrectiōe cōfidant.

r In eo dum cōuenirēt simul aduersum me. accipe aīam
s meam consiliati sunt. Ego autez in te speraui dn̄e. dixi deus meus es tu. in mani
t bus tuis sortes mee. Eripe me de manu inimicoꝝ meo rum. ⁊ a persequētibus me.
v Illustra faciem tuam super seruū tuū. saluum me fac in misericordia tua. domīe ne ꝯfundar quoniā īuocaui te
x Erubescāt impij ⁊ deducan tur in infernū. muta fiant la
y bia dolosa. Que loquūtur aduersus iustuz iniquitatē.
z in sup̄bia ⁊ abusione. Quā magna multitudo dulcedi nis tue ÷ dn̄e ∻ quā abscō
a disti timentibus te. Perfeci sti eis qui sperāt in te. in cō spectu filiorum hominum.
b Abscondes eos in abscōdi to faciei tue. a cōturbatione
c hoim. Proteges eos in ta bernaculo tuo: a contradi
d ctione linguaruz. Benedi ctus dominus: quoniā mi

mia que p̄parauit eccle sie sue vt eēt sine fine cū angelis suis regna tura. C Que h̄ sen titur abscondita. s̄ in futuro iudicio on̄dit᷑. manifesta. A C Est etiam dulcedo hic dei multiplex. dū corrigit bonos vl̄ parcit ꝑmit tit vel emendat quos amat. quā tn̄ impi⁹ nō sentit. qui palatuz cor dis ꝑdidit ō febre ini q̄tatis. a C Perfe cit illam dulcedinē in illis qui constanti ani mo eam exquirūt. In cōspectu filioꝝ. i. in il la resurrectiōe qn̄ san ctis suis p̄mia eterna restituet. R Per fecisti ac si dicat perfe cturus eris. vel in con specta eoꝝ q̄ hūana et nō celestia quesierūt.

b C Abscondes eos in abscondito. i in illa resurrectōe qn̄ iusti cō tēplatiōe dei ꝑfruunt᷑ ⁊ premia eterna conse quent᷑. quā gloriā im pij non vident. Hoīes h̄ omēs psecutores et scismaticos dic̄. q̄ hic cōsueuerunt conturba re pplm̄ xp̄anum.
c C Hic ꝓtegunt᷑ iu

R Ut nō cōfunda. s̄ saluer ab his psecu tiōib⁹. x R Erubescāt impij siue iniq̄ demōes vel q̄cūq̄ mali. cū viderint sctōs coronatos. q̄s ī despectōe habuerūt. ⁊ se ꝯdēnatos. C Seq̄ cū respexerint ī gra ui piculo cōstitutos: velocit᷑ obmutescūt
y C Loquit᷑ enī falsitas cōtra verita tē. qn̄ arriani creaturā dn̄m creatorem di cūt. Addidit in sup̄bia ⁊ abusiōe. i. in cō

sti in tabernaclo. i. in eccia. ibi eī ꝓtegūt᷑ vbi maloꝝ īprobitas minime nocere illis ꝑmittit᷑ qn̄ illese aīe iustoꝝ. sub q̄libet af flictiōe corporea seruant᷑. d R Bene dict⁹ dn̄s. cui bn̄dicit oīs creatura. s̄ nō ideo q̄si egeat nr̃a bn̄dictiōe a nob̄ bn̄di cit᷑. s̄ vt nos ab ip̄o bn̄dictionē accipere mereamur. Mirificauit miam ī ciuitate.

In ℭ Id in hierlm quã circũdãt oẽs gẽtes. In Que eſt in medio mũdi. q̃a ibi nat⁹ paſſus ⁊ reſurrexit. e In Tũc in exceſſu mẽtis eſt eccl'ia: qñ cogitat q̃ in paradiſo amiſit. ⁊ q̃liter deus p̄ angeluz apud Adã loquebatᷣ: ⁊ quõ oculis interiori bus deũ videbat. q̃ p̄iect⁹ eſt a facie dei qñ tranſgreſſus eſt mãdata dei ⁊ oĩs poſteritas eſt in illo proiecta.

f ℭ Ideo exauditũ ſe dicit xp̃s in mẽbris ſuis: q2 nõ tardat gratia dei adiuuare illuz. qui humiliter dñm rogat. Et exaudit⁹ ẽ xp̃s qñ audita eſt paterna vox dicens. h̄ eſt filius meus dilectus. et quãdo clamauit ad p̄rem. Deus deus me⁹ quare me dereliquiſti.

g ℭ Diligite dicit. iam tanq̄ ad amicos: non tanq̄ ad ſeruos: ſeruorũ ẽ enĩ formidare. amicorũ diligẽ. Requirit dominus veritatem quam neſciunt heretici. falſis erroribus illigati. Hic ſuperbiã. non vnum vicium dicit. ſed q̃cquid moruz prauitate peccatᷣ. Illis tribuit abũdanter qui p̄cepta dei deſpiciunt. h ℭ Viriliter agite. i. in bonis opibus cõſtantiſſime perdurate: ne femĩea mollicie deficiatis: qui corda domino conſtãter offertis. Sic enim roborantur corda fidelium: ſi ſpem ſuam domini virtute cõfirment.

Oratio.

Immẽſam multitudinez dulcedinis tue piiſſime dñe ſuppliciter exoram⁹ vt dum veritatẽ tuam requirimus tumorez execrabilis ſupbie cõteramus. Per.

ℭ Cur in h̄ titulo dauid poſuit intellectus: cum oẽs pſalmi p̄pter intellectũ eorum habendũ ſint ſcripti. Reſpõſio. p̄mo meminit dauid. p̄pter dñm xp̃m. qm̃ ad ip̃m reſpicit q̃cq̃d penitẽs iſte dictur⁹ eſt. Deinde addidit intellect⁹. vt cuz nos intelligere diuinitas p̄ſtiterit peccata nr̃a: pro eis tũc diluendis ſupplicem⁹. in alio eĩ pſalmo dictuz eſt delicta q̃s intelligit. de intellectu igitᷣ peccatorum loquitur.

a In Beati q̃ruz remiſſe ſunt iniquitates id eſt p̄ confeſſionez a dño diluuntᷣ. Al' quorũ tecta ſunt. id eſt per caritatem. que operit multitudinẽ pctõrum vel velata per penitentiã ne in iudicio reuelentᷣ. ℭ Iniquitates ſunt. q̃ ante ſuſceptam fidez cõmittuntᷣ peccata que poſt fidei cognitionẽ vel gratiã baptiſmat' cõtrahũtᷣ.

b In Illi nõ imputatur peccatũ q̃ in hoc ſeculo ſe p̄ pniam ſufficiẽter expurgat vel p̄ martyriũ purgat. Qd̃ tegitur: non videtur: quod non videtur nõ imputatᷣ. qd̃ nõ imputatur nec punietᷣ. In illius ore dolus nõ eſt q̃ ſe peccatorẽ p̄fitetᷣ. ℭ Quia dũ noſmetipſos culpam⁹. verſiloquium eſt. cũ nos volumus laudare: mẽdaciũ eſt. ip̃e eñ dño placet. qui ſibi diſplicet. c In Tacui. vox malorũ eſt. q̃ tacẽt ſua pctã. ⁊ in cõfeſſiõe nolũt dicere. ideo oĩs fortitudo mea. id eſt virtutes in infirmitate conſenuit.

A ℭ More vulneris corpalis qd̃ dum occultatᷣ medico putreſcit. Dũ clamarẽ. In Clamant. id eſt ſi aliquid boni habent p̄ vanitatẽ demonſtrant. Tota die. In A Id eſt tota vita q̃ breuis eſt tacent peccata. clamant ⁊ iactant merita.

rificauit miſcd̃iam ſuã mihi
e in ciuitate munita. Ego aũt
dixi in exceſſu mentis mee.
p̄iectus ſum a facie oculo⸗
f lorum tuorum. Ideo exaudiſti
vocem or̃onis mee. dum cla
g marem ad te. Diligite dñm
oẽs ſ̃acti ei⁹ ÷ quoniã :· veri
tatem requiret dñs. ⁊ retri⸗
buet abundanter facientib⁹
h ſupbiam. Viriliter agite et
confortetᷣ cor veſtruz omẽs
qui ſperatis in domino.

David intellectus.

C Vox penitẽtis ⁊ domi
ni verba reſpondẽtis ſe cir⸗
cundare miſcd̃ia ſua ĩ ſe ſpe
rantes.

Pſalmus. xxxi.

a Eati quorum remiſſe ſũt
iniquitates. ⁊ quorum te⸗
b cta ſunt peccata. Beat⁹ vir
cui nõ imputauit dñs pecca
tum. nec ẽ in ſpũ ei⁹ dolus.
c Quoniam tacui inuetera⸗
uerunt oſſa mea. dum cla⸗

d marē tota die. Quoniā die
ac nocte grauata ē ſup me
man⁹ tua. ꝯuerſus ſū in erū
na* mea:• dum cōfigit ſpi
e na.* Dyapſal:• Delictum
meū cognitū* tibi:• feci. et
iniuſticiā meā nō abſcondi.
f Dixi cōfitebor aduerſū me
iniuſticiā meā dño. ⁊ tu re/
miſiſti impietatem peccati
g mei. Dyapſalma. Pro hac
orabat ad te omīs ſanctus
h in tempore oportuno. Ue/
runtamen in diluuio aqua
rum multarum ad euꝫ non
i approximabunt. Tu es re
fugium meum a tribulatio
ne que circūdedit me. exul
tatio mea erue me a circum
dantib⁹ me. Dyapſalma.
k Intellectum tibi dabo ⁊ in
ſtruā te in via hac q̄ gradi
eris. firmabo ſup te oculos
l meos. Nolite fieri ſicut equ⁹
⁊ mul⁹ qb⁹ nō eſt intellect⁹
m In chamo ⁊ freno maxillas

d H Grauata eſt manus dei ſup peccatores .i. ꝑtātes vindicte in die iudicij. ¶ Die ⁊ nocte: continuū tēpus ſignificat. Erumnoſus dicit valde ruinoſus. Ruina quippe appellata eſt. quaſi ruēs in ima. Conuerſus eſt in erumnā: qui ceciderat de ſupbia. vt q̄ aū erat ſupbus nunc humilis factus eſt. Spina eſt que corpus erigit atqꝫ retinet. hec ꝑ ſupbia merito poſita eſt. q̄ cōfracta nō deijcit ad interitum. ſꝫ erigit ad ſalutem. H Erumna miſeria eſt. A Uel confingit. ſpina cū pungit cōſcientia ⁊ dolet.

e ¶ Ille delictū cognitū facit. qui illud in confeſſionē veram perducit. Operire eſt valde aliquid ſilētio tegere. aut cordis diſſimulatōe celare. hoc faciūt ſtulti. q̄ putant deū ignorare. qd̄ agūt. Delictū quidam leue putāt eſſe pctm̄ quaſi negligētius derelictū. Iniuſticia aūt eſt immane aliquid vel ſeuū cōmiſſum. Sed et hic puritas confitētis oſtendit. q꞉ non vult celare quod credebatur eſſe veniale.

f H Dixi in corde vbi deus videt cōfitebor. ¶ Id eſt publice fatebor vt alios ad imitatiōem trahat pia fideliſqꝫ cōfeſſio. Impietas cordis fuit. q꞉ tacere decreuerat. vt illi crederet eſſe aliqd celatū q̄ antequā fiant omnia nouit.

g H Pro hac orauit .i. pro iniqtate hac vel remiſſione. qd̄ ſuperius dixit. Omnis ſanctus dicit. q꞉ nemo eſt a peccatis immunis. ¶ In tpe oportuno in iſta .ſ. mundi vita: vbi cōuerti fas eſt.

Nā in inferno ſicut ſupius dictū eſt. nemo ꝓficue dño ꝯfitet. h ¶ Diluuiū aquarū multarū eſt error hominū peſſimoꝝ. q̄ varijs ꝑuitatibus fluctuantes multiplices ſibi doctrinas cōſtituunt. ⁊ hi ad dn̄m nō approximabūt. quoniā a vera religione diſcedūt.

i ¶ Refugiū. eſt ad qd̄ confugit. vt pericula declinent. H Exultatio mea. dicit eccleſia q꞉ ī te gaudeo ¶ Erue me ab inimicis. ſiue a vicijs carnalibus ſeu ſpiritib⁹ immundis. q̄ nos ꝑdere precipiti velocitate feſtinant.

k ¶ Intellectū nō habēt pctōres: niſi qñ ꝯuerſus dñs ꝓſpiciat⁹ ei indulget. Intelligere eſt bene agere ⁊ ad mādata dei vota conuertere. Et inſtruā te. q̄ſi neſcientē doceam. In via hac qua gradieris. H A Uiam cōfeſſionis dicit doceam te. vt non recedas ab ea. ¶ Firmabo ſup te oculos .i. in te dirigam lumen intelligentie mee.

l ¶ Equus ſine diſcretione: ſeſſoris arbitrio ſeruit. ⁊ a quocunqꝫ aſcēſus fuerit. excurrit. Mulus patienter onera portat. et per hoc vtriqꝫ intellectum nō hñt. quia nec equ⁹ eligit cui obediat. nec mul⁹ qbus onerib⁹ ıgrauet intelligit. ſꝫ di abolicis fraudib⁹ īſiderit victoꝝ onere grauari hoīes ꝓhibet ꝓpheta. m ¶ Cham⁹ ad mulū ꝑtinet. frenū ad equū reſpicit. Frenū eñ a fero retinēdo dictū eſt. ferū antiq̄ gaballū dixerūt. Ergo iſta retinacula. hec duo aīalia cohibēt. vt ad arbitriū iubētis icedāt. ne ſuis volūtatib⁹ fe

rantur. Maxille adminicula ſunt aīali um q̄bus eſca mādit. Ipas ergo maxil las per figurā allegoricam dicit debere inobediētibus conſtringi.i.victū ptius dari eis vt ieiunijs macerati creatoris ſubdant imperio.

n Multa flagella ſuſtinent pctōres con tumaces nolentes ire per ſemitas rectas.vt qd̄ ſi faciūt ſpōte: pla gis adhibitis cogan tur implere. Speran tes aūt in dn̄o. circun dabit mīa. vt nō ſit lo cus relictus v̄n poſſit dyabolus ad eos in troire.

o Omnis iuſtus letabit in dn̄o. Nam q̄ in ſe gaudet fallaci p̄ſumptiōe decipit. vero in dn̄o letatur p petua delectōe pfruit Letari eſt tacite men tis ſuauitate mulceri Exultare vero eſt con citati animi feruore gaudere. Et gloriami ni q̄ recti corde eſtis et creditis ex ſeruitio dei eos ad eterne bea titudinis p̄mia perue nire. Oratio.

Ancte dn̄e qui re miſſis delictis. beatitudinē te cōfeſ ſis attribuis: exaudi vota p̄ſentis familie. ⁊ ↄfracto peccati acu leo: ſpiritali nos exul tatione perfunde. Per

eoꝝ cōſtringe. qui non ap proximāt ad te. n Multa fla gella peccatoris. ſperātē āt in dn̄o mīa circūdabit. o Le tami i dn̄o ⁊ exultate iuſti. ⁊ gl'iamini oēs recti corde.

÷ Pſalmus dauid.

Propheta in dn̄o gau de e admonet iuſtos. bea toſq̄ꝫ appellat. qui ad eius meruerint ptinere culturā.

Pſalmus.xxxij.

a Exultate iuſti in domi no. rectos decet col b laudatio. Cōfiteimni dn̄o in cithara.in pſalterio decē c cordarū pſallite illi. Canta te ei canticū nouū. bn̄ pſal d lite ei i vociferatōe. Quia rectuꝫ eſt ṽbum dn̄i. et oīa e opera eius in fide. Diligit miaꝫ ⁊ iudiciuꝫ.mīa domi f ni plena eſt terra. Uerbo dn̄i celi firmati ſunt. et ſpū oris eius oīs virtus eorum.

Hic titulus dn̄o notus eſt. et ideo lector in eo ſequat expoſitionē priorem

a Cōmnet ꝓpha xp̄ianos vt non in terrenis delectatinn ibus exultēt.ſed in dn̄o vbi gaudia ↄtinua ſuauitate pfe cta ſunt. Rectos decet collaudatio.non hereticos prauos decet. ſ3 rectos In Qui in regula veritatis ſua corda diri gunt. Collaudatio vero multorū ore vna laudatio ē ꝓpter vnitatē eccl'ie.

b Cithara dicta q̄ cita iteratio ne acuit. In Habēs deorſum ca uamē ſupius ſex cordas. ⁊ ſignificat ſex opa miſericordie. Et de illis cordis alie bene cātant alie murmurāt ſic ⁊ ſctī alij ſic ⁊ alij ṽo ſic. Pſal terīū deſurſum habet cauamē ⁊ decem cor das. ⁊ ſignat decē pre cepta legis. q̄ de ſup nis veniūt in ſanctos

c Nouū canticū dicit incarnatiōeꝫ dn̄i qua angeli dn̄i canta bant dicentes. gloria in altiſſimis. In Ille bn̄ pſallit q̄ im plet opere qd̄ docet. Uociferatio: iubila tio eſt. qꝛ nec verbis nec ſyllabis nec lite ris nec in vocē poteſt erūpere aut mens cō p̄hendere pōt quantū bō debet laudare deū quod eſt iubilus

d Rectus eſt ita q̄ꝫ ſermo dn̄i ad diri gēdos.ſ. hoīes. vera citer eni rectus dicit q̄ rectus facit. In Opera ei⁹ in fide ſan ctoꝝ qꝛ qd̄ ꝓmittit de us ſanctis: nō mētit.

e Diligit miaꝫ in hoc mūdo. vbi eā lon ge lateq̄ꝫ diſſeminat. Uidelicet vbi ſuſtinet pctōres. vbi blaſphe mos patienter expe ctat. Iudiciū: cum pi ns ſequeſtrat ab impijs. Et merita eorū equalitatis lance diſcernit. In Plena eſt terra: totus mundus. vel eccleſia. quia ſicut ille vbiq̄ꝫ eſt: ita miſericordia cum illo eſt vbiq̄ꝫ.

f In Uerbo domini.hoc eſt a filio dei.celi firmati ſunt.i.apoſtoli. Spiritu oris. vtiq̄ꝫ quādo ſpiritus ſanctus eoꝝ doctrinā declarauit ſignis ⁊ miraculis. Uirtus enim. ⁊ ad miracu la pertinet. ⁊ ad predicationem eorum.

g ¶ Uter eſt exutū pecoris tergus: qđ vſibus hūanis deſeruit ad liq̃res aliq̃s cōgregandos. ⁊ hic vter ecclīe compatur qꝛ ſicut iſte cōplectit̄ liquores: ita ⁊ illa adunatōnē credētis ppl̄i includit. Aque maris: populum xp̄ianum ſignificat.

N ¶ Ponit ī theſauris. i. in ſcripturis diuinis profunditatē ſenſuum.

h ¶ Hic terra. durū ſignificat ꝑ omīa peccatorē. qui merito terra dī. qꝛ tantū terrena diligit. N Cōmoueant̄ oēs. i. de infidelitate ad credulitatē. Et aliter in admiratione creatoris creature ipſius cōmote ſunt.

i N Qm̄ ipſe dixit ideo ipm̄ cuncta timeant quia ab ipſo facta ſunt creata.

k ¶ Dn̄s diſſipauit conſilia gentium. quādo eas ī idolorū cultura nō dimiſit diutius ꝑmanere. N Reprobat cogitatiōes ſaduceoꝝ ⁊ phariſeoꝝ vl̄ reliquaꝝ poteſtatū genera. Cōſilia principū anne ⁊ caiphe. quorū oīm conſiliū ſꝑ in malo fuit. qđ dn̄s reſurgendo deſtruxit.

l N Conſilium dn̄i fuit vt reſurgēt a mortuis ſicut ⁊ fecit.

¶ Uel: Conſiliū aūt dn̄i intelligam⁹ incarnatiōis archanum. qđ ad conſulendū humano generi cōſtat eſſe cōceſſuz. hoc nulla etate diſſoluitur. ſed manet in eternū.

M ¶ Cogitatiōes cordis eius: ſignificant predeſtinationē. in qua cuncta repoſita ſunt que permanēt ineternū. Eterna igit̄ ſanctorū predeſtinatio: cogitatōnes cordis eius dicunt̄. m ¶ Ipſa vtiq̃ gens beata eſt. a qua dominus colit̄. qui eā protegit ac gubernat. Populus chriſtianus hereditas chriſti eſt. quia euz auctor ſuus poſſidet. quem predicationibus ſanctis ⁊ precioſo ſanguine acquiſiuit.

n ¶ De celo reſpexit dominus quando donauit aduentum proprij filij. Uidit ſignificat gratiam miſerentis. Filios hoīm.

N Id eſt peccatoꝝ abſoluit. quia nūq̃ reſpectus eius ſine miſericordia fuit.

¶ Nota vero q̄ dum deus dicit̄ in ſcripturis reſpicere peccata: ⁊ punit: cū vero hominez abſoluit.

o ¶ De preparato habitaculo. id ē de futuro domini corpore. quod preparatū in ꝑdeſtinatōne fuerat: reſpexit ſuper omēs. id eſt diſpoſuit. vt periclitanti mundo (quē diſpoſuerat facere) ſubueniret.

p ¶ Finxit corda q̃bus intelligentie ſue dona largit⁹ eſt. Singillatim. i. diuiſim vel diſtinctim. corda eoꝝ. ſcȝ ſanctoꝝ ſub domini timore viuētiū. Intelligit. quādo actib⁹ bonoꝝ: premia digna reſtituit. Omīa opa. i. cogitatiōes. dicta vel facta.

q ¶ Regem dicit hominē continentē. q̃ ꝗ̄uis rogat corpus ſuū miſeratiōe diuīa: a vicijs tamen carnalibus ſaluus fieri non poteſt dum de ſua virtute preſumpſerit. eundez etiam gigantem vult intelligi. qui virtutuz magnitudine roboratus cōtra immanitatē dyaboli dimicat fortiter. Et licȝ ſic fortiter cōfligat ſi tamē ſubleuatus fuerit vicio ſuperbie ſaluus eſſe non poterit. Gigas vero interpretat̄ terrigena. Et iuſte virtus humana a deo deſeritur. qm̄ datū bonū: nō largitori deo ſed proprijs viribus applicat̄.

g Cōgregās ſicut ī vtrē aq̃s maris: ponēs in theſauris h abiſſos. Timeat dn̄m oīs terra. ab eo aūt cōmouean tur oēs inhabitātes orbez. i Qm̄ ipſe dixit ⁊ fcā ſunt. ipſe k mādauit ⁊ creata ſunt. Dominus diſſipat ꝯſilia gentiū: reprobat āt cogitatiōes populoꝝ: ÷ ⁊ reprobat cōſilia l principū :· Cōſiliū ÷ autē :· dn̄i ineternū manet. cogitatiōes cordis ei⁹ in generatione ⁊ generationez. Beata m gēs cui⁹ eſt dn̄s deus eius. populus quē elegit in here n ditatē ſibi. De celo reſpexit dn̄s: vidit oēs filios hoīm. o De ꝑꝑato habitaculo ſuo. reſpexit ſuꝑ omēs qui habi p tant terram. Qui finxit ſingillatim corda eorū. qui in q telligit oīa opa eorum. Nō ſaluatur rex per multaz virtutem. ⁊ gigas nō ſaluabit̄ ī mltitudīe virtutis ÷ ſue :·

r ⁋ Equū ponit pro felicitate hūana q̄ hoīes ſic portat. ꝛ accipit ſicut equus fallax. Ille eñ dū appetit campos: ſolet i ncautos fallere in ſe p̄ſumētes. iō dicit fallax equus. s ⁋ Ergo oculi dñi ſūt ſup timētes eū. qꝛ eos ꝓtegit: quo ſe timere cognoſcit. Qui ſūt ei timētes deū exponit. i. ſperātes in mīa eius. t ⁋ Eruit a morte animas iuſtoꝝ: cū eas tulit de poteſtate dyabolica. Alimentum dictum eſt. quaſi mentis nutrimentū. In fame eñ poſiti ſunt. q̄ ſe celeſtiū rerum deſiderio ſemper accendunt. v ⁋ Cū dicit aīa noſtra ſuſtinet: patientiā ſignificat xp̄iani. hec cōfirmat oēs virtutes in hoīe. Adiutor eſt: dū ad eū ipſius gratia conamur accedē. Protector. dum reſiſtimus aduerſario. x ℞ Letabimur cor noſtrū. i. aīa nr̄a de ſpe future remuneratiōis Nomē patris filius ē. i quē ſp̄ ſpare debem⁹ y ℞ Unuſq̄ſq; anteq̄ cātet iſtū verſum debet cogitare vt fideliter dicat: queadmodū ſperauimus in te. ne alibi ſua mens vacet. ſ firma ſpes ſit vt vere dicat. fiat ⁊c̄. vt q̄ nos p baptiſmū ablui ſti. ſpūſſancti infuſione ꝯfirmes. ſicut ī actibus aplōꝝ cernim⁹ factum cum baptiſati receperūt ſpm̄ ſanctum.

Oratio.

Asce dñe plebē tuam in fame xbi. ꝛ eripe aīas nr̄as ð morte pctī. vt repleti mīa tua aggregari iuſtoꝝ gaudijs impertiente te mereamur. Per dominū.

r Fallax equus ad ſalutē. in abundantia autē virtutis
s ÷ſue:· non ſaluabit. Ecce oculi dñi ſup metuētes eū. ÷ꝛ in eis:· qui ſperant ſup
t mīa eius. Ut eruat a morte animas eorū. et alat eos
v in fame. Anima noſtra ſuſtinet dñm. quoniā adiutor
x ꝛ ꝓtector noſter eſt. Quia in eo letabitur cor nrm̄. ꝛ in noīe ſancto ei⁹ ſperauimus
y Fiat mīa tua dñe ſup nos. queadmoduz ſperauimus in te.

Pſalmus dauid cū mutauit vultum ſuuz corā abimelech et dimiſit eum et abijt.

T Uox pphete benedicētis deum. ꝛ admonētis māſuetos. vt cuz ipo in ei⁹ laude pſeuerēt. et vt a delicijs ſe abſtineant. iuſtoſq; dicit in ſua iuſticia liberandos. impios xo perituros.

Pſalmus. xxxiij.

a Enedicā dominuz in omī tpe. ſemꝑ laus ei⁹
b in ore meo. In dño laudabitur anima mea. audiant
c manſueti ꝛ letentur. Magnificate dominuz mecum et exaltemus nomen eius
d in idipſum. Exquiſiui do-

⁋ Cum ſaul perſequeret dauid fugit ad achis regē. ibiq; duz eſſet inuidia. eū occidere volebāt. ille xdo de induſtria mutauit vltum. ita vt ſaliuis ora cōpleret. vt furibundus eſtimaret ꝛ illeſus relinqueretur. Et cum fugit ille iſtuz pſalmum cantauit.

a ℞ Cū ſe dicit deum bñdicere omni tēpore: docet nos nec in aduerſis ſuccūbere nec in ꝓſperis extolli ⁋ Semꝑ eſt laus di in ore homis: qñ talia vel cogitat aut loquitur: vt nulla redargutione culpet. laus vero a lauro dicta eſt. q̄ ſolebat coronare victores. b ⁋ Tunc eniz glorificatur fidelis ſeru⁹ quādo laudabilē dominū habere cognoſcit. Audiāt māſueti. ℞ Id eſt ſancti. ⁋ Qui charitate p̄cipua. omniū rerū habere temperantiā conſueuerant.

c ⁋ Uocat eccleſia fratres. hortatur populos obedientes. vt nomē dñi glorioſa ſocietate magnificēt. ne inter officia ſanctitatis deteſtabilis inuidia miſceatur. Exaltemus nomē eius in idipſuz. In idipm̄ ſignificat compoſitos choros. quādo pſalmodiam domini: alterna ſibi ſucceſſione rñdent. d ⁋ Exquiſiui dñm nō longo ſpacio terra

minũ ⁊ exaudiuit me⁊ ex oĩ
bus t̃bulatõib⁹ meis eripuit
e me. Accedite ad eũ ⁊ illumi
namini: ⁊ facies vr̃e nõ con
f fundent̃. Iſte paup̱ clama
uit ⁊ dñs exaudiuit ÷euz:·
⁊ de oĩbus tribulationibus
g eius ſaluauit eũ. Immittet
angelus dñi ĩ circuitu timẽ/
h tiuz eũ: ⁊ eripiet eos. Guſta
te ⁊ videte qm̃ ſuauis ÷ ẽ:·
dñs beatus vir q̇ ſperat ĩ eo
i Timete dñm ÷ oẽs:· ſancti
eius: qm̃ nõ eſt inopia timẽ
k tibus eũ. Diuites eguerũt
⁊ eſurierũt: inq̃rẽtes aũt do
minũ nõ minuent̃ om̃i bo/
l no ÷ Dyapſalma:· Ueite fi
lij audite me. timorẽ dñi do
m cebo vos. Quis eſt hõ qui
vult vitã. diligit dies vide/
n re bonos. Prohibe linguã
tuã a malo ⁊ labia tua ne lo
o quãtur dolũ. Diuerte a ma/
lo ⁊ fac bonũ. inq̃re pacez ⁊

rum. ſed in corde meo ⁊ exaudiuit me. q̃/
niã intellectus xp̃i vniuerſa cõplectitur.
id eſt vbiq̧ intelligit ſe queri ⁊ exaudit.
dicendo ex oĩbus liberauit me: nihil reli
ctum eſt. qđ remãſiſſe ſuſpiceris aduer/
ſum. A Qui ergo
nõ audiũtur: nõ domi
nũ querũt. Nõ eñ di/
xit. Exq̃ſiui aux̃ a dño
ſed dominũ.
e R Accedite ad eũ
nõ loco ſed fide ⁊ ope
⁊ illũinamini. ſ. mente
⁊ intellectu. q⁊ niſi cre
dideritis nõ nõ intel/
ligetis. Et facies vr̃e
nõ cõfundent̃ in iudi
cio quo impij cõfundẽ
tur in cõdẽpnationez
f R Iſte paup̱ cla/
mauit. i. xp̃s qui ꝓ no
bis paup̱ factus eſt in
paſſione clamauit ad
patrem. C Q̃ñ cla
mauit. ſalutariter ẽ au
ditus. ſed ⁊ ex om̃ib⁹
mũdanis anguſtijs ẽ
liberatus R Quã/
do eum reſuſcitauit a
mortuiſ. g R Haud
dubiũ eſt timẽtes do/
minũ ab angeliſ cuſto
diri. Ideo alia lr̃a hʒ
Emittet angelum dñs
C Angel⁹ eñ mini
ſter ẽ volũtatis diuĩe.
quapropt̃ ſi vis ange
lum te fieri: fac qđ pre
cipit. vt liberes peri/
clitantẽ. Eripias inno
centem. ſubuenias anxio ⁊c̃. que diuina
iubet auctoritas h C Guſtate. nõ ptĩ/
net ad palatum. ſed ad aĩẽ ſuauiſſimũ
ſenſum. R Qui ꝑfecto aĩo deum ti/
met ⁊ precepta cuſtodit. ⁊ ita ſentit xp̃m
tũc intelligit quia ſuauis eſt. q⁊ ip̃e ẽ pa
nis viuus qui de celo deſcẽdit. Beatus
dicitur qui in eum ſperat. ⁊ nõ incertum
diuitiarum. Et ideo beatus. quia illũ ha
bet qui om̃ia habet. hoc eſt deum.
i R Timete dominũ oĩbus ſanctis im/

perat. ne accepta ſecuritãte decipiãtur
C Solus ip̃e nihil indiget: qui timo/
re dei ditatus eſt. Om̃e eñ bonum ha/
bet. quia deum timendo amat.
k C Tũc egent diuites. quãdo nõ ha
bent rectam fidem.
Eſurient: quãdo mini
me a domini corpore
ſatiantur. diuites ven
tre. eſurientes ſemper
ſpiritu. Quid eñ ha/
beant. qui dominũ nõ
habent. Inquirentes
dominũ non deficient
vllo bono. quoniã ſpi
rituali deſiderio ꝑfruũ
tur. Nam cum diligi/
mus dominuz. in ipſo
om̃ia reperimus.
l C Uox paterna
ſonat ad illos qui pri/
ma rudimenta ſuſcipi
unt. vt veniant ad fi/
dem chriſtianam: duz
dicit. docebo vos. ad/
monet ne paueſcam⁹.
ꝙ audiuimus timorẽ
Non eſt eñ iſte timor
qui formidetur. ſed q̃
diligatur. Timor hu/
manus amaritudinez
habet. iſte dulcedinẽ.
m R Propheta h̃
interrogando loqui/
tur. quis vitam eter/
nam cupit videre? vt
cuz ſanctis iocũdetur
in regno dei. quod ſi
vis. fac quod ſequit̃.
⁊ videbis. id eſt habe
bis vitam eternam. ⁊
dies bonos ⁊ eternos. n C Prohi/
be linguam tuam a malo colloquio. ad/
didit labia. que lingue motum protinus
conſequũtur. Dolus autem eſt. quando
fallimus audientem.
o H Diuerte a malo ⁊ fac bonum
id eſt deſtrue vicia. et edifica virtutes.
Inquire pacem.
C Null⁹ põt ꝑuenire ad autorẽ pacis
niſi hic diligentius ꝑ pura opa inq̃rat.

p ¶ Cũ dicit. oculi dñi ſuꝑ iuſtos: cõti nuã grãm diuinitatis oſtẽdit. M Et aures eius. quia quicq̃d ſancti rogãt de bono exaudit deus. ¶ Que eñi moꝛa ſiat ad audiẽdũ. cũ in ip̃is habitet ip̃e deꝰ tõo qui tribulatõem nõ patif iuſtꝰ nõ eſt v ¶ Oſſa dixit: fideliũ in virtutibꝰ firmitatẽ. i. patientiã ꝛ manſuetudinẽ. que perire in ſanctis nequeũt. ne cõteri a diabolo. quia dño cuſtode ſeruãtur.

q̃ exaudit. q ¶ Ne dicerẽt peſſimi: iuſtos attẽdit. nos aũt nõ reſpicit. ſecuri faciamuſ qꝛ ab illo cõſpici non meremur. ideo ꝓnunciat vultũ dñi. i. intellectũ vel cõſideratõez eſſe ſuꝑ malos. De terra ꝟo dicit eos diſperdere. id ẽ de futura patria. quã ſoli deo placidi poſſidebunt. Peribit mẽoꝛia eoꝛũ. qꝛ nõ erit iniquoꝛũ inter iuſtos vlla cõmẽoꝛatio. M Uel vultũ hic furorem intelligimꝰ. q̃ minando irã: memoꝛiam pctĩ a terra diſperdit. r ¶ Juſtos clamaſſe ad deũ dicit. ꝛ ſp ꝓfitetur auditos. martyres etiã (quos de ſuppliciis tyrannoꝝ minime liberauit. deꝰ) ſũt exauditi ꝛ liberati qñ ad celoꝝ regna ꝑducti oĩbus tribulatiõĩbus pꝛobanf exuti. s M ¶ Juxta ſignificat nõ loco ſ auxilio ¶ Qui tribulato ſũt coꝛde. multi eñi tribulãtur: ſ nõ coꝛde. qui pctã nõ deflẽt. ſ mũdana eos dãna cõtriſtãt. R Humiles ſpiritu. id eſt miteſ. quos xp̃s ſaluabit celeſtia regna tribuendo. t ¶ Multe reuera ſũt tribulationes iuſtoꝛũ. quia eos diabolꝰ validius inſequitur. Sed in hoc ꝙ ſubditur. liberauit eos dominꝰ de omĩbꝰ his. oſtenditur potentia creatoꝛis que liberat iuſtum ab omnibus tribulationibus. R Quia ꝟo multe tribulatões iuſtoꝝ.

p ꝑſequere eã. Oculi dñi ſuꝑ iuſtos: ꝛ aures eius in p̃ces
q eoꝝ. Uultꝰ ÷ aũt :· dñi ſuꝑ faciẽtes mala: vt perdat de
r terra memoꝛiã eoꝝ. Clamauerunt ÷ iuſti :· ꝛ dñs exaudiuit ÷ eos :·: ꝛ ex oĩbus tribulatiouibus eoꝝ liberauit
s eos. Juxta eſt dñs his q̃ tribulato ſunt coꝛde: ꝛ hũiles
t ſpiritu ſaluabit. Multe tribulationes iuſtoꝝ: ꝛ de omnibus his liberauit eos do-
v minꝰ. Cuſtodit ÷ dñs :· omnia oſſa eoꝝ vnũ ex his nõ
x cõteretur. Moꝛs peccatoꝝ peſſima ꝛ qui oderunt iuſtũ
y delinquent. Redimet dñs animas ſeruoꝝ ſuoꝝ: ꝛ non delinquent omnes qui ſperant in eo.

C ÷ Ipſi :· dauid. C Xp̃s de ſua paſſione dicit ad patrem petens ſe ab inimicoꝝ perſecutione liberari.

Pſalmus. xxxiiii.

a Udica dñe nocentes me: expugna ĩpugnã

x ¶ Reuera peſſima moꝛs pctõꝝ. quia eam eterna pena comitaf. Peſſima eñi dicta. q̃ſi peſſundata. ſ. penis eternis. Et q̃ oderant iuſtũ. M Jd ẽ xp̃m: ſine cã delinquũt. id ẽ deũ derelinquũt odiẽdo bonũ. ꝛ ita ad moꝛtem eternã peccãt. vel iuſtũ. i. vnũquẽq; ſanctuz. y M Redimet dñs ſcz ſanguie p̃cioſo. ¶ Quia q̃ in ip̃o recte crediderit a pctõrum debita captiuitate redimitur. Aĩas frequẽter ſcriptura diuina ponit ꝓ hoĩbus. Addidit ſeruoꝛũ ſuoꝝ. id eſt nõ iniqua libertate viuentiũ ¶ Et non delinquẽt. ſ. tanq̃ paſtoꝛ bonus. M Neq; hic neq; in futuro. ¶ Qui ſperãt in eũ nõ in ꝓpꝛiis viribꝰ pꝛeſumẽtes Orõ.

Angeloꝝ ꝛ totius creature diſpoſitoꝛ deus: emitte angelum tuũ in circũitu noſtro. cuiꝰ ambitiõe muniti. mereamur a pctõrum moꝛte peſſima liberari. Per.

¶ Dauid ſicut diximus duas ſignificationes amplectitur. manu foꝛtis ꝛ deſiderabilis qꝺ vtrũq;: dño ſaluatoꝛi certũ eſt cõuenire. a ¶ Clamat xp̃s ex hũana infirmitate vt dãnẽtur nocẽtes. i. diabolꝰ cũ miniſtr: malos. n. iudicari dãnare ẽ. q̃ ĩpugnat ſuꝑare ꝯtẽdit q̃ expugnaf: iã oĩno victꝰ ẽ. ĩmũdi ſp̃us impugnatoꝛes dicũf. qꝛ lz ſctõs vĩcere ne-

queant ꝯtendere:tñ cū eis nō deſiſtunt.
b ¶ Arma.ab arcēdo dicta ſūt.q̄ ꝑ ea hoſtes violētiſſimos arceam⁹.ꝑ arma.celeſtia adiutoria.ꝑ ſcutū:diuīa ꝓtectio deſignatᷣ Scutū em̄ dictū ē:q̄ſi ſculptū.q̄ i tp̄o antiq̄ facta ſua ſignabāt.Sola v̈o volūtas dn̄i eſt:q̄ ꝓtegit periclitantem ⁊ expugnat aduerſum.

tura ꝫ ſua inuentione coartat eos.i.inq̄tum poteſt ꝑſequitᷣ eos.i.q̄tum ſibi permittitᷣ.hꝫ em̄ dyabolus voluntatē nocēdi.ꝫ nō hꝫ ꝑtātem faciēdi.
g ¶ Uia.i.opa tenebroſa illᷣ fiāt.vt horreant mala facere.Lubrica.vt in eiſdē ſtare diutius non poſſint.⁊ ſi decreuerint plus immorari v̈tus dn̄i ꝑſequatᷣ eos:ita vt in ſceleribus ſuis lōgi⁹ herere nō ſinat.q̄ ad interitū feſtinār.

b tes me.Apphende arma et ſcutū:⁊ exurge in adiutori-
c um mihi. Effunde frameā ⁊ cōclude aduerſus eos q̄ ꝑſequunᷣ me:dic aīe mee ſa-
d lus tua ego ſum.Cōfundā-tur ⁊ reuereātur.querentes
e aīam meā.Auertanᷣ retrorſum ⁊ cōfundātur cogitan-
f tes mihi mala.Fiant tanq̄ puluis añ faciē venti.÷⁊:⁖ angel⁹ dn̄i coartās÷eos:⁖.
g Fiat via illorū tenebre ⁊ lubricū:⁊ angel⁹ dn̄i ꝑſequēs
h eos.Qm̄ gratis abſconderūt mihi interitū laquei ſui ſuperuacue exprobrauerūt
i aīam meā.Ueniat illi laq̄us quem ignorat:et captio quā abſcōdit apphēdat eū ※et:⁖ in laqueū cadat÷in
k ipm:⁖.Aīa aūt mea exultabit in dn̄o:⁊ delectabitᷣ ſuꝑ
l ſalutari ſuo.Oīa oſſa mea dicēt:dn̄e.quis ſimilis tui.
m Eripiens inopem de ma-

c ¶ Framea.ħ intelligitᷣ aīa xp̄i vel cuiuſlibet ſcti:q̄ꝛ v̈s ꝑ aīā xp̄i fecit vindictā ꝯ diabolū.⁊ ꝑ aīā cuiuſlibet ſcti facit vindictā ſicut ꝑ Petꝝ fecit ananie ⁊ ſaphyre.Et conclude petit eccleſia vt cōcludat aduerſarios ſuos.ne valeāt ad nocendū exire.Dic anīe mee.vt te ītelligat:q̄ꝛ tu ſalus eius es.
d ¶ Cōfundi:ē facta ſua erubeſcere ⁊ in melius cōmutare.Nā lꝫ ꝯfuſi dicanᷣ.q̄ conuincuntur ad penam.tñ vt hic ad ꝯuerſionē intelligeres ꝯfuſionē petitā addidit reuereanᷣ.i.emendati diligant:quē ꝑſequendū eſſe putauerant.Querentes dominū.in malam ꝑtem dicit.qui.ſ.ſic querūt vt eā a corpore ſegregare feſtinent.
e ¶ Auerti autē retrorſum:nō dr̄ niſi illis qui corrigendi iudicanᷣ.At Petro redi retro me ſathanas.Qui cogitant ſiue de iudeis ſeu de hereticis ſiue paganis dixit.mala em̄ omnes cogitant qui ꝑter catholicam fidem aliqua praua intētione docere feſtinant.
f ℞ Puluis.leues ⁊ īfructuoſi homines dicti ſunt.q̄ꝛ ſicut puluis a vēto:ſic pc̄tōres a ſnīa diuina in die iudicij ꝓijciūtur.Angelus dn̄i.i.ſpūs malus non na-

h ¶ Abſcōdert mihi gratis.i.ſine cauſa ſcꝫ iudei vt illi putabāt.q̄ em̄ diuinitatis eius potentiā nō credebant.illi putabāt ſe abſcōdiſſe interitum.Bn̄dictū ē interitū laquei ſui.q̄ꝛ ille laq̄us nō morlētis erat dn̄i:ꝫ peccantis interitus.Supuacue.i.falſe.exꝓbrauerūt qñ xp̄o dicta ſua veracia q̄ſi aliq̄d crimē imputabāt.
℞ ⁊ inutilitᷣ egerūt.q̄ꝛ exprobratio iſta nl̄lā habuit vtilitatem.
i ℞ Excidium illud minatᷣ ꝓpheta q̄d aduenit iudeis in tempibus veſpaſiani.Et captio.quā occultauert apphēdit eos.i.mors repētina:quā dn̄o noſtro mollebantur occulte.
k ¶ Prima q̄ppe ſancte aīe beatitudo eſt:exultare in dn̄o Delectabitᷣ ſuꝑ ſalutare eius.
℞ Salutaris noſter chriſtus eſt.quia in eo delectabitur eccleſia
l ¶ Oſſa:fortitudinē aī ⁊ ꝯſtātiā mētꝭ ſignificant q̄ merito oſſib⁹ cōpanᷣ.q̄ꝛ ſicut illa corpus.ita ⁊ hec ſctās volūtates corroborant. ¶ Quis negatiuū eſt ſilis tui. ℞ id eſt nullus quis pōt ſilis eſſe deo, m ¶ Eripuit chriſtus.pene to-

36

tū genus hūanuȝ de illa ptāte dyaboli q̄ tūc p mundū regnabat. hō eṁ erat īops qꝛ mortal' egenus. qꝛ in labore ꝛ ſudore panē q̄ſiuit. Paup. qꝛ de ſapīa ꝛ purita te delect⁹ a diripiētib⁹ īmūdis ſpiritib⁹ ſolā tenuē ꝛ vmbratilē ratiūculam poſſidebat.

cebat eṁ in illis dño. qṅ eos docebat nō derelinquere. Lugēs ꝛ ꝯtriſtatus ꝛ humiliatus xp̄s erat qꝛ in cūct' iudeis (q̄s vt fratres ꝛ pximos dilexit) fidē inuenire non potuit.

nu fortiorum eius. egenum ꝛ pauperē a diripientibus
n eū. Surgentes teſtes iniq̄. que ignorabā interrogabāt
o me. Retribuebāt mihi mala p bonis: ſterilitateȝ anie
p mee. Ego autē cū mihi moleſti eēnt. induebar cilicio.
q Humiliabā in ieiunio ani mā meā: ꝛ oratio mea in ſi
r nu meo conuertet. Quaſi proximū quaſi fratrē noſtꝝ ſic cōplacebā: quaſi lugens ꝛ contriſtatus ſic humilia
s bar. Et aduerſum me letati ſunt ꝛ conuenerunt: congregata ſunt ſup me flagel
t la ꝛ ignoraui. Diſſipati ſūt nec cōpuncti: tēptauerunt me ſubſannauerūt me ſubſannatione: frenduerūt ſup
v me dētibus ſuis. Dñe quā do reſpicieſ: reſtitue animā meā a malignitate eoꝛuȝ: a leonibus vnicā meam.

n ℭ Nūc cōmēorat xp̄s de ꝓpria paſſione. Cōtra eū ei teſtes ſubito īpetu ꝯſurgebāt reuera iniq̄. qꝛ erāt ꝯ eq̄tatē locuturi. Addidit ignorabā. i. ip̄i narrabāt illa q̄ me dixiſſe oībus modis neſciebā.

o ℭ Retribuebant mihi mala p bonis. qꝛ cū xp̄s vitā credētib⁹ ꝯtulerit. illi mortē ecōtra reddere maluerūt. Sterilitas aīe fuit qṅ magiſter bonus in ipſis fructū fidei reperire nō potuit.

p ℭ Ego duȝ mihi moleſti eſſent iudei. i. dū iudei eſſent moleſti p ꝯtumelias ꝛ inſidias xp̄o: induit ſe cilicio. ℞ id eſt. diuinitas carne. ꝛ de pctō dānauit pctm̄. ℭ induit ꝟo ſe carne diuinitas. i. occultauit carnis velamē ſe tenebroſis mentibus.

q ℭ Ieiuniū dictū eſt eṁ quaſi medium. qḋ a bſtinētes diutius ad inediam vſq; pducat. Ieiunauit xp̄s in mōte. xl. diebus. Et orō mea. i. dū fundebat' a dño in cruce ꝛ eam miſeri iudei minime ſuſcipe mererent', remeabat in ſinum eius. i. in ſecretum pectoris: vnde fuerat egreſſa.

r ℭ Mutatus ē hic caſus noīuȝ. p ablatiuis eṁ ſunt accī poſiti. Dicit eṁ q̄ſi de pximo. quaſi de fratre noſtro. ita mihi complacebā. i. de eoꝝ ꝯiunctōe gaudebam. qui me hoſtiliter inſeq̄bant'. Cōpla

s ℞ Letati ſunt in dei. qṅ xp̄m comphenderūt. Cōuenerunt vt eū crucifigerēt non vt crederēt. Congregata ſunt flagella vt pylatus dixit emendatum eum. i. flagellatum dimittam. Et ignoraui. id eſt nō habui ꝯſcientiam peccati ꝑpter qḋ flagellari vel crucifigi debuerim.

t ℞ Diſſipati ſunt a vinculo charitatis. nec cōpuncti. vt agerent penitentiam. Tēptauerunt multis modis iudei xp̄m. Subſannauerunt dicentes Aue rex iudeoꝝ. Frēduerūt clamantes crucifigatur, per motus corporis oſtendit' motus anime.

℞ ℭ Strident ſeui homines dentibus quando ratione vincuntur. Nam cum eis pro veritate verba defecerint, impatienter dentibus fremunt. ſuaſq; voluntates tacita interminatione denunciant.

v ℭ Quando reſpicies, pro conſuetudine infirmitatis humane, dicitur cui moroſum videtur quodcunq; futurum eſt. que mox vt cupit: feſtinat aliquid īpleri. Reſtitue quaſi ereptam animam redde. A malignitate. quia iniuſte ꝓbatur occiſus. A leonibus. ℞ id eſt. a pſecutoribus. vnicam aīaȝ ſuā dicit. que vnica eſt ſine peccato. ℭ vel vnica. qꝛ de ꝟgine natus vnicus eſt. i. ſolū vnus de virgine eſt natus, vel vnicā eccleſiam ſuam.

x C Duas eſſe diximus confeſſiones. vnā laudis. alterā pnīe. ſ; hoc ad laudez ptinet. Magna ꝟo ecclīa eſt ppl'us xpīanus recta fide firmus. In populo graui. Ir q2 nō eſt leuis ad peccādū. ideo firmus ī fide. A Sic palea leuis vēto tollitur. granum manet. q2 graue. talis eſt bonus xpīanus q2 granū eſt. q C Nō ſupgaudeant mihi. i. nō inſultēt heretici qñ aliquoſ de nūero fideliū pdit ſancta eccleſia. q heretici ſp aduerſant xp̄o τ eccleſie. Qui oderūt me gratis. hoc ē inaniter quib' nihil nocui. C Annuūt oculis. Annuit oculis qñ hō tacite τ doloſe vult aliqđ declare Ir Sic fecerūt iudei. q2 nihil boni in ope oſtenderūt. A pronūciabāt vultu qđ corde nō geſtabant. z Ir C Pacifice loquebātur dicētes. Mgr̄ ſcim'. q2 verax es. C Et ī iracūdia. vt illđ. oportet vnū ꝓ oībus mori. qſi inuidētes toti populo terre. pōt eñ aliqs dolū loqui. cū nō cogitat occidere. vt ſi qs pecuniā ꝓximo conat auferre. ꝓpterea addidit in iracūdia terre. vt dolus eoꝝ exitialis fuiſſe declaret. a C Dilatauerūt os ſuū poſtulātes aperta voce. crucifige Euge. acſi dicerent ſibi in cruce bene videmus de te qđ deſiderauimus efficere. vt pdicator plebis. in cruce cum latronib' penderes Ir vel euge. euge. i. bene bene vidimus nūc ꝙ virtutes quas prius feciſti nihil erant. q2 teipm̄ in cruce iuuare nō potes. C Euge. vox irriſoria et inſultoria eſt. acſi dicerent: iam viderunt oculi noſtri facta τ mirabilia tua. cur nō deſcendis de cruce. ſ; iam videmus ꝙ nō potes b C Vidiſti. hoc eſt ꝓbaſti. ꝙ crudelis extitit mihi popul'. Ne ſileas. ne differas dare ſententiā. qđ vtiqꝫ tacēdo nō poteſt fieri. ſ; loquendo.

x Confitebor tibi in eccleſia
magna. ī populo graui lau
y dabo te. Nō ſupergaudeāt
mihi qui aduerſantur mihi
inique. q oderūt me gratis
z τ annuunt oculis. Quoniā
mihi quidē pacifice loque-
bantur. τ in iracūdia * ter
re: loquētes dolos cogita-
a bāt. Et dilatauerūt ſup me
os ſuū: dixerunt euge euge
b viderūt oculi noſtri. Vidi-
ſti dñe ne ſileas: dñe ne di-
c ſcedas a me Exurge τ intē-
de iudiciū meū deus meus
τ dñs meus in cauſam meā
d Judica me ſm̄ iuſticiā tuā
dñe deus meus: τ non ſup-
e gaudeāt mihi. Non dicant
in cordibus ſuis euge euge
aīe noſtre: ne dicāt deuora-
f bimus eū. Erubeſcant τ re
uereantur ſimul: qui gratu
lantur malis meis.

c Ir Exurge dñe. id eſt diſcerne inter me τ iudeos. Intēde iudiciū meū qualiter iudicātes condēnauerunt me morti. Deus deus in cām meā C Iſta eſt cauſa ſua. ſ. vt qui dare venerat ſalutem hūano generi. ab inſanis ꝓbaretur occidi. Intende iudicium. A id eſt quō in laboribus τ dolorib' cruciatus ſum. ſ; q2 τ iſta mali paciūtur. addit intende in cām meā pro qua patior pena eñ ſimilis ē ſceleratis τ bonis. ſ; non cām. Martyrē itaqꝫ nō facit pena ſ; cauſa d C Petit ſe iudicari xp̄s ſm̄ iuſticiā. i. ſm̄ miſcđiaꝫ q pctā nō fecit. vt nobis oñderet depcationis exēplum. Ut nō ſupergaudeāt. i. nō dicerēt iudei. potuim' fecimus egim' qđ voluimus. e C Nō dicāt euge. euge. i. bene hñ. iſta ꝟba ſūt letātī cum ſcelerata mente. Ir Nec dicāt deuorauim' eū. i. ne pateſiat vltra os eoꝝ ad me deuorandum. id eſt me ſimulem illis deputandum. Deuorat eñ hō qđ in os mittit. ita pctōres nitūtur iuſtos in ſuas nequicias traijcere vt eis ſiles fiāt. τ vnū cū eis corpus. f Ir Erubeſcāt. i. iudei pſecutoreſ τ heretici qui gratulabātur: qñ me perſequebantur. hoc eſt. non ſolum perſequentes me erubeſcant. ſ; illis cōſentiētes q gratulāt̄ τc. ſic erubeſcāt vt ꝓprios act' ſpōte dānēt. vt ſic ꝯuertāt̄. τ q2 poteſt aliqs

erubeſcere ⁊ reuerẽtiam nõ hr̃e. addidit. reuereãtur ſimul. vt cõuerſionis eorũ indicia declararet. Reuerẽtia eſt em̃: dñi timor cum amore permixtus.

g ℞ Induãtur confuſione. i. confuſione eterna. Uñ dicit. Diſcedite a me maledicti: vt qui me q̃ſi hominẽ iudicauerũt. videant vt deũ iudicãtẽ

h ℞ Exultẽt. i. ſancti qui volũt dei iuſticiã implere. ipi exultent ⁊ letẽtur de remuneratione vite eterne. Dicant ſemp ſcꝫ ſancti vt dñs pr̃ mgñificetꝰ. ipe eſt pax nr̃a ℭ Qꝛ ãt dixit ſerui eius. ad humilitatis formã reſpicit. q̃ in aſſumpta carne: ſm̃ humilitatẽ ſeruus pr̃is dicitꝰ. Qui ğ volũt pacẽ xp̃o Illi. ſ. qui a viciis redduntur alieni. i ℞ Lingua mea. ſancti ſũt. illi meditabũtur mãdata dei Tota die: toto tp̃e ſcꝫ laudare deũ certent. ℭ qꝛ ſp deũ laudant. qui ĩ omi volũtate ſua diuina iuſſa ꝯſiderãt.

Protectio Or̃o. ſaluſq; anime nr̃e operi nos galea ſpei ⁊ ſcuto inexpugnabilis munimẽti. vt a te ĩ cauſis nr̃e neceſſitatis adiuti. mereamur cum te diligentibus: leticia ⁊ exultatõe ꝑfundi. Per.

ℭ Nam ⁊ in finem dñm ſignificat. ⁊ ſeruo dñi de ip̃o dicitur. qui formã ſerui accipiens factus eſt obediẽs vſq; ad mortem. Pſalmus vero ⁊ dauid frequẽti expoſitione iam noti ſunt.

a ℞ Dixit iniuſtus. i. decreuit peccare ſe debere ℭ Et ita ideo cogitat vt ſibiip̃i licentiã tribuat peccandi. Non eſt timor dei. i. nõ putat curare deum. vt hoĩes debeant eum formidare.

g Induãtur cõfuſione ⁊ reuerẽtia qꝛ maligna loquũtꝰ ſuꝑ me.
h Exultẽt ⁊ letentꝰ q̃ volunt iuſticiã meã. ⁊ dicãt ſp magnificetꝰ dñs q̃ volũt pacẽ ſerui eiꝰ.
i Et lingua mea meditabitꝰ iuſticiã tuã. tota die laudẽ tuã.

In finẽ ſermo dñi pſal. dd. ℭ Propheta ꝯtẽptores legiſ vehementer accuſat. ⁊ ſub laude dñi collata beatoꝝ dona deſcribit.

Pſalmus. xxxv.

a Dixit iniuſtꝰ vt nõ deliq̃t in ſemetip̃o nõ eſt ti
b mor dei ante oc̃los eiꝰ Qm̃ doloſe egit in cõſpectu eiꝰ. vt inueniatꝰ iniq̃tas eiꝰ ad
c odiũ. Uerba oris eiꝰ iniquitas ⁊ dolꝰ. noluit intellige
d re vt bene ageret. Iniquitatẽ meditatꝰ eſt in cubili ſuo aſtitit omni vie non bone. maliciã ÷ autẽ :· non odiuit

ℵ Uel iniuſtus quilibet dixit. id eſt deliberauit nõ in publico. ſed ſemetip̃o: ibi propoſuit. vbi homo nõ videt. ⁊ licet deus videat. hoc non curat. quia non eſt timor dei ante oculos eius. homĩes timet ne publice profiteatur iniquitatem. deum vero nõ timet. ⁊ ideo in corde (vbi deus videt homo non videt) deliberauit vt delinquat. id eſt peccet.

b ℭ Doloſe egit in conſpectu dei. id eſt in ſemetip̃o. quia non eſt timor ⁊c̃.

ℵ Diabolus videlicet ⁊ iudei doloſe egerunt in conſpectu dei. Uel ad iudam proditorem pertinet quorũ iniquitas ad odiũ inuenta eſt.

ℵ Similiter omniũ maloꝝ inuenitur iniquitas ad odiũ. quia odit deus iniquitatẽ dum eam perpetuo punit.

c ℭ Uerba eorum ſunt iniquitates ⁊ dolus. iniquitaſ pertinet ad blaſphemiã. dolus ad proximum decipiẽdum. Noluit intelligere: illos ſignificat. qui ex aliqua parte igniculum ſapientie perceperũt ⁊ a vero intellectu declinantes: ſuo vicio ꝑuerſis erroribus ſe polluerũt.

d ℭ Iniquitatẽ meditatus eſt. ſcꝫ hereticus. ⁊ errorem longa meditatione tractauit. libros faciendo ꝑuerſos. ℵ In cubili. in corde ſecreto, vbi animꝰ bonũ vel malum meditatur. Aſtitit omi vie nõ bone. ideo ad nullum fructũ iuſticie ꝑuenire potuit. Maliciam nõ odiuit: ſꝫ dilexit.

ℵ quod eſt ſũma malicia. Qui em̃ penitus nõ põt carere malicia: debat ſaltem mente odiſſe.

e ꝟ Dñe in celo.i.in ſctis ãgelis.q̃ in celo firmati fuerũt.ꝛ nõ ceciderũt. Al'in celo.i.eccl'ia. A Uel q̃libet ſctõ.ẽ miſericordia dei cauſa q̃ celũ ẽ. ꝛ nõ ẽ inin ſtus ſicut ille de q̃ dictũ eſt. Et veritas tua vſq; ad nubes ꝯ id eſt xp̃s in apl'is ꝛ in pphetis hĩtat. q̃ doctrina euãgelica irrigant corda arentia.vt fructũ dẽt fidei:q̃ ſteriles fuerant ariditate pctĩ Xp̃us eñ veritas eſt apoſtoli nubes.

tutibus impleant. ꝯ Torrentem dicimus eſſe fluuium velocem:cui bñ comparat ſapiẽtia xp̃i.quia ꝛ ſubita eſt ꝛ ita rapida.vt ad fidem quem vult ſine vlla tarditate detrahat.

f ꝯ Btõs apl'os mõtibus compauit:q̃ capaces dñi iuſticie deuotis ſenſibus extiterũt.Abyſſus hic ĩ bonũ poſuit. Eſt eñ profunditas aquaꝝ abyſſus:quam nec metiri. nec intrinſecus ex toto videre valeam⁹.ſic diuinã iuſticiã nec mẽte cõplecti.nec ratõne aliq̃ diffinire poſſum⁹

g ꝟ Hoĩes ꝛ iumẽta ſaluabit dñs.i.rõales ꝛ irrõnales. perſonas regit ꝛ ſaluat.

ꝯ Malos ꝛ irrõnabiles.ſalutẽ tempalez ſicut iumentis:bonos ꝛ rõnales: temporalẽ ꝛ eternã tribuẽdo ſaluat deus. Uel bonos maloſq; ſaluas.cuz p omnibus xp̃m pati volueris.

e **Dñe ĩ celo miſericordia tua ꝛ veritas tua vſq; ad nubes**
f **Juſticia tua ſicut montes dei:iudicia tua abiſſus multa.**
g **Homines ꝛ iumenta ſaluabis dñe:quẽadmodũ multiplicaſti miſericordiã tuam deus.**
h **Filij autẽ hominũ:in tegmine alarũ tuarũ ſperabunt.**
i **Jnebriabunt in vbertate domus tue. et torrente voluptatis tue potabis.**
k **Quoniã apd̃ te eſt fons vite: ꝛ in lũine tuo videbim⁹ lumeñ.**
l **Pretende miſericordiã tuã ſcientibus te. ꝛ iuſticiaz tuam ÷his:· qui recto**
m **ſunt corde. Non veniat mihi pes ſuperbie: et manus peccatoris non moueat me**
n **Jbi ceciderũt qui operant iniquitatẽ:expulſi ſunt nec potuerunt ſtare.**

k ꝟ Q̃m apud te ẽ fons vite.i.tu es.ꝛ aput te eſt origo omnium bonoꝝ. Fõs vite. doctrina dei que anime vita eſt. Lumẽ patris xp̃s eſt.in quo vi debimus lumẽ.i. ſpũs ſancti illuminationẽ.

l C Pretẽde dixit.i. longe lateq; diffunde tuã miſericordiam.vt poſſint ſciẽtes te ĩ iſto ſeculo firmius ãbulare. Rogat his iuſticiã id eſt. iuſtã vitã pmanentẽ. vel pcepta ſua vt ea viuẽdo teneant. q̃ recto ſunt corde.i.q̃ hic recta mente pſtãte dño viuere meruerũt. hoc ẽ.qui cor ſuum in oĩbus.ad voluntatez dei dirigũt.

m C Orat.vt greſſu mẽtis a iuſto tramite nõ recedat. ne in ſupbia erectus cadat pes autẽ p affectu mentis eſt poſitus. Man⁹ xo peccatoris eſt operatio male ſuadentis.q̃ tunc nos a firmitate fidei mouet.cum iniqua perſuaſione nos ſollicitat. Jdeo vero timeo pedem ſuperbie.quia ibi ꝛc̃.

h ꝟ Tunc multiplicata eſt miſericordia domini.cum nos pprio cruore redemit: ab initio quippe pſlua fuit mĩa tua.ſ tũc multiplicata. h ꝯ Filij autez hoĩuz ſunt q̃ nõ ſunt iumẽta.ſ rõnalit viuunt. qui graz baptiſmatis ꝯſecuti.in nouã pgeniem renaſcunt. ꝟ ꝯ Ale xo dñi ſunt pcepta noui ꝛ veteris teſtamenti. ꝯ in quaꝝ ptectõe om̃s iuſtus ſperare cognoſcit:dũ eis obedire oñdit.

i ꝟ Jnebriabunt.i.ipi filij dei a pĩguedine gr̃a ſpũſſcti.vt hẽant intellectũ dogmatũ eccl'iaſticoꝝ.vt oblit flagitijs xi

n C Jbi.vbi ſuperius dixit.in pede.ſ. ſuperbie:ꝛ nequitia praue ſuaſionis ceciderũt.ac ſi diceret. in pfundã foueam corruerũt.demões qui adhuc opant iniquitatẽ male ſuadendo in hoĩbus. ꝛ ad ſuperbiam ſemp inducentes. ꝟ Expulſi ſunt.i.a regno dei. C Nec potuerũt ſtare. q̃ non eis licebat domini iuſſa differre.ſed ſtatim illic precipitant.vbi parata eſt eis flamma penalis.

A Jbi q̃z adã cecidit ꝛ expulſus ẽ a pa

38

radiſo:ꝙ dr̄ etiaꝫ adhuc opari iniq̄tatem
dū in pctō ſuo oēs naſcimur. Nec dyabo
lus nec adā potuerīt ſtare vi ſua. Orō.
Clarifica nos celeſti mīa fons ⁊ ori/
go lumīs ſempiterni, vt vbertate do
mus tue repleti oēꝫ in
iq̄tatē ⁊ dolū cū ꝑca/
citate ferocis ſupbie
renuamus. Per.
R Pſalmus iſte:p/
ſonā iuſti gl'ificat. in/
iuſti notat. mores in/
ſtruit. bonitate dei do
cet. prauitate auellit.
a R Multas hꝫ e/
mulatio interp̄tatōes
tū hic docet. noli pti/
ceps eſſe malignis. ne
qꝫ ad zelum. qꝛ zelus
ira ē. neqꝫ ad inuidiā.
inuidia eñ liuor eſt.
Neqꝫ zelaueris. i. imi
teris eos. q̄ faciūt ini/
quitatē q̄ p iniq̄s frau
des: diuitias ꝯgregāt
honoreſqꝫ req̄rūt
b C Fenū pulcra ē
res dū floret. ſ cū aru
erit mutato ꝓtinus co
lore marceſcit Sic ſūt
impij. q̄ q̄ſi florida le/
ticia relucētes p̄ma/
turo fine ſiccant. Ole
ra āt al' olla dicta ſūt:
vbi collecta decoquū/
tur. Oſtēſuꝫ ē eñ hic
cito ipios cadere. p ſi
militudinē feni ⁊ ole/
rum.
c C Admonet h p
pheta vt ſperemus in
dñm. h eſt introitus fi
dei. h initiū ſalutis.
C h Fac bonitatē
id eſt. adiple mādata.
R Inhabita terrā. h
eſt dominare carni. non caro tibi.
C Et paſceris. ad ſaturitatem ptinet.
⁊ ad ſuauitatem phenneꝫ. In diuitijs. i.
in ꝯtemplatiōe dñi xpi. R A Vel in
ſcripturis ſctīs. d C Delectare cum
dicit in domino. ſuauem vult eſſe tibi ei⁹

÷ Pſalmus:· dauid.
C Vox eccleſie manētis
nō imitandos malignātes:
et de penis maloꝝ ac p̄mijs
beatorum.
Pſalmus. xxxvi.
a Oli emulari in mali/
gnantibus: neqꝫ zela/
ueris facientes iniquitatē.
b Quoniā tanq̄ꝫ fenum velo
citer areſcent: et quemad/
modum olera herberum ci
c to decident. Spera in do/
mino et fac bonitatem et in
habita terram: et paſceris
d in diuicijs eius. Delecta/
re in domino: et dabit tibi
e petitiones cordis tui. Re/
uera domino viam tuam ⁊
ſpera in eum: et ipſe faciet.
f Et educet quaſi lumen iu/
ſticiam tuam: et iudiciū tu/
um tanq̄ꝫ meridiem: ſubdi/
tus eſto domino et ora euꝫ.
g Noli emulari in eo qui pro
ſperatur in via ſua: in hoie
h faciente iniuſticias. Deſine
ab ira: et derelinque furo/
rem: noli emulari vt mali/

recordatiōeꝫ. vt amies quē times. Dabit
tibi petitiōeꝫ cordis nō carnis. Petitio
cordis eſt. fides charitas: intellectus dei
⁊ opatio bonoꝝ actuū. e C Velū qđ
dā eſt denſitas pctōꝝ. vñ via. i. vita nr̄a.
tenebroſo amictu cir/
cūueſtita eſt. hāc reue
lamus. qñ delicta nr̄a
ꝓmptiſſime ꝯfitemur.
R Spera in eum. vt
poſſit dimittere delin/
quēti. Et ipe faciet id
qđ ſequit.
f C Educere eñ. eſt
aliquid d tenebris ad
lumē ꝓferre. hoc ē. de
caligine huius ſeculi.
ad illam claritatem fu
turi iudicij per ducere
vbi omnia palam fiāt
⁊ tunc iuſticia nr̄a. hu
manis aſpectibus ap
parebit
R Et iudiciuꝫ tuū q̄
ea q̄ bona ſunt elegi/
ſti. tanq̄ꝫ meridiem. in
pleno ſplēdore gratie
ſue reuelabit corā āge
lis ſuis. Subdit⁹ eſto
dño. nō pctō. ⁊ ora eū
ꝓ delictis tuis.
g R Noli emulari
in eo. i. nō te terreat i/
pij felicitas breuis.
C In hoīe faciente
iniuſticias. i. neq̄cias
ſcꝫ cui actus turpis ē
⁊ negocia feculenta.
h C Ira eſt eñ. q̄
celeri motu aīuꝫ ſuc/
cēdit. furor q̄ diutius
pſeuerat. Ergo vtraqꝫ
nos iubet deſerere. p
q̄ ad culpā poſſumus
puenire. Noli emula/
ri vt maligneris.
R Ne ipe nequā efficiaris. ꝓuocādo ali
os ad neq̄ciā. C Nequiciā doveteres
definierūt. voluntariam eſſe maliciam in
quā nō caſu incidimus. ſed delectatione
verſamur. Nequā eñ dictus eſt nequaq̄ꝫ
id eſt, nullo tempe aptus,

l ¶ Exterminari ē foras terminos ꝓijci id ē. ab illa dei ciuitate ſi audari Qui xͦo ꝯ ſuſtinet dn̄m ipi hereditate poſſidebūt terrā viuētiū: qm̄ deſpiciūt ipioꝝ felici- tatē. dn̄i iudiciū expectātes ꝛ patienť in teri aduerſa ſuſtinēteſ

n I Non qꝛ dn̄s aliquē irrideat. ſꝫ qꝛ ipi digni ſunt vt irrideanť in vindicta. Qm̄ pſpicit. h̄ eſt. dn̄s ſcit qn̄ veniet di- es vltōis ꝛ ꝑditōis eius.

o ¶ Gladiꝰ pctōꝛis. ē q̄libet dolꝰ alte- riꝰ deſiderās leſionez. quē educit ille. q̄ pꝛa- ua ſuaſione deſiderat decipe aīas īnocētes. Arcū āt tēdere. ē ope fraudulēto expectare tp̄s. qn̄ poſſint ſimpli ces īnocēteſqꝫ decipe A Gladiꝰ. aptā pſe- cutōez. Arcus xͦo oc- cultā īdicat: q̄ em̄ gla dio pugnat. cominꝰ. q̄ xͦo arcu. eminꝰ pugt.

p I Ut decipiant pauperē. non diuitem mūdi. ſꝫ pauperē xp̄i. ¶ Addidit. rectos coꝛde. hoc de martyri bus pōt intelligi q̄ re cti ſunt coꝛde. ſꝫ carne trucidanť. Paup dr̄. qui ſibi nō ſufficit. In ops q̄ nec opez hꝫ ab alio ſiue alienā.

q ¶ Gladius em̄ dr̄ qui fit ad hoſtium cla des. H Et ſignificat vindictā in aīas ipo- rū. ¶ Et arcus ip- ſoꝝ. i. occulta malicia ꝯ pios ꝯfringiť. quia nō erit fidelibꝰ. in aīe pte nocitura A Se em̄ mali pꝰs in coꝛde ꝛ aīa ledunt. qꝫ iuſtū in coꝛpe ꝛ re- bus exterioꝛibus. In coꝛde em̄ iuſtū le- dere nō pn̄t. Oꝛ ſi in rebus leſus iuſtus fuerit. dicit Melius. ꝛc̄.

k ¶ Puſillū em̄ a pugno dr̄. ꝛ exiguum aliq̄d puulūqꝫ ſignifi cat. qd ꝯctis digitis manu poſſit includi. Et hic ſignificat tp̄us qd reſtat vſqꝫ in diem iudicij. qd cōpatiōe ꝑ- teritoꝝ dieꝝ. oīno par uiſſimū eſt. Et nō erit pctōꝛ. nō qꝛ ip̄e q̄ pec- cauerit nō erit. ſꝫ pec- care iā deſinit. Locuz eius. iſtū mūdū ſigni- ficat. qui pctōꝛibꝰ tan tuz demulcet. ꝓꝛieqꝫ ip̄is amicus eſt. I Uel locus eiꝰ de- lectatio pctī

l ¶ Māſuetos aūt appellamꝰ manu ꝯſue tos. i. patientes ꝛ mi- tes. I Quos nul- lus turbo furoꝛis exa gitat. ¶ Ipi poſſi- debūt futurā hierl'm. ꝛ in ea pmāebūt in ſe- culū ſcl'i. In multitu- dine pacis pax futuri ſcl'i ē. vbi nihil aduer ſuz. nihil pōt eſſe ꝯtrū

m ¶ Obſeruabit pctōꝛ iuſtū. qn̄ illū vi- derit ſceleratus hoīs moꝛibus inſudare.

i gneris. Quoniā qui mali-
gnātur exterminabuntur:
ſuſtinentes autem dominū
ipſi hereditabunt terram.
k ÷Et:· adhuc puſillū ꝛ non
erit peccato: et queres lo-
cum eius et non inuenies.
l Manſueti autem heredita
bunt terram: et delectabun
tur in multitudine pacis.
m Obſeruabit peccatoꝛ iuſtū
et ſtridebit ſuper eum deu-
n tibus ſuis. Dominus ÷ au
tem:· irridebit eum: ÷ quo
niā:· pꝛoſpicit qꝫ veneat di-
o es eius. Gladium euagina
uerunt peccatoꝛes: intēde-
p runt arcum ſuum. Ut deci
piant pauperē et inopem.
vt trucident rectos coꝛde.
q Gladius eoꝛū intret in coꝛ-
da ipſoꝛum. ꝛ arcus eoꝛum
r confringatur. Melius eſt
modicum iuſto. ſuper diui-
tias peccatoꝛum multas.

I Quia ꝑ opa ſanctoꝝ. ipi cruciant ꝛ toꝛquenť in p̄nti vita. Stridebit mali- cie ꝛ inuidie dētibus. quibus eum nitiť deuoꝛare. ꝑ motum em̄ iſtum coꝛpis. oñ- dit motum anime. A ¶ Obſerua- bit igiť quaſi de occultis inſidijs vt euz alliciat. Ideo vero occultis inſidijs ob- ſeruat. quia dum videt iuſtum. credit ſe ab eo accuſari. conatur igitur iuſtum ei ſimilem facere. Quod ſi non poteſt. ſtri- debit dentibus ꝛc̄.

r ¶ Modicum. hic ſentiatur humili- tas. in qua dum ſe animus noſter cuſto- dit. mundi pꝛecioſa tranſcendit. Diuitie peccatoꝝ. ſunt ꝯgregatōes criminū. Añ eſtimemus q̄ꝫtum ſit melius illud modi- cum iuſti percipere. ꝛ molem tantoꝝ ſce- lerum non habere. ꝛ vere multo melius. quoniam bꝛachia. ꝛc̄.

s ℭ Brachia pctoꝝ.ꝑuerſas actões ſi-gnat q̄ ꝯterent̄.i.aſſidua tritura minuũ tur. ℍ Uel fortitudo illoꝝ ꝯteret̄ in vi dicta.ne innocẽtibꝰ noceãt. Juſtos autẽ ꝯfirmat dñs in fide. ℍ A Brachia po tentiã ⁊ fortitudinem pctoꝝ ſignificat.

A Confirmat iuſtos dñs:ꝑ ſpẽ in aduerſis ⁊ exẽpla.⁊ maxie cru-cis.Crux eñi finita eſt in pẽa.ſ; mãet in glĩa. A locꝰ eñi ſuppliciorꝝ trãſijt ad frõtes impa toꝝ.Qui tñ honorez dedit peĩs ſuis.q̃d fa ciet fidelibus ſuis.

t ℭ Dñs aũt nouit dies ĩmaculatoꝝ.i.vi as q̃ eas ꝯdidit.quas hũana ignorãtia non põt intueri.Hereditas̄ eſt celeſtis hierl̃m et̃-na pace ditiſſima.que ineternũ erit. qñ ſine fine ꝑſtat̄.

v I. ℭ Maluz tp̃s ſignificat diem iudicij ℭ qñ oĩs caro ſollici ta.actuũ ſuoꝝ retribu tionẽ cõpenſationẽq3 formidat. in iſto tẽpe nõ ꝯfundent̄ ĩmacula ti.Dies famis.tẽpus huius mũdi ſignificat qñ bti eſuriũt iuſticiã. ⁊ ſaturabunt̄ ꝑ ſcptu-ras ſctãs ⁊ exẽpla dñi ca. Pctõres ꝑibũt.i. in illa iudicatiõe dãnãdi ſunt. A Uel tp̃s malũ.dicit tp̃s tribulatõis h̃.in q̃ bo ni ſpe ſaturãt̄ future pacꝭ. pctõres x̃o h̃ ſaturati.ꝑibũt et̃na fame cruciãdi.

x I. Inimici x̃o dñi.i.impij.vt hono rificati fuerint in poteſtate terrena.⁊ ex-altati in vanam gloriã.mox adueniente morte.omĩs gloria eoꝝ tanq̃ fumus aut nebula tabeſcet.

y I. ℭ Mutuabit̄ pctõr:qñ dei bñfi cia diuerſa ſuſcipit.⁊ non ſoluet.hoc eſt. nõ dignas gratias agit deo. Juſtus aũt miſeret̄ q̃uis h̃ pauca ſuſcipiat ꝓmptus tñ ad elemoſynas faciẽdas inuenit̄

z ℭ Nam qui benedicunt dominũ.id eſt.qui in omnibus gratias referunt. ⁊ eius mandata cuſtodiunt.terram illã vi uentium accipiunt poſſidendam.Male-dicentes.i.blaſphemĩ vel dei legibus inobe dientes ab illa patria ſubmouent̄

s Quoniã brachia peccatoꝝ
cõterentur: confirmat autẽ
t iuſtos dñs Nouit dñs dies
immaculatoꝝ: ⁊ hereditas
r eoꝝ ineternũ erit. Non con
fundentur tempore malo.⁊
in diebus famis ſaturabun
tur. quia pctõres peribunt
x Inimici x̃o dñi mox hono-
rificati fuerint⁊ exaltati de
ficientes queãdmodũ fumꝰ
y deficient. Mutuabit̄ pecca
tor et non ſoluet.iuſtus aũt
z miſeretur et tribuet. Quia
benedicẽtes ei hereditabũt
terrã maledicentes autẽ ei
a diſperibunt Apud dominũ
greſſus homis dirigentur.
b et viã eius volet. Cũ cecide
rit non collidetur.quia dñs
c ſupponit manũ ſuam.Juni
or fui etenim ſenui. et nõ vi
di iuſtuz derelictum.nec ſe-
men eius querens panem

a I. Apud dñm greſ ſus.i.ſenſus vniꝰ cuiꝰ q3 hominis a domino dirigent̄. Et viã eius ſcz dei volet. vt ad ſe veniat qui eſt via:ve-ritas:⁊ vita. Greſſus dicit opera ⁊ affectus quos dirigit deus.

A Et ꝑ hoc q3 diri-git̄ vult iuſtus viã dei q̃uis dura ſit.Uia x̃o terre nõ ẽ dura.ſ; ple-na latronibus.Uia ãt dñi tuta.quãuis dura vel viaz iuſti hoĩs d̃s volet. in qua Cũ ceci derit.⁊c̃.

b I. Cuz ceciderit. ꝓpter infirmitatẽ car-nis. q2 ſepties in die cadit iuſtus ⁊ reſurgit nõ collidet̄.quia dñs agenti penitentiã ſta-tim miſeret̄.Sic Da-uid ⁊ Petrus.cogni-tũ delictũ purgauerũt lachrymis.⁊ a dño cõ firmati ſunt

c A ℭ Junior fui vox eccleſie.quando initia legis natura lis in ipo ꝓthoplaſto primeua ſuſcepit. Senuit qñ ad honorabilem ꝑuenit eta-tem.cum nouiſſimis tempibus ſuſcipere meruit dñm ſaluatorẽ. I. A ℭ Se men.opera hominis diximus eſſe.que ſe minat ⁊ metet. I. ℭ Ergo opera iu-ſti non querunt panez.hoc eſt.verbũ dei quia x̃bo dei ſatiatus ẽ.⁊ quo intus re-uera viuit ⁊ paſcit̄. A Loquit̄ eñi hic eccleſia quaſi vnus hõ. I. Uel dauid loquit̄ qui ꝑuulus fuit in malicia,ſenex in virtutibus,

d ℟ Om̄i tp̄e miſeret a dn̄o. ⁊ cōmo- dat. ꝗ alijs miniſtrat doctrinā ſuā. Et ſe- men eiꝰ. opa que geſſit. vel doctrina quā docuit a dn̄o bn̄dicētur.
e ℟ Declina a malo. i. a malo ope. ⁊ fac bonū qd̄ ꝓcepit deus.

ſus ſupplātare nullus ꝓualebit. Supplā tare eñ dicimus plantis foueas ꝓtende re. ne poſſit incidens firmū repire veſtigi um. hoc nullatenꝰ conſtat eſſe faciendū. vbi ſecura ⁊ eterna ſunt oīa. qꝛ ℞ ver bū dei in corde cuſto- dit a laqueis. bonꝰ cu ſtos. xp̄us in corde.

Inhabita ī vnitate fi- dei. ℒ Seculuʒ ꝯo ſecl'i ſig̃t eternū regnū quod nulla ſucceſſiōe mutabit f ℞ Quia dn̄s amat iudiciuʒ ſcʒ iuſtū. quo iuſtos impi oſq́ȝ diſcernit. Et non derelinquet ſctōs ꝗ in eum tota ſpe ꝯfidunt. qui cōſeruabūtur ine- ternū. hoc ē in ꝑpetua vita. g ℞ Iniuſti punīetur in vindicta. Peribit ſemē. hoc eſt opa eoꝝ cū ipis punītē tur in tormētis. ⁊ va- nitas ⁊ delectatio ī pec catis queſita euanet. h ℞ Iuſti aūt poſſi debūt terrā viuētium. Et inhabitabūt illam. que ē ſine ſine. de qua fugit dolor ⁊ gemitus i ℞ Os iuſti medi tabit ſapiam. i. xp̄m. ℭ per os eñ cogita tiones debemꝰ hic ac cipere. qꝛ ſicut cor me ditabit ſapiam. ita lin gua loquet ꝑ cūcta iu ſticiā ⁊ iudiciū. ℞ h̄ aūt fiet cū oīa mēſura te ⁊ nō fraudulēter ne q́ȝ cū ira. ſ iuſto iudi- cio ꝗ de dō ſentit enar rat. qd̄ erit ī patria be atoꝝ k ℭ Lex dei eius. h̄ eñ ꝓnomen: gr̄aʒ indicat dn̄i ſalua

d Tota die miſeretur ⁊ cōmo
dat: ⁊ ſemē illiꝰ in benedicti
e one erit. Declina a malo et
fac bonū. et inhabita in ſe-
f culū ÷ ſeculi :⸓. Quia domi
nus amat iudiciū. ⁊ non de
relinquet ſanctos ſuos. ine-
g ternū cōſeruabuntur. ÷ In
iuſti punientur :⸓: et ſemen
h impiorū peribit. Iuſti autē
hereditabunt terrā: ÷ ⁊ :⸓ in
habitabunt in ſeculū ÷ ſecu
i li :⸓ ſuper eā. Os iuſti medi
tabitur ſapientiā: ⁊ lingua
k eius loquetur iudiciū. Lex
dei eiꝰ in corde ipſius ÷ ⁊ :⸓
non ſupplātabunt greſſus
l eius. Conſiderat peccator
iuſtū. et querit mortificare
m eum. Dn̄s ÷ autē :⸓ non de-
relinquet eū in manus eius
nec damnabit eū cum iudi-
n cabitur illi. Expecta domi
nū ⁊ cuſtodi viā eius: ⁊ ex-
altabit te ÷ vt :⸓ hereditate
capias terram. cū perierint
o peccatores videbis. Vidi
impium ſuperexaltatuʒ. et
eleuatū ſicut cedros libani

l ℟ Conſiderat pctōr iuſtū. intuebat eñ po pulꝰ iudeoꝝ: iuſtū fili um dei ⁊ ſtridebat ī eū ⁊ ꝗſiuit ꝑdere eū. quia grauis erat doctrina eius ad audiēdū eis. ⁊ ipē etiā ad videndū Sic ⁊ nūc inimicꝰ con ſiderat vnūquēq́ȝ no- ſtrū vt ꝑdat. ſ ſi vigi- lāter reſiſtat euenit qd̄ ſequit. m ℟ Sicut nō dereliq̄t iuſtū dn̄s ī manibꝰ iudeoꝝ. i. ī po teſtate eoꝝ. ita quēli- bet iuſtū nō derelinq̄t in ꝑtāte pctōꝝ ſcʒm ani mā vt anie noceant. i. vt malis in malo con- ſentiat. Nec dānabit eū. ℭ . i. iuſtū cū in dicat impiū. ſ diſcreti one meritoꝝ. iuſtuʒ ſu ſcipiet. ipiū debita pe- na torquebit.
n ℟ Expecta dn̄m. i. patiēter age. ſiue in ꝓ ſperis ſeu in aduerſis ℭ ꝗ vias dn̄i cuſto- dis. h̄ eſt ſacratiſſima precepta.
℟ Et exaltabit te vt hereditate capias ter ram. illā btītudinis. ī qua iuſti exaltabūtur. ℭ Tūc iuſti videbūt peccatores perire. qn̄- do cōſpecta fuerit penalis aduerſitas. ⁊ illis pereūtibus. ſe in ſūma beatitudine videbūt collocatos. o ℭ Vidiſſe im- piū ſe dicit. i. creuiſſe. non ad honorem ſed potius ad ruinam. Et ne putares eū tm̄ ſupra humiles erectuʒ. addidit. ⁊ ele

toris Nā cū ſit oīm deus ſpīꝰ tn̄ ꝓprie di citur quē liberare dignatꝰ eſt. In corde ipſius. vniuerſū beati ſenſuʒ tali bono ſi gnat completū eſſe ſcʒ in eo ꝙ cor conſo- nat lingue. vt lex dei nō ſolum in ore: ſed etiam ſit in corde ⁊ oīni ſenſu. Huiꝰ greſ

uatū ſicut cedros libani: cui⁹ ꝓfectus in honore ⁊ diuitijs ⁊ ptāte. ideo tm̄ extol- litur. vt eius irremediabilis ruina mon- ſtreť. R. Hoc de diabolo phas eſt in- telligi. necnō ⁊ iuda. Et ſi de iuda expo- niť ſequens vſiculus ſic exponitur.

p H Et trāſiui. dicat hoc apoſtolic⁹ cetus. Trāſiui tp̄e paſſionis Jeſu ⁊ illo reſurgente nō erat iudas. q2 abijt ⁊ laqueo ſe ſuſpendit Queſiui ⁊ nō eſt inuē- tus. i. ipſius impij loc⁹ apl'icus. q̄ tanta velo- citate deficiebat. Sz dū de iuda exponiť p cedros. apl'i intelligū- tur. ⁊ qn̄ de diabolo. p cedros angeli ſignan- tur. Dū vero de diuiti bus impijs vel potēti bus expōiť (q̄ relicto deo in diuitijs mundi cōfiduut. qui quālibet floreāt. quālibet, extol lātur ⁊ eleuētur. nō in uenietur cū ab h̄ mun do migrauerint) tūc p cedros. mali intelligū tur in hoc mōo eleua- ti. Sicut em̄ cedr⁹ ſu- per excelſos mōtes ap paret exaltata. ⁊ ipul- ſu ventoꝝ ſepe dilabi tur: ita ⁊ impi⁹. Locuſ impij impietas eſt.

q H Cuſtodi inno- centiā. ſi nullū noceaſ ⁊ cū nullo litigioſus eris. videbis xp̄m q̄ equitas intelligiť ſicut via ⁊ veritas et vita. C Reliq̄e ſunt homini pacifico. qn̄ ſpes eius dn̄i remūeratōne pagitur. i. impletur qđ ſperauit. Reliquie igiť ſunt que poſt mortē relinquūtur. A Relin- q̄t vero iuſtus poſt mortē memoriā iuſti cie ſue bonaz. ⁊ deus ſibi relinq̄t premia eterna. C Pacificus vero diciť. q̄ in- ter diſcordantes pacē facit. r C Ju- ſti aūt ⁊c. Nam ſicut iuſti. poſt hāc vitaz gratulātur, ita iniuſti finita iſta luce pe-

p Et tranſiui et ecce nō erat: queſiui eū ⁊ non eſt inuent⁹
q ÷ locus ei⁹ :· Cuſtodi inno- centiā ⁊ vide equitatē quo niā ſunt reliquie homini pa
r cifico. Juſti autē diſperibūt ſimul: reliquie impioꝝ inte
s ribunt. Salus autē iuſtoꝝ a dn̄o: ⁊ ꝓtector eoꝝ in tp̄e
t tribulatiōis. Et adiuuabit eos dn̄s ÷ ⁊ liberabit eos :· et eruet eos a peccatoribus ÷ ⁊ ſanabit eos: q2 ſperaue runt in eo. C Pſ̄ dauid. in cōmemoratione ÷ de ſabba to. C Vox penitētis mi ſericordiā benigni iudicis dep̄cantis. qui ſe corpe fau- ciatū ⁊ aio: amicorū expro- bratio ne dicit eſſe cōfuſum

Pſalmus. xxxvij.

a Domine ne in furore tuo arguas me: neq̄ in ira tua corripias me.
b Quoniam ſagitte tue. infi-

ribūt. Reliq̄e vt dictū eſt ſignificāt mēo- riā iuſtoꝝ. quā in h̄ mūdo poſt obitū de- relinquūt. h̄ mereri impij nullaten⁹ pn̄t. qm̄ ſupuenīete interitu. falſa laus ⁊ fra- gilis vita diſſoluiť. A Reliq̄e q3 eorū id ē terrena interibūt oīa. s H Sal⁹ aūt a dn̄o venit. q2 ipe eſt ſalus nr̄a. C Tēp⁹ q̄dē tribulatiōis ē du- plex. nā hic tribulatio tpalis eſt. ſ3 in iudicio extremo ē eterna: illa igiť mala ē q2 eterna. que in die iudicij im- pijs venit. Jn h̄ ergo tp̄e tribulatiōis. prote ctor ē xp̄s. q2 ex ipa eri pit iuſtos t C Et ad iuuabit eos. i. fideles famulos in h̄ mōo ad iuuat qn̄ 9ria collucta tione fatigant liberat dū fidem illoꝝ nō ſinit praua ſuaſione pu̇erti Eruet vtiq3 dū in mōi iſtius 9rietate ſuat il- leſos. Qm̄ ſpauerūt ī eū. i. ſpez ſuā in dn̄i pi etate poſuerūt. Oro Eatitudo oīm nō incerta iuſtoꝝ de us (q̄ ſctōs tuos non derelinq̄s ī fame nec ī ſtadio tribulationū ſu perari pmittis) preca- mur. vt ea noſ munias dextera. quam illis ne corruāt. velociter por rigis ꝑpatā. Per.

C Dicēdo in 9mēo ratiōe. hoc titul⁹ ille pronūciat. vt q2 pec catū effugere nō valeam⁹. certe ipm deli ctum in 9mēoratione ſp hr̄e debeamus. vt nos a futuris culpis deo adiuuāte tē- peremus. R. Sabbatū requies inter pretatur. i. quādo requieſcet eccl'ia in pa radiſo. quē perdidit adam.

a H Totus iſte pſalmus ex pſona peni tentis eſt. ſ3 ⁊ ad chriſtum referri pōt. ſi- cut ⁊ ſexageſimuſoctau⁹. Furor. vīdicta irrōnabilis cū fellis amaritudīe. Jra vo tm̄ 9motio anīe. Jō iſte penitēs q̄ ſe pec

catorē ſcit.nō in ira ſ; p miaꝫ.nec in furo
re.ſ; p patiaꝫ ſe argui poſtulat.
b ℞ Sagitte.vba doctrīe ſūt.q̄ vt iacu
lū vberāt cor penitētꝭ.vt agat pniaꝫ.Cō
firmaſti ⁊c.vt tāq̄ bon⁹ mgr̄.vberib⁹ ca
ſtigatū redderes emē
datū. c ℞ Nō ē ſani
tas a facie ire in carne
mea.i. vidi faciem ire
tue.⁊ nō ipaꝫ irā.ſ; ē.
ītellexi p ſcpturaſ ſcāſ
q̄ta miabarꝭ pctōꝛib⁹
⁊ extimui.petēſ ne ipa
ira ſup me deſcēderet
Nō ē pax oſſib⁹ meis
.i.nullā q̄etē īdulſi.vꝭ
oſſib⁹ vꝭ mēbꝛis meis
an̄q̄ penitēdo mētem
purgarē. d ℭ Iniq
tates nr̄e eleuāt ſe ſup
caput nr̄m.q̄n āpli⁹ cu
mulāt̄ q̄ rō q̄ ē caput
mētis ſufferre valeat.
quā ſi iniq̄tas opp̄ſſe
rit.illa ꝓtin⁹ victa ſuc
cūbit. ℞ Sic on⁹ g̃
ue.q2 ſi ē leue on⁹ pctī
ſ; oīb⁹ dꝫ eē g̃ue.q2 oī
bus g̃ue iudicij on⁹ ī
ponit. e ℞ Cōpu
treſcunt mihi ⁊ fetēt
vulnera pctōꝝ q̄uſq̄ ī
pctīs iaceo.⁊ nūc deſi
derāter q̄ro medicū p
pniaꝫ. ℭ Cicatrix ē
dicta. q̄d in ſe vulnus
celatum oñdat ſigniſi
cās occulta pctā.
℞ Que ꝯtigit hoīeꝫ
ꝓpt̄ ſuā inſipientiam
celare.
f ℞ Miſer fact⁹ ſū
vſq̄ dū ꝯſitēdo purga
rer. q2 ſine ꝯfuſione ⁊
meſticia. nō dimittūt̄
pctā. Cōtriſtatus.i.in

xe ſunt mihi:et confirmaſti
c ſuper me manuꝫ tuaꝫ. Non
eſt ſanitas in carne mea a
facie ire tue.nō eſt pax oſſi=
bus meis a facie pctōꝝ me/
d orū. Quoniaꝫ iniquitates
mee ſupergreſſe ſunt caput
meuꝫ.ſicut onus graue gra
e uate ſunt ſuper me. Putru=
erunt ⁊ corrupte ſunt cica=
trices mee.a facie inſipien=
f tie mee. Miſer factus ſum
et curuatus ſum vſq̄ in fi=
nem tota die contriſtatus
g ingrediebar. Quoniaꝫ lū/
bi mei impleti ſunt illuſio=
nibus. et non eſt ſanitas in
h carne mea. Afflictus ſum et
hūiliatus ſuꝫ nimis.rugie/
bam a gemitu cordis mei.
i ✱ Dn̄e:+ ante te om̄e deſi=
deriū meū.⁊ gemitus meuſ
k a te nō eſt abſcōditus. Cor
meū cōturbatū eſt.dereliq̄t
me virt⁹ mea.⁊ lumē oculo
ruꝫ meoꝝ ⁊ ipm̄ nō ē mecū.
l Amici mei et ꝓximi mei ad
uerſuꝫ me appropinq̄naue=
runt ⁊ ſteterunt.

Per lūbos volūtatē corpis deſignat ti
tillātē.i.carnis appetitū. h ℞ Afflict⁹
ſū ⁊ hūiliat⁹ ad pniaꝫ nimis rugiebā pe
tēs remiſſionē cū luctu.Aliō ē gemi⁹ cor
porꝭ.aliō cordis.Gemit⁹ corpis ꝓpt̄ res
frenas.Gemit⁹ cordiſ
ꝓpt̄ ſua pctā ⁊ alioꝝ.
ℭ Rugire aūt ꝓprie
beluaꝝ ē. leonum ſcꝫ.
A Vꝭ afflict⁹ ſū ⁊ hūi
liat⁹ nimijs miſerijs ⁊
calamitatib⁹ ꝓpt̄ pec
catum.ideo rugio.
i ℭ Tale fuit deſide
riū ei⁹ vt an̄ deū eē me
reret̄. dn̄s em̄ q̄cq̄d ſ;
aſpnat̄ . āplectit̄. ille
em̄ gemit⁹ ſi abſcōdit̄
a dō q̄ pi⁹ ē. ⁊ p aīe li
beratōe pſoluit̄.dict⁹
eſt āt gemit⁹ q̄ſi gemi
nat⁹ luct⁹ q2 ſit p exp
mēdo magno dolore.
k ℭ Nūc venit ad g̃
uiſſimos dolores aī
mi decurſis corporeis
erūnis.Jō ꝯturbatuꝫ
eſſe ſuū cor dic̄.q2 vir
tus euꝫ deſeruit.dic̄ ſ;
dereliq̄t me vt⁹ mea.
A Quā habui ante
pctm̄.Cur vo vt⁹ me
dereliq̄t. q2 ⁊ lumē ⁊c
Lumē oculoꝝ ſuoꝝ ſi
eſſe ſecum narrat
h Quia p⁹poſito vi
tatꝭ lumīe ī tenebras
deciderat pctōꝝ.
l A Hacten⁹ ꝯfeſſus
ē q patit̄ a ſe int⁹.nūc
dic̄ q forꝭ patit̄ ab his
inter q̄s hitat.
ℭ Amici ſunt extra
nei ſāguīe.ſ; charitate
ꝯiuncti.Amic⁹ em̄ di
ct⁹ q̄ſi animi equ⁹.i.ſi

dignū me exiſtimās. vel ad celū oclos le
uare.ſed pectus meū pcutiens aiebā.ds
ꝓpicius eſto mihi peccatori.
g ℞ Illuſioib⁹ ilꝭ ꝯfitet̄ ſe penitēs eſſe
repletū atq̄ infirmatū.q̄b⁹ dyabol⁹ hūa
nū gen⁹ q̄tidie allicit ⁊ ſuadet vt delinq̄t

millis.Proximi ſunt autē qui nobis pa
rentela ſociant̄. h Pōt amicus ⁊ ꝓxi
mus de diſcipulis accipi.qui in paſſione
xp̄i territi in tantum a domino receſſe
runt:vt ipe Petrus negaret.Exponant
alij deīceps d penitēte.ego ab illo paſſu

vſq₃ ad finē. video dn̄ʒ meū ih̄ʒ xp̄m a iu
deis circūdari. m ℞ Stēterūt delōge
diſcipuli xp̄i. de q̄bꝰ euāgeliſta ait. Sta/
bāt noti eius a lōge. ſ; vī faciebāt iudei.
¶ Vel dyabolꝰ cū miſtrꝭ. q̄ q̄n̄to eū vide

da crucem. lanceam. fel. acetum. vt ꝑ hāc
mortem ſuo ſancto ſanguine. pereuntem
ppl'm liberaret. Et dolor meus. quaſi do
lere xp̄m dictū eſt. donec eijceret ſuā vi/
ctoriam in iudicium ↄ̄ iudeos.

bāt in dei amore ꝑſiſte
re tāto ei mortē aīe in
tebant inferre.
n ℞ Mltos q̄dē do
los meditati ſūt cū in
terrogarēt ſi deꝑhēſa
mlier lapidari debuiſ
ſet. ⁊ ſi lʒ dare cēſū ce
ſari ⁊ ſīlia facerēt. ſed
tūc apte dolū inſert cū
falſos teſtes adducūt
Locuti ſūt vana. ī be/
elzebub eijcit demōia
o ℞ Sꝑ q̄ſi ſurdꝰ ſu
ſtulit xp̄s exprobratio
nē iudeoꝝ. ⁊ tāq̄ mu/
tus dicēte pylato. mi/
hi nō rñdes. ¶ Ni
hil pōt eē fortiꝰ. nihil
egregiꝰ quā audire no
xia: ⁊ nō rñdere ↄ̄ria.
p ℞ Si tacuit xp̄s
accuſatuſ a iudeis q̄ſi
nō h̄ret. q̄d ꝓ ſe rñde/
re deberet exēplū tri/
buens hoī. vt flagella
ꝓ dō. patiēter portare
debeat. iō nō redargu
it ſe iniuſte īcrepātes.
q ¶ Ideo petitōeʒ
ſuā exaudiēdaʒ dic̄. qꝛ
ſe ī deū ſperaſſe ↄfidit
tal' ſctōꝝ volūtas. tale
fixa mēte ↄſiliū. vt nō
emolimēto aliq̄ ꝑn̄tis
tp̄is. ſ; tm̄ dilectōe dei
captant.
r lh Inſultarēt inimi
ci xp̄o gaudētes. ſi in
paſſiōe hūiliatus non
ſurrexiſſʒ. Pedes di/
cunt cōmoueri. i. apl'i
de fide ad infidelitatē
cōmoti. Magna locu/
ti ſunt iudei dicentes. Si filius dei es:
deſcende de cruce.
s lh Paratus ē xp̄s ad flagella ſuſtinē

m Et qui iuxta me erant alon
ge ſteterūt: ⁊ vim faciebant
qui querebāt animā meam
n Et q̄ inquirebant mala mi
hi locuti ſunt vanitates: et
dolos tota die meditaban
o tur. Ego aūt tanq̄ ſurdus
non audiebam: et ſicut mu:
tus non aperiens os ſuum.
p Et factus ſum ſicut homo
non audiens. et nō habens
in ore ſuo redargutiones.
q Quoniā in te domine ſpe/
raui. tu exaudies me domi/
r ne deus meus. Quia dixi
nequādo ſupgaudeāt ÷ mi
hi: ÷ inimici mei. et dū com/
mouent pedes mei ſup me
s magna locuti ſunt. Quo:
niā ego in flagella paratus
et dolor meus in conſpectu
t meo ſemper. Quoniam ini
quitatem meam annuncia/
bo. ÷ et ÷ cogitabo pro pec:
v cato meo. Inimici autē mei
viuent ⁊ confirmati ſunt ſu
per me: et multiplicati ſunt
x qui oderūt me inique. Qui
retribuūt mala ꝓ bonis de
trahebāt mihi qm̄ ſequebar
y bonitatē. Nō derelinqs me

t ℞ Qm̄ iniq̄tatem
meā ānūciabo. i. ſicut
maledictōi xp̄s ſubia/
cuit. vt nos a maledi/
cto eruerer. ita ⁊ pctō/
rē ſe ꝓfitet. q̄ pctā nr̄a
portaret. Et cogitabo
Cogitabat ei vt clemē
ti cogitatu hūani ge/
neris derelicta (q̄ ſibi
cōputauit) in ſemetip
ſo purgaret.
v ℞ Viuēt inimici
eius. qꝛ nō ſunt ſtatiʒ
diuīa vltione puniti.
Cōfirmati ſūt in legis
lr̄a. ī q̄ ſpiritalit̄ nūcia
tū nō intellexerūt
¶ Vel ↄfirmati ſunt
in malicia. Mltiplica
ti ſūt āplitudīe ſemīs
q̄ oderūt xp̄m inique.
℞ Et certe nō rōna/
bilit̄: ſ; iniq̄ oderūt q̄
ī hac lr̄a ſemē ſuū ceu
aſtra celi multiplicari
credebāt.
x ℞ Retribuebant
mala ꝓ bōis. qꝛ afferē
tē dulcedinē vite et ne
aceto potauerīt ⁊ felle
detrahebāt mihi dicē
tes alios ſaluos fec̄ ſe
ipʒ nō pōt. qm̄ ſeqͣbar
bonitatē vt iplēs volū
tatem pr̄is ꝓ vita ppl'i
ſuſciperē mortē.
y ℞ Nō dereliq̄s me
inq̄t xp̄us cū penetra/
uero ꝓfunda inferni.
¶ Al' petit h̄ penitēſ
vt ↄuerſus nō relinq̄t
a dō iteꝝ peccare. nec
etiā a me diſcedas. qꝛ
neceſſe eſt abñte rectiſſima via: ſp errare.
z ℞ Intende ergo dic̄ in adiutoriū. qꝛ
graues ſūt pugne carnis. tu intēde in ad

ſutoriũ meũ. ⁊ eſto nobis ſalus in tẽpo/
re tribulatõis ¶ Ecce reg'a penitẽtis
ꝯpleta ẽ. ꝙ gr̃a dei ſe ſaluatũ exultat. orõ
Mitte ſalutare tuũ in infirmitatibꝰ
nr̃is vulnerũ cicatricũqꝫ mortalium
cuit malis auditoribꝰ A' Dolor eñ ꝙ
fuit in loquẽdo a quo quieuit ſilẽdo. re/
nouatus eſt ex ſilentio quo negauit con/
ſeruis cibaria vite ⁊ verbum dei.
d ¶ Cõcaluit dixit cor meũ. i. ab om̃i
parte ſuccẽſum eſt.

potẽtiſſime medicator
vt oẽm gemitũ dolorẽ
qꝫ noſtrũ corã te deplo
rãtes: valeamus euin
cere inſultatões ad/
uerſantiũ viciorũ. P.
¶ In finẽ ꝙd ſigni/
ficet: iam notũ eſt Idi
thũ hebreuꝫ nomẽ eſt
qd latine dr̃ trãſilitor.
ſignãs eũ ꝙ mũdi iſtiꝰ
varicata vicia: ſua pu
ritate trãſcendit. Can
ticũ vero hũane vocis
diuina laus: letãtis ẽ.
qñqꝫ ⁊ dolẽtis. nunqꝫ
vero penitẽtis.
a ¶ Dixi. hoc ẽ apd
me. in corde meo deli/
beraui. cuſtodiã vias
nõ dicit a criminibꝰ q:
iam ſctũs erat ſꝫ a ſup
fluis verbis ꝙ caro põt
vitare vl' continẽs. fa
cilius eñ culpa tacen
do refugit: quã loquẽ
do. H Vias vo dic
actiones ⁊ verba.
b ¶ Dicit os eſſe
oſtium lingue. ⁊ bñ il/
la clauſa ſaluabitur ſi
eius ianua cuſtoditur
Dum cõſiſtit peccator
H id ẽ diabolus. ꝙ in
ſtigator ẽſt eorũ: ꝙ ſan
ctis inſidiãtur.
A Silui vo a bonis
annũciãdis: ꝓpter ca/
lũniatores verborũ meo
rũ. c H Obmutui.
ne cũ litigãtibꝰ mecũ
litigarẽ. ¶ Hũilia

dñe. deus meꝰ ne diſceſſeris
ʒ a me. Intẽde in adiutoriuꝫ
meum. dñe deꝰ ſalutis mee.

In finem pro idithun.
canticum dauid.

C Vox iuſti contra inimi
cos vtiliter tacẽtis. ⁊ peten
tis cognoſcere vite ſue finẽ
ſi forte incarnatiõeꝫ domini
intueri poſſit. petẽriſqꝫ ſibi
noxia delicta dimitti.

Pſalmus. xxxviij.

a Ixi cuſtodi-
am vias meas vt nõ
delinquã in lingua
b mea. Poſui ori meo cuſto/
diã. cum conſiſteret pecca/
c tor aduerſum me. Obmu/
tui et humiliatus ſum et ſi/
lui a bonis. et dolor meꝰ re
d nouatus eſt. Concaluit cor
meũ intra me. ⁊ in medita/
tione mea exardeſcet ignis
e Locutꝰ ſum in lingua mea.
notum fac mihi dñe finẽ me
f um. Et numerũ dierũ meorũ
qs eſt. vt ſciã quid deſit mi
g hi. Ecce menſurabiles po/

I A recordatiõe de
lictorũ ꝓriorũ ¶ In
tra me in hoĩe interio
re. vbi rõ tacite loqui/
tur. Et in meditatione
mea. I Quid me/
ditaris. Iſtud inqꝫ qlr
ter illum ignẽ reperi/
re poſſim. i. ſanctiſpũs
qui pctã cõſumit ⁊ il/
lumĩat mẽtẽ A Ar
quia vidi ex om̃i par/
te picula. ⁊ loqndo ta
cenda. ⁊ tacẽdo loqn/
da. cepit cor meũ inde
tum eſſe ⁊ calore ferue
diuino. e ¶ Pro/
clamauit ꝓpheta cõſci
entie lĩgua: veraci do
mino. ꝙ ſiluerat prius
doloſis inimicis: pe/
tit ꝙ meditatõe eterno
rũ accenſus. vt finẽ ſu
um nouerit. i. ſaluato
rem. Ipe eñ noſter fi
nis eſt. ad quẽ ꝑueniſ
ſe: vita eſt. I Non
eñ iſtius vite finem ꝙ
rit ſibi notũ fieri ꝓphe
ta ſed illuꝫ. in ꝙ deſtru
cta morte xp̃o iũgatur
f ¶ Deinde deſide
rat ꝓpheta ſcire nũerũ
dierũ. i. vt euidẽtiꝰ ap
pareret. ſi xp̃i cõſpectũ
corporeis oculis me/
ret aſpicere. Addidit
vt ſciam quid deſit mi
chi. Reuera deeſſe ſibi
iudicabat ad vitam: ſi
eius nõ meruiſſꝫ vide

tũ aũt ſignificat humi pſtratum contra
eorũ improperia ſiluiſſe. Siluit a bonis.
quia malorũ mos eſt. quis bona audiant
nullatenꝰ acquieſcãt. Dolor eius reno/
uatus eſt. id eſt dolor pietatis. ꝙ bona ta

re pñtiam. I M aũt nõ de ſuis diebꝰ
hec loquat' ſequẽtia docẽt. g H Scdm
veterem hoĩem: vſqꝫ nũc fuerũt dies mẽ
ſurabiles. hoc ẽ ſub iugo pctĩ. Nũc nouo
deſiderio vnũ eẽ nũ ĩmẽſurabilẽ diẽ appe

39

ſuiſti dies meos. ꝛ ſubſtãtia
mea tanꝗ̃ nihilũ ante te.
b Uerũtamẽ vniuerſa vani/
tas oĩs hõ viuẽs. Dyapſal
i ma. Uerũtamẽ in imagi⸗
ne ꝑtranſit hõ. ſed ꝛ fruſtra
k conturbať. Theſauriſat. et
ignorat cui congregabit ea
l Et nũc q̃ eſt expectatio mea
nõne dñs. ꝛ ſbſtantia mea
m apud te eſt. Ab oĩbus iniq⸗
tatibus meis erue me. op/
probriuꝫ inſipienti dediſti
n me. Obmutui ÷ et ⁖ nõ ape
rui os meuꝫ q̊niã tu feciſti.
amoue a me plagas tuas.
o A fortitudine manꝰ tue ego
defeci. in increpationibꝰ ꝑ⸗
pter iniq̃tatẽ corripuiſti ho
p minẽ. Et tabeſcere feciſti ſi
cut araneã aĩaꝫ eius. verũ⸗
tñ vane ÷ conturbatur ⁖ oĩs

to. quẽ abrahã vidit ꝛ gauiſus ẽ. in quo
alibi hortamur letari. in quo deꝰ dñs il/
luxit nobis. ¶ Merito ſubſtãtiã ſuã
dixit nihil eſſe ante deum. que adã pec/
cante damnata eſt. cui niſi aliquid diui/
nitas cõtulerit de pro
pria ſbſtãtia nõ habet
qḋ preſumat. A Di
cit ꝟo ante te. i. in cõ/
paratõe ad tuam ſbſtã
tiam vel ante cogniti/
onem tuã. ꝛ in cogniti
one ꝛ illũinatione tua
ante hoĩes ē eñi aliq̃d
videtur. ſ ante te. tãꝗ̃
nihil in compatõe eter
nitatiſ. b ¶ Uani
tas eñi ſicut ſepe dixi/
mus mutabilitatem ſi
gnificat. quã om̃is hõ
preter xp̃m ſuſtinet. q̃
hac carne veſtitus eſt
Intellige vero nõ mu
tationẽ corpis. quam
etiã xp̃s ſuſtinuit. ſed
mentis inſtabilitatem
i ¶ Uerũtamen in
imagine ꝑtranſit hõ.
Imago dei eſt illa cõ/
ditio quã hõ ſuſcepit.
qñ dictũ eſt. faciamus
hoĩem ad imaginẽ no
ſtram. Et bñ dixit fru/
ſtra cõturbať. qꝛ puri
tatem mẽtis perdũt. q̃
deſiderijs tpalibus oc
cupantur. hoc eſt eñi cõturbari a purita/
te mentis in actibus ſeculi deduci: ꝛ h̃
fruſtra. quia ſine vtilitate imo cum dam
no anime. k ℞ Sepe eñi pleriꝗ̃ the/
ſauriſant ꝛ congregãt multa. que aut de
ſidia filiorum perdit. aut fiſcus occupat
aut diripiunt alieni. Btũs aũt eſt iſte q̃
ibi theſauriſat. vbi audire mereať. ꝗ̃diu
feciſti vni ex minimis iſtis: mihi feciſtis
vbi fures nõ furãtur nec effodiũt.
l ¶ Et nũc que eſt expectatio mea. nõ
ne dñs. prouũcians ſibi eſſe expectatõeꝫ
dñm xp̃m. nec in caducis deſiderijs altã
habere ſe p̃ſumptionẽ. niſi illũ ſolũ. Sb
ſtantia: in bonã partẽ dicit que ante chri

ſtum eſſe memorať. vbi nihil eſt niſi per
fectum. A ¶ Dici vero ſbſtantiam
nõ ab adam contractã. aut tẽporaliuꝫ re
rum. ſed bone conſciẽtie poſſeſſionem. Il
la apud deum eſt. apud homines nõ eſt
quia apud eis nõ vide
tur. ℞ Petit ſe eru
ere ab iniq̃tatibꝰ pre/
teritis p̃ñtibus ꝛ futu
ris ¶ Sctũs. n. vir
obprobriuꝫ erat ſtultiſ
qꝛ ſibi diſſimilẽ reſpu
ebant. Sola eñi ſcele
rati laudant. que vidẽ
tur habere cõmunia.
A Quia oĩa que hic
hoĩes cupiũt dico va/
na. ꝛ ignorare auaros
cui ꝯgregent ꝛ theſau
riſant derideor ab eis
ꝛ facis me obprobriũ
inſipienti auaro. Et ꝗ̃
ꝗ̃ me ſic delirare dicẽt
tamẽ obmutui.
n ¶ Obmutui ſcꝫ i
ſalubri ſilentio. qḋ ce
leſtis largitas cõceſſit
Qm̃ tu feciſti. iꝑe vti
ꝗ̃ fecit. qui patientie
dona dedit Plage ſũt
correptiones. quibus
pro noſtris pctĩs ver
beramur. iꝑas deſide
rat ſanctꝰ vir a ſe mo
ueri. que culpis debe
bãtur cõmiſſis.
o ¶ Fortis eñi manꝰ grauiter flagel/
lat. ꝛ neceſſe erat quẽlibet illum deficere
quẽ manus excelſa ꝑcuteret.
℞ Incũbente etiã manu vindicte. ꝟtuſ
delicti deficit. vt Paulus ait apľs. Cum
infirmor tũc potens ſum. Increpať oĩs
hõ propter iniq̃tatẽ quẽ perdere nõ vult
diuina maieſtas.
p ℞ Tabeſcit aĩa. cum caro luxurijs
ꝛ concupiſcẽtijs refrenatur. Eſt eñi tabe
ſcere obſtupeſcere de anterioribꝰ delictiſ
Ille ꝟo q̃ ea agit. q̃ mundane vanitates
ſũt: telas texit aranee. h̃ eſt die noctuꝗ̃ i
ope vano vacat ꝛ nõ vtilia ſ diſſolubilia
ꝛ corruptibilia opať. ſ qꝛ xp̃ba aĩaꝫ ceu

araneā tabeſcere dicit. hoc ē intelligēdū vt ad tantā ſubtilitatē afflicti. aīa vigilijs ⁊ obſecratiōib⁹ ꝑ abſtinētiā decoq̄t vt inſtar filioꝝ illoꝝ deducat̄ .ſ. vt nihil craſſum duꝝve pctī cōtineat. Qui ī vanitatibus viuit. vana eſt ei ⁊ nō vtilis hec mundana cōturbatio Sed ⁊ q̄ in deo viuit vana ē ei ⁊ ſi vtilis hec mūdana cōturbatio.

q ℂ Pri⁹ itaq̧ orōnē dixit. poſt deprecatiōnē. Oratio eſt oris ratio. quā proni referimus. vota noſtra pandentes. Deprecatio ē frequēs ⁊ aſſidua ſupplicatō. que ab imo pectoris ꝓfert̄ archano Addidit lacrimas. q̄ violente ſunt ſemꝑ in precibus ⁊ ad clementiā medicinalē adducūt animaꝫ miſerātis.

r ℂ Ne ſileas dixit id ē audiaꝫ te dicētem dimiſſa ſunt tibi peccata. Incola ꝟo dicit̄ q̄ terrā colit alienā ad tēpus. ſicut oēs ſancti ī iſto ſeculo cōſtituti.

H qꝛ ⁊ illi dū erāt in corꝑe ꝑegrinabātur a dño ℂ Omēs enim a diuina ciuitate nos peccatū fecit extraneos. ⁊ in iſta regione tenuit captiuos. Omīs etiā qui recipit̄ in eternam beatitudinē peregrinus dicit̄. quia incipit eē vbi nō erat. Peregrinus dicit̄ quaſi ꝑgens lōgius. H Vel peregrinus dicit̄ hic viuens. quia etiā apud deū eſt in fide ⁊ in charitate. ℂ Addit omēs. ne quis ab hac cōditione putaret̄ exceptus.

s ℂ Merito ergo ſe refrigerari de ſecuritate regni celeſtis petebat q̄ tāti deſiderij calore flagrabat. Addit ꝑuſq̧ eā .i. anteq̧ de iſta luce diſcedaꝫ Amplius nō ero. ſ. in hoc mūdo, vel nō ero p⁹ morteꝫ ſi hic deſinas ſubuenire. qꝛ nō eſt eſſe. in eternis afflictiōib⁹ ꝑmanere. Merito ergo dicebat ſe nō eſſe. ſi ſe nō intellexiſſet nō hr̄e cū electis portionem. A qꝛ illi ſoli ſūt. q̄ īmutabiliter in deo beati ſunt. Qui igit̄ in īferno ſūt in comparatiōe illius eſſe non ſunt. quia in eterna corrnptiōe ⁊ dolore nō finiēdo. ſunt.

Cuſtodi dñe Orōnem noſtrā ne delinquamus in lingua. vt in meditatiōib⁹ noſtris ſpiritali igniculo ardeſcēte. ea theſauriſemus ī ſeculo. que te tribuēte capiamus exordio. Per do.

homo. Dyapſalma.

q Exaudi orationē meā dñe: et deprecationē meā: auribus percipe lachrimas meas.
r Ne ſileas quoniā aduena ego ſum apud te: ⁊ peregrinus ſicut omnes patres
s mei. Remitte mihi vt refrigerer priuſq̧ abeam: et amplius non ero.

ℂ In finē pſalmus dauid.

ℂ Vox eccleſie gratias agentis: qꝛ de merore mundi liberata eſt: ipſeq̧ dominus ſanctā incarnationē et iuſticiā ſue predicatōnis exponens: patris auxiliū deprecat̄. Pſalmus. xxxix.

a Expectans expectaui dominū: et intendit
b mihi. Et exaudiuit preces meas: et eduxit me de lacu
c miſerie et de luto fecis. Et ſtatuit ſuꝑ petrā pedes meos. et direxit greſſus meos

ℂ Sepe diximus ꝑ finem ⁊ dauid xp̄m dominum ſignificari. cui pſalm⁹ iſte aptādus ē a H Expectās vox eccl'ie dicit ſe expectare dñm in ꝓmiſſiōībus ꝓphetarū. quia ꝓuidebat ꝓpheta ꝑ ſpiritum ſanctū xp̄m ventuꝝ in carne. H Et intendit mihi ꝑ ſplēdorem euāgelij. in quo me illumiauit. b H Et exaudiuit p̄ces meas. qꝛ ipſe mihi ī nouo teſtamēto refulſit. ⁊ eduxit me de lacu in quo ī merſa erā cum ſimulachra muta adorarē. et de luto fecis ℂ Nā ſicut lut⁹ laci fetid⁹ ē atq̧ grauis. ita ⁊ hoīm delicta limoſa ſūt ⁊ fetorib⁹ horreſcūt H vn̄ de luto fecis. i. terrenis deſiderijs. Vel lac⁹. ꝓfundū infidelitatis lutū deſideria carnalia. c H Statuit ſupra petrā .i. ſuꝑ chriſtū Pedes meos. ſenſus meos. Et direxit greſſ⁹ meos. i. ſenſus bonꝝ opm dirigit eccl'e. qꝛ vnuſqſq̧ ꝑ ſe tortuoſus ē niſi dirigat̄ a xp̄o. Direxit igit̄ greſſ⁹ meos ne ad eū veniēs. poſtergū r̄ſpicerē ad frena q̄ reliqſſeꝫ. Vl' pedes, affect⁹. greſſ⁹. opa

ſunt. d ℟ Et immiſit in os meũ cãticũ nouũ. Laudẽ vtiqꜫ ſuã. qꝛ nouus hõ venit in mundũ. ⁊ nouã legẽ. dedit mundo carmẽ. ℂ .i. laudẽ carminũ lege cõpoſitã deo nr̃o. ℟ vt iã nõ ſonos turpes ⁊ theatrales cõcinã. ſ in deivinẽtis hymnis ꝑ armoniã noui teſtamẽti delecter e ℟ Uidebũt multi ãnũciatũ veniſſe ⁊ multa mirabilia feciſſe. ⁊ timebũt qꝛ ſe ĩtelligũt peccatores. Et ſperabũt. vt eis ꝑ̃ſtina delicta remittanẽ f ℟ Btũs vir. felix illa aĩa. q̃ hꝫ firmã fidẽ. ⁊ ſpeꝫ directã in xp̃o ℂ Spes enĩ dicta ẽ. q̃ſi ſtabilis pes. Jlle enĩ habꝫ ſpẽ nois dei firmã. q̃ ſolũ dñm auid⁹ cõcupiſcit nõ tp̃alia. Uanitas ẽ a ſancta religiõe. ſubita varietate mutare. inſanie falſe. ſũt ſaxis deũ formaſſe. dicte inſanie qꝛ mentẽ fallunt ℟ Et oĩa ꝑ q̃bus hoĩes inſaniũt vt peccẽt que noĩat ap̃ls opa carnis inſanie falſe ſũt qꝛ fallũt g ℟ Multa feciſti. narrat ꝓp̃ha diuina miracula. i. oñdiſti patrib⁹ nr̃is mirabilia tua multa. Nõ eſt q̃ ſilis ſit tibi ℂ Nũquid tale ẽ. ignis facib⁹ in theatro ludere. quale ſit in camĩo ignis trib⁹ pueris ambulaſſe? A Proſpicis in fune ambulantẽ quaſi mira facientẽ. Attẽde petrum noſtrũ nõ funiambulũ. ſed vt ita dicam martambulũ. hec miracula fecit de⁹ ipſa intuere oculo fidei. non eſt q̃ ſilis ſit ei. h ℟ Hucuſqꜫ credentiũ populus locutus eſt. hinc ipſe dominus ad patrẽ ita exorſus eſt. Annũciaui dicẽs. penitẽtiã agite. ℂ Locutus ſum. ſcilicet cũ inter nos ꝯuerſatus enãgeliſauit. multiplicati ſunt ſuper numeruꝫ. H Judei in macula ſua foris numerũ ſunt, qꝛ non ſunt digni numerari in numero iuſtoꝝ ℟ A ℂ Uel peccatores quicũqꜫ dãnãdi etiã xp̃iani. dicti ſunt ſup numeruꝫ ſaluandoꝝ. id eſt extra. i ℟ Dicit noluiſſe patrẽ ſacrificiũ. qꝛ veniente dño ceſſabãt ſacrificia iudeoꝝ. Aures aũt perfeciſti mihi. i. ad obediendũ p̃ri. ℂ Uel ſanctã incarnationem eius ſignificat. in qua patri obediens fuit vſqꜫ ad mortẽ. et in qua ſacrificiũ ⁊ oblationẽ ⁊ holocauſtũ patri acceptũ pro peccatis omnĩũ obtulit.

k H Holocauſtũ autem pro peccato nõ tibi placuit. niſi memetipſum pro totius mundi delicto tibi ſacrificium exhiberes. Tũc dixi. ecce venio. id eſt aſſumã carnẽ in qua patiar. l H A ℂ in capite libri ſcriptũ eſt de me. i libro iſto pſalmoꝝ. in capite de ſe dicit eſſe ſcriptũ. cum dicit beatus vir qui nõ abijt ⁊c̃. H vel ĩ euãgelio. Jn principio erat verbũ. vel in capite libri veteris teſtamẽti vbi dicit A Jn principio. id ẽ filio creauit deus ⁊c̃. Uoluntatẽ patris fecit. q̃ñ deſcendit de celo. Uolui vt pro vita oĩm mortem ſuſtineã. ℂ Lex diuina in medio cordis ipſius fuit. dum in lege domini meditabat die ac nocte.

m ℂ Bene nunciauit iuſticiã dicens. Nõ ſic impij nõ ſic Jn eccleſia magna id eſt in toto mũdo diffuſa. Non prohibuit labia ſua. quia nõ deſtitit predicãdo admonere populũ perfidoꝝ. in qua parte teſtem patrem inuocat. quia nulla periculũ timuit. H Labia quoqꜫ chriſti ſancti ſunt. non prohibet illos predicare. ſicut ſanctus paulus dicit verbum dei nõ eſt alligatum.

d Et immiſit in os meũ canticũ nouũ. carmẽ deo noſtro.
e Uidebunt multi ⁊ timebũt
f ⁊ ſperabũt in dño. Beatus vir cui⁹ eſt nomen dñi ſpes eius. ⁊ non reſpexit in vanitates ⁊ inſanias falſas. Multa feciſti tu dñe deus meus
g mirabilia tua ⁊ cogitationibus tuis nõ eſt q̃ ſimilis ſit
h tibi. Annunciaui ⁊ locutus ſum: multiplicati ſunt ſuper
i numerũ. Sacrificiũ et oblationẽ noluiſti. aures autẽ ꝑfeciſti mihi. Holocauſtũ ⁊ ꝓ
k peccato nõ poſtulaſti. tunc
l dixi ecce venio. Jn capite libri ſcriptũ eſt de me vt facerẽ voluntatẽ tuã. de⁹ meus volui ⁊ legem tuã in me
m dio cordis mei. Annunciaui iuſticã tuã in eccleſia ma

n ℂ Juſti voluntas eſt cũ põt ꝓdeſſe. nõ abſcondere veritatẽ. qđ dñs ſaluator fecit qñ turbas increpabat. arguebat incredulos. R Veritatẽ tuã dixi q̄ verax es. Et ſalutare. q̄ ſalus es oĩm.

C Cor nos deo derelinquit. qñ pctis hõ eger ꝓfutura nõ appetit R Vł qñ hõ peccat. cor ſuũ nõ hꝫ. vñ dauid dixit. Inuenit ſeruꝰ tuꝰ cor ſuũ s C Cõplaceat. i. cõiter placeat. ꝯcordia h̄ trinitatꝫ oñdit

o ℂ Nõ abſcõdit miſericordiã patris cum dixit ſi cũ voſ ſitis mali. noſtꝫ bona data dare filijs veſtris. quantomagis pr̄ veſter celeſtis. R Veritas ⁊ ſalutaris xp̄s ẽ quẽ p̄dicant ſancti.
ℂ In cõgregatione quoq̄ dentiſſima veritatẽ dixit xp̄s. qñ Eſaie librũ accipiẽs ⁊ legens dixit. Hodie impleta eſt hec ſcriptura
p ℂ Narratis ſanctis opibꝰ. ad paſſionis ſue glĩã redit. vbi merito patrẽ p̄caẗ ne longe ab eo faciat miſericordias ſuas. Miſericordia enĩ fuit. vt humanã naturã vicio ſauciatã p̄uaricatiõis ſua incarnatiõe ſaluaret. veritas. vt reſurrectiõis bñficio. ſederet ad dexterã patris Suſceperũt me. ſ. ad glĩficandũ. q ℂ Dicit de membris ſuis quorũ ipe caput eſt ſe circũdediſſe mala. vt ſe pati ꝯfiteret id quod turba fideliũ ſuſtinebat. nec eẽ numerũ. ſ. apud homĩes. Addit cõp̄hendere ſe iniq̄tates. dñs eĩ ſaluator nec mala ꝑpetrauit. nec iniq̄tatibꝰ patuit ſ3 hoc a ꝑte mẽbroꝝ dixit. a q̄bꝰ talia ſuſtinenẗ pietatis eĩ nr̄i capitis fuit. vt q̄ de ſe multa dixerat. de fidelibꝰ faceret mẽtõnẽ R Cõp̄hendeŕt hũanũ genꝰ iniq̄tates. i. originale pctm̃ ex q̄ pullularũt iniq̄tates. Et nõ potui vt viderẽ. q2 lux veritatis fuit abſtracta. r R Multiplicata ẽ ipa iniq̄tas ſup capillos. i. ſup genꝰ humanũ.

gña: ecce labia mea nõ ꝓhi
n bebo dñe tu ſciſti. Juſticiaꝫ tuã nõ abſcõdi ĩ corde meo: veritatẽ tuã ⁊ ſalutare tuuꝫ
o dixi. Nõ abſcõdi miam tuã ⁊ veritatẽ tuã: a ꝯcilio mł̃to
p T u ÷ aũt: dñe ne longe facias miſeratiões tuas a me: miſc̃dia tua ⁊ veritas tua ſem
q per ſuſceperũt me. Qm̃ circũdederunt me mala quorũ nõ eſt numerꝰ. cõprehenderunt me iniq̄tates mee ⁊ nõ
r potui vt viderẽ. Multiplicate ſunt ſup capillos capitis mei: ⁊ cor meũ dereliquit
s me. Complaceat tibi dñe vt eruas me: dñe ad adiuuandũ
t dũ me reſpice. Cõfundanẗ ⁊ reuereanẗ ſimul: q̄ querunt animã meã vt auferant eaꝫ.
v Conuertantur retrorſum et reuereantur qui volunt mi-
x hi mala. Ferant confeſtim confuſionẽ ſuaꝫ: qui dicunt

Nã qđ placet pr̄i. h̄ filio. h̄ ⁊ ſp̄uiſcõ. Addit tibi vt ſctãm trinitatẽ vnũ deũ eẽ cognoſceres. Dñe ad adiuuandũ me reſpice vt intelligamꝰ cõſpectũ eiꝰ noſtrũ p̄ſidiũ eẽ. aliẗ em̃ liberari nõ poſſumꝰ niſi nos diuinitas clementer reſpiciat t C Cõfundanẗ dixit. i. mirabiliũ ꝯſideratiõe turbenẗ Et reuereanẗ. h̄ eſt reſurrectõis gloria corrigant. vt illũ ꝯfiteanẗ deũ quẽ duduꝫ putauerũt occiſũ. Simul. i. quot pſequebãtur xp̄m. Qui q̄rũt aĩam ad mortẽ. vt auferant eã. i. q̄ ꝯtendũt a corꝑe meo ſegregare eam in mortẽ.
v C Vox xp̄i Retrorſum hic in bonã ꝑtem dicic vt redeãt in bonũ. R Qui malũ curſum habueŕt. Qui cogitant mala mihi.
C Significat iudeorũ improbas volũtates. q̄ male nõ erãt domino. ſ3 ſuis auctoribus. Cogitatio. dicta a coagitãdo ſeu cogẽdo. A Nõ ſolũ q̄ dicũt vel faciũt ſ3 etiam q̄ volũt mihi mala. hũiles ſequãẗ me q̄ ſupbe p̄ibant. x C Ferant dixit quaſi pondꝰ immenſum. cõfeſtim vt peccare ceperint. ne longius ꝓgrediendo. peccatis ꝑiculoſiꝰ grauenẗ. Cõfuſionẽ ſuã. i. cogitatõnẽ prauã veritate cõuictã. Qui dicũt mihi euge euge. h̄ falſos arguit laudatores. q̄ adulando plꝰ nitunẗ decipe q̄ꝫ poſſint vituꝑatiõibꝰ ſauciare. R Duos q̄ppe hoſtes habꝫ eccĩa. adulatio

41

nes ō blaſphematōes. A Duo eni ge nera hoſtiū maxime cauēda ſunt.ſ.q̄ bo/ na dicunt malo aīo.de q̄b⁹ dixit ſupra q̄ volunt mihi mala.⁊ q̄ mala dicunt.dolo ſe laudando.de q̄bus hic. y ℭ Exultent.ſ.iuſti.⁊ letentur in gaudio eterno.Su per te. I Id ē in xp̄o. ℭ Qui dili/ gunt.i. q̄ me ſpiritali charitate ꝑquirunt.

I Magnificet᷑ do min⁹ in membris.ma gnificet᷑ pp̄ls ſctōꝝ et glorificat᷑ in eis deus ⁊ vñ dixit videant ope/ ra vr̄a bona ⁊ glificēt p̄rem in celis.

A Iſti igit᷑ q̄ chri/ ſtū diligūt ſalutare no ſtrū.ſemꝑ dicant.non euge euge vt mali me laudando.ſ᷒ te patrē magnificando in me.

3 I Egen⁹ d̄r qui aliquid h̄z ⁊ aliquo in diget.paup q̄ nihil h̄z Inops.i.ſine ope.

ℭ Paup dict⁹ do/ minus.de noſtro. di/ ues de ſuo.q̄ ideo in/ digentiā humanitat̄ aſſumpſit. vt abundā tie ſue nos faceret eē ꝑticipes. A Sȝ vi de pauperū cōſolatio nē dn̄s ſollicitus ē ꝓ eis.ſecuri ſunt.

⁊ ℭ Adiutoꝛ ⁊ ꝓ/ tectoꝛ.cum dicit. oſtē dit patientiā diuerſa rū paſſionū.vñ ⁊ ipſe pſal.fecit initiū q̄ ⁊ eo dē fine cōcludit᷑. qua propter tot⁹ virtuti patientie merito de/ putat.

mus eſt.ſ᷒ magnificat hūc pſalmū.q̄ ī q̄/ dragenario nūero noſcit᷑ collocat⁹ q̄ cal cul⁹ emūdatōi ⁊ purificatōi freq̄nt᷑ aptat᷑ a A ℭ Beat⁹ q̄ intelligit.i.vt etiā nō petētib⁹ paupib⁹ offerat᷑ elemoſina. Nā q̄ petēti tribuit bonū op⁹ efficit.q̄ xo tacen tē paupeꝫ ītelligit btī tudinē ſine dubitatōe cōq̄rit. Quē dn̄s libe rabit in die malo.i.in die iudicij.q̄ mal⁹ di/ es d̄r malis. q̄ ꝓctōri bus tūc debita pena ꝑ ſoluit᷑. b ℭ Cōſer uet dixit.i.int᷑ mala ſe culi ꝑire nō ſinit ſ᷒ ad ſuā grāꝫ ꝑducit. Viui ꝓprie dicūt᷑ q̄ ſe a xp̄i ana fide nō diuidunt. Et btm̄ faciet. vtiq̄ ī reſurrectōe.cū eū ī de xtera collocabit ⁊ ī pa triā beatoꝝ admittit. D Et nō tradat ī ma nus vl̄ aīam.i.in ꝑtā/ tes diaboli. q̄ creduli tati nr̄e ſp inimic⁹ ext ſtit. A D Vl̄ ī ter/ ra.i.eccl̄ia. vl̄ etiā hic viuentem in ſpe.

c D Opē ferat illi. ſ᷒ eſt adiutoriū p̄ſtet il li ī lecto doloꝛis.i. in infirmitate carnis. q̄ in delectatōe ſua q̄ſi q̄ dam lectulo ſauciat᷑. Stratū eius coꝛp⁹ hic ꝓ ſtratu accipit᷑.

ℭ Q̄ō hic diuerſis calamitatib⁹ verſaſti inquietaſti ⁊ afflixiſti. vt eterne btītud̄s re/ quiē ꝯſequat᷑.ſicut fa

y mihi euge euge. Exultent ⁊ letent᷑ ſuꝑ te oēs querentes te ⁊ dicant ſemꝑ magnificet᷑ domin⁹ qui diligūt ſalutare
3 tuū.Ego aūt mendicus ſū ⁊ pauper.dominus ſollicitus
⁊ eſt mei.Adiutoꝛ meus ⁊ pꝛo tectoꝛ meus tu es.deus me⁹ ne tardaueris.

In fineꝫ pſalmus dauid.

ℭ Vox ꝓphete beatū pꝛe dicantis elemoſyne largitoꝛ rem et de paſſione ac reſurre ctione xp̄i. Pſal.xl.

a Beatus q̄ intelligit ſuꝑ egenū ÷ ⁊ paupereꝫ ⁝ in die mala liberabit eū dn̄s
b Dn̄s cōſeruet eū et viuificet eū. ⁊ beatū faciat eū in terra et nō tradat eū in aīaꝫ inimi
c coꝝ eius.Dn̄s opem ferat il li ſuꝑ lectū doloꝛis eius.vni uerſum ſtratum eius verſa
d ſti in infirmitate eius. Ego dixi dn̄e miſerere mei. ſana
e aīaꝫ meā q̄ꝛ peccaui tibi Ini mici mei dixerunt mala mi/

ttū eſt ī Iob. d ℭ Exclamat ꝓpħa pie trepid⁹ vt ipē miām dn̄i ꝯſeq̄t᷑ ſana ani mā. Oē eī pctm̄ moꝛb⁹ ē aīaꝝ. q̄ creſcen te ſal⁹ interioꝛis hoīs diſſipat᷑. D Vel hic ꝓpheta immutat oꝛdinē ⁊ deinceps ī pſona xp̄i loquit᷑. q̄ aīam ppl̄i ſui ſanari a peccato petit. e ℭ Inimici xo dixe/ rūt mala in paſſiōe xp̄i.q̄n falſa locuti ſēt

Oratio.

Xpectatio tuoꝝ vnica famuloꝝ de⁹ quē venturū in munduꝫ caput libri principalis edocuit.inſere pꝛecamur le/ gem tuā in medio coꝛdis nr̄i.vt tuas iu/ ſticias nūciātes.iminentib⁹ ꝑiculis eru/ amur.Qui. ℭ Titul⁹ iſte iā notiſſi/

neceſſe em̄ erat vt ip̄ij mēdacia cogitarēt q̄ diabolo auctore fremuerīt. Q̄n morieꝛ ꝟba ſūt demētiū iudeoꝝ. vt cayphas ait expedit vt vnꝰ moriaꝛ ꝑ pp̄lo. Perijt nomē eiꝰ ꝟ ip̄is vtiq̧ q̄ ei credere noluerūt f ¶ Tp̄s illud dn̄ice

ciderēt ñ reſurgeret k ¶ Hoīez pacis dicit iudā. q̄ illi oſculū pacis dedit q̄n eū tradidit. Jn q̄ ſperabā. i. in q̄ ſperare putabar. quē añq̧ naſcereꝛ ꝯgnoſcebā Magnificauit q̄n igrā ti bꝰ q̄s eēt eis eū ipſe mōſtrauit l ¶ Tu

paſſiōis exponit q̄n iudas nō ad venerandū dn̄m ꝟ ad ꝑdendū. dolosus intrabat. Uana loquebaꝛ pp̄ls iudeorū q̄n de illius morte crudeliter tractauit. g I Cōgregauit corꝰ eiꝰ iniqtatē (dn̄ rerū dn̄m. ſcelerata cohors crucifigere decreuit) ſibi dicēdo. ſāguis eis ſup nos g ¶ Egreſſa ē foras ab archano recte fidei plebs iudaica. que intus ſtare nō poterat. qꝛ increduli tate fidei a fidelibꝰ diſcrepabat. Loq̄baꝛ in idip̄m. ſ. vanitatis. i. infidelitate quā itroibat a veritatis ſinu exeūdo. loquebaꝛ vana ꝛ falſa ꝛ ita loquebaꝛ in idip̄m q̄ ingreſſus fuit. ſ. dolū ꝛ falſuꝫ. q̄ ingreſſus fuit. Maluſ ingreſſꝰ malꝰ egreſſus h ¶ Suſurratio eſt oris puiſſimus ſonus ſineq̧ aliqua vocis diſtinctōe ꝯfuſus ſermo tractꝰ ab apibus. q̄rū vox ꝑlata. ſuſurrus ē q̄ inter illos euenit q̄

hi: q̄n morieꝛ ꝛ ꝑibit nomen
f eiꝰ. Et ſi ingrediebaꝛ vt vi
deret vana loquebaꝛ cor eiꝰ
congregauit iniquitatē ſibi
g Egredebaꝛ foras: ꝛ loque
h baꝛ in idip̄m. Aduerſuꝫ me
ſuſurrabāt oēs inimici mei
aduerſū me cogitabant ma
i la mihi. Uerbū iniquū cōſti
tuerīt aduerſum me: nunq̄d
qui dormit nō adijciet vt re
k ſurgat. Etem̄ hō pacis mee
in quo ſperaui: qui edebat
panes meos: magnificauit
ſuper me ſupplantarionē ÷
l Tu aūt dn̄e miſerere mei :·
ꝛ reſuſcita me: ꝛ retribuam
m ei. Jn hoc cognoui quoniā
voluiſti me: q̄m non gaude
bit inimicus meus ſup me.
n Me autē ꝑpter innocentiā
ſuſcepiſti ꝛ cōfirmaſti me in
o cōſpectu tuo ineternū. Be
nedictus dn̄s deus iſrael a
ſeculo ꝛ in ſeculum: fiat fiat

aūt dn̄e. hūanitas rogat ibi ꝟ q̄ alibi diuītas polliceꝛ dicēs. ſoluite tēplū hoc ꝛ in triduo ſuſcitabo illō Reſuſcita me. I ſcꝫ a morte pr̄ filium. Retribuā ei q̄ factū ē cū interitus debitꝰ occupauit iudā. Anticipauit vltio iudā cū eū interituꝰ debituſ ſugillauit Uel retribuaꝫ eis. ſcꝫ. A iudeis q̄ factum nūc cernimꝰ hꝫ. n. vna lr̄a et. alia eis. m ¶ Jn hoc cognoui dilectōꝫ pr̄is oñdit ſe in hoc cognouiſſe. qꝛ glorioſa eſt reſurrectio ſecutura. Q̄m voluiſti me ſubaudiſ glorificari ꝛ exaltari. q̄m nō gaudebit inimicus ꝟ erat q̄ dixit. q̄m voluiſti me. ſ. q̄m inimicus ſupra eū gaudere nō eſt ꝑmiſſus n I Maria innocētia ē cū iuſtus ꝑ impijs morīꝛ ¶ Et nulla ſe cōtentōe defēdit I Propter quā innocētiā deuicta morte a pr̄e in celeſtibꝰ ſuſceptꝰ ē. ꝛ cōfirmatꝰ ē ineternū.

ore inuiceꝫ in auribꝰ murmurabāt. Oēs inimici. i. ſupradicti iudei q̄ ſemꝑ cogitabāt ꝯtra dn̄m mala i ¶ Uerbū iniquū q̄n clamabāt pilato ſi hūc dimittis nō es amicus ceſaris. Cōſtituerūt. i. diffinierīt. I Dicentes. Tu accipe eū ꝛ crucifige Nūquid qui dormit. ¶ Audiāt iudei audiāt ꝛ heretici illū qui dormit. ip̄m ſibi adijcere protinus vt reſurgat dicentē Ptātem habeo ponēdi aīaꝫ meā. ꝛ iteꝝ ſumēdi eā. Putabāt em̄ iudei ſi euꝫ oc

¶ Cuiꝰ ꝑtās celo terreq̧ impat cui oē genu flectiꝛ celeſtiū terreſtriū ꝛ infernoꝝ o ¶ Dn̄s autē bn̄dictus eſt. ꝛ ſi oēs tacēt. qꝛ ille oē bonū non tanq̧ extraneū ſuſcepit. ꝟ ab ipſo egrediꝛ. A ſcl̄o ꝑñtē mūdū ſignat. ꝛ vſq̧ i ſeculū. futurū vult intelligi. vbi iaꝫ oīa eterna cōſiſtūt. I Addidit fiat fiat. ꝟ eſt q̄ hebrei dicūt Amē amē. Orō.

Oſtroꝝ precaminū mitis indultor qui dignāter inſinuas. effugere dieꝫ

malū ſi miſcḋia ſbſequat̄ egenū. fer opē queſum⁹ doloribus nr̄is. vt dū carnalia delicta clementer arguis. medicinā aīe placabiliter largiaris. Per do. ℂ Filijs chore. Chore hebraice d̄ caluaria. Caluaria ꝟo locus eſt vbi dn̄s crucifix⁹ ē. q̄ ꝓpter filij chore merito dicūt̄. q̇ glorioſum tropheū celeſtis regis .i. ſignaculū crucis ſuſcipe meruerūt. ꝛ ideo pſalm⁹ hic hoī ꝯuenit xp̄iano. q̇ amore dn̄i ꝛ flāma dn̄ice charitatis accēdit̄. de q̄ re hic p̄mus pſalm⁹ ē. quē octogeſimuſterci⁹ ꝛ cēteſimuſtriceſimuſtercius ſubſeq̇t̄ a ℂ Quēadmodū deſiderat ceruus. Nō imerito hoc aīal ꝯpatū eſt fidelib⁹ ēſt enī p̄rio innoxium. deiñ velociſſimū. ꝯ̄ctio ſiticuloſuz ꝶ ℂ Serpētes narib⁹ trahit. quos vt vorauerit eſtuāte veneno ad fontez feſtinat ℂ Hoc nos admonet vt qñ venena haurim⁹ antiqui ſerpētis ad fōtē diuīe mīe feſtinem⁹ Fōs. n. ſp irrigu⁹ eſt xp̄us. vñ ſi orxit ad fluēta q̄ ſic cari p̄ūt. fons autē ſp fluit ℍ Nō ḡ eccīe q̇ diu ī actu venenoſo ꝺ̄gebat. cuz hūc gr̄a dei vidēs derelinquere cupit clamat quēadmodū ꝛc̄. vt pn̄ia ablut⁹. gloria dei videat b ꝶ Sitiuit aīa mea. non ad mortua ſimulachra ſed ad illū q̇ dixit. Viuo ego dicit dn̄s ℂ Qñ veniā. q̄ tūc manifeſtus apparebit qñ nos ī iudicio ſuo miſericordit̄ inſpexerit. ꝶ Vel qñ veniā qñ erit tp̄s vt cū ſanctis in claritate tua te videā. ꝛ ita añ ꝯſpectū diuinitatis apparebo te vidēs ſicuti es. q̄ eccīa vult diſſolui a corpe ꝛ eē cū xp̄o c ℍ Quō poteſt de lachrimis panis fieri ꝓ̄pōt. q̄ ſicut corpus ſatiat̄ pane. ita aīa p lachrimas q̄ exinde ſe hr̄e ſperat remiſſionē pctōꝝ ℂ Diem. ꝓſperitatē. noctē ꝟo debem⁹ accipere triſticiā. p hec duo. oē tp̄s hui⁹ indicat̄ Dū dicit̄ mihi quotidie. hoc enī dicebat̄ aſſidue perſecutionis tp̄e xp̄ianis. nō eſt qui vos vindicz ſuſtinete que volum⁹. que iubemus ꝛ videte an deus veſter vos liberet. d ℂ Dū hec que improperabāt mihi. vel etiam que mihi imputabāt̄ delicta cogitarē. aīam meā in lachrimas ſubita inūdatiōe ꝓfudi. Aīa in ſe fundit̄. quotiēs compūcta inſtinctu dei in ſemetipām reuertitur Sequit̄ cur ſe funderet qñ ingrediebat̄ in locū tabernaculi. hoc eſt in eccl̄iam p̄ſentem vbi amplius gemebat differri adhuc illaz celeſtem hieruſalē. ꝶ In qua ſunt multi admirabiles. virtutibus ſacris pollētes. qui edificati ſupra fūdamentū apoſtoloruz tanq̄ vna dom⁹ habētur in quā iſte mēte ingrediēs. effudit aīam e ℂ Quomō illuc ire ſanctiſſimus ambiebat. In voce. ſ. exultatiōis ꝛ confeſſionis. Exultatio. ad pſalmodiā reſpicit. Cōfeſſio. ad peccata deplorāda. que duo efficiunt chriſtianū perfectū. Sonus epulantis. diffinitio breuis quid ſit exultatio ꝛ cōfeſſio. quia eſt ſonus epulātis. Nā ſonus iſte animā paſcit. ꝛ epulas ſuaui delectatiōe cōcedit. f ℂ Loquit̄ fili⁹ chore. id eſt fili⁹ crucis dicēs ad aīaz ſuā Quare triſtis es. i. quare me tua afflictione cōturbas. neceſſe eſt enim vt te triſti ac meſti. infirmitas corporis mei turbet̄ dicā tibi ſalutare remedium.

In finē intellectus filijs chore. ℍ Vox fideliū dn̄m deſideratātium. ℂ Anime q̄ ſue dicētium ne deo abiutore in hoc ſeculo turbetur.

Pſalmus. xlj.

a Quēadmodum deſiderat ceru⁹ ad fontes aq̄rū ita deſiderat anima mea ad te deus.
b Sitiuit anima mea ÷ ad ∵ deum ⁕ fontē ∵ viuuz. quādo veniā ꝛ apparebo ante faciem dei.
c Fuerāt mihi lachrime mee panes die ac nocte dum dicit̄ mihi quotidie vbi eſt deus tuus
d Hec recordatus ſum ꝛ effudi in me aīum meā: quoniā tranſibo in locū tabernaculi admirabilis vſq̄ ad domū dei.
e In voce exultatōis ꝛ cōfeſſionis: ſonus epulantis.
f Quare triſtis es anima mea: ꝛ quare cōturbas me.

g Spera in deo quoniã ✱ ad-
huc :· confitebor illi. ſalutare
b vultus mei ⁊ deꝰ meus. Ad
meipm̃ aĩa mea ꝯturbata eſt
propterea memor ero tui de
terra iordanis et hermonim
i a monte modico. Abiſſus
abiſſum ÷ in :· uocat : in voce
k catharactaꝝ tuaꝝ. Oĩa ex-
celſa tua ⁊ fluctus tui. ſuper
l me trãſierunt. In die mãda
uit dñs miſcdiam ſuã. et no-
m cte canticuꝫ eius. Apud me
orõ deo vite mee. dicam deo
n ſuſceptor meus es. Quare
oblitus es mei. ⁊ quare con-
triſtatus incedo dum affli-
o git me inimicus. Dum ꝯfrin
gunt oſſa mea. exprobraue-
rũt mihi. q̃ tribulãt me ✱ ini
p mici mei :·. Dũ dicunt mihi

g ¶ Spera ĩ deo. qꝛ ſpes eiꝰ oĩa cõmu
tat in meliꝰ. Ne forte aũt dicat aĩa quõ
poſſum ſperare in eũ. cũ mihi mea infir-
mitas obſiſtit. dicit filiꝰ crucis. i. hõ car-
nẽ crucifigẽs cũ vicijs ⁊ cõcupiſcẽtijs re
ſpondẽdo aĩe ſue ꝯfi-
tebor illi. i. õ pctĩs me
is pniam gerã. vt tui
deuotiõe impediri nõ
poſſim. Sꝫ cui cõfite-
ris. Illi q̃ eſt ſalutare
vultꝰ mei. hoc eſt xp̃s
h In. Turbatã di-
cit aĩam ſuã ob recor-
datõem delictoꝝ prio
rũ. Propt̃ea memor
ero tui In. Memor
fuit anime ſue iſte pe-
nitens in hũilitate pe
nitẽtie. ⁊ nõ ſe eleuat
magnũ gl'iando. ſ3 effi
cit puulũ penitẽdo.
¶ Dicit etiã vñ me
mor erit. i. de t̃ra ior-
danis qõ ĩterp̃tat̃ de
ſcenſio. qꝛ ibi dñs de-
ſcendit in ſ fontẽ queꝫ
nobis ꝯſecrauit. ⁊ ſi-
gnificat baptiſmuꝫ in
q̃ pctã remiſſa ſũt Me
mor ẽ igit̃ dñi. de bñfi
cio baptiſmi ⁊ renũcia
tiõe diaboli vñ addit.
Et hermonim. hermõ
puus eſt mons iuxta
iordaneꝫ. ⁊ interp̃tat̃
anathema. qõ dicit hõ diabolo. vt ſit ab
eo anathema qñ ad deũ venerit vera pe-
nitẽtia. A mõte modico. qꝛ deꝰ nõ elegit
ſupbũ ſ3 hũilẽ. A monte igit̃ modico q̃ ẽ
hermonim memor eſt dñi q̃ ſe nõ extollit
i ¶ Abiſſus ⁊ catharacte greca ſunt.
A ¶ Duabꝰ ei abiſſis duo teſtamẽta
ſignificant̃. i. nouũ ⁊ vetꝰ. q̃ ſe mutua at
teſtatione ꝯfirmant. qñ vetus nouũ p̃di-
cit. In Et ibi. ꝓphetã vobis ſuſcita-
bit dñs. Nouũ x̃o vetꝰ cõmẽorat. vt pau
lus. bibebãt aũt õ petra. Petra erat xp̃c
¶ Catharacte. ꝓphete ⁊ apl'i ſunt. qꝛ ſic̃
aquaꝝ multitudo p catharactaſ euomit̃
ita de orbe ipoꝝ dñi p̃cepta manauerũt.
k ¶ Excelſa x̃o ⁊ fluctus, ſcripturas ſa

cras intelligamꝰ. Hec ꝗ dicit iuſtꝰ ſup ſe
tranſiſſe. qꝛ in eoꝝ noticia. auidꝰ ꝑſcruta
tor ſe immerſeraꝫ. l In In die man-
dauit dñs. i. in luce ſanctaꝝ ſcripturarũ
ꝓmiſit ſuã miam. Et nocte cãticũ. i. ĩ tri
bulatiõe poſitis ipam
miam oſtendit.
A Al' in die. i. ꝓſpe
ris p̃cepit deus miam
ſuã intelligere ⁊ alijs
facere ⁊ nocte p̃cepit
canticũ. i. ĩ aduerſ ex
ultatõꝫ. vñ apl's in tri
bulatiõib9 gaudẽtes.
¶ Al' in die ꝓſperita
tis docet eã ſed nocte
tribulatiõis eam ma-
nifeſtat clariꝰ.
m ¶ Apud me orõ.
ac ſi diceret ĩtra me ſa
crificiũ eſt qõ offeram
deo. qõ eſt vtiq3 oratõ
quã deꝰ nõ ſpreuit Di
cã deo ⁊c̃. i. cũ me grã
baptiſmatis ſuſcepe-
ris. de tuis bñficijs te
laudãs ſp ſuſceptoreꝫ
voco. n ¶ Quare
oblitꝰ es mei. dicit vir
ſanctiſſimꝰ more hũa-
no. ac ſi dicat. cur tam
diu differs vt me non
inducas in illã patriã
quã ſanctis tuis polli
citꝰ es. Quare cõtri-
ſtatꝰ incedo. vtiq3 ꝯtri
ſtamur qñ flagella in hoc mundo ſuſtine
mus. dũ affligit nos inimicꝰ. i. diabolꝰ
cũ fraudulentis ſurreptõib9 ſuis nos tẽ
tat. qñ carnis vicia inuito ac repugnãte
animo ſuſtinemꝰ. o ¶ Frangunt̃ oſſa
dũ virtus patientie noſtre affligit̃ hoc ir
rident videntes inimici. ⁊ velut aliqueꝫ
ꝓbroſũ abominant̃. M Uel oſſa forti-
ores in eccl'ia ſunt q̃ dũ ſcandalis ⁊ diuer
ſis ſupplicijs vrgent̃. ſimplices vidẽtes
ꝯtriſtant̃. In A Uñ ⁊ inimici eccl'e.
bonis xp̃ianis exprobrãt in martiribꝰ vl'
ꝯfeſſoribꝰ. dũ a deo vl' occidi vl' tribulari
pmittunt̃. p M Dũ dr mihi p ſinglos
dies. ac ſi dicat ſanctꝰ ad xp̃m. Cũ ego te
p penitentiã ⁊ afflictionẽ corpis animeq3

43

xp̃e placare deſiderarẽ. inimici mei q̃ſi i/ caſſum hec facere me dicebant aientes. Ubi eſt de⁹ tu⁹. neſcientes illa occulta q̄ p̄parauit de⁹ diligentib⁹ ſe. ℭ Uel h̄ dicunt in paſſione martires q̄ ipſis a pſe cutorib⁹ improperet: vbi ſit de⁹ eoꝝ. In Quare triſtis es q̄ mecū deſideriū ꝓ/ longat. Repetita cō/ fortatio. eſt cōtra tri bulatiōes frequētes. q In Spera in dō qm̄ adhuc cōfitebor il li. In ipſo nr̄a ſit ſpes ſemp attenta. ipe oēs fluct⁹ mitiget ipe nos cōſeruet in tentatiō/ bus ipe ſitim nr̄am ſua cōtemplatione faciet. noſq̧ vult⁹ ſui ſaluta ri viuificet.

Oratio.

Ultus noſtri mi/ rificum ſalutare. quē aīe fideliū arden ter ſitiūt ſeruuloꝝ. tri bue. vt dum te (viſibi li lacrimaꝝ imbre pa/ ſci) requirim⁹ inuiſibi liter te intra pectoris nr̄i tabernaculū collo cemus. Per dñ. ℭ Pſalmus (ſicut ſepe dictū eſt) ſignat melos celeſtiū verboꝝ Dauid aūt fortiſſimū ac deſiderabilē nobis indicat ſaluatorē ad quē de pſona fideliſſi mi xp̃iani pſalm⁹ iſte dirigit. dū mens ꝛ in tentio eius ad ip̄m de ſideranter aptat.

per ſingulos dies vbi ē de⁹ tuus: q̃re triſtis es aīa mea.
q ꝛ q̃re ꝯturbas me. Spera in deo quoniā ✶ adhuc: ꝯfite bor illi: ſalutare vultus mei ✶ et: deus meus.

÷ In finem pſalmus da/ uid. ℭ Uox ecc̃ie orātis vt in nouiſſimo examine ab infidelib⁹ diuidat. et de ſuo introitu ad deum.

Pſalmus. xlij.

a Udica me deus ꝛ di/ ſcerne cauſā meā d̄ gē te nō ſancta. ab hoīe iniq̄ et
b doloſo erue me. Quia tu es deus fortitudo mea. q̃re me repuliſti quare triſtiſ incedo
c dū affligit me inimic⁹. Emit te lucem tuā ꝛ veritatē tuā. ipſa me deduxerūt et addu/ xerunt in montē ſanctū tuū
d ꝛ in tabernacula tua. Et in/ troibo ad altare dei. ad deū qui letificat iuuentutem me
e am. Confitebor tibi in citha ra deus deus meus. qua/

lū. Erue me. ne vita mea ab eis corrūpat. ꝛ pñt hec oĩa ad futurū exponi iudicium. In Nemo xp̃o magis iniqu⁹ atq̧ dolo ſus. q̃ ille q̄ iniq̃tatis inuentor atq̧ emu lator eſt ſanctitatis. i. diabol⁹. b In Scio me infirmū ꝛ fra gilē. nec ſentio me ha bere aliquā fortitudi nē q̄ eruar. niſi tu me ſaluauerl. Tunc nos repellit xp̃s cū pecca/ uerim⁹. Triſtis ince/ do ꝓpter pctā mea. Et iō affligor tentatōib⁹ varijs ab inimico dia bolo. q̄ ſupius hō ini/ qu⁹ dict⁹ eſt. vñ q̄ me cōturbāt tenebre pec/ catoꝝ ad te qui lux es mūdi cōfugio ſupplex ꝛc. c ℭ Petit ꝓ/ pheta vt pater mittat filiū ad iudicādū. q̄ ē lux ꝛ veritas. vt cū il/ le venerit. oīs meror cōfuſionis abſcedat a ſanctis ei⁹. ꝛ et ne be atitudinis gl'iam ꝯſe quant. ID Ipſa me deduxerunt: ab erro/ re peccati. ꝛ adduxerūt in ecc̃iam p fidem. ℭ Tabernaclm etī am ipam eccleſiam et mons xp̃m ſignificat. ID Uel eterna taber/ nacula i celis. ad q̄ q̄ fuit in monte xp̃o per fidem veniet. d ℭ Altare eī dictū eſt q̃ſi alte are. ac ſi di cat. ID Ibi introibo vbi iā nō vitulos ꝛ ari etes exhibeā. ſ; memet

a ℭ Iudica me de⁹ nō eī petit ꝓphe/ ta peccata ſua diſcuti. ſ; ab iniquoꝝ ꝯſor tio liberari. eſſet enī periculoſum dicere iudica me. niſi addiſſet. diſcernere cauſā meā. i. diuide ꝑmixtionē meā ab impijs. De gente nō ſancta. i. de puerſis. vl' ma/ le viuētib⁹. Iniqu⁹ eſt. q̄ mala facit ap/ te. Doloſus eſt. q̄ occulte machinat ma

ip̄m hoſtiā viuā dō offerā. Ad deū q̄ leti ficat iuuētutē meā ℭ Iuuētutē h̄ ꝓ no uitate poīt vite. q̄ dñs oīa reparās d̄ ve tuſtate defecta. i nouitatē firme fidei iu/ uētur. reddidit validiſſimā firmitatē cre dētib⁹ e ℭ In cithara xp̃o ꝯfitet q̄ mūdi h⁹ aduerſitatē ſuſtinēs a laude dī ñ rece dit ID Al' q̄ carnē ſuā mortificat. i citha

ra laudat. q̄re triſt' es. C Freq̄nt ad mōet triſticiā fugiēdā iſti' ſcli. qm̄ boniſ reb' ſp aduerſa ē. Per hāc ei robur pati entie frangit. charitatis lumē extiguit ſpei deſideriū virtuſq3 moleſcit ꝛ oīs vi ta cōfundit. Triſticia

dib' ſūt plātati. Afflixit aūt pplōs cū ca nētib' tubis ſacerdotum. muri hiericho corruerūt. q̄s tūc de ciuitate cōſtat expul ſos. d C Ne putarēt hebrei ſe fuiſſe triūphatores ſuis virib'. iō dixit nō ei in

xp̄o de pctīs amplectē da eſt. qm̄ ad ꝑpetuā ſoſpitatē dirigit.
f In Spera in deo. ipm̄ ꝯfitet ab ipo pec cata ſua poſtulat di mitti. ipm̄q3 ſalutare vult' ſui dicit. quē et nos cōfitētes expoſci mus. vt mereamur e' luce illuminari. via di rigi. veritate corrigi. vita locupletari.

Oratio.

E fonte luminis ꝑpetui oīpotens de' inuocam' ꝛ q̄ms vt emiſſam veritatē tu am cordib' nr̄is noue nos lucis claritate ꝑ fundas. Per do.
C Quid ſignificent filij chore. ſufficienter iam dictū eſt. nūc aūt ad intellectū. hoc ē vt intelligam' illū q̄ ini tiū ſumpſit ſm̄ carnē ex tpe. an̄ ſecula geni tū. In A C Ubi eñ in titulis ponit in tellect' ſpūalē intelli gentiā querēdā eē de monſtrat. a C De us aurib' nr̄is audiui mus. Uerba hec acci-

re triſtis es aīa mea ꝛ q̄re cō
f turbas me. Spera i deo qm̄
*adhuc: ꝯfitebor illi. ſalu
tare vult' mei* ꝛ: de' me'.

In finem filijs chore ÷ ad: intellectū. C Uerba martir ſiue ꝯfeſſor. ꝯcantiū vt i futuro iudicio d̄ inimicis vindicent. Pſal. xliij.

a Deus auribus nr̄is au diuim'. pr̄es nr̄i annū
b ciauarunt nobis. Opus qd̄ opatus es in dieb' eoꝝ. ꝛ in
c diebus antiquis. Man' tua gētes diſperdidit ꝛ planta ſti eos. afflixiſti pplōs ꝛ expu
d liſti eos. Nec eni in gladio ſuo poſſiderunt terrā. ꝛ bra chium eoꝝ nō ſaluauit eos.
e Sed dextera tua ꝛ brachiū tuum et illuminatio vultus tui. q̄niā cōplacuiſti in eis.
f Tu es ipſe rex meus ꝛ deus meus q̄ mandas ſalutes ia
g cob. In te inimicos noſtros

gladio ſuo. Brachiū p robore dicim'. qm̄ ipo dimicāte pugnat ꝯ eoꝝ brachiū nō ab inimicis ſuis eos libe rauit q̄s ſpālit virtus diuina ſaluabit.
e C Dextera enī ſi gnat pſperā ptē. bra chiū. fortitudinē illu minatiō. ꝯſiliū. q̄ dn̄s cōiter cōfert qn̄ pliāti bus victoriā dignat donare. Cōplacuit i il lis qn̄ illa ſola gēs de toto mūdo electa ē. de q̄ ſaluator aduenit.
f C Tu es ipe rex. i. tu ipe. nō ali' es dn̄s ꝛ ſaluator. cui nom̄ re gis manifeſtū ē ꝯueni re. Addit xp̄o ꝛ de' me us ne dubitares dn̄m ihm̄ xp̄m eē illū q̄ m̄ dauit ſalutē iacob. qn̄ audiuit ꝑ angelū. iā nō diceris iacob ſ; iſrl'. i. vir vidēs deū. A vl' ꝑ iacob ppl's iſraeliti cus intelligit cui de' mādauit ſalutes cor porales q̄ ꝑ aliū. ſ. an gelū nō ꝑ ſe. A C Mādare eī ē ꝑ aliquē aliū ꝑcipe vl' facere.
A Sic de' antiq̄s pa

pienda ſūt dicta in ꝑſona martir ſiue cō feſſor. ac ſi dixiſſet. In Per ſpirita lē ſenſum ſe cognouiſſe. iuxta illud. q̄ ha bet aures audiēdi audiat. Patres apo ſtolos ꝛ ꝓphas vocauit q̄ꝝ annūciatiōe renati ſum' ad vitā. b A C Op' qd̄ opat' eſt dn̄s in dieb' antiq̄s. hoc ē qn̄ iſ raeliticū ppl'm illeſū ꝑ maris rubri fluen ta trāſduxit. c C Per man' ſicut ſe pe dcm̄ eſt ſignificat ptās. Diſpſit ei po teſtas dei gentes. qn̄ eūtib' amorreis et cetheis de ꝓprijs terris. hebrei in eoꝝ ſe

trib' nō ꝑ ſe ꝛ ſuā eēntiā viſus ē. ſ; ꝑ ali quā creaturā viderūt eū ꝛ ſaluabantur.
g C Hoc eī ꝙ vētilādi ſunt inimici cor nu. In id ē in xp̄o. eo ꝙ C hoſtis eſt antiquus ſpernendus. ad iudiciū fu turū ptinet. vbi talis eſt victoria. vt pro bent ſubruiſſe oīa certamina. In A cornib' aliquid ventilat ſic Sedechias factis duobus ferreis cornib' aiebat. ſic ventilabo totā ſyriā. Cornu xp̄o nr̄m xp̄c eſt. idem ꝛ nomen patris. in quo aduerſa rij noſtri vel ventilant vl' ſpernunt.

b ¶ Arcus eī eſt p̄ſidiū bellatoris in qua mens humana ꝯfidit. in gladiū vo plꝰ ꝑſumit. ſagitta eī ſepe incaſſum mittit. enſis vo certiꝰ opat̄ mortis effectū. ꝭ nec in eo ꝯfidit multitudo ſctōꝝ. ꝭ in ꝓtectōem diuinā. Cuiꝰ rōem ſubdit.

nalē. N Debemꝰ eī inimicos nr̄os ante nos. i. oculos noſtros habere. vt ſciamꝰ q̄d cauere debemꝰ. Diripiebāt ſibi. ¶ Hoc ſolet effugatis euenire. vt in direptiōem cadāt. q̄ hoſtibꝰ ſuis minime ꝑualebant reſiſtere.

i ¶ Nō eſt dubiū apd̄ ſanctos ſe liberari in ſecundo aduentu dn̄i a pſecutiōe ſpirituū peſſimoꝝ q̄ eos hic mlti plicibꝰ inſidijs affligebant. Cōfundent̄ etiā q̄ beatos oderūt qn̄ illi eterna pena damnātur. iuſti regna celorū recipiunt.

N ¶ Saluaſti eī ꝓ ſaluabis dixit ꝓpt̄ certitudinē futuri in cognitiōe ꝓphete.

¶ Vel ꝯfidētia fidei futura ꝑ p̄teritis ſdicūt. qm̄ apud eos non eſt dubiū qd̄ abſolute nolunt eē venturum.

k ¶ Qui dicūt laudabimur. in futuro ſe ꝯfitent̄ eē p̄dicandos. Tota die. ꝑpetuū tp̄s oñdit. qd̄ nō hʒ noctē. Cōfitent̄ in ſeculū. q̄ p̄conia dn̄i h iugit̄ ꝑſonare cōtendunt.

N In deo dicit. q̄a ipe eſt laus ⁊ glīa nr̄a ⁊ ī noīe ſuo xp̄iani dicimur ⁊ in tali noīe cōfitebimur.

ventilabimus cornu. ⁊ in nomine tuo ſpnemꝰ inſurgētes

b in nobis. Non enim in arcu meo ſperabo: ⁊ gladius me-

i us non ſaluabit me. Saluaſti enim nos de affligētibus nos: et odientes nos confu-

k diſti. In deo laudabimur tota die. ⁊ in noīe tuo confitebimur in ſeculū. Diapſal.

l Nunc aūt repuliſti ⁊ confudiſti nos et non egredieris ÷deus:· in virtutibꝰ noſtris

m Auertiſti nos retrorſuꝫ poſt inimicos noſtros. et qui oderunt nos diripiebant ſibi.

n Dediſti nos tāq̄ oues eſcarum. ⁊ in gentibus diſperſi-

o ſti nos. Vendidiſti populū tuū ſine p̄cio. ⁊ nō fuit multitudo in cōmutationibus eo-

p rum. Poſuiſti nos opprobriū vicinis noſtris: ſubſannationem et deriſuꝫ his qui

N Diripiebāt pſecutores martires cuꝫ plagis ⁊ reliquis tormentis eos vexabant

N vel Nos. q̄ ſumꝰ retro quaſi victi. Illi aūt pſecutores an̄ q̄ſi victores irrident ⁊ torquent nos.

n ¶ Eſca eī luporū eſt ouiū māſueta ſimplicitas. q̄ martiribꝰ ſmerito compat̄. q̄ occidi a pſecutoribꝰ ſine cōcertatōe acquieſcūt. Et in gentibꝰ traditi martyres. libertatē ſuam cū patrimonijs ꝑdiderūt o N Alq̄ huc locuti ſunt martires. nūc de iudeoꝝ populo dicunt. q̄bꝰ dcm̄ eſt. In peccatis veſtris venditi eſtis. Idō ſine p̄cio. q̄ nō eſt effuſus ſanguis agni ꝑ eis.

N Nō fuit multitudo in cōmutatiōibus eoꝝ. ¶ Cōmutatio eſt date rei eq̄lia ꝯſeq̄ N Sꝫ h vilior erat merces q̄ fuit vendita q̄ p̄ciū. idō non eſt commutatio facta. Nā dominus populū quem emit non auro. ſed comparauit ꝓprio ſanguine. i. humanuꝫ genus in peccatis jacens liberauit.

l ¶ Dicēdo eī martires. nūc aūt ſignificāt de futuris tpibꝰ ſe an̄ dixiſſe. q̄ nūc p̄ns eſt tempꝰ. Repuliſti. i. dilationē nobis feciſti de illa futura btitudine quam nobis ꝓmiſiſti. Cōfudiſti. illa glīoſa cōfuſione quā martires ſubeunt. cū diuerſis iniurijs affligunt̄. fuſtibꝰ vberant̄ ⁊ velut criminibꝰ obnoxij morti mācipāt̄. Nūc etiā nō egrediet̄ deꝰ in virtutibus martyrū. cū eos tribulatiōibꝰ ſubdit ⁊ diuerſis paſſionibꝰ ſubiacere cōcedit.

m ¶ Auerti enī. eſt hoſtem fugere car

p ¶ Cum dicit poſuiſti oſtēdit immobilē paſſionē. qua ſancti a vicinis. i. pſecutoribus patiunt̄. Opprobrium cōtra probū poſitum eſt Nam ſicut omnia proba decora ſunt. ſic indecentia opprobria ſunt. Deriſus vo. vox eſt confuſa leticie inſultationem ſuam denuncians immoderata hilaritate. Qui ſūt in circuitu noſtro. infideles ⁊ ꝑfidos expoīt ill' verbis

q ℂ Martires eñ poſiti ſunt in ſimili
tudinẽ xpi. qñ eos gẽtes paribꝰ penis af
fligebãt. Cõmotio capitis ⁊ martiribꝰ cõ
tigit (que facta eſt in paſſiõe dñi) cũ eos
iniqui blaſphemabãt. ℍ Cũ irriſione.

hec via ducit ad ſoſpitatẽ deſiderabilẽ.
ℛ Uel declinaſti. i. repuliſti videris nõ
noſtris ꝑſecutoribꝰ ſemitas nr̃as bonas
quas ambulamus in tribulatiõibꝰ in eo
qđ ſequit. x ℍ Humiliati ſumꝰ in lo

vel capitis cõmotiõe.
Sed ⁊ ſi quis nũc o ie
ſu in te pie viuere vo/
luerit. ꝓtinꝰ iniq̃ blaſ
phemãt cũ irriſiõe vel
capitis cõmotione.
r ℍ Dñs hec in aſſũ
pta carne loquit quia
tota die verecundiã ꝓ
nobis patiebat xp̃us
atq; cõfuſionẽ etiã vi
q; ad ipſum patibulũ
crucis ℂ Solet ve
recũdia ad momentuz
venire et breui tp̃e ſe/
data diſcedere. iſta vero
grauiſſima fuit que iu
giter ꝑmanebat.
s ℍ A voce expro/
brãtis cũ diceret ei. ſi
filiꝰ dei es deſcẽde de
cruce. A facie inimici.
i. iude. ⁊ ꝑſeq̃ntis po
puli ℂ Exprobrare ẽ
in faciem maledicere.
Oblo q̃ abſenti detra/
here ⁊ doloſe aliquem
ſermone mordere
t ℍ Hec omnia. vox
martyꝝ. oĩa que tu do
mine ꝑtuliſti. ⁊ nos ea
dem ꝑtulimꝰ. Nec ob
liti ſumus ſed te ſemꝑ
ꝯfeſſi ſumꝰ. Et inique
nõ egimus. i. fideliter

q ſunt incircuitu noſtro. Po/
ſuiſti nos in ſilitudinẽ gen/
tibus. cõmotionẽ capitis in
r populis. Tota die verecun
dia mea cõtra me eſt. ⁊ con
fuſio faciei mee cooperuit
s me. A voce exprobrantis ⁊
obloquentis: a facie inimici
t et ꝑſequẽtis. Hec oĩa vene=
runt ſuper nos nec obliti ſu
mꝰ te ⁊ inique non egimꝰ in
v teſtõ tuo. Et non receſſit re
tro cor nr̃m: ⁊ declinaſti ſe
x mitas nr̃as a via tua. Qm̃
humiliaſti nos in loco affli
tiõis ⁊ coopuit nos vmbra
y mortis. Si obliti ſumꝰ nomẽ
dei noſtri ÷ ⁊ :· ſi expãdimꝰ
manꝰ nr̃as ad deũ alienum
z Nõne deꝰ requiret iſta: ipe
eñi nouit abſcõdita cordis:
a Quoniã propter te mortifi
camur tota die. eſtimati ſu/
mus ſicut oues occiſionis.

co afflictionis. id ẽ in
corpore iſto in quo ver
ſamur ⁊ affligimur ꝓ/
pter chriſtum.
ℂ Umbra mortis. vi
te iſtius tranſitũ dicit
qui ſanctis ⁊ peccato
ribus probat eſſe cõ/
munis. Illa vero mors
vera eſt qua impij eter
na damnatiõe puniũt
ℛ Et ſi eñ ſancti hic
affliguntur ⁊ morti de
ſtinãtur viuuut tamen
deo. vñ nec mors vm
bra mortis nõ mors ẽ
y ℛ Si obliti ſu/
mus nomẽ dei. i. xp̃m.
Si expãdimus manꝰ
ad deũ alienum. id eſt
ad idolum.
z ℂ Nõne. cum põ/
dere pronũciandũ eſt.
qm̃ grauiſſimuz ẽ apd̃
deuz ſi in eius religio
ne peccet. Requirere
aũt ſolemus. quando
illa deſideramꝰ agno/
ſcere. que noſtram no
uimus conſciẽtiaz nõ
tenere. hoc in deo non
eſt. quia omnia nouit.
ſed dicit requirere. dũ
pro eis nos puniẽs fa
cit eoruz nos recorda

ꝑdicauimus teſtamẽtũ tuũ ⁊ fideliter vi
ximꝰ in teſtamento. Nec obliti ℂ Nã
qui illũ mente retinẽt. eius teſtamentuz
neſciũt obliuiſci v ℂ Retro redit cor
eorũ. qui de dñi bonitate deſperãt. quod
iſti minime fecerũt. qui ſpem in dño ha/
bere ꝓbati ſunt. Uia eñ a violẽtia nũcu
pat. Semita hic in malo poſita eſt eo q
dicit noſtras. Recte eñi humane ſemite.
id ẽ voluptuoſi ⁊ vmbroſi calles q̃s am/
bulat hũana fragilitas a via ſupna diui
ſe dicuntur. quia ille ducunt ad mortem

ri. Et quia agebat de religionis affectu
qui in corde magis q̃ corporis deuotõe
gerit addit ipſe nouit cordis abſcõdita.
ℛ Et que ſint illa ſequit a ℂ Mor
ti vero affici eſt. ꝑ longas paſſiões ꝑſentis
vite exitũ ꝓ xp̃o repire. Tota die nõ per
momentaneã mortem. ſed per vniuerſuz
vite tempus protractũ nobis fideliũ de/
clarat exitũ pro xp̃o. Quis eñi nõ habet
arma. nec dente cõtendit. ſed manibꝰ la/
tronis patiẽter acquieſcit. ſic famuli xp̃i
ſicut ouis eſtimati ſũt mort. qm̃ ſine cõtẽ

tione aliq̄ videbanť occidi. b ❡ Nō aūt deo ꝯuenit exurgere. q̄ nunq̄ noſciť poſſe dormire. ſ; hūano vſu dr̄ dormire. qn̄ nr̄a expectatio diuīa diſpēſatiōe elongať. Repetiť exurge vt qb⁹ videt ꝑicula creſcere nō tardet ſubuenire Ne repellas in finē. i. vbi ſūt p̄mia beatoꝝ vbi de martirib⁹ carone p̄parať. ℟ In finē mortꝉ etne. ſ. c ℟ Auertit de⁹ faciē ad tp̄s. vt ꝓbet electos ſuos. ❡ Obliuiſceris inopie. hoc ē. cui ꝯſueueras ſubuenire. quam ſic in alijs amas. vt te inopem dicas. Addidit tribulatōis nr̄e. Cui⁹ tribulatiōis clemēs ſp̄ xp̄s inſpector ē. d ❡ Hūiliauerť ſe ī puluere. q̄ cinere ſuper ſe ſparſo aīas ſuas diſcruciant ad recordatōꝫ pctōꝝ. ℟ Cōglutinatus ē in terra cū caro īfirmatur. ſ; ſenſus ē intētuſ in celeſtibus.

e ❡ Exurge. non ad dormitionē ſ; ad reſurrectionē ē poti⁹ applicādū. in qua deſtructa agnoſciť hūana captiuitas Illo eñ reſurgēte adiuti ſum⁹. nō ꝓpť meritū nr̄m ſ; ꝓpter nomē ſuū Ideo ſaluator dr̄ qꝛ ꝑ grām ſue pietatis ſaluat infirmos.

Xurge dn̄e Dio in anxiliū noſtrū ⁊ erue nos ab obprobrijs vicioꝝ. ⁊ q̄ coraz prib⁹ nr̄is inimicaꝝ gētiū regna viciſti. a pſequētibus inimicis vultus tui illuminatiōe nos eripe. Per do. ❡ In finē pfectionē ſignificat. hoc eſt dn̄m xp̄m Filij chore. i. filij crucis. q̄ cōmutabunť trāſiendo de triſticia hui⁹ mundi ad gaudia

b Exurge quare obdormis
dn̄e. exurge ÷et:· ne repel/
c las in finē. Quare faciē tuā
auertis. obliuiſceris inopie
noſtre et tribulationis nr̄e.
d Quoniā hūiliata eſt in pul
uere anima noſtra. cōgluti-
natus eſt in terra venter no
e ſter. Exurge adiuua nos. ⁊
redime nos ꝓpter nomē tu
um In finem ꝑ his qui cō
mutabunť filijs chore ad in
tellectum ✱ cāticum ꝑ dile-
cto:·. ❡ Propheta ſpiri
tu ſancto repletus incarna/
tionē dn̄i xp̄i ſe eructare ꝓ/
mittit. ⁊ miſticis virtutibus
ſpōſaꝫ xp̄i deſcribit eccleſiā

Pſalmus. xliiij.

a Ructauit cor meū ver
bum bonum: dico ego
b oꝑa mea regi Lingua mea
calamus ſcribe: velociter
c ÷ ſcribentis:·. Speciouſus
forma pre filijs hoim̄: diffu
ſa eſt gratia in labijs tuis.
ꝓpterea benedixit te deus
d ineternum. Accingere gla/
dio tuo: ſuꝑ femur ÷ tuuꝫ:·

eterna. Cāticū. textū pſalmi ſignificat. ꝑ dilecto. i. dn̄o xp̄o. de q̄ pr̄ dixit. hic ē dilectus fili⁹ me⁹. Iſti⁹ nūc ſpūales nuptie referūť a ❡ Eructare dicim⁹. qn̄ ſatietas ciboꝝ digeſtiōes ſaluberrimas euaporat. vn̄ iſte vir ſctūs celeſti largitate ſatiatus eructauit. vn̄ fideľ ppľs abūdātiſſime paſcereť. Cor meū ſinuꝫ mētis ītellige. Verbū bonū filium dei vocať. Opera xb̄o. opuſculuꝫ ꝓphe fuit. ⁊ pſalmi huius decora cōtextio. b ℟ Calam⁹ ſcribe ſcriba ip̄e xp̄s ē. q̄ ſcripſit fidē. ſpeꝫ. charitatē. in cordib⁹ ſanctoꝝ. Velociter hoc ē q̄ nō tardantur qui dixerat ſed velociter adimplētur. c ❡ Speciouſus dictus ē omnibus hoib⁹ xp̄s ē. nō ex forma corꝑali ſ; veraciter hūano generi pulcrior fuit qꝛ pctā nō habuit Illud eñ recte ſpecioſum dicim⁹ qđ grā mūdiſſime puritatꝉ ornať ℟ Diffuſa eſt grā. qꝛ lex ꝑ moyſen data ē grā et veritas ꝑ ieſum xp̄m facta ē ❡ Bn̄dictū eſt aūt. Bn̄dixit te de⁹. a forma ſerui. q̄ ⁊ paſſionē ꝑtulit. ⁊ ad regna celoꝝ ꝑuenit. Propterea. qꝛ diffuſa eſt grā in labijs tuis. gratia. ſ. p̄dicationis. ℟ Et etiā curationis cū morbida. verbo curas mare q̄ſcere faciſ lazarum vocas ⁊ venit. ⁊ omīa que loqueris gratia labioꝝ tuorum perficiunť. d ❡ Gladiū h̄ ſermonē diuine p̄dicatiōis debem⁹ accipe. femur īcarnatōꝫ ℟ Accict⁹ xp̄s gladio xb̄o p̄dicatōis diuidit filiū a pr̄e t̄c. Potētiſſime n̄ ſegniter. neq̄ leuiť ſ; viriliter

e potentiſſime. Specie tua et pulcritudine tua. intende p̄ f ſpere p̄cede et regna. Pro‑ pter veritatē ꝛ manſuetudi nē ꝛ iuſticiā. ꝛ deducet te mi g rabilit̄ dextera tua. Sagit‑ te tue acute. populi ſub te ca dent ī corde inimicoꝝ regis h Sedes tua deus in ſeculuꝫ ſeculi. virga directionis vir i ga regni tui. Dilexiſti iuſtici am ꝛ odiſti iniquitatē. ꝑpte rea vnxit te deus deus tuus oleo leticie p̄e conſortibus k tuis. Mirra ꝛ gutta ꝛ caſia a veſtimentis tuis. a domi‑ bus eburneis ex quibus de‑ lectauerūt te filie regū in ho l nore tuo. Aſtitit regina a de xtris tuis in veſtitu deaura to: circūdata varietate: m Audi filia et vide et inclina aurem tuā. ꝛ obliuiſcere po pulū tuū ꝛ domū patris tui

e O Specie tua. hoc ꝑtinet ad huma nitatē xp̄i. pulcritudo ad deitatē. Inten de vt p̄euntē hoīem de celo miſerat' aſpi cias. Proſpere. q̄m erat humano gene‑ ri liberatōis bn̄ficia ꝑſtitur'. O. N Procede vt ſponſus de vtero virginali. Re gna. i. īcredulitati ho minū. potētiā tue ma ieſtatis oſtende. f O Propt̄ verita tē. illud ſignificat. q̄ veritas de terra orta eſt. Manſuetudo mō‑ ſtrata ē q̄n in cruce ꝑ pſequentibus orauit. Iuſticia v̄o q̄ p̄cepta ſalutaria pi' doctor i‑ fudit. Deducet. i. per curſum vite hui' toti' in offenſa cōuerſatiōe cuſtodit. Mirabiliter q̄ die tercia reſurrexit Dextera potentiā ver bi ſignificat. g O Sagitte acute ſunt v̄ba dn̄i ſaluato‑ ris ſalutarit̄ corda ho minū infigentia. q̄ iō vulnerāt vt ſanēt Acu te ꝑtinet ad transfora tiōis celeritatē. Popli ſub te cadent. nō pedi bus q̄b' corpa ſuſtinē tur. ſ; corde cadent in hūilitatē. q̄ pri' in ela tiōe erecti erāt. Inimi cos xp̄i dicit. q̄ a ſup‑ na lege diſſētiūt ꝯtra ria voluntate. h O Hic ei ſedes dei ad iudiciū ꝑtinet futuꝝ in q̄ oīa veracit̄ examinant̄. Virga. regu lā ſignificat diuine eq̄tatis. iſta ei virga iuſtos regit. impios ꝑcutit. q̄ veracit̄ re‑ cta d̄r. q̄ nulla prauitate curuat̄ Uel for titudo inuicta ꝛ inflexibil̄ diſciplina. vir ga eſt directiōis ꝛ clari' q̄ ſit virga iſta ſe quēdo oñdit dicens. i C Nemo ei pfe cte diligit iuſticiā. niſi q̄ ꝛ act' peſſimos execrat̄. Unct' ē xp̄s in regē ꝛ ſacerdotē N Oleo leticie. i. reſurrectōis ꝛ aſcēſi onis. O Repetitio iſta q̄ dicit de' de' p̄coniū magne dilectiōis oñdit. Pre cō

fortib' dictū eſt. q̄m hāc bn̄dictiōꝫ ſupra oē hūanū gen' xp̄s accepit. vt vnct' ſin‑ gularit̄ ceteros vngere debuiſſet. k O Sanctū dn̄i corp'. q̄dā deitatis cogno ſcit̄ fuiſſe veſtimentū. q̄ maieſtas verbi oculis infideliū vela‑ mine carnis videbat̄ abſcondi ab hoc veſti mento. i. incarnatiōis archano cōgrue veniſ ſe d̄r mirra ꝛ gutta et caſia. Mirra mortem xp̄i ſignificat Gutta q̄ dicit̄ ammoniaca. in‑ carnatiōi dn̄i compat̄ Caſia q̄ a noſtris fiſtu la dicit̄ creſcit ī aquo ſis locis. ſignificatq̄ aq̄s baptiſmat̄ Ebur eſt os elephantis. quē temperant̄ ſue femine cōmiſcet̄. ꝛ ſecūda cō iuge nō vtit̄. hoc pu‑ dicis feminis aptū ē. que in domib' ebur‑ neis manſiſſe noſcun tur. dū p caſtitatē. p̄ce pta dei ſecute ſūt. Fi lie regū dicūt̄ q̄ ſemet ipos regūt ꝛ aīas ſuaſ N Uel filie regū. i. apl'os p̄dicatiōe ꝯuer ſe anime. N Uel fi lie. eccl'ie ſūt ab apl'o‑ rū p̄dicatiōe fundate. l N Regina dicit̄ eccl'a. ꝛ regina eſt que ſua vicia regit vl' pctā O Que a dextris ſte tiſſe dicit̄. q̄ dextera ps ē honorabil̄. Aurū ad charitatē debe mꝰ aptare. Ornat̄ v̄o eccl'ia etiā varietate q̄ auro apoſtoloꝝ. argento ꝓpherarum. gemmis virginū. cocco martiꝝ. purpura penitentiū. m O Dicit audi. ſ. ꝓphe‑ tas q̄ incarnatiōnē dn̄i cecinerūt. Filia ꝓphetarū eſt eccl'ia dicta. q̄ eoꝝ p̄dicati onib' nata eſt. N Et vide. oculo cor dis. O Inclina aurem. i. honorabilit̄ verba ꝓphete percipe. Obliuiſcere. i. de‑ ſere cōuenticula paganoꝝ. Domū: baby loniā dicit. i. mundū. Patrē dyabolū. q̄ reuera illā domū confuſiōis poſſidebat.

n C Rex itaq̃ iſte. ſaluator eſt. q̃ cōcupiuit eccl'iā. in ſorte diaboli cōſtitutā. ipſe eſt dñs deꝰ tuꝰ. nō ille quē patrē dicebas. q̃ te fecerat tenebroſam. ſꝫ q̃ priſtinā ſubmouēs feditatē. pulcritudinē tibi cōtulit nuptialē quē omnes ppl'i adorabāt xp̄iani. o C Tyrus interp̄tat' anguſtia. R Et ſignificat animas in anguſtia poſitas. ille ei muneribus cordis adorant. Tūc xp̄o in vultū eccl'ie. i. ī xp̄iani ppl'i faciē intēdimꝰ. qñ maieſtatem xp̄i in anguſtijs poſiti pijs fletibꝰ exoramus Oēs diuites. ñ ei ſola tyrꝰ ſꝫ etiā totiꝰ mūdi adunata diuerſitas vt ſic vultꝰ eccl'ie ſit vl' fides vl' diuinitatis maieſtas. p C Gloria eſt ſiquidē eccl'ie. qñ filie principū ſiue iuſtorū cōuertunt' ad dñm ⁊ ſecreta ſe cupiūt cordis deuotione offerre Ab intus eñ eſt in ſecreto ſenſuū ſe xp̄o offerre. Fimbrie ſunt finitima veſtiū. ꝑ quas ſignificat' extrema vita hoim. q̃ auree dicte ſunt. qꝛ in fine tota ꝑfectio ē. vbi charitas pleniſſima velut aurea reperit'. Circūamicta varietate ꝓpter varias ꝟtutes fideliū dicit. q̄s ſupius expoſuimꝰ. q C Adducent' regi. ꝟgines. deinde vidue. Et vide in ip̄is noībꝰ nō minimā eſſe diſtantiā. Virgines ei dixit adduci. qꝛ integritate corpis robuſte ſūt. viduas ꝟo dixit afferri. q̃ plerūq̃ fracte diuerſis ſolicitudinibꝰ. corpis imbecillitate fatigant'. Afferent igit' ꝓxime xp̄o. hoc eſt vidue caſte. q̃ gradu inferiori iungunt'. Nam cū virginitas habeat centeſimū fructū. iſta ſexageſima vbertate gloriat'. r C Merito ꝗ dictū ē adducent' in leticia. qꝛ ille fragil' ſexꝰ vicit grauiſſimas corpoꝝ paſſiōes q̃ angeloꝝ

n Et ɔcupiſcet rex decorē tuū qm̄ ipſe ÷ eſt :· dñs deus tuus ⁎ et :· adorabunt eum ÷
o Et :· filie tyri ī mūeribꝰ vultum tuuꝫ deprecabunt' oēs
p diuites plebis. Omīs gloria eiꝰ filie regis ab intus in fimbrijs aureis circūamicta va-
q rietatibus. Adducent' regi virgines poſt eā: ꝓxime eiꝰ
r afferent' tibi. Afferent' in leticia ⁊ exultatione: adducē-
s tur in templum regis. Pro patribus tuis nati ſunt tibi filij: cōſtitues eos principes
t ſup oēm terraꝫ. Memor ero noīs tui. in oī generatione ⁊
v generatiōe. Propterea ppl'i ɔfitebunt' tibi ineternū. ⁊ in ſeculum ÷ ſeculi :·.

In finē filijs chore ꝓ archa

ſunt miniſterijs adducte. nō ſolū in ɔſpectū ſꝫ etiā in templū. i. in penetralia reg' i. in ierl'm futurā. vbi veniſſe beatū gaudiū eſt ⁊ gl'ioſa ſecuritas. s C Pro patribꝰ tuis. Nūc exponit quantū ſꝫ ſpōſa ꝓfecerit vt ꝓ antiquis patribꝰ. i. idoloꝝ cultoribꝰ nati ſint illi filij apl'i. q̄s principes ꝑdicatōis in toto terraꝝ orbe traſmiſit Sꝫ quantū ſūt iſta diſparia tātū laudat' eccl'ia. Illa eñ erāt ſeductores erroris. iſti magiſtri veritatis. Illi ſemiābāt exitia. iſti hortabant' ad vitam. t R Iō memores erūt noīs tui. qꝛ ſꝑ te predicabunt apl'i ſiue edificabunt in generatiōibꝰ ſanctorū. Siue ppl's xp̄ianꝰ apl'oꝝ ꝑdicatōe cōuerſus memor erit noīs xp̄i. habet eñ romana trāſlatio quā Hiero. ſꝫ ⁊ caſſio. ſequit' memores. v R Ob eoꝝ ꝑdicatiōem ɔfitebūt' xp̄o ſꝑ ppl'i delicta. vel ɔfitebunt'. A C. id ē in confeſſione ſimboli. id eſt qñ ſimbolū in eccl'ie facie publice cōfitent'. A Vel laudando cōfitebunt' in ſeculū ſeculi hic ⁊ poſt hanc vitā ineternū C In ſeculū ſeculi. futura ſignificat. qñ oīs aduerſitas cōquieſcit. ⁊ regnat ſola iuſticia. cōtrarietate diaboli deleta. tunc ei ɔfitebunt' gl'iam dei enarrādo plene. Orō.

Christe dñe. verbū pr̄is (ꝑ quē cūcta creata ſt' ⁊ creant') cuſtodi qm̄s eccl'iam tuā varietate gētiū ɔgregatā. vt dū te ex ip̄a credulitatis iuſticia corde puro diligimꝰ. ꝑncipatū etni ſcl'i cū pr̄ibꝰ mereamur. q̃. C In finē notū ē queādmodū ad xp̄m poſſit referri filij chore. filij xp̄iāi. ex q̄ꝝ ꝑſona pſ̄ iſte canit'. ꝓ archāis. aduētū ſcat ſaluatorꝭ quē mirabli ſecreto ꝓ hoīe diſpoſuit

a ¶ Quã pulcra diffinitio. q̃ſi interrogarent xp̃iani filij chore. Quid ẽ de⁹ nr̃ rñdeãt refugiũ ⁊ virt⁹ ⁊ adiutor. Refugiũ fideliũ qñ eos de aĩe piculo liberat Virt⁹ qñ eoꝝ mẽtes ſtabilit ab iniq̃ errore cuſtodit. Adiutor ĩ tribulationibus cũ diuina mĩa nos ĩ tribulationibus ſuſcipit et defendit b ℞ Propterea nõ timebimus. q² in xp̃m credimus. ℞ ¶ Duz turbabit terra. i. generatõ iudeorũ. q̃ terrena ſapiũt ⁊ dũ traſferaut mõtes. .i. apl̃i relictis ĩcredulis iudeis. In cor maris. hoc ẽ ad p̃dicãdũ gẽtibus tranſierint. ¶ Et inſpiciẽduz. ꝙ aride t̃re pfidia iudeorũ. Aq̃s vo ſalſis credulitatẽ gẽtiũ ↄpauit vt illa corda in maluz durata. hec vo euãgelico ſale ↄdita cognoſceres. c ¶ De aduentu dñi ſanaſſe dic̃ apoſtolos p̃dicatões ſuas quo tpe turbatas aſſerit. aquas. i. innũeras gẽtes q̃ de tali fuerũt ãnũciatiõe ⁊ miraculorũ admiratõe pterrite Cõturbati ſunt mõtes .i. ſeculi ptãtes. qñ cõtra religionẽ dei leges ſacrilegas pagant ĩferebãt. In fortitudine eius. ſ. ſoni apoſtoloꝝ Aploꝝ eĩ grãdiſona p̃dicatiõe tot⁹ mũd⁹ intremuit ⁊ ad dñi ſe credulitatẽ limpidato poſtea corde reuocauit.

moueri enĩ nõ põt eccia. q̃ in ſolidiſſima petra hoc ẽ in xp̃o noſcit̃ eẽ fũdata. Adiuuabit dixit. i. ĩ ſeculi aduerſitate laborantẽ ℞ Diluculo. i. inſpectõe ſancta quã merebit̃ cor mũdũ. vel mane. i. boni opis pricipio. ⁊ h̃ diluculo. i. illũiatiõe ſpũſſcti f ℞ Cõturbate ſũt gẽtes. ſ. viciorũ ac criminũ ¶ Inclinata ſũt regna. i. hũiliata ſc̃ ad adorãdũ. Dedit vocẽ p ſe p̃dicãdo et per aplos ad quaz neceſſe fuit tremefieri pctõres q̃ terreni nũcupant̃ vl̃ gẽtes idolatre ↄturbate ſunt ĩ ſubito ſono p̃dicatiõis ĩcognite religionis. g ¶ Dñs vtutũ vtiq₃ cui vtutes celeſtes ſeruiũt Nobiſcũ. qm̃ aſſumpta carne habitauit in terris Suſceptor. qñ carnez p ĩfideliũ ſalute ſuſcepit. dicit vo nr̃. nõ eñ deus ſoli⁹ iacob ẽ oĩm q̃ fili fide deuoti ſunt. h ¶ Venite aũ dicit hortat̃ eos vt fide dño ꝓximent̃. que nõ poterãt videre longinquũ. ℞ Opa dñi. i. virtutes dei. ¶ Prodigiũ dictũ ẽ eo ꝙ porro dicat. qd̃ factũ ẽ in natiuitate dñi qñ vgo peperit ⁊ ſtella magis apparuit. Auferẽs bella .i. q² in natiuitate dñi regnãte auguſto. tot⁹ orbis legit̃ eẽ pacat⁹. ℞ Oĩa bella in aduẽtu dñi ceuiſſe, multoꝝ narrat hiſtoria. vl̃ pugnas viciorũ accipe. i ℞ Arcum conteret. id eſt occultas inſidias ſpirituum malorũ. Confringet arma. id eſt p̃ſentes pugnas. Et ſcutum cõburet igni. id ẽ cõſumit igne ſpiritali. fantaſias dyabolice excuſationis, defenſionis peccatorum.

nis pſalm⁹. ¶ Vox fideliũ in perturbatione ſeculi deo ꝓtectore nihil timentiũ

Pſalmus. xlv.

a Deus noſter refugiũ ⁊ virtus. adiutor in tribulatiõibus. que inuenerũt
b nos nimis. Propterea non timebimus duz turbabitur terra. ⁊ transferentur mon-
c tes in cor maris Sonuerũt ⁊ turbate ſunt aque eoꝝ. cõturbati ſunt montes in for-
d titudine eius. Dyapſalma. Fluminis impetus letificat ciuitatẽ dei ſanctificauit tabernaculũ ſuuz altiſſimus.
e Deus in medio eius nõ cõmouebitur: adiuuabit eam
f deus mane diluculo. Conturbate ſunt gẽtes ⁊ inclinata ſunt regna: dedit vocẽ ſu-
g am mota eſt terra. Dñs virtutũ nobiſcũ ſuſeptor nr̃ deus iacob. Dyapſalma.
h Venite ⁊ videte opera dñi que poſuit ꝓdigia ſup terrã: auferẽs bella vſq₃ ad fi-
i nẽ terre. Arcũ cõteret ⁊ con

d ¶ Iſte em̃ fluui⁹ xp̃s ẽ. ⁊ bñ dixit fluminis ĩpetus. q² nihil paluſtre. nihil moroſuz curſus ei⁹ ſuſtinet. cũ de potentia diuĩtatis ei⁹ ĩfuderit. Tabernaculũ altiſſimi ẽ eccia. ſiue hũani corpis gl̃ioſa ſuſceptio e ¶ De⁹ ĩ medio ei⁹. i. eccie. cõ

vel ꝓtectiōis ¶ Uel de armis gētiuꝫ
q̄bus fidē impugnabāt ꝛ ſe defendebāt
accipe. hec em̄ oīa cōfringēt dñ veritate
vincunt. k ¶ Hūc verſiculū loquūt
filij chore ex ꝑſona dñi. Merito illis dr̄.

q: iudicaturus ē mūdū. ꝛ ne tm̄ putaret
eē iudeoꝝ. rex dicit oīm t̄raꝝ c ¶ Pe
des hic ſignificat ſanctiſſimos p̄dicato-
res. q̄bus ppl'i merito ꝛ gētes eē ſubiecti
dicebāt d ¶ Elegit nobis ſubaudiē

vacate q̄ mūdaniſ illu
ſiōib⁹ armabant. ꝛ di
abolo ſeruiebāt. Qm̄
ego ſuꝫ de⁹. non ille q̄
vos priuſ armabat ad
malū. ſ; q̄ exaltabor in
gentib⁹ ꝛ in terra. i. in
gente iudea. qm̄ terre
ſupra iudeos cōpauit
l ¶ Talē ſiq̄dē ꝓfeſ
ſionē. iō ſc̄do repetūt
filij chore. vt ꝑ eā nob
declararēt liberatiōꝫ.
ꝑſtitā fuiſſe. Deus ia-
cob. iō freq̄nter appo-
nit. vt victoria xp̄iani
ppl'i declaret q̄ licꝫ ſit
tp̄e poſterior. p̄muꝫ tñ
ppl'm fideli deuotione
tranſcēdit. Orō.

Erſpicuū in imi-
nēti tribulatōe re
fugiū miſericors deuſ
ſanctifica īpetu eterni
flumiſ habitaculū cor
dis nr̄i. vt te deo ꝟtu
tū nobiſcū opante. ter
rena ꝑlia ꝯfutemus. ꝑ
do. ¶ Loquūt ꝛ in
hoc pſalmo filij chore
q̄s vexillo crucis mat
ſignat eccl'ia Cōmouē
tur itaq; primo gētes
vt dño laudes debeāt
ꝑſonare. ſc̄do dñi aſcē
ſio ꝛ regnū ei⁹ ſub bre
uitate deſcribit.
a ¶ Plaudūt vero
manib⁹ q̄ elemoſinas

fringet arma. ꝛ ſcuta cōbu-
k ret igni. Uacate et videte
quoniā ego ſum deus. exal
tabor in gentibus ꝛ exalta-
l bor in terra. Dñs virtutum
nobiſcū. ſuſceptor noſter de
us iacob. * Dyapſalma.
¶ In finem ꝓ filijs. Chore
pſalmus. ¶ Uox eccleſie
deū laudantis. aſcēſionē q;
ei⁹ p̄dicantis. Ps. xlvj.

a Omnes gentes plaudi
te manibus: iubilate
deo in voce exultationis.
b Quoniā dñs excelſus terri
bilis. rex magnus ſup oēm
c terram. Subiecit ppl'os no
bis. et gentes ſub pedibus
d noſtris. Elegit nobis here
ditatē ſuā. ſpeciē iacob quā
dilexit. Dyapſalma.
e Aſcendit deus in iubilo. et
f domin⁹ in vece tube. Pſal-
lite deo ÷ nr̄o: pſallite pſal
g lite regi nr̄o pſallite. Quo-
niā rex oīs terre deus. pſal
h lite ſapiēter. Regnauit de⁹

dū ē. dure vt q̄ venerat
ad ſaluādū iſraeliticū
ppl'm. hoc magis gēti
bus pia largitate ꝯce
deret. Specieꝫ iacob.
Jacob lēticule ꝛ ꝑuo
cōmercio carnaliū ſpū
alē honorē aſſecut⁹ ē.
hec ipa eſt em̄ ſpēs ia
cob quam dñs dilexit
adeo vt ꝛ eadē faceve
lit fideles ſuos q̄ ille
miſtica ſignificatiōe ſe
q̄nda ꝑmonuit. i. deo
offerēdo t̄rena. ꝛ acq̄
rēdo celeſtia. ſic em̄ ve
re xp̄iani dicimur. ℟
Uel de pulcritudīe ia
cob dilecti. i. de ſtirpe
ſua apl'os elegit.
e ¶ Jō aſcēſio dñi ī
iubilatōe eē dr̄ q: ſtu-
pēres apl'i tale miracu
lū. ineffabili cordis le
ticia replebāt voce q̄ꝫ
tube ꝟba ſignificat an
gelorū dicētiū. viri ga
lilei. verba ꝟo iſta ma
gno ſtrepitu ꝑcuſſi ae
ris fragore tonuerūt.
f ¶ Pſallere. ē bo
nis actib⁹ laudes deo
canere. Regi nr̄o. id ē
deo nr̄o ieſu xp̄o. ñ ali
eno cuiq; ſ; deo noſtro
quē ſolū decꝫ iſta lau-
datio g ¶ Qm̄ rex
oīs terre. ſ; ꝓpter illoſ
dr̄ q̄ ſibi ꝑ ſingl'a loca

faciūt egrotis ſeruiūt. Jubilare ꝟo gau
dere eſt. q̄ ſermo dictus eſt a iuuando. i.
delectādo quādo magnitudinē gaudij ñ
articulatis ſermonib⁹ ſed cōfuſa voce ꝓ
ferim⁹. Uox exultatōis. pſalmodiā ſigni
ficat que deo ꝓ noīs ſui maieſtate pſol-
uit. b ℟ Dñs excelſus dict⁹. q: ce-
los ex potētia ſua aſcēdit ¶ Rex mag
nus. q: rex regū ꝛ dñs dñantiū. Terribil'

diuerſa numina faciebāt. vt venerē. i pa
fo. martē in tracia. iouē in creta. ꝛ alioſ ꝑ
loca diuerſa. Pſallite ſapiēter. ſ; eſt qd
itelligat q̄ pſallit. Nemo enī ſapiēter q̄c
q̄ facit qd nō intelligit. ℟ Uel vt q̄
canitis ꝑ lr̄aꝫ. intelligatis ſpūalit' dicta.
h ℟ Regnauit dñs ſup gētes. q̄s i he
reditate accepit a p̄re ¶ Sedet ſup ſe
dē ſc̄āꝫ ſuā. dñm ſaluatorē ſignificat q̄ ſe

det ad dexterā pr̄is. regnās ī ſecula ſecl'o
rū. N Uel in angelis ſedet q̄ xp̄ꝫ in-
nocētiā ſuā ſedes dei dicūt. inde dixit ce
lū mihi ſedes eſt. i N Pricipes ppl'o
rū. i. apl'i ꝯgregati ſꝫ ad iudicādū. cū deo
abrahā. i. cū xp̄o q̄ ſte
deus abrae. Quoniā dij.
¶ Hoc eſt iudei. q̄ fu
erūt fortes: qꝛ tumue
rūt ꝑ ſupbiā facti ſunt
extremi. q̄ potuerūt ꝑ
huilitatē eſſe precipui
N Uel dij. ſctī ſunt
q̄ ꝑ fidē. ꝛ ṗdicationē
vehemēter eleuati. in
iudicio amplꝰ ꝛ glio-
ſius eleuabūtꝫ. i. apl'i
ſic cōgregati ī iudicio
vehemēter ſunt eleua
ti iudicantes.

Oratio.

Ex oīm ſeculorū
deus (cuiꝰ regni
ſuꝑ oēs ppl'os dilata-
tur) ſubijce qm̄s gen-
tes viciorꝫ ſub pedibꝰ
nr̄is: vt dū tibi ſapien
ter deo nr̄o pſallimus
tuo eos auxilio ſupe-
mus. Per.

¶ Uideamꝰ nūc q̄d
ſignificet ſcd̄a ſabbati
Sabbatū ſynagogaꝫ.
. i. collectōem debemꝰ
accipe iudeorū. q̄ ſab-
batū obſuare videba
tur. Scd̄a xp̄o eiꝰ eccle
ſia catholica eſt. Jō xb
ba pſalmi hꝰ ſacerdo
tibꝰ tribuuntꝫ ad xp̄ia
nū ppl'm edocēdū. q̄s
ꝛ filios crucis hr̄i poſ
ſe nō dubiū eſt. ꝛ ſecū
dos eſſe tp̄e poſt ſyna
gogā manifeſtum eſt.
a ¶ Magnus dicitꝫ
dn̄s. qꝛ potēter oīa facit. Laudabilis. qꝛ
pulcra ꝛ mira facit. Additꝫ nimis qd̄ nō
hꝫ terminū: ſꝫ ſua aſſiduitate ſꝑ augetur.
Jn ciuitate. h̄ eſt in eccl'ia. Mons aūt ſan
ctus eſt xp̄s. b N Fūdata eſt terra ex
ultatōe. ab aſcēſiōe xp̄i. q̄ ṗus maledicto

ſuꝑ gētes. deus ſedet ſuꝑ ſe
i dem ſanctā ſuā. Principes
ppl'orꝫ ꝯgregati ſunt cū deo
abraam. qm̄ dij fortes terre
vehementer eleuati ſunt.

Pſalmus cantici filijs
chore ÷ ſecunda ſabbati.
¶ Uox ꝓphete laudātis
deū ꝙ eccleſiam ſuaꝫ dilata
uerit. Pſal'. xlvij.

a Magnus dn̄s ꝛ lauda-
dabilis nimis. ī ciuita-
te dei noſtri in monte ſancto
b eius. Fundatur exultatiōe
vniuerſe terre. mons ſyon
latera aquilonis. ciuitas re-
c gis magni. Deus in domi-
bus eius cognoſcetꝫ. cū ſuſci
d piet eā. Quoniā ecce reges
congregati ſunt. cōuenerūt
e in vnum. Jpſi videntes ſic
admirati ſunt. ꝯturbati ſunt
cōmoti ſunt. tremor appre-
f hendit eos. Jbi dolores vt
parturientis. in ſpiritu vehe
menti conteres naues thar-
g ſis. Sicut audiuimus ſic vi
dimus ī ciuitate domini vir

ꝛ pctīs ſubiacebat. Mōs ſyon. ¶ Ma
tio iudeorꝫ. Latera aq̄lonis. ppl'i gentiū.
facta eſt ciuitas regis. h̄ eſt eccl'ia catholi
ca quā de vniuerſo mūdo cōſtat eē colle-
ctā. c ¶ Cognoſcitꝫ dn̄s ī domibꝰ. i. in
mēbris ſuis ſctīſſimis
virtus ſua ꝛ potentia
declarabitꝫ. qn̄ ī eccl'ia
beatos viros ip̄o lar-
giēte illi offerre demō
ſtrabitur. d ¶ Re
ges terre h̄ loco ſigni
ficantꝫ ṗncipes iudeo
rū q̄s herodes congre
gās in vnū q̄rens vbi
xp̄s naſceretꝫ. et illi cō
gregati dixerūt ī beth
leem. Et cōuenerūt in
vnū. quia oēs vnā ꝓ-
tulerūt ſententiam.
c N Jp̄i iudei. ſ. vi
dētes gloriā redēpto-
ris. admirati de tanta
gloria. Cōturbati: q̄a
ſe nouerāt pctōres: cō
moti de īfidelitate ad
fidē. Tremor appr̄hen
dit eos a conſcīa deli
ctorū. vn̄ dictuꝫ eſt. A
timore tuo ꝯcepimꝰ et
peperimꝰ ſp̄m ſalutis
f N Jbi dolores:
cū corpa affligere per
abſtinentiā ceperint.
Jn ſpū vehemēti. hoc
eſt fortiſſimo. ſ. ſancto
ſpū cōteres naues. hu
militabis ſupbiā genti
um: qꝛ tharſis a naui
gatōne negociorū ſuꝑ
ba facta eſt: ſignificās
eos q̄ huius ſeculi ne
gocijs circūferuntur.
¶ Jſti igitꝫ nūc con
triti credētes dicunt.
Sicut audiuimus.
A Dolores penitentis ſunt. vt dolo-
res parturientis. g N Sicut audi-
uimus ꝑ ꝓphetas ita videmus in euāge
lio. qd̄ eſt ciuitas xtutū. Jn ciuitate dei.
. i. in eccl'ia catholica. ¶ Deꝰ fundauit
eā. qꝛ ſola illa veracitꝫ citas dei nūcupatꝫ

b ¶ Illi enī miſeꝛdiam dei ſuſcipiūt. q̄ non ſolū p̄ fidē ſunt vocati ſ etiā p̄ occultā p̄deſtinationē ad eternā btītudnē ſūt electi. ℞ In medio tēpli in eccleſia. ¶ Mīa (q̄ xp̄s ē nō ab oibus ſuſcipit) ſ ab his catholicꝭ qui ei⁹ p̄cepta ſunt ſecuti. i ¶ Nomen eī dei in toto oꝛbe terrarū: ſine dubio credit̄ adorādū. Plena eſt ergo dextera ei⁹ iuſticia locum ſignificat. vbi iuſti ſunt collocandi. ad dexterā enim veniunt in iudicio. qꝛ in illā p̄tē dexterā recipiunt q̄ eius mūere iuſti eſſe meruerunt. A Uel Scdm nomen tuū ꝛc. id eſt quō noīatus es p̄ vniuerſas t̄ras. ſic ꝛ laudaris p̄ oēs t̄ras. illi aūt laudāt q̄ bene viuūt nec pōt eē ſalus niſi in ſanctis eius.

k ¶ Per montē ſyon eccīaꝫ ſignificat catholicam. ℞ Exultent filie iude. i. aīe cōfeſſoꝝ. qꝛ iudas cōfeſſio interpꝛetat̄.

¶ Que p̄p̄ iudicia dn̄i exultēt quibus ſe ad beatitudīnē eternā ſciant eſſe venturas.

l ℞ Circūdate ſyon id eſt defendite eccīaꝫ in credulitate vr̄a. Cōplectimini eā in charitate. Narrate h̄ eſt p̄dicate. in turrib⁹. i. in p̄ncipibus eccleſie. qꝛ ſic turris foꝛtis eſt et vndiq̄ ſpeculat̄. ſic ꝛ ſancti ꝛ foꝛtes ꝛ p̄dicatoꝛes debent eſſe in genere hūano.

m ℞ Ponite. h̄ eſt intelligite coꝛda veſtra in virtute. hoc eſt in charitate xp̄i. ¶ Qua virtute nihil pōt eſſe p̄ſtantius ℞ O vos doctoꝛes eccīaſtici. diſtribuite dom⁹. i. gdus eccīaſtici oꝛdīs. vt enarretis. nō ſolū his q̄ credūt: ſ etiā his qui crediturí ſunt. ¶ Per alterā enī p̄genīē ſignat pp̄lm xp̄ianū. q̄ ab hebꝛeo quē p̄mū dn̄s elegit ſecundus eſſe dinoſcit̄. ℞ Ido vos doctoꝛes eccīaꝝ diſtribuite ei⁹ oꝛdinationū gdus: canonice ꝛ ſancte. nō p̄miſſis coꝛrupti. nō p̄ſonaꝝ acceptiōē p̄ adulatiōēꝫ elapſi. vt enarretis. Et q̄d enarrabim⁹: qm̄ h̄ ꝛc.

n ℞ Exponit iſte v̄ſiculus. q̄d eccīaſtici ſacerdotes narrare debēt. Qm̄ hic eſt deus deus noſter. ¶ In eternū. contra illos dictū q̄ ſibi tempoꝛales hoīes deos eſſe ſomniabant. Regat vtiq̄ ille nos. qꝛ ipſe eſt rex noſter. ℞ Regat lubꝛicos et toꝛtuoſos greſſus noſtros.

tutū. ī ciuitate dei nr̄i. deus fundauit eam ineternum.

b Dyapſalma Suſcepimus deus miſeꝛdiaꝫ tuam. in me-

i dio templi tui. Scdꝫ nomē tuū deus ſic ꝛ laus tua in fines terre. iuſticia plena eſt

k dextera tua. Letetur mons ſyon ✶ ꝛ: exultent filie iude propter iudicia tua ÷ domi-

l ne: . Circumdate ſyon ꝛ cōplectimini eam. narrate in

m turribus eius. Ponite coꝛda veſtra in virtute eius. et diſtribuite domus eius vt enarretis in progenie altera

n Quoniaꝫ hic eſt deus deus noſter inet̄nū ꝛ in ſeclm̄ ÷ ſeculi: : ipſe reget nos in ſcl'a.

In finem filijs choꝛe pſalmus. ¶ Uox chꝛiſti de meritis iuſtoꝝ. penis impiorū. ꝛ ne diuites in hoc ſeculo timeant. Pſal. xlviij.

a Udite hec oēs gentes auribus percipite oēs

b qui habitatis oꝛbē. Quiq̄

Oꝛatio.

Laudabil̄ atq̄ terribilis de⁹. qui in celeſti hieruſalem p̄nceps magnific⁹ inueniris: dilata mentē noſtrā ſpiritali intelligētia vt miſeꝛdia tua ī noſtri pectoꝛis tēplo ſuſcepta. digni narratione tui nominis habeamur. Per.

¶ Tituli huius verba cōtrahunt̄ ad dn̄m ſaluatoꝛē. Ipē eī et in finem ſignificat. ꝛ per filios cruc' intelligit̄ ꝛ p̄ pſalmiſtā ſine dubio denunciat̄. Et per totū pſalmū v̄ba ſunt omīp̄otentis filij.

a ¶ Admonet̄ vniuerſal' eccīa vt veniāt ad audiēdū xp̄m. qꝛ nō vult xp̄s tm̄ paucis p̄deſſe. ſ oīb⁹ eū puro coꝛde q̄rētib⁹. Aurib⁹ p̄cipite. i. vt ī finib⁹ ſu e mēoꝛie reponāt. Hitatoꝛes oꝛb xp̄ianos. ꝛ iuſtos accipim⁹. q̄ ſic nouerint habitare ī oꝛbe. vt in eius ſceleritatis nō implicent̄ erroribus. b ℞ Quiq̄ terrigene. p̄ h̄ in

tel ligendū ē. ꝙ oēs habitatores terre. ad audiendū ỽba dei vocent. ¶ Terrigene pctōres ſūt. q̄ vicia terrena ſectā tur. Filij hoīm iuſtos dic̄. qm̄ ⁊ ip̄e xp̄s fili⁹ hoīs dict⁹. m Per diuitē ⁊ pauperē liber ⁊ ſeru⁹ accipiūt. c ¶ Os xp̄i loquit ſapiaꝫ.i. ad diuina myſteria decla rāda. q̄ occulta ſunt ab huius ſcl̄i ſapiētibus Prudentia ptinet ad mores ꝓbabiles īſtituēdos. ſic oīs diuin⁹ ſmo. his duab⁹ ỽtutibus pleniſſime īdicat̄ n Semp in corde meditabor. vt hoīes relinquētes ſtultā vanitatē. xp̄i prudētiā ſequerent. d ¶ Aurē inclinaturū ſe ꝓmiſit xp̄s vt cognoſceret ſi p̄dicatione ei⁹ pplus deuotus impleret. In pabolā. Silitudo em̄ rei. veri imitatio eſt ⁊ ē ſenſus vt q̄d nob̄ ad exēplū datū ē deuota emulatione ꝓmpte domino p̄ſtāte faciam⁹. Aperire ſe dixit ī pſalterio ꝓpoſitōꝫ.i. declaraturū p̄cepta diuinitatis in ſctitate ꝓprij corpis. vt ꝓbaret docere ỽbo et exemplo.

nale. n Qui ↄfidūt ī ỽtute ſua. illi labunt̄ in calcaneo. ¶ Et in multitudine diuitiarū ſuaꝝ: neceſſe ē ei vt tales timeāt finē. q̄ deſerere mūdana nolūt. ⁊ pctōꝝ ſuoꝝ pena ↄ formidāt. Virtutē ỽo dixit corpis vires. animi robur. ligue diſertitudinē. m Frat̄ nō redemit.i. adā q2 mortuus ipſe nō ſurrexit. vel frat̄ nō redemit.i. moyſes redimet hō.i. xp̄s q̄s moyſes nō redemit. Ille non dabit d̄o placationē. q̄ non agit pn̄iaꝫ p quā placat̄ xp̄s. ¶ Vl' ſub admiratōe legendum eſt ſic. Nō redimet vl' frat̄ redemit.ſ. xp̄s. redimet.ſ. ne hō.ſ. adā. q̄ſi diceret ſi xp̄s non redemit vel redimet. nemo redimet. vn̄ negatiue legendū. Non dabit d̄o ⁊c̄. vllus hō n Et p̄ciū redēptionis ſubaudit̄ nō dabit q2 nō fecit elemoſynā p quā pctā delētur. Laborauit ineternū in tormētis ppetuis poſit⁹. ⁊ viuet in ſinē. q2 non interficit̄ ſ3 ſp reparat̄ ad penam n Nō videbit interitū. h̄ eſt nō intelligit

terrigene ⁊ filij hoīm: in vnū
c diues ⁊ pauper. Os meum
loquet̄ ſapientiā: ⁊ meditatio cordis mei prudentiam.
d Inclinabo in parabolā aurem meā: aperiā in pſalterio
e propoſitionē meam. Cur timebo in die mala: iniquitas calcanei mei circūdabit me.
f Qui cōfidūt in virtute ſua: ⁊ in multitudine diuitiarum
g ſuarū gloriant̄. Frater non redemit, redimet homo: nō dabit deo placationē ſuam.
h Et precium redēptionis anime ſue: et laborauit ineternum ⁊ viuet ✶ adhuc :÷ in fi
i nem. Non videbit interitū cū viderit ſapiētes morietes ſil' inſipiēs ⁊ ſtultus pibunt.
k Et relinquent alienis diuitias ſuas: ✶ et :÷ ſepulchra

pſalteriū ei ſic̄ ſepe diximus. corpis d̄ni decora ſilitudo ē ¶ Cur timebo. Sub interrogatōe ⁊ rn̄ſione ꝓpria ỽſus iſte ē ꝓnūciādus.i. q̄re formidulosa cogitatione ↄfundar. ī die mala. ī die.ſ. paſſiōis q̄ mala iudeis. bona fidelib⁹ fuit Ille ei d3 timē finē vite. q̄ pcōꝝ recordatōe mordet̄. Xp̄s āt mortē timere nō potat. quē nō circūdabat iniq̄tas calcanei quēadmodū ſolet ↄtigere pctōri in fine vite. vt tūc iniq̄tas ſcelerato fine vitā claudat. ¶ Vel q̄libꝫ hō ſua pctā agnoſcēs dicit cur timebo in die mala.i. iudicij. Et rn̄det iō q2 iniq̄tas calcanei mei circūdabit me. m Id ē pctm̄ actuale vl' origi

ſibi iminere tormēta. Cū viderit hoīem in deo ſapientē. ab h̄ mūdo migrare. dicit. q̄d huic ieiunia. quid caſtitas q̄d elemoſyne ꝓfuerūt. nōne ⁊ ip̄e mortuus ē. Tale quidaꝫ redēptori nr̄o iudei inſultātes dicebāt. Nūquid tu maior es pr̄e nr̄o abraā. ¶ Inſipiēs eſt q̄ p̄dicationib⁹ ꝓphetarū acquieſcere non vult. Stultus ỽo dict⁹ q̄ nec ip̄m d̄nm venientē vult recipe. Hi ḡ ſimul peribūt. qm̄ in futuro iudicio dānādi ſūt. k m Qui in diuitijs ⁊ nō in d̄no ſperāt. pdūt vtrūq̄. ⁊ diuitias ⁊ dei adiutorium. Diuitias ideo pdūt. q2 ibi poſuerūt vbi fures effodiunt: dei adiutoriū quia illum ſpre

n erũt. Et diuitias quas magnope dili/ gebãt non ſuis ſ qđ grauius vret extra neis derelinquẽt. ꝓpter quas omĩa pctã cõmiſerãt. Et fabricant ſibi ſepulcra de marmore firma magna ꝛ pulcra q̃ſi do/ mos in eternũ manſu ras. uerãt. ſic ſemp in illis ſine imminutione ſubſtãtie. inuenit pena qđ cruciet. M Merito a morte depaſcunt. q̃ xp̃m nolu erunt habere paſtorẽ. p ℭ Et domi nabunt eoꝝ. qđ vtiq; in illa reſurrectõe feliciũ eſt vt malis p̄ mineant boni. hic em̃ iuſtos obtinẽt pecca/ tores. In matutino. cũ glĩa reſurrectõnis illuxerit. Quoꝝ auxi/ lia tanq; panni putre facti veteraſcũt. qꝛ eo rum diuitie nihil illis ꝓſũt. A glĩa ſua. quã in iſto ſclo habuerũt. A id eſt in cõparati one ad glĩaꝫ eoꝝ quã hic habuerũt. quanto em̃ amplius hic ſunt gloriati. tantoplus in inferno corruptionez patient. q ℭ Li/ berauit deus aĩas eo rũ. q̃ aduentũ ei⁹ con ſtanti aĩo crediderũt. De manu inferni. de ptãte diaboli q̃ añ ad uentũ xp̃i aĩas tene/ bat obnoxias. r ℭ Diues em̃ dict⁹ eſt a diuo. q̃ quaſi deus cre dit nihil indigere per quẽ hic impium debe mus accipe. Cũ eius glĩa mltiplicata ſuerit longe ne timueris. M

Ecce etiã morien tiũ põpa. l M Hec erit illis ꝑpetua habi tatio. qꝛ nõ reſurgunt vt habeãt vitã eternã ſed vt damnent in pe nã. Uocauerunt ſepe em̃ pagani ſupra de/ functoꝝ epulant ſepul cra ꝛ in noĩe mortuo/ rũ bibẽtes. inania q̃/ dã cũ modulatiõe ca/ nunt. ℭ Atq; inuo cant noĩa mortuoꝝ. ꝛ credũt ſ illis ꝓdeſſe. N Sed nihil pro/ deſt in inferno dãna/ tis. ꝛ ita ꝑ terras. ſe/ pulcra accipiunt. Et inuocauerunt hꝫ alia lr̃a. qđ hic exponit. m N Hõ cũ in ho/ nore eſſet. nõ intelle/ xit eſſe ſe ad imaginẽ dei formatũ. ℭ Cõ paratus eſt iumentis digna ſimilitudo dat vecordib⁹. vt q̃ ſe ima ginẽ dei geſtare nõ in telligũt. ꝯgrue iumẽ/ tis inſipiẽtibus cõpa rent.

eoꝝ dom⁹ illoꝝ ineternum.
l Tabernacula eoꝝ i ꝓgenie ꝛ ꝓgenie. vocauerunt noĩa
m ſua in terris ſuis. Et hõ cũ in honore eſſet nõ intellexit comparatus eſt iumẽtis ÷ in/
n ſipientibus :· ꝛ ſilis fact⁹ eſt illis. Hec via illoꝝ ſcãdaluꝫ ipſis. ꝛ poſtea in ore ſuo cõ/
o placebũt. Dyapſal. Si cut oues in iferno poſiti ſũt
p mors depaſcet eos. Et do/ minabunt eorũ iuſti in ma tutino. ꝛ auxilium eoꝝ vete raſcet in inferno a gloria eo
q rũ. Uerũtamẽ de⁹ redimet aĩam meaꝫ. de manu inferi cũ accepit me. Dyapſal.
r Ne timueris cum diues fa/ ctus fuerit hõ. ꝛ cũ multipli cata fuerit glĩa dom⁹ eius.
s Quoniaꝫ cum interierit nõ

Nã tolle homĩ dei ſcientiã. ꝛ oĩno pecus inſipiẽs eſt. ꝓſumptio vana et ca/ duca ſuperbia. n ℭ Hec via id eſt vita. inqua in hoc ſeculo ambulamus. Sed hec via quid malis faciat non tacet. Scandalum vti q; actoribus ſuis. i. ſtimulũ atq; dolorẽ Nõ em̃ ad ſecuritatẽ ſuã quicq; pctõr fa cit. cui de ſua ꝓuenit actione torqri. Cõ ſuetudo eſt peccantiũ. vt poſtq; imple/ uerint votũ. in pctõ mox diuinitati gra/ tiã agũt. in ore nõ in corde. vñ dicit po/ ſtea in ore ſuo cõplacebũt. deo grãs agẽ tes q ꝓſpere peccauerint. o ℭ Si/ cut oues lane ſine amiſſione iugiter pſe

Diues effectus eſt iudas ꝓditor vendẽ do mgr̃m. ſ nihil pcij qđ accepat ſecũ cũ moriebat deportauit. ſi q̃ nũc vnuſq̃ſq; oppſſo paupe diues efficit noli timẽ. ci to ꝑterit ꝛ nihil ſecũ de his q̃ rapuerat tollit. dño dicẽte. Stulte hac nocte aĩaꝫ tuã repetũt. q̃ ãt paraſti cui⁹ erũt. s ℭ Ecce reddit rõ q̃re timere nõ debeat mũ di glĩoſus. Cur ei timem⁹ diuitẽ. q̃ mori tur paup. nec aliud ſecũ valet portare. ni ſi vñ poſſit ardere ꝛ bñ dicit deſcẽdere in ꝓfundiſſimã foueã ſ ſine glĩa ſclĩ. ſi/ ne turba ſatellitũ. Et dom⁹ illa quã mi/ rabaris remanet tota. ſ onera q̃ nõ vide bas trãſmittit ingentia ſecũ in gehẽnã.

t ¶ Iſta bñdictio nõ ad ſanctificatiõez ꝑtinet.ſ; ad fauorẽ.Bñdicit enĩ dictũ eſt ꝓpẽ linguã ſatellitũ.int̃ epl̃as ſuos dñoſ collaudãtes.Cũ ei bñfeceris.ꝯfitebit̃.i. ℟ tũc agit gr̃as deo.qñ aliq̃d lucri ꝯq̃rit. v ¶ Qui in iſto ſeculo p̃res peſſimos imitãt̃.eorũ ſocietate dãnãdi ſũt. Uſq; inet̃nũ nõ videbit lumẽ.i. lumen ſapiẽ hic et ineternũ. Lumẽ qd̃ illũinat oẽm hoiez qd̃ ſoli ſancti in deitate videbũt.Sic̃ enĩ pctã ſunt tenebroſa. ita pctõribus ſapiẽ lumen auferũt ℟ De quibus dicit̃ proijcite eũ in tenebras exteriores.

x ¶ Cõcluſit ꝓpheta pulcerrimũ pſalmũ parilitate v̾ſus.vt ſe peccator a malo ꝓpoſito remouẽt. cũ ſtulticiaz ſuã iterata increpatõe cog̃ſceret. Orõ.

Eple dñe os nr̃m ſapiẽa tua vt memores te hoiez fcm̃. noſq; rede miſſe de tartaro.mereamur vultꝰ tui lumine decorari. Qui.

℟ Aſaph erat egregius muſicus.cuiꝰ nomẽ interp̃tat̃ cõgregatio. pſalmꝰ iſte.diſcernit iuſtos ab ĩpijs.celeſtes a terrenis.ſctõs a pctõribꝰ: ꝓteſtat̃ ẽt nõ ſe locutũ ꝓpħa.ſed ſpm dñm. dicẽs ds̃ τc̃

a ¶ Deꝰ ei timor greca ligua dr̃. ℟ Igitur deus ĩ trinitate pr̃ ⁊ filius ⁊ ſpũſſanctus Unꝰ tñ deꝰ deoꝝ:dij eĩ dicũt̃ boni hoĩes Locutꝰ eſt. ¶ Per ꝓphas ⁊ apl̃os.et vocauit terrã.i.genꝰ hũanũ. ℟ Credẽtes deos nũcupari voluit.qꝛ dedit eis ꝑtãtez filios dei fieri. ¶ Dicũt̃ itaq; filij ſic̃ ⁊ dij:qꝛ vtrũq; gr̃a ꝑſtat nõ natura.

b ¶ A ſolis ortu.ꝑ ſolis curſuz vniuerſuz ſignificat mũdũ. qꝛ oĩ terre orit̃ ⁊ occidit claritas eiꝰ. Ex ſyon ſpẽs.i.irl̃m.in q̃ mõs iſte puris mẽtibꝰ velut aurea maſſa reſplẽdet. De hac eĩ vrbe exeũtes apl̃i ſpẽm decor̃ eiꝰ annũciauerũt in toto orbe terraꝝ ſicut Eſaias dicit. Ex ſyon exibit lex ⁊ verbũ dñi de hierl̃m

sumet omnia . neq; deſcen/
t det cũ eo gloria eius. Quia
aĩa eius in vita ipſius bene:
dicetur. confitebitur tibi cuz
v benefeceris ei. Introibit vſ/
q; in progenies patrũ ſuorũ
vſq; ineternũ nõ videbit lu:
x men . Homo cum in honore
eſſet nõ intellexit . cõparatꝰ
eſt iumẽtis ÷ inſipiẽtibus:
et ſimilis factus eſt illis.

Pſalmꝰ aſaph. Uox ſinagoge de primo ⁊ ſecũdo aduentu chriſti.ipſiuſq; ad: monitio vt ei ſacrificiũ lau/ dis fideles offerant.

Pſalmus.xlix.

a Eus deorũ dñs locu/
tus eſt . et vocauit ter/
b ram. A ſolis ortu vſq; ad oc
caſum. ex ſyon ſpecies deco
c ris eius . Deus manifeſte
veniet. deus noſter ⁊ nõ ſile
d bit . Ignis in cõſpectu eius
exardeſcet: ✶ et : in circuitu
e eius tempeſtas valida. Ad/
uocauit celum deſurſum. et
terram diſcernere populum
f ſuum . Congregate illi ſan/

c ¶ Nũc de ſecũdo xp̃i aduẽtu ꝓpħa dicit manifeſte veniet. Manifeſte v̾o tunc veniet xp̃s qñ iã nõ cruci affigẽdus:ſ; iudicaturus eſt mũdũ . ſilet enĩ mõ ꝑ patiẽam cũ peccamꝰ. tũc aũt nõ ſilebit.cum ſceleratis dicturꝰ erit Ite in ignẽ et̃nũ. Manifeſte v̾o dr̃ q̃ſi a mane dies feſtꝰ dictuz ſic a ſacrificijs:quia tota die feſtiuitati vacaret̃ d ℟ Ignis hic duplicẽ hz v̾tutẽ. illũiat enĩ ⁊ exurit. Gaudeãt eĩ iuſti . qꝛ illũiant̃ ex eo.timeãt pctõres: q̃a exurẽdi ſt̃ ab eo. ¶ Hec tempeſtas nõ vẽtis agit̃ nec ꝓcellis ſeuiẽtibus excitat̃ . ſ; ex diuina potentia vehemens ſpũs ꝯſurgit. vt area dñi. eq̃tatis eius ſentẽtia vẽtilet̃ . Tũc frumẽta ſeq̃ſtrat a paleis. Nõ iudiciũ merito tẽpeſtas dr̃. qꝛ improuiſuz veniet. et nimia celeritate bonos diſcernet. e ℟ Aduocauit celũ.i. apl̃os vel reliq̃s ſctõs.q̃ deſpect̃ terrenis.q̃ ſurſum ſunt ſapiũt. Diſcernit aũt terrenos. vt cũ celeſtes ponũtur ad dexterã:hi ad ſiniſtrã collocẽtur.

f ¶ Nũc ſynagoga xp̃i v̾ba fac̃ ad angelos q̃ miniſterio ſuo ĩ fine ſeculi cõgregabũt.oẽs ſanctos de vniuerſo mundo.

47

Ꝟ Qui ordināt.i. q̄ ſancti p̄dicant vl' implēt teſtamētū nouū ſup vetus vt p te ſtamētū nouā legē.p ſacrificia veterē in- telligas. Ꝟ ¶ Uel q̄ ordinant teſtm̄ .i. ordinabiliter dāt et faciūt ſicut teſtat⁹ eſt xp̄s eis. q̄ opa miſe ricordie exercēt regnū accepturi eternū. in q̄ rū miſeratiōib⁹ de⁹ ſu per oīa ſacrificia dele ctat. g ¶ Celos vi ros iuſtos dicit. qbus verbi celeſtis diſpēſa tio cōdonat. Qm̄ de- us iudex eſt. ac ſi dice ret. q̄ neſcit falli. et ſic̄ oīa manifeſte nouit. ita ſine rep̄henſiōe di- ſcernit. Ꝟ Uel ſan cti p̄dicabūt iuſticiam .i. mādata eius. ⁊ p̄di cabūt q̄ ē iudex viuo rū ⁊ mortuo⁊. īō iuſti cia eſt timēda. h ¶ Audi ppl's meus. hic ip̄a veritas ex p̄ria p ſona loquit. Ppl's h̄ ſignificat plebem de- uotā. Cum dicit audi. id eſt deuota mente ſu ſcipe. Loquar ſuba⁊- di pro futura. Teſtifi- cari. ē teſtimoniū dice re. Tunc fidelibus te ſtimoniū dabit cū di- ctur⁹ eſt. Eſuriui em̄ ⁊ dediſtis mihi mandu care. Eſt hic autē ma- gnū ſacramentū dū di cit ſum. ſum em̄ p̄riū eſt diuinitatis verbū. eo q̄ ſemp adeſt ⁊ tem pore nō mutat diuini tas. Eſt et tibi ⁊ aliud ſacrm̄: q⁊. ſ. vna ſil laba tribus lr̄is cōtinet. vt ſancta trini- tas vn⁹ de⁹ eē doceat. i ¶ Nō in ſacri ficijs tuis. ad ppl'm iudaicū loquit. nō iā exq̄renda eſſe ſacrificia pecudū. ſ3 cor cō- tritū: holocauſta aūt eſſe accepta in ꝯſpe ctu ſuo. ſ. qñ mēs nr̄a diuīo amore ſuccē- ſa. pctā ſua lamētatiōe decoquit ⁊ tribu- latiōe. vt cruciatu corporeo oīa vicia exu

ctos eius. qui ordinant te-
ſtamentū eius ſup ſacrificia
g Et annunciabunt celi iuſti-
ciam eius. quoniā de⁹ iudex
h eſt. Dyapſal. Audi po
pulus meus ⁊ loquar. iſrl' et
teſtificabor tibi deus. deus
i tu⁹ ego ſum. Non in ſacrifi-
cijs tuis arguā te. holocau-
ſta autem tua in conſpectu
k meo ſunt ſemper. Non acci-
piam de domo tua vitulos.
neq̄ de gregibus tuos hir-
l cos. Quoniā mee ſunt oēs
fere ſiluaꝝ. iumenta in mon
m tib⁹ ⁊ boues. Cognoui om-
nia volatilia celi. ⁊ pulchri-
n tudo agri mecū eſt. Si eſu-
riero non dicam tibi. me⁹ eſt
enim orbis ÷ terre :· ⁊ pleni-
o tudo eius. Nunquid man-
ducabo carnes thaurorum:
aut ſanguinē hircorū pota-
p bo. Immola deo ÷ ſacrifi-
cium :· laudis. et redde al-
q tiſſimo vota tua. ※ Et :· in-
uoca me in die tribulatio-

ſta cōſumant. k ¶ Cū hec duo reſpu it vniuerſe p̄mi tpis ſacrificia deſigāt mo- dis oīb⁹ excludenda. ſignificat em̄ a pte totū. l ¶ Fere ſiluaꝝ. gētes ſignificat Iumēta in mōtibus. ſimplices ī catholi ca eccliā. q̄ in cacumīe fidei hītare noſcūtur. Boues. ap̄los. p̄bas ⁊ p̄dicatores q̄ ī agro dn̄i aſſiduo labore ver ſati ſūt. m ¶ Quis em̄ omīa volatilia celi pōt cognoſcē niſi ſola maieſtas. q̄ verſiculo cūcta cōplex⁹ eſt. Ꝟ Pulcritudo agri cuꝫ illo eſt. q2 vbi voluerit copia oīm rerū vel ad miniſtrat vel negat. n Ꝟ Eſurire dei eſt nō ī eſcis carnalib⁹. ſ3 vt faciat q̄s volūtateꝫ eius. ḡ tacet iſraeli ſu am eſuriē. q2 expectat pctōris ꝯuerſionē. Or bis terre illi⁹ eſt. i. ſan cta eccleſia. ac ſi dice- ret eaꝫ redimendā eſſe ſuo ſancto ſanguine. o ¶ Quō grata erūt deo. q̄ nō ſunt neceſſa ria. Ꝟ Uetera. h̄ ſa crificia euacuāda eſſe declarat. īō in morib⁹ bonis ſacrificiū reqrit dicēs. immola ⁊c̄. Sꝫ pūt h̄ r̄pudiata nob̄ p ficē cū acceperit a nob̄ iſta indigētes cū eſuri ens paſcat: ſitiens po- tet ⁊ ī paupib⁹ accipit deus. q̄ ſibi in ſacrifi- cijs offerri nō pmittit. p ¶ Ille deo immolat ſacrificiū laudis q̄ a terrenis vicijs fuerit ſegregat⁹. ⁊ mo rit mūdo. vt hoſtia fiat xp̄o. Uota q̄ꝫ red dit altiſſimo. q̄ ei talia īmolanda p̄pauit q̄lia ip̄e p̄cipi⁹ p̄cepit. Ꝟ Hoc eſt aūt ſa crificiū acceptabile. h̄ eſt holocauſtū pin gue. vt laudet deus ab hoīe quē creauit q ¶ Precepit ei inuoca me. ne q̄s ſpe- ret ī terreno ſolatio. vbi ſūt caduca vul

uerſa. In die qñ te affligit aduerſarius. Eruã te. quaſi dicat. circũdatũ a ſatellitibus diaboli. ſumma celeritate liberabo. Magnificabis ſiue honorabis me. id eſt magnũ me eſſe ineternũ pnũcies: romana ſiquidẽ tranſlatio magnificabis hʒ gallicana vo honorificabis qd idẽ eſt.

pere. qr ⁊ de ſpũali dictur⁹ eſt. Filiũ matris ſobolẽ dicit eccleſie Ponit ſcãdalũ fratri ſuo. q hereticas prauitates vel alias interceptiões excogitat qbus frat innocẽs capiat. Hec feciſti ⁊ tacui.

nis ⁊ eruã te⁊ honorificabis
r me. Dyapſal. Peccato-
ri aũt dixit deus. qre tu enar
ras iuſticias meas: et aſſu-
mis teſtamentũ meũ per os
s tuũ. Tu vo odiſti diſciplinã
et proieciſti ſermones meos
t retrorſum. Si videbas furẽ
currebas cũ eo: ⁊ cuʒ adulte
ris portionẽ tuaʒ ponebas.
v Os tuũ abundauit malicia
et lingua tua ɔcinnabat do-
x los. Sedẽs aduerſus fratrẽ
tuũ loquebaris: ⁊ aduerſus
filiũ mris tue ponebas ſcan
dalum: hec feciſti et tacui.
y Exiſtimaſti inique ꝙ ero tui
ſimilis. arguã te ⁊ ſtatuã cõ-
z tra faciem tuaʒ. Intelligite
hec qui obliuiſcimini deum:
nequando rapiat et nõ ſit q
⁊ eripiat. Sacrificium laudis
honorificabit me. et illic iter
quo oſtẽdaʒ illi ſalutare dei.

r ¶ Interdicit hic ſceleratis q ɔuerti noluũt. ne ſe pſumãt ſmonib⁹ miſcere diuinis. qr os dʒ eſſe iuſtũ qd iuſticias dñi enarrare pſumit. Teſtamentuʒ vero vetus ⁊ nouũ ſignificat. qr dñ vnũ ſuſpẽſe dr. vtraqꝫ memorant. ℞ Audiant hec doctores vel epi eccleſiarũ qui pctã populoꝝ reſecãt pdicando. q qd pdicãt opere non implent.

s ¶ Odit diſciplinã qr ad correctiones iuſtas iniq pſumptiõe remurmurat ⁊ nõ vult deũ in ſe vindicare qd peccat. Proijcit etiã poſt ſe ſermonẽ dei. q ſeq dĩna iuſſa ɔtẽnit.

t ¶ Ita iſtũ vſiculuʒ debem⁹ accipe. vt in his duob⁹ phibit' oĩa crimina vetuiſſe videat. Ille currit cum fure. q ei ad faciendũ ſcelus ſocia voluntate iũgit. Ponit portionẽ cũ adultero. q ei adiutoriũ prebet. qui ſua vota pficiat. Ibiqꝫ ſine dubio habere dinoſcitur portionem.

v ¶ Hic eĩ os cogitatõʒ cordis debemus accipe: tũc enĩ abũdãt malicia cogitatões. qñ p diuerſa genera pctõꝝ iniqua volũtate graſſat. Qui enĩ falſo laudat aliũ. dolum in lingua facit.

x ¶ Sedere enĩ moratis ẽ. ⁊ id grauiꝰ peccat. q morat ĩ detractõe fratna. Fratrẽ hic oẽm ɔximũ carnis debem⁹ accipere. qr ⁊ de ſpũali dictur⁹ eſt.

℞ Quia ea examinãda in futurũ reſuaui iudiciũ. tacui eĩ iaʒ qr nõ ſtatim vindicaui ſ ſuſtinui. y ¶ Exiſtimaſti iniq hoc ẽ qr deus tacet ⁊ differt vindicare pctã. id credit a ſtultis illi placuiſſe ſcelera humana. ℞ Arguã vero te. cũ in ſiniſtra parte ſedis fueris collocatus ¶ Statuã. q ſupi⁹ dixit pctõrẽ vba ſua. (q ſp añ ocl'os hre debuiſſet vt ſcõm ea viueret) p⁹ tergum ⁊ retro pieciſſe ĩ iudicio. igit' pctõr añ faciẽ ſuam videbit. qd ſe putabat obliuionis bñficio pteriſſe. formido ineſtimabilis. illa homines videre. p q ſe norũt ad eterna ſupplicia pueníre. z ¶ Intelligite. i. obedite q obliuiſcimini deũ. Ille obliuiſcit' dei. q pcepta ipius iniq preſumptõne ɔtẽnit. Ne qñ rapiat. i. diabolus Qñ eĩ ille rapit nõ ẽ q eripiat ad ſalutẽ. niſi dñs p ſuã magnã miam. ℞ Vel alit qñ rapit xps obliuiſcẽtes ſe ſ ẽ pcipitat in mortẽ. ei nemo eripe pt. Qñ eĩ diabolus rapit ſ. ẽ q eripiat ad ſalutẽ xps ſcʒ Cũ vo dñs rapit ad vidictã. nõ ẽ q liberare poſſit addictũ ⁊ ℞ Sacrificiũ laudis. qr d oĩ bono qd ſcti faciũt ds honorat. Iter xps ẽ p opa ſctõꝝ. Salutaris di pris ẽ fili⁹ ¶ Vel iter btiſſimã pſalmodiã appellat. qd ſi pedib⁹ ſ puris mẽtib⁹ ãbulat. ⁊ ducit ad xpm. ℞ O glioſa ſemita q ducit ad celi terreqꝫ creatorẽ

Eoꝝ dn̄e te rogamus. vti Oꝛo nos ſuſcipias in ſacrificio laudis. q̄ ſine onere pctī tuas iuſticias enarrantes. iter illud qđ ſalutare tuū oñdit gradiamur. Per. I Iſte quinq̄geſim⁹ pſal. vocē ꝯtinet penitētis. oñdēs vt q̄ ceciderit in crimē aliqđ. mala ſua ꝯfitendo redeat ad ſalutē.

a C Cū ſe audiſſet rex potētiſſim⁹ nathā ꝓpheta redargui. p eccatū ſuum nō erubuit publice cōfiteri dicendo iudici Miſere mei Vox iſta non diſcutit̄ ſ ſub trāq̄llitate ſꝑ audit̄, ſolaq3 res eſt per quā poſſum⁹ rei apud dn̄m ſine aliq̄ difficultate defendi. I Qui em̄ ſe miſerū putat eſſe de ſuis pctīs. cū illo facit de⁹ m̄iam magnā b H Scđm multitudinē cōfugio ad miſeratōes tuas vt grauibus vulneribus thiriacā vel medicinā tue miſeratiōis infundas. Miſerationū dicit. qꝛ multa ſūt pctā mea ꝛ miſeratōes tue multe. C Ille eī ſolus in libꝛo vite ꝯſcribit̄ cui⁹ oīa pctā delent̄. c I Amplius laua me ac ſi dicat Tu potes plus mihi remittere q̄3 ego te ītelligā rogare. C Addit mūda me q̄tin⁹ in ea nihil remanere poſſit īmundū. pt eī aliq̄s ſic lauari vt nō ſit oīno puriſſim⁹. recte igit̄ addidit mūda me. d C Pctā eī illa foꝛtioꝛa ſūt q̄ agnoſcētes cōmittim⁹. nō āt illa q̄ p ignoꝛantiā ꝑpetram⁹. Contra ſe dicit ſtare delicta qꝛ iā h ꝯſtitut⁹. q̄ſi in vēturo iudicio. delictoꝝ ſuoꝝ aſpect⁹ ꝛ terrimos ꝑtimeſcit. ꝛ ꝓ ſe ſtare dicit delicta q̄ſi quādā imaginē figuratā ꝛ h non ſel' aut bis ſ ſꝑ. e C Si q̄s de pplo em̄ errauerit. ꝛ deo peccat ꝛ regi Mā q̄ſi rex delinq̄t. ſoli deo reus ē. Iſte igit̄ rex ſoli deo peccare ſe dicit. qꝛ hoīe3 nō h3. q̄ ei⁹ facta dijudicet. Et qꝛ illū vbiq3 eſſe nouerat iure coꝛā eo malū ſe feciſſe deploꝛabat. Sermōes āt dn̄i merito iuſtificati dn̄r. qm̄ ſine dubio ſꝑ ei⁹ dicta cōplēt̄. Iſta āt v̄ba ꝛ vīcas cū iudicar' q̄dā aptāt ad dn̄i paſſionē cū iudicatus vicit et mūdū dānat⁹ abſoluit. ſ ītelligi recte pt vīcere ōs cū iudicat̄ ab hoīb⁹. qꝛ in oī iudicio ōs iuſt⁹ ꝓbat̄. f H Hic v̄ſicl's toti⁹ hūani gn̄is caſū expōit Cōcipit̄ eī hō ꝛ naſcitur ī oꝛigianali pctō qđ ex adā trahit̄ ſ baptiſmo ꝑ grā3 dei purificat̄. g C Nō eī delectat̄ de⁹ penis nr̄is ſ ꝯfeſſionē verā q̄rit erroꝛis. dđ igit̄ pctm̄ nō negās. v̄itatē ꝯfeſſus ē. quā ōs ſup̄ ſacrificia q̄rit ꝛ diligit. Incerta ḡ ꝛ occulta ſunt. q̄ de⁹ ꝓphe dauid ī filij ſui manifeſtatiōe r̄uelauit. i. vt paſſionē ei⁹ futurā ꝓdiceret ꝛ reſurrectōis gl'ia3 nūciaret. ꝛ inde dicit ſe n̄ debuiſſe peccaſſe. cū talia meruiſſet agnoſcere. Incerta ꝓpꝛie ſunt q̄ oīno diſcerni nō pn̄t ſ3 aliq̄b⁹ ābiguitatib⁹ colligūt̄. Occulta v̄o ſt̄ q̄ nec ocul⁹ ꝯſpicit nec mēs hūana dijudicat. h H Sicut eī yſopū. i. hūilis herba curādis pulmonib⁹ aptū eſt. ita celeſti q̄s reſpſus yſopo. i. hūilitate coꝛdis ab oī ſupbie malignitate purgatur. Lauabis me h eſt ꝑ pn̄a3. C Per yſopū igit̄ xp̄i ſanguinē ītelligit. q̄ non ſolū inq̄namēta detergit ſ etiā ſup niuē puritatē relucētis aīe oñdit. qꝛ ſpirital' aīa lōge ſupꝛa coꝛpa mūdana (q̄ꝛ nullū

In finē pſ dauid cū venit ad eū nathan ꝓpheta cū intrauit ad berſabee. Vox pniam agētis. Pſal. l.

a Miſerere mei de⁹. ſm÷ magnā :· miſericoꝛdiā

b tuam÷ Et :· ſm multitudinē miſerationū tuarum dele

c iniquitatē meā. Amplius laua me ab iniquitate mea. et a peccato meo munda me.

d Quoniā iniq̄tatē mea3 ego cognoſco. ꝛ peccatū meū cō

e tra me ē ſemꝑ. Tibi ſoli peccaui ꝛ malū coꝛā te feci vt iuſtificeris in ſermonib⁹ tuis ꝛ

f vincas cum iudicaris. Ecce÷ eni :· iniquitatibus ꝯceptus ſum. ꝛ in peccatis cōce

g pit me mater mea. Ecce eni v̄itatē dilexiſti. incerta ꝛ occulta ſapiē tue manifeſtaſti

h mihi. Aſꝑges me dn̄e yſopo ꝛ mundaboꝛ. lauabis me et

niue albius est reſplēdet. i ℟ Audi/ tui meo .i. cū iacēs ī infirmitate pctī au/ dire meruero .hō dimiſſa ſūt tibi pctā tua dabis gaudiū auditui mea ꝛ leticiam.

¶ Gaudiū ptinet ad abſolutoꝝ pctoꝝ Leticia vero ꝑpetua ꝑ mia poſſidēda. Oſſa vera ſignificāt animi firmamenta. q̄ neceſſe fuerat humiliari. vſq; duꝫ penitēs potuiſſet abſolui. ℟ Oſſa .i. ꝟtutes q̄ pctīs fuerāt hūiliate: vl' ſpei eter/ nitas. ē oſſa hūiliata.

k ℣ Auerte facieꝫ tuā .i. ne videas pctā mea. nec recordaris il la: ꝛ oēs iniqtates ꝑ/ teritas ꝛ ꝑſentes atq; futuras dele.

l ¶ Cor mundū pe tit ꝓpheta ſibi creari. id ē reſtaurari qđ iam impellētib⁹ pctīs cō/ moueri nullo mō ad culpā. Et ſpm̄ rectum Nā vt p adā veteres ſum⁹. ita xp̄i dn̄i bn̄fi cijs innouamur.

℣ Uel ſpm̄ rectū q̄ recte cōfitear vl' rectū ad videndū ꝛ diſcer/ nendū ſicut antea re/ ctus fuit in me.

m ℣ Ne ꝓijcias me. vt ſicut cayn exul efficiar a pn̄tia tua Et ne auferas ſpm̄ſanctū tuū a me. ħ ab eo con/ ſumptis delictis. tuo me ſtatuas ꝯſpectui. Uel ſpm̄ſctm̄ ħ eſt ſpm̄ ꝓphetie. n ℣ Redde mihi leti/ ciā. ħ eſt illā exultatoꝫ xp̄i tui. quā in eo habui ꝑuſq; peccarē. Spū ꝑncipali di/ xit .i. vt ipē in me. ꝛ nō vicia ꝑncipenť. Uel ſpū ꝑncipali. pꝛeꝫ. p ſpm̄ rectū. filiū p ſpm̄ſctm̄. ipm̄ ſpm̄ſctm̄ accipe. o ℟ Docebo iniquos. ħ eſt puniā meipm̄. vt meū exemplū imitenť. ¶ Qm̄ ſi ꝓ/ phete parcať. maxima ſpes remiſſionis delinquētib⁹ cōcediť. Docebo igiť exē plo remiſſionis meee. ſperare petōꝛes. ꝛ ꝟbo ꝑdicabo mirabilia miſeratōis tue.

p ¶ Liberari ſe ꝓpheta petit de ſan/ guinibus qđ ꝯ latinā regulā poſitū eſt. ħ laudandus oīno trāſlatoꝛ eſt q̄ elegit aliqd ꝯ artē ſeculariū ponere q̄ʒ a ꝟitate po ſita diſcrepare. Nā ſi diceret a ſanguīe. for/ ſitā vnū pctm̄ videreť ońdere. ħ cū pluralem numerū ponit. multa eſſe ſine dubio delicta ꝯfiteť. Deus ſalutis. ſignificat dn̄m xp̄m. p quē ſalus pie credēti bus dať. Exultauit .i. ſi me liberauerl' ō pec catis. laudem tuā lin gua mea iuſte loqueť ꝓpter hoc q; i n ꝑteri/ to pſalmo dictum eſt. pctōri āt dixit ds ꝛc. Abſolut⁹ eī recte loq̄ potuit illud. a q̄ pctō/ rē diuina lex ſuſpēdit

q ℣ Aperiri ſibi petit labia que clauſa erāt p pctm̄. Quia nō eſt pulcra laus ex oꝛe peccatoꝛis. ¶ Os āt diciť cordis archa nū. vn̄ veraciter laus diuina cantatur.

r ℟ Audiāt iudei ꝛ ſacrificia ſua ceſſaſſe. Intelligāt. ¶ Etiā immolatōnes pecudū ꝛ ritus ſocioꝝ ī aduē tu dn̄i reſpuendos.

s ¶ Poſtq; dixit que ſacrificia deus reſpuit. nūc dicit il/ la que poſcit. Iſtud vero placitum ſacri ficium deo damus. cum ſpiritū ſuperbie humilitate confeſſionis macta mus. vn de non ſanguis egreditur. ſed lacrima/ rum fluenta decurrunt. Cor contritum dicit laboꝛibus penitentie vehementer afflictū. Humiliatum deo ſcꝫ. non enim potuerat coꝛ humiliari. niſi fuiſſet fre/ quenti tribulatione cōtritum. Tales ob lationes deus non ſpernit.

i ſup niuē dealbaboꝛ. Audi/ tui meo dabis gaudiū ꝛ leti ciā. ꝛ exultabunt oſſa humi/
k liata. Auerte faciē tuā a pec catis meis. et oēs iniqtates
l meas dele. Coꝛ mundū crea in me deus. ꝛ ſpiritū rectum innoua in viſceribus meis.
m Ne ꝓijcias me a facie tua. ꝛ ſpiritū ſanctū tuum ne auſe
n ras a me. Redde mihi letici am ſalutarl' tui. ꝛ ſpiritu ꝑn/
o cipali confirma me. Docebo iniq̄s vias tuas. et impij ad
p te cōuertenť. Libera me de ſanguinib⁹ deus deus ſalu/ tis mee: ÷ et :· exultabit lin/
q gua mea iuſticiā tuaꝫ. Dn̄e labia mea apies. et os meuꝫ
r ānūciabit laudē tuā. Qm̄ ſi voluiſſes ſacrificiū dediſſeꝫ vtiq; holocauſtl' nō delecta/
s beris. Sacrificiū deo ſpirit⁹ ꝯtribulat⁹ coꝛ ꝯtrituꝫ ꝛ hu/ miliatū deus nō deſpicies.

t ℭ Supplicat itaqꝫ ꝓpħa. vt qm̄ ſyna goga peccauit ſub lege poſita ſuccedēs ſyō ꝑ grām xp̄i. h̄ ē catholica firmet̄ ec/ cleſia. Et edificent̄ muri. ſi ſm̄ hiſtoriā velis aduertere. ſignificat forte tpa the odoſij. qñ eudoxia ei⁹ ꝯiūx feīarū religioſiſ/ ſima. āpliori murorū circulo hirl'm corona uit. v ℭ Tūc acce/ ptab̄ o pr̄ ſacrificiū .i. gl'ioſiſſimā paſſiōꝫ fi/ lij tui. q̄ ſacrificiū ſe ꝓ oīb⁹ obtulit. ⁊ ē eius paſſio ſacrificiū vera/ ciſſimū iuſticie. Obla tiōes ⁊ holocauſta. ꝑ tinēt ad xp̄ianos qui erāt poſt aduentū dn̄i credituri ſignificās i/ molāda corda hoīm. viuētiū. n̄ pecudū mē bra mortuorū. Vitu/ los q̄ppe poſuit. aut ꝓ innocētib⁹ aut ꝓ p̄ dicatorib⁹ quoꝝ imagi/ nē ī vituli figura euā geliſta lucas ſuſcepit vel illos q̄ aīas ſuas in hoſtiā ſuauitat' ſa cris altaribus obtule runt. Oratio.

Profluē miſeratio/ nis ineffabile no mē trinitatis d̄s q̄ hu mani pectoris antruꝫ emūdās vicijs. ſuꝑ cā dorē efficis niuis, in noua qm̄s ī viſcerib⁹ nr̄is ſpm̄ſctm̄. q̄ lau/ dē tuā ānūciare poſſi mus: vt recto p̄ncipa liqꝫ ſpū ꝯfirmari: me/ reamur et̄nie ſedib⁹ in hirl'm celeſti cō/ poni. Per eundē. ℳ Pſalm⁹ iſte cōti net vocē ꝓpħe exprobrātis pctā iudaici ppl'i. Ad ipm̄ ei loq̄t̄ dicēs. ℭ Tot⁹ h̄ titul⁹ ad aduētū dn̄i ſcōꝫ. ꝑ tp̄s antixp̄i iure referēd⁹ eſt. qm̄ oīa ad xp̄i māifeſta tionē cōpetent̄ aptātur. vt pſalmo ſuo n̄ diſtrepare videt̄. a ℭ Quid gl'iaris in malicia. Cū ſcriptura diuīa nec in bo nis actib⁹ dicat eē gloriādū. ꝟ p̄cipiat. q̄ gl'iat̄ ī dn̄o gl'iet̄. nūc ꝓpħa ſceleratū vi rū redarguit. q̄ ſola ſe malignitate iactā tē. cur velit d̄ malis gl'iari. vn̄ debuit cō fundi. b ℭ Tota die. tp̄s vite ſignifi/ cat. q2 ſine aliq̄ inter/ miſſiōe ſꝑ mal⁹ malū ⁊ opat̄ ⁊ cogitat. In/ iuſticiā cogitauit h̄ eſt ligua dic̄ cogitaſſe. q2 peſſimoꝝ ē ꝯſuetudo vt añ loquāt̄ ligua q̄ꝫ cogitēt corde. i. incō/ ſulta ꝓferre. Vn̄ āt cō ꝑauit mali hoīs dolū acute nouacl'e q2 ſic il la pilos radit. ⁊ hoīeꝫ n̄ ledit ita nec dolus. aīe iuſti nocē valebit qñ ei nitit̄ auferre mūdana. Terrena ei bōa pilis cōparāt̄ q2 pili ſuꝑfluitates q̄dā ſunt corpiſ ⁊ tpalia bōa aīe c ℭ Ille eñ diligit ma liciā. q̄ cog̃ſcit̄ diligē ſꝑ peccare. Suꝑ beni gnitatē. i. ſi animū ma liuoli benignitas tan git. mox eā vt viciū de teſtabile ꝓijcit ⁊ mag' diligit loq̄ iniq̄tatē q̄ꝫ v̄ba eq̄tatis ꝓferre.

d ℭ De antixp̄o v̄o dr̄ q̄ ꝯfuſis morib⁹ di ligit iniq̄tatem. currit ad oīa v̄ba p̄cipitatio nis. iubꝫ q̄d nullū iu/ uat ⁊ totū cū dolo lo/ q̄t̄. a q̄ nulli ꝓfutura cēſent̄. e ℳ Oīa h̄ ī iudaico ppl'o īpleta ſt̄. q̄ a legis l'ra deſtru ctus ⁊ euulſus de ciuitate emigrat⁹ ē de tabernacl'o d̄i tpib⁹ Titi ⁊ veſpaſiani. ℭ In fine āt q̄ deſtruet̄ eternis ſupplicijs deputat̄. Et radicē tuā q2 ſic ſcti ſctōꝝ. ita imitatores peccātiū. radices eoꝝ ap pellāt̄ Radices erāt antixp̄i. ꝯſentanei ⁊ l'ō radicē ip̄ius cū ip̄o dicit eē euellen dā: q2 cū ſctis dn̄i nec añxp̄s nec miſtri ei⁹ hēbūt aliquā portionē ī regno btōꝝ.

t Benigne fac dn̄e i bona vo/
luntate tua ſyon: vt edificen
v tur muri hieruſalē. Tunc ac
ceptabis ſacrificiuꝫ iuſticie:
oblatiōes et holocauſta tūc
imponēt ſuper altare tuum
vitulos.

In finē intellect⁹ dauid. cum venit doech ydumeus ⁊ annūciauit ſaul ⁊ dixit illi ecce venit dauid in domum abimelech. ℭ B. Vox ꝓphete de iuda vel antixp̄o.

Pſalmus. lj.

a Quid gloria
ris in malicia: ÷ q̄ :
potens ✳ es :· iniq̄/
b tate. Tota die iniuſticiā co/
gitauit lingua tua: ſicut no/
uacula acuta feciſti dolum.
c Dilexiſti iuſticiā ſuper beni/
gnitatē: iniq̄tateꝫ magis q̄ꝫ
loqui equitatē. Dyapſal.
d Dilexiſti omnia verba pre/
cipitationis: lingua doloſa.
e Propterea deus deſtruet te

in finem: euellet te ⁊ emigra
bit te de tabernaculo tuo: et
radicẽ tuã de terra viuentiũ
f Dyapſal. Videbũt iuſti ⁊
timebunt ⁊ ſuper eum ride/
bunt ÷ ⁊ dicẽt :· ecce hõ q̄ nõ
poſuit deuz adiutorẽ ſuum.
g Sed ſperauit in multitudĩe
diuitiaꝝ ſuarũ: et p̄ualuit in
h vanitate ſua. Ego ÷ aũt :· ſi
cut oliua fructifera in domo
dei: ſperaui in mĩa dei inet̃/
i nũ ⁊ in ſecl'm ÷ ſeculi :· Cõfi/
tebor tibi in ſecl'm q2 feciſti. ⁊
expectabo nomẽ tuũ qm̃ bo
nũ ẽ in ↄſpectu ſctõꝝ tuoꝝ.

In finẽ ꝓ amalech. intel
lect⁹ ipſi dauid. C Eccle
ſiia increpat eos q̄ corde vel
ope corrũpunt. ⁊ fideles mo
net: vt equanimiter ſecl'i mo
leſtias ſufferant.

Pſalmus. lij.

a Dixit inſipi
piẽs ĩ corde ſuo. nõ
b eſt deus. Corrupti
ſunt ⁊ abomĩabiles facti ſũt
in iniquitatibus. nõ eſt q̄ fa=
c ciat bonũ. Deus de celo pro
ſpexit ſup filios hoĩm: vt vi
deat ſi eſt intelligẽs ÷ aut :·
d requirens deũ. Omnes de/

f A Videbũt iuſti: hoc eſt intelligũt iã
maloꝝ futurã penã ⁊ timebũt ne talia ap
petãt ĩ iſto ſeculo. Hic iuſti flent. ridebũt
in futuro. C Sup euz q̄ lõgam patiam
dei ſtulta volũtate cõtẽpſit. Ecce cũ dĩ. ex
tẽſa manu. pctõris ne
phãda ſors mõſtrat̃.
g C Diuitias vo. h
vniuerſas pompas ſe
culi debem⁹ accipe q̄
in illas ſpez ſuã ponit
⁊ nõ in deũ: ſemetipm̃
fefellit. Ipſe em̃ p̄ua/
let ĩ vanitate ſua q2 ſi
bi ꝓfutura nullaten⁹
acq̄rit. vanũ em̃ dĩ qđ
eſt inane. fragile vl' ca
ducũ: ⁊ ab ipa firmiſſi
ma veritate diſcretũ.
h A Cõparat ſe ꝓ/
pheta oliue fructifere
ꝓpt̃ pinegudinẽ ſapĩe
Speraui ĩ miſcđia. q2
nõ eſt hũane fragilita
tis facultas vt p ſe q̄s
ſalu⁹ fiat h p miſcđiaz
dñi. i C Hic em̃ da
tũ eſt cõfiteri nob. vbi
meremur abſolui. q̄a
feciſti: ibi ĩtelligẽdũ ẽ
miaz. Qm̃ bonũ. Nõ
iure dĩ bonum. vbi et
ſpes ſalutis ⁊ toti⁹ vi
te palma ſuſcipit̃. Ad
ditũ eſt q̄z añ cõſpectũ
ſctõꝝ tuorũ. i. qñ iam
gaudiũ generale iuſto
rũ eſt. A Vel quia fe
ciſti. ſ. q̄ ſum oliua fru
ctifera. q̄ ſperaui ĩ mi
ſericordia dei inet̃nũ.
⁊ iđ expectabo nomen
tuũ ⁊c. Oratio.
Oti⁹ mũdane va
nitatꝪ deſtructor
omp̃s. fac nos ĩ domo
tua ſic̃ oliuã fructife/
ram florere. vt in tuaz
miſericordiã ſperãtes
ab iniquitatis maledi
cto ſaluemur. Per.
C In fine q̄d ſignifi
cat iã notũ eſt. Amalech autẽ gens fuit q̄
cõtra dei ppl'm pugnauit. Ei⁹ noĩs inter
p̄tatio talis eſt ꝓ pturiente ſiue dolẽte. ⁊
ſignificat eccl'iam. q̄ tanq̄ dolẽs atq̄ ptu
riẽs. ppl'm admonet pfidoꝝ. vt a ſuis ini
q̄tatibus conquieſcat
a C Propriũ eſt lin
gue. vbũ dicẽ. nõ cor/
dis. h q2 cogitationes
nr̃as potẽtia diuinita
tis intelligit. recte di/
ctũ eſt inſipientes cor
de dicere. qđ ad aures
dñi potuit puenire nõ
ad ignoſcendũ h vin/
dicãduz. A Dicit
aũt ĩ corde. dyabolus
vel iude⁹. nõ eſt deus
ac ſi dicat nõ eſt xp̃s fi
lius dei. A Vel inſi
piẽs eſt q̄libet q̄ male
viuit. ⁊ is ſi putat deo
placere mala. dicit in
corde nõ ẽ de⁹. vl' q̄ di
cit deũ oĩbus ⁊ ſp pce
re. de⁹ em̃ ſua iuſticia
⁊ bonitas eſt. b C
Corrupti ſunt oẽs he
retici vno vbo notati
Nã deo recte nõ credi
diſſe corruptio ẽ. Hos
ſubſeq̄t̃ pena iuſtiſſi/
ma vt abomĩabiles in
voluptatib⁹ ſuis fiant
Nõ eſt q̄ faciat bonũ:
h eſt qđ pturiebat ec/
cleſia plena dolorib⁹.
vt in tãta multitudĩe
pditoꝝ. nõ ſit q̄ bonuz
poſſit opari vl' imitari
c C Proſpexit dñs
de celo. i. de vnoq̄q̄ p̄
dicatore ſuo ⁊ ꝓſpexit
ſup filios hoĩm ſb ma
gna pietate. vt non er
rãtes pderet. h penitẽ
tes ſaluaret. Ut vide/
at. i. videre faciat ſan
ctos q̄s p̄dicationem
eorum intelligat. i. in
tus in ſeipo legat aut
requirat opere deũ.

d ¶ Illos.oēs enī declinaſſe dic̄. q̄.du
rato corde ī ſcelerato ꝓpoſito ꝑmāſerūt.
Prius eī fuit vt declinarēt.ſecutū eſt vt
inutiles fierēt ſibi.vſq̧ ad vnū ꝟo dū dr̄.
oēs negant̄. Nā ſi aliquē bonū voluiſſet
intelligi.nō dicēt vſq̧
ad vnū. ſed ꝑter vnū.
In. Oēs hi inſipien
tes q̄ nō reqrebāt deū
inutiles facti ſunt:q̄a
mādata dei īplere no
lūt.ꝛ idō ſibimetipſis in
utiles ꝛ alijs. qꝛ inuti
lis eſt.q̄ non opat̄ ali/
qd boni.ideoq̧ ꝓijcit̄
ī tenebras exteriores:
euangelio teſte.
e In. Cognoſcūt im
pij ſe agē ꝑuerſe et nō
ſolū ſe nō emēdant:ꝫ
etiā dei populū deuo/
rāt dētibꝰ ſue malicie
Sic̄ eſcam panis.q̄ ſp
deſiderāter in vſu eſt
Nā q̄uis ſingulis q̄/
buſq̧ tꝑibus diuerſi/
tate eſcarum ſatiemur
iugit̄ tn̄ nob̄ panis e/
duliū eſt. ita ſp deſide
rāt mali deuorare bo/
nos. A Uel nonne
ſcient oēs mali ī futu
ro iudicio deū eē.q̄ iā
ſcire nolūt. ſcient vti/
q̧.penaꝝ experimēto.
f ¶ Deū nō inuoca
uerūt. Illa eñ a pctō/
ribus cōtra volūtatez
fiūt dei velut fumus fi
ne celerrio euaneſcūt.
ꝛ trepidāt.ne honori/
bus vel diuitijs acq̄ſi
tis in iſto ſeculo ꝑuen
tur. Ubi nō fuit timor(ſubaudiēdū eſt vi
delicz)iuſtus. A Ul' qꝛ deū nō innoca
uerūt cito ꝑituri ſunt vel idō illic trepida/
uerūt ꝛc̄. Sz idō trepidarūt qm̄ deus ꝛc̄.
g ¶ Deꝰ enī diſſipat oſſa maloꝝ.i.ob/
ſtinatōes duriſſimas. In Uel ſpez eter
nitatis eoꝝ.q̄ in eiꝰ cōtumeliā inſurgere
auſi ſunt. Qui hoībꝰ placēt ꝛ nō deo.re/
cte ꝯfuſi dicunt̄.qm̄ eos deꝰ ſpreuit. Me

clinauerunt. ſimul inutiles
facti ſunt non eſt q̄ faciat bo
e nū.nō eſt vſq̧ ad vnū. Nō/
ne ſcient ÷ oēs:· qui operan
tur iniquitatē. qui deuorāt
plebē meā vt cibum panis.
f Deū non inuocauerūt. illic
trepidauerūt timore vbi nō
g fuit timor. Quoniā deꝰ diſſi
pauit oſſa eorū. qui hoībus
placent cōfuſi ſunt.quoniaz
h deus ſpreuit eos. Quis da/
bit ex ſyon ſalutare iſrael cū
cōuerterit deus captiuitatē
plebis ſue exultabit iacob et
letabitur iſrael.

In finez in carminibus
intellectus dauid. cū veniſ/
ſent zyphei ꝛ dixiſſēt ad ſaul
nonne ecce dauid abſcōditꝰ
eſt apud nos. Uox eccleſie
de hereticis ad chriſtum.

Pſalmus.liij.

a Eus in noīe tuo ſaluū
me fac ÷ et:· in virtute
b tua libera me. Deus exau/
di orationē meā. auribus ꝑ/

rito ꝟo ſpernit̄ a deo q̄ reliqrit deū:et q̄a
eū reliqt.digne tanq̄ ignotꝰ ab eo ꝯfun
dit̄.dicēte aplō.ig̃rans ig̃rabit̄. h ¶
Quis dabit.addendū eſt niſi tu dn̄e:cre
dētis eñ ꝟba ſūt nō dubitātis. Ex ſyon
illā dic̄ ſpeculatiōz fe
licez.in q̄ deꝰ aſpicit̄.
Ipſe etiā ī h̄ ſeclō dat
ſalutare iſrl' ex ſyō. cū
labores ſctōꝝ ſuis bn̄
ficijs cōſolat̄. In Ip
ſe q̄z nos auerſa capti
uitate vicioꝝ erexit in
libertatē ꝟtutū. Exul
tabit iacob.i.xp̄ianus
pplꝰs.dum ſupplātat
iudaicū ppl'm bn̄dicti
onēq̧ eiꝰ accipit. Et le
tabit̄ iſrl'.dū deū ocu/
lis fidei intuet̄.

Oratio
Eſpiciēs de celo
ſācto tuo pijſſime
deus.pone terminū in
ſipiētie nr̄e. vt a terro
ribus vanis eruti.tibi
ſoli d̄ puritate cordis
ītegra placeamꝰ Per.
¶ In finē xp̄m ſigni
ficat. Iſtud enī carmē
laudes xp̄i denūciat.
Intellectus dō. dn̄m
ſaluatorē indicat quē
ille ꝓficue ītellexit eue
nire. Nā ziphei a vicu
ſyrie ī qua habitabat
ziph dicti ſunt.qui ꝓ/
diderūt dauid apō ſe
eſſe celatū. In ¶
Ziphei aūt interꝑtatū
ſignificat florētes:qd̄
in iſto mūdo pctōribꝰ
datū eſt. ¶ Dauid
figurā xp̄i gerebat. In Qui fuit abſcō
ditꝰ ī inferiori ꝑte t̄re.ꝛ dn̄s ī vtero ſctē
marie.ꝛ ī vna gēte iudeorū.ꝛ diuitas in
carne xp̄i. a ¶ Orat enī ꝓpħa in noīe
dn̄i a ꝑſequentiū malignitate liberet̄ ſpe
rās nō aliūde ſoſpitatē.ꝫ q̄ a deo venit ꝛ
iterū rogat vt ī iudicio futuro eiꝰ ꝟtute
liberet̄. In In noīe tuo.i. ī noīe illo
hūilitatꝭ qd̄ ē ſaluatio.i.ī noīe ſaluatorꝭ

in noīe ieſu. b ℂ Repetit iterū ꝓpheta nomē oīpotētis. vt cū frequenter deus imploꝛat᷑. nō tardet ſibi auxiliū ferre. In Aurib⁹ ꝑcipe. aures dñi dicunt᷑. qñ exaudire dignat᷑. ℂ Uel auribus. i. mente.

vñ ꝛ mens ſcā reficit᷑. ꝛ oīs aduerſitas iſti⁹ mūdi effugat᷑. g ℂ Ex oīb⁹ tribulatōib⁹ ſe teſtat᷑ ꝓpħa ereptū. qḋ ī iſto ſeculo ñ ꝑt euenire niſi eis q̄ ī dñi dilectione ꝑſiſtūt. Reſpexit oclus dñi ſup inimicos dauid. i. ziphеos.

c ℂ Uerū h̄ alienigenos nō vult ꝑegrini gñis viros intelligi ſ̄ moribus a dño factos extraneos Merito dñ ziphei ḋ tribu iuda fuerūt ab illis auxiliū q̄ſiuit. Apḋ ipos tñ magis inſidias ꝓditiōis inuenit. Foꝛtes enim ſaulē intellige cū miniſtris ſuis. Perditi iō nō ꝓponunt deū añ oculos ſuos. qꝛ illum ignoꝛare credunt que ſcelerata mēte ꝯcipiunt. d ℂ Adiuuat dixit vtiq̄ laboꝛantē: vt potuiſſet ferre. q̄ ſup eū nitebant᷑ ipī ꝯgregare Seq̄t᷑ etiā qḋ ſit iſtḋ adiutoꝛiū. i. ꝛ dñs eſt ſuſceptoꝛ aīe mee. e ℂ Oꝛat ꝙ ꝓpħa vt mala volūtas remoueat᷑ ab inimicis ei⁹. vñ eos cogñerat īgratos. Mali eī cū ad veritatē veniūt. a ꝑſtina volūtate diſpereūt ꝛ niſi a mala intētiōe diſcedāt. locum in bonis actibus non habebunt. Diſpereat ſaul ne ꝑſeq̄t᷑ inoxiū. diſpereant ziphei ne pꝛodant celatum. f ℂ Uolūtarie deo ſacrificat. q̄ ꝓ inimicis ſuis exoꝛat Sacrificare volūtarie. eſt dō puritatē bone volūtatis offerre. Confiteri q̄q̄. hic laudare ſignificat illū em̄ velle laudare ineſtimabile bonū eſt

c cipe verba oꝛis mei. Quoniam alieni inſurrexerūt aduerſum me. ꝛ foꝛtes queſierunt aīam meā. ꝛ nō pꝛopoſuerūt deū añ ꝯſpectū ſuum
d Dyapſal᷑. Ecce em̄ deus adiuuat me. ꝛ dñs ſuſceptoꝛ
e eſt anime mee. Auerte mala inimicis meis. in v̄itate tua
f diſperde illos. Uoluntarie ſacrificabo tibi. ꝛ confiteboꝛ nomini tuo domine quoniā
g bonuƺ eſt. Quoniā ex omni tribulatione eripuiſti me ÷ ꝛ :· ſuper inimicos meos deſpexit oculus meus.

In finem in carminibus intellectus dauid ℂ xp̄s patrē petit. ne eius deſpiciatur oratio. quā ex infirmitate carnis ꝓbatur expetere: ꝛ quid obſtinatis iudeis in ſuis ſceleribus ꝑſiſtentib⁹ debeat euenire oſtendit.

Pſalmus. liiij.

a Exaudi deus orationeƺ meam: ꝛ ne deſpexeris deprecationē meaƺ intende
b mihi ꝛ exaudi me. Cōtriſtatus ſum in exercitatōe mea: ꝛ ꝯturbatus ſum a voce inimici ꝛ a tribulatione pctōꝛis

qñ eos nefarias volūtates mīme cōplere ꝑmiſit. freqnt᷑ ei ꝓpici⁹ ḋs. iniq̄ nō ꝑmittit effice. vt ꝯpūcti debeamus de nr̄is erroꝛib⁹ ſupplicare. Oꝛo. Uiuifica dñe eccleſiā tuā. tui nominis ꝓtectōe ꝯfitentē. vt deſpectis inimicis. volūtaria de ꝯfeſſiōe magnificet. Per. ℂ Bñ finis dī xp̄s qꝛ q̄cq̄d recte ac fideli᷑ agim⁹. ad ipm conſtat ſine dubitatōe referēdū. In carminib⁹ ī laudib⁹ dic᷑. Intellectus iſte cert⁹ ē. vt cū dō pr̄ez dicamus dñi xp̄i (vt cec⁹ ī euāgelio miſere mei fili dō) ſ̄ƺ carnē ītelligam⁹. ſm dīnitatē vo. ſuū fateamur eē ipm dō xp̄i. ſicut ipe ait. Dixit dñs dño meo. a ℂ Prima pte petit ꝓpħa exaudiri oꝛonē ſuā deīde poſtulat ne ei⁹ depcatio deſpiciat᷑. In Qua rōe intellige hō quia niſi pura cōſciētia depcerīs deū. prorſus a deo non exaudieris.
b ℂ Pulcerrīe dñi curſus vite. vno ſmone exponit᷑. Exercitatiōnē dicim⁹ q̄ nullo ocio ꝯq̄eſcit. Exercitabat᷑ miraculis ꝛ ſcītate doctrine. ꝛ ꝯtriſtabat᷑. qꝛ p̄dicatiōib⁹ ſaluberrimis. veſania

obſtinati ppl̃i non credebat. A voce ini mici. M Dicẽtis ſamaritanus es. ꝛ demoniũ hab es. cõturbatus ſum.
M Tribulatio erat pctõris. qñ eũ oꝛe cõſpuebãt. cedebãt alapis. ꝛ alia multa ingerebant.

trãſponã. vt ab eoꝝ iniq̃tate q̃eſcã q̃ me pſequunt̃. ſ. iudeoꝝ. g M Ecce elõgaui a iudeis. ſ. qꝛ lõge ẽ a peccatoꝛib⁹ ſalus. Et cũ gẽtib⁹ incredulis mãſi. q̃s in aduẽtu meo floꝛere feci de q̃bus ali⁹ ait ꝓpħa. letet̃ ꝛ floꝛeat deſtũ.

c I Declinauerũt eñi in dñm iniq̃tatẽ. qꝛ nullã volẽtes recipere rationẽ effuſionẽ ſanguinis innocẽtis expetebãt. Audiãt inſipiẽtes iudei tantuꝫ ſe dño feciſſe moleſtiã accẽſa ira. vt ſibi ppetuã ppararẽt ruinam. M In ira. Ira feſtuca. trabis. odiuꝫ. Ira cõturbat trabis. excecat. vt illud. Turbat⁹ eſt pꝛe ira oculus meus. Moleſtus. i. ſeu⁹. I Uel moleſtia eſt. qñ ꝓcacitate ſupflua reddimur inq̃eti
d M Coꝛ meũ conturbatũ eſt in me ſm hoĩem ſ; virtute diuina ꝯfoꝛtatũ eſt. Et foꝛmido ꝛc̃.
I Sua ſuis apte reddunt̃. cõſequens eñi erat vt cui⁹ coꝛ cõturbatũ fuerat. eũ foꝛmido mortis inuaderet. Reuera cecidit. qñ ſup eũ venit. vlterius nõ valitura. q̃ ꝑus potuit. qꝛ perpetua moꝛs moꝛte xp̃i victa ẽ.

c Quõ declinauerũt in me ini
q̃tates ꝛ in ira moleſti erant
d mihi. Coꝛ meũ ꝯturbatũ eſt
in me: ꝛ foꝛmido moꝛtis ceci-
e dit ſup me. Timoꝛ ꝛ tremoꝛ
venerũt ſup me. ꝛ cõtexerũt
f me tenebꝛe. Et dixi quis da
bit mihi pennas ÷ ſicut ⁊ co-
lumbe: ꝛ volabo ꝛ req̃eſcaꝫ.
g Ecce elongaui fugiẽs. ꝛ mã
ſi i ſolitudie. Diapſalma.
h Expectabã eũ qui ſaluũ me
fecit. a puſillanimitate ſpũs
i et tẽpeſtate. Precipita dñe
diuide linguas eoꝝ quoniã
vidi iniquitatẽ ꝛ ꝯtradictio
k nẽ in ciuitate. Die ac nocte
circumdabit eã ſuper muros
eius iniquitas ꝛ laboꝛ in me
l dio eius ꝛ in iuſticia. Et nõ
defecit de plateis eius. vſu-
ra ꝛ dolus.

h C Pronũciat eĩ ſe ꝑſidiũ expectare p̃ſis. q̃ eũ poterat a coꝛpoꝛea infirmitate ſaluare. ꝛ qꝛ ſuperi⁹ dixit eẽ turbatũ. ideo nũc modici animi eẽ ſeſe teſtat̃. Tẽpeſtates dic̃ ꝓcellas ſeditionũ q̃s iudei cõmouebãt. i C Hic iudaico ppl̃o ſalutarit̃ imꝑcatur. vt diuiſiõe linguarũ ñ ĩplerẽt volũtatẽ malicie ſue. ſic̃ in illa turri factũ eſt quã metu recẽtis diluuij ĩ altũ hoĩes extẽdere conati ſunt. Digne igit̃ illos diuidi poſtulabat. q̃s iniq̃s eẽ in ſacrilegiis ꝯgregatõib⁹ ꝑſciebat. ĩõ ſubiũxit. q̃m vidi iniq̃tatẽ in ciuitate. i. M Cõgregatiõe. Iniq̃tatẽ cũ non crediderũt. Cõtradictionẽ. cũ exꝓbꝛant Nõne h̃ ẽ fili⁹ fabri et alia m̃lta k M. Dicit̃ eĩ die ac nocte. i. oĩ tẽ

e M Humano moꝛe loquit̃. q̃bus eſt timoꝛ aĩe. ꝛ tremoꝛ coꝛpis. Tenebꝛe dicunt̃ mali hoĩes. qꝛ q̃ odit fratrẽ ſuũ in tenebꝛis ẽ Cõtexerũt q̃dẽ ſ; qꝛ lux erã nõ cõpꝛhẽderunt. f I Quis dabit mihi. ſ. niſi tu pr̃ q̃ hũanã naturã ad celoꝝ regna ꝑducis. Penne a pẽdẽdo dicte. Inſpice ꝙ ꝙ pẽnas non aq̃le nõ accipitris petijt. ſ; colũbe. q̃ dicta ẽ q̃ſi celle alũna. auis innocẽs mãſueta. q̃ ĩ nullũ aĩal fellita volũtate cõſurgit merito illi⁹ pẽnas xp̃us petijt. ĩ cui⁹ ſpecie ſup eũ ſpũſſcũs apparuit. Uolabo. i. celerrima me voluntate

poꝛe circũdare eã h̃ ẽ hirl̃m. Super muros ei⁹ iniq̃tas. vt q̃tũ muroꝝ machina ĩ altũ potuit creſcere m̃ltomagl̃ iudeoꝝ malicia ſe extẽderit. Laboꝛ ĩ medio ei⁹ laboꝛ. ĩ oppſſiõe paupm. ꝛ ĩiuſticia. ĩ iudicijs. ꝑ mediũ (qꝛ ĩ vrb medio tãq̃ honoꝛabili ſede moꝛari volũt ꝑmates) dẽſignãs nobiliſſimos ꝛ ꝑmates eoꝝ. q̃s ſ; lex ñ rõ. ſ; laboꝛ ꝛ ĩiuſticia poſſidebat. l C Intẽde ꝙ ñ dixit occl̃te ſ; ĩ plateis talia fuiſſe ꝯmiſſa q̃ lex dĩna dãnauit. M Uſura ẽ pl⁹ accipe q̃ȝ dare. Oĩa eĩ q̃ ĩ lege ꝓhibita ſũt a. d. augẽdũ pcti cumulũ excreuerũt. in lege eĩ vſure accipi ꝓhibet̃ vñ ꝓpħa ñ feneraui neq̃ȝ fenerauit m̃ q̃ſq̃

m ❡ Hic mōſtrat magne patiē exemplū. vt inimicis 。。 nob loqntib⁹. nō in cōtentionē erūpere vel vbis reſiſtere ſed locū inſanis loquelis dare ſtudeamus.
n ❡ In iſto vſiculo τ pcedēti ac ſeqnti

cogitatōes ſuas peſſimas expaueſcūt. ad meliora vota ferūt. Tūc eni qſi viuētes ad inferna deſcendimus. qn maloꝝ nrorū recordatōe terremur. r ℟ Qm neqcie ī hītaculis iudeoꝝ eteni tā ope q̄ cogitatiōe illi neqcia pleni ſunt. s ❡ Clamauit igit ex forma ſerui xp̄s iugit ad deū pro pplo xp̄iano. τ conſeqns erat illū exaudiri qꝛ nō poteat a ſua maieſtate ſegregari.

iudas pſidus increpatur. q̄ caueri potuiſſet ſi public⁹ fuiſſet inimicus hūano nō loquēdo. quē tn̄ xp̄s ſi voluiſſet. occult nō ſibi: ſ alijs cauere potuiſſet. ℟ Hic nō tantū de paſſione dn̄s queritur: ſ τ de diſcipulo proditore. q̄ ſe nō abſcondit. licz a iudeis vt in euāgelio legim⁹ ſe abſconderit ſ etiā cōuiuio ſancto aſciuit.
o ❡ Vnanimis dictus eſt iudas: qꝛ int aplos fuit nūeratus. Dux qꝛ ad vicos et caſtella pmiſſus eſt. vt pdicatiōe verbi imbueret rudes aīos. Notus: qꝛ eius pditio nota erat xp̄o. ℟ Vel qꝛ cū alijs ad pdicandū miſſus fuit notus ei⁹ dr̄. p Qui ſimul mecū dulces capiebas cibos. id eſt corpus τ ſanguinez xp̄i qḋ ipſe accepit ab eo indign⁹ Sepe etiā cuz ipo domino in tēplo ſalomonis cū cōſenſu pdicationis abijt. ❡ Iſti (vt ſupiori) verſui iūgendū eſt. cur me tradis. vt tu hō vnanimis dux meus ⁊c. cur me tradis. τ q̄ mecuz cibos ſumpſiſti ⁊c. cur me tradis. q ℟ Veniat mors τ deuorabit eos terra viuos: h factū fuit dathan τ abiron. veīt ſubito ignis τ mortui ſūt. ❡ More ei ſuo emēdatōez mag q̄ pſumptōez poſtulat. pp ba venire inimic Mors ei vite dr̄ finis: τ q̄ ī meliorē ptem cōuertit finē poris puerſatiōis reperiſſe iudicat. In ifernū deſcēdūt viuētes. qn

m Quoniā ſi inimicos maledi
xiſſet mihi ſuſtinuiſſez vtiq
n Et ſi is qui oderat me ſuper
me magna locutus fuiſſet.
abſcondiſſez me forſitan ab
o eo. Tu vero homo vnani/
mis. dux meus τ notus me/
p us. Quoniaz ſimul mecum
dulces capiebas cibos. ī do
mo dei ambulauimus cum
q conſenſu. Veniat mors ſup
illos: ÷ τ: deſcendant in in/
r fernū viuētes. Quoniā ne/
quicie in habitaculis eorum
s in medio eorum. Ego ÷ au/
tem: ad deū clamaui. et do
t min⁹ exaudiuit me. Veſpe/
re τ mane τ meridie narrabo
τ anūciabo τ exaudiet vocē
v meam. Redimet in pace ani
mam ab his qui appropin/
quant mihi. qm̄ inter mul/
x tos erant mecuz. Exaudiet
deus τ humiliabit illos. qui
eſt ante ſecula. Dyapſal.
y Non enim eſt illis commu/

t ❡ Veſpere ſignificat tp̄s traditōnis qn eū iudas cohorti tradidit: mane. cū ad pōtiū pylatū ductus eſt. Meridie. qn hora ſexta ſuſpēſus eſt. Meridies dictus qſi medi⁹ dies. His ſequētia verba reddunt. nā narrabo ptinet ad veſperū. qn oīa pdixit. q̄ iudas peſſim⁹ facere diſpoſuit. Annunciabo ad mane: qꝛ mane ānūciauit rn̄dendo pylato in h nat⁹ ſuz ⁊c. Exaudiet vocē. ad meridē ptinet cū dixit. cōſūmatū eſt. et emiſit ſpiritum. v ℟ Redimet in pace. narrat vicz q eum velocit exaudiuit. cuz eū ō tribulatiōib⁹ mortis eripuit ī reſurrectione. In pace h eſt ī ſemetipo. Ab his q̄ appropinquāt corpe. nō vita τ merito. Int nil tos credētes erāt mecū. τ tn̄ nō credebāt vl int iſtos q̄ ſunt mlti. i. int malos τ nō int paucos. i. int bonos q̄ ſt pauci vel in multis. i. in baptiſmo τ fide ficta. in paucis nō ſunt. i. in fide firma. ſpe vera τ caritate. x ℟ Exaudiet de⁹ me bn̄dicentē. nō illos maledicētes. Et hūiliabit eos hoc eſt ſupbos. Qui eſt ān ſecula. pater vtiq quē in me manentē nō cognouerūt y ℟ Nō eſt illis cōmutatio de malo in

donū. Et nō timuerūt deū. ⁊ ea cā. ad vlti
onē deſcēdit. de⁹ ſicut ſequit̄. extēdit ma
nū ī retribuēdo. qꝛ cū eis ad auxiliū por/
recta fuiſſet. nō eā receperūt. In retribuē
do ꝙ dicit. i. in vindicta ī die iudicij. h̄ eſt

ternū enī ſicut h̄ dicit neminē iuſtiſſimuʒ
pmittit deus fluctuare. qñ cū ipo in eter
nitate cognoſcit̄ regnare. c ℂ Pri/
us itaqꝫ dixit de iuſtis. nūc de impijs qui
in gehenne profunditate mergēdi ſunt.

qꝛ noluerūt cōuerti et
recipe a manu miſeri/
cordie grām. extendit
manū ī eos vindicte.
vt q̄ noluerūt recipere
tribuēdo. accipient in
retribuendo.

3 ℭ Ille enī teſtamē
tū dei cōtaminat quā/
tum ad ſe ptinet. q̄ mi
nime ipis imperijs ob
edit. Diuidunt̄ etiā p
fidi a pplo fideli in iu
dicio. ⁊ ſegregant̄ tan
ꝙ arſure palee a ḡnis
ira enī h̄ pro vindicta
ponit̄. quā impij ſuſti
nebūt. Et appropinq/
uit cor illius ī iudicio
qñ cor dñi (hoc eſt vo
lūtas eius ī ꝓphetis ⁊
aplis p̄dicata) oib⁹ in
noteſcit. 𝔑 Uel cō
taminauerūt iudei te/
ſtamētū. qꝛ nō intelle/
xerūt dñm ihm in lege
ꝓmiſſum. et qd̄ intelli
gūt de ſcp̄turis in ma
lū vertūt. qꝛ trinitateʒ
nō credunt. ⁊ iō diuiſi
ſunt a ſpūali intelligē

tatio ⁊ ſi timuerūt deū extē
dit manuʒ ſuā ī retribuēdo.
3 Cōtaminauerūt teſtamētū
eius: diuiſi ſunt ab ira vul/
tus eius: ⁊ appropinquauit
a cor illius. Molliti ſunt ſer/
mones ei⁹ ſup oleum: ⁊ ipſi
b ſunt iacula. Iacta ſup dñm
curā tuā ⁊ ipe te enutriet: nō
dabit ineternū fluctuationē
c iuſto. Tu vo deus: deduceſ
d eos in puteū interitus. Ui/
ri ſanguinum ⁊ doloſi non
dimidiabunt dies ſuos: ego
autē ſperabo in te domine

In finem ꝓ pplo q̄ a ſan'
ctis longe factus eſt. dauid.
in tituli inſcriptione cum te/
nuerūt eū allophili in geth.
ℭ Uox eccleſie in perſe/
cutione poſite.

Puteus dicit̄ hiatus
terre patens. ſ; ne hūc
vitalē puteū intellige
res. addidit interitus
id eſt fouea mortalis.
O pietas inaudita iu
dicantis: totū homini
bus p̄dicit̄. vt culpa
plectibilis vitetur. ex
putei enī ſimilitudine
gehenne tormēta nos
admonet formidare.
d ℂ Uiri ſanguinū
ꝓprie nō dicūt̄ q̄ inno
cent̄ humanū fundūt
cruorem. qm̄ ⁊ iuſti iu
dices iuſte fundūt. p/
pterea addidit ⁊ dolo
ſi. vt ſoluʒ illi notent̄
qui p iniquiſſimū do/
lum. querunt alienuʒ
exitū. Hos tales non
dic̄ dimidiare dies ſu
os quando cū ſibi lon
gam vitā promittunt.
exitum celerrime mor
tis inueniūt. Iō autē
additū eſt ſuos. vt vo
lūtarios intelligeres
dies ſibi computatos
id eſt illos quos ſe vi
cturos putabant: aut

tia. A Et ex eorū diuiſione ⁊ cōminati
one. appropiauit volūtas dei credentib⁹
ita. vt ⁊ ī ſcp̄turis dei volūtatē q̄ latebat
intelligāt. a ℂ Molliti ſunt ſermōes
pfidorꝝ iudeorꝝ dicentiū. Magiſter ſcim⁹
qꝛ a deo veniſti. Sup oleū. ne tanto ſcele
ri par potuiſſet aliqd̄ inueniri. qꝛ nil leui
us eſt oleo. Ipſi etiā fuerunt iacula. quā
do dixerūt. reus eſt mortis. 𝔑 Uel re
uertitur ſermo ad iudā cuius ſermo Aue
Rabi ſup oleū erat ⁊ oſculo tradidit. Ta
le oleum refugientes boni: in tribulatio
ne deū inuocant. iō ſequit̄ iacta ⁊c̄.
b ℂ Quādo cogitatio iactat̄ in dñm
nō ſolū nos nō conſumit. quemadmodū
cogitatio iſtius ſeculi. ſed etiā nutriti. ne

volebant nō a dño cōſtitutos. Oratio.
Eſu dñe qui ante ſecula manēs. con
ditionēqꝫ humanā ſuſcipiēs. ab vna
nimo diſcipulo proditus. morteʒ ſubiſti
pro pditis. exaudi orationē ſupplicū. ⁊ p̄
ſta. vt te veſpe ⁊ mane meridieqꝫ laudan
tes: mereamur ab huius ſeculi tēpeſtati/
bus defenſari. Qui. ℂ In finē iā no/
tū eſt. pro populo dicit q̄ a ſanctis longe
factus eſt qꝛ iudaicus ppls poſtulabat a
pilato ne inſcriptionē tituli ſic ꝓbatū fu
it ſcriberet. nolens xpm ſuū regē dici. Il
la volūtas eos lōge fecit a ſctis q̄ ſancti
xpm ſuū regē dici gl'iant̄ Geth ſignificat
torcular. i. pſſurā quā oīs patit̄ xpianus
ab alophilis. i. ab alieis. Philiſtini eī q̄

nūc paleſtini dicūtur. alio noīe alophili dicebātur. a ¶ Uirgo mr̄ ecclīa: celeſtē ſpōſuz pijs lachrymis rogat ne ſe patiat ab inimicis oppmi. I. In homīe ꝯculcāte atq; impūgnāte, diabolū vel reliquaꝝ neqciaꝝ ſpiritaliū oſīdit pſecutōez

ſaltem in extremis.

g I. Suſtinuerūt aīaz xp̄i iudei. vt captuz in verbis accuſarent principibus. Saluātur em̄ pro nihilo dū nō cōmutantur ad gloriā. ſ ad ſupplicia trāſferūtur.

b ¶ Uinū em̄ nō pfluit: niſi pedibus vua ꝯculcet. Sic ecclīam in membris ſuis ꝯculcat inimic⁹. vt ſctōꝝ merita glīoſa inde naſcātur. Tota die. om̄i tpe ꝯtra eaz rebellant inimici. ſ de his. quia aliqui ꝯuertūtur. non dicit om̄es ſed multi. c ¶ Ab altitudine diei. iſtū mūdum ſignificat vbi tumet altitudo ſupbie. Nā ſicut xp̄s hūilitatē pcipit. ita diabol⁹ altitudinis culmīa pſuadet. Sed vt timere nō debeat eccleſia ne cadat. Subdit. Ego in te ſpabo. q nū q in te decipis cōfidētes. d ¶ In deo laudat ſmones ſuos. que om̄e qd loquitur bn̄. deo applicare nō ſibi ꝯtēdit. Nō timebo licet ſeuiat carnificuz man⁹. oīa tn̄ tormēta deſpicit ecclīa in membris ſuis qui expectat mūera dn̄i ſaluatoris. e I. Tota die execrabātur vba xp̄i iudei dicētes. nō eſt ꝓpha ſ ſeducit turbā.

Pſalmus.lv.

a Miſerere mei deus: qm̄ ꝯculcauit me hō: tota die impugnans tribulauit
b me. Cōculcauerūt me inimici mei tota die. qm̄ multi bel
c lātes aduerſuz me. Ad altitudine diei timebo. ego ve
d ro in te ſperabo In deo laudabo ſermōes meos in deo ſperaui nō timebo qd faciat
e mihi caro. Tota die verba mea. execrabant aduerſum me oēs cogitatiōes eoꝝ in
f malū. Inhabitabūt ⁊ abſcōdēt. ipi calcaneū meū obſer
g uabūt. Sicut ſuſtinuerūt animā meā p nihilo ſaluos facies illos in ira pplos ꝯfrin
h ges. De⁹ vitā meā annūciaui tibi poſuiſti lacrimas me
i as in ꝯſpectu tuo. Sic̄ ⁊ in pmiſſiōe tua. tunc ꝯuerten
k tur inimici mei retrorſū. In quacūq; die inuocauero te. ecce cognoui qm̄ de⁹ me⁹ es

In ira pplos ꝯfringes q̄ impacti ſunt in petram offenſionis. ⁊ lapidem ſcādali. A ¶ Uel q̄uis illi ſuſtineāt in malum. et ab hoc indignos ſe faciāt ſaluatōe. tu tamē miſcōia oīa pctā ſuperās. p nihilo. i. gratis nullus eoꝝ merit⁹ precedētib⁹ ſaluos facis ita. vt quaſi irat⁹ multis tribulationib⁹ populos fatigatos. recurrere ad te cogas. iraſceris ⁊ deducis. ſeuis ⁊ ſaluas. terres ⁊ vocas ira videt: ſ paterna. h ¶ Uitā ſuā annūciat deo. q pctā ꝓpria cōfiteri non erubeſcit. Lachryme q in cōſpectu dn̄i ponūtur: iocūde ſunt. q̄ nō cruciāt. ſ a cruciatib⁹ liberāt. i ¶ Promiſſio qppe dei eſt. vt pias lacrimas nō refutet. I. Optādo dicit eccleſia cōuerti inimicos retrorſum. i. vt q currūt ad infernū: cōuertātur ad deum. k ¶ Hic clementiā dn̄i pnūciat mirabilē q pietatē ꝓpheta. vt i

Cogitatōes iudeoꝝ verſe ſunt in malū cōtra xp̄m. ⁊ pctōꝝ ꝯtra ſanctos. f ¶ Inhabitare vident ſubdoli xp̄iani ecclīam. ſ malū ſue puerſitatis abſcōdūt. nec palam auſi ſunt pdere. qd ſciūt aplīcā doctrinā nō hre. Ipi calcaneum obſeruabūt more diabolico. vel eoꝝ q mīſtri ipius ſūt. q vltima nr̄a inſidioſa calliditate reſpiciūt. cupiētes nos a fide euertere. ⁊ ad reatus diſcrimīa puenire

quacūq; die inuocat⁹ fuerit xp̄us. ſemp ſe miſeratus indulgeat. Quacūq; die. ſignificat diuerſi tpis ſatiſfactōem. Alius eī toto tpe vite dn̄s supplicat. alt media etate ꝯuertit. ali⁹ i fine vite ſaluat Ecce ꝯgui. h Alij ꝯgſcūt deū p creaturā celi ⁊ tre. ſic̄ paul⁹ dic. Per ea q fctā ſūt itellctā ꝯſpiciūt. alij p iſpiratōez diuinā. alij p ſig. vt thōe dixit. Infer digitū tuū huc. alij p idulgētiā, clemētiā ⁊ auxiliū. vt pe

nitētes. l Laudat iter ꝓpha xbū iſtud ſiue ſmonē.q erat in pricipio apud patrē: ⁊ ſperās i eū.nō metuit minas aduerſarij dicēs.i me ſunt deꝰ vota tua.
Uel ſmonē.i.euāgeliū ab ore xpi ꝓlatum. m Hec ſūt vota ꝓphete:vt laudē dñicā ſedule celebret ⁊ cur hec faciat adiecit qm̄ eripuiſti.
n Qm̄ eripuiſti aīam meā.i.ppl'os fideles de morte ꝑpetua ⁊ bn̄ ſuā aīam ſctā mr̄ dicit ereptā.q in liberatione filiorum gaudebat. Dicit vero pedes ereptos a lapſu.qđ nō ſit hic.ſ in futuro ſeculo ꝯſtabit.Duz em̄ ambulabunt iuſti in hōc mōo in lapſu ſunt.ſed miſcdia diuia ꝯtinentur.Sic legit̄ ſepties cadet iuſtꝰ ⁊ reſurget
Lumē viuētium xp̄s eſt.qui ſibi placētes illuminat.
Uel manifeſtatio ſanctorum eſt.lumen viuentium. Orō.
Ellorum inuiſibiliū optime ꝓpugnator:q in te fidētes ab inimicis obrui nō permitt.exterge pcamur ab oculis nr̄is peccati lachrymā.vt dū carnalia bella ꝯprimimus. placere tibi i lumie viuentiū mereamur. P.
Ne diſpdas dauid prohibet dauid a ſaulo diſpdi. In tituli inſcriptōe.hoc nō dauid:ſ in paſſione xp̄o euenit.ne a pilato ſcriptus tytulꝰ mutaret.
Cū fugeret ⁊c.actꝰ iſte ⁊ dauid ⁊ dño cōuenit. Nā ſicut fugit dauid a facie ſaul: in ſpelūcam.ſic deitas abſcōdita fuit ſꝑi dis iudeis in corpore chriſti.

a Clamat xp̄s ad patrē ex eo q̄ futuram ſciuit paſſionē. Repetitio iſta:periculū future mortis oſtendit. Orauit aūt vt regulā nobis ſancte orōnis oſtēderet paſſus ꝓpter nos vt nullus pro ipo pati vellet refugiat.

l In deo laudabo verbū: in dño laudabo ſmonē in deo ſperaui nō timebo quid faciet mihi hō.
m In me ſunt deus vota ✱ tua: ÷ q : redn dā laudatōes tibi Quoniā eripuiſti aīam meā ð morte ⁊ pedes meos de lapſu: vt placeā coraz deo in lumine viuentiū. ¶ In finē ne diſperdes dauid intuli inſcriptōe cū fugeret a facie ſaul in ſpeluncā. ¶ Xp̄s ſcōm humanitatē qua paſſus eſt orat ⁊ reſurrectiōis ſue gloriā cōmemorat patriq; laudes decantat. Pſ.lvj.

a Miſerere mei deus miſerere mei: quoniā in te
b confidit anima mea ÷ Et : in vmbra alarum tuarum ſperabo donec trāſeat iniquitas
c Clamabo ad deum altiſſimum: deum qui bene fecit
d mihi. Miſit de celo ⁊ liberauit me: dedit in opprobrium ꝯculcātes me Dyap̄s.
e Miſit deus miſericordiam ſuā ⁊ veritatē ſuā: ÷ ⁊ : eripuit aīam meā de medio catulorum leonū: dormiui cōtur

b Umbra eī ſignificat ptectōem diuinitatis. A calore em̄ ſol vmbra querit̄.ſ p calorem.pſecutio vel tribulatio intelligitur. Que ale duo teſtamēta.vel duo pcepta charitatis.qbus ꝓtegi ſe petit propheta. donec trāſeat iniqtas.i.diabolꝰ cū ſuis ſatellitibꝰ
c Clamat ille ab humanitate ſuſcepta. a quo ſupne creature nō deſinūt opē poſtulare. Qui bn̄ fecit michi.hoc ſignificat archanū incarnatōis domini.qđ hūano generi diuina grā collatuz eſt. d Miſit de celo.nō angelū.nō aliquā creaturā.ſ intelligē auxiliū ſupne potētie ſue. Opprobriū pſequētibꝰ fuit.qn̄ illū quē ſe credebāt extinguere viderūt reſurgere ⁊ fideles ppl'os. de ipius reſurrectōe gaudere e Miſcdia ⁊ veritas.xp̄s eſt.quē pater de celo miſit in mūdum.nec vna ſiue altera eſſe potuit.ſi ſola miſericordia fuiſſet licentia eſſet peccandi ⁊ ſi ſola veritas.penā nō potuiſſet homo ſuſtinere.
Catuli leonū ſignificat plebem iudeorum quaz principes et ſacerdotes qui ſunt leones.ferali volūtate genuerūt. Dormiuit altiſſima de te in cruce ꝯturbatꝰ a fremitu iudeorum.

f ℂ Filij hoīuꝫ ſunt. q̄ in nece dñi ipſa
volūtate ſeuiebāt. Quoꝝ dētes fuerūt ar
ma ꝛ ſagitte. i. ꝯſilia peſſima. ꝛ ꝟba volā
tia ad opatōeꝫ mortis. Acuto gladio cō
parāt voces ille q̄ dicebāt: crucifige cru-
cifige. qm̄ ſic acut⁹ en
ſis. celerrimuꝫ mortis
opat̄ effectū. ita ꝛ illa
ꝟba citatā exicij com-
pleuere ſnīaꝫ.
g ℂ Exaltare. vt pē
dēs in cruce ſp in tua
maieſtate cogſcarl̄ re-
gnare. Sup celos di-
xit. qꝛ dñs: ſupnas ꝟ-
tutes noſcit̄ hr̄e ſubie
ctas. ꝛ qm̄ aſcēdēs ſu
per celos ſedenſq ad
pr̄is dexterā gl̄ificat⁹
eſt. Gl̄ificatus qꝫ ē ſu
per terrā qñ totū mū-
duꝫ replet eccl̄ia. in q̄
laudes deo iugiter cō
cinnunt̄.
h ℟ Laqueū para-
uerūt: cū int̄rogatōes
xp̄o inferebant dolo-
ſas. Sic qꝫ voluerunt
xp̄m incuruare vt non
nomiāret nomē eius.
i ℂ Bene fouea dr̄
ſnīa mortl̄ que mittit
ad foueā. Dixerūt em̄
Reus ē mortis. ꝛ ido
dicti ſunt foueā fode-
re. qꝛ viſi ſunt eū neci
tradidiſſe. Et ipi inci-
derunt oīs em̄ iniuſta
vox: ſuos dānat auto
res. ꝛ añq alteri noce
at ſe pus ipa ꝯdēnat.
℟ Inciderunt. cum
poſt reſurrectiōeꝫ dñi
inimicis traditi. capti
interfecti. ꝛ diſpſi ſūt.
k ℂ Agit fili⁹ gra-
tias patri. p id per qd̄
ꝛ reſurrexit a mortu-
is. Paratum ſe dicit ad agendas grati-
as. quia ſibi ſciebat venturam gloriaꝫ re
ſurrectōis. Cantare diximus. gratias vo
cibus referre, pſalmum dicere. p̄dicabili
actiōe illum laudare.

f batus. Filij hominū dētes
eoꝝ arma ꝛ ſagitte ꝛ lingua
g eoꝝ gladius acutus. Exal-
tare ſup celos deus ÷ ꝛ :· in
h omnē terrā gloria tua. La-
queū parauerunt pedibus
meis: ꝛ incuruauerunt ani-
i mā meā. Foderunt ante fa
ciē meā foueā: ꝛ inciderunt
in eam. Dyapſalma.
k Paratum cor meum deus
paratuꝫ cor meuꝫ: cantabo
l ꝛ pſalmū dicā. Exurge glo
ria mea exurge pſalteriuꝫ ꝛ
cithara: exurgam diluculo
m Cōfitebor tibi in pplis dñe
ꝛ pſalmuꝫ dicā tibi in genti
n bus. Quoniā magnificata
ē vſq ad celos miſcdia tua
ꝛ vſq ad nubes ꝟitas tua
o Exaltare ſup celos deus: ꝛ
ſup omnē terrā gloria tua.

ℂ In finē ne diſpdas. Da
uid in tituli inſcriptiōe.

ℂ Xp̄us exprobrat nequi
ciā iudeoꝝ ꝛ eoꝝ retributio
nes declarat ac de leticia iu
ſtoꝝ cum vltionē viderint
peccatorum.

Pſalmus. lvij.

l ℂ Exurge dr̄ q̄ſi ſurge. ad miraculuꝫ
faciēdū. exurge pſalteriū ꝛ cythara. pſal
teriū fuit. qñ opabat̄ diuīa mādata. Cy-
thara ꝟo: gl̄ioſaꝫ paſſionē ſignificat. q̄ tē
ſis neruis ꝛ oſſib⁹ di-
numeratis ꝟtutē pa-
tiētie pſonabat. Sur-
rexit diluculo. qd̄ ē in
ter tenebras noctis: ꝛ
claritatē diei.
m ℟ Cōfitebor tibi.
hoc ē. poſtq reſurrexe
ro te in pplis xp̄ianis
laudabo.
ℂ Pſalmū dicā. qꝛ
p oēs gētes: liguis va
rijs pſalmodia dño de
uota mēte pſoluit̄.
n ℟ Magnificata ē
mīa. qꝛ dñi reſurrecti-
one pacificata ſūt oīa
patri q̄ in celo. ꝛ que ī
terra ſunt.
ℂ Nubes ſignificāt
ꝓphas. q̄s irrigua ve-
ritas ſpūſſancti. velut
copioſus ymber īple-
uit. ꝛ celeſti fonte ſati
ati: ſup ſteriles pcrō-
res ſpūalis copie do-
na fuderūt.
o ℟ Exaltare. ꝓphe
ta hec dicit. de glorio-
ſa xp̄i aſcenſione. Erit
gl̄ia ſup terrā cuꝫ effu
derit donū ſpūſſancti
ſup oēꝫ carnem.

Oratio

Tranſfer dñe inīq
tatē familie hūi-
lis: ſub alaꝝ tuaꝝ vm
bra ſperātis. vt miſſa
de celo mīa tua a neq̄ſ
ſimis inſidiaꝝ foueis
eruamur. Per.

ℂ Commonet̄ itaq
pōtius pylatus ne diſ
perdat ſcriptum titulum qui regem dñm
declarabat. Regem em̄ illum quis pote-
rit abolere: quem conſtat eſſe celi terreq
creatorem.

51

a I vere vtiq₃ iuſticiã
loquimini recte iudi
b cate filij hominũ. Etenim
in corde iniquitates opera-
mini in terra iniuſticias ma
c nus veſtre concinnãt. Alie
nati ſunt peccatores a vul-
ua: errauerũt ab vtero locu
d ti ſunt falſa. Furor illis ſcḋm
ſimilitudinẽ ſerpentis: ſicut
aſpidis ſurde et obturan-
e tis aures ſuas. Que non
exaudiet vocẽ incantantiũ
et venefici incantantis ſapi
f enter. Deus cõteret dentes
eoꝝ in ore ipſoꝝ: malas leo
g nũ cõfringet dñs. Ad nihi-
lũ deuenient tanq̃ aqua de
currens: intendit arcũ ſuuz
h donec infirment. Sicut ce-
ra que fluit auferent: ſuper
cecidit ignis ꝛ nõ viderunt
i solẽ. Priuſq̃ itelligerẽt ſpi
ne veſtre ramnũ: ſicut viuẽ-
tes ſicut in ira abſorbet eos

a ¶ Loquunt̃ eñ iudei falſo iuſticiã legis. q̃ nõ ſũt recta iudicaturi. vere eñ iuſta loquunt̃: q̃ iuſta facturi ſunt. Sermo eñ rectus: vite d₃ eſſe ɔſilis. Hic arguit ꝓpheta voces illoꝝ qñ doloſe dicebant. Mgr̃ ſcim⁹ q₂ a dõ veniſti. Nõ recte iudicabãt qñ pylato dicebãt crucifige: crucifige.

b ¶ Etem̃ in corde. ac ſi dicerz. quõ potuiſtis de me iudicare q̃ ĩ corde vr̃o iniquitates opamĩ vbi ꝑfectũ ẽ cri mẽ añq̃ fiat ꝑpetratũ In t̃ra dic̃. in archão pector̃. Per man⁹ ſignificat res actuales malas. q̃ ɔcĩnant̃ mẽte: qñ ex mlt̃ ꝑtib⁹ ſibi ɔueĩt ꝑuerſitas adunata.

c ¶ Merito ẜ ꝑiectos dic̃ pctõres tanq̃ abortiuos, a vulua eccl'e. q̃ nlla doctrina ɔfirmatõe ꝑfecte ĩbuti ſunt ẜ tanq̃ teneri pecudis fatuata mollicies. nõ ad lucẽ vitalem. ẜ in ꝑfidie tenebras ꝓbant̃ abiecti. Et recte eccl'a vterum hr̃e d₃: q nos ſacro baptiſmate genuit in ꝑpetuã lucẽ. Errauerũt ab vtero q̃ ɔ̃ria matri dogmata ſecuti ſũt: ipſi ꝛ falſa locuti ſũt. q̃ ab eius ſctis doctris errauert.

d ¶ Obſtinatoꝝ iudeorum furor irreuocabil' eſt ſic̃ ſerpentis. quibus etiã mala ɔſuetudo aſpidis cõꝑat̃. q nec exaudiat v̓ba incãtãtis: ꝛ ſuas latebras dereliq̃t vnã aurẽ d₃ ſue caude obturare ĩflexiõe. alterã in terrã deꝑmẽ: ſic obturãtis auribus cordis iudei noluerũt audire ſaluberrimã iuſſionem xp̃i. ſiue ſancte ſcripture intelligibilẽ veritatẽ.

e ¶ Dic̃ eñ d aſpide q̃ nõ exaudiet vocẽ incantãtium. nec paſſa ẽ audire vocẽ: que illã trahere potuiſſ₃ ad lucẽ. Sic eñ iude⁹ vl' q̃uis obſtinat⁹ maliuolus nõ ɔvbit̃ a docẽte ad lumẽ v̓itat̃.

f ¶ Cõtriuit dñs dẽtes iudeoꝝ. qñ doloſa verba eoꝝ deducebant̃ ad nihilũ. Leones fuerũt qñ cruẽto ore clamabãt: crucifige crucifige. ɔfrĩgebãt̃ mole ĩ ore ipoꝝ qñ nõ poterãt dict̃ v̓iſſimis rñdere.

g ¶ O ĩaudita ſeuicia iudeoꝝ: cõparant̃ ill' tot mala ĩgẽtia. a q̃b⁹ nouim⁹ ĩmĩnãtia ventre ꝑicula. Aq̃ v̓o decurrẽs ẽ torrẽs cito deficiẽs. De⁹ etiã ɔ̃ malos arcũ ſuũ intẽdit. i. cõminatiõez ſue ꝑtãt̃. ꝛ tãdiu t̃ret donec ĩfirmati cedãt ꝛ ad ɔfeſſiõis ſalutez ſe ɔuertãt.

h ¶ Sic̃ cera igne diſſoluit̃ ita ꝛ iſti q̃ in ſua obſtinatiõe ꝑdurãt. futuri iudicij igne ꝑdunt̃ ¶ Auferent̃. dicit a ɔſpectu dei. ¶ Suꝑcecidit ignis. i. iudiciũ mortis. Et nõ viderũt ſolẽ. ¶ id ẽ. dñz ſaluatorẽ. Illũ eñ cõſpicere nequeũt. niſi q̃ cũ mũdis mẽtib⁹ intuent̃. ¶ Al' ignis ɔcupiẽ male cecidit ẜ ſup mẽtes maloꝝ. ꝛ iõ iuſtũ ꝛ bonũ ꝛ ſctm̃ videre nõ pñt. i. bñ agere ꝛ bñ diſcernere agẽda.

i ¶ Hic loquit̃ ad ppl'm peccãtẽ. Rãnus ſpinaꝝ gen⁹ ẽ aculeis aſꝑrimũ ꝛ flore ğtiſſimũ. ꝛ ſignificat ꝑ flores retributiõnẽ bonoꝝ. ꝑ aculeos penã maloꝝ. iuſt̃ floret ad ornatuz. pctõrib⁹ ꝓbet ſpias ad ɔfigẽdũ, ¶ Dic̃ v̓o. ſic̃ viuẽtes. q₂ viuere credũt̃ ꝛ mortui ſũt. Ois eñ pctõr in pctĩs degẽs veritati morit̃. Sic̃ in ira illud ſignificat. q₂ dñs non iratus: tanq̃ iratus videt̃ pctõres ꝑcellere. Q₂ ãt addit̃. abſorbet eos. hoc ſignificat ſubituz interitũ eoꝝ cũ iuſta vindicta.

k Ly Letabit' iuſt⁹.qꝛ qñ impii dānāt' in penis:iuſti letificant' in p̄miis.

C. Cū em̄ ſāguis pctōꝛis effundit'.tūc man⁹.i.act⁹ iuſti hoīs coꝛrigunt'.impio em̄ peu nte.ꝯmonet' iuſtus ſe cauti⁹ dili gētiuſqꝫ cuſtodire.

l C Vult h̄ em̄ hoc ī telligi.qꝛ nec mali ī h̄ ſeculo oīno a pena ſūt liberi q̄uis floꝛere vi deātur.qꝛ q̄ nō crediderit iā iudicatus eſt. Nec etiā boni a beneficio ſeq̄ſtrat.lꝫ mūdanis oneri b⁹ opprimātur. Ly Tūc erit fructus iuſto:cum ei dn̄s celoꝝ regna donauerit. Illi aū iudiciuꝫ in hac terra iudicant'.de quib⁹ dictuꝫ eſt.Qui nō crediderit iā iudicatus eſt. Orō.

Iuſtiſſime dn̄e cōcede pp̄lo tuo ſeq̄ iuſticiā.diligere recta ne a veritate tua audi tū auertēs: a venefici ſerpētis moꝛſib⁹ ſaucietur.Per.

In finē iā dictū eſt ſine fine. Ne diſperdas Dauid in tituli inſcriptione.Et hoc q̄ꝫ frequenter ponit'.vt paſſio dn̄i per hec indicia dcelaret' Dom⁹ dauid indicat monumētum vbi triduana moꝛte requieuit.qd̄ ad cuſtodiendū miſert iudei mala mēte.qd̄ tn̄ inuitis eis factū eſt ad gl'iam noīs eiuſ.ne ꝑ fraudē diceretur reſurgere.

a C Petit humanitas vbi ex hūanitate ſine macula peccatoꝛum:diabolum vel miniſtros eius iudeos auerti a ſe. Nos autē ſic petim⁹ ob noxii ab īmūdis ſpiritib⁹ diuia miſcdia liberari. Ly Inimici xp̄i fuerūt iudei: cū ei inuidebāt occulte. Inſurrexerūt cū p̄ceptis eius obuiauerūt. b C Duo genera īimicoꝝ poſuit.ſ.inimicos q̄ animū tm̄ habuerūt nocēdi.⁊ qui iam inſurgebant nocere.nūc vo terciū genus ponit eoꝝ.qui iaꝫ opant' malū. Ly Quia opariī iniq̄tatis effecti ſunt.cū manus armauerūt ad eius interfectionē. Viri ſanguinū fuerūt.cū ſanguinē iuſti ſup ſe ſuoſqꝫ filios ventuꝝ eſſe optauerūt.

c C Aīa h̄ dicitur vita coꝛpalis.ceteruꝫ aīam xp̄i nulla potuit aduerſitas occupare. ſ per aīam captā tp̄us oſtēdit' paſſiōis. Foꝛtes:diabolū ſignificat h̄ cū miniſtris iudeis.

d C Iniquitas hic pro malicia vel maliuolētia accipiēda eſt. petm̄ vero ꝓ operatione ſceleris.q̄ oīno a dn̄o fuiſſe ꝓbant' extranea. Xp̄s em̄ mundanā vitā recto tramite cucurrit.nec illi vllo modo potuit obuiare iniq̄tas.q̄ actus ſp hūanitatis intoꝛquet. hoc em̄ ei erat dirigi. vn̄ venerat vt rediret

e Ly Ad patrem hic loq̄tur a quo ſe ī euangelio clarificari poſtulabat.⁊ vide. hoc eſt fac videri.vt credant me equalem tibi. De⁹ virtutuꝫ.i. angeloꝛuꝫ ⁊ hominum. Deus iſrael.hoc eſt animaruꝫ deum videntium

f C Intende nunc ad viſitandas omnes gētes.vt tibi ex gētibus copia creſcat.qꝛ ſterilitatem fidei in iudaico populo com periſti. Omnes gentes dicit.quoniaꝫ de vniuerſis gentibus domino adiuuante erant crediturī. Nō miſerearis.oſtendit illis eſſe miſerendū.qui puro ſtudio ſup.

k Letabit' iuſt⁹ cū viderit vindictā. man⁹ ſuas lauabit in
l ſanguine pctōꝛis. Et dicet hō ſi vtiqꝫ ē fructus iuſto. vtiqꝫ ē ds iudicās eos ī t'ra.

In finē ne diſpdas. Dauid.in tituli inſcriptōe quā do miſit Saul et cuſtodiuit domū ei⁹ vt interficeret eū.

C Xp̄s oꝛat ne ei inimici nocere preualeant. dicitqꝫ quēadmodū in fine ſecli cō uertendi ſint iudei. pro quibus ⁊ oratio mirabili pietate depoꝛmit'. Pſal.lviii.

a Eripe me de inimicis meis deus meus.⁊ ab inſurgentibus in me libera
b me. Eripe me de opātibus iniquitatem. ⁊ de viris ſan
c guinū ſalua me. Quia ecce ceperunt animā meā.irrue
d runt in me foꝛtes. Neqꝫ iniquitas mea neqꝫ peccatum meū dn̄e.ſine iniquitate cu
e curret direxi. Exurge in oc curſum meū ⁊ vide⁊ tu dn̄e deus virtutum deus iſrael.
f Intende ad viſitādas oēs

plicabūt. Licet oēs opantur iniquitatē. illis tñ pcendū eſt. q̄ ad xp̄m deuota mē‑ te ɔfugiūt. g ¶ Declarat̄ hic futura cōuerſio iudaici ppli. ⁊ ex eis ī finē mun di innūeros eē credituroſ. ⁊ q̄uiſſera tñ aliqñ ſalutifera ɔuer‑ ſione ſaluētur.

quē etiā ſuſceptorē ſuū eſſe noſcebat. R Preuenit illū miſcðia pr̄is. cū pri⁹ centurio eū ɔfeſſus eſt. quā ab inferis re ſurrexiſſe deū videret. Sȝ ⁊ multi pcutiē tes pectora ſua reuertebātur dicētes. ve re fili⁹ dei erat iſte.

R Et vſq; ad exituȝ vite ſue famē xp̄i dei patiūtur. ¶ Canis dict⁹ a canēdo. nā il‑ lius ɔſuetudo eſt. illa loca defendere: vbi ſe nouit alimoniā repire ita iudei iā ɔuerſi de‑ fendent ciuitatē. id eſt eccl'iam quā correctis p̄dicatorib⁹ circūibūt h ¶ Loquent̄ certe tūc in ore ſuo: qd̄ nūc h̄re nō merent̄ in cor‑ de. A ¶ Erit vti‑ q; in labijs eoꝝ gladi us celeſtis xp̄i dei. q̄ legitur bis acutus. ex vtroq; teſtō feriens.

¶ Quis em̄ cū pon dere pferendū eſt. q̄ſi null⁹ gentilis pene. q̄ oīno rariſſim⁹. q̄ eorū p̄dicatōem audiet. ſcȝ iudeoꝝ. qm̄ qñ ɔuertē tur iudi: pene Xp̄iani ex gentib⁹ antixp̄o ad herebūt. vt rariſſimus ſit tūc xp̄ian⁹. ex gēti‑ bus natus. i ¶ De gentibus q̄ in antixp̄i ſcelerata religiōe per‑ māſerint: irridendos eos pnūciat: q̄ predi‑ catōes rectas audire noluerint. Gentes. ⁊ in bono ⁊ in malo poni notiſſimum eſt Ipſas em̄ p nihilo hȝ dn̄s: qui eū crea‑ turarū oīm nō venerātur auctorē. Mos eſt ſcripture ſicut hic dicere p pte totum vt oēs gētes nō oēs ſ oēs incredulas ac cipias k ¶ Fortitudinē hūanitatis ſue dicit criſt⁹ pr̄is bñficijs applicandā. Ad te cuſtodiā mutata ſillaba ſignificat p te. Cuſtodiā fortitudinē meā: merito il li fortitudinē ſuā pnūciat deputandam:

gētes: nō miſerearis oībus
q̄ opant̄ iniquitatē. Dya
g pſal' Cōuertent̄ ad veſpe
rā ⁊ famē patient̄ vt canes
h ⁊ circuibunt ciuitatē. Ecce
loquet̄ in ore ſuo ⁊ gladius
in labijs eoꝝ qm̄ quis audi
i uit Et tu dn̄e deridebis eos
ad nihilū deducis oēs gen
k tes. Fortitudinē meā ad te
cuſtodiā: q2 deus ſuſeptor
meus: deus meus: miſcðia
l eius p̄ueniet me. Deus oſtē
dit mihi ſuper inimicos me
os: ne occides eos neqñ ob
m liuiſcant̄ ppli mei. Diſpge
illos in virtute tua. ⁊ depo
ne eos ptector meus dn̄e.
Delictū oris eorū ſermonē
n labioꝝ ipſoꝝ ⁊ cōprehēdan
tur in ſupbia ſua. Et de exe
o cratiōe ⁊ mendatio annun‑
ciabunt̄ in cōſumatione. in
ira ɔſumatiōis ⁊ nō erīt. Et
ſcient q2 deus dn̄abit̄ iacob
÷⁊:· finiū terre. Dyaps.

l ¶ De⁹ oñdit mi‑ hi. Scðm iā dicit mu‑ nus bñficij. vt etiā in‑ ter inimicos xp̄us ipſi us maieſtatl poſſit oñ di. vt de blaſphemis fiāt religioſi. Ne occi‑ das eos. p̄catur ergo ne gēs iudeoꝝ fundi‑ tus pereat. ſ magis er raſſe ſe ſatiſfactōe dig̃ ɔgnoſcat. m R Di ſperge illos. h̄ dictum eſt de iudeis. vt in to‑ to orbe diſpſi. ſic emē‑ dati nō ſupbiēt. vel in hac diſpſione ſcel⁹ ſu um penitēdo deplorēt n ¶ Delictum oris eoꝝ i. cogitationū in‑ ſanie fuerūt. qñ ɔſiliū fecerūt. vt neci trade‑ rēt dn̄m. Sermo q̄ȝ la bioꝝ deteſtabilis fuit qñ dicebāt. Re⁹ ē mor tis. Captos eos pſtat in ſupbia ſua. qñ vide rūt reſurgētē quē ſpu erūt miracl'a facietem o R Execrabātur dn̄m. cū eū filiū ioſeph fabri dixerāt. Innecte bāt etiā mēdaciū cum eū demoniū dicebant h̄re. Et nō erūt. i. non poſſunt pſeuerare in malicia ſua: ſed ī ea cōſument̄. ¶ Cōſumationē em̄ illam dicit qñ vnuſq̄ſq; patit̄: qñ memor pctō‑ rum ſe cruciat. Non erūt igit̄ vtiq; ſup‑ bi. ſed penitendo humiliati.

p ¶ Et ſcient. iudei cum fuerint perfe cta religione conſtituti: chriſtū eſſe domi nū iacob patriarche. quod primitus nō credebant. ⁊ dominū eſſe finium terre. id eſt catholice eccleſie toto orbe diffuſe. q̄ modo durato corde nō ſapiūt.

q ℭ Poſt īterlectōez ſcōi dyapſalmatis: venit ad terciū īgreſſuz. vbi ꝯuerſio iudeoꝝ ꝛ reſurrectio dñi oñdit. Canes h̄ ſignificāt p̄dicatores ex iudeis ꝯuerſos. vt paulū ꝛ alios. Ciuitas vo h̄ hierlm̄ ſignificat terreſtrē quā paul⁹ circūiuit p̄dicādo glioſe. ꝛ alij iudei mlti credētes. In ſupiore eīn diuiſiōe veſperā dixim⁹ finē ſecli ſignificare. ſ̄ h̄ initiū ſexte etatꝭ oñdit. qn̄ dñs veīt. ꝛ p⁹ ei⁹ reſurrectionē multitudo credidit iudeoꝝ r ℭ Ipi vo q̄ verā meruerunt hr̄e doctrinā diſpgēt ad mādūcādū cibū videlz ſpiritalē. vt ꝯuertant gētes ad fidē. ſic petro dictū ē in viſiōe Macta ꝛ māduca. Saturant doctores: qn̄ p̄dicatōes ſuas viderit ppl'os deſiderant aſſumere. Contra ieiuni murmurāt ſi vba ſua fructificare nō cōgnerint in mētib⁹ pfidoꝝ s ℞ Cātabat xp̄s. i. p̄dicabat fortitudinē p̄ris. quō cū ipo vicerit dyabolū. ℭ Mane exultabit. cum nox obſcura iſti⁹ ſcli trāſierit. qn̄ iam mīa dñi in remūeratōe ſctōꝝ eluceſcit. Ibi eīn ipe exultaturus ē tāq̄ rex ꝛ dñs. vbi ſuū ppl'm ī ſe gaudere ꝯſpexerit. p̄t etiā cantatio ꝛ exultatio iſta ad mēbꝛa mag's p̄ꝛie referri. Cātauit eīn xp̄s fortitudinem in petro. alijſq̄ apoſtolis ꝛ martyribus.

t ℭ Ipe xp̄us ſuſcipit qn̄ eccl'ia cūcta ſaluat. Tūc etiā eternū refugiū efficit xp̄s qn̄ iſta deſiderātiſſima vox audit Venite bn̄dicti p̄ris mei. ſ̄ ꝛ iā gratū ē refugium xp̄s. qn̄ tpe tribulatōis ꝯdonat.

v ℭ Repetit. frequent bn̄ficia. vt nob quēadmodū grās agere debeam⁹ oñdat. Suſceptor: hūanitatis nr̄e vbū ē. q̄ eaz in marie vgīs vtero ſibi ſociare dignat⁹ eſt. De⁹ me⁹. i. mīa mea. ibi eīn oīa ſunt bn̄ficia. ibi vniuerſa mūera deſignata.

q **Conuertent ad veſperā et famē patient vt canes: ꝛ cir**
r **cuibunt ciuitatē. Ipſi diſpgent ad māducandū: ſi vo non fuerint ſaturati ꝛ mur**
s **murabunt. Ego autē cantabo fortitudinē tuā: ꝛ exaltabo mane miſericoꝛdiā tuā.**
t **Quia fact⁹ es ſuſceptoꝛ meus: ꝛ refugiū meū in die tri**
v **bulatiōis mee. Adiutoꝛ meus tibi pſallā: q2 deus ſuſceptoꝛ meus es deus ÷ me⁹: miſericoꝛdia mea.**

ℭ In finē p his q̄ immutabunt in tituli inſcriptione. Dauid in doctrinā cū ſuccēdit meſopotaniā ſirie ꝛ ſiriam ſobal. ꝛ cōuertit iaob et percuſſit edom in valle ſalinarum duodecim milia.

ℭ Ppl's cōuerſus ad xp̄m oꝛat: vt poſt tibulatiōes q̄s ptulit deducat ad ipm.

Pſalmus. lix.

a **Deus repuliſti nos et deſtruxiſti ÷ nos: irat⁹ es**

Oratio

Omnipotens dñe cuius vtutē atq̄ mīaz matutino laudamus in tpe. q̄ fortitudinē te nr̄az oram⁹: ꝛ qm̄s. vt ab oī obſcuritate tenebꝛaruz eruti. matutīo lumine decoremur. Per.

ℭ Cōmutabunt aūt in finez. q̄ veterꝭ hoīs errore depoſito domino ſaluatori pura mēte famulāt. Tituli inſcp̄tio xp̄m ſignificat regē. In doctrinaz. i. xp̄ianā. Bella iſta q̄ ſequunt. hiſtoꝛia reguz cōpꝛehendit. ꝛ ſignificāt victoꝛias dñi ſaluatoris. q̄s ī toto mūdo de paganis agit ꝛ pfidis. quoꝝ vba iſte pſalm⁹ dictur⁹ ē. chꝛiſtus manu fortꝭ ꝛ deſiderabil'. nō ferro. ſ̄ cōuerſionis ſtudio. non p ignez viſibilē. ſ̄ per charitatis ardorez (q̄ mō diuinitas debellare ac vincere inuiſibilit ꝯſueuit) mūdū rebellē ſubegit.

a ℭ Ppl's iſte qui erat pfcis erroꝛib⁹ illigatus: repulſum ſe et deſtructū ſub gratiaꝝ actione cōmemorat. Cum dicit repuliſti. oſtendit ſe fuiſſe gratia dei reuocatū: ne in pꝛauis dogmatibus vita finiret. Iſta deſtructio ſic euertit. vt conſtruat. ſic deponit. vt erigat. Ideo merito ad gratiarumactionem venit iſta deſtructio. Iratus eſt qn̄ ſuperſtitiones eoꝝ ſubuertit. Miſertus cum eos ad cultum vere religionis adduxit.

b ꝛ miſertus es nobis. Com-
mouiſti terrā ꝛ conturbaſti
eā: ſana cōtritiões eius q̄a
c cōmota eſt. Oſtendiſti po-
pulo tuo dura: potaſti nos
d vino cōpunctōnis. Dediſti
metuētibus te ſignificatio-
nē vt fugiant a facie arcus
e Dyapſalma. Ut liberent̃
dilecti tui: ſaluū fac textera
f tua et exaudi me. Deus lo-
cutus eſt a ſancto ſuo: leta-
boꝛ et partiboꝛ ſicimā: ꝛ cō
uallem tabernaculoꝝ meti-
g boꝛ. Meus eſt galaad ꝛ me
us eſt manaſſes: et effraim
h fortitudo capitis mei. Iu-
da rex me⁹: moab olla ſpei
i mee. In idumeā extendam
calciamentū meū: mihi alie
k nigene ſubditi ſunt. Quis
deducet me in ciuitatē mu-
nitā: quis deducet me vſq̄

b ¶ Terra. vniuerſuz cetū peccātiū ſi-
gnificat. q̄ in aduētu dn̄i ɔmoti ſunt. qn̄
culturas ſuas coḡuert̃ do eē abomiabi-
les. Cōturbati ſūt. qn̄ int̃ doctrīas ſuas
alias audiert̃. Apphēdite diſciplinā ne-
q̄ n̄ iraſcat̃ dn̄s ꝛ pea-
tis de via iuſta. Sana
ɔtritōeſ ꝛc̄. Celeſti me
dico ꝑdūt̃ vulnera. vt
ɔtrit͛ medicia ſuccur-
rat. Iſta ē ɔtritio que
nos effic̄ fortiores. qꝛ
cōmota eſt. i. a ꝑoꝛe er
roꝛe trāſlata ē. vt tibi
dn̄o obediat q̄ an̄ ido
lis ſeruiebat.
c ¶ Oſidit em̄ dura ſi
delib⁹ iuſt͛ in iſto mū
do vt reddat in et̃nita
te ꝑcioſa. Uino cōpa-
ta ē xp̄⁹. in q̄ nō ē vici
oꝝ copia. ſꝫ cōpunctio
nis vbertas. q̄ i bono
ꝓpoſito ſtudiū nr̄e vo
lūtat͛ imutate effic̄ re
cta ſape dū ea cōplet̃.
d ¶ Dedit timētib⁹
ſignificatōez. qn̄ ꝑ ſcri
pturas edocuit in hoc
mūdo fideles m̄ltipli
ces paſſiōes ſuſtinere
facies arc⁹ diē iudicij
deſignat vbi noui ꝛ ve
teris teſti. q̄ſi duobus
lateris iugis oīs ppl̄s
iudicat̃. ſꝫ ille ab iſto
arcu ſagittā. i. ſnīaz n̄
ſuſcipit. q̄ ſe in hūili-
tate ɔfeſſionis deuote ꝓſtrauerit.
e ¶ Dep̄cat̃ iſte ppl̄s fidel̃. vt iā a tri-
bulatōibus liberatus dei xp̄tus tribulati
ones eius in alacritatez gaudij ɔuertat.
Et item precat̃ vt ſaluus fiat dextera. qꝛ
in ip̄a pte ſtatuēdi ſunt: q̄ ꝑpetua felicita
te gaudebūt. f ¶ Locutus eſt pr̄ in fi
lio. ſ. euangelicam veritatem. ꝑ quam ve
nit redemptio fideliū. Letaboꝛ. Iuſte le
tabat̃ pplus cui ꝓſpera locutus eſt dn̄s.
¶ Sicimā. ſamariaz ſignificat. diuidit
xp̄s ſicimā. cū aliā ptem ad beatitudinez
aliā cū infidelib⁹ ponit. ¶ Cōuallē ta
bernaculoꝝ metiebat̃. i. d̄ iudaica colle-
ctione hz nō minimā poꝛtōez in fide ca-
tholica. Cōuallis dicta. q̄ſi cauata vall̃.
g ¶ Galaad īterp̄tat̃ aceru⁹ teſtimonij.
Teſtes ei grece martyres dicūt̃. Aceru⁹
iſte teſtionij: magnā eē ſignificat martyꝝ
ɔgregatōz. Manaſſes
īterp̄tat̃ oblit⁹. meri-
to ḡ fidel̃ ppl̄s dic̄ illā
obliuionez ſuā eē q̄ e-
rat d̄ abolitōne ſcelerꝝ
vētura. Effraī fructifi
catio dr̄. q̄ ē fortitudo
capitis mei. i. dn̄s ſal-
uatoꝛ. q̄ nob̄ ɔtulit co
pioſiſſimū fructum. in
paſſiōe ꝛ reſurrectōe.
qꝛ niſi ḡnū frumēti ꝛc̄
vſq̄ multū fructum af
fert. ¶ Uniuerſa h̄
de gētiū vocatiōe di-
cunt̃. q̄ꝝ diuerſe xp̄tu-
tes. ſb̄ ſingulorꝝ noīm
īterp̄tatōe intelligēde
ſūt. h ¶ Iuda. xp̄m
ſignificat. ꝛ cū exulta
tiōe dicēdū ē. iuda rex
me⁹. qm̄ hec ē fideliū
gl̄ioſa ɔfeſſio. Moab
ꝑ gētib⁹ ponit̃. vn̄ cō
gregādā ꝑdicebat ec
cleſiaz. Per ollā ſpei
tribulatio ſignificat̃.
quā in h̄ ſcl̄o ſci ſuſti-
nēt. q̄ ad ſpē vite et̃ne
dn̄o ꝑſtante poꝛrigit̃.
vt paulus ait. ſpes āt
nō cōfundit. Olla xp̄o
hic in malaz ptem po
nit̃. eo ꝙ in ſenſu prauo velut vnda de-
coctionis exeſtuat. ſꝫ decoctis peccatis ꝛ
exuſtis conuertetur nigredo olle.
i ¶ Idumea. interpretat̃ ſanguinea
vel terrena. ac ſi dicat. in iſtos tales extē
dam calciamentum. i. predicationē euā-
gelij. Mihi alienigene ſb̄diti ſunt. ſ. xp̄o
ꝛ eccl̄ie. k ¶ Exclamat ppl̄s fidelis
ad dn̄m. q̄s deducet me in ciuitatē muni
tā. i. futurā hierl̄m. niſi tu ſolus d̄s. q̄. ſic
munita ē: vt nulla vlterius ꝑſecutōe qua
ciat̃: q̄ eā te duce ingredit̃. Quis dedu
cet ꝛc̄ ipe. ſ. d̄s. Deſiderat em̄ eccl̄ia illos
ppl̄os ſibi applicari q̄ adhuc nō meruert̃

eſſe pfecti. vt cōpleto nūero pdeſtinatoꝝ ſit ad eťna gaudia ťreni cū ſcis puenirēt l ℂ Dicēdo: nōne tu ds. oñdit de q̄ ſuperi⁹ dicebat. ſolū eſſe euz q̄ deduceret. ꝛ illū ſolū creatorē debere nob̄ eē ꝓpitium Dicit autem. q̄ repuliſti nos. i. a malo ꝓhibuiſti ne in nr̄a voluntate ꝟſaremur erronei Nō egredieť ds in ꝟtutibus nr̄is. i. cū ita nos ſtus in pñti ſcl'o defēdas ab aduerſarijs noſtris. vt tñ forť nos diuerſ afflictōib⁹ ad ꝓbatiōez nr̄am affligamur. eſtimāt inimici ꝙ nō egrediarť in ꝟtutibus nr̄is. Quis in mēte nos ꝟtuoſe ꝓtegas m ℂ Orat eccl'ia. vt de tribulatiōe iſti⁹ mūdi quā iugiť ſuſtiebat dñi ſibi ꝓueniret auxiliū. sciēs tāto illic amplius vnūquēꝙ ꝯſolandū. quāto hic ꝓ ei⁹ noīe fuerit vehementť afflict⁹. Et vana ſal⁹ hoīs ſalutem pſtare nō pōt hoī. niſi ſol⁹ ds. idoꝙ ſperare nō dꝫ hō in hominem. n ℂ Ipſe in deo faciet ꝟtutē. q̄ in mādatis ei⁹ iugiť pſeuerās. dyabolicas tētatiōes xp̄o miſerante calcauerit. Ad nihilū q̄ppe pducit inimicos fideliuz. qm̄ delet eos de libro viuētiū. vbi ſi bi videbantur ſcripti elati. Orō.

i in idumeā. Nonne tu deus qui repuliſti nos. ꝛ nō egredieris deus in virtutib⁹ noſtris. Da nobis auxiliuz de tribulatione. et vana ſalus hominis. In deo faciemus virtutē. ꝛ ipſe ad nihilū deducet tribulantes nos.

In finē in hymnis dauid ℂ Vox eccleſie petētis vt ſub alaꝝ xp̄i velamine ꝓtegatur. Pſalmus. lx.

a Exaudi deus depcationez meā. intende orationi mee. A finibus terre ad te clamaui dum anxiaretur cor meū. in petra exaltaſti me. Deduxiſti me qr fact⁹ es ſpes mea. turris fortitudinis a facie inimici. ÷ Inhabitabo in tabnaculo tuo in ſecula. ꝓtegar in velamēto alaꝝ tuaꝝ. Dyapſal.

b

c

d

e Quoniā tu deus me⁹ exaudiſti orōnē meā. dediſti hereditatē timētib⁹ nomē tuū

f Dies ſup dies reg̅ adijcies

laudē decātat ppl's xp̄ian⁹ a ℂ Depcatio: aſſidua ē cōiſꝙ do ꝛ hoī ſupplicatio Orō vo ē quā ſcē trinitati iure ꝓſoluim⁹ illā poſtulauit intēdi. i. ꝓſpici a dño atꝫ miſeri. b ℂ Clamat ꝯgregatio ſcā a finib⁹ ťre. I id ē. q̄tuor ptib⁹ mūdi ℂ In q̄b⁹ oīpotēť dei eccl'a ꝯſtituta ē. In āxietate cordis. qñ enixi⁹ orať ꝛ clamať ad dñm. ſ. cū pielitāte aīa: aīe neceſſaria remedia poſtulātur. Petra ſignificat xp̄m. i hac petra ſe exaltatū eē ꝓnūciat: in q̄ oīs edificat⁹ ē xp̄ian⁹ c ℂ Deduxiſti me. in illā. ſ. futurā reqem quaz beatus ſuis dñs polliceť. Cā etiā reddiť q̄re ſit ductus ad pmium. qr poſuit ſibi ſpem dñm. Turrť etiā dñm ſignificat. turris em̄ ciuitatť muros defendit. ꝛ irruētes hoſtes ex alto vulnerat. Sic virtus dñi: ppl'm ſuuz defendit. pugnat vo ꝟbo nō ꝑlio. ꝛ turris illa ꝟtutibus plena ē: nō gladijs. d I Inhītabo vtiꝙ in illo tabernaculo: in q̄ ſine fine māſuri deū iugiter ꝯtemplemus. ℂ Merito ergo ꝓtectio dñi alis cōpata ē q̄ nec ſbiectos onerāt ꝛ leſionē omis ꝯ̄rietatis emendāt e ℂ Cur in velamen

Clementiſſime domine: ſalua ſupplicem populum auxilio dextere tue: ꝛ dum ad fructum boni operis in tribulationibus exercitatur: tua ſemper gratia conſoletur. Per.

ℂ In finē. xp̄z ſignificari iā notū ē. In hymnis: grecū vocabulū ē. iterp̄tatur q̄ in laudib⁹. qr tot⁹ pſalm⁹ xp̄i p̄conia pſonat. Dauid āt ipm̄ xp̄m ſignificat. cuius

to alaꝝ dñi leteť oñdit. ſ. qm̄ eius exaudita eſt orō. Hereditatem dediſti. ſignificat futuri ſeculi regnū. hec nō habet finē ꝗ cū ſemel ſuſcepta fuerit nunq̄ȝ a nobis mutatōe aliqua diſcedit.

f ℂ Dies eťnitatē ſignificat ſaluatorť qui vere rex nr̄ dr̄. qm̄ ab ipo regimur. I Adijcienť etiā anni regis huius ꝛ dies inť iſtas generatōes vſq̄ȝ dum con-

gregatis electꝭ ⁊ ſupplātatꝭ inimicꝭ. tra-
diderit regnū dō prī: ſiſꝰ cū ipſo regnās ⁊
cū ſctis. ¶ Uſqꝫ ꝗ in diē generatōis ⁊
generatōis. i. vſqꝫ ad eťnū vnū diē in gľa
dei. q̄ ē dies. ad quē oīs generatio hoīuꝫ
ordinate facta eſt

eſt dō. q̄ ſp hūiliť illō agit qō ad eiꝰ man-
data ꝯguerit ptiere. ac preť eū nihil altō
mēs btā ꝯcupiſcit. Ab ipſo em̄ ſalutare
meū. i. vnigenitꝰ filiꝰ q̄ recte credētibꝰ ſa
lutarꝭ dīr exiſtit b ¶ Nā ⁊ ipe ds meꝰ

g ℟ Permāebit in-
eťnū. ſ. pplꝰs ſcūs in
btītudine. nullo iā in
eo mortꝭ dūio dn̄ante
¶ Miſericordiā q̄s
req̄ret. ibi mīa nō req̄
riť vbi nullus ē miſer
ibi nec ꝟitas: vbi cū-
cti deū videbūt. Nul-
lus ſiq̄dē eoꝝ idignꝰ
erit bonoꝝ taliū. cū in
eťnū poſſideāt reg̃ ce-
loꝝ. Negatiue igiť le
gēdū ē q̄s req̄ret. q. d.
nullus. b ¶ Sic ſi-
gnificat ita. queādmo
dū in ſubſeq̄ntibꝰ de-
clarat. Pſallere eniꝫ
ſp dič pplꝰos btōꝝ. ſu-
perno nomi: nō breui
tpe. ſꝫ in ſclm ſcli. Uo-
ta etiā ſua ſe dn̄o red-
dere ꝓmittit. vt ei eť-
nas grās ſp exoluat.
De die in diē: ſignifi-
cat ſp. vt ⁊ h̄ vota nr̄a
reddamus. ⁊ ibi lau-
des cātemus dn̄o ꝑpe
tua hilaritate. Oro

Nxietatū nr̄aruꝫ
miſericordiſſime
ꝯſolator ds. ꝓtege fa
miliā tuaꝫ a facie ini-
mici. vt a te turre for
titudīs ꝓmunita. iha
bitare tabernacľa me-
reať eterna. Per.

annos eius vſqꝫ in diē ge-
nerationis ⁊ generationis.
g Permanet ineternū in cō-
ſpectu dei: miſericordiā ⁊ ve
ritatē eiꝰ q̄s requiret ÷ ei:·
b Sic pſalmū dicā noī tuo in
ſeculū ÷ ſeculi:·: vt reddā
vota mea de die in diem.

In finē ꝓidithun ps. da
uid. ¶ Uox cōuerſi dicē
tis animā ſuā deo eſſe ſub-
iectā. monentiſqꝫ errantes:
vt magis in dn̄o q̄ꝫ in cadu
ca huiꝰ mundi felicitate cō-
fidant. Pſalmus. lxi.

a Onne deo ſubiecta
erit aīa mea: ab ipſo
em̄ ſalutare meū Nā
b ⁊ ipe deꝰ meꝰ ⁊ ſalutaris me
us ſuſceptor meus non mo
c uebor ampliꝰ. Quouſqꝫ ir-
ruitis in hominē: interficitꝭ
vniuerſi vos: tanq̄ꝫ parieti
inclinato ⁊ macerie depulſe
d Uerūtamen p̄cium meū co
gitauerunt repellere: cucur

nūc deū īuocat quē ſu
periꝰ noīauit ſalutare
Ne crederes āt miorē
eē filiū prī dič ipſe eſt
ds meꝰ. Repetit ſalu-
taris meꝰ. ſalꝰ em̄ xp̄s
eſt hūani generiſ. q̄ in
adā pierat. ℟ Ad-
didit ſuſceptor meꝰ in
eťnitate. ſ. iō nō mouē
bor āpliꝰ. qꝛ poſtq̄ꝫ fe
licivīſiōe fruar cadere
non timebo. Nec hꝫ q̄
currat āpliꝰ: niſi vſqꝫ
ad deū. c ¶ Roq̄ť
em̄ pplꝰs dei ad ꝑſecu
tores xp̄ianoꝝ. q̄ꝫdiu
agmīe facto ſup hoīeſ
innocētes irruitis.
℟ Addidit. īterfici-
tis vniuerſi vos: qꝛ q̄
volūtatē hꝫ occidēdi
hoīeꝫ. etiā ſi ñ ꝑcuſſe-
rit: occidit. ¶ Aptiſ
ſima ꝯpatio. pies icli
natꝰ q̄ꝫuis nō moueať
tñ occūbit. qꝛ in caſū
vergit q̄cq̄d a ſolidi-
tate ſua fuerit iclīatū
⁊ macerie dpulſe. q̄ fa
cile in ruinaꝫ cadit. ſi
fuerit aliq̄ ipulſiōe q̄ſ
ſata. ℟ Ita homici
de cū recte ſitis crea-
ti. ad ruinam ꝓni feri
mini. naturaliſqꝫ ī vo
bis ſenſus ꝟſus eſt.

¶ Iidithun īterpretať tranſiliēs eos. i.
amatores ſeculi huius. q̄s miles chriſti
ꝯtēpta mūdi voluptate tranſcendit. ⁊ in
dn̄o ſpe firmiſſima ꝑmanebit. talis em̄ ꝓ
mittit finem. i. dn̄m xp̄m. Sequiť q̄ꝫ pſal
mus hoc eſt ꝓbabilis vita que reguľ do
mini obſecūdat. i. obedit.
a ¶ Nōne: ꝟtēdū ē vt planius fiat. di-
camus em̄. nōne dō ſb̄dita erit. Subditꝰ

¶ Eſt autem maceria: ſicca ſaxoꝝ con-
ſtructio. que ſine aliquo ligamine impen
ſo in altum ducta componiť.
d ¶ Iſte ꝟſus reſpicit ad iudeos ⁊ ad
fictos chriſtianos. Cogitabāt īfideles re
pellere chriſtū. q̄ ē caput ⁊ preciū eccľie.
q̄ñ ne puro corde colereť ſacrilegis do-
gmatibꝰ obuiabāt. Tūc ſcūs vir curſū vi
te ſue in ſiti ſterilitatꝭ ꝑagebat. qꝛ īueīre
nō potat. quē ſacra doctrīa potaſſet. Se

ri in ſiti: oꝛe ſuo bñdicebant
⁊ coꝛde ſuo maledicebant.
e Dyapſalma. Uerūtamen
deo ſubiecta eſto aīa mea:
quoniā ab ipo patiētia mea
f ÷Quia:· ipe ÷deus meꝰ:·
⁊ ſaluatoꝛ meꝰ adiutoꝛ meꝰ
g nō emigrabo. In dō ſaluta
re meū ⁊ gloꝛia mea: deꝰ au
xilij mei et ſpes mea in deo
h ÷eſt:·. Sperate in eo oīs
cōgregatio ppli: effundite
corā illo coꝛda veſtra: quia
deꝰ adiutoꝛ nr̄ ÷ineternū:·.
i Dyapſal. Uerūtamen va
ni filij hoīm: mendaces filij
hoīm in ſtateris vt decipiāt
ipi de vanitate in idipſum.
k Nolite ſperare in iniqtate ⁊
rapinas nolite cōcupiſcere
diuitie ſi affluant nolite coꝛ
l apponere. Semel locutꝰ eſt
deꝰ, duo hec audiui: qꝛ po/
teſtas dei ⁊ tibi dñe mia: qꝛ
tu reddes vnicuiqꝫ iuxta
opa ſua. ¶ Pſ. dd. cū eēt in
deſto idumee. ¶ Ecclia

quiſ ſitis cā. Bñdicebāt oꝛe ꝗ legē falla cie emēdatōe ptrāſeūt. ⁊ nō ſꝫ opibꝰ. de/ mōſtrāt qd oꝛe ꝓnūciāt. Coꝛde eñ male dicebāt: ꝗ ſcripturas ſctās. viciōſe intel ligebāt. e ¶ Nūc repetit ꝓpha. qd ſu periꝰ dixit aīam ſuam deo eē ſbiectā. vt ipſa repetitio mēti nr̄e cre/ dulitatē infigeret. Pa tiētia qppe nr̄a xp̄s ē. ꝓpter quē ⁊ aduerſa li bēter patimur. ⁊ ſuſce pte regl'e obſeruatōne gaudemꝰ. f ¶ Su periꝰ xp̄m patiā noīa uit. nūc iteꝝ dicit deꝰ meꝰ. ⁊ ſalutaris meꝰ. qꝛ reuera aīe ſue ſalu/ tem. iā tūc ꝑ incarnan dū verbū ꝓuenire no ſcebat. Nō emigrabo. ſcꝫ de hac crudelitate quaꝫ teneo: vel ſuaſu malo veſtro vel perſe cutione
g ¶ Congeminat in deo ſalutē eſſe. non vt gētiū dijs ppetuam moꝛtē. Et glīa mea. vt nō ſolū ſalus ſꝫ etiā il/ lic reddidiſſe ſit glīa. Deꝰ auxilij mei ne ſi/ bi aliqd deputaret hu mana infirmitas. Di/ xit poſtremo: ſpes mea in deo ē. vt ⁊ illa ꝑteri ta ꝗ pcepat dño depu/ taret. ⁊ futurā ſuā bti tudinē ipſi applicaret h ¶ Spare in eo. i. in illū. ſ. quē ſibi ⁊ de/ um ꝓfeſſus fuerat ⁊ ſa lutē oīs ꝯuētꝰ plebis Effūdit aū dñm coꝛ ſu um. qui peccata ſua vberrimis lacrimis confitetur. Coꝛ aliter effundi nō poteſt: niſi creberrimo imbꝛe lachꝛymaꝝ.
i ¶ Uerūtamē dicit. vani filij hominū vt viciū ſuū ꝯgnoſcens hūanitas: ad au ctoꝛē ſalutis celeri ſupplicatiōe feſtinet. Uani eteñ hoīes dicūtur ad ꝯpationem ſupne veritatis. Mēdaces illos tangit. ꝗ ſtateris iniqs emētiū decipiūt ſimplici tatē: vel illos notat ꝗ ſanctitatis ſiꝃatio/ ne decipiūt. Ut decipiāt. poterāt eñ non decipe ſi eoꝝ neqcia poſſit dephendi In idipm. ſ. in eqtate. quā falſo hr̄e eſtiman tur cū iuſti etiā credūtur. k ¶ Docet eñ viciatos ne ſpare debeāt vbi fructꝰ bo/ ni deſiderij nō pt inue niri. Dic etiā ad pau/ peres. ꝗ neceſſitate vi ctus furtiuū aliqd cō/ cupiſcūt. ⁊ rapinaſ no lite ꝯcupiſcere. nō eñ pōt crimē rapine indi gētia tollere. nec ꝗ vi dicte ſbiacet culpā ex/ cuſare. Nunc redit ad diuites dicēſ. Diuitie ſi affluāt Merito ergo ꝑcepit diuitibꝰ coꝛ nō apponere ⁊ ꝗ poſſidēt nō amare. cū paulꝰ di cat. nō ſpare ī incerto diuitiaꝝ ſꝫ in deo viuo l ¶ Locutꝰ eſt fre/ quēter pr̄ibꝰ nr̄is deꝰ ſꝫ ſemel locutꝰ eſt filio ſuo dicēs. Filiꝰ meus es tu ego hodie genui te. ſꝫ ei nulli alteri pa/ trē fuiſſe locutū mani feſtū eſt. Duo hec au/ diui ī euāgelio. Ptā/ tē habeo ponēdi aīaꝫ meā. ⁊ iteꝝ ſumēdi eā Seqtur illud ſcōm. et tibi dñe miſcdia. ſbau diēdum placet vtrūqꝫ deitatꝭ eſt. vt ſcꝫ miſe/ ricoꝛdiꝭ poſſit ⁊ potē/ ter miſereatꝭ. Et vt ſꝫ de xp̄o dictū plantꝰ in telligas. ſeqtur tp̄s iu dicij. Quia tu reddis pr̄ nō iudicat quēqꝫ. ſꝫ oē iudiciū dedit fi lio. Oñdiꝭ ꝗ ex iſtꝭ tribꝰ xp̄o attributꝭ. ſ. locutōe ſinglari ⁊ ptāte ⁊ mīa ſilr iudicio eū vnū eſſe veꝝ cum patre deū. Orō

Ubde tibi dñe aīas nr̄as: qm̄ tu es patiā vera. vt renuētes incerta diui tiaꝝ. te ſolū ꝯtēpta oīm mūdana vanita te ſequamur. Per dominū.

¶ Idumea eñ locꝰ ē vbi dauid fugiēs

pſecutionē ſaulis ibi latuiſſe cognoſcit. Idumea interptat terrena. ꝛ ſignificat terrenos act⁹. q̄ bonis ſpūalib⁹ oīno nudati ſūt. a ℭ Deꝰ deꝰ meꝰ. In iſta repetitōe venerādi noīs: affectū pie deꝑcatiōis oſtēdit. Ad ipm vigilat: quotiēs īmūdi ambitōe dormitur. Addit diluclo: qn̄ dn̄ice reſurrectiōis tēpus eluxit. vt tunc laudes caneret qn̄ genus hūanū exēplo ſue reſurrectionis animauit. b ℭ Sitit ꝙ aīa fideliū deū. qn̄ mādata eius ꝛ ꝟtutes exīmias ꝯcupiſcit. ꝛ ipm ꝺſiderat videre a quo bonoꝝ oīm fluētia cōſtat emanare. 1. Ideo multiplicit caro deū q̄rit. qꝛ multis afficit iniurijs. c ℭ In terra deſerta ſicut titulus dixit. i. indigētia huiꝰ mūdi. ꝛ ſterilitate ieiuna In inuia. qꝛ mūdus in ſe nō habet viā niſi dn̄m ſaluatorē. qui iter ē cecoꝝ Et inaquoſa. i. arida atq; infertili. vt merito eiꝰ aīa nimia ſiccitate dureſcat. Vn̄ ꝑ hec tria noīa mūdi iſtiꝰ neceſſitas indicatur. Tūc ſe appuiſſe dicit ſctā eccleſia in ſctō fideliq; ꝓpoſito. qn̄ criſtū verū deū eſſe ꝯgnouit. Dicit ꝟo apparui tibi. vt viderē virtutem ꝛ glīam tuā. qꝛ nemo veritatē videt niſi deo prius apparere potuerit. Nā ſi ſol iſte videre nos facit qn̄ nobis fulſerit. q̄tomagis virtus diuina (ſine qua nec accipe nec tenere aliq̄d boni poſſumꝰ) videre ſe facit ſi ante nos illūinans ſibi appere faciat. d ℭ Miſcdiā dic. ꝑmia dn̄i q̄ ſctis ſuis ꝑmittit larga pietate q̄ lōge melioꝛ ē vita pn̄ti. Labia mea laudabūt te. poſt bn̄ficia q̄ ꝑmiſit: deuote laudis obſequiū polliceē. qd̄ deo nouerat eſſe grauiſſimū.

desiderās dn̄i videre virtutē. agit grās qꝛ ſub ꝓtectione dn̄i: ꝓcellas mūdi euaſit

Pſalmus. lxij.

a Eus deus meus: ad te de luce vigilo. b Siti/uit in te aīa mea. q̄ multipliciter tibi caro mea. c In ✱ terra ∸ deſerta ꞉ inuia ꝛ inaquoſa ſic in ſancto apparui tibi vt viderē virtutē tuā ꝛ d gloriā tuā Qm̄ melioꝛ ē miſericoꝛdia tua ſuꝑ vitas. e labia mea laudabunt te. Sic benedicam te in vita mea: ∸ ꝛ ꞉ in noīe tuo leuabo ma f nus meas. Sicut adipe et pinguedine repleat anima mea: ꝛ labijs exultationis g laudabit os meū. Sic memoꝛ fui tui ſuꝑ ſtratū meū. in matutinis meditaboꝛ in te quia fuiſti adiutoꝛ meus h Et in velamento alaꝝ tuaꝝ exultabo. adheſit aīa mea poſt te. me ſuſcepit dextera

ℌ Miſcdia tua vitā pſtat etnā: vita pn̄s ſepe moꝛtē opat. ℭ Vel melioꝛ ē mīa tua q̄ vite. i. mōi viuēdi q̄tūcūq; ſcti. qꝛ nullꝰ ſua ſcitate ſaluari poſſꝫ ſi mīa deeſſꝫ di e ℒ Bn̄dicē em ī vita ſua pfctē deū q̄ bonis opib⁹ ī hac luce ꝟſat Leuat manus ſuas in noīe dn̄i q̄ opibꝰ ſctis īſiſtēdo tēſis manibꝰ oꝛat dn̄m. vt ipſa oꝛō deſignet effigiē ſancte crucl f ℒ Adipes ſūt viſceꝝ craſſa velamīa q̄ intna iecorl opiunt Piguedo ꝟo ē ſagīa ti pecudis nutrita cib obeſitas. iſta fuerīt apta ſacrificijs oli. ꝟ Piguedo aīe dinaꝝ rerū ſcīa ē. ꝛ recta fides ac incōcuſſa patīa ꝛc. vn̄ ſcti iſtiꝰ macies ſupat ꝛ labia exultatōis Sicca labia ariditate peccati. deū laudare non pn̄t. ꝟ cū piguedinē diuine mīe aīa ꝑceperit. labijs exultatōis laudabit ℌ Hic oꝛōnis in patria exultatōes ꝛ leticia ſempitna ſunt. g ℒ Nā cū dic eccīa ſic mēoꝛ fui tui. oñdit ſe recoꝛdatōem dn̄i ſꝑ habuiſſe. nec oblitam fuiſſe ī rebꝰ ꝓſperl qn̄ ſolēt hūana coꝛda collata bn̄ficia ī mēoꝛia ñ hr̄e. Per ſtratū ꝟcat q̄etē vbi ſolemꝰ coꝛpoꝛa nr̄a ī ſomnos remittē. In matutis etiā fidel vigilat. q̄m nec ī ꝓſperl ſuiſ potērit obliuiſci lucl auctoꝛē. In picul fuit adiutoꝛ qn̄ fuit ī inuio dſerto b ℌ Et ī velamēto. i. ī ꝓtectōe celeſt auxilij ſe dicit eccīa exultare ℭ Et ſe adheſiſſe dn̄o dic. vt nūq; recedat a bono ꝓpoſito Dextera pr̄is: xp̄s ē dn̄s, qui ſuſcepit eccliā alarū ſuarum velamēto ꝓtegendā,

i Iꝭ ¶ Ipſi ꝟo: hoc ē. inimici. inuano ꝗſierūt aīaȝ xp̄i: qñ falſis crimib⁹ ſāguinē ſe effūdere decreuerūt. ¶ Sequit. q: nō ad celos euecti ſūt. ſ; deorſū eos viſcera t̄re abſorbuerīt. Tradita ē in man⁹ gladij gens iudea. qñ eā p̄ncipes romanoꝝ veſpaſian⁹ ⁊ tyt⁹ cede incēdioq; vaſtabant. Iudei q; celeſtia credere nolētes ptes vulpiū facti ſūt: dū ſe doloſis ⁊ fraudulēt; p̄ua volūtate ꝯiūxerūt. aut in taliū ptātē redacti. ſiue cuȝ ī hieroſolymitana vaſtatōe cadauera eoꝝ eſce fuerūt vulpiū: ferarūq; reliquaꝝ. k ¶ Regē. dic̄ ſaluatorē. ipe em̄ rex ietnū qui letabit in dn̄o do p̄re. Adiecit. laudabūtur oēs: cū laudāt xp̄ȝ ſci dei: ipi fiūt ſine dubitatōe laudabiles. q: non pñt laudes ei⁹ digne narrare. niſi q̄ ad pſalmam īdulgētie meruerunt ꝑuenire. Illi iurāt in eo: q̄ ei mētis obſequium iuiolabile ꝓmittūt. Iꝭ Obſtructū ē os iudeoꝝ ⁊ p̄rincipū ſacerdotū reſurgēte dn̄o ⁊ creſcēte teſtimonio veritatis. ¶ Et os oīuȝ iniqꝝ obſtruet in iudicio. ſ; in illo ſeculo. Orō. O te diluculo vigilantibus lumen largire ꝑpetuum auctor luc; eterne. vt te labia noſtra laudent. te vita benedicat. te meditatio matutina: glorificet. Per. ¶ Tituli hui⁹ ꝟba (ſic̄ ſepe dictū ē) referunt ad dn̄m xp̄m. q̄ ꝑ totū pſalmū locuturus ē. q̄ ſextus eē cognſcit hoꝝ q̄ paſſionē. reſurrectōezq; dn̄icā breui reuelatione ꝯtingūt. a ¶ Apte hūanitat; aſſumpte poſtulabat dn̄s xp̄s. vt ei⁹ exaudiat orō. qñ totis viribus petitur. qđ ꝑ/

i tua. Ipſi ꝟo inuanū queſierūt aīam meā: introibūt in inferiora terre: tradentur in manus gladij partes vul/ k piū erūt. Rex ꝟo letabitur in deo: laudabunt oēs qui iurant in eo: ÷ quia obſtructū eſt os loquētiū iniqua:·

¶ In finē pſalmus dauid.

¶ Xp̄us ꝑ totū hunc pſal. de ſua paſſione loquitur.

Pſalmus. lxiij.

a Exaudi deus orationē meā cū deprecor: a timore inimici eripe aīam me b am. Protexiſti me a couentu malignantiū: a mltitudi c ne opantiū iniqtatē. Quia exacuerīt vt gladiū linguas ſuas: intenderūt arcū rem amarā: vt ſagittēt in occul d tis immaculatū. Subito ſagittabūt eū ⁊ nō timebūt firmauerūt ſibi ſermonē neq; e Narrauerunt vt abſconde:

deſſe ſentit. A timore inimici. i. iudei. Iꝭ Al' diaboli ſuos fideleſ eripi poſtulabat. b ¶ Protect⁹ ē plāc a ꝯuētu iudeoꝝ. q: dū illi eū crederēt cōit mori. ei⁹ reſurrectōis gl'ia ꝓbant eē ꝯfuſi. Protect⁹ ē itaq;: q: malignorū īſidias potētie ſue ꝟtute ſupauit. A mlti tudie dixit. vt actū exp̄meret paſſiōis. ſupi⁹ em̄ dixit. a ꝯuētu malignantiū. qđ ad ꝯſilia p̄t rferri. h āt ad actū eoꝝ. iō dixit. opantiuȝ iniqtatē. c ¶ Iam reddit cā cur ꝓtectus ſit ab opantib⁹ iniqtatē. nā q̄tū illi linguas ſuas velut mortiferū gladiuȝ exacuerāt. tm̄ eoꝝ iiqtas frāgebat ⁊ eis mag; nocebant q̄ xp̄o. etem̄ mos eſt peccantiū. vt p̄mū ſibi noceant q̄ alteꝝ ḡuare feſtināt. Liguaſ exacueiūt qñ voce vna dixerīt Crucifige. Intēderū t arcū. i. īſidias occltas O res amara ⁊ oi felle deterior Cōuiuā ad ꝓditōeȝ. diſcipulū ad necē. ꝯſuatorē pecūie p̄mio pecūie fuiſſe corruptū. In occlt; ſic accipiēdū ē vt iudei putarūt: ceteꝝ act⁹ eoruȝ occult⁹ eē xp̄o nō potuit. q̄ freq̄nt añ p̄dictus ē q̄ fieret. īmaculati dicunt etiā q̄ abluti a pctīs dei ſunt mīa. ſ; ꝟe īmaculat⁹ ſolus xp̄s ē. q̄ nullā maculā ꝯxit. d Iꝭ Subito. q̄ſi inuiſi vel ex īp̄rouiſo. ¶ At iudei demētiſſimi putauerīt. Qđ ꝟo dixit. ſagittabūt ⁊ ñ tiebūt. oñdit maligne volūtat; velocē effectū. Firmauerīt ſibi qñ dixerīt. reus ē mort;. ſiue ſanguis eius ſup nos: ⁊ ſup filios nr̄os e ¶ Cōſuetudo peccātiū ē. vt q̄ dolum parat: hoīem ſe putat fallere poſſe. ſic iudei ꝯfuſi xp̄m tm̄mō hoīem putātes ma/

Kgnitatē ſuā nō credebāt agnoſci ab illo cui cūcti patēt. f ℂ Scrutati ſūt iudei iniq̃tates q̄s vtiq̄ ṗtermittē debuiſſent. dū nullū ibi fructū ſue ſalutꝭ poterāt īue nire. Dixerūt em̄. Si dimittim⁹ eū ſic ve-niēt roma. ⁊c̄. Defece rūt. qꝛ ſp̄ in cogitatōe deficiūt. q̄ ad res peſſi mas pueīre ꝯtēdunt. g ℂ Cor em̄ altū eſt tūc. qn̄ hō celeſtia co-gitat. ⁊ t̄rena deuitat Iſte nō defic̄ ſic ille q̄ ſcrutabat̄ ſcrutinio. ſꝫ magis magiſq̄ creſcit qꝛ in ei⁹ corde exalta-bit̄ d̄s. nō in ſe: deus em̄ in eo grandeſcit. q̄ ſanctitate creſcit.

h ℞ Paruuloꝝ ſa-gitte. ſ. inania tela ſūt. q̄ ſtudio ludēdi fragileſ cānas iacere ꝯſueuerūt in modū ſagittaꝝ. Sic iudeoꝝ vota inefficaci malignitate ſeuiſſima nō itulerūt flēdā mortē ſꝫ glⁱoſiſſimā paſſionē ℞ Infirmate ſūt lin gue. qꝛ nullā cepit ſta bilitatē elocutio eoꝝ: ſꝫ dolus eoꝝ reddidit eos infirmos.

i ℂ Cōturbati ſūt ex illis q̄dā credētes. qn̄ venerūt ⁊ dixerunt ad apl̄os. Quid faciem⁹ viri frēs. ⁊ timuit oīs hō. Dic̄ totū ꝑ pte. vt oīs intelligat̄ q̄ iudi-ciū dn̄i futuꝝ formida bat: timuit. qꝛ iudiciū futuꝝ ſibi iminere for midabat.

k ℂ Annūciauerūt. ſ. glīam reſurrectiōis. ⁊ ꝓtora miracula q̄ fecit. Et facta ei⁹ intel lexerūt. ſ. eſſe diuīa. qꝛ talia īplere nō po terat hūana fragilitas. ℞ Cōpūcti em̄ corde intellexerūt: ⁊ intellecta alijs nūci auerūt: qui deū religioſe timuerūt

l ℞ Letabit̄ iuſt⁹. Sic em̄ ipi⁹ ꝓpē iſti

rēt loqueos: dixerunt quis
f vidébit eos. Scrutati ſunt
iniquitates: defecerunt ſcru
g tantes ſcrutinio. Accedet
homo ad cor altum: ⁊ exal
h tabit̄ deus. Sagitte paruu
loꝝ facte ſunt plage eoꝝ. et
infirmate ſunt ꝯtra eos lin
i gue eoꝝ. Cōturbati ſūt om
nes qui videbāt eos ⁊ timu
k it oīs hō. Et annunciauerūt
opera dei. ⁊ facta eius intel
l lexerunt. Letabit̄ iuſtus in
dn̄o ⁊ ſperabit in eo: ⁊ lau-
dabunt̄ oēs recti corde.

ℂ In finē p̄s. dauid ✱ can-ticū: ÷ hieremie ⁊ ezechie lis de populi trāſmigratiōe cum inciperent ꝓficiſci:.

ℂ Populus a pctō libera tus oratiotionē ſuam poſtu lat exaudiri. diūſas laudes dn̄i potentiāq̄ enuncians.

Pſalmus. lxiiii.

a E decet hymnus de-
us in ſyon: ⁊ tibi red-
det̄ votum ÷ in hieruſalē:
b Exaudi orationem meam:
ad te omnis caro veniet.

delitatē ſuā formidat. ita iuſtus ꝓpt̄ ſpē et̄nitatis ſue exultat in dn̄o. ℂ Recti corde ſunt q̄ ꝑ ſemitas dn̄i gradiunt̄ q̄ ⁊ dn̄m laudāt. ⁊ ab ipa v̄itate laudant̄. q̄d laudabili⁹ q̄ ab ipo audire. Uenite bn̄di cti. ⁊c̄.

Oro.

Utela oīuꝫ credē tiū d̄s. cuſtodi ec cleſiā tuā a ꝯuētu ma lignātiū. q̄ eaꝫ occl̄tis lacul̄ īpugnare nitūt̄ vt te ſalubri rectoq̄ retines intellectum iu ſtoꝝ meritis ꝑpetua ter colletet̄. Per.

ℂ In fineꝫ pſal. dd̄. v̄ba iā nota ſūt. Cātī cū ſignificat ꝓphetiaꝫ hieremie ⁊ ezechiel̄. q̄ ꝓphābāt de ppl̄o trāſ-migratiōis babylonie eos poſt. lxx. ānos in patriā eē redituros. ſi gnificat pplus rediēs a babylonia. eoſ q̄ mū di h⁹ ꝯfuſione dānata ad celeſtē hierl̄ꝫ veīre ꝯtēdūt. a ℂ Reuer ſa plebs ad dn̄m d̄ ca ptiuitate pctī. in ma-gnā exultatōeꝫ ꝓrupit dicēs. Decere hymnū ſolū deū. nō demonuꝫ turbas. nec alibi. niſi in ſyō. ℞ id ē. in ec-cleſia. ℂ Et redde-re optere votū ī hierl̄ꝫ nō ſic̄ ab īfidelib⁹ vo-ta reddūt̄ marti ⁊ ve-neri. ceteriſq̄ demoni bus. ſꝫ d̄o ſoli ī hierl̄ꝫ. id ē. ī viſiōe pacꝭ. in q̄ mãet ſp̄ fixa felicitas. b ℂ Ipe ppl̄s q̄ pri⁹ dixerat. te decet hym-nus. nūc ad dn̄m hym nica ſupplicatiōe ꝓclamat dicēs. exaudi orōeꝫ meā. rogatq̄ h̄ vt ei pcēt. ne ī futuro ſe dānaret. ℞ Oīs caro. ac ſi dicerꝫ. ad te ꝯuertet̄ oīs hō. ℂ Ul̄ oīs hō ad te in iudiciū veniet. recipiēs ꝓut geſſit. iō ro go vt h̄ parcas exaudiēs orōnē meā

c ℭ Preualerũt ꝟba iniquoꝝ: qñ pa
gani gentes ꝑſuaſerũt filijs ſuis. vt anti
quos ritus ⁊ ſacrilegia colerẽt Sed his
erroꝛibꝰ pietas diuina ſbuenit. qñ ſalu/
tẽ mũdo aduẽtu dñi indulſit. ⁊ eũ in cru
ce hoſtiã fecit. ꝑ quam
mũdũ ſibi recõciliauit
d ℭ Btũs eſt quez
dñs elegit. nec eã ele/
ctionẽ ſuis meritis tri
buit. Aſſumi ꝟo eſt: in
eterna reqͥe collocari.
I. Ergo q̄ ſe dignum
xp̄i electõe ꝓbuerit. in
habitat cũ aplı̃s ſctı̃s
in tabernaculis ſempi
ternis. e ℭ Reple
bimur. qñ ad mẽſuraz
nr̃am q̃ntũ poſſumꝰ ca
pe: potabimur. vt pau
lus. Unicuiqꝫ data eſt
grã ſm mẽſurã donati
onis xp̄i. I. Sãctũ
tẽplũ eſt hõ ille quẽ in
habitat plenitudo di/
uinitatꝭ ℭ Qõ di/
xit mirabile ad ꝓdictũ
virũ reſpicit q̄ in eqͥta
te iudicaturꝰ eſt mõm
I. Uel qꝛ mirabiliť
veritatẽ incredulis in
deis aperuit.
ℭ Põt etiã eccl'ia i
telligi ꝑ dñi templum
q̄ eſt mirabilis i ſctı̃s.
qui eqͥtatis ꝟtutibꝰ in
ſcrutabiliť ſũt ꝓditi.
f ℭ Salutaris nr̃
diciť deus q̄ humano

c Uerba iniquoꝝ ꝓualuerũt
ſuꝑ nos: ⁊ impietatibꝰ nr̃is
d tu ꝓpiciaberiſ. Beatus quẽ
elegiſti ⁊a aſſumpſiſti: inha
e bitabit in atrijs tuis Reple
bimur in bonis domus tue
ſanctũ eſt templũ tuũ mira
f bile in eqͥtate. Exaudi nos
deꝰ ſalutaris nr̃: ſpes oı̃m fi
nium terre et in mari lõge.
g Preparãs mõtes in virtu/
te tua accinctꝰ potẽtia: qui
cõturbas ꝓfundum maris
h ſonũ fluctuũ eiꝰ Turbabun
tur gẽtes ⁊ timebũt qui ha
bitant terminos a ſignis tu
is exitus matutini ⁊ veſpe
i delectabis. Uiſitaſti terrã
⁊ inebriaſti eam: multiplica
k ſti locupletare eam. Flumẽ
dei repletũ eſt aquis: para/
ſti cibũ illoꝝ quoniã ita eſt
l ꝓparatio eius. Riuos eius
inebria: multiplica genimi

tionẽ aplı̃oꝝ. profundũ maris. i. gẽtiliũ
corda. qui ſeculi huiꝰ (qđ mare diciť) ꝓ
funditas fuerũt. qꝛ ꝓfundius in errores
dimerſi fuerũt. Merito corde turbati ſũt
qñ deos ſuos cõticuiſſe cernerẽt Sonus
eoꝝ. i. dicta crudelia ꝑ
ſecutoꝝ q̄ fuerũt ſonꝰ
fluctuũ. i. ꝑſecutionuz
maris. i. mundi.
I. Uel ꝓfundũ ma/
ris eſt ꝓfunda ſecl'i i
ctãtia. h ℭ Turba
te ſunt gẽtes. qñ fide/
liſſimos videbãt ⁊ vi/
uos virtutes facere. ⁊
mortuos ſupplicãtiuz
vota complere. Time
bũt oẽs a ſignis tuis.
I. id ẽ a virtute cru
cis q̄ incredulis ſtul/
ticia erat. ℭ Siue a
ſignis. i. miraculꝭ aplı̃o
rum que prius nũq̃ vł
viderũt vel audierũt.
Exitus matutini ẽ. qñ
qͥs ex felicitate mundi
ad deũ ꝯuertiť. veſpe
re ſignificat merẽtium
triſtitiã. quaz vertit in
gaudium deus.
I. Per mane: leticia
ꝑ veſpam: triſticia in/
telligiť. A Dele/
ctat igiť. i. delectabi/
les fac̃ mane ⁊ veſpaz
dũ ⁊ ex ꝓſpitate ⁊ ad/
uerſitate ſctõs acqͥrit.
i I. Uiſitauit terrã
aſſumẽdo corpis ma/

generi ſua pietate ſalutẽ cõtulit: ſpes eñ
dñi nõ eſt localis. nec vniꝰ gentis. ſ om
niũ finiũ terre. Et in mari longe ſiue ad i
ſulas reſpicit. quas finibꝰ predictis vi/
debať nõ incluſiſſe. ſiue ad totiꝰ ſecl'i ha
bitationẽ. que mare longũ vel magnũ re
cte dꝛ. qꝛ mũdus iſte falſitatibꝰ diaboli/
cis ⁊ fluctibꝰ ꝯturbationũ amarus eſt.
g ℭ Preparãs mõtes. i. apoſtolos. q̄
ad ꝟbũ ꝓdicatõis electi ſunt: hos prepa
uit in ꝟtute ſua dñs. qꝛ ꝑ eos fecit mḡna
miracula. Accinctꝰ. i. indutus. potentia
i d eſt maieſtate ſua. Turbauit ꝑ predica

terrã ⁊ iebriauit eã. nõ vino luxurie ſ ĩfu
ſione ſctı̃ ſpũs. locupletauit eã opibꝰ di/
uerſarũ graꝝ. ℭ Locuples dꝛ loca plu
ra tenẽs. k I. Nos q̄ credimꝰ: tã dei
flumẽ ſumꝰ. replebimur aqͥs. i. mı̃a dei. q̄
aqͥs ꝯpať. vel ſpũſctõ. vel cuz baptiſmo
abluimur. ⁊ locupletamur ab eodẽ ſpiri/
tal' infuſiõis imbre. cũ donis ſpiritalibꝰ
irrigamur. cibꝰ iſte ẽ panis vite ℭ Talez
cibũ nobꝭ dñs ꝓpauit quẽ ſumimꝰ cũ de
xp̄i ſanguĩe bibimꝰ ⁊ de eiꝰ corpe ſagia/
mur l ℭ Riuos h̄ diẽ aplı̃os vł alios fi/
deles q̄. inebriati ſũt ſpũſctõ. Mł'tiplica

gemina.i.generatiões eius.i.illius riui. qui de flumine ſctõ ꝓfluxit.vt ꝑ generati ones ſuccedẽtes btã predicatio nõ defi/ ciat.ſ; multiplicet in ſequacibꝰ aplorũ Stillicidia ſunt gutte q̃ de tectis cadũt. nõ põdere ſ; aſſiduita/ te penetrãtes ⁊ ſignifi cãt incboãtes:⁊ in q̃s nõ põt introire larga doctrina.de q̃bus pau lus ait.Lac vobis po tũ dedi nõ eſcam.

℟ Tũc letabit̃ ger/ minãs terra.i.eccl'ia: cum ex ea h̃ ſpiritalis fructꝰ exoritur.

m ℂ Corona anni. Totus h̃ mũdꝰ ꝑ quẽ catholica hic dilatat̃ eccl'ia accipit̃.cui be/ ne dicit dñs.Campos dicit fideles hoĩes at/ q; iuſtos q̃ pro ſua eq̃ tate cãpi vocant̃.quia cãpi equales ſũt Et re plẽtur vbertate. quia fructũ tricenariũ.ſexa genariũ ⁊ cẽtenarium dño largiẽte ꝓſtabũt.

n ℂ Pingueſcent ſpẽoſa.i. eccl'ia.ꝓdica tione aplorũ q̃ prius i ĩcredulitatꝭ macie de/ ſerta torrebat. Colles vero copioſos marty/ res debemꝰ accipe.qꝛ ipſi ſunt poſt apoſto/ los celſiores.

℟ Qui ĩmẽſis a dõ ꝓmijs eleuati:ꝑpetuiſ gaudijs accingẽtur.

bus creaturis noſcit̃ cõuenire. Orõ. Spes oĩm finiũ terre.exaudi orõem ſupplicẽ familie tue:vt dũ te plauſu ꝯſono hymno modulãte pſultat.infuſio neꝑacliti decorata:mlťiplici fructu pin/ gueſcat.ꝑ.

na eiꝰ.in ſtillicidijs eiꝰletabi
m bit̃ germinãs. Bñdicẽs co
rone anni benignitatꝭ tue.⁊
cãpi tui replebunt̃ vbertate
n Pingueſcẽt ſpecioſa deſer/
ti: ⁊ exultatiõe colles accin
o gentur Induti ſunt arietes
ouiũ ⁊ valles abundabunt
frumẽto clamabũt etenĩ hĩm
nũ dicẽt. ℂ In finẽ ꝑs dd.
canticum ÷ reſurrectiõis:·.
ℂ Vox eccl'ie vniuerſitatẽ
hortãtis.vt de dñi reſurre/
ctiõe cõgaudeat. Ps.lxv.
a Iubilate deo oĩs ter/
ra pſalmũ dicite nomi
ni eiꝰ.date gloriã laudi eiꝰ.
b Dicite deo q̃ terribilia ſunt
opa tua ÷ dñe:·.in multitu/
dine virtutis tue mentient̃
c tibi inimici tui Omnis terra
adoret te ⁊ pſallat tibi pſal/
mũ dicat noĩ tuo Dyapſ.
d Venite ⁊ videte opera dei.
terribilis in conſilijs ſup fi/

ℂ Cã ticũ iſtud ſctã cãtauit eccl'ia.ꝓmittẽs in illo ſpem reſurrectiõis.nõ ſolũ fidelibꝰ ex iudeis habitaturã:ſ; vniuerſ; gẽtibꝰ. a ℂ Sctã dic̃ eccl'ia.eſſe omi t̃re gaudẽdũ.q̃ erat ĩ xp̃o creditura. Iubilatio dr̃ exultatio cordiſ.q̃ ĩ mẽſitate ſua nõ p̃t ver bis explicari.Oĩs ter ra:oẽs fideles ſignifi cat ℣ Pſalmũ dicat .i.oꝑe ĩpleat ℂ Dat glãz laudi.q̃ freq̃nta ta exultatõne:ꝓconia xp̃i ꝯcelebrat b ℣ Di cite deo.i.ꝓdicate de eo.vt non creaturã co lẽt.ſ; creatoris v̄tutez intelligãt.ĩ his q̃ ꝯtẽ/ plãt̃:qꝛ terribilia ſũt. h̃ ẽ timẽda. In mlťitu dine v̄tutꝭ mẽtiti ſunt ei.qꝛ vidẽtes ſigna in egypto dixerũt:oĩa q̃cũ q; ꝓceperꝭ faciemꝰ.et nõ faciebãt.Vñ dixit: mẽtita ẽ ini.ſi.⁊ inimi ci dñi mẽtiti ſunt ei.

ℂ Vł qñ ĩ v̄tute mul ta curabat ĩfirmoſ:mẽ tiẽtes dixerũt.ĩ beelze/ bub fac̃ ⁊cũ reſurrexit

o ℂ Arietes ſunt apl'i dicti q̃ duces fu erũt bono ppl'o xp̃iano in doctrina.⁊ in/ duti illa veſte nuptiali. ℟ id ẽ ĩmor/ talitate ꝑpetua. ℂ Valles.ſignificãt populos hũiles. Iſti ergo abũdant fru/ mento. ℟ id ẽ fructu eterne vite alun tur.Dicent hymnũ:oẽs vtiq; electi ꝑ di uerſorũ nũerum donis deo ꝑpetuã conci nũt laudẽ. ℂ Quia v̄o dixit clamabũt ne clamorẽ ipm crederes ꝯfuſum eẽ.ad/ didit.⁊ hymnũ dicẽt.i.laudẽ q̃ rõnabili/

ĩ mlťitudĩe v̄tutꝭ dicebãt cuſtodibꝰ data pecũia dicite diſcipl'i eũ furati ſũt nocte. c ℣ Te adorat.tibi ꝯcinat nõ creature. quã vſibꝰ eiꝰ ſubieciſti hic intꝑoĩt diapſal ma.vt ad noſ v̄ba ꝯuertat dicẽſ.venite ⁊c̃ ℂ Pſallat.i.pſalmodiã dicat ⁊ pſalmũ dicat.i.opa ſctã pſalmodie ꝯſona oñdat d ℂ Eccia iuitat gẽtes.vt miraculꝭ ve terꝭ teſtiſ ꝑſpectꝭ veniãt ad fidẽ.ꝓprie v̄o ꝑm ẽ.venite q̃ſi adhuc lõge poſitꝭ. Vide te.h̃ ẽ lũine cordis aſpicite oĩa dei.nõ iſta

que oẽs pariẗ vidẽt celũ terra mare ⁊c̃. ꝟ illa q̄ fideliſſime ſpiritaliẗ agnouerunt. Ly ¶ Terribilis. cũ vn⁹ reprobaẗ ⁊ alter eligiẗ: reprobã tur iudei ⁊ eligũtur gẽteſ ¶ Uel filios hoĩm fecit terribiles atq̃ metuẽdoſ. cũ ꝑ eos mi racl'a mg̃na mõſtrauit e ¶ Nũc oñdit que ſint opera dĩ q̄ videre debeãt. Cõuertit mare in aridã: qñ hebreum pplm ꝑ medios fluct⁹ eduxit. Flumĩa ꝑtrãſi bũt pede cum iordane dextera leuaq̃ diuiſo in ťrã ꝓmiſſiõis iudai cũ deduxit exercitum. Ly Sz q̄ ꝑtrãſibunt dicit. nõ ꝑtrãſibãt me/ lius intelligiẗ de p̃dl catorib⁹ ⁊ aplis q̄ dñi flumĩe baptiſantes. et ꝑ flumẽ ꝑſecutõis trã/ ſeũtes. amaros ꝑſecu tores ꝯuerteřt ĩ aridã ⁊ ſitiẽtẽ dei grãm ťraz Ibi letabimur. vbi eſt gaudij nr̃i fons ⁊ ori/ go p̃ ꝑata eťne ſalutis hoc eſt in chriſto.

f ¶ In illo certe le tabimur q̄ dñatur ⁊c̃. dñari eñ pñt ⁊ princi pes terrax ꝟ nõ ĩ ꝟtu/ te ſua neq̃ ineťnũ. Jõ hec duo addita ſũt vt oĩpotẽtl regis virtus poſſit oñdi. Ocli eius ſuꝑ gẽtes Ly Ut re/ probẽẗ iudei ⁊ eligãẗ gẽtes ¶ Hos ꝓhibet in ſeipſis exalta/ ri. q̄s oportet hũiles ĩueniri: fideles eñ nõ in ſe ꝟ in xp̃o exaltari opt̃et. vbi altitu do firma ẽ ⁊ nũq̃ ruitur⁹ aſcẽſus.

g ¶ Admonet gẽtes vt deũ vex cõſo na voce ⁊ p̃dicatiõe glorificẽt. Audite. i. fideli crudelitate ſuſcipite. Uocẽ laudis id ẽ q̄ pr̃ diẗ de filio. Diẗ eñ de eo. ꝟ ẽ fi/ lius me⁹ dilect⁹. h ¶ Duo ſũt ſacra liberatõis nr̃e Primũ q̄ nos ꝑ baptiſmũ ducit ad vitã. deinde ne noſ exinde ꝑmit tat expelli, q̄ grauib⁹ vicijs ꝓbamur one rari. Ipe pedes ⁊ greſſus nr̃os non ſinit ꝯmoueri. q̄ petro manũ ne mergereẗ ex/ tẽdit. i ¶ Probari nos fac̃ de⁹ qñ ꝑ diuerſa gñа paſſionũ tolerãtiã indulget. Igne ãt aliq̄s examĩaẗ qñ amore xp̃i tm̃ charitas ſuccẽdiẗ. vt vrẽtiũ flãmax tormen ta vincãẗ. Daẗ aũt ex emplũ argẽti. qđ ideo igne decoq̄ẗ. vt puri⁹ reddaẗ. ita ſcĩ tribu/ lationib⁹ a ſcoria oĩs pctĩ purgãẗ. k ¶ Induxiſti nos. i. ĩtrare fe ciſti martyres ĩ cathe/ nas cuſtodie. q̄ corp⁹ q̄dẽ necterẽt. ꝟ aĩe vi/ cula diſſoluerẽt. Tri/ bulatio ꝟo ĩ dorſo po ſita ſignificat corpeos dolores. q̄s de illatis ꝟberib⁹ ſuſtinebant. Hoĩes ꝑcat pctõres. q̄ capitales ſnĩas dede/ rãt in martyres.

l ¶ Trãſieřt ꝑ ignẽ martyres q̄ndo alios ignis aſſũpſit. alios aq̄ deuorauit. ſed induxit eos ĩ refrigeriũ. i. ĩ lo ca ſecuritatl eterni re gni. Eſt eñ refrigeriũ poſt vrẽtes curas: de/ lectabil' ⁊ amena ſecu ritas m ¶ Introi bo ĩ illã futurã ihrlm. vbi nõ holocaſta pecu dũ ꝟ puritas q̄riẗ aĩax. Reddit vota. ꝟ ẽ lau/ des ĩ ꝑpetuitate decã/ tat Diſtiguũt labia illa vota qñ ſcĩ dñm laudãt ⁊ ſemetipos accuſant ĩ afflictõne poſiti. i. reputãt ſe meruiſſe pctis ſuis af flictiones quas ſuſtinẽt. ⁊ in eis gratias agũt. laudantes deum ⁊ eius iuſticiam ⁊ miſericordiam predicãtes.

n ¶ Uide btãm tolerãtie ſctĩtatẽ. mul ti ĩ tribulatõib⁹ peccãt carnis imbecilli/ tate ⁊ laudes dei tacẽt. ꝟ nouerũt ſcĩ in tribulatõib⁹ poſiti pura mẽte dñm lauda re. ſicut ſctũs Iob fecit. Uñ locutũ ẽ os in tribulatõe, intellige laudes dñi.

lios hoĩm ÷ Qui :· cõuertit
mare in aridã: in flumine ꝑ
trãſibũt pede ibi letabimur
f in ipo. Qui dñaẗ in virtute
ſua * ineternũ :· oculi ei⁹ ſu
ꝑ gẽtes reſpiciũt: q̄ exaſpe/
rãt nõ exaltenẗ i ſemetipſo.
g Dyapſal. Benedicite gẽ
tes deũ nr̃m: ⁊ auditã faci/
h te vocẽ laudis ei⁹. Qui po
ſuit aĩam meã ad vitã: ⁊ nõ
dedit in cõmotionẽ pedes
i meos. Q̃m ꝓbaſti nos de⁹
igne nos examiaſti ſicut ex
k aminaẗ argentũ. Induxiſti
nos in laqueũ: poſuiſti tri/
bulationes in dorſo nr̃o: im
poſuiſti hoĩes ſuper capita
l nr̃a. Trãſiuimus per ignẽ ⁊
aquã ⁊ eduxiſti nos in refri
m geriũ. Introibo in domum
tuã in holocauſtis reddã ti
bi vota mea q̄ diſtinxerunt
n labia mea. Et locutũ eſt os
meum : in tribulatiõe mea.

55

k

o ¶ Holocauſta medullata ſūt ſacrificia q puro atq intimo corde dō offerim⁹ que hīc debēt medullā.i.fidē rectā. Arietes ſignificat aplos.addidit] ꝟo incenſum arietib⁹.nō dixit cum incēſo ſoluz ſ3 addidit arietū.q2 ipm

dit ad dn̄m.qui pollutionē rerum nō habet humanarū.

t ℟ Nam ſp pie aures xp̄i precibus iuſtoꝝ patent.ſ3 nos ſuppliciter depcemur vt aperiat aures ſuaſ ad pces nr̄as.ꝛ ipe

incēſuz ſuauiſſimū eſt dn̄o.qd aploꝝ traditionib⁹ probat adiūctū Boues:intelliguntur predicatores. Hircus dict⁹ quaſi hirſut⁹ ſignificat diabolo ſuiētes.qui vicijs veſtiūt hiſpidis eos offert eccleſia cū bobus.qn̄ cōuerſi pctōres xp̄o cōfitētur. p ℟ Uenite vos,q̄ timetis dn̄m.et cōſiderate q̄liter anīe btōꝝ btitudine ſūt cōſtitute ſempiterna.

¶ Nūc eccl̄ia nō rudes vt prius:ſ3 fideleſ ꝛ deuotoſ vocat.ꝛ noſ audiam⁹ ꝛ diſcam⁹ petere que mīſi nr̄e ꝯgnouimus dn̄m ꝯtuliſſe.

q ¶ His duab⁹ rebus ī iſto ꝟſiculo expſſis diligēter impletis pfectus efficit̄ xp̄ian⁹. Ergo oꝛe ſuo clamat. qui recta ꝯſcīa nō volūtate puerſa pure ſupplicat dn̄o. Sub ligua vero dicit.i.in cōſcīa. q2 coꝛ nr̄m ſb ligua noſtra ē.Et nobis exaltare illū videmur ſb lingua.qn̄ tacita cogitatione illum laudam⁹. qui ſemp ꝓbatur altiſſimus.

o Holocauſta medullata offeram tibi cū incenſo arietū offerā tibi boues cū hircis.
p Dyapſalma. Uenite audite ꝛ narrabo omnes qui timetis deum: quanta fecit
q anime mee ÷ Ad :· ipm oꝛe meo clamaui ꝛ exaltaui ſub
r lingua mea. Iniquitatē ſi aſpexi in coꝛde meo:non ex
s audiet dn̄s. Propterea exaudiuit deus ꝛ attēdit voci
t depcatōis mee Benedictuſ deus qui nō amouit oꝛōnē meā ꝛ miſcōiam ſuā a me.

In finē in himnis pſalm⁹ cantici. ¶ Propheta ſupplicat vt cū fidelibus mereꝛreat̄ benedici. illiq cōfitendum dicit.qui pplos iudicat in equitate. Ps.lxvij.

a Eus miſereatur noſtri ꝛ benedicat nobis illuminet vultum ſuum ſup nos ÷ ꝛ miſereatur noſtri :·
b Dyapſalma. Ut cognoſcamus in terra viā tuā.in omnibus gētibus ſalutare tuū

noſ data remiſſiōe peccatoꝝ:de pn̄tib⁹ erumnis eripiat.

¶ Duo ꝟo iſta connexa ſūt.q2 qn̄ de⁹ oꝛōnē nō amonet: ſine dubitatōe miſeōiam concedit.ꝛ cū oꝛō ſuſpēditur ꝛ miſcōia ꝓtelat̄.

Oratio.

Aſinua dn̄e menti nr̄e gloꝛiā laudis tue:vt dū hui⁹ ſeculi incēdia deuitam⁹ in eterna refrigeria te ꝯſule trāſferamur.p.

¶ Iſte hymn⁹ quez nſ̄e propheta canit iō pmiſit in finē.q2 tota oꝛō ad dn̄m ſine dubitatōe dirigit̄. Pſalmus ꝟo cātici eſt,q̄ ſola modulatōne hūane vocis canebat̄. Pſalmus ꝟo qn̄ ſolus ponit̄.ſignificat organiſ ꝛ tympanis fuiſſe ꝓlatus.hymnū ꝟo carmē eſſe metricū diximus. cui⁹ lege ē ꝯpoſit⁹ aliud ē ſ3 hin⁹.altō pſalmus aliud pſalm⁹ cantici a ℟ Prima deprecatio.vt miſcōiam ſuam nobis pbeat deus.deinde benedictionem ſuam.

¶ Hec autē eſt petitio benedictōis.vt il

r ¶ Sic ergo verba oꝛantis accipiūtur.ſi nullis cogitationū ſoꝛdibus polluantur.dicit em̄ ſi hoc feci:nō exaudiet deus.oſtendens quoniā ſi taliter oꝛant: manibus viſionibus illudūtur.

s ¶ Propterea exauditū ſe dicit.qa nō conſpexerat iniquitatez in coꝛde ſuo. Ideo intendit voci.q2 ille clamoꝛ aſcen

luminet vultū ſuū ſup nos.ille em̄ humanus videre nō pōt ſenſus:niſi q̄ ſplēdoꝛis ipſi⁹ fuerit claritate pfuſus. b ¶ Petit ꝓpheta vt in h̄ mūdo cognoſcam⁹ illam viam veritatis.i.dn̄m ſaluatoꝛem.q̄ nos ducit ad viaz in qua nemo errare poterit:niſi qui ab eiuſ regulis deuiare preſumit.cui⁹ ſalutare.i.xp̄s ī oēs gētes di

nulgat. ¶ Cōfiteant tibi ppl'i. ſ. pctā ſua. ⁊ iter⁊ gl'iaʒ dn̄i p̄dicare nō deſinant Deniq3 xbū ipm̄ in vno xſu geiatū. doc3 vt a fideli pplo totū ↄg̃ſceres faciēdū eē̄ ſcʒ vt pctā p̄mo ↄfiteāt deīde laudes dn̄i pſonēt. d R. Letēt

a ¶ Petit ꝓpha reſurrectiōeʒ xpi. in q̄ diſſiparēt aduerſarij. ſ. iudei. Seq̄t iēti mabil' pēa maledictōis. vt ab ei⁹ facie fu giāt. cui⁹ vbiq3 ↄſtat eē p̄ntiā. Qui ode rūt ē. eos ſignificat q̄ in ſua ptinacia cō ſtiterant.

gētes. qm̄ ō captiuita te dyaboli liberate ſūt qm̄ pplos iudicas in eq̄tate. q2 n̄ accipis p ſonā vni⁹ gētl'. ſ3 oīu3 ōs es. ⁊ gētes dirigl'. vt ābulēt viā rectā. q̄ an̄ nō recto pede g̃die bant e ¶ Dedit e tiā t'ra fructu3 ſuū. qn̄ dn̄m ſaluatorē. diuer ſa⁊ gētiū turba ſuſce pit. ⁊ vitalē fructū ītu lit cū iuſſiōib⁹ dn̄i obe diuit. ⁊ ſpīas dyaboli tribuloſq3 deſeruit.
f R. Bn̄dicat nos de us. i. ōs pr̄ ōs nr̄. i. ōs fili⁹ q̄ ōs ē oīu3 p na turā. nr̄ fact⁹ eſt ꝓprie ōs p grāʒ. t'cio dic bn̄ dicat nos ōs. i. ſpūſſā ctus. Et metuāt eum. ¶ Hoc ē icipiētiū vt ⁊ credere icipiāt. ⁊ cre dita cauta ſollicitudi ne cuſtodiāt. R. Ti mere. incipiētiū ē. dili gere pfecto⁊. Orō Lumia dn̄e vul tū tuū ſup nos: ⁊ miaʒ nob̄ vberē. bn̄di ctionēq3 largire. Per ¶ Ad iſti⁹ noīs. ſ. in finē hinc debem⁹ ad uertere. q2 dn̄ finis di cat. īicio ſp apponit Significat em̄ re⁊ ca put ⁊ et'nale p̄ncipiu3 ſic ip̄e dixit in euāge lio. Ego p̄ncipiū
R. Pſal. opera: cā ticum. intelligentiam mentis ſignificat. ¶ Pſal. aūt canti ci eſt (vt iā dictū eſt) qui hūana tm̄ ſolet voce cantari,

c Confiteant tibi populi de⁹
cōfiteant tibi populi om̄es.
d Letentur ⁊ exultant gētes
quoniā iudicas populos in
equitate: ⁊ gentes in terra
e dirigis. Dyapſ. Confi
teant tibi populi deus: cōfi
teant tibi populi oēs: terra
f dedit fructū ſuum. Benedi
cat nos deus: deus noſter.
benedicat nos deus ⁊ metu
ant eū oēs fines terre.

In finē ps. cantici dauid.

C Propheta xpi aduētū annunciat: inimicorūq3 ei⁹ ſuperbiam cōprimendam ⁊ de eius aſumptione in celos.

Pſalmus. lxvij.

a Exurgat deus ⁊ diſſipē
tur inimici eius: ⁊ fugi
ant qui oderūt eū a facie ei⁹
b Sicut deficit fumus defici
ant. ſicut fluit cera a facie
ignis ſic pereāt peccatores
a facie dei. Et iuſti epulent
⁊ exultent in conſpectu dei.
d ⁊ delectent in leticia. Cāta
te deo pſalmū dicite noī ei⁹
iter facite ei qui aſcēdit ſup
occaſum. dn̄s nomen illi.

b ¶ Fum⁹ eſt ex flā ma ſurgēs corruptibi li tenebroſa ↄgloba tio q̄ q̄tū pl⁹ extollit tm̄ p iane tenuat. ſic pctōres pducūt fumi feras actōnes. q̄ l3 ad altiora ſupbia faciēte ↄſurgāt. neceſſe eſt vt in ſua elatōe deficiant Sic etiā in iudicio de pereūt pctōres a facie eius. queadmodū ce ra a facie ignis conſu mit. Nō dic āt eos cō ſumi poſſe penit⁹ q̄ p petuo igne torquendi ſūt. ſ3 a facie dei tollē dos. R. Cera em̄ l3 ab igne ſoluat naturā nō perdit. ita pctōres molleſcāt a pctī duri cia ⁊ pnīa fluāt vt ſal uent. c R. Epulē tur iuſti. q̄ pmanēt in ſua iuſticia ⁊ qui vicia nō h̄nt. Delectent in dn̄o. Exultēt in cōſpe ctu dei. ¶ At illu3 quē hic iuſte metuunt ipi⁹ mūere liberati. ſ3 ei⁹ p̄ntia gaudeāt. In leticia. q2 dn̄ leticiam ſuam ſciunt nullo fine claudendam. ſuauius in ea delectant
d ¶ Cātat em̄ dn̄o. q̄ ei⁹ ↄtēplatiōe3 puro ſp ⁊ fideli anīo ↄtuet Pſalmū dic. qui opa fac q̄ ille p̄cepit. Iter facite ei. i. corda vr̄a purificata p̄parate: q̄ digne deus introire. qui aſcendit ſuper occaſum. R. ſc3 mortis. ⁊ victor reme auit ex inferis, ¶ Dicit dn̄s: nomen

56

illi. vt nẽo dubitaret dñm eẽ ſaluatorẽ et
deũ. quẽ iudei vt cõez hoĩez occidẽdũ pu
tabãt. e ¶ Exultate. nõ in hꝰ ſcl'i cadu
ca leticia. ſꝫ in ꝯſpectu eiꝰ vbi ẽ iugiſ ꝟa
leticia. Turbati ãt ⁊ nimiũ formidãteſ. a
facie dei expellunſ (q̄
orphãos ⁊ viduas. ſe
ua cupiditate dilace-
rãt) cũ audierĩt. ite in
ignẽ et'nũ. Quiſ ãt ſit
iſte. a cuiꝰ facie expel-
lũſ exponit. i. pr̃is or-
phãoꝝ ⁊ iudic' vidua
ruꝫ. de q̄ ⁊ alibi legiſ
pupillo ⁊ vidue tu er' g
adiutor. f ¶ Deꝰ ĩ
loco ſcõ ſuo. ſbaudiẽ-
dũ ẽ. q̄ ĩmutabilẽ ſer-
uat ſniaꝫ. vt ſctũs fir-
mus dicaſ q̄ mutat tẽ
pora nõ mutat ꝯſilia.
Ir Uel õs ĩ loco ſcõ
ſuo. i. aĩa fideli vbi cũ-
qꝫ eñ ſcitas ẽ. ibi ha-
bitaculũ dei ẽ. Qui ĩ-
hĩtare fac̃ in eccl'ia. in
q̄ fideliſ ꝯſiſtentibus
ſpm̃ charitati' infũdit
q̄ vniꝰ moris ſũt. ⁊ nõ
mutanſ. Siq̄dẽ iuſtꝰ
nõ mutaſ. qꝛ ſel' iudi-
cauit in iuſticia ſua ꝑ-
mãere. In hebreo ꝟo
hꝫ. dñs inhĩtare facit
mõachos (. i. ſolitari-
os. q̄. ſ. ſoli ſegregati
ſunt a vicijs. ⁊ in q̄bꝰ
nõ hĩtat pctm̃) in do-
mo ſolitariꝰ eñ. mõachus interp̃taſ. vt
ſit ſolus ⁊ ab oĩ pctõ diuiſus.
g ¶ Eduxit victos. qꝛ alligato dyabo-
lo victos ab ĩferno liberauit. ⁊ ad gau-
dia et'ni regni eleuauit. Sil'r eos q̄ exaſ-
perãt. i. in irã ꝓuocant dñm blaſphemia
Ipĩ ſunt q̄ habitãt in ſepulcris. i. q̄ in fe
tida ⁊ carnali actõe ſunt ſepulti. Ir Ul'
vinctos. in pctis ligatos accipe.
h ¶ Egreditur enim coram populo.
qñ reſuſcitantur qui in ſepulcris habi-
tant. Ipm eñ ꝯtuet fidelis. qñ in operi
bus magnis. eiꝰ pietatẽ cognoſcit. Trãſ
greſſus eſt in deſertum, qñ ad gentes ve

e ✱Et :· exultate in cõſpectu
eiꝰ ÷ turbabunſ a facie eiꝰ :·
patris orphanoꝝ et iudicis
f viduarũ. Deus in loco ſan
cto ſuo deus inhabitare fa-
cit vnius moris in domo.
g ÷ Qui :· educit vinctos in
fortitudĩe: ſil'r eos q̄ exaſpe
rãt q̄ habitãt in ſepulchris.
h Deus cũ egredieris in ꝯſpe
ctu ppl'i tui: cũ ꝑtranſieris
in deſerto. Dyapſalmus.
i Terra mota ẽ: ÷ etem̃ :· ce-
li diſtillauerũt a facie dei ſy
k nai a facie dei iſrael. Pluui
am voluntariã ſegregabis
deus hereditati tue ÷ ⁊ :· in
firmata eſt: tu ÷ vero :· ꝑfe-
l ciſti ÷ eam :·. Animalia tua
habitabunt in ea paraſti in
dulcedine tua pauperi deꝰ.
m Dominus dabit verbũ euã
geliſantibus virtutes mul

nit. q̄ velut heremꝰ deſolate a ꝟbo dei red
debanſ aliene. ⁊ tũc (ſupplẽdũ ẽ) qñ hec
feceris. cogſcer'. i ¶ Terra mota ẽ. i.
terreni hoĩes vidẽdo tã mag̃ miracl'a cre
diderũt. Celi diſtillauer't. Ir ſcꝫ mãna
Synai. interp̃taſ tẽ-
ptatio. ¶ Qui fir-
mauit. qñ ibi moyſes
in duabꝰ tabulis legẽ
accepit. Ir Et ille. q̄
tũc iudaicũ ppl'm pre
ceſſit in deſerto. hodie
in euãgelio dext'a gen
tiũ viſitauit. ⁊ q̄ tunc
mãna. ille hodie cor-
poris ſanguiſqꝫ man-
na dedit.
k ¶ Exponit illõ q̄d
iã dixit Celi diſtillaue
rũt. Pluuia volunta-
ria. iſta fuit mãna non
iſta q̄ gñaliſ vbiqꝫ diſ
fũdiſ. q̄d ſegregauit.
qꝛ nõ ĩ alijs gẽtibꝰ de
dit. Hereditas ipſius
fuit pplus hebreoꝝ. q̄
ad tp̃us infirmata eſt
dño minime credẽdo.
quã ꝑfecit. qñ gentes
religs. in ſupplemẽtũ
credulitatis admiſit.
l ¶ Oñdit nũc vñ
ꝑfecerit ĩfirmatã here
ditatẽ. qꝛ de gẽtibus.
Alia fuerũt gentes
ꝟa religione vacuate.
hec hĩtabũt in ea. ĩ ẽ
in eccl'a. cũ cultũ reli-
giõis ꝑceperũt. Paraſti. ſignificat ꝑde-
ſtinatos. In dulcedĩe tua. i. in illa ſuaui
tate. in q̄ paupes dei reges ditiſſimos añ
cellũt. nõ in ſcl'i huiꝰ dulcedĩe. vbi ſcĩ ma
gis amara patiunſ. m ¶ Dñs dabit
ꝟbũ euãgelizãtibus. i. aplis. q̄ ꝟbũ eius
venerãda ꝯfeſſione predicabãt. virtutes
multas. qñ eis ꝯceſſum eſt turbas lãguẽ
tium ſanare. Nam ipm quoqꝫ euãgeliũ
multaꝝ ꝯſtat eſſe ꝟtutum. quid eñ forti
us q̄ animam ſaluare. Al' Dabit etiã
dñs. ꝟbũ euãgelizare multa miraculoꝝ
virtute. vel multa fortitudine ſm aliam
tranſlatiõez q̄ hꝫ dñs dabit euangelizãti

bus. verbū fortitudinis vl' ꝟtutis multe
n ℭ Rex pr̄ virtutū. h̄ eſt angeloꝝ.
I Uel ſctōꝝ ipſius dilecti filij. vt ē fili⁹
me⁹ dilect⁹ ℭ Et ſpēi dom⁹. i. pulchri
tudinis dom⁹ diuīe. i. eccl'ie eē ꝯgnoſcit
auctor fili⁹. qn̄ ſpolia

q ℭ Mōs dr̄ xp̄s coagulat⁹ ꝓpter puu-
los enutriēdos. q̄ non eſca. ſ; coagulato
lacte potādi ſūt. Pinguis. qꝛ fertilitate
te ſua vberrim⁹ eſt. Dixit ſupi⁹ mōtē in-
telligi ſaluatorē. nūc dicit. vt q̄d ſuſpica
mini coagulatos mō-

diaboli. i. hoīes ſcele-
ratos in eccl'iaꝫ addu
xit ad fidē. I Uel
qn̄ apl'i ī eccl'ia ſpolia
id ē hoīes diuidebam
q̄ acceperūt de idolis.
vn⁹ eī achaiā. ali⁹ ca-
padociā in ſortē acce-
pit ex ſpolijs ⁊c̄. Du-
plicat ꝟo ſpūſſctūs di
lecti ꝓpter amorē quē
hꝫ in filiū. q̄ eī aliquē
diligit: ſꝑ eū in ore hꝫ
o ℭ Si dormiat̄. i. ſi
q̄eſcatis ī p̄ceptis dei
inter duo teſtamenta.

I ℭ Cleri dicūtur
duo teſtamēta. H Et
ſinguli libri veteris et
noui teſtam̄ti ℭ Pē
ne ſignificāt ꝟtutū ce
leritatē. q̄ nos ī illam
patriā ducūt. ſi ſ; in le
ge dei q̄eſcere merea-
mur. Colūbe deargen
tate. eccl'iaꝫ vult intel
ligi. qꝛ īnocētiā hꝫ co-
lūbe. ⁊ diuinis collo-

n tas Rex virtutū dilecti ✱ di
lecti: ⁊ ſpeciei domus diui
o dere ſpolia. Si dormiatis
inter medios cleros penne
columbe deargentate: ⁊ po
ſteriora dorſi ei⁹ in pallore
p auri Dyapſ. Dum diſcer
nit celeſtis reges ſuꝑ eā: ni
ue dealbabunt in ſelmon:
mons dei mons pinguis.
q Mons coagulatus mons
pinguis. vt quid ſuſpicami
ni montes coagulatos.
r Mons in quo beneplacitū
eſt deo habitare in eo: etem̄
dn̄s habitabit ÷ in finem:.
s Curr⁹ dei decē milib⁹ multi
plex milia letantiū: dn̄s in
t eis in ſyna in ſctō. Aſcēdi-
ſti ī altū cepiſti captiuitatē:
accepiſti dona in hominib⁹

tes. h̄ ē cur mōtē iſtuꝫ
apl'os intelligere vo-
luiſtis. Nō ſūt em̄ ipſi
iſte mōs coagulat⁹ q̄
uis ⁊ ipōs ꝑ dei gr̄am
doctos eē cognoſcat̄
Rep̄hēdit ḡ ꝓpheta ī
hoc illum intellectū q̄
aliq̄s ꝑ mōtē. apl'os in
telligere voluiſſet. oñ-
dēs hic ꝑ mōtē. ſolum
xp̄m intelligēdū. q̄uiſ
etiā apl'i mōtes dicāt̄
coagulati. ideo ſb̄dit.

r ℭ Mōs ſcꝫ iſte eſt
in q̄ deo bn̄placitū eſt
xp̄s em̄ eſt ſol⁹ mōs. q̄
pr̄i ꝯplacuit. vt ī eodē
habitaret. Etenī dn̄s
habitabit etiā in fineꝫ
ſcꝫ ī apl'is. de illis em̄
nūc loq̄tur ꝙ in eis ſit
habitatur⁹ vſq; ad ꝑ-
fectiſſimū terminū ma
teſtatis ſue. q̄ eſt finis
ſine fine. s ℭ Cur-
rus dei ē hoīm chari-
tate iuncta copulatio.

quijs. argēteo cādore reſplēdet. quā ī il-
la futura reſurrectōne auri ſpē dic̄ eē ad-
ornādā. Si itaq; ſic dormiatis. poſterio-
ra dorſi ī pallore auri (ſb̄audiēdū eſt) ſu-
ſcipient vos. vn̄ eccl'ia ī hoc mōo. argen
to ꝯpat̄. in reſurrectiōe ꝟo vltima. auro
poſteriora ḡ eccl'ie nouiſſima ſunt eccl'ie
mūera. p ℭ Rex a regēdo dictus eſt
vn̄ reges ſignificat apl'os I Quos di
ſcernit dn̄s celeſt̄. cū paulū in gētes. pe-
trū in circūciſionē ſeꝑauit. qui ſuꝑ niuē
dealbabūtur. ℭ Hoc eſt ſuꝑ cando-
rem niuis eluceſcūt. qui eccl'iam regē no
ſcūtur fideliter. Selmon vmbra interp̄-
tatur. que hic cōgrue diuina virt⁹ intelli
gitur. ipa ab eſtu vicioꝝ nos defendit.
Mōs dei mōs pīguis. xp̄s eē intelligit̄.
ex q̄ ꝑꝑetua ⁊ ſuauia fluētia deſcēdūt.

Sctōꝝ ergo vnanimitas. currus. dei eſt.
quē ille velut auriga inſidet ⁊ ſalutari le
ge ad ſue volūtatis miniſteriū moderat̄
vt ꝟo iſtū currū nō equis ſ; hūanis cogi
tationib⁹ attributū oñderet. ait. decēmi-
libus mltiplex. qđ ad innūeros ppl'os nō
ad equos noſcit̄ ꝑtinere. Milia letātiū:
qđ vtiq; de fidelib⁹ debet intelligi. Dn̄s
in illis. h̄ ē in ſctis ſuis. In ſyna in ſctō.
Syna īterp̄tat̄ mādatū. ibi req̄eſcit. vbi
ei⁹ mādata ꝑficiūtur. t ℭ Aſcēdiſti ī
altū. Aſcēdit xp̄s vtiq; q̄ ꝓpter nos deſcē
dit eruēdos. In altū ſcꝫ ſuꝑ celos celoꝝ
I Captiuaſti nos. qui captiui teneba-
mur a diabolo. ℭ Dona aūt dn̄i fue-
rūt ſuꝑ apl'os. ſpūſſancti ꝯceſſa carīſmalia
Siue vt apl's ait. Unicuiq; nr̄m data eſt
gr̄a ſ̄m menſurā donatōis xp̄i.

v ℭ Eteni nõ credẽtes. hic ſbaudiẽdũ eſt eos ɔuertit. nã q̃ nõ credũt inhabita/re. i. q̃ ad dñi penetralia negligũt pueni/re. vt ĩ domo ei⁹ cũ fidelib⁹ habitare pre/ualeãt. dñs eos ɔuertit q̃ fidẽ ſuã hũano

nus poſſederat ariditate pctĩ. ꝑ eam dñs ɔuertit ad viriditatẽ ſuã. duz illi fluuios ſalutis infudit. ℞ Et itẽ ɔuertit po/pulos de ꝓfundis vicijs peccatiſq; ma/ris. i. ſeculi. ℟ Cõuertã igit̃. ſ. me vel

generi miſerat⁹ indul/get. ipſa ẽ. eñ gr̃a que gratis datur.
x ℭ Bñdict⁹ dñs. i. cũctĩ dieb⁹. oĩmiq; tp̃e bñdicẽd⁹ ẽ. Iterq̃ppe gurſum vite ſignificat qui iã ꝓſper effect⁹ eſt qñ redẽptorẽ ſuũ mũdus agnouit ℞ Bñdicit ſalatariũ pſalit̃. a q̃ tot ſalutes habe/mus. q̃t pctã ɔmiſim⁹ ab ipſo eñ ſaluamur. Secur⁹ eſto pctõr no/li dubitare ꝙ quoti/die poſſis. deũ bñdice/re opib⁹. qñ ꝓſperuz iter tuũ faciet d̃s ſalutariũ. q̃ eñ q̃tidie ꝓfi/cit. põt q̃tidie deũ bñ/dicere. Nihil ꝟo pro/deſt heri bñdixiſſe de/um: ⁊ hodie non.
y ℭ De⁹ nr̃. ſbaudiamus. hic hʒ ptãtẽ ſaluos faciẽdi nos. Exi/tus mort̃l. eſt dñi. hoc eſt reſurrectio votiua fideliũ. Reuera exitus illi ſingularis fuit. q̃ ipẽ ab infer̃l egreſſus eſt. ⁊ inde nos ꝯſtauit exire.

v Etem̃ nõ credẽtes: inhabi/
x tare dñm deũ. Benedict⁹
dñs die quotidie: ꝓſperum
iter faciet nobis de⁹ saluta/
y riũ nr̃oꝝ. Dyapſ̃. Deus
noſter ſaluos ÷ faciẽdi :⁝ et
dñi ✶ dñi :⁝ exitus mortis.
3 Uerũtamẽ de⁹ cõfringet ca
pita inimicoꝝ ſuoꝝ. verticẽ
capilli ꝑambulantiũ in deli
a ctis ſuis. Dixit dñs ad Ba
ſan cõuertã: ɔuertã in ꝓfun
b dũ maris. Ut intingat̃ pes
tuus in ſanguiue: lingua ca
nũ tuoꝝ ex inimicis ab ipſo
c Uiderunt greſſus tuos d̃s
ingreſſus dei mei regis mei
d ÷ qui eſt :⁝ in ſancto. Preue
nerunt principes coniuncti
pſallentibus. in medio iuuẽ
cularum tympaniſtriarum
e Dyapſalma. In eccleſijs
benedicite deo. domino de

meã miſeðiaz in ꝓ fundũ maris. i. ſeculi. vel petõꝝ. vt liberem ex indehoĩes. Et ita ɔuer/tã vt intingat̃ pes ⁊c̃.
b ℭ Intingat̃ pes tuus. i. actio boni propoſiti. vſq; ad ſangui/nẽ gl̃ioſi martyrij perueniat. Iſti eñ canes ꝓ dño latrare nõ deſi/nũt. q̃ canes dicũt̃ ex inimicis: q̃ꝛ prius ini/mici fuerunt. q̃ poſtea clamoroſ̃ latratib⁹ eccleſiã dei defendebãt. Ab ipſo vtiq; deo qui amarũ vertit ĩ dulce/dinem: ab ipõ ⁊ nullo alio. lingua illa canũ ex inimic̃l facta ẽ ſalubris. c ℭ Uiderunt ingreſſus tuos ſiue aſſũpti corpis formã: ſi/ue veſtigia ꝑdicatõis. quib⁹ in h̃ mũdo ſctĩs greſſibus ambulault. Dei mei regis. q̃ꝛ ipſe eſt rex qui ĩ titulo ſcriptus ẽ. rex iudeoꝝ. Dicit ꝟo ſcõo. ingreſſus q̃ꝛ ipẽ in h̃ mũdo ſpẽaliter eſt ingreſſus.

3 ℭ Capita inimicoꝝ. ſũt iudei qui primo ꝑſecuti ſunt eccl̃iam. vel Ca/pita inimicoꝝ ſunt hereticorũ doctores. qui in ipa etiã (ſi dici phas ẽ) deitate de ſeuiũt. Uertex ſignificat ⁊ capilli ꝟſutiaſ inaniũ queſtionũ eoꝝ qui vtilia deſerunt ⁊ nõ neceſſaria deteſtabili diſputatiõe ꝑ/quirũt in delictis ſuis ꝑdurãtes vt manichei ⁊ ceteri heretici. tales eñ calũniarũ minucias querũt. vt ipõs quoq; ꝟtices capilloꝝ ꝑambulare ⁊ ꝑſcrutari poſſe vi/deãtur. a ℭ Dixit dñs queram⁹ q̃d dixerit. q̃ꝛ neſcio q̃̃ magnũ eſt q̃d permiſit. Baſan interp̃tat̃ ſiccitas, que hũanũ ge

℞ Ad̃ ingreſſus ĩ celũ viderũt ĩ ſctõ. ſ. in hoĩe. i. xp̃o ſctõ viderũt aſcẽſum ĩ celum.
d ℭ Preueneũt ꝓncipes. i. apl̃i oẽs preueneũt ĩ ſctĩtate doct̃ne. ɔiũctãq; dicit illis eſſe multitudinẽ pſallẽtiũ q̃ iam lau/des dñi nõ voce tm̃ ꝟ bonis opib⁹ ꝑſonarẽt. Addit iuuẽculaꝝ. i. prima etate florẽtiũ. q̃ tympana ſua. h̃ ẽ corpa ad dñi lau/des ꝟteũt. macerãtes ſe ieiunijſ. carniſq; afflictõe gaudẽtes. tẽſiões etiã corpiſ ad laudes dñi ꝟtẽtes. martyrio ɔſũmauerũt
e ℭ Ad fideles ait. ĩ eccĩjs bñdicite deũ nõ in ꝑuerſ̃ ɔuẽticul̃ paganoꝝ vel hereticorum, ſed ĩ eccleſia catholica, vbi recta

fides ē ꝛ ꝟa ꝯfeſſio. De fontib⁹ ꝺ doctri
na.ſ.xp̄iana.quā gētib⁹ apl'i īfuderīt.fōs
q̄ppe a fouēdo dici⁹ ē.eo ꝙ nr̄a corpa la
bore feſſa refoueat. Siue a fūdēdo.qꝛ ef
fundit aq̄s. Fōs em̄ ꝓprie ē qui manat.
f ℞ ℂ Ibi beniamī
paul⁹ apl's.q̄ de tribu
beniamin deſcēdit.
ℂ Adoleſcētul⁹ exti/
tit in mēt' exceſſu.qn̄
dn̄i voce corruit.qui ꝛ
miſerat⁹ ītonuit. Sau
le ſaule:adoleſcēs dr̄.
ab adolēdo.i.creſcen
do. ℞ Dict⁹ etiā ad
oleſcēs.qꝛ nouiſſimuſ
oīuʒ apl'oꝝ ꝯuerſus in
exceſſu quē ptulit duʒ
iret in damaſcū.
g ℂ Pꝛīcipes iuda.
dn̄m īdicat.q̄ de tribu
iuda deſcendit.
℞ Apl'i em̄ ſūt p̄nci/
pes iuda.i.dn̄i ſalua/
tor' vt iuda ſit gtī caſ⁹
Sic dixit iacob. iuda
te laudabūt frēs tui.
ℂ Duces eoꝝ.i.pp'lo
rū.q̄ erāt in eccl'a ꝯſti
tuti.zabulō et neptalī
tribus fuerūt.vn̄ apl'i
traxerīt originē. Iuda
ꝯfeſſio dr̄.zabulō hita
culū foꝛtitudis. Nep/
talī.dilatio mea.q̄ ca/
tholice eccl'ie ꝯpetent aptaƀ.ſi diligent
īſpicis. h ℂ Uirt⁹ em̄ p̄ris xp̄s eſt.q̄d
āt mādet edicit. Confirma ƀ ꝺs ꝛc̄. Ma/
gna petitio certe vt ꝯfirmet ꝺs in noƀ fi/
dē ſuā.quā dōare digtus ē. Op⁹ dn̄i em̄
fuit.vt ceca gētilitas lumīe ꝟitat' affla/
ta.veꝝ dn̄m ſaluatoꝛem cog̃ſcere poſſet.
℞ Cōfirma donū baptiſmi.ſpūſſctī īfu
ſione.ꝛ auxiliū p̄be.vt in ꝟtutib⁹ incede
re ꝛ pmanere poſſimus. i ℂ A tēplo
hierl'm offerunt reges munera.qui in ec
cleſia dei recte viuentes.ſui coꝛdis offe/
runt puritatē. ℞ Munera chꝛiſti.ꝟtu
tes ſunt ſctōꝝ.ꝛ qui ſemetipos regūt.re
ges ſunt. Tēplū igit̄ coꝛpus ē cuiuſlibet
ſancti.qꝺ bn̄ viuendo.ſanctum fit.ab il/
lo offerunt.ſancta opa. k ℂ Increpa

f fontibus iſrael. Ibi Benia
min adoleſcentulus:in men
g tis exceſſu. Pꝛincipes iuda
duces eoꝝ pꝛincipes zabu/
lon pꝛincipes neptalim.
h Manda deus virtuti tue:
ꝯfirma deus hoc quod ope
i rat⁹ es in nobis. A templo
tuo in hieruſalē.tibi offerūt
k reges munera. Increpa fe=
ras harundinis.congrega=
tio thauroꝝ in vaccis popu
loꝛum ÷ vt :· excludant eos
qui pꝛobati ſunt argento.
l Diſſipa gētes que bella vo
lunt. veneant legati ex egy
pto ethiopia p̄ueniet ma=
m nus eius deo. Regna terre
cātate deo:pſallite domino
n Dyapſ̄. ÷ Pſallite deo :·
qui aſcēdit ſuper celum celi

feras.i.argue ſupbos ꝛ feroces.q̄ in p̄ua
volūtate ꝯſiſtūt.ꝛ vacillāt velut ħ arūdo
Cōciliū thauroꝝ.i.hereticoꝝ īdomitoꝝ
q̄ erecta ceruice ſeducūt aīas innocētes
℞ Uacce ꝟcāt ſtultas aīas ppl'i ſeq̄ntes
thauros.iō ꝟo dic̄ eoſ
arguēdos.vt nō exclu
dāt a reḡ dei q̄ pbati ī
uēti ſunt iuſti.veꝝ iſta
expoſitio hiero.īnitit̄
trāſlatōi romane q̄ hʒ
vt ñ excludāt̄.ſilr caſ/
ſiodoꝛi expoſitio. Sʒ
Aug.exponēs noſtrā
trāſlatōeʒ ait vt exclu/
dāt.i.apparere faciāt
eos q̄ latebāt.q̄ pba/
ti ſūt argēto.i.dei elo
q̄o.opʒ em̄ vt ait apl's
hereſes eſſe.vt pbati
manifeſti fiāt int̄ nos.
l ℂ Diſſipa gētes.ħ
eſt hereticos q̄ volunt
bella.i.ꝯtētiōes ꝯ ec/
cleſiā. Cōmonet etiaʒ
ꝓpħa gētiū ppl'os.vt
offerāt legati(.i.ab er
roꝛe cōuerſi)mūera.ħ
ē aīas ſuas a mūdana
ſoꝛde purgatas. Sic
ethyopia cōmonet ne
ſe tardet ꝺo tradē.ſic̄
ſe victi piect' armis vi
ctoꝛib⁹ p man⁹ tradūt
vt piculū moꝛtis eua/
dāt. Egypt⁹ ꝟo ꝛ ethyopia.mūdū ꝟcant
vicul' grauib⁹ ꝛ tenebꝛis pctōꝝ plenum.
Idolatre ḡ p̄uenīēt iudeos.dare manuſ
deo. m ℂ Regna t̄re. Dē gen⁹ hūanū
ſignificare voluit.cātate.ad anīe reſpicit
puritatē.pſallite.ad opa q̄ dn̄o pbant̄ ac
cepta. n ℂ Nā cui ꝺo pſalli debeat
oñdat.ſ.ei qui ſup celū aſcendit.dn̄s em̄
ieſus.qui p̄us deſcendit de celo ad libe/
randū infirmitatis nr̄e naturā.ip̄e etiam
aſcēdit qui ſedet ad dexterā p̄ris. Ad oꝛi
entē.hieroſolymā euident oñdit.q̄ ē in
oꝛiētali pte collocata. Un̄ dn̄s vidētibus
apl'is aſcēdit ad celos. ℞ Uł ad oꝛien
tē.ſ.qꝛ ip̄e oꝛiēs ē.ſiue qꝛ p eū oēs advi/
tā oꝛiant̄.fert̄ etiā mons oliueti.vn̄ dn̄s
aſcēdit eſſe ad oꝛientē ipi hierl'm.

58

o k C Dabit etiã voci ſue vocẽ ꝟtutꝭ qñ ĩ nouiſſimo die vt reſurgat hũanũ genꝰ edixerit. ꝗd fortiꝰ ꝙ̃ r̃uocare fauillas ad corpꝰ. date gl'aȝ dõ. nã ꝗ dõ dat gl'iaȝ ſe facͭ eẽ laudabilẽ k Sup iſrl'. i. magꝭ honorate deum ꝙ̃ carnal' iſrl' honorat. q2 ille labijs. vos corde.
C Magnificentia. q2 ſp magna facͭ. Uirtus q2 impio eiꝰ famulatᷣ opus ſiue effectꝰ. Nubes. apl'i ⁊ ꝓphe.
p C Mirabil'. ſiue in ãgel'. ſeu in hoĩbꝰ ſcĩs Dabit dñs fidelibꝰ ſuis ꝟtutẽ patĩe. ⁊ fidei fortitudineȝ. vt poſſit ad et'na p̃mia ꝑuenire Bñdictus ds̃. ille põt dare ꝗ ſupiꝰ dixit. i. ꝗ oĩuȝ ore ſp ꝓ bñficijs dȝ bñdici. vt ſicͭ ſp bñficia p̃ſtat. ita bñdictiones ſp accipiat. Fit aũt bñdictio iſta multiplicitᷣ. Nã ⁊ ꝗ ſcp̃turas ſctãs meditatᷣ bñdicit deũ. ⁊ ꝗ eiꝰ iuſſa cõpleuerit. bñdicit. et qui ei cõfitetᷣ bñdicit deum. Orõ.
Dominator dñe. ꝗ iuſtꝭ ſpiritale epulũ tribuens. facis eos in leticia delectari. cõcede gregi tuo: mortẽ tuã itelligere. teq; triumphatorẽ mortis ſedentẽ ad prĩs dexterã cõfiteri. Qui cum eodem patre.
C Pro his ꝗ cõmutabuntᷣ. Iſta igitᷣ cõmutatio ſignificat populos xp̃ianos. ꝗ vereris homĩs prauitate depoſita. in noue regeneratõnis ſunt munere cõmutati. Oꝛ aũt dñ ꝓ his oñdit. ꝓ his. i. cunctis fidelibꝰ xp̄i paſſionẽ factã. Dauid quoq; ſbiunctũ eſt vt finis ⁊ initiũ tituli dño xp̄o congrueret qui ẽ a ⁊ o. i. ꝓncipiũ ⁊ finis.

o ad orientẽ. Ecce dabit voci ſue vecem virtutꝭ: date gloriã deo ſuper iſrael magnificentia eius ⁊ virtus eius in
p nubibus. Mirabilis deus in ſanctis ſuis: deꝰ iſrael ip̃e dabit virtutẽ et fortitudinẽ plebis ÷ ſue :- benedictꝰ deꝰ

C In finẽ ꝓ his qui cõmutabuntᷣ dauid. C Xp̄us deprecatᷣ vt ſaluꝰ fiat a patre: qm̃ gratis eſt a iudeis odio habitus: poſtulatq; ne decipiatᷣ ſpes fideliũ in eius reſurrectione confiſa: petẽſq; ſe a luto huius ſeculi liberari ꝓnunciat que inimicis cõtingere nouerat.

Pſalmus. lxviij.

a Aluum me ÷ fac :- deus: qm̃ intrauerũt aque vſq;
b ad aĩam meã. Infixus ſum in limo ꝓfundi ⁊ nõ eſt ſub
c ſtantia. Ueni in altitudinẽ maris: ⁊ tẽpeſtas dimerſit
d me. Laboraui clamãs. rauce facte ſunt fauces mee: de

In fine eñi vt ſepiſſime dictũ ẽ xp̃m ſignificat. ⁊ dauid eundẽ chriſtũ denotat.
a C Poſtulat hũanitas a p̃re auxiliuȝ reſurrectõis. Aq̃s ꝑ ſeditiõibꝰ pleb̃. motuq; ppl'oꝝ debere ſuſcipi. ſepiꝰ diuiña teſtatᷣ ſcp̃tura. vt ibi forſitã aq abſorbuiſſent nos. vñ ⁊ hic iudeoꝝ ppl'us intraſſe vſq; ad aĩaȝ ſaluatoris dñ. qñ eũ crucifigere ſcelerata mẽte p̃ſumpſit
b C Facti ſũt homines limũ ꝓfundi. qñ ⁊ originali ⁊ ꝗtidiãis pctĩs tenentᷣ obnoxij. Per hũc limũ infixuſ eſt xp̃s. qñ dementiũ turba clamabat crucifige. Limuſ. dictus eſt quaſi ligans humum. k Nõ eſt ſubſtantia euadẽdi. niſi tu ſalueſ p̃r. q2 ĩfixus ſum in veteribꝰ pctĩs huiꝰ ppl'i ſcelerata calliditate ſeuiẽtꝭ. c C Hic altitudo matris. copioſa ppl'i ĩſania. Eadẽ tempeſtas ẽ ꝯcitata demẽtiũ ſeditio Ip̃a demerſit dñm. qñ eum venire fecit ad crucẽ
d C Laborabat ergo clamãſ. qñ dicebat Ue vob̃ ſcribe ⁊ pharifei. Dicit etiã eſſe raucas fauces ſuas. q2 dicta eius neq; ſacrilegus ppl'us audiebat. Oculos iſtos. carnales intelligamus ꝗ in morte paſſionis clauſi ſũt. Sperauit in eũ. i. in p̃rem. Nota ꝟo recte dici laboraui. qꝛ inauditum ſignificat clamorem. Laborare eñi illum dicimus. qui votum clamoris non eſt aſſecutus. id eſt. vbi audiri recuſatur.
e C Ergo vt oñderet plus eſſe numerũ infidelium. quam deuotorum. dicit mul-

tiplicatos pſidos iudeos ſup nūeꝝ capil
loꝝ.i. credētiū. Grat⁊ eī odiſſe dicimur
qū q̄ppiā ſine aliq̄bus offenſionib⁹ exe-
cramur. ſicut iudei chriſto fecerūt.
f ¶ Cōfortati ſūt iudei. qn̄ id qd̄ cona
bant efficere iplebāt.

ei credere noluerūt. q̄s hic frēs appellat
Filios mr̄is. ipos dic̄ q̄s ſupius frēs no
minauit. Sꝫ ſi filij veri fuiſſent mr̄is ſy-
nagoge. nō vt pegrinū. ſ vt frēꝫ chariſſi
mū xp̄m ſuſcepiſſent. m ℟ Comedit
eū zelus dom⁹ dei qn̄
eos de tēplo eiecit. q2
domū meā fecerūt ſpe
lūcā latronū.

Iniuſte. reuera iniu-
ſtuꝫ fuit. vt q̄ venerat
ad iudaicos pplos ſal
uādos. eos poti⁹ iue-
niſſet inimicos. Xp̄us
pctā nō rapuit. q̄ deli-
cta n ra abluit. tū cru-
ceꝫ excepit. ⁊ ſoluit p
nobis. qd̄ pro ſe iuſte
nō pertulit.
g ¶ Dū dic̄. ds tu
ſcis inſipiētiā meā. lo
quit̄ p pte mēbroꝝ. in
ſipiēs em̄ non pōt eſſe
xp̄s. cū dei ſapia eē di
noſcit̄. querſi igit̄ ad
fidē aū erāt inſipiētes
nūc in xp̄o ſapientes:
iſti em̄ ſunt de q̄b⁹ di-
xit titulus. q comuta
bunt̄. ſ. de inſipientia
infidelitatis. vel pctō
rū ad ſapiaꝫ xp̄i. Idē
dicendū ē de delict⁊ q̄
nō ſunt capitis. ſ mē-
broꝝ chriſti.
h ¶ Precat̄ q̄ xp̄s
ne de ſeipſo erubeſcāt
q̄ reſurrectōeꝫ ei⁹ ma-
gno deſiderio expecta
bāt. Cū dic̄. Dn̄e dn̄e
ꝟtutū. oñdit nihil im
poſſibile eſſe omnipo-
tētie ipſius.
i ℟ Nō ꝯfūdant̄. i.

fecerunt oculi mei dū ſpero
e in deū meum. Multiplicati
ſunt ſup capillos capit⁊ mei
f q̄ oderūt me gratis. Cōfor
tati ſunt qui pſecuti ſūt me
inimici mei iniuſte: que nō
g pui tūc exoluebā. Deus tu
ſcis inſipientiā meā: ⁊ deli-
cta mea a te nō ſunt abſcon
h dita. Nō erubeſcāt inme q̄
expectāt te dn̄e: dn̄e virtutū
i Non confundant̄ ſuper me
qui querunt te deus iſrael.
k Qm̄ ppt̄ te ſuſtinui oppro
briū: operuit confuſio faciē
l meā. Extrane⁹ fact⁹ ſum fra
trib⁹ meis: ⁊ peregrin⁹ filijs
m matris mee. Quoniā zelus
dom⁹ tue comedit me: ⁊ op
probria exprobrantium tibi
n ceciderunt ſup me. Et ope-
rui in ieiunio animā meā: ⁊
factū eſt in opprobriū mihi.
o Et poſui veſtimētū meū ci
liciū ⁊ fact⁹ ſuꝫ illis i pabolā

¶ Ex
probratū ē p̄ri ab eis.
qn̄ dicebāt. Hi ſūt dij
tui qui eduxerunt te.
℟ Qui ꝟo exprobrāt
patri. exprobrāt filio.
¶ Ceciderūt ſup me
dixit. vt effectū mortis
oñderet. quē crucl di-
gnatōne ſuſcepit. Ex-
probrabāt etiā p̄ri: cū
xp̄m dicerēt ioſeph fa
bri eē filiū. ⁊ demoniū
habes. opprobriū em̄
filio dictū. redit in pa
trem.
n ¶ Operuit ieiunio
aīaꝫ. q2 hoīum fidem.
quā valde eſuriebat.
minime poterat īuent
re. ⁊ ideo q̄ſi aliq̄ pal-
lio triſticie circūdedit
aīaꝫ ſuam ieiunio tali
afflictā. Sp boni mal
opprobriū ſunt. q2 mi
nime eoꝝ ſcelerib⁹ ac
quieſcūt. ⁊ ill⁊ ſtudioſe
detrahūt. q̄bus nulla
ſocietate iūgunt̄
o ¶ Per ciliciū. tri-
ſticia ſignificat̄ ⁊ lacri
me. qn̄ dn̄s hūani ge-
neris ībecillitate per

ne euacuet̄ ſpes credentium de paſſione
mea. ſ cognoſcant. quia voluntatem tuā
veni facere. ¶ Uel nō hūanas inſulta
tiones diutius de mea dormitione ſuſti-
neant. qui querunt te deus iſrl̄
k ¶ Suſtinuit em̄ chriſtus opprobri-
um. cum dicebatur a iudeis. in Beelze-
bub eijcit demonia. ℟ Operuit con-
fuſio faciem meam. quando negauerunt
apoſtoli.
l ¶ Extrane⁹ xp̄s factus eſt iudeis. qn̄

motus. ſuſcitaturus Lazaꝝ fleuit. dicēti
bus iudeis. Ecce quō amabat eum. Fa-
ctus eſt q̄ꝫ iudeis in parabolam. qn̄ p ſi-
militudines quaſdam. carnalem populū
docere videbat̄: ſicut in euangelio legit̄
dixit Jeſus parabolam ad turbā. Eſt au
tem parabola natura diſcrepantiū rerū.
ſub aliqua ſimilitudine facta compatio.
Ideo ꝟo ſic loquebat̄. vt qui celeſtia ca
pere non poterant. p terrenas ſimilitudi
nes intelligerēt.

p ℭ Porta q̄ppe dicta ē. eo q̄ide portant oia. Jn porta āt ſedēt. q̄ ꝯuētibus hoīm ſedula curioſitate miſcēt ꝗ dic paſſionē ſuā. genti iudaice fuiſſe fabulā. Jn deū pſallūt. ſi i bonū accipit q̄ actōe ꝓbabili dirigūt. Vinū ſilr nō ebrietatꝭ. ſ; ſpiritale. Jpi eñ pſallebāt q̄ p itelligētiā ſupnā ſalutari doctrīa potabātur. Et ita caſſiodorus pſallē ō fidelibꝰ ⁊ bonis exponit ⁊ ſeqn̄tia Sʒ ſm Hiero. ſcribe ⁊ phariſei in porta. i. iudicio ſedebāt. q̄ clauē ſcie hn̄tes nec introibāt. nec alios introire ſinebāt. Jlli repleti vino iniq̄tatꝭ. q̄lit eū interficerent ꝯcinebant.

ℹ Vel ebrij erāt vino. q̄ñ velātes faciem eiꝰ dicebant. ꝓphetiſa nob̄ xp̄e qs ē. q̄ te ꝑcuſſit. q ℭ Jllud tp̄s ē bn̄placiti. q̄ñ icarnationis ſue bn̄ficio. ꝑicli tātē mundū. ab īminēte exicio liberauit.

ℹ Al' tp̄s bn̄placiti. tp̄s ē paſſiōis. q̄ tpe iudeis crucifigētibꝰ xp̄s orauit. ne ſtatuas illis pr̄ h̄ pctm̄. ⁊c̄. ſūme ei pr̄i placuit. hoīum redēptio. r ℭ Nam ſi multitudīes mīe nō fuiſſent. nequaq̄ redimi poteramꝰ obnoxij Nō eñ pua mīa fuit q̄ taʒ ingentia pctā ſupauit

p Aduerſum me loquebātur
qui ſedebāt in porta: ⁊ ÷ in
me :· pſallebāt qui bibebāt
q vinum. Ego vero orationē
meā ad te dn̄e: tp̄s benepla
r citi deꝰ. Jn multitudine mi
ſericordie tue: exaudi me in
s veritate ſalutis tue. Eripe
me de luto vt nō infigar: libera me ab his qui oderunt
me. ⁊ de profundis aquaꝝ.
t Nō me demergat tēpeſtas
aq̄ neq̄ abſorbeat me ꝓfun
dū neq̄ vrgeat ſup me pu
v teꝰ os ſuū. Exaudi me dn̄e
quoniā benigna eſt miſeri
cordia tua: ſcd̄m multitudi
nē miſerationū tuarū reſpi
x ce in me. Et ne auertas faci
em tuā a puero tuo: q̄m tri
bulor velociter exaudi me.
y Jntende aīe mee ⁊ libera eā
ꝓpter inimicos meos eripe
z me. Tu ſcis improperium
meum ⁊ confuſionē meā: ⁊
a reuerentiā meā. Jn conſpe

t ℹ Nō me demergat. i. hec paſſiōis tēpeſtas. nō eū i ꝓfūditate abyſſi retieat infernaꝛ. ℭ Profūdū itaq̄ ē pctōꝝ. qd̄ ꝯglutit aīas ipioꝝ. ita vt ad plenitudinē redire nequeāt. Vrgere dicimꝰ ꝯcludere

ℹ Petit ꝗ. vt aditꝰ īfernaꝛ. nō ꝯcludat os ſuū ſup eū ſiue dyabolus. ℭ Puteꝰ āt excauata terre ꝓfūditas eſt. q̄ ⁊ in bono ⁊ malo in ſcptura ponit. Hic xo in malo accipit. v ℹ Hec ſm hūanā fragilitatē poſtulat dicēs. q̄ alios mea paſſione redimis. me q̄ʒ ꝑcurrente miſericordia ꝯtemplare.

x ℭ Puer eñ freq̄nter legit dn̄s ob innocētie puritate. cū ſimplex etas h̄ bn̄ficium largiat. vt vicia mūdi nō diligat. Velocit exaudi me. ℹ Vt reſumā ſpm̄. quē tuis manibus cōmendaui.

y ℭ Jntēde aīe mee vt ruera libera fiat cū eā diuitas ꝓpiciata reſpexerit Propt inimicos etiā petebat. celerrimū reſurrectōis auxiliū. vt q̄ cōtēpſerant crucifixū. tercia die reſurgentē crederēt.

z ℭ Jmpropertū. cōfuſionē ⁊ reuerētiā ꝓ hūano genere ſic ſuſcepit ſaluator libēs vt mortē. nō ei iſta ꝓ ſuo reatu ſuſtinuit. ſ; omnia ꝓ nobis ptulit. vt nos bonus magiſter in talibus rebus poſitos. exemplo ſue patiētie miſeratus inſtrueret. a ℹ Tu vides pr̄. q̄les mihi tribulationes inferant. ⁊ illuſiōes dn̄ dant. ℭ Jmproperiū expectauit cor eius. q̄ñ iniquitates iudeoꝝ ⁊ diuerſa q̄ paſſus ē ꝓ ſua volūtate ſuſtinuit ⁊ paſſione benignꝰ excepit. ℹ Vel īproperiū paſſionis ⁊ miſeriā. i. ꝯtumeliam crucis.

Exaudi me. rogat patrem. nō natura deitatis. qua ei equalis eſt. ſ; ex infirmitate hūana. in qua minor eſt patre.

s ℭ Expoſcit xp̄s a pte mēbroꝝ. vt aīa eius a deſiderijs luteis. i. huiꝰ mundi cupiditatibus reddat aliēa. Libera me ab his qui me oderūt. i. a iudeis. De ꝓfundo aquaꝝ. ad illum ppl'm ptinet. qui ⁊ ꝓfundus erat ꝯſilio malignitatis. ⁊ ſeditionibus turbulentis.

ctu tuo ſunt oẽs q̃ tribulãt
me: improperiũ expectauit
b cor meũ ⁊ miſeriã. Et ſuſti
nui q̃ ſimul cõtriſtaret̃ ⁊ nõ
fuit: q̃ ꝯſolaret̃ ⁊ nõ inueni.
c Et dederunt in eſcã meam
fel: ⁊ in ſiti mea potauerunt
d me aceto. Fiat menſa eoꝝ
corã ipſis in laqueũ: ⁊ in re
tributiones et in ſcandalũ.
e Obſcurent̃ oculi eoꝝ ne vi
deãt: ⁊ dorſum eoꝝ ſemꝑ in
f curua. Effunde ſuꝑ eos irã
tuã: ⁊ furore ire tue cõphen
g dat eos Fiat habitatio eoꝝ
deſerta ÷ ⁊:· in tabernacl̃is
h eoꝝ nõ ſit q̃ inhabitet. Qm̃
quẽ tu ꝑcuſſiſti pſecuti ſũt:
⁊ ſuper dolorẽ vulneꝝ eoꝝ
i addiderũt. Appone iniqui
tatẽ ſuꝑ iniquitatẽ eoꝝ: ⁊ nõ
k intret in iuſticiã tuã. Deleã
tur de libro viuẽtiũ: ⁊ cũ iu
l ſtis non ſcribant̃. Ego ſum

b ℞ Et ſuſtinui. nõ fuit vllus de tãta multitudine iniquoꝝ. aut cõpaſſus doloribus ei⁹. aut ꝗ extitit ꝯſolator ¶ Nõ eñ de fidelib⁹ ſꝫ infidelibus loq̃tur pſecutorib⁹. fideles eñ auditores. doctorez cõſolant̃ dñ in eis verba p̃dicationũ pficiũt iudeoꝝ igit̃ ptinacia xp̄m non ꝯſolabat̃. qꝛ eius v̄ba nõ ſuſcepit.

c ¶ Oblatũ eſt illi fel cuꝫ aceto mixtũ. vt reuera facta iudeoruꝫ amaritudo potõis ĩdicaret. Ipſe eñ dixit. ſitio. qꝛ fidẽ in ip̄is deſiderauit ĩuenire. illi obtulerũt amariſſimoſ mores ſuos. ꝗ nulla ꝯpũctione cõuerſi ſunt.

d ¶ Nõ maledicendi voto. ſꝫ pſciẽtis more ſequentia pmũtur. Mẽſa dñi. eſt vtriuſq; legis intellctũal̃ epulatio quã p̄rĩo habuerũt iudei. qñ mandata dei cuſtodierũt. poſtq; v̄o a fide ieiunare ceperũt. corã ipſis. gẽtibus tradita ẽ. vt gui⁹ colerẽt videtib⁹ ipſis adempta felicitate In laqueuꝫ. ſ. vt de lr̃a ĩ q̃ alios aſtrigere conabãtur. ipſi ĩ ea potius caderẽt obligati. Retributio maloꝝ fuit. ꝙ ſb̃tracta illa mẽſa. fuit ⁊ gentib⁹ tradita ſcandalũ. qꝛ deſerẽtes pacis auctorẽ ſibi ꝯcitabãt rixam ⁊ praua ſtudia. e ¶ Prenũciat̃ digna pena. ne videant ĩ ſcriptura ſua veriſſimuꝫ iuſticie ſolẽ. ⁊ hoc illis euenit. qui etiam nimio põdere delictoꝝ pregrauati. ceruicem ſuã in terrã cernui ſp incuruant. nec eis ad celũ reſpiciẽdi poſſibilitas datur. Dorſum dictũ. q̃ſi deſcẽdens deorſum. ℞ Vel incurua vt rhomanis ſeruiãt ſp vel ſb̃ onere legis maneãt. quã ſm lr̃am ferre nemo poterat.

f ¶ Dũ dicit̃ effunde, magnitudo ire ſignificat̃. q̃ in more fluminis copioſa deſcẽdit. Apphẽdit eos furor. q̃ſi dãnatos ⁊ pterritos. vt nõ liceat effugere. qḋ dat̃ pro ſceleribus ſuſtinere.

g ¶ Fiat habitatio eoꝝ deſerta. ⁊ ĩ tabernaculis ⁊c̃. hoc eſt vtrũq; iudeis ꝯtigiſſe manifeſtũ eſt. cum ciuitas ihr̃lm frequẽti captiuitate deleta ẽ. Tabernacula dei tẽplum vel regis palaciũ. ſine cultore remãſerũt. Et nota ꝙ priuatis domibus poſuit habitatio habitatõem. ſꝫ dei templo inhabitatõem. q̃a ibi habitam⁹ corpe. hꝫ aũt inhabitamus. vbi deuote mentis affectu locũ frequẽtamus.

h ℞ De ſe hec xp̄s ad prẽz loquit̃ de ſua paſſione. dicẽs ſcriptũ eſt. pcutiam paſtorẽ. ⁊ in alio pp̄heta ex pſona patris loquẽtis. ppter pctã ppl̃i mei percuſſi eum dicitur.

¶ Quia pcuſſum. i. cõceſſum pſecuti ſunt. ſibiq; traditũ deteſtabili feritate negauerũt.

℞ Addiderũt ſuper dolorẽ. cũ vel eccl̃iam vel apl̃os pſecuti ſunt

i ¶ Iniq̃tas prima fuit iudeis vt pp̄hetaſ extinguerẽt. Appoſita ẽ iniq̃tas ſup iniquitatẽ eoꝝ. qñ ipſum dñm crucifigere maluerũt. Addit̃ pena peccati. ne intrent in iuſticiã dei. i. ne pticipes xp̄o fiant. in illo regno iuſticie.

k ¶ Dicit ꝯ iudeis. deleãtur de libro viuentiũ. nõ qꝛ ſcripti erant. ſꝫ quia ſcriptos eſſe ſe iudicabant. Ibi eñ qḋ ſcribitur. deleri nõ põt quia totũ in predeſtinatione ſolidatum eſt. Et cum iuſtis nõ ſcribãtur. hoc eis accidere negat. qui nõ ſũt (vt titulus ait) pijs ſatiſfactionib⁹ immutati. l ¶ Ego ſum paup. hanc pprietatem ſibi vendicauit. quia nemo alt

hanc pauptatē. ⁊ hūc dolorē. ꝓ toti⁹ mū di culpa ſuſtinuit. Suſcepit itaqꝫ hūani tatē ſalus. i. forma filij in qua equalis ē pr̄i qñ recōciliauit mūduz pr̄i. ℞ Uel paup ⁊ dolens fuit ī paſſione. ſalus antē eū in reſurrectōe ſuſce pit. m ¶ Laudat em̄ caput nr̄m nomen dei cū cantico. qñ ī eccleſia hymnidica exultatōe fideliū fit adunatio. ipe em̄ in nob̄ laudet ⁊ mḡnificat. quod nos veraciter laudare cognoſcit n ¶ Multo em̄ eſt acceptior effuſa laus puro corde deo. qꝫ pōt pecudū placere veteris legis mactatio. ℞ Uel placebit deo pr̄i ſup vitulum nouellū. i. xp̄um. cornua ꝓducētez. id ē fortitudinē eccl'ie dantem. ⁊ vngulas qb⁹ ſacrilegia ꝯculcet gētiū ac diuellat. vitul⁹ nouell⁹ dicat' xp̄c q̄ ſeipz pr̄i obtulit. Nec ſuper denotat cōpatione ſed materiā notat oblatā. vt ſit ſenſus. Deo erit cōplacētia. de tali vitulo nouo nō carnali. ſ; myſtico. nō veteri figurāti ſ; nouo figurato o ¶ Uideāt pauperes. q2 deus reſpuit oblationē pecudum ⁊ mūdiſſimū cor reqrit. ido letētur: q2 in mētl affectu poſita eſt oblatio. vbi ⁊ paup pōt eē ditiſſim⁹. Querite dn̄m admonet pauperes vt eſcā mentis querāt. vñ aīa ſaginetur. illud qꝫ ꝓprie viuere dicim⁹. qđ in btītudinis iocūditate ꝯſiſtit.

p ¶ Paupes ſunt xp̄iani. q̄ deſpiciūt voluptates ⁊ diuitias mūdi iſtius. ⁊ eligūt. hūanarū rerum indigentiā. vt epul' ſpiritalib⁹ impleātur. Uinctos ſuos liberat a laqueis carnalib⁹. quos ſuis regul' cōnexos cognouerit.

pauper ⁊ dolēs: ſal⁹ tua de⁹
m ſuſcepit me. Laudabo nomē dei cū cātico. ⁊ magnifi
n cabo cū in laude. Et placebit deo ſup vitulū nouellū: cornua producentē ⁊ vngu
o las. Uideant pauperes ⁊ letent': querite deū ⁊ viuet anima veſtra. Quoniā exaudi
p uit pauperes dn̄s ⁊ vinctos
q ſuos nō deſpexit. Laudent illū celi ⁊ terra: mare ⁊ oīa
r reptilia in eis. Qm̄ de⁹ ſaluā faciet ſyō ⁊ edificabūt' ci
s uitates iude. Et inhabitabūt ibi: ⁊ hereditate adquirēt eā.
t Et ſemen ſeruoꝝ ei⁹ poſſidebit eā: ⁊ qui diligūt nomē ei⁹ habitabunt in ea.

In finē dd̄. in rememoratione ÷ eo :· qꝫ ſaluū eū fecit dn̄s. Uox martiꝝ ⁊ ꝯfeſſoꝝ deꝑcantiū vt a pſequētiū periculis liberent'. Pſ. lxix.

a Eus in adiutoriū meū ÷ intēde :· ✱ dn̄e :· ad

q ¶ In celi ꝯmēoratōe dat' intelligi. vt oīa debeant celeſtia laudare. Terre q̄qꝫ ꝯmēoratōe intellige terreſtre. Maris. vniuerſa natātia. ⁊ ita ad dn̄i laudes inuitat'. quicq̄d creaturaꝝ eſſe cognoſcit'.

r ¶ Syō em̄ puus collicul⁹ eſt q̄ coheret hieroſolomitano templo. ſ; nōis qualitate grādeſcens. ſignificat em̄ eccl'iam. ℞ Ciuitates iude. aīe ſunt ſctōꝝ. q̄ ꝑ ꝯfeſſionē in tēplū ſctm̄ tanqꝫ viui lapides deferūtur.

s ¶ Hāc em̄ eccl'iaz hic habitāt xp̄iani. hereditate xp̄o adq̄rēt eā qñ ad hieroſolymā illam eternā dei miſeratione peruenerint.

t ¶ Semen em̄ hic opus pfectū. nō carnis ꝓgenīē debemus accipere. qđ futurā terraz poſſidebit. q̄ nullo iaz fine mutāda eſt. ſ; ī ea habitabūt. qui diligūt nomen eius. ⁊ ꝑpetua felicitate potiētur.

Oratio.

Benigniſſime dn̄e exaudi nos in veritate ſalutꝭ tue vt eruti a ſqualore pctī. mereamur ī libro vite digno celeſti ꝯſcribi. p.

¶ Finis ⁊ dauid criſtum ſignificat. ī rememoratōe. ſpem ſignificat liberatōnis ⁊ certitudinez futuri p²ᵉmij. que ſuis ſctīs pollicitus eſt. a ¶ Tūc em̄ adiutorium poſcimus. quando periculis ſbiacemus. vt tali remedio ſubleuati. calamitates diuerſarū paſſionū vincere poſſimus. Intende. i. propicius reſpice. quia oīa deus agnoſcit. etiam cū non rogatur. Feſtina ſic dicitur. quaſi miſericordia diuina tardaret. ſed tardum videtur ei auxilium. qui de huius ſeculi clade liberari feſtinat.

b ℂ Cõfundãt vox martyꝝ expoſtulãs de emẽdatõe ĩimicoꝝ ſuoꝝ. Cõfũdi ẽ. qñ hõ turbat ꝺ̃ fact ſue pu̾ſitat. Reuereri ẽ qñ cogſcimus nr̃a opatiõe iuſticiã leſam ꝛ ꝓ his opibus. pẽas incurrere formida mus. Querebãt intimi ci aĩam fideliũ nõ ĩ bo no. ꝫ vt eã a corpe ſe gregarẽt.

c ℂ Auertãt retror ſũ. q2 a praua cogitati one deſcendens. iuſſa dñi ſbſequit. Qui vo lũt mihi mala. hãc re tributõꝫ ſuſcipiãt ne ĩ ſua iniqtate pſiſtãt. O pia ſcõꝝ etiã ip̃a ꝗ pu tat adũſitas. meli⁹ op tabãt inimic ꝙ̃ ĩimici ſibĳpis ĩ pſpis ꝯſtitu ti ꝺ ℂ Auertãt petit vt a ſuo ꝓpoſito erube ſcẽtes. velocit ſe ꝯuer tãt. ꝗ dicũt euge euge Euge ꝟmo laudãtis ẽ ꝫ hic ironia ẽ. Seu il los ĩcrepat. ꝗ afflictio nes martyꝝ pennaſqꝫ collaudãt. ꝛ nõ ad au toris glĩaꝫ referũt. qꝺ̃ eis larga pietate ẽ cõ ceſſum.

e I̷x Poſt pſeqntiũ iniqtatẽ ꝛ ꝯuerſioneꝫ ad glĩaꝫ ꝯuertit btõꝝ vt exultent ꝗ ꝑ lachry mas pnĩe. dñm q̃runt ℂ Magnificat autẽ dñs in nob. ꝗ in ſe nõ hꝫ vñ creſcat. cum lau des deo pura mente ꝑ ſoluimus. nr̃aqꝫ ꝯſcĩa ſꝑ auget. cum xp̃m di gne laudamus. Illud quoqꝫ verbuꝫ ma gnificet. ab hũana ꝯſuetudine mutuatũ eſt. magnificat ei ille. ꝗ laudibus creſcit qui bona opinione grandeſcit.

f ℂ Egenos ꝛ paupes eos noĩat. qui ſemꝑ acquirere grãm dei exoptãt. Deus adiuua me. id eſt. in tribulatione mun dana. vbi cum viciorum pugnamus ad uerſitate.

g ℂ Adiutor me⁹ in neceſſitatib⁹. ꝛ de ſcĩs clade libator. Ne tardauer. Nos ẽ piclitãtiũ. iudicare tardũ auxiliuꝫ. ꝙuis celerrĩe pſtet. Xp̃s em̃ mẽſurate fac oĩa: ꝫ nos tardũ putamus. qꝺ̃ magno deſide rio reqrimus. Oro

b adiuuandũ me feſtina. Cõ fundant ꝛ revereant: ꝗ que

c runt animã meã. Auertant retrorſum ꝛ erubeſcant: qui

d volunt mihi mala. Auertã tur ſtatim erubeſcẽtes: qui

e dicunt mihi euge euge. Ex ultent ꝛ letent in te omnes qui querũt te ꝛ dicant ſemꝑ magnificet dñs qui diligũt

f ſalutare tuum. Ego ꝟo ege nus ꝛ pauper ÷ ſum ⁒ deus

g adiuua me. Adiutor meus ꝛ liberarator me⁹ es tu dñe ne moreris.

ℂ ÷ Pſalmus ⁒ dꝺ̃ filioꝝ ionadab ꝛ prioꝝ captiuoꝝ.

ℂ Vox deuotoꝝ qui ab hu manis iniquitatibus ſe pe tunt liberari vt dño grãs li berius referre poſſint.

Pſalmus. lxx.

a In te dñe ſperaui non cõfundar ineternũ: in iuſti cia tua libera me ꝛ eripe me

b Inclĩa ad me aurẽ tuã ꝛ ſal ua me Eſto mihi in deũ ꝓte

Exhauſti adiu torij ꝺ̃s etne. ad adiuuãdũ familie ſup plici feſtin⁹ occurre vt euict maclõꝝ opprobrijs. tuis ſꝑ auxilijs muniamur. Per

ℂ Jonadab. ĩterp̃ta tur ſpõtane⁹ dei. ꝗ fu it dei ſacerdos. ꝛ pce pit filijs ſuis in dei tẽ plo degẽ. ac ſobrie ſer uire. qꝺ̃ eos ꝯſtat feciſ ſe. ꝗ nũc ꝓ fidelib⁹ po nũt. Et poꝝ captiuo rũ ꝗ freqnt admoniti ſe emẽdare noluerũt. ꝫ ꝯtũaces effecti. deo pnie ſcõe ꝛ tercie ca ptiuitati ſubiacebant Monemur ꝫ h̃ titulo vt habeamus volũta tem ꝛ deuotõeꝫ filioꝝ ionadab. nõ ꝯtumaci am iudeoꝝ. qui capti ui eſſe meruerũt.

a I̷x Orat ꝫ media tor nr̃. vt hec confuſio mortis nõ fit vt cetero rũ hoĩuꝫ diuturna Ju ſticia dei ẽ. qui fecerit volũtatẽ ei⁹ trãſeat ꝺ̃ morte ad vitã. ꝑ quam hic xp̃us eripi precat ℂ Vel mẽbroꝝ xp̃i vox ẽ petẽtiũ. ꝛ ſi hic tpalit ꝛ vtilit ꝯfundã tur. nõ tñ ĩetnũ ꝯfundi. Et ꝙ dic in tua iuſticia. oñdit ſuã iuſticiaꝫ nõ ſufficere. ꝫ neceſſariũ eſt ſibi miſericordiã. Juſticia dei eſt parcere penitẽti.

b I̷x Aures dñi dicunt. qñ exaudire di gnat hũilẽ poſtulãtẽ veniã ꝓ delic ſuis

c I̷x Eſto mihi ĩ deũ ꝓtectorẽ. q2 abſqꝫ eo neqꝫ refugiũ neqꝫ mũitio neqꝫ ꝓtectio a ꝗqꝫ pſtari põt. Nec ideo di loc⁹ muni

tus vt ſit localꝭ.qꝛ vbiqꝫ dn̄s ē. ¶ Sꝫ
locus iſte diuina ꝓtectio eſt.
d ¶ Firmamētū in h̄ ſcl'o dn̄s dr̄.vbi
⁊ patiētia q̄rit.Refugiū in illa btītudi-
ne.vbi iam aliq̄d periculū nō timet

e ¶ Cōtra legē agit
q̄ accepta lege.facit ꝯ
regulas mādatoꝝ.vt
ſūt iudei. Iniq̄ vo ſūt
pagani qui nulla lege
dn̄i refrenant.ſ3 more
feraꝝ faciūt q̄dcūqꝫ li
buerit.ſic oēs pctōrē.
duab' his ptib' cōple
ctit. f ¶ Pri' em̄
eſt.vt cū dei gr̄a ꝓbe-
mur ꝑ patiā3.⁊ tūc il-
lā fructuoſam ſpē ipo
donante hr̄e merebi-
mur.de q̄ ait apl's.tri
bulatio.patiā3 opat.
patiā ꝓbatōe3.ꝓba-
tio ſpem.A iuuentute
ſignificat exquo cepit
hō ꝯ dyabolū pugna-
re.qꝛ etas illa ad cer-
tamē dirigit. Nā q̄cū
qꝫ tēpe ad ipm veniat
merito iuuētus dr̄.qꝛ
tūc in ipſo pleniſſimo
robore ſolidamur.
g ¶ Tunc em̄ ꝯfir-
matio nr̄a ē d̄s.qn̄ ad
eū fidei munere veni-
mus. Protector.qm̄
aduerſus diaboli neq̄
cias ipſe nos ꝓtegit
ac defendit.hic vterū
ſctē mr̄is eccl'ie debe-
mus accipe.vbi p̄mū
ꝑ rudimēta fidei ꝯci-
pimur.deinde ex aq̄ ⁊
ſpūſctō regeneramur.
h ¶ Significat em̄
cātatio ſp ⁊ pn̄s ſecl'm
⁊ futuꝝ.h̄ em̄ illi ꝓ liberatiōe cātamus.
ibi āt gr̄as ꝓ et̄na remūeratiōe pagim'.
Prodigiū in h̄ ſcl'o erit fidel'.qn̄ alia ſe-
ctat q̄ amare pōt multitudo peccātiū.q̄
rūt peccātes.diuitias.fideles pauperiē.
q̄rūt pctōres epulas.iuſti ieiunia.q̄runt
deniqꝫ illi gaudia,iſti triſticiā, Me āt bo

ctorē ⁊ in locum munitū.vt
d ſaluū me facias. Quoniā
firmamentū meū.⁊ refugiū
e meū es tu. Deus meus eri
pe me de manu peccatoris.
⁊ de manu cōtra legē agen-
f tis ⁊ iniqui. Quoniā tu es
patiētia mea dn̄e.dn̄e ſpes
g mea a iuuentute mea. In te
ꝯfirmatus ſum ex vtero.de
ventre matris mee tu es ꝓ-
h tector meus. In te cantatio
mea ſemper tanq̄ ꝓdigium
factus ſum multis ⁊ tu ad-
i iutor fortis. Repleatur os
meū laude ÷ vt cantem glo
riā tuā :· tota die magnitu-
k dinē tuam. Ne ꝓijcias me
in tempore ſenectutis. cum
deficiet virtus mea ne dere
l linquas me. Quia dixerūt
inimici mei mihi ⁊ qui cuſto
diebāt animā meā cōſilium
m fecerunt in vnū. Dicētes de
us dereliquit eū3.ꝑſequimi
ni ⁊ cōprehēdite eū quia nō
n eſt qui eripiat. Deus ne elō
geris a me.de' meus in au-

nox ſemitā ire nimis difficile eſtimet ad
dit.⁊ tu adiutor fortꝭ. i ¶ Nā ſi xp̄s n̄
repleat os nr̄m.nec līgua mouet:nec de
ſideria hōeſta inflāmant nr̄a.Cū vo po-
nit tota die.ſcat oē tp̄s.⁊ nunq̄ a laudi
bus dn̄i ceſſandū.Cā
igit cur petat os reple
ri ē.vt cātet dei gl'iam
ſine cui' gr̄a oēs lau-
des indigne ſunt.
k ¶ Supplicat fide
lis ne ꝓijciat ī tpe ſe-
nectutꝭ ſue a d̄o qn̄ feſ
ſa vt' corpis ſui pl' ī-
diget adiuuari.tūc q̄3
ſe petit n̄ debere dere-
linq̄ cu3 defecerit vt'
patiē.vl' molleſcit ſub
onere tribulatōis.bn̄
tribulatōnib' crebris
atqꝫ martyrijs robur
aīe ꝯſeneſcit.qꝛ cum
xp̄o totū potꝭt ſuſtine
re.ſine ipſo vo nihil.
l ¶ Reddit cā cur
ad ſubueniēdū pietas
dei debeat ꝓuocari q̄
niā debilitate captata
feruor īſidiātiū accen
ſus ē.dū credūt facile
decipi.a q̄ nō pōt virt-
bus defectis obuiari.
Truculētior ē īimico
rum ſp adunata colle
ctio.⁊ q̄d nō diuidit ſ3
uiusvno faſce portat
Innuit ꝙ nō leues eē
īimicos.Cuiuſmōi vo
ꝯſiliū inierit.ſequenꝭ
aptt. m ¶ Hoſtes
em̄ carnales.cū vide-
rint hoīe3 crebꝛā cala
mitate fatigatum.cre
dūt eū a d̄o derelictū.
q̄ diuinā grām putāt ī
ſol' corpis virib' ꝯſtitutā dicētes.dereli-
q̄t eū d̄s.ꝑſeq̄mī.qꝛ fugere nō valet.⁊ cō
ꝑhēdite.qꝛ nob̄ reluctari nō potꝭt violē-
tiſſimis. n ¶ Hūana putat īfirmitas
elōgare ſe deū.qn̄ ei veīre tardat auxiliū
id̄ petit.ne gr̄a ei' ab ipa diſcedat.⁊ orat
vt ꝑ adiutoriū dei,ei diḡ patiā tribuat.

o xiliū meū reſpice. Confun/
dant̄ ⁊ deficiant detrahen/
tes anime mee: opiant̄ cōfu
ſione ⁊ pudoꝛe: qui querūt
p mala mihi. Ego autē ſemꝑ
ſperabo: ⁊ adijciā ſuꝑ oēm
q laudē tuā. Os meū annun
ciabit iuſticiā tuā: tota die
r ſalutare tuū. Quoniā non
cognoui litteraturā. introi/
bo in potentiā dñi. dñe me
moꝛaboꝛ iuſticie tue ſolius.
s Deus docuſti me ex iuuētu
te mea ⁊ vſq; nūc. ꝓnuncia
t bo mirabilia tua. Et vſq; in
ſenectā ⁊ ſeniū. deus ne de/
v relinquas me. Donec annū
ciem brachiū tuum. genera
tioni omni que ventura eſt.
x Potentiā tuā ⁊ iuſticiā tuā
ds vſq; in altiſſima q̄ feciſti
magnalia. de⁹ qs ſilis tibi.
y Quātas oſtendiſti mihi tri
bulatiões multas ⁊ malas.
⁊ ꝯuerſus viuificaſti me ⁊ de
abiſſis terre iterum reduxi/

o ❡ Cōfundant̄ em̄ dicit. cū tua viderint diſpoſita nō mutari deficiāt detrahētes. i. obloq̄ntes inanit̄. Opiant̄ dixit. q̄ſi q̄dā velo. ſeu verecūdia obtegāt̄ eoꝛū facies. qd ſolet euenire his. q̄ actões ꝑſtinas meliore vita cōdēnāt. Mala q̄rūt qui ꝑauis blādimētis occulto vulnere mentes vident̄ impetere. duz carnis ſalutē ſuadent ad interitū anime.

p ❡ Decurſa emendatõe peccātiū. ad ſuā delcātionē bonūq; cōuertit̄. vt ſic illi de diuina potētia deſꝑabāt ita ppl's fidel' ſꝑare ſe ſꝑ dic in deo. Adijciaz laudē. Nā cū qs dicit Vbū pr̄is feciſſe celuz ⁊ terrā. ꝑfectā deuotiõe deū laudat. ſ cū adiūgerit incarnatū eſſe ꝓ ſalute cūctoꝝ. adiecit cumulū laudib⁹ plenū ita laus ſuꝑ laudē adijcit̄. q ❡ Iuſticia pr̄is ſaluatoꝛ ē. ⁊ ſalutare dr̄. q2 inde ſalus mūdi ꝑ glioſaz incarnationē ꝑuenit. Tota die ꝯtinuū tp̄s oñdit. Oñdit igit̄ ſe ꝓnūciatuꝝ gētib⁹ ſaluatorem.

r Uel ī pſona xp̄i capitis q̄ ī apl'is ſe annūciauit. r ❡ Nō cognoui lr̄aturā. i. ſciam ſecl'arē. ⁊ eloq̄ntiā vanā maliſ actib⁹ inq̄natam. Ideo introibo in potentiā dei. hoc eſt in hieruſalē celeſtem. Tunc memoꝛaboꝛ. cuz ſequeſtrat agnos ab hedis. ⁊ impios a fidelibus.

s ❡ Docuiſti autē ſiue ad libros pertinet diuinos. ſiue ad infuſam celitus fidem. Inuētus incipit ex quo cepit hō ad diuinā grām ꝑuenire. Atq; mirabilia fuerunt. vt doceretur indoctus. ⁊ ex perfido fieret deuot⁹. ⁊ ex pctōre iuſtiſſim⁹.

t ❡ Apud grecos duo noīa iſta diuerſa ſūt. ſenectā grauitatē vocāt. ſeniū. etatē finitimā. Latīe vo q̄ſi ſili noīe nūcupāt̄. Petit itaq; ppl's fidelis vt neq; in matura neq; ī ſenili etate deſerat̄ a dño. cū ei a iuuētute ſe d cuerit cuſtodierit. petit id cōtinuari ī. ſenectute.

v ❡ Brachiū pr̄is. ſaluatoꝛ dñs eſt Et ne putares illis tm̄ denūciādū fuiſſe xp̄m. q̄ eo tp̄e fuerūt cū ille ꝓ nobis incarnari dignat⁹ eſt. addidit q̄ vētura ē vt hāc ꝑdicatõez vſq; ad finez ſecli ꝯgſceres eē faciēdā. petit g̃ eccleſia ſe ñ derelinq̄ vſq; ad finē ſeculi.

x ❡ Potētiā tuam hic q2 reddēdū eſt donec annūciē potētiam ⁊c. Nā potētia ad gratiā incarnatõis reſpicē Iuſticia ad iudiciū in q̄ adam iudicat⁹ eſt. i. moꝛte punit⁹ cū poſteritate ſua. Uſq; in altiſſima. quia deus hō ſedet ad dexterā patrꝭ regnans cū eo ꝑ infinita ſecula. Magnalia a magnitudine vocant̄ quoniā ad vindicādū foꝛtis eſt deus. ſicut ī adam. ⁊ ad liberandū nullus ei ſimilis inuenitur. ſicut in latrone. deus quoq; in operibus ſuis cognoſcitur eſſe ſingularis. Ideo ubdit. quis ſil'is tibi. quod cū admiratõe legendū eſt.

y ❡ Quantas ſub admiratõne legendum eſt. quaſi innūerabiles paſſiões. q2 fidelibus ad p̄ſens, duras tribulationes oſtendit. Multis ergo. q̄titatem. malas indicat qualitatem. Cōuerſus. i. cōuerti me feciſti. quia diſtoꝛtus fuerā lege peccati. Sciendum vtiq; eſt ideo iterum dictum. vt medicina chꝛiſti. frequentioꝛ indicetur. qui nos de abyſſo. id eſt de ꝓfundiate peccatoꝝ ꝑ multas remiſſiões

ed::xit a ¶ Multiplicat magnificēti am qñ nos ꝑ diuerſas cās afflictionū. ſb ueīre dignat̄. Cōuerſus ꝯſolat⁹ es me. h̄ eſt. mētē ſanas diuerſ lāguorib⁹ ſaucia- tā ſanas ꝟo. mētē reuelādo ⁊ diuiāꝝ ſcri ptura ꝝ alloq̄o ꝯſolā- do b ¶ Hic iā iuſt⁹ ille lēt⁹ ꝟitatē ſe pſal lere conſitet̄. in vaſis h Hoc in fidelibus eccleſie. ⁊ in cythara. ¶ Id ē actōe digna ꝑ pſalmū. recta fides. ꝑ cytharā. rctā opatio deſignat̄. qꝛ pſ̄ de ſu- perioꝛib⁹: de inferioꝛi bus cythara. meloſ ad ſupna trāſmittit. vł va ſa pſalmi. pſalmos dic̄ q̄ſi ſpūalia delia. vinū dñi incoꝛrupto ſapoꝛe ſeruātia. h Uel illos ſignifi- cat. qui de vino. euan gelice apoſtoliceq̄ʒ do ctrine nouo repleti. in pſalmis xp̄um intelli- gunt pꝛeconatū. c ¶ Labia. os inte rioꝛis hoīs dic̄. habet eñ ⁊ mēs voceʒ ſuā. q̄ tacite clamat ad dñm ſuū. Gaudet ꝗ aīa ſua que ſe redēptā eſſe co- gnoſcit. vt eī de labijs aīe intelligeres. adie- cit ⁊ aīa mea ⁊c̄. d ¶ Meditabit̄ tūc ligua. laudes dñi ꝑ oē tēp⁹. qñ regnū ei⁹ ī il- la reſurrectōe ꝑcepit. Duob⁹ mōis ꝯfun dātur ⁊ reuereātur inimici qñ aut hic pe nitētiam gerūt. aut certe in aduentu dei. dum illa ſuis oculis manifeſta vident. q̄ fieri nō credebant. Tūc ergo ſecure exul tationis tēpus eſt ſanctis. qñ iam locum dñationis. impij nō habebūt. Oꝛo.

Xcelſi ſolij regnatoꝛ inmēſe. qui ſpe rantes in te. dānari eterna ꝯfuſione nō pater̄. reple q̄ſ labia nr̄a laude tua ⁊ in his nos ſemꝑ meditationib⁹ bono- rū inſinuatoꝛ exerce. Per dñm.

a ſti me. Multiplicaſti magni ficentiā tuā: ⁊ cōuerſus con

b ſolatus es me. Nā ⁊ ego cō fitebor tibi ī vaſiſ pſalmi ve ritatē tuā deus: pſallā tibi

c in cirhara ſanctus iſrł̄. Ex- ultabūt labia mea cū canta uero tibi: ⁊ aīa mea quā re-

d demiſti. Sed ⁊ lingua mea tota die meditabit̄ iuſticiā tuā: cū cōfuſi ⁊ reueriti fue- rint. q̄ querunt mala mihi.

In ſalomonē pſ̄. ¶

Pp̄ha xp̄i aduentū ꝑcinēs ab oībus regib⁹ eū dicit ad oꝛandū. qꝛ hūanū genus a diaboli poteſtate redemit.

a Eus iudi- Pſ̄. lxxi. ciū tuū regi da. ⁊ iuſti

b ciā tuā filio regi. Judicare pplm̄ tuū in iuſticia. ⁊ pau-

c pes tuos ī iudicio. Suſcipi āt mōtes pacē pplo ⁊ colles

d iuſticiā. Judicabit paupes pplī. et ſaluos faciet filios

¶ Salomon interꝑtat̄ pacificus. ⁊ ſi- gnificat xp̄m. de q̄ apl's ait. ipe eſt pax no ſtra. q̄ fecit vtraq̄ʒ vnū. Ipſi⁹ ꝟba teſtāt̄ eū eē pacificū. q̄ dixit. pacē meā do vob̄. a ¶ Propheta deſiderio inflāmatus petit a pr̄e iudiciū da- ri filio. qđ ſciebat eſſe vēturꝝ. Judiciū eñ di ctū ē q̄ſi iuris diciū. i. q̄ ī eo ius dictur. vel quaſi iuris indicium. q̄ ī eo ius indicet̄. Et vt veraciſſima ꝓbaret̄ eſſe petitio. eadem ite rum ingeminauit. h̄ eſt eñ quod dicit. ⁊ iuſti- ciam tuam filio regis. qđ ſuperius dixit: iu- dicium tuū regi da. et hoc ſm̄ hūanam natu ram qua pr̄e minoꝛ eſt b ¶ Exponit cām q̄ ſe petierit filio iudici um dari. ſcʒ vt iudicet oꝛbem terrarū per iu- ſticiam pr̄is. Paupes dei ſunt. q̄ mūdane ſu perbia derelicta. ſe hu militati ꝑ oīa ſbdide- re. Nā ⁊ ſi paup ſuper biat: nō eſt dei paup. ⁊ ſi locuples hūilitatem diligat: nō eſt ſeculi di ues. volūtates eñ ta- lium inſpiciēde ſūt. nō nomia. c ¶ Per montes ſignificantur apoſtoli ⁊ ꝓphete. q̄ pacē id eſt chꝛiſtū ſuſcipiūt fideli pplo ꝑdicāduʒ. Colles dic̄ ceteros btōs qui recte vident̄ dñi pꝛedicare mandata Et chꝛiſtus iuſticia dicit̄. quoniā diabo lum ꝑ iuſticiā vicit magis q̄ʒ ꝑ potentiaꝝ orbē iudicat in iuſticia b ¶ Paupes pplī. i. hūiles ſpū ſūt apłi. Filij ꝟo pau- perū filij ſūt ecclie ꝑ apłoꝝ ꝑdicatiōeʒ in xp̄o regenerati. Calōniatoꝛ. diabol⁹ xp̄i potētia hūliat⁹. Calūniatoꝛ q̄ppe dꝛ ⁊ ē q̄ innocētiā alienā in reatū nitit̄ exq̄ſita machinatōe ꝑducere. qđ diabolū ab ini- cio ſeculi vſq̄ʒ in finem cōſtat facere.

e ¶ Sol q̄ppe legit' verbū pr̄is. q̄ deuſ ⁊ hō vn' ex duab' naturis diſtictis atq̃ pfectis ꝑmanet xp̄s. hūanitas eni̅ cū ſo- le. i. diuītate ſꝑ vnita ꝑmanet. permanet añ lunā. i. añ ꝯſpectū eccl'ie. quē cord' lu mibus ſꝑ ꝯtuet' Eccl'ia eni̅ a xp̄o lumen ſicut luna a ſole recipit.

f ¶ Exponit miſte- riū gl'ioſe natiuitatis Nā dn̄s virtutū añ cu ius faciē terra treme- facta ꝯcutit'. voluit le niter in vterū virgina lem ſine aliquo ſtrepi tu tanq̃ pluuia in vel lus agne deſcēdere.

h Arida ei̅ erat ter ra humani corpis cuʒ aduenit. nec vllū fru- ctuʒ exhibere poterat ſctītatis. ſʒ ipe eā ſtilli cidijs ꝑdicatōis ſue fe cūdatā eternis fructi- bus impleuit.

g ¶ Orit' ex tpe ſā cte incarnatiōis. quā- do erat partu virginis naſcitura. Juſticia eni̅ verbū eſt pr̄is. Abun- dātia vo pacis eſt. dū religio xp̄ianorū toto orbe dilatat'. Donec auferat'. i. extollat' lu- na. i. q̄diu ꝓtendat' ⁊ augeat' eccl'ia vel quo uſq̃ ꝑdeſtinatorū nu- merus cōpleatur

g h Dn̄abit'. totū hunc mundū acquiſi- tū ſua paſſiōe atq̃ ſub iectū xp̄o dn̄o ꝓpheta teſtat' ¶ A flumīe ſcʒ iordane. vñ ꝑ totū orbē terraruʒ ſalu berrima regl'a baptiſmatiſ emanauit pul cra q̄dē breuitas. ſʒ ingentia nobis ſacra ꝓſudit. i ¶ Ethiopes. debem' pctō res aduertere. q̄ añ illū ꝓcidūt. qñ ſe pe- nitētie hūilitate ꝓſternūt. Inimici iudei q̄ t'rā lingēt. i. terrā ſapiūt. et xp̄m nō cre dūt. h' ei̅ ſapit vnuſq̄ſq̃ qd̄ ligit. illos āt iudeoſ ītelligitq̄ ī ſua ꝑtinacia ꝑmāebūt

k ¶ Reges ꝙ tharſis. i. dn̄atores viciorꝫ

pauperꝫ: ⁊ humiliabit calū- e niatorē. Et ꝑmanebit cū ſo le ⁊ ante lunā: in generatōe f generationū. Deſcendit ſicͭ pluuia ī vell': ⁊ ſicut ſtillici g dia ſtillātia ſuꝑ terrā. Orie tur in diebus eius iuſticia ⁊ abundātia pacis: donec au h ferat' luna. Et dn̄abit' a ma ri vſq̃ ad mare: ⁊ a flumine vſq̃ ad terminos ÷ orbis :· i terrarum. Corā illo ꝓcidēt ethiopes: ⁊ inimici eius ter k rā lingent. Reges tarſis et inſule mūera offerēt reges arabū ⁊ ſaba dona adducēt l Et adorabūt eū oēs reges m oēs gētes ſeruiēt ei. Quia liberauit pauperē a potēte ⁊ pauperē cui nō erat adiu n tor Parcet pauperi ⁊ inopi ⁊ aīas pauperꝫ ſaluas faci- o et. Ex vſuris et iniq̄tate re dimet animas eorꝫ: ⁊ hono rabile nomen eorꝫ corā illo

dona offerūt deo. qñ ei ꝓbant' aīo ſulre deuoto. Inſule vo ſunt. qui circūfluen- tia mūdi vicia. a ſuis corpib' excluſerūt Reges arabū ſunt. q̄ blādimēta corporū ſubijciūt rigide diſcipline. Saba (vñ ſa- bei) dicti ſūt oēs. qui dona virtutū offerunt deo ſuauiora q̃ q̄ in il la terra ſunt aromata redoleāt l ¶ Per oēs reges cunctas vo luit natiōes ītelligere Oēs gētes. ſ. que per vniuerſum munduʒ et lingnis diuidūt' ⁊ ꝑti bus. Nulla gēs ē que in ꝑte ppl'i ſui. ꝓprium nō adoret auctorē. Et vide. q: reges dic̄ ado raturos qui putabāt' adorādi. m ¶ Li- berauit paupeʒ. i. fide lem ppl'm a potēte dia bolo ⁊ paupem cui nō erat adiutor. q: huma nū genus ad idoloruʒ culturā ſe cōtulerat. ⁊ q̄d ab eis adiuuari po terāt. qui vel ſenſuʒ pe cudū nō habebāt

n ¶ Cū dicit parcet generaliter oēs hoīes peccatores oſtēdis. il lis eni̅ parcit' q̄ in aliq̄ reatu detinēt'. Ipi au tem ſalui fiūt qui reg- num dei poſſidebunt.

o ¶ Uſura ab vſu nomē accepit que cre- dite pecunie. ꝓcurant ſemper augmentū. ſic in peccatis viuen tibus vſura creſcit malorū quādo quod in tēporali conuerſatione delinquunt. in eterna calamitate recipiunt. Ab iſtis er- go vſuris liberant' fideles aīe. quando per penitentiā reddunt' abſolute. Quo- rum nomē honorabile. reuera preclaruʒ nomen vt chriſtiani dicātur ⁊ a ſuo rege reſplēdeāt vocabuli dignitate. Addidit etiā coram illo. id eſt coram deo. quoniā ante ipſum ⁊ in ipſius regno victuri ſunt

p ¶ Nã cũ dicit ꝛ viuet. oñdit eterni/tatẽ xp̃i q̃ nõ vita creata. ſ beatitudĩe ſã cta trinitas viuit. Aurũ arabie. p̃ ceteris terris fert̃ eẽ puriſſimũ. qđ ad ſapiaꝫ bñ refert̃ Jn Offerũt enĩ et mẽtes puri tate ſctã. tanq̃ꝫ aurum

cui oẽs ſũmitates deſeruiũt t ¶ Deꝰ iſrael. i. deꝰ vniuerſe terre benedicẽdus ſemp eſt. qui facit mirabilia ſolꝰ. qꝛ nul/lo indiget adiutorio Naꝫ licet angeli et multi iuſti faciãt mirabilia. nõ ſoli tñ ſed adiuuãte dño pficiũt

arabicũ ſplendore pul cerrimo rutilantes Et adorabũt de ipſo. hoc ad humanitatẽ ipſius conſtat referri. qñ ore xp̃rio quemadmoduꝫ oraret̃ inſtituit. Tota die totiꝰ vite nr̃e tp̃us oñdit q ¶ Firma mẽtũ montiũ xp̃us eſt Sũma montiũ excellẽ tiã ſignificat ꝓphetaꝝ Jn Superextollet̃. ſcꝫ gratia baptiſmi ſu per oẽs altitudĩes ſe/culi. p quã pctã tollun tur ¶ Florebũt er/go de ciuitate iuſti. i. de eccla dei ſicut fenũ cuiꝰ etas non cõparat̃ ſanctis. ſed decora vi/riditas. Et inſpice qđ dicit. de ciuitate flore bunt. nõ in ciuitate qꝛ de iſta ciuitate huiꝰ ſe culi laborando. in illa florebunt beatitudine ſempit̃na coronãdo. r ¶ Sit nomẽ eius ac ſi diceret. ineternũ glorificet̃ deꝰ qm̃ eter nã gl'iaꝫ p̃ſtaturꝰ eẽ co gnoſcit̃. Añ oẽꝫ crea/turã nomẽ eiꝰ pmanẽ ꝓfeſſus eſt (ſicut dĩ in euãgelio. in principio erat verbũ.) ne ſanctũ dei filiũ tpaleꝫ aliquis

Et viuet ꝛ dabit̃ ei de auro arabie. ꝛ adorabunt de ip̃o ſemp. tota die benedicẽt ei.
q Erit firmamẽtũ in terra in ſummis montiũ. ſupextolle tur ſup libanũ ✶ fructꝰ eiꝰ :· et florebũt de ciuitate ſicͭ fe
r nũ terre. Sit nomẽ eiꝰ ÷ be nedictũ :· in ſecula: ante ſo/
s lẽ permanet nomẽ eius. Et benedicent̃ in ip̃o ÷ oẽs tri bus terre :·: oẽs gentes ma
t gnificabũt eũ. Benedictus dñs deus deus iſrael : q̃ fa/cit mirabilia ſolus. Et bene dictũ nomen maieſtatis ĩne ternũ : ꝛ replebit̃ maieſtate. eius oĩs terra: fiat fiat.

Defecerũt laudes dauid filiȷ́ ieſſe. Pſalmus aſaph.

¶ Vox ꝓphe admirãtis cur inimicis dei ꝛ paganis ꝓſperitas tanta eueniat.

Pſalmus. lxxij.

a Uã bonus iſrl' deus: his q̃ recto ſunt corde
b Mei aũt pene moti ſunt pe

Jn Debet vero bis poni deus. qꝛ et trini/tas in verſu oſtendit̃. v ¶ Bñdictum no mẽ eſt. ſ. qꝛ de xp̃o xp̃i ani ſũt dicti. qđ voca/bulũ totũ orbem ſacra veneratiõe cõpleuit. Terrã enĩ hic ſanctos dicit. qꝛ ipſius clarita te replẽdi ſunt. Optã tis ẽ dicere fiat ſed ni/miũ deſiderãtis. ipſuꝫ repeterec ꝛ dicere fiat fi at. Oratio.

Omẽ tuũ oṗs de us. añ cũcta ſecu la bñdictũ. inuocãtes oramꝰ. vt hũiliato ca/lũniatore. pacẽ popu/lo iuſticiãq̃ꝫ largiri di gneris. Per do.

Jn Defecerũt laudes dauid filiȷ́ yeſſe. ad fi/nẽ ſeptuageſimi primi pſalmi ptinet. Jd ꝟo qđ ſequit̃ pš aſaph in intiũ ſit ſequẽtis. ¶ Aſaph ꝟo ſinagoga i terp̃tat̃. q̃ ex tipo ſina goge p totũ loqt̃ pſal mũ. Defecerũt ꝟo lau/des dauid. i. defecerũt ĩmolatiões. pecudũ ꝛ i molatiões nũc corpis ꝛ ſanguis xp̃i. ſctã per agit eccl'ia a ¶ Bo nus enĩ deus. his q̃ re

blaſphema cogitatiõe ſentiret. Nomẽ ãt dictũ eſt. q̄ notã reꝫ faciat. Et hic ſolẽ. p oĩbus creaturis ponit. qm̃ cõſpectibus nr̃is gratior illuceſcit. vbi ꝛ ſugillantur p̃hi qui ſolẽ ponebãt eternũ. s ¶ Et benedicet̃ in ip̃o. dño videlicet ieſu xp̃o Cũ dicit magnificabũt. laudabunt vtiq̃ꝫ ſignificat, Aliter enĩ magnificari nõ põt

cto ſc corde. i. q̃ opa eius ſtudio pietatis intelligũt. Jn Et eũ viſuri ſunt ſicut ait dñs. Beati mũdo corde qm̃ ip̃i deuꝫ videbũt b ¶ Pes. ſignificat arbitriũ mentis. hunc dicit pene fuiſſe cõmotum qñ a vero ĩtellectu eiꝰ animꝰ diſcrepabat Greſſus ſignificat actꝰ humanos q̃ ꝓe effuſi ſunt, cũ a vera cogitatione diſcre/

des. pene effuſi ſunt greſſus
c mei. Quia zelaui ſuper ini/
quos. pacem peccatoꝛuz vi/
d dens. Quia nõ eſt reſpectꝰ
moꝛti eoꝛũ. ⁊ firmamentũ in
e plaga eoꝝ. In laboꝛe hoim̃
nõ ſunt. ⁊ cũ hoibus nõ fla/
f gellabunt. Jdõ tenuit eos ſu
perbia. opti ſunt iniq̃tate et
g impietate ſua. Prodijt q̃ſi
ex adipe iniq̃tas eoꝛũ. trãſie
h runt in affectũ coꝛdis. Cogi/
tauerunt ⁊ locuti ſunt nequi
ciã. iniquitatẽ in excelſo lo/
i cuti ſunt. Poſuerũt in celũ
os ſuũ. ⁊ ligua eoꝛũ trãſiuit
k in terra. Jdeo ꝯuertet ppl's
meus hic. ⁊ dies pleni inue/
l nient i eis. Et dixerunt quõ
ſcit deus. ⁊ ſi eſt ſciẽtia in ex
m celſo. Ecce ipſi peccatoꝛes
⁊ abundantes in ſeculo. ob/
n tinuerunt diuitias. ÷ Et ⁘
dixi ergo ſine cã iuſtificaui

pare ceperit. c ¶ Secuta eſt cã. cur
greſſus eiꝰ viderent effundi. qꝛ pctõꝛibꝰ
incõgruũ zelũ adhibuit. vt eos putaret
felices. q̃s certũ ẽ eterna dãnatõe puniri
Pacẽ inq̃t pctõꝝ q̃ putant ſ; reuera non
eſt pax. Nã cũ pctõꝛes
vident locupletes. et
nihil eẽ in mundo qð
timeãt. putant habe/
re pacẽ. ſ; pax iſta cuꝫ
cõſcia ſp̄ litigat ⁊ in/
trinſecus rixat ſecum
q; decertat.
d ¶ Adhuc dicit ð
ꝓſperitatibꝰ impioꝝ.
qꝛ nõ eſt reſpectꝰ moꝛ
ti. i. qꝛ moꝛtẽ ſuã non
ꝓuidet ad emendãdũ
ſe nõ ꝯuertunt. Et fir
mamentũ ſubaudien
dũ nõ ẽ. qꝛ ſi cõtingit
eos ꝑſtrigi aliqua ad
uerſitate. nõ in eis vi
det diutina ꝑmanere
triſticia. ⁊ iõ nõ ſtatim
ad medicũ verũ recur
runt. e ¶ Hoies.
hic ſanctos viros in/
telligamꝰ q̃ ⁊ laboꝛes
in hoc ſeculo ſuſtinẽt
⁊ diuerſa flagella pa/
tiunt. vt coꝛrecti ad
dñm redeant. hoc pec
catoꝛibꝰ nõ ꝓueñt. qð
ad ſalutẽ dat deuotꝭ.
qꝛ in hoc mundo con
gruas nõ recipiũt vlti
ones. f ¶ Tenuit
aũt dixit. i. quaſi q̃buſ
dã apph̄ẽdit manibꝰ
eos ſupbia vt euadere nequeãt. Dixit q̃ꝫ
ſm aliã trãſlatõem ſupbia eoꝝ. qꝛ reuera
diaboli eſt hoc facinꝰ ꝑpetrare. Opti ſũt
iniq̃tate. Nõ dixit amicti ſunt: ſ; opti vt
eos intelligamꝰ totos eſſe dimerſos. Ad
didit impietate. q̃ maloꝝ oĩm ꝓbat extre
ma. iniquitas eñ mediocris eſſe poteſt.
g ¶ Ex adipe ꝓcedit iniq̃tas. qñ hi q̃
affluẽtia ꝑũtis ſeculi ꝑſtante deo repleti
ſũt in diuina detractiõe peccãt. Pingue
eñ ẽ pctm̃ qð magi ; arbitrio q; neceſſi/
tate cõmittit. Pctõꝛes trãſiẽt i affectũ

coꝛdis. i. errauerũt qñ inſenſatꝭ idolꝭ ſui
ebãt. ℌ Vel in affectũ. i. cõcupiam.
vt ſuã nõ dei facerẽt volũtatẽ h ¶ Du
plex malũ eſt nequiciã cogitare. eãq; tan
q; bonũ aliqð palã ꝓferre. Iniq̃tatẽ i ex
celſo locuti ſt. h ẽ qð
mens ꝑfida ꝑturiebat
vt cõtra auctoꝛẽ ſuuꝫ
blaſphema v̄ba loq̃re
tur. i ¶ Ponit i
celũ oſ ſuũ q̃ iouẽ mer
curiũ ceteraq; poꝛten
ta. deo putat eẽ ſilia.
Et lingua eoꝝ trãſiuit
in terra. q̃ vltra q; de/
cet loquũt. ⁊ dũ ſunt
ipi fragiles. tenere ſe
imoꝛtales eſtimant di
gnitates. vl q̃ deũ pec
cata nõ punire putãt.
ℌ Aut q̃ ꝑ ſupbiaꝫ
ſcie locuti ſt ꝯtra ha/
bitatoꝛẽ celi. illi poſu
erũt in celũ os ſuũ. ſ;
hũiliatũ ẽ iniquũ elo/
quiũ eoꝝ vſq; in terrã
⁊ ꝯtrãſiuit. qꝛ firmam
ſtationẽ nõ habuit.
k ¶ Cõgruũ ẽ illoſ
ppl'os hic aduertere.
q̃ aliqñ in accepta dei
lege mãſerũt ſ; ꝑuaria
deſideria diſpſi. iterũ
x̄po coꝛrecti. ad dei p̄/
cepta redierũt. Dies
pleni ſt. qñ x̄ps dñs i
plenitudine tp̄is ad/
uenire dignatus eſt.
ℌ Vel de q̃buſſibꝫ
bonis loquit. q̃ viſis
his q̃ dicta ſunt. plus ad deũ cõuertunt
l ℌ Ignoꝛãt ci pctõꝛes deũ oĩa poſſe
cognoſcere. neſciẽtes miſeri. qꝛ nihil ab
eiꝰ ocul' abſcõdit. m ℌ Ecce ipi pec
catoꝛes abũdãtes diuitijs ſecli ꝑdiderũt
dona ꝑadiſi. ¶ Putabãt iſipiẽtes de
um neſcire qð agebãt mali. ex eo qꝛ pctõ
res diuitias poſſidebãt. ⁊ iuſti nõ. q̃ſi iu
ſtis ⁊ fidelibꝰ talia ſit pollicitꝰ. ⁊ nõ ma/
gis paupes i mðo eſſe voluerit. q̃bꝰ celo
rũ regna ꝑmiſit n ¶ Voꝫ aĩe fluctuãtꝭ
⁊ anxie ð ꝓſpitate pctõꝝ. ⁊ affluẽtia coꝝ

62

Iuſtificatio eſt cordis. cogitatōes mūde Ablutio manuū. opa rectitudinis. Cā āt a caſu dicta ē q̄ ſepe bona fit ſepe mala. qd̄ gen⁹ cauſe anceps d̄r. qm̄ dubi⁹ ē ani mus q̄d ſequat᷑ o ℞ Ania eſtuans ad hūc de tribulatiōe ſua loquit᷑ quaꝫ in p̄ſenti ſecl'o velut tota die ſu ſtinuit q̄ſi irrite ſuſti/ nuerit. dū diuitias ſe culi (ꝓpter bona opa ⁊ tribulatiōes) nō ob tinuerit. p ℞ Sē ſus iſte eſt. ac ſi dicat aīa dū me accuſo ī orō nib⁹ matutinis. ſi vo/ luero taliter dicere. et ſic dei occulta rimari. īcipio a filijs tuis alie nus fieri. q̄ p meā p̄di catōnē tui filij facti ſᷓ ℞ Ul' reprobaui na tionē filioꝝ tuoꝝ. id ē oīm patriarcharū p/ phetaꝝ ⁊ ſanctoꝝ. qui dixerūt ⁊ ſcripſerūt te humana curare ⁊ iu/ ſtū eſſe in premijs. q ℞ Hic ꝓpheta lo quit᷑ exiſtimabā. i. p/ ſcrutatus ſum cūcta ⁊ q̄uis laborioſe exiſti maui tñ cū ap'lo q̄ nō ſunt cōdigne paſſiōes h⁹ tpis ad futurā gl'iā ℞ Ul' pri⁹ exiſtima/ ui me intelligere cum ſtulte cogitarē ħ nunc illuminat⁹ video eſſe laborē magnū ſcrutari. cur d̄s iſta ꝑmit/ tat. r ℞ Sāctuariū dei. eſt lex. qd̄ cō tuet᷑. vt intelligēt nouiſſima pctōꝝ. qm̄ ī futuro iudicio felicitas hūana dānabit᷑ q̄ hic ad tp̄s florere mōſtrat᷑. Ex iſtis no uiſſimis qd̄ ſoluta ē. cur malos florerē ħ de⁹ ꝑmittat ⁊ iuſtos vexari in paucis. in nouiſſimo xo optīe diſpōi p̄mio. s ℞ Uerūtñ ꝓpter dolos. ħ ē q2 dolū faciunt dolū patiant᷑. vt decepti terrena eligāt ⁊ relinquant et̄na. Qd̄ cōtingit cū tradūt᷑ reprobi in deſideria cordis. vt faciāt q̄ ñ ꝯueniūt ℞ Quoꝝ eleuatio. deiectio ē q̄ ei celſi⁹ ruinoſa ꝯſcēdūt. eoipo ꝑiculo ſi⁹ ruūt. ſic ei efferri iā cadere ē. t ℞ Quō admirantis ē vox vt ſubito deſola tus appareat q̄ tāta felicitate pollebat. Expōit etiā modū deſolatiōis. q2 ſubito defecert qd̄ ſignificat repētine mort' ad uētū. Periert. q2 ma/ li ſic ī ħ ſecl'o defictūt. vt iterū ꝑpetua clade moriant᷑ v ℞ Pul cra cōpatiōe talē dicit eē felicitatē maloꝝ q̄/ le ſomniū euigilantiū Sic ei iā mortui diui tias poſſidē nō p̄nt ſic euigilātes ſua gaudia ꝑdiderunt. Perijt q̄ꝫ imago pctōꝝ. qm̄ ſe eiſ ip̄a veritas alienata ſubtraxerit ī celeſti ie ruſalē. ibi ei eoꝝ effi/ gies nō videbit᷑. q̄ in gehēne ſeq̄ſtri atq3 mit tēdi ſūt. x ℞ Xp̄e dn̄s nūc loq̄t᷑ q2 infla matū ⁊c. Inflamatū ē ei cor xp̄i. vt facit vo/ luntatē p̄ris. Renes cōmutati ſᷓ. ne m̄ p̄ua leret vlla iḡnatio co gitatiōis hūane. hūili atū q̄ꝫ ſe dic̄ vt mōſtrā ret ſe eſſe veꝝ hoiem. Ignorāt᷑ xo ſe dicit. q2 pctōres ⁊ pctā igno rat q̄ nulla ignoratōe fallit᷑. ℞ Uel' loq̄t᷑ idē zelatorq̄ doluit ſu per tpalia abūdātia ma loꝝ ponēſ cāꝫ cur ima go eoꝝ ad nihil redigat᷑. q2 īflamatū eſt cor meū noxia īuidētia p eoſ. i. ipi bonoſ faciūt peccare vt q̄ſq3 dubitēt de diuina ꝓuidētia ⁊ renes. i. mēt' ꝯſtātia bonoꝝ mouet᷑ ad q̄rēdū tpalia p ſuis laborib⁹ q̄b⁹ dn̄t et̄na. ⁊ ita ad nihil. i. pctm̄ reda ct⁹ ſū ⁊c. y ℞ Ut iumētū fact⁹ ſū. dic̄ xp̄e portās ī carne pctā ppli. ⁊ ego ſp tecū. vt ē illō. ego ī te ⁊ tu ī me ℞ vel ille loq̄t᷑ c⁹ pene moti ſᷓ pedes. Qui iure iumētū ſe dic̄. qm̄ carnal' emulatō eū q̄ſi aīal irrō nabile īſidebat ſup ꝓſpitate maloꝝ. ⁊ tñ adhuc tecū ſū ī fide l3 pctōr ꝫ ℞ Tenu it dexterā p̄r filio. eo deſcēdēte ī infernū

cor meū: ⁊ laui inter innocē/
o tes manus meas Et fui fla/
gellatus tota die: ⁊ caſtiga/
p tio mea in matutinis. Si di/
cebā narrabo ſic: ecce natio/
nem filioꝝ tuoꝝ reprobaui.
q Et exiſtimabā vt cognoſce/
rem: hoc labor eſt ante me.
r Donec intrē in ſanctuarium
dei: ÷ et ∵ intelligā in nouiſ/
s ſimis eoꝝ. Dyapſal. Ve/
rūtamē ꝓpter dolos poſui/
ſti eis: deieciſti eos dum alle
t uarent᷑. Quō facti ſunt ī de/
ſolationē. ſubito defecerūt:
pierūt ꝓpter iniq̄tatē ſuam.
v Uelut ſomniū ſurgētiū dn̄e
ī ciuitate tua imaginē ipſoꝝ
x ad nihilū rediges. Quia in
flamatū eſt cor meū. ⁊ renes
mei ꝯmutati ſūt. ⁊ ego ad ni
hilū redact⁹ ſū ⁊ neſciui. Ut
y iumētū fact⁹ ſuꝫ apd̄ te: ⁊ ego
ꝫ ſp tecuꝫ. Tenuiſti manuꝫ de

qꝛ ſiniſtra diaboli aduerſabat̃ ei in ꝑris
Deduxit in volūtatē reſurgētē. ſuſcepit
in glĭa ad celos redeūtē ¶ Uel p ma/
nū dexterā remiſſio petōꝝ accipit̃ ⁊ fidei
virtꝰ ⁊ celeſtiū deſideriū. ⁊ gratuita volū
tate n̄ meis meritis de
duxiſti me. ⁊ naturam
meā ĩcarnatōe tua glo
rioſe ſuſcepiſti ad dex
terā pr̄is a ℞ Quid
enĩ mihi ē. i. ad ꝯparatō
nē celeſtis gr̄e quā ele
ctis tuis p̄parasti. ꝙ/
vilia ⁊ caduca ſūt que
a tevoluit hūana mēs
ſup terraꝫ. Aliter neqꝫ
ĩ celo neqꝫ ĩ terra aliū
p̄ter te q̄ſiui. a te ĩple/
ta eſt voluntas mea vt
mihi flectāt oĩa genu
celeſtiū terreſtriū ⁊ in/
fernoꝝ. b ℟ Uox
eccĩe ¶ Defecit coꝛ
vtiqꝫ a mala cogitatōe
Deus cordis. bonū in
tellectū ſignificat. cuꝫ
ſe erraſſe ſentiebat. Il
lius hoĩs ꝑs deꝰ eſt. ꝗ
ſe maieſtati ip̄iꝰ credu
litate ꝯſociat. Ine n̄ nū
ſeip̄i adherere ꝓmiſit
qđ eſt ꝑfectoꝝ. c ℭ
Ip̄i enĩ ĩ ſe elōgauerūt
ab eo ꝗ idol̃ ſeruiebāt
Fornicari ē a deo. qū
adulterinis cogitatiōi
bꝰ ab eiꝰ caſto amoꝛe
deuianꝰ. ⁊ ꝗcqđ ꝯ ca
tholicā fideꝫ creditur.
pollutis ſenſibꝰ foꝛni
cat̃. d ¶ Is ei di
uinitati adheret ꝗ ſe il
li vera fide atqꝫ operū ꝓbitate cōiūgit. ⁊
ponit ſpeꝫ ſuā ſp in deo. qꝛ nihil pōt eſſe
beatius ꝙ illi oĩa ꝯmittere. qui nouit ſu
is cultoꝛibꝰ ꝓ futura preſtare.
e ¶ Syon ſpeculatio interp̄tat̃. Iſti/
us ergo cōtemplatiōis filiam catholicaꝫ
conſtat eſſe eccleſiam. vbi reuera laudes
domini reddit. qui pura mente credide/
rit. In poꝛtis. ipſum ingreſſum chꝛiſtia/
nitatis dicit qñ ad fidē veraꝫ ppl̃s noue

xterā meā: ÷ ⁊: in volunta
te tua deduxiſti me ⁊ cū gl̃a
a ſuſcepiſti me. Quid enĩ mi
hi eſt ĩ celo: ⁊ a te ꝗd volui
b ſup terrā. Defecit caro mea
⁊ coꝛ meū d̃s cordis mei: et
c ꝑs mea d̃s ineternū. Quia
ecce ꝗ elōgāt ſe a te peribūt
ꝑdidiſti oēꝫ ꝗ foꝛnicat̃ abs
d te. Mihi āt adhere deo bo
nū ē ponere in deo ſpē meā
e Ut annūciē oēs p̄dicatōes
tuas: in poꝛt̃ filie ſyō. ¶ In
tellectꝰ aſaph. ℭ Synago
ga deploꝛat cur ſui traditi
fuerit gētibꝰ. Ps. lxxiij.
a Ut qđ d̃s repuliſti in fi
nē: iratꝰ eſt furoꝛ tuus
b ſuper oues paſcue tue. Me
moꝛ eſto cōgregatiōis tue:
c quā peſſediſti ab initio. Re
demiſti virgā hereditatis
tue: mōs ſyō in ꝗ habitaſti
d ÷ in eo: Leua manꝰ tuas ĩ
ſupbias coꝝ in finē: quāta
malignatꝰ ē inimicꝰ in ſctō.

regeneratiōis adducit̃. Oratio.
Ac nos dñe tibi iugiter adherere. in
te totaꝫ virtutē ſpei nr̄e defigere. vt
mereamur laudes tuas. ĩ poꝛtis eternali
bus nūciare. ꝑ do. ¶ Intellectꝰ ſigni
ficat ſpeculatiōeꝫ diui
nā quā pſalmꝰ iſte de/
nūciat. Aſaph interp̄/
tat̃ cōgregatio. ꝗ nūc
vocat̃ eccl̃ia. a ¶
Iſraelitarū populꝰ ꝑ
totū loquit̃ pſalmū. ꝗ
querebat territus cur
ſanctuariū dñi paſſuꝝ
eſſet nephādiſſimā va
ſtitatē. Repuliſti. i. ab
ieciſti. quaſi alienos a
tua defenſione feciſti.
In finē. captiuitatē ſi
gnificat que fuerat ſb̄
tpe veſpaſiani ⁊ titi.
Oues dicit populū iu
deoꝛū b ¶ Cōgre/
gatio iudeoꝝ vehemē
ter p̄ualuit cū eos ſub
egypti ppl̃o creſcere
faciebat. Ab initio di
cit fidei. ſ. culture tra/
dite quā ꝑ moyſen ac/
cepit ppl̃s hebreus.
c ¶ Hereditas fuit
dei ppl̃s iudeoꝝ ꝙdiu
et puro aĩo ſeruiebat.
hāc hereditatē appel/
lauit ⁊ virgā ꝓpt̃ moy
ſen famulū eiꝰ qui per
virgā ꝓ ppl̃o magna/
lia fecit. Per monteꝫ
ſyō. hieroſolimā ſigni
ficat ciuitatē. in ꝗ iſra
eliticꝰ ppl̃s habitabat
d ¶ Eleuata ē ergo
in ipſis populis potētia dei. qñ ſuperbiā
eoꝛū gratia humilitatis cōmutauit. ꝑdu
cēs eos in finē. i. in dominū ſaluatoꝛem.
Inimicus ſignificat ppl̃m romanoꝛuꝫ. ꝗ
in illo tēpoꝛe in ſignis idoloꝛū cultoꝛ ha
bebat̃. qui malignatus eſt in locis ſctīs
hieruſalē. quādo ſacerdotes totaqꝫ mi/
niſteria tēpli in predā miſſa patuerūt cū
ctaqꝫ gens iudeoꝛū. aut gladio ſubiacu/
it. aut captiuitati ſubiugata fuit.

63

e Et gloriati ſunt qui oderũt
te: in medio ſolẽnitatis t
f Poſuerunt ſigna ſua ÷ ſi/
gna :·: ⁊ non cognouerunt:
ſicut in exitu ſuper ſummũ.
g Quaſi in ſilua lignorũ ſecu
ribus exciderũt ianuas eiꝰ
in idipſum: in ſecuri ⁊ aſcia
h deiecerunt ÷ eã :·. Incende
runt igni ſanctuariũ tuũ: in
terra polluerunt tabernacu
i lũ nominis tui Dixerunt in
corde ſuo cognatio eorũ ſi/
mul ÷ quieſcere :· faciamus
oẽs dies feſtos dei a terra.
k Signa noſtra nõ vidimus
iam nõ eſt ꝓpheta: ⁊ nos nõ
l cognoſcet amplius. Uſq3/
quo deus improperabit ini
micꝰ irritat aduerſarius no
m mẽ tuũ in finẽ. Ut qd auer
tis manũ tuã: ⁊ dexterã tuã
de medio ſinu tuo in finem.
n Deus autẽ rex noſter añ ſe
cula operatus ÷ eſt :· ſalutẽ

e I Gloriant̃ pctõres. cũ iſtinctu di
aboli ex dei odio. fãctos martires penis
affligũt C Uel gloriati ſũt romani. dũ
etiã in tẽplo dei in irl'm ſacrilegiũ cõmit
terẽt f C Poſuit romanus exercitꝰ ſi
gna. ſ. aqlas dracones
ceteraq3 qbus in ꝑlio
vti ſolebat. Addit ſig
na. vt ipa repetitio cõ
moueret iudicẽ ad vin
dictã celerẽ. Et nõ co/
gnouerũt. ꝙ ſi cognuiſ
ſent. tibi vtiq3 ſacriſi/
carẽt ⁊ nõ elegiſſẽt ad
demonũ redire cultu/
ras. ⁊ ſigna ſua ſup ſũ
mũ in tuo tẽplo ſãcto
poſuiſſe memorãt quẽ
admodũ ſolẽt pricipũ
ſtatue. in plateis ꝑ lo/
ca edita collocari. Ut
mẽoria viantiũ inſtru
at̃ viſis talibꝰ g C
Janua enim a iano di
cta ẽ. ꝙ ꝑ ipſu3 annuit
putabãt idolatre ꝓbe/
re ingreſſus. Ergo vt
ciuitatẽ illã in modu3
ſiluaꝝ oñderet fũditꝰ
eẽ vaſtatã. ꝑ hec inſtru
mẽta fabrilia dicit eſſe
deiectã. Eius v̾o. tẽpli
itellige. h C Cre/
ſcit dolor. vbi calami/
tas euerſionis auget̃.
Sanctuariũ illud tem
plũ fuit qd̃ ſalomõ mi
rabili edificatõe ꝯſtru
xit. iſtud enĩ tẽplũ qd̃
viſitabat virtus cele/
ſtis. manus polluit va
ſtatoris. ⁊ vſq3 ad terrã culmĩa deduxit.
que ad laudẽ dñi ꝓbabant̃ eẽ cõſtructa
Creſcit ãt hic atrocitas facti in narratõe
ꝓphe vt tã imaniter excidẽtibꝰ ⁊ vaſtãti
bus debeat ab oĩpotẽti iudice obuiari.
i C Hic v̾ba referũt̃ iraſcẽtiũ iudeoꝝ
q ñ viderẽt ſctã3 ciuitatẽ ⁊ dei ſanctuaria
diruta. furioſe ⁊ inſipiẽter dixerẽt. abijci/
amꝰ legẽ dei ⁊ ne pauci viderent̃ eẽ. di/
xit cognatio eoꝝ ſimul. ⁊ mala ſupiꝰ enu
merata potuiſſẽt dñi miſedia3 cõmouere

nisi adhuc ĩ iudeis fuiſſet obſtinata ſuꝑ
bia. Jdõ ⁊ ĩpenitenti corde merito nõ fuit
calamitas abſtracta. qm̃ a blaſphemijs
eoꝝ animꝰ nõ receſſit etiã ĩ penis k C
Adhuc iſta v̾ba ſũt deſꝑantiũ iudeoꝝ di
cẽtiũ ſigna q̃ pr̃ibꝰ eo
rũ fuer̃t collata ſemet
ipſos nõ vidiſſe ĩ illis
calamitatibꝰ ac ꝓphe/
tas de qbꝰ inſtruerẽt̃
non habuiſſe. ⁊ idõ ſe a
deo fuiſſe derelictos.
l I Facta ſunt hec
q̃ ia3 narrata ſunt ſcd̃m
hiſtoriã. cũ nabucho/
donoſor abduxit iude
os in babylonẽ vel cũ
titus ⁊ veſpaſianꝰ ſuc
cenſa ciuitate multos
ꝑimerũt C Irritat
a canibꝰ tractũ ẽ. quo
rũ latratibꝰ r lr̃a pluri
mu3 ſonat. De iudeis
itaq3 ex impatiẽtia cõtra
dñm loquẽtibꝰ querit
q̃diu ita eos imprope
rare ſinis q̃diu inimi
cũ ⁊ aduerſariũ illũ ti
bi ppl'm nõ ꝯuertis ad
cõfeſſionẽ verã laudis
tue. In finẽ. ſ. mundi.
qñ gẽs illa cõuertet̃.
m Spũalit̃ hic eccl'ia
deũ p̃rem deprecat̃ de
vnigenito filio q̃ in ſi/
nu pr̃is eſt. q̃ ⁊ dextera
appellat̃ et manus ne
tardat eũ tranſmittere
in t̃ris I C Tũc
aũt auertere manũ di.
cũ nos peccare finit.

C Tũc v̾o cõuertit manũ cũ pctã h cor
rigit I Sinus aũt dei. ſanctuariũ eiꝰ
eſt tẽplũ eiꝰ vel eiꝰ cuſtodia. C Ut ad
lr̃a3 cur a ſinu. i. iudeis auertis manũ. i.
xp̃m vſq3 ad finẽ ſeculi qñ iterũ ad ſinu3
tuũ conuertis manũ. i. iudeos cõuertes
ad xp̃m n C Secula ãt dicta ſũt ꝙ in
ſe reuoluũt tꝑa. ne crederet qs tꝑalẽ dñ3
idõ dicit eũ eẽ regẽ añ ſecl'a. In medio t̃re
. i. hoĩm q̃ terre noĩe ſignificãt̃ cũctis. ſ.
cernẽtibꝰ ppl'is opatꝰ ẽ ſalutẽ hũani gñis

N Uel in iudea q̄ mediū terre dicit᷑. o C Oſtendit nūc eundē ſaluatorē eſſe eū q̄ quondā fecit mirabilia. Cōfirmauit eīn liq̄das rubri maris abiſſos q̄n ī duo bus laterib⁹ ita ē defixū. vt mare nauige rū. iter faceret eē terre

boris ſui pcipiūt. C vl̄ ver pfeſſores q̄ eq̄bili deuotōe ⁊ māſuetudine tpati dn̄o ſeruiūt. Eſtas xo eos martirij calore fer uēt. t N Memor eſto. i. martir q̄ ab amore nois tui talia patiunt᷑. Inimicus

nū. Capita draconum ſupbia demonior. q̄ p ducunt᷑ ad nihilū. q̄n aias q̄s illi inq̄nabāt fons ſalutaris emun dat baptiſmi. In hoc eīn verſu miſteriū iaz dicti miraclī exponit. ſignificabat eī tranſi t⁹ maris rubri. baptiſ mū ⁊ diaboli victoriā vn̄ in aquis. ſ. baptiſ mi intellige. p C Cō fractū eſt caput draco nis. i. ſathan. q̄n ſup bia e⁹ d̄ celo deiecta ē ⁊ q̄n vicia ī baptiſmo ſūt extīcta. Ethiopes peccatores aduertim⁹ q̄ ad dn̄m cōuerſi eſcā ceperūt habere diabo lū. qꞄ a xp̄ianis detra ctionū morſib⁹ come dit᷑. N Siue vt ab his cōminueret᷑ p ſi gnū crucis. q̄s pri⁹ de uorauerat ī ſuaſiōib⁹ vanis. q C Fon tes dixit pctōres quo rū mala iugit᷑ influūt torrentes. q̄ ſubito ſu ſcitati. rapide peccan do irruunt in bonos. hos diſrupit de⁹ cū a

o i medio t̄re. Tu pfirmaſti in
ꝟtute tua mare. ptribulaſti
p capita draconuz in aq̄s. Tu
pfregiſti capita draconis. de
diſti eū eſcā pplis ethiopū.
q Tu dirupiſti fōtes ⁊ torrētes
*tu ſiccaſti fluuios Ethā:
r Tuus ē dies et tua ē nox. tu
fabricatus es aurorē et ſolē.
s Tu feciſti oēs termios terre
eſtatē ⁊ ver tu plaſmaſti ea.
t Memor eſto hui⁹. inimicus
improperauit dn̄o. ⁊ ppl's inſi
piens incitauit nomē tuum.
v Ne tradas beſtijs aīam pfi
tentē tibi. ⁊ aīas pauperum
tuor ne obliuiſcaris in finē.
x Reſpice in teſtm̄ tuuz. qꞄ re
pleti ſunt q̄ obſcurati ſūt ter
y re domib⁹ iniq̄tatū. Ne auer
tat᷑ hūilis fact⁹ pfuſus. pau
per et inops laudabunt no
z men tuū. Exurge deus iudi
ca cauſam tuaz. memor eſto

diabol⁹. Ppl's inſipi ens. i. gentil' vl̄ heretī ci q̄ incitāt ſp nomen dn̄i. C Uel inimic⁹ ītelligit᷑ iudeor ppl's q̄ ⁊ inſipiēs recte d̄r. dū dies feſtos ⁊ legez dei ſui a t̄ra q̄ſcere vo lebāt facere. ⁊ talia di cerēt q̄b⁹ deū incita rent. v C Suppli cat ei vir ſanct⁹ q̄d ſci ebat de iudeis deuot' eſſe venturū. vt nō tra dat aīas fideliū. ne di abolus ad ſua vota p ueniat. Beſtias poſu it diabolū cū miniſtr'. Pauperes ſunt q̄ ſe ad humilitatē ſctiſſimaz hic cōtulerunt. vt illic diuites fiant. x C Reſpice dixit vt digneris implere. quē coḡſceris an̄ pmiſiſ ſe. qꞄ repleti ſūt. ſ. pec catores. q̄ ignorantie obſcuritate dimerſi ſūt q̄m lumen ſapientie p diderūt. Repleti ſunt aūt terre domor iniq̄ tatū. ſiue terre domi bus iniq̄tatū. M. i. terrenis deſiderijs de domo iniq̄tatū. i. con

famulatōe diaboli diuiſit. Etham fortis interp̄tat᷑ ⁊ ſignificat diabolū. cui⁹ flumi na. i. ei⁹ doctrinā exiccauit de⁹ ⁊ ad nihi lū redegit. r N Tuus eſt dies. i. cla ritas euangelij. ⁊ nox. i. obſcuritas legis qꞄ ꝟtraqꝫ pnunciant. Aurorā. i. illū ho minē p quē ſedentes in tenebris lucē vi derūt. Lunā xo ecclam dicit. que in ob ſcuritatib⁹ ſeculi lucet. s O Termi nos terre. apl'os ⁊ pphetas dicimus. N Uer ſignificat iuſtos. q̄ in hoc ſecu lo bons opib⁹ floret. p eſtatē fructū la

ſciētia iniq̄. dom⁹ ei iniq̄tatū. i. pſcie ma le obſcure ſūt terrenis deſiderijs ⁊ reple te malicia. y C Rogat pp̄heta nō debe re pfundi hūiles q̄ deū iugit᷑ laudāt pau per dei d̄r hic. ⁊ diues ſecli nūcupat᷑ iſte eſt reg' eterni. ille tpis fugitiui. Iſte dei paup. ⁊ cū videt᷑ ſilere deū laudat. ille di ues ſeculi ſupbus mut⁹ eſt q̄uis pſallat z D Exurge de⁹ iudica cām p his ipro perijs. q̄ vl̄ tu ſuſtinuiſti p nobis. vl̄ nūc eccla ſuſtinet. Memor eſto. vt in iudicio pfundant᷑. q̄ tibi vl̄ tuis ſp improbabāt

¶ Uel deꝰ iudicat cām ſuā dū errantes cōuertēs. facit errorē ſuū cognoſcere. et illō p̄dicare qđ priꝰ abnuebāt. Et ad literā illoꝝ improperioꝝ ſupradictoꝝ. Jā nō ē ꝓpheta ⁊c. q ab inſipiēte pplo dicta ſunt memor eſto.

deꝰ. cū accepero tp̄s. ſ. p id qđ factꝰ ē hō ſe iuſticiā iudicaturū. vt cōpuncta corda mortalia. añ tempꝰ iudicij ſe p̄carent ab ſolui. ne in futuro durā ſniam iudicis ſuſtinerent ℟ Nūc eſt iudex ꝫ erit. Si ei eſſet nūc iudex peccatores nō erigerent ⁊ in ſeculo nō obtinerēt diuitias.

⁊. ¶ Ne obliuiſcaris ſcʒ in dānatōe ꝑpetua voces obſtīatoꝝ ℟ Uel q in ꝑſtib ꝰ p̄ſſuris te inuocāt cōſolētur. ꝓpt voces ꝑſequētiū. ¶ Superbia ē em̄ quaʒ dn̄s ſpālit odit. p quā ⁊ angelꝰ corruit ⁊ primi hoīs btītudo diſceſſit. Et hoc congrue de romanis accipimus q ſuꝑbia elati ſup templū dei vexilla erigebant ⁊ ipm incenderūt. Orō.

Beator oīm elementoꝝ dn̄e. ante ſecula rex et̄ne. memēto gregis tui. quē effuſiōe cruoris ꝓprij redemiſti. atq oīm te q̄rentiū voces. ꝓpicius exaudi. Qui.

¶ Aſaph ſinagoga interp̄tat. i. cōgregatio q ex iudeis credidit nō q obſtinata permanſit. Iſte Aſaph ꝫ admonet pplm iudeorū ne fidē ſuā corrumpat in finē. i. in xp̄m. pſalmū vo cātici dixim ꝰ eē cū res actuales ſpirituali cōtemplatione diſcernimꝰ.

improperioꝝ tuoꝝ eoꝝ q̄ ab
⁊ inſipienti ſunt tota die. Ne
obliuiſcaris voces inimicoꝝ
tuorum: ſuperbia eoruʒ qui te
oderunt aſcendit ſemper.

In finē ne corrūpas pſ̄. aſaph cantici. ¶ Uox fidelium iudeoꝝ q xp̄i mirabilia narrare ſe ꝯfitent̄. ⁊ đ xp̄i futuro iudicio. Pſ̄. lxxiiij.

a Confitebimur tibi deꝰ
ꝯfitebimur: ⁊ inuocabi
b mus nomē tuū. Narrabimꝰ
mirabilia tua. cuʒ accepero
tp̄s ego iuſticias iudicabo.
c Liq̄facta ē terra ⁊ oēs q habitāt i ea. ego ꝯfirmaui colū
d nas eius. Dyapſ̄. Dixi
iniq̄s nolite iniq̄ agere. ⁊ de
linq̄ntibꝰ nolite exaltare cor
e nu. Nolite extollere i altum
cornu vr̄m: ÷ nolite:· loqui
aduerſus deum iniquitatē.
f Quia neq ab oriente neq
ab occidente neq a deſertis
mōtibus. qm̄ deus iudex ē.

c ¶ Dn̄s dicit añ aduentū ſuū eſſe terrā. i. genus humanuʒ. ab illa ſoliditate veritatꝭ in petōꝝ labem reſolutū eſſe nefandis idol ſeruiēdo. Colūnas apoſtolos dicit q cōfirmati ſunt in reſurrectiōe xp̄i. qm̄ in paſſiōe eiꝰ nutauerunt. d ¶ Dixit em̄ p ꝓphetas ⁊ aplos monita veritatis. ne ſcelerati male agerent. Delinq̄ntes ſūt. q deꝰ ꝓpria iuſticia p̄ſumentes ⁊ exaltantes ſe in ſuperbia. collū ſuū ſubmitti iugo xp̄i cōtemnūt. vl cornu exaltant. q ſe in petīs excuſant. modo diabolū arguentes mō aliū incuſantes ſuaſorē. e ¶ Ille q̄ʒ i altuʒ erigit cornu. q contra deum (ꝯcepta iniq̄tate) remurmurat. Loq̄tur aūt ꝯ dcū iniq̄tate qn̄ aliq̄s ſe ſic eſtimat ꝯſtitutū a deo. vt peccata minime decliare potuiſſet dicēs. Non

a ¶ Erupit ppls iudaicꝰ i vocē ꝯfeſſionis. Seq̄t iterū. cōfitebimur. iſta repetitio ſoliditatē ꝓmiſſiōis teſtat. deo ei frequētata cōfeſſio. nō ꝑturit ꝑiculū ꝫ ſalutē. Quis freno iudici vl ſel ꝯfiteri crimīa plerūq mortē gñet. Eſt āt ꝯfiteri multoꝝ ꝯfeſſiōe aliq̄d ꝯfiteri. b ¶ Introducta ē vox fideliū q pura mēte deo merent̄ ſeruire. mutatio pſone deinde ē. loq̄t ei

culpa ſua ꝫ neceſſitate ad aliqđ ſe flagitium ꝑueniſſe qđ ꝓpria volūtate peccauit f ¶ Neq ab oriēte ⁊c. addēdū dn̄s deeſt vt te ñ poſſit ꝯgnoſcere. Oriētē di. it. hoīes diuina claritate ꝯſpicuos. occidētē. petōres qbꝰ adhuc lumē veritatis abſcōdit. deſertos montes falſos p̄dicatores. i. hereticos. ꝙ cū his oibꝰ deꝰ pn̄s eē ⁊ cognitor ⁊ iudex iuſtꝰ mōſtrat. ne q̄ſq̄

ꝑſumat facere qd̄ eū poſſit ī futuro iudi-
cio dānare g ¶ Hūiliat vtiq̄ ſupbū.
exaltat hūilē.q2 ille i ſe iſte ī deū ꝯfidit.
h ¶ Calix vo retributō ē.plen⁹ vini me
ri.i.veritate.qm̄ ī die iudicij vnicuiq̄ ꝓ
pinabit qd̄ meret.mi

vir videns deū interptat.⁊ ad illos loq̄
tur.q̄ vo lumine radiati.a pfidoꝝ iniqui
tate diſcreti ſunt ⁊ nomē dn̄i puro corde
cōfitent.nō ad eos q̄ in pfidia manēt.ſo
lo noīe iudeos ⁊ iſrl'. b ¶ Jlle ei pa

xt⁹ ē aūt mia ⁊ iudicio
h ¶ Hic duos ppl'os
ſignificet iudeoꝝ ⁊ gē
tiū.qm̄ tulit ex ore nō
credentiū iudeoꝝ.qd̄
potādū inclinauit.cō
uerſis pplis gentium
feces enī h nō ſordes
ſed vltimā fidē debe
mus accipe qn̄ iudei
cū alijs pctōrib⁹ crede
re meruerint multi vo
pctōres ī ſua obſtina
tiōe manſuri ſunt.
i ¶ Vox eccl'ie de fu
turo iudicio ī deū glo
riantes. Cātat deo ia
cob.dn̄ pſalmodiā di
cit eccl'ia. k ¶ Cor
nua pctōꝝ ſc̄ regna ſu
pboꝝ ⁊ oīs eoꝝ ptās ⁊
iactātia ī futuro iudi
cio ꝯterenda. Cornua
vo iuſti munera ſc̄ fu
turi iudicij.q̄ reuera
firmit erigunt.qm̄ ī
eterna pulcritudine ꝑ
manebūt. Oratio.
Aſtor bone.q̄ ꝓ
ptermortaliū oui
um redēptiōe hauſiſti
calicē paſſiōis.nomē
tuū ſupplices inuoca
mus.vt nos ſup colū
nas ſapīe.ſtabilit ſe
ptiformis ſpūs ſcīfi
catōe cōfirmes. Qui.
¶ Nota ſc̄ vba iſti
us tituli.ſ3 de aſſirijs
dicem⁹ q̄ interptant

g Hunc humiliat et hunc exal
tat: q2 calix in manu dn̄i vi
h ni meri plenus mixto. Et in
clinauit ex hoc ÷ in hoc:· ve
rūtn̄ fex ei⁹ nō eſt exinanita
bibent omnes pctōres terre
i Ego aūt annūciabo in ſecu
k lum, cantabo deo iacob. Et
oīa cornua pctōꝝ ꝯfringā.⁊
exultabunt cornua iuſti.

Jn fine3 in laudib⁹ pſal.
aſach canticum ÷ ad aſſiri
os:·. ¶ Vox eccleſie hor
tantis vt deo potenti. fidelis
anima munera offerat.

Pſalmus.lxxv.

a Otus in iudea de⁹. in
iſrl' magnū nomē eius.
b Et factus eſt in pace locus
ei⁹. et habitatio ei⁹ in ſyon.
c Jbi cōfregit potētias arcuū
ſcutum ⁊ gladiu3 et bellum.
d Dyapſal. Jlluminās tu
mirabilit a mōtib⁹ etnis. tur
bati ſunt ÷ oēs:· inſipientes
e corde. Dormierunt ſomniū
ſuū.⁊ nihil inuenerūt oēs vi
ri diuitiarū in manib⁹ ſuis.
f Ab increpatione tua deus

cē h̄re ꝓbat cū dn̄o.q̄
ſequit iuſſa dn̄antis.
pax ei verā eſt.ꝯcordi
am h̄re cū morib⁹ ꝓ
prijs ⁊ litigari cū vi
cijs. Syon ſpeculatio
interptat ꝑ quā deus
fideliū corde ꝓſpicit
Nā ⁊ ipe mons ſit ſy
on.q̄ eū meruerit ſin
cera mente cōſpicere.
c ¶ Jbi in illa. ſc3
pace vbi dn̄s pac' ha
bitare dignatur. iſtic
iſta frangunt. Potē
tias arcuum. ſignificat
maliciā ſupboꝝ. Scu
tū h ſignificat cōcerta
tiōes diabolica frau
de ꝑſūptas. Gladius
maīfeſta vulnera. bel
lū mōſtrat eē paci cō
trariū. hec oīa fracta
erūt.veniente autore
pacis. d ¶ Jllūi
nare dixit dn̄m ꝑ eter
nos mōtes.q2 ipe ꝑ ꝓ
phetas at3 aplos.de
dit xpianū ppl'm eorū
ꝑdicatiōe illuminari.
dicunt aūt illi mōtes
eterni.q2 ꝑpetua ⁊ in
cōmutabili ſublimita
te cōſiſtūt. Turbatos
dicit inſipiētes.qm̄ re
cedentes a vero lumi
ne tenebroſa mōi deſi
deria ſecuti ſunt.⁊ vn̄
iuſti ſc̄ illuminati.in
de iſti ſūt turbati.
e ¶ Dormiert nā

dirigentes.q̄ deſignāt iudeos fideles.q̄
iā docti regulis fidei.rectis ſemit' ābu
lare cōtēdūt.hos alloquit aſaph.laudē
dei mirabilr decantans. a ¶ Judea
ei ꝯfitens interptat credēs in illū rege3
q̄ ꝑ mariā vginē ex tribu venit iuda. Jſrl'

q̄ vigilātes.h̄ites ſomniū ī boīs actib⁹
Nihilq3 ī maib⁹ ſuis inueniūt habuiſſe
ī futuro.q̄ diuitias ſuas h relinquūt.q̄s
erogare ꝑ ſe debuert. f ¶ Dormitaſſe
dic īcredulos q̄ ſancta monita dn̄i(q̄ eſt
de⁹ iacob)audire ꝯtēpſerūt. Jpi aſcēde

rũt eq̄s. q2 in ſupbia eleuati. p illecebraſ
iſti⁹ mundivagant q̄ſi equis currentib⁹
inſiderēt. g ℭ Terribilē dicit eſſe xp̄m
in illo iudicio. q̄n in ſede ſue maieſtatis
apparebit. vbi ne pōt reproboꝝ reſiſtere
vbi cognoſcunt dn̄m
oīa ſcelera damnare.
Ex tūc dicit. i. tpe iudi
cij q̄ etiā dies ire dr̄.
q2 nihil vlteri⁹ p pati
entiā diſſimulabit q̄n
iā in impios vindicat
h ℭ De celo de⁹ pr̄
iudiciū auditū fec̄ q̄n
filiū ſuū xp̄m redēptōꝫ
humani generis i mū
dū miſit. Terra tremu
it q2 pctōres in aduen
tu ei⁹ cterriti p pctis
ſuis pn̄iam egerūt et
d̄ futuro a prauis opi
bus quieuerūt. ℭ
Uel in extremo iudi-
cio de celo xp̄s veniēs
auditum fecit. i. faciet
iudiciū. i ℭ Exur
gere tractū ē a iudici-
bus mūdi. q̄ q̄n aliq̄d
cū ſeueritate cēſuerit
dicunt exurgē. q2 cō-
moti vident cōmiſſa
crimīa vindicare. Mā
ſueti terre ſunt. q̄ nul
lis vicijs iſti⁹ mundi
inflamāt. k ℭ Co
gitatio nr̄a cōfitet do
mino. q̄n pctā pterita
ſatiſfactiōe dānauerit
Reliquie cogitatōnū
ſunt. poſt effuſas la-
crimas pteritoꝝ crimi
nū recordata pnicies
τ lamentatō. hec agit
diē feſtū deo. q̄n ſe ab illo interitu pctōꝝ
ſentit eē liberatū l ℭ Sūt quedā. que
niſi voueam⁹. implere nulla lege cōſtrin
gimur. vt v̄ginitatē ſuare heremū pete-
re. q̄tidie ieiunare. ſ cū pmiſſa fuerit. iu
bet eſſe reddēda deo In circuitu quippe
res agit. cū munera fidelū ſacris altari
bus offerunt hoc ē circūeūdo altare offe
runt. m ℭ Terribil' dr̄ de⁹ nō repro-

iacob: dormitauerūt q̄ aſcēde
g runt eq̄s. Tu terribilis es τ
q̄s reſiſtet tibi. ex tūc ira tua.
h De celo auditū feciſti iudi-
i ciū: tra tremuit τ q̄euit. Cū
exurgeret in iudiciū de⁹. vt
ſaluos facēt oēs manſuetos
k terre ÷ Dyapſal :·. Cōm co
gitatio hoīs cfitebit tibi: et
reliq̄e cogitatōis diē feſtum
l agēt tibi. Uouete τ reddite
dn̄o deo vr̄o. oēs q̄ in circui
tu ei⁹ ſunt offerent munera.
m Terribili et ei q̄ aufert ſpm̄
pncipū. terribili apd̄ reges
terre. In finē p idithun
÷ ps. alaph :·. ℭ Pſalm⁹
hic fideliū cgregationē pti-
net q̄ vicia h⁹ ſeculi trāſiliēs
ad illū finē puenit cui nihil
pōt ſile repiri. Ps. lxxvj.
a Uoce mea ad dn̄m cla-
maui: voce mea ad de
b um et intendit mihi. In die
tribulatiōis mee deū exqui-
ſiui manibus meis nocte cō-

bi τ. nā ſi deū metuerēt vitā emendarēt. ſ
deuotis ē terribil' τ ſuauis. Qui aufert
ſpm̄. ſ. ſupbie vl' tumoris vtiq̄ ab illis re
gib⁹ q̄ corp⁹ ſuū regere ac moderari dei
munere meruerūt. i. illi vouete τ reddite
q̄ principū ſpm̄ aufe-
rens. ſ. ſupbie. dat ill'
pncipib⁹ elatis hūilē
ſpiritū. vt deīceps cō
tremiſcant ad fināes
di τ ſint vere reges ter
re. i. corpis ſui τ alio-
rū. vl' etiā rprobis ter
ribil' i iudicio q̄n pijs
dulcis erit. Oro.
Cogitatiōib⁹ te cō
fitentib⁹ effectū
largire terribilis de⁹
vt a mōtib⁹ eternis il
lumīati. dū reſurrecti
onis tue gl'iam ſuſci-
pim⁹. futuri iudicij ig
minia careām⁹. Qui.
ℭ Tot⁹ hic titulus
a fideli cōgregatōe dr̄
q̄ vicia h⁹ ſeculi glori
oſis paſſib⁹ trāſiliuit
τ ad illū finē puenit.
cui nihil pt ſile repiri.
a ℭ Ille ei tm̄ cla-
mat ad deū. q̄ talia eū
petit q̄lia ſe fidelibus
daturū pollicet. Nā
q̄ eū p reb⁹ trāſitorijs
rogat. n̄ ad deū clama
re cognoſcit. Quis ip
ſum petere videat. Et
intendit mihi. illi⁹ q̄p
pe intēdere liberare ē
τ tam magna cōferre
q̄lia nō pualet auidus
pcato2 expetere.
b ℭ Iſta ſnīa tal' eſt
ac ſi diceret. filiū pdidi. paup fact⁹ ſū In
cenſa ē dom⁹ mea. nō quero illud qd̄ pdi
di. ſ dn̄m quero. ſi illū inuenio. i ipſo om
nia habeo. ℭ Manib⁹. opib⁹ dic bo-
nis. Nocte. mundi hui⁹ ſignificat vitā.
Illa reuera nō decipit cui pmiſſa dei cō
plent. h Ul' nō ſū decept⁹ ab inſidi
is diaboli. Et vide. iſte in tribulatōe deū
maib⁹ q̄rit. nos q̄n tribulamur nihil aliḋ

aliſi de tribulatōe cogitamꝰ ⁊ ꝯquerimur c ¶ Cōſolari noluit ī pñti de rebꝰ trāſitorijs ⁊ caducis vt eternā ꝯſolatiōꝫ acciperet ī futuro. Delectatꝰ ſum. Nā cū dei mēores ſumꝰ: totiꝰ ſuauitatis munere replemur. qd̄ his euenit q̄ trāſitorijs nolūt cōſolari. Exercitatū ſe dicit in illa contēplatiōe diuiā. cū tractat et q̄li ſapiā deꝰ cūcta diſponat Defecit ſpūs in ipſa cōſideratōe tali tam īnūerabilia opa dei tā īgētia cōprehēdere n̄ valēs d ℣. Anticipauerunt. i. anteq̄ꝫ aliqs vigilaret ego vigilabā. Ergo monachuſ q̄ nō vigilat hūc verſū nō pōt dicere. Turbatus ſum q̄ſi hō. Nō ſū locutꝰ vt xp̄ianū decet Iracūdiā in corde habui ſ; eā in v̄bo nō ꝓtuli. ¶ Vel turbatus ſum. recordatōe peccātiū ꝑ qbus crutior cōdolens. Et iō cām turbationis ſubiungit. e ¶ Cogitaui dies antiquos. ade vicꝫ. q̄bus hūanū genꝰ pctīs tenebať obnoxiuꝫ. Et ānos eternos. qr ſicut iſti dies antiq̄ in q̄buſ ſumus momēto ꝑeunt ſic futuri dies ⁊ anni ī celo ꝑenni lōgeuitate cōſiſtūt. In iſtis mors dñať. in illis. vita regnat ꝑpetua. f ¶ Meditať etiā cū corde ſuo qui aīam facit ſuā aliqd cuꝫ rōne tractare. Exercemur v̄o. qñ ꝑ cogitatōes innumeras eſtuamus. ℣ Scrobebā ſpiritū. hoc eſt fodiebā quaſi agrū vt ibi mitterez ſemen doctrine dei. Et ita dicit etiā in epiſtola ad ſumniā ⁊ fretulā hieronimus dicēdum eſſe ⁊ ſcribendū eſſe. ſcꝫ ſcrobebā. id eſt ſcrutator ⁊ fodiebā quaſi qui in agro herbas querit g ¶ Nūqd ꝓijciet. i. genꝰ humanū. vt nō aduētꝰ ſui

tra eū: ⁊ nō ſum deceptus.
c Renuit cōſolari aīa mea.
memor fui dei et delectatus
ſum. ⁊ exercitatus ſum ⁊ de
fecit ſpiritꝰ meꝰ Dyapſal.
d Anticipauerūt vigilias oc'li
mei. turbatꝰ ſum ⁊ nō ſum
e locutus. Cogitaui dies an/
tiquos. ⁊ annos eťnos:· in
f mente habui:· Et meditatꝰ
ſū nocte cū corde meo ÷ ⁊:·
exercitabar ⁊ ſcrobebā ſpm̄
g meū. Nunqd ineternū ꝓij
ciet ds: ÷ ⁊:· nō apponet vt
h cōplacitior ſit adhuc. Aut i
finē miſcdiā ſuā abſcidet: a
generatiōe in generationē.
i Aut obliuiſceť miſereri deꝰ
aut ꝯtinebit in ira ſua mías
k ſuas. Dyapſal. Et dixi
nūc cepi: hec mutatio dexte
l re excelſi. Memor fui opeꝝ
dñi: qr memor ero ab initio
m mirabiliū tuoꝝ. Et medita
bor in omībus opibus tuis

miſeratōe ei ꝑm adiuuet Iſtud nūqd nō ē negātis. ſ; affirmatis. apponet ei. i. ꝑſtabit vt ei bñplacitū ſit hūanū genꝰ: adhuc expectātis ē nō dolētis ℣ Hec erat tota cogitatio mea. deꝰ hoīeꝫ fecit ⁊ vitaꝫ ꝓmiſit ei etnaꝫ. quō ꝗ de ꝑadiſo eſt electꝰ. et nō adijciat vt ei placeat adhuc h ¶ Mia dei ē ꝙ de maria virgine naſci dignatus eſt. hāc dñs nō abſcidit a generatiōe iudaica vꝫ delicꝫ in generationē gētiū ℣ . i. nec a iudeis nec a gētibus abſcidit ¶ In fine v̄o ſignificat plenitudinē tpis. de q̄ iohes ait. filioli nouiſſima hora ē i ¶ Huic ꝓnunciabat miſereri deū qr eiꝰ ꝓuidebat aduētū. Nō etiā in ira cōtinebit deus miſcdiaꝫ ſuā. ſed ī mia ſua ab ira ſe potiꝰ abſtinebit k ¶ Dicit ēt nunc cepi. i. ſapere vel intelligere ⁊ qd ſit illō. qd nūc cepit exponit qr hoc cepi intelligere ꝙ ſanctā cōmutationem dextera dñi. i. xp̄s cōſueuit in nobis opari. vt de cōditōe ſeculi cōmutati mereamur eiꝰ filij nūcupari. ℣ vł hec mutatō ꝙ iuſte ꝑdito pie miſeretur l ℣ Mēor fui opm dei q̄ fecerat moyſi. vel alijs ſanctis ¶ Memor ero ab initio. qd fecit adā ad imaginē ſuā. deiñ ꝙ oblationē abel iuſti ſuſcepat ⁊ ꝙ in archa noe diuerſi generis aīalia. ī miſterio eccľe ſaluauit ꝙ tipū aduētꝰ ſui ī yſaac oblatōe celeſti pietate mōſtrauit ⁊ ſilia q̄ ab initio mirabilia fuerť. in qbꝰ tñ oībus dei mīa hoī oñdiť m ℣ Tota mea cogitatio de virtutibꝰ tuis eſt. ⁊ exercebor ¶ . i. ī ꝑceptis tuis ſalutaribꝰ hūili deuotōe v̄ſabor, vł meditabor ī oībꝰ opibꝰ

.i. ſcripturis diuinis n Sctūs xp̄s eſt dn̄s. idē ip̄e eſt via. q̄ iuſte di via p̄ris qꝛ p ip̄m quēadmodū trinitas colit acci pimꝰ. Dicit enī. ite baptizate oēs gētes in nōie p̄ris ⁊ filij ⁊ ſpūſſcti. Dij di

tráſfoderūt. nō inflicto vulnere ſ ſalute. Per rotā oꝛbē terrarū dicit. q̄ in ſpēz ro te rotūditate cōcludit. vbi vox p̄dicatio nis cōſpergit. Sed ille nubes illa toni/ trua q̄d fecerint ſubdit s Illuxe/

cunt ſancti ſm̄ gratiā tu ꝯo naturaliter deꝰ es. ⁊ tu etiā ex natura ſolꝰ facis mirabilia q̄ ttdie. Deꝰ facit mira/ bilia. vt in latrone. he ri latro. hodie xp̄ianꝰ Alius heri foꝛnicatoꝛ hodie cōtinēs. heri ra piebas aliena. hodie tua poꝛrigis. o Notā feciſti. ſ. cum in hūc mūdū miſiſti dn̄m ſaluatoꝛē dei virtus ⁊ dei ſapia ē. ⁊ notuſ tm̄ coꝛpe infidelibꝰ pplis fidelibꝰ aūt ⁊ diuitate vt ē beati mūdo coꝛde. Redemit in bꝛachio. i. ī filio. filioſ iacob. iudaicā plebem ⁊ ioſeph gentilē pplm̄ q̄ ei credere puro coꝛ/ de maluerūt. Ioſeph enī augmētū interp̄ta tur. iudei q̄ p̄ceſſerūt ⁊ nos adiuncti fidelibꝰ ſumus p Viderūt. te aque. i. pp̄li gentium. credēdo timuerūt con turbate ſūt abiſſi. hoc ē hūana coꝛda te/ nebꝛoſa que iſta ſalu/ bꝛi turbatōe ꝯuerſa ſt. Vel aque. mētes ⁊ aīe pure ſūt ⁊ timue rūt ſed timoꝛ non fuit de odio ſed fide.

⁊ adinuentiōibꝰ tuis exerce
n boꝛ. Deus in ſctō via tua :
q̄s ds̄ magnꝰ ſicut deꝰ ÷ no
ſter :·: tu es ds̄ qui facis mi
o rabilia. Notā feciſti in po/
pulis virtutē tuā: redemiſti
in bꝛachio ÷ tuo :· pplm̄ tu
um: filios iacob ⁊ ioſeph.
p Dyapſal. Viderūt te aque
ds̄ viderūt te aque ⁊ timue
runt. ⁊ turbate ſunt abyſſi.
q Multitudo ſonitus aquaꝝ:
r vocē dederūt nubes Etēm
ſagitte tue trāſeunt: vox to
s nitrui tui in rota. Illuxerūt
choꝛuſcatōes tue oꝛbi terre
cōmota eſt ⁊ cōtremuit t̄ra.
t In mari via tua et ſemite
tue in aquis multis: ⁊ veſti
v gia tua nō cognoſcent. De
duxiſti ſicut oues pplm̄ tu/
um: in manu moyſi ⁊ ararō

Intellectus aſaph.

Vox pphete ad iudeos enumerātis quāta munera deus eis tribuerit vel mirabilia oſtenderit q̄liſq; in eis

rūt choꝛuſcatōes. i. di uina p̄cepta. veritatis lumine radiātia. Com motos et tremefactos illos dicit qui verbū dei fideliter audienteſ ad emendatōis ſtudiū xp̄i munere puenerūt. t In mari via. i. ī cogitatōibus hominū q̄ velut mare fluctuāt. vbi xp̄s hꝫ viaſ qn̄ eoſ grā ſua ſibi ſubdide/ rit. Aque multe. cōuer ſarū turba gentiū. vbi ſunt ſemite dei. dū ad eos venire dignat. qꝛ dic veſtigia tua nō co gnoſcent. ſignificat p̄ ſentiā coꝛpalē quā po pulus iudaicus agno ſcere noluit.

v Deducti ſunt enī pp̄li hebꝛeoꝝ ī ma nu moyſi ⁊ aarō. id eſt opatiōe. quā diuerſoꝝ miraculoꝝ nouitate fa ciebant Et bn̄ dixit ſic oues ⁊ nō abſolute o/ ues ſ ſicut oues q̄ nō credēdo facti ſūt hedi Moyſes interp̄tat aſ ſumptꝰ. Aarō foꝛtitu/ dinis mōs q̄ nīa ip̄oꝝ virtutes quas ſecerāt exp̄imunt.

Oratio
Irabiliū oīm opa toꝛ imēſe. q̄ quon dam aquas in aſpectu tuo ſiſtētes. deinceps in vina mutaſti. te hūiliter iploꝛamus. vt ſuſcepta voce cla moꝛis noſtri. miſcdiam nobis (quā nūq̄ obliuiſceris) largiaris. Qui.

q Multitudo eſt ſonitꝰ aquaꝝ. qn̄ pſalmodia dulcis effer tur dn̄o. qn̄ gemitibus ⁊ lacrimis. culpa diluit. Nubes ſignificat p̄dicatoꝛes qui vocē dederūt cū p̄cepta dei vulgauerūt p totū mundū. ex qua vulgatiōe ſonitꝰ iſte aquarū puenit r Sagittas hic euā/ geliſtas dicit. qui p̄dicatōibꝰ ſuis deuo/ tos vſq; ad coꝛdis intima medicinaliter tráſfoderūt. nō inflicto vulnere ſ ſalute.

Aſaph vt dictū eſt hebꝛea ligua ſina gogā latine. colleetionē ſignificat. ſed qꝛ intellectū p̄emiſit. fidelē hic ſinagogam loqui poſſe declarauit.

vindicte ꝑuenerit.

Pſalmus.lxxvij.

a Atẽdite ppl'e meus legẽ meã. inclinate aurẽ
b vr̃am in ꝟba oris mei. Aperiã in parabolis os meuꝫ. loquar ꝓpoſitiones ab initio.
c Quanta audiuimꝰ ⁊ cognouimus ÷ ea :·: ⁊ pr̃es nr̃i nar
d rauerũt nobis. Nõ ſunt occultata a filijs eoꝝ in gene
e ratiõe altera. Narrãtes laudes dñi ⁊ ꝟtutes eiꝰ. ⁊ mira
f bilia eius q̃ fecit. Et ſuſcitauit teſtimoniũ in iacob ⁊ le
g gẽ poſuit in iſrl'. Quãta mãdauit pr̃ibus nr̃is nota facẽ ea filijs ſuis. vt cognoſcat
h generatio altera. Filij q̃ naſcenẽ ⁊ exurgẽt ⁊ narrabunt
i filijs ſuis. Ut ponãt in deo ſpem ſuã. et nõ obliuiſcãtur operũ dei. ⁊ mãdata eiꝰ exq
k rãt. Ne fiant ſicut pr̃es eoꝝ generatio praua et exaſpe
l rans. Generatio que non direxit coꝛ ſuum. ⁊ non eſt creditus cum deo ſpiritus eiꝰ.
m Filij effrem intendentes et

a ¶ In hoc principio loquiẽ deꝰ. q̃ ꝑ moyſen legẽ dedit hebꝛeis. Attẽdit aũt audita q̃ res dictaſ deuota mente ꝑſpexerit. Populus meꝰ. illos dicit q̃ eiꝰ mandatis obediebãt Inclinare cognoſcitur aurẽ ſuã q̃ toto coꝛde vult audita ꝑcipe. vñ ſicut ꝑ hoc ꝙ dixit attendite intellectum iubet apponere. ita ꝑ hoc ꝙ dicit inclinate aurem. affectuꝫ audiendi ꝑcipit hꝛe.
N Uel iſta ⁊ ſeq̃ntis verſus verba ſunt xp̃i b ¶ Parabola ei greco vocabulo dĩ ſilitudo. q̃ſi illud qđ ĩtelligi volumꝰ ꝑ aliq̃s cõparatiões indicamus Propoſitões obſcuras ⁊ abditas ſignificat q̃ões. q̃ adhibita diſpulatõe ſoluẽdi ſẽ Nõ ꝟo dicit ab initõ vicꝫ veteris teſtamẽti ĩtellige c N Quãta audiuimꝰ hoc ptinet ad ap'los ⁊ cognouimꝰ ea a patriarchis ⁊ ꝓphetis ¶ Pr̃es ſuos. moyſen ⁊ alios ꝓphetas. q̃ de dñi aduentu multa locuti ſẽ dicit. d ¶ Nõ ſũt occultata. ſ. a ſpiritalibus filijs q̃ eoꝝ imitatoꝛes fuerunt. Altera generatio nõ hebꝛeorũ ẜ gentiũ ſignificat ꝯgregatiõem e ¶ Narrare q̃ppe opa domini laudaſſe ẽ. Cuiꝰ facta dñi narranẽ glia ſꝑ augeẽ. Uirtutes liberatiões dicit. q̃s fecit in ppl'o cuꝫ eos de pharaone liberauit. mirabilia ꝟo ꝙ eos in deſerto manna pauit ⁊ modica ⁊ leuiſſima cõcertatõe gentes potẽtiſſimas ſubiecit. f ¶ Suſcitatũ eſt teſtimoniũ in iacob dicit. q̃ſi cum angelo colluctãs tactus vno femoꝛe claudicauit. qđ ſignificat iſraeliticũ ppl'm ꝑtim fidei firmitate ꝯſtare ꝑtim a ſua ſalute diſcedere. Poſuit legẽ in iſrl' vt eos deuotos eẽ ſuo domino cõmoneret. hoc ẽ ꝙ ſupiꝰ dicit. aperiã in parabolis ⁊ loquar ꝓpoſitiões. qꝛ iſte ꝟſus figurate loq̃tur. g ¶ Uerſus iſte ſignificat ꝑ generationes hoĩm fuiſſe mãdata dei trãſmiſſa ne q̃s putaret vni datũ qđ oĩbꝰ eſt cõceſſuꝫ Altera hec generatio extraneos ſignificat ñ ꝓpinq̃s. ⁊ gẽtes ñ iudeos. h ¶ Filij xp̃iani ſũt q̃ p̃dicationes ſanctas ad aĩarũ ſalutẽ cõferendã ſuis poſteris tradiderunt. i ¶ Admonet hic vt poſteri ſpem ſuã non ponant in legẽ q̃ punit ẜ in grãm cõceſſaꝫ q̃ liberat. ⁊ nõ obliuiſcanẽ operũ dei.
N .i. cõtẽnant. ſiẽ fecerẽt ꝑfidi iudei. ſed mãdata eiꝰ exq̃rant vt xp̃iani. k N Hic notaẽ ꝑfidia iudeoꝝ. q̃ murmurabãt ſꝑ ĩ deſerto ꝯtra dñm. ¶ Praua dicta. qꝛ veritatẽ recipe noluerũt.
N Exaſperãtes. qꝛ ꝯ dñm blaſphemabãt irritãtes ad vindictã.
l N Uſq; hodie ꝑuerſus ẽ iſrl'. ⁊ nõ ẽ directus cũ deo ſpũs eꝰ ⁊ q̃m nõ recepit filiuꝫ ꝓpterea nõ recipit ſpiritũſctm̃. L Ille dirigit coꝛ ſuũ q̃ ad diuinas ſe coꝛrigit iuſſiones. N Illiꝰ ꝟo ſpiritus creditus eſt cum deo qui in deũ credit. m ¶ Effrem vel effraim interpretatur frugifer hic fuit filiꝰ ioſeph iunioꝛ quem auus ſuus pꝛimario loco benedixit. eius ꝟo filij paterna benedictione creſcentes. de fructu fidei coꝛruerunt

Intenderūt arcū. cū admonēte moyſe dixerūt. q̄cunq̄ locutꝰ ē deꝰ faciemꝰ. Conuerſi ꝟo ſūt q̄ aaron dixerūt. Fac nobis deos q̄s adoremꝰ. n ℂ Nō cuſtodierūt teſtamētū dei. iō ꝯuerſi ſūt in die belli. o ℂ Obliti ſunt

xit. t ℞ ℂ Petra h̄ ſignificat xp̄m. ī ligno crucis lancea ꝑcuſſum. de cꝰ latere ſacrm̄ baptiſmatis ꝓfluxit v ℂ Appoſuerūt. i. adiecerūt. vt inter tanta miracl'a nō crederēt. Peccare dixit n̄ credere q̄d

iudei bñficiorum dei ⁊ oīm ſignoꝝ eiꝰ.
p ℂ Narrat eīn facta miracula corā p̄ribus eoꝝ. i. Moyſe aaron ⁊ alijs ſenioribus vt ⁊ manifeſtis rebus ꝯſtantiꝰ credere debuiſſent. ⁊ iō etiā ꝓuinciā dixit ⁊ locū vbi hec facta ſūt. Campꝰ thanis ſignificat humile mandatū. q̄d in terris poſitꝰ xp̄s docuit dicēs. diſcite a me quia mitis ſum ⁊ humilis.
q ℂ Ruptū ē mare. q̄n in geminū latꝰ permanſit. vt nō tam pelagus q̄ exciſa rupes putaretur. Perduxit eos ad ꝓmiſſam. ſ. terrā. ſtatuit aq̄s. i. vt ſic ſtaret vnda imobilis. tanq̄ fuiſſet incluſa ī vaſis. r ℂ Nubes diei miſtice ſignificat dn̄m xp̄m. q2 ⁊ ipe ē verus dies. tn̄ ꝑfidis celatus nube carnis ſue Et tota nocte. hic ſignificat xp̄ianos. q̄s cuſtodit ī nocte ſeculi claritate ſui luminis.
s ℂ Tūc īterrupta ē petra ī heremo. q̄n ꝑcuſſit ⁊ fluxerūt aque. iō hoc. vt oſīderet vniuerſas creaturas eiuſ iuſſiōibꝰ obedire. priꝰ aq̄s. h̄ petrā. Adaquauit dixit. vt iuncta magis videret ſignificare quā hoies. q̄ tantis bñficijs grās agere noluerūt. In abiſſo multa copiā largiſſime vſi declarauit. q̄ velut de abiſſo pelagi. ita multa ꝓflu/

mittētes arcū: ꝯuerſi ſunt in
n die belli. Nō cuſtodierūt te/
ſtamētū dei. ⁊ in lege eiꝰ no/
o luerūt ābulare. Et obliti ſūt
bñfactoꝝ eiꝰ. ⁊ mirabiliū eiꝰ
p q̄ oſīdit eis. Corā p̄ribus eo
rum fecit mirabilia in terra
egypti: in campo thaneos.
q Interrupit mare ⁊ perduxit
eos ⁊ ſtatuit aq̄s q̄ſi in vtrē.
r Et deduxit eos ī nube diei
⁊ tota nocte in illumīatione
s ignis. Interrupit petrā ī he
remo: ⁊ adaq̄uit eos velut
t in abyſſo multa. Et eduxit
aquā de petra. ⁊ deduxit tā=
v q̄ flumina aq̄s. Et appoſue=
rūt adhuc peccare ei. ī ira cō
citauerūt excelſuz in inaq̄ſo
x Et tētauerūt deū in cordibꝰ
ſuis. vt peterēt eſcas aīabuſ
y ſuis. Et male locuti ſunt de
deo. dixerūt nunq̄d poterit
deꝰ parare mēſam ī deſerto
Qm̄ ꝑcuſſit petram ⁊ fluxe/
runt aq̄. ⁊ torrētes m̄udaue
a runt. Nunq̄d ⁊ panē poterit
dare. aut parare mēſaz pp̄lo
b ſuo. Iō audiuit dn̄s ⁊ diſtu=
lit: ⁊ ignis accenſus eſt in ia

nimis īprobū ꝯſtat eē delictū eis q̄ d̄ ꝑceptl' grās n̄ retulerūt. in ira ꝯcitauerūt excelſum. q̄ tot miracl'is irrigati. ꝑfidie ſue ſterilitate ī eū credere nolebāt. vt ſic ī inaq̄ſo vl' ſicco. n̄ tā locū vbi facta ſc̄ miracula q̄ mētē eoꝝ ſignificet. x ℂ Tētauerūt. tētare eī dicimꝰ aliq̄d ſmōibꝰ doloſis poſtulare. vt videat ī ꝟbis ſimplicitas. cuz ſit ī corde malicia. iſti q̄ aīabꝰ ſuis n̄ ſpiritales. ſ carnales eſcas ſubdole popoſcerunt y ℂ Vtiq̄ male locuti ſunt. q2 falſa. nō credētes poſſe parare mēſam ī deſto q̄ dat eſcā oī carni. ſ mēſa iſta ſignificat paſſionē. ī q̄ reficimur eſurientes. z ℞ Aque miſtice ſignificāt donū ſp̄ūſſācti ⁊ fluēta diuie p̄dicatiōis a petra. h̄ eſt a xp̄o plata. vl' aq̄ aplos torrētes ꝟo reliq̄s eccleſie doctores. ex q̄ꝝ p̄dicatōe ſitim ꝟbi dei reſtringimꝰ. vl' xp̄o q̄ ē petra ꝑcuſſo ꝓpt̄ peccata nr̄a fluxerūt aque baptiſmi ⁊ martirij. a ℞ Diffidētia ppl'i iudeoꝝ addit nūq̄d ⁊ panē ⁊c̄. ſ ⁊ panē celi poſſe ſibi dari negātes q̄ ē xp̄c. ita inq̄ūt. quō

pōt h̄ nob̄ dare ſuā carnē ad mādu cādū. b ℂ Deꝰ eī cogitatōes murmuratōnū etiā lingua tacēte cognoſcit. ſed ⁊ vindictam. ſ. diſtulit. iō ne ſi vindicaret ad pre

ſens nõ crederet potuiſſe murmurantes ſatiare. Jtem diſtulit vidictã. vt oñderet palam. Et ignis accẽſus eſt in iacob. Ja cob q̃ interp̃tatur ſupplantator. ſignificat gẽtes q̃ ſupplãtabãt iudeos. q2 illis itrã tib9. illi expulſi ſunt. i q̃bus accẽſus eſt ignis caritatis. in iſrl' vo. i. pplo iudeorum aſcendit ira formidabilis.

c ¶ Dicit enĩ ñ cre didiſſe eos in deo ſuo vt oñderet eos ptina- cẽs fuiſſe. Nec ſpera- uerũt in ſalutare ei9. i. i ſaluatorẽ dñm. d ¶ Hoc q̃ ſequit' tſi p hi ſtoriã videat' factum. optet tñ ad xp̃m refer ri. Mãdatũ eſt igr̃ nu bib9. i. p̃dicatorib9 vt p ianuas celi hoc ẽ ſcri pturas ſacras p̃dicatõ glorioſa aduẽtũ ſalua toris nũciaret. e ¶ Mãna interp̃tat' q̃d ẽ hoc. q̃d ſctẽ cõine cor- pis xp̃i decenter apta m9 q2 dũ admirãdo ci bus aſſumit' iſte. decla rant' mũera dñici cor- poris xp̃i. Panis celi xp̃s ẽ. vñ celeſtia eſcã ſpiritalẽ capiũt 7 dele ctatõe ineſtimabili p- fruũt' f ¶ Panis angelorum bñ d2 xp̃us q2 vicz ip̃ius laude pa ſcunt. verũ hic panis in celo replet angelos nos paſcit i terris.

℣ Cibaria miſit. vt lã nõ lr̃e ordeo. ſ ſpiri talis tritici dogmate ſatiẽt' g ¶ Auſtrum eni 7 africũ vẽtos ſcim9 ẽẽ meridianos q̃b9 flãtib9 pigrũ frigus expellit' 7 aeris tpamẽta p̃ſtãt' ſic 7 vba dñi caritatſ igne flagrãtia mũdo ſalutarẽ p̃ſtiterũt tpantiã h ¶ Et pluit ſup eos carnes. i. pabula doctrĩe vñ fideliũ aĩe ſatiarẽt' Puluis ſ ſignificat ſbtilitatẽ itelligẽtie. Arena vo

cob: et ira aſcendit in iſrael. c Quia nõ crediderũt ÷ in: deo nec ſperauerunt in ſalu d tare eius. Et mandauit nu: bibus deſuper: 7 ianuas ce e li aperuit. Et pluit illis mã na ad manducandũ. et pa- f nẽ celi dedit eis. Panẽ an- gelorum mãducauit ÷ hõ ÷ ci baria miſit eis in abũdãtiã g Tranſtulit auſtrũ de celo. 7 induxit in vitute ſua africũ h Et pluit ſup os ſicut pulue rẽ carnes. 7 ſicut arenã ma i ris volatilia pẽnata. Et ce ciderunt in medio caſtrorũ eorum. circa tabernacula eorum k Et mãducauerunt 7 ſatura ti ſunt nimis. 7 deſiderium eorum attulit eis. nõ ſunt frau l dati a deſiderio ſuo Adhuc eſce eorum erant in ore ip̃o rum. 7 ira dei aſcẽdit ſuper m eos. Et occidit pingues eo rũ. et elect9 iſrael impediuit n In omĩbus his peccauerũt adhuc. 7 nõ circũdederunt

inumerabliẽ prudẽtiã ſignificat ſalſi ma ris ſoporẽ pditã Sz pẽnata. volatilia. ce leſtia deſideria. q̃b9 aĩa velut carnib9 re pleta pingueſcat. arenã q̃z maris dixit. q̃ ſalſum ſaporẽ hz. nã eſt 7 fluuiorũ arena que hũc ſaporẽ nõ hz. Vide itaq3 oĩa iſta ad lraz nota. in pabol' di- cta dũ ad xp̃m referũt' i ¶ Caſtra eĩ a caſti tate dicta ſt'. eo q̃ exer cit9 bellis occupat9 fe do luxui ñ vacaret Vo bis ãt ſignificat' q̃ itra ſepta eccl'ie oĩa ſupna mũera poſſum9 accipe ſi expleri bõa õſideria nr̃a diuĩo mũere poſtu lem9 k ¶ Expleue- runt deſideria carnis. rõe ieiuni. vẽtre pleni ſ mẽte vacuati. fraus eni d2 q̃ſi fracta fides Satiati ſũt ſ ad ſuam ruinã. nõ vt inde viue rẽt ſ potius interirẽt. l ¶ Adhuc eſce erãt in ore. ſ. dũ mãna 7 co turnicũ carnib9 veſce rẽt'. Eſca aũt ab edendo dicta eſt. Tunc ira dei aſcẽdit qñ dñs iratus moyſi dixit. grauit' pec cauit ppl's iſte vitulum cõflando 7 adorando nã eũ colẽdo. mugitu- ri erãt in pena. nã ſeq̃ tur. m ¶ Occidit pingues eorum. i. fortes iudeorum ꝓpter peccatũ vituli quẽ fecit aaron occiſi legunt' viginti- tria milia eorum vna die

Sicq3 quoq3 factũ eſt vt electos iſrl'. pra uitas peccantium impedtret. ne venirent in terrã pmiſſiõis. ſ. ip̃m moyſen 7 aarõ. n ℣ Peccauit adhuc ille ppl'us. qui contra famulũ dei moyſen murmurabat peccãt q̃tidie iniqui. q̃ ſacerdotibus dei obedire cõtemnũt. 7 tãdiu peccãt quouſ q3 deficiãt. 7 cũ feſtinatione deficiant.

65

o ⁋ Dies eoꝝ defeciſſe dicit. q̄ſi tabe
languida cōſumptos dies eni pctōꝝ cuz
feſtinatiōe trāſeūt. ſicut legit. viri ſāgui
nū ⁊ doloſi. nō dimidiabūt dies ſuos.
p ⁋ Nō ipſi inq̄ſierūt deū. q̄s dicit occi
ſos. ſed exēplo talium
ppl's reliquus ſuppli/
cauit. Judaicus itaq;
ppl's tunc timuit. ⁊ ex
q̄ſiuit deū q̄ñ ſuos ſo/
cios cernebat extīgui
veniebāt diluculo.
℟ Flagellati in pec
catis reuertebant ⁊ ex
cuſſo infidelitatis ſom
no. veniebāt mane vt
audirent verbum dei.
q ⁋ Mēorati ſunt.
q̄ñ iraſcente dño extre
ma caſtroꝝ diuino igne
cōſumpta ſunt. quo fa
cto rogauerūt moyſen
vt p eis dñm ſupplica
ret ℟ Intellexerūt
nullū aliū poſſe in tali
pīculo adiutoriū ferre
niſi illū qui eos de ſer
uitute egipti liberauit
r ⁋ Sic illis ꝯtigit
que ſe putāt p ſolū tīo
rē credere Nā niſi dñs
metuat mixto amore.
toto corde nō querit.
hoc eni pctm̄ eſt maxi
mū. vt ſe dicat illi cōfi
teri lingua. dū cordis
ima diſſentiāt. q̄ſi ille
oīa nō cognoſcat que
agunt in tenebris qui
ſcrutator ē rerū ⁊ cor/
diū. ℟ Dilexerūt
aūt ore q̄ñ dicebāt mo
yſi. q̄cunq; pcepit dñs
faciemus s ⁋ Nā
⁊ dñs de ipis p eſaiaz
dicit. ppl's hic labijs
me honorat. cor autez
ipoꝝ lōge eſt a me. Fi
delis eſt in teſtō dei. q̄
cū veraciter diligit. fides aūt dicta eſt ab
eo q; fiāt dicta t ℟ Jpe aūt ē miſeri/
cors. dū eni expectat pniaz. nō ſtatim pu

o in mirabilibus ei⁹. Et defe/
cerūt in vanitate dies eoꝝ.
et anni eoꝝ cū feſtinatione.
p Cū occideret eos querebāt
eū ⁊ reuertebant. et dilucu/
q lo veniebant ad deū. Et re
memorati ſunt q2 de⁹ adiu/
tor ÷ eſt :- eoꝝ. ⁊ deus excel
ſus redemptor eoꝝ ÷ eſt :-.
r Et dilexerūt eū i ore ſuo. et
lingua ſua mentiti ſunt ei.
s Cor aūt ipoꝝ nō erat rectū
cū eo. nec fideles habiti ſūt
t in teſtō ei⁹. Jpe autē ÷ eſt :-
miſericors ⁊ ppiti⁹ fiet pctis
eoꝝ. ⁊ nō diſperdet ÷ eos :-
v Et abundauit vt auerteret
irā ſuā ⁊ nō accēdit oēm irā
x ſuā. Et recordat⁹ ē q2 caro
ſunt. ſpūs vadens ⁊ nō redi
y ens. Quotiēs exacerbaue/
rūt eū in deſerto. in ira cōci
z tauerūt eū in inaquoſo. Et
cōuerſi ſunt ⁊ tentauerūt deū
et ſanctū iſrael exacerbaue
a runt. Nō ſunt recordati ma
nus eius. die qua redemit
eos ÷ de manu :- tribulātis
b Sicut poſuit in egypto ſi/
gna ſua. ⁊ pdigia ſua in cā
c po thaneos. Et cōuertit in

nit deliquentē. q̄m pctōris nō vult mor/
tē ſ; ꝯuerſionē v ⁋ Abūdauit. q̄ñ orā
uit p iudeis in cruce poſit⁹. pr̄ ignoſce il
lis. ſic iſti⁹ ſupplicatiōe actū ē. vt ira dei
in eis placaret. Piti⁹ eni pctis eorū fa/
ctus ē cū ad ipi⁹ ſatiſ/
factionē in cruce. nō q̄
dē oēs ſed m̄lti ex his
redire meruerunt
x ℟ Scit eni de⁹ q2
caro ſp reſiſtit lege dei
⁋ Caro aūt dicta eſt
q; cara ſit aīe ſue ſpūs
vadēs ⁊ non rediens
(ſubaudiendū eſt) in
hoc mūdo. qm̄ ad ſuū
eū corp⁹ in reſurrectō
ne cōſtat eſſe redditurū
vñ mirabili breuitate
hic hoīs mors tpalis
definit. i. ſpūs vadēs
⁊ nō rediens.
y ℟ Jncredulitate
vtiq; atq; ariditate cor
dis ſui exacerbauerūt
ī deſerto z ℟ Con
uerſi ſunt. ſ. retrorſum
⁊ exacerbabāt ſanctuz
iſrael. i. moyſen. q̄ deū
videbat mēte ⁊ oculis
ſed ⁊ nūc eū exacerbāt
cū audierit q; xpm do
minū in carne naſcitu
rum annūciat.
a ⁋ Recordari eniz
dcm̄ ē reuocare ad cor
Mēn⁹ ei⁹. i. bñficiorū
dñi ℟ qui eos libe
rauit de manu pharao
nis. q̄ figuraliter dia/
bolū ſignificat.
b ⁋ Thaneos eni ci
uitas ē egypti. vbi ſūt
facta pdigia q̄ legunt
Prodigia q̄ro dicta q̄ſi
porro dicētia. i. que p
figurabāt eē aliqua vē
turatiōes eni pla ge il
le aliq̄d ſignificabāt.
c ⁋ Hinc prīa plaga inchoat egyptioꝝ
nā ſicut aqua in vinum conuerſa legitur
que ſignificat ꝑmutationē ppl'oꝝ ī meli/

us. ita h̄ cōuersa i sanguinē significat populū iudaicū i deterius ꝑmutatū. Imbrē dicit celestē ꝓdicatōez quā silr ait in sanguine xꝑsam. vt eos q̄ spūalit̄ intelligē deberēt: intelligē carnalit̄ ōnderet. quō eīn spiritalit̄ intelligerēt: q̄ erāt carnalibꝰ sensibus occupati. d N In cinomia cinicoꝝ sectā idicauit. q̄ libidiēz atq; luxuriā sūmū ꝓdicat bonū. e ¶ Rana ē loq̄cissima vanitas hēticoꝝ q̄ ꝯmorata cenosis sensibꝰ iprobis clamoribꝰ garrire nō desinit. e ¶ Erugo. ē amor turpis honestatē ꝯsumens imunitōe occulta. Locusta ē maliuola detractio. actꝰ aalienos iuida oblocutiōe corrodens. f ¶ Grādo ē cōmīatio dei q̄ verberat cōtumaces Pruina: ꝓcurrēs anticipāsq; malicia q̄ labores aliēos ꝯuenire ad fructū non ꝑmittit g N In grandine castigatio diuina mōstrat̄. ¶ Morte pecudū stultoꝝ significatur occasus. h N Ab hac aūt grandine ⁊ h̄ iumēta occidūt̄. vt eorū insipientia arguat̄ q̄ diuinū nomē bestijs indiderīt. ¶ Ignis q̄z immittit̄. vt illuminent̄ corda credentiū ⁊ vicia depascant̄. Sicut ait dn̄s Ignē veni mittere in terrā ⁊ q̄ volo nisi vt ardeat.

.i. tumore supbie. ira audacie. tribulatōz desꝑatiōis. N Et q̄ diuis plagis nō ꝯr guebant̄. dyabolicis insidijs tūderent̄. i N Viā hz diuia ira. cū ī pctī vltiōem q̄s traditꝰ. nō libēat aīaz suā a supplicio gehēne: vel cū insipiētia (q̄ iumētis ē silis) in morte sempit̄na cōcludit̄. ¶ Cū igitur dicit viā fecisse dn̄m q̄ possit ad vindictā infideliū ꝯuenire: ostēdit nō posse ad eos venire vindictā. nisi fuerit dn̄i defensiōe ꝓuati. ꝑ mortez xꝑo aīaꝝ hoīm intellige interitū. q̄ in illa clade occisi sunt. k N Sic. hec gesta in egypto referūt̄. ita ⁊ dn̄s ꝓncipatꝰ ⁊ ptātes demonioꝝ siue vicioꝝ in h̄ mōo deleuit suo sctō aduētu. ⁊ triūphauit ī ligno scē crucis. ⁊ ab eoꝝ corde depulit: q̄ caliditati dyabolice deditī erant. qꝛ cham caliditas interꝓtat̄. ¶ Per ꝓmitias xꝑo oē ꝓmogenitū intellige. ꝓmitie q̄ppe laboꝝ: ad totū ꝑtinet q̄cq̄d hūana possibilitas hēe poterat. l ¶ Nam cū dixit oues et gregē. significat populū xp̄ianū. q̄ in hoc seculo tanq̄ in deserto pascit̄ si mūdanaꝝ reruz desideria nō sequatur q̄uis ad lr̄az iudeos ī terrā ꝓmissiōis inductos. oues accipe possis. tn̄ q̄a ī ꝑabolis se locutuꝝ dixit. xp̄ianū ppl'm his sigtuz magl̄ q̄ signū intellectu amplecti debes. nam sequit̄. Et eduxit ⁊c̄. m ¶ Educti eīn nos sumꝰ in spe a terra egypti. i. a tenebris pctōꝝ. q̄ fidei lumē accepimꝰ. Et inimicos oꝑuit mare cū nos abluebamur ī baptismo. diabolꝰ mergebat̄ ī abisso cū ministris suis. Sic illis ī figura oīa fcā sūt. vt ait apl's. q̄ nr̄e salutl̄ indicia nūciabāt

sanguinē flumia eoꝝ. ⁊ im
d bres eoꝝ ne biberent. Mi-
sit in eos cinomiam ⁊ come-
dit eos. ⁊ ranam ⁊ disperdi-
e dit eos. Et dedit erugini fru
ctus eorum. ⁊ labores eoꝝ
i locuste. Et occidit in gran-
dine vineas eoꝝ. ⁊ moros
g eoꝝ in pruina. Et tradidit
grandini iumenta eorum. et
h possessionem eoꝝ igni. Mi-
sit in eos iram indignatiōis
sue. indignationē et iram et
tribulationē. immissionē per
i angelos malos. Viam fecit
semite ire sue. non pepercit
a morte animaꝝ eorum. ⁊ iu
menta eorum in morte con-
k clusit. Et percussit omne pri
mogenitum in terra egypti.
primitias oīs laboris eoꝝ in
l tabernaculis cham. Et ab-
stulit sicut oues ppl'm suū.
et perduxit eos tanq̄ gregē
m in deserto. Et eduxit eos in
spe et non timuerunt. et ini-
micos eorum operuit mare.

h ¶ Ordo vindicte xꝑissima desc̄ptōne narrat̄. Priꝰ enī dn̄s pctīs hoīm irascit̄ qn̄ nulla cōpunctōe ꝯuertunt̄. ac deinde maliciā hoīs ī sua indignatiōe ⁊ ira ⁊ tribulatōe derelinq̄t. ⁊ postremo nudati defensiōe diuīa ī ꝓdā cadūt diaboli. Cōstat eī cūcta q̄ creata sīt creatoris ꝑmissiōī aut impio subiacē. Dic̄ xꝑo imissionē illā maloꝝ factā ꝑ angelos malos. s. indignatōz

n Et induxit eos in mōtē ſan-
ctificationis ſue, montē quē
o acquiſiuit dextera eius. Et
eiecit a facie eoꝝ gentes, et
ſorte diuiſit eis ÷ terram :· in
p funiculo diſtributionis. Et
habitare fecit in tabernacu-
q lis eoꝝ, tribus iſrael. Et ten
tauerunt et exacerbauerunt
deum excelſuz, ⁊ teſtimonia
r eius nō cuſtodierūt. Et auer-
terunt ſe et non ſeruauerunt
pactū, quēadmoduz patres
eorū conuerſi ſunt in arcum
s prauum. In ira cōcitauerūt
eum in collibꝰ ſuis, ⁊ in ſcul-
ptilibus ſuis ad emulatiōez
t ÷ eum :· ꝓuocauerūt. Audi
uit deus et ſpreuit, et ad ni-
hilum redegit valde iſrael.
v Et repulit tabernaculum ſy
lo, tabernaculū ſuum vbi ha
x bitauit in hominibꝰ. Et tra-
didit in captiuitatē virtutē
eorum, et pulcritudinem eo-
y rum in manus inimici. Et
concluſit in gladio populuz
z ſuum, et hereditatem ſuam
ſpreuit. Iuuenes eorum co-
medit ignis, et virgines co-
rum non ſunt lamentate.
a Sacerdotes eorum in gla-
dio ceciderunt, ⁊ vidue eoꝝ

n ¶ Mons ſanctificationis: ſctā eccl'ia in latitudīe fidei ſublimata. Siue ſupna illa celeſtis irl'm. in quā ppl'm dei ſua grā ſaluator ītroduxit. Ad lraz vero mōs ſyon vbi circa quē tēplū fuit edificatū ē mons ſctificationis. o ¶ Eijcit a facie nr̄a gentes: q̄ſi a nobꝭ barbarici ⁊ īmites fugant̄ errores: diuidit terrā, cū ꝑ ſua grā vnicuiqꝫ be tā dederit portionē regni dei: funiculus aūt diſtributōnis ſic dictꝰ eſt ab illis, q̄ terrā tenſo fune diuidebant.
p ¶ Myſtice tribubus iſrl'. i. vidētibꝰ deum dabit inhabitare tābnacula. q̄ an̄ ruinā ſupbie adhuc innocētes angeli poſſidebāt
q ¶ Nūc dicit cōtumaciā iudeoꝝ, q̄ dn̄m tentauerūt: et monita eius nō cuſtodierūt. ⁊ q̄d eis irato dn̄o contigerit. vt talia inobedientes debeāt exempla metuere. r Ab Auerterūt ſe q̄s nec virtus nec bn̄ficia mollierūt diuīa: ſꝫ ſicut pr̄es occiderūt ꝓph̄as, ita ⁊ iſti ip̄m deū pſequūt̄.
¶ Arcus prauus: eſt malicia pctōrum, que nō eminus vulnera iaculat̄: ſed in ſe magis ſpicula directa cōuertit. q̄a doloſus dū nititur īgerere plagas in ſe cōuertere potius ſuas probatur inſidias.
Ab Prauus em̄ arcus dicitur q̄ iacula in tēdentē ſe mittit et dū ꝯtra inimicos ſagittā putat̄ iacere ſautiet tenentē. s ¶ Colles ſupbas ⁊ tumidas hominū cogitatōes ſignificat, q̄bus ſp dn̄s inuenit̄ aduerſus. Ad emulationē q̄z eū ꝓuocabant: dū ſuū honorē idolis impendebāt. Ab Relicto em̄ deo ſeruierūt idolis, adorātes etiā in montibꝰ. t Ab Illos vero ſpreuit, q̄ tm̄ noīe ⁊ nō viſiōe iſrael erāt. v ¶ Sylo ciuitas erat, vbi arca dei fuiſſe legit̄ cōſtituta. Sylo auulſio vel dimiſſio eiꝰ interp̄tat̄. ⁊ ſignificat ſacerdotiuz iudeoꝝ a deo reprobatū. x ¶ Traditi ſūt iudei in captiuitatem q̄n ab allophilis, i. philiſteis capta arca ſunt victi. Uirtutē ⁊ fortitudinē, dicit arcā teſtamēti ꝑ quā inter gentes videbāt̄ inuicti. ⁊ ſumma decoris laude eſſe precipui.
y ¶ Cōſequēs fuit: vt ppl's gladio corrueret in ruinam, cui arce dignitas fuit ablata. Spreuit ſuā hereditatē, q̄n ꝓ ſceleruz ſuoꝝ immanitate ꝓiecit populū quē elegerat.
z ¶ Ignē. i. irā bellantiū debemꝰ aduertere. Lamētare, vacātis eſt: nā cū oēs īminētia ꝑicula formidarē tnulli licuit alterꝰ funeri iuſta ꝑſoluere. Lamēta .m̄ dicta ſūt. ītra lares monumēta. ſic antiq̄s mos erat ſepelire. a ¶ In ipſa igitur captiuitate filij heli ſacerdotꝭ ab allophilis legūt̄ gladio extincti q̄꞉ vniꝰ vxor vidua fcā, pꝰ ſubitū ꝑtū morte ꝑuēta ē. ⁊ ita cōtigit vt nīme ploraret dū vniuerſos interitꝰ cōis occuparet: lꝫ ⁊ id alijs mltꝭ accidiſſe nō

dubitet. b ℭ Excitatur ei dñs ad vindi
ctã nr̃is malis actib⁹ ꝓuocat⁹. cui⁹ pati
entia dormitaſſe credebat. Reſurgẽs ẽt
dñs a mortuis. tãq̃ vino paſſiõis crapu
lat⁹. ad lr̃az ã .crapulati ꝛ ebrij vino ira
ſci ꝯſueuerũt dũ exci
tãt ꝛ fortes ſe exhibe
re. ita p ſilitudinẽ de
do dcm̃ ẽ. c ℭ Per
cuſſit allophilos ĩ po
ſteriora. vt etiã viui. a
ſoricib⁹ execrabili ſor
de roderẽt qḋ oppro
briũ pmanet eis ſẽpit
nũ. Sic pctõres ĩ po
ſteriora pcutit. qñ eis
ſua debita ñ relinquit
ꝛ q̃ſi a ſoricib⁹ ꝯſumũ
tur. dũ eos diaboli co
hors ĩimica vallauerit
d H O Hic repro
batõ iudeoꝝ atq̃ here
ticorũ. ꝛ electio narra
tur ſctẽ eccl'ie ℭ Jo
ſeph iterp̃tat augmẽ
tũ. qḋ hic ĩ ꝯtrariũ ac
cipiẽdũ ẽ. q2 cõſtat eẽ
repudiatũ. Effrẽ fru
gifer ſeu vbertas.
e ℭ Juda iterp̃tat
ꝯfitẽs. ſiue glorificãs
Jllã tribũ merito dili
git. q̃ ꝛ ꝓfeſſione fuit
hũilis. ꝛ ꝯuerſiõe lau
dabil' H O Mons
ſignificat ſctãz ecc'iaz
f L Unicorn⁹ ſin
gularis potẽtia dicit'
H ℭ Et vnicã xp̃i ec
cleſiam quã fundauit
in ſcl'a ſignificat.
g H ℭ Dd (interp̃ta
tur manu fortẽ. ſiue d
ſiderabilis) ſignificat
xp̃z ex pplo iudeoꝝ ve
lut d gregib⁹ ouiũ de
ſumptũ atq̃ trãſlatuz
ad ppl'm paſcẽdũ ec
cleſie H Uel q̃ d gre
ge mortaliũ electus ꝛ
ſubleuat⁹ ẽ ℭ Et ac
cept⁹ de p⁹ſetãtes .i.

b nõ plorabant. Et excitatus
ẽ tanq̃ dormiens domin⁹.
tanq̃ potẽs crapulatus a vi
c no. Et percuſſit inimicos ſu
os in poſteriora. opprobriũ
d ſempiternum dedit illis. Et
repulit tabernaculũ ioſeph.
et tribum effrem non elegit.
e Sed elegit tribuz iuda. mõ
f tem ſyon quem dilexit. Et
edificauit ſicut vnicornium
ſanctificiũ ſuuz. in terra quã
g fundauit i ſecula. Et elegit
dauid ſeruũ ſuum. ꝛ ſuſtulit
eum de gregibus ouium. de
poſtfetantes accepit eum.
h Paſcere iacob ſeruum ſuũ.
et iſrael hereditatem ſuam.
i Et pauit eos in innocentia
cordis ſui. ꝛ in intellectibus
manuum ſuarum deduxit
eos.

Ps. dauid. ℭ Uox
iudeoꝝ dicentiũ q̃ta in pſe
cutione anthiochi vel genti
um ptulerint. deiq̃ potentia
ſupplicãtium correctõis vo
to vindicari. H que tũ p
ſecutio ad aĩam q̃ ſepe ciui
tas ſcribitur referenda eſt.

a Eus ve Ps. lxxviij
nerũt gentes in heredi
tatẽ tuã. polluerũt tẽpluz ſan

d loco q̃ ẽ p⁹fetãtes. i. fecũdas ꝛ fetoſas
oues. q2 xp̃s paſtor eſt ouiũ fecũdaꝝ. ſpũ
aliq̃ gra. m'ltos filios generãtiũ ĩ ſctã fi
de ꝛ eccl'a. paſtor q̃ppe ſeq̃t oues. idõ d
p⁹fetãtes. ñ añ. b ℭ Poſſum⁹ p iacob
intelligẽ ppl'm xp̃ianũ
q̃ h degit ĩ terris. H
Et ſupplãtat vicia et
carnalia dſideria. ℭ
Hereditatẽ do iſrl'. fu
turã ꝯgregatõꝝ. q̃ dñi
ꝯtẽplatiõe paſcẽda ẽ.
i ℭ Pauit ei p̃ceptor
egregi⁹ q̃s docere di
gnat⁹ ẽ. ſic ipſe dixit.
ñ ĩ ſolo pane viuit hõ.
Jntellect⁹ do manuũ
actualẽ ſignificat ſcti
tatẽ ad quã fideles ſu
os (put ipſe tribuit)
glioſa imitatiõe pdu
xit. Oratio.
Efice nos mãne
ſpiritual' alimẽto opu
lẽtiſſime largitor opſ
vt in ſenſu manuũ tu
arũ directi mereamur
in mõte. tua acq̃ſitum
dextera gliari. Per.
ℭ Aſaph: ſcat ſyna
gogã. ẽ q̃ tot⁹ iſte ps. ĩ
lamẽtatõe poſit⁹ q̃ fu
tura tpa velut p̃terita
dplorãt. Deplorat do
antiochi pſecutõꝝ. tpe
machabeoꝝ factã tũc
futurã ſ ĩ ſpũ ꝓpheti
co q̃ſi p̃teritã. ꝓpt cer
titudinẽ euẽt⁹. a H
Propha de pſecutõe
gẽtiliũ aduerſuſ eccle
ſiã di (q̃ eſt hereditas
ei⁹) ſiue hirl'z dic De
us ꝛc. ℭ Hẽs ei dcã
ẽ q̃ vno ſit gñe ꝑcreata
Polluerũt. cũ ipſe
gẽtes in ſanctiſſimis
hirl'm ꝛ tẽpli locis ſi
mulacra nephãda po
ſuert. H Sic ei po
ma cũ matureſcẽ cepe
rit, diligenti⁹ cuſtodi

unt.maturaqꝫ facilꝰ deuorant.ita ad/
uerſarꝰ ꝯſētiētē ſibi aīaꝫ cuſtodit donec
ad plenū eū valeat deuorare.Eſt enī dei
hereditas aīa ſctā.i cuiꝰ figurā. terrene
hirlm captiuitatē deplorat ꝓpha. b ¶
Dicēdo ꝓpha poſue/
rūt morticinia. marty
res ſignificat. ꝙ ī illa
captiuitate copioſa ꝑ
ſecutōe floruerīt. ⁊ ele
gerūt magis mori. ꝙꝫ
cibis a dño vetitis co
inqnari. Sepelire qꝛ
officiū eſt pietatꝭ vola
tilibꝰ ac beſtijs abijcē
magne crudelitatiſ cō
ſtat exēplū c ¶ Scd̄ꝫ
lraꝫ d̄ pplo dic̄ iudeo
rū.ꝙ a gētibꝰ ñ ſolū in
travrbēverūetiā circa
muros ciuitatis ē in/
terēptꝰ. q̄tinꝰ offm̄ ſe
pulture nullꝰ implere
voluiſſꝫ dū par ꝯditō
oēs tā circa muros ꝙꝫ
ī corde citatis īuolue
ret. ꝩ Hec q̄dē añ
xp̄i aduētū in hierlm
acta ſūt. ſꝫ paſſionē in
fantiū figurarūt vbi ⁊
carnes eorū beſtijs et
volucribꝰ expoſite ſūt
.i.pſecutoribꝰ. ⁊ tāta
ſāguis mltitudo effu
ſa ē. vt vix oīm poſſēt
corpuſcula ſepeliri.
d ¶ Dicit enī hebre
os fuiſſe ī opprobriū
et ī deriſū. ꝙ p̄us fue/
rāt dn̄i deuotōe reue/
rēdi. ꝩ Opprobriū
etiā fiunt ſcti his.qui
p̄us frēs fuerunt.qui
meliores factos.odij ſtimulo pſequunt
e ¶ Rogat enī piū iudicē.nevſqꝫ finē
iraſcat gēti iudaice.ſꝫ vt intēderet zelꝰ
illiꝰin eis.ſic̄ in mathathia. ꝙ zelo p̄ne
traditōis incēſus.quēdā iudeū idol im
molātē ſupra ip̄as aras occidit.
f ¶ Effunde irā ſup aduerſarios iude
oꝝ indignationē tuā abūdāter emitte vt
ſicut illi nos cōprimūt,ita tuis viribꝰ op

ctum tuū: poſuerunt hierlm
b in pomoꝝ cuſtodiā. Poſue-
runt morticina ſeruoꝝ tuoꝝ
eſcas volatilibꝰ celi. carnes
ſanctoꝝ tuorū beſtijs terre.
c Effuderunt ſanguinē ipſoꝝ
tāꝙꝫ aquaꝫ ī circuitu hierlm
d ⁊ non erat ꝙ ſepeliret. Facti
ſumꝰ obprobriū vicinis no/
ſtris. ſubſannatio et illuſio
his qui in circuitu nr̄o ſunt.
e Vſqꝫquo domīe iraſceris in
finem. accendet velut ignis
f zelus tuus. Effunde irā tuā
in gentes que te non noue/
runt. ⁊ in regna ꝙ nomē tuū
g nō inuocauerīt. Quia come
derūt iacob. ⁊ locuꝫ eiꝰ deſo
h lauerunt. Ne memīeris ini/
q̄tatū nr̄aꝝ antiq̄rū. cito an-
ticipent nos miſcd̄ie tue. qꝛ
i paupes fcti ſumꝰ nimis. Ad
iuua nos deus ſalutaris nr̄.
⁊ ꝓpter glīaꝫ nomīs tui dñe
libera nos. ⁊ propicius eſto
pctis nr̄is ꝓpter nomē tuū.
k Ne forte dicant in gentibus

primant. Nec vacat qd̄ añ dixit ingen/
tes. poſtea in regna.p̄us ei ppls imꝑca
tus eſt.deinde ip̄is regnis: ꝙ talia fieri
imperabāt. g ¶ Dicēdo enī come/
derūt.ſeuiciā ip̄ie gētis oñdit.Comede
rūt vo ſignificat come
di fecerūt. dū cadaue
ra mortuoꝝ.ferarum
morſibꝰ expoſuerunt.
Locū deſolauerūt cū
pulcerrimā cītatē ci/
uiū ſuoꝝ hītatōe nu/
dauerūt. h ꝩ Pre
ueniat nos q̄s dñe mi
ſicordia tua.ꝙ eſt vni
genitus tuꝰ: vt veni/
ens ꝓijciet iniq̄tati/
bus nr̄is. ⁊ eruat nos
a pctīs. paupes eī fa/
cti ſumꝰ ī mūdo ꝓpter
illū. ¶ Cōfeſſiōe ita
qꝫ delictoꝝ. ꝓpiciū ſi/
bi reddit iudicē ⁊ ꝙ ti
met iudiciū dn̄i anti/
cipari ſe eiꝰ mīa recte
deſiderat paupeſqꝫ fa
ctos dicit nimis. pau
ꝑtas ē eī ī nob̄ bonoꝝ
⁊ nō habemꝰ q̄d offer
re iuſticie ſi nos īcipi
at vigor eq̄tatꝭ īq̄rere
i ¶ Bñ ꝗ infirmitatē
ſuā intellexit. ꝙ ſalua
torē medicū. totis vi/
ribꝰ inuocauit. ⁊ vtili
ter ſubdit ꝓpter glīaꝫ
dei. ñ ꝓpter aliqd̄ ſuū
ꝓpriū meritū. Jd̄ enī
ſaluator dr̄. qꝛ ī ſe ſpe
rātes ſaluat. ⁊ iminē/
tes penas ꝑctōꝝ. com
mutat in premia.
k ꝩ Gētes ſpūali
ter. ptātes aduerſe ſunt. ꝙ inualeſcūt ad
uerſuꝫ nos dicētes. vbi eſt deꝰ vr̄. ſicut
pagani martiribꝰ ſepe dixerūt.
¶ Et innoteſcat. ſubaudiendū ē vin
dicta quā ſolet dn̄s de pfidis facere. qn̄
eos cogit praua deſideria dānare. Cum
vero dicit coram oculis. celeritatem po
ſtulat vltionis. vt videat fieri. quod ali
quando nouit poſſe concedi.

l Lꝛ Judiciū h inuocat. q̄ sanguis martyrū exq̄rat a dño. Cōpeditos apl'os accipe q̄ ꝓpt̄ xp̄m colligati ī carcere sūt ꝛ ī exilio sunt dānati. ℂ Uł illos dicit. q̄s ꝑ noīe dñi vinxerat irreligiosa gentilitas. Nō aūt amari cordis vindictā. ītelligas petitā: h eā q̄ ad ꝯuersionē respicit inimici Est aūt vindicatio ꝑ quaꝫ lus ꝛ iniuria. iusta retributione defendit̄. m Lꝛ Filij mortificatoꝝ. spūal'r sūt fideles ppl'i. ꝑ apl'os ꝑdicationē ī xp̄o regenerati. ℂ Uel filij eoꝝ q̄ pro ei⁹ religiōe morte puniti sunt. ꝑ quibus orat ꝓpha vt parentū ꝟtute ꝑficiāt et ita eos dñs possideat ne diaboli ꝟtute sedu cant̄. ℂ Nō cōtra illos h pro illis rogat eccl'ia. Nam afflictio corpoꝝ. salutē tribuit aīaꝝ. Septuplū ꝑfectionē significat celestis doni. qd̄ accipim⁹: qñ spūsſctī illumiatiōe cōplemur. improperiū vt q2 iniurias fecerūt. dicāt laudes nūc. fuerūt increduli. sint deuoti. extiterūt supbi fiāt humiles. In sinu ꝟo eoꝝ in aīas eorū ꝛ aīarū secreta intellige: vbi sꝑ fit gloriosa cōuersio. o Lꝛ Propter innocentiā aūt oues vocāt̄ fideles. vel q2 xp̄m pastorē hñt. ℂ Recte vocāt̄ oues. q̄ ei⁹ gloriā ꝯfitētes in fidei firmitate ꝑmāserunt. p Lꝛ In generatione. i. in ꝓphetis ꝛ generatōe. h est in euāgelijs. sꝑ annūciabunt̄ laudes xp̄i. ℂ Uel ī gnātiōe ista h eccl'ie ꝛ gnātiōe celesti in patria cū omibus beatis. eternaliter laudabimus te.

vbi ē deus eoꝝ. ꝛ innotescat in natōibus corā oculis no
l stris. Ultio sanguinis seruorum tuoꝝ qui effusus ē. introeat in cōspectu tuo gemi
m tus cōpeditoꝝ. Scd̄m magnitudinē brachij tui. possi
n de filios mortificatoꝝ. Et redde vicinis nr̄is septuplū in sinu eoꝝ. improperium ipsorum quod exprobraue
o runt tibi dñe. Nos aūt ppl's tuus ꝛ oues pascue tue. cōfi
p tebimur tibi in seculum. In generatione ꝛ generatione. annūciabimus laudem tuā.

In finē ꝑ his q̄ cōmutabūt̄ testimoniū asaph psal.

ℂ Uox ꝓphete de aduētu christi. ꝛ de vinee. i. eccl'ie dilatatiōe. Psal. lxxix.

a Ui regis isrl' intēde. q̄ deducis velut ouem ioseph.
b Qui sedes sup cherubī manifestare. corā effraim benia
c min ꝛ manasse. Excita dñe potētiā tuā ꝛ veni. vt saluos facias nos. De⁹ ꝯuerte nos ꝛ ońde faciē tuā ꝛ salui erim⁹ Oratio.

Anticipa nos dñe mīa tua ꝑusq̄ꝫ zelus ire deseuiat. vt adiuti patrociniis btōꝝ. q̄ꝝ ꝓpt̄ te sanguis effusus ē. ꝓpiciatiōeꝫ tuā cū pctōꝝ venia cōseq̄mur. p. ℂ Finis leg' xp̄s est. Asaph interp̄tat̄ colligens ꝛ significat xp̄m ꝛ eccl'iaꝫ. a q̄ oēs ī fidē collecti īmutāt̄. i. de peiorib⁹ ad meliora. de vetustate ad nouitatem vite. a ℂ Recte igit̄ dī. regē celi regē isrl'. q2 ipos ꝓpici⁹ regit. q̄ eū puro corde respiciūt. Intende ac si dicēt. sup nos lumē tue pietat' infūde Joseph fidelē populū dicit. q̄ sic ī caulaꝫ dei deducit̄. q̄si oues ad pascua ꝯgregent̄. b ℂ Cherubin plenitudo sciē interp̄tat̄ in q̄ xp̄m sedē manifestū est. Rogat dū dicit manifestare vt bñficio scte incarnatōis appareat. Effrem ꝟo interp̄tat̄ fructificatō. Beniamin fili⁹ dextre. Manasses. oblit⁹. has virtutes cōstat inesse saluatori fructificauit nobis qñ surrexit fili⁹ dextre. i. oīpotētis p̄ris. oblit⁹ dī. qñ iniuriarū suaꝝ ī cruce posit⁹ oblit⁹ ē ꝑ pseq̄ntib⁹ orās c ℂ Depcat̄ tāto studiosi⁹ q̄to noueāt maximā vtilitatē nob dñi īcarnatōe futurā vt excitet potētiā. i. vt veniat ad pctā hūani generis abluēda. q̄ ei p̄ces vl' q̄ vota sufficiāt illō expetē. q̄ mōm possit a sua īpietate saluare. d ℂ Postulat ei se magnope ꝯuerti q2 se nouerat eē distortū. Ońdit faciē p̄r manifestatiōe filij cū ait. ipm audite. in q̄ ꝛ saluati sum⁹. iō dic: ꝛ salui erim⁹. vl' ońdit. cū incarnauit. Nemi ꝟo ońdit deus

e Dñe deus virtutū: quouſq̄ iraſceris ſuper orationē ſer/
f ui tui. Cibabis nos pane la= crimarum: ⁊ potū dabis no bis in lacrimis in menſura.
g Poſuiſti nos in cōtradictio nem vicinis noſtris: ⁊ inimi ci noſtri ſubſannauerūt nos
h Deus virtutū conuerte nos ⁊ oſtende faciē tuam et ſalui
i erimus. Vineam de egipto tranſtuliſti: eieciſti gentes ⁊
k plantaſti eam. Dux itineris fuiſti in conſpectu eiꝰ. ⁊ plā/ taſti radices eius ⁊ impleuit
l terrā. Operuit montes vm= bra eius: et arbuſta eius ce/
m dros dei. Extēdit palmites ſuos vſq̄ ad mare. ⁊ vſq̄ ad
n flumen ꝓpagines eius. Vt quid deſtruxiſti maceriam eius. ⁊ vindemiant eam om nes qui pretergrediunt̄ viā
o Extermiauit eā aper de ſil= ua: ⁊ ſingularis ferus depa=

faciē niſi ꝯuerſo. e ¶ Juſte deū v̄tutū vocauit. ꝗ solꝰ ꝓualet de morte increduli tat̄ liberare. ¶ Nō iraſcit̄ deꝰ. ſi iuſti ciā petamꝰ. ſ; putat ꝯſcīa delicti. ob orō/ nē nr̄az deū iraſci. ¶ Et iratū ꝓpħa cre debat. qm̄ hūano ge/ neri ſbueīre tardabat. ex ꝗ innoteſcit pietas ⁊ magnū deſideriū ꝓ/ phete. f ¶ Panis eī lacrimaꝝ. vita ē ple na dolorib⁹. ſ; tn̄ in ea miſatiōe dei cibamur qn̄ cladib⁹ ⁊ erumnis nō extiguimur ſ; potiꝰ erudimur. Nullū ita/ q̄ tp̄s a lacrimis oſtē dit poſſe eſſe vacuū. ꝗ bꝰ ⁊ ipſa refectio erat ploratio. In menſura v̄o .i. diſtributo modu lo dic̄ oſ̄dere. volēs il lud apl'i. ꝙ deꝰ ſup̄ vi res nr̄as tēptari nos ⁊ vexari nō ꝑmittit.
g ¶ Cōtradictio il/ la gentil' erat. ꝗ aduer ſum p̄dicatores xp̄i. p̄ uis cōctiōibꝰ erigebat̄ ¶ Subſannabāt i inici. i. heretici docto res xp̄i. ſilr̄ iudei ⁊ īfi deles oēs. ꝗ in circui/ tu eccīe obſtrepūt. noſ q̄ impugnāt. h ¶ Repetit v̄ſuz: qr deſi/ derātis mos eſt ea re/ petere ꝗ deſiderat ma gnope adueīre. Ip̄a ē ſ; facies. i. p̄ntia xp̄i. ꝑ quā laq̄os mortis euaſimꝰ ip̄a deniq̄ ꝗ dignis ⁊ cōfitentibꝰ celoꝝ regna largit̄.
i ¶ Vineā dic̄ hebreoꝝ gentē quā poſi tā in typo cōſtat eccīe. Vinea aūt a vitibꝰ dicta ē. hāc ex egipto deduxit magnis mi raculis: ⁊ expulſis gētibꝰ h̄ eſt amorreis ceteriſq̄ finitimis eoꝝ tanq̄ mirabil' agri cola eā plātauit. ꝑ hāc aūt eccīa vt dixi in telligit̄ ꝗ h̄ in ſctis optios fructꝰ affert ꝗ tribulatiōibꝰ p̄ſſi saporē dulcē emanāt. ⁊ paſſionū ſarcl'o foſſi ⁊ putati ſic vites ml' tiplicāt. Sola ei h̄ bz ꝓpriū eccīa, vt pſe cutiōibꝰ creſcat. k ¶ Dux ē xp̄s ſctē ec cleſie dei. radices eiꝰ ſūt ꝓphe celeſtis re gis opatiōe plātati. ex q̄bꝰ illa felices pal mites tēdēs vniuerſuz mūdū q̄ſi amenis fidei vmbracul' occupauit. h̄ eſt ꝙ titulus dicit de ꝯmutatis iu/ deis. vt vineā iudaicā cōmutatā ītelligas in xp̄ianā. ⁊ ꝗ de iudaica h̄ dn̄r. impleta intelli/ gas in vinea xp̄iana.
l ¶ Nos eccīa ꝓte git ꝗ in eiꝰ eē gremio comprobant̄. i. p̄triar/ chas et diuerſos do/ ctores ⁊ apl'os. ¶ Iſtos eni opit. q̄s nu trit. qm̄ eiꝰ vmbra fru ctificat. ⁊ ampliꝰ facit creſcē. q̄s mag' tegit. vn̄ cedros dei. i. marti res ꝗ ī eccīa int̄ altiſſi ma cacumīa ꝯſtituti ſc̄ ipſa q̄z ꝓtegit eccl'ia.
m ¶ Palmites ſigni ficāt diſcipulos dn̄i. ꝗ bꝰ ip̄e dixit. ego vitis vos palmites. Mare oīm gentiū ſctiſſimaz credulitatem. Extēdit v̄o. dicit. qm̄ ab hiero ſolimis h̄ p̄dicatio. in cūctas ptes mūdi extē ſa eſt. ꝓpagines filios regeneratōnis dicit. ꝗ a flumine iordane ma nauerūt. vbi dn̄s bap tiſari dignatꝰ eſt. in ex emplū nr̄e ſalutis.
n ¶ Nūc de vinea p̄ ma. i. iudee gētis mirat̄ cur eā d̄s dereliq̄ rit. ⁊ eiꝰ munitō euerſa fuerit. i. dei defen ſio ablata. ¶ Tūc ei mūitio ſinagoge depoſita ē. cū ei cecitas ꝯtigit. donec plenī tudo gētiū ſbintraret. ¶ Videmiāt. i. di ripiūt. ꝗ p̄tergrediūt̄. i. gētes ꝗ viā. i. xp̄z ꝑtrāſeūtes. in idoloꝝ ſacrificijs iugit̄ ꝑ/ manebāt. qđ etiā Eſaias p̄dixit dicēs de ſtruā maceriā eiꝰ ⁊ erit in direptionē ⁊c.
o ¶ Aprū hūc veſpaſianū ꝑncipē romāo rū nōnulli ītelligūt. aper dictꝰ ē ab eo ꝙ ī loc' aſper' cōmoret̄. Singl'arē āt ferū. ti

p stus est eā. Deus virtutū cō
uertere. respice de celo ⁊ vi-
q der visita vineā istam. Et p
fice eā quā plantauit dexte-
ra tua. ⁊ sup filiū quē confir-
r masti tibi. Incensa igni ⁊ suf
fossa. ab increpatione vult⁹
s tui peribunt. Fiat man⁹ tua
super virum dextere tue. et
sup filiū homis quē ꝯfirma-
t sti tibi. Et nō discedimus a
te. viuificabis nos ⁊ nomen
v tuū inuocabim⁹. Dñe deus
virtutuꝫ ꝯuerte nos. ⁊ oñde
faciē tuam ⁊ salui erimus.

In finem p torcularibus
asaph ÷ quinti sabbati. ¶
Propheta. fideles admonet
vt multimodis vocib⁹. deuꝫ
magnificent. ⁊ ne quisq̄ ido
la sed solum deum adoret.

Psalmus. lxxx.

a Exultate deo
adiutori nostro iubi-
b late deo iacob. Su-
mite psalmum ⁊ date timpa
num psalteriū iocunduꝫ cuꝫ
c cithara. Buccinate in neo

H A Spūalr aūt apꝛū singularē dic di-
a bolū. q̄ de silua gētiliū egressus. plebeꝫ
b iudaicā exterminauit ꝑpᵗ incredulitatem.
p ¶ Petit h̄ asaph vt supplices iudeos
suos. ops agricola seren⁹ aspicēt ⁊ picli-
tātib⁹ subueniret. Vi
sita. aduētū sctē icar-
natiōis expostulat. vt
psente cultore. vinea
plātata pficat. Iↄ
Dicit igit̄ dñe de⁹ vir
tutū ꝯuertē ab ira tua
⁊ ꝯuerte sinagogā ad
eccliaꝫ. q H Et pfi-
ce eā. s. eccliaꝫ. i. quaꝫ
plantauit dextera vel
v̄tus hoc ē fili⁹ tuus
in resurrectiōe sua fū
dauit. Et sup filiū ho
mis. i. filiū v̄gis queꝫ
tibi ꝯfirmasti ac deui-
cta morte ī tua dextᵃ
collocasti. A Perfi
ce g̃ eā ī vera fide sup
te ⁊ filiū tuū dñꝫ nr̄m
ihm xp̄m fundatā vi-
neā. quē ꝯfirmasti ti-
bi. r ¶ Incēdit̄ ig-
ne aliq̄s cupiditatis.
qn̄ crimē nefandū cō-
miserit. Effossa v̄o ma
nu sūt. cū p opationē
sceleratā alijs p̄para-
mus īsidias. ⁊ decipe
volum⁹ nesciētes. dū
nos magis in ipaꝫ fo
ueā corruam⁹. Hec g̃
pctā peribūt ab incre
patione vultus dī. dū
dicit. ite in ignē eter-
nū. Iↄ Vel incen-
sa ⁊ suffossa synagoga
est nō credēs. s A
Fiat manus tua. id ē
opatio sctā ad effectū
pmissa pducat Fili⁹ hoīs. ipe xp̄s ē. q̄ ēt
dextᵃ pr̄is ē ⁊ ꝯfirmat⁹ apð hoīes sic̄ dic̄
ī euāgelio h̄ ē fili⁹ me⁹ dilect⁹. Opatōem
itaq̄ sctē incarnatōis exposcit. t H Nō
discedim⁹. i. si tibi fide adheserim⁹. tunc
pane illo quē de celo misisti reficimur.
A Et ipm nomē inuocabimus in oro-
ne dñica. H . i. eū cui dedisti nomē sup
oē nomē ¶ Vel si miseris filiū tuū īcar
nādū. nō discedim⁹ a te. q̄ tāto desiderio
eū petiuim⁹. ⁊ dū n̄ discedim⁹. viuificab̄
nos ⁊c̄. v A In isto v̄su regulā tott⁹
religiōis exponit. vbi
p̄mū ē vt nos dñs ꝯuer
tat. deide vt oñdat fa
ciē suam tercio vt sal-
uos efficiat. Per istū
q̄ꝫ v̄suꝫ sub breuitate
petim⁹ q̄cq̄d nob̄ ex-
pedire mōstrat̄. Orō
Uisita dñe vineaꝫ
tuā quā d̄ egipto
tribulationuꝫ potenti
dextᵃ liberasti vt r̄spe
ctu vult⁹ tui viuificata
bonoꝝ vite fructuum
vbertate letet̄. Per.
¶ Intētio tituli ē. vt
ī finē xp̄m designet p
torcularib⁹ ecclesiam
Asaph. ꝯgregatōeꝫ fi
deliū. q̄nta sabbti ba-
ptisatos. nā q̄nta die.
ex aq̄s d̄s aīantia fec̄.
⁊ ī baptismo. nou⁹ hō
gnat̄ a ¶ Asaph iste
quē sepe dixim⁹ syna-
gogā. pplos ꝯmonet
fideles. vt nō desināt
cū sūma leticia d̄o lau
des dicere. q̄ eos a se-
uis piculis dignat⁹ ē
eripere. Deo adiutori
nr̄o. ꝯ ficticios deos
gentiliū dic̄. q̄ iuuare
nec se pn̄t. Jubilare a
iuuādo. i. delectando
dictū ē. Jacob pplm
significat xp̄ianum.
b ¶ Psalm⁹ eī ad di
uina v̄ba ptinet itimā
da. Et date tīpanū. i.
opatōes bonas. Addit psalteriū iocūdū
date. i. p̄dicatōꝫ scāꝫ cū cithara. i. carnis
mortificatōe vl̄ opatōe. Nā psalteriū idē
qð psalm⁹ s̄cat ⁊ cithara idē qð tīpanū.
c H Canebāt iudei tuba pasca. pētheco
ste ⁊ scenophegia. nos p̄cipue ī īchoatōe
euāgelice p̄dicatōis atq̄ ītio fidei cū re-

69

menia tuba in insigni die so
d lennitatis nr̃e. Quia prece-
ptum in isrl̃ est ⁊ iudiciũ deo
e iacob. Testimonium in io-
seph posuit ÷ illud ⁘ cuz exi-
ret de terra egipti. linguam
f quã nõ nouerat audiuit. Di
uertit ab onerib⁹ dorsuz ei⁹:
man⁹ ei⁹ in cophino seruiert.
g In tribulatõe inuocasti me
et liberaui te: exaudiui te in
abscondito tempestatis. p-
baui te apud aquã cõtradi-
h ctionis. Dyapsal. Audi
pplus meus et ↄtestabor te
isrl̃ si me audieris. nõ erit in
te deus recẽs. neqꝫ adorabis
i deũ alienũ. Ego ÷ eni ⁘ suz
dñs de⁹ tuus q̃ eduxi te de
terra egypti. dilata os tuum
k ⁊ implebo illud. Et non au
diuit ppl's meus vocẽ meaz
et israel non intendit mihi.
l Et dimisi eos scd̃m deside-
ria cordis eorũ: ibunt in ad-
m inuẽtiouibus suis. Si ppl's
me⁹ audisset me. isrl̃ si in vi-

surgim⁹ i xp̃o. cũ remissionẽ accipim⁹. ⁊ in dedicatõe dom⁹ pectoris nr̃i cũ inoua ta fuerit p⁹ ruinã. d ¶ Israel. ppl's ele ctus fide videñs deũ. isdẽ ⁊ iacob xp̃c vtrã qꝫ plebẽ ex circũcisiõe veniẽte ⁊ p̃pucio. Xp̃s ei vtrũqꝫ fec. ⁊ le gẽ dedit ⁊ iudiciũ fu- tuꝝ sue ptãt. inotuit. e ¶ Joseph iterp̃tat augmẽtatõ. cui⁹ nois interp̃tatio testimoni um ẽ hebrei ppl'i. q̃ de terra egypti. multipli catus exiuit. Et sic il- le p mag rubri vndas eiect⁹ ẽ: sic nos a terra egypti. i. a vicijs car- nalib⁹ absoluti. rege nerãte scta vnda. rena scimur. Et sic illõ ma re fuit rubrũ ita aq̃ ba ptismi (q̃ cũ sãguie d̃ latere xp̃i ꝓfluxit.) ru bra p̃t nũcupari. Au- diuit linguã. h ¶ id ẽ p̃cepta euãgelica q̃ p̃us nõ nouit f ¶ Euertit deus a dorso xp̃ianoꝝ onera pctõꝝ qñ felici hũilitate pro sternũt. Cophinos di cim⁹. p q̃s sordiũ pur gamẽta abijcim⁹. ma n⁹ i eis tenẽt. q̃ pctõꝝ imũdicijs occupant. Ab hac fuitute libe- ramur qñ sceleꝝ nr̃oꝝ sordib⁹ expiamur. g h ¶ Nũc itrodu- cit psona dei loquẽs ad ppl'm. ¶ Ipe eñ nos d̃ tribulatõe libe rat. ipe i abscõdita an gustia nr̃e tẽpestatis exaudit ⁊ pbat nos in ↄdictõib⁹ hereticoꝝ. q̃ resistẽtes. ⁊ vo lũtatẽ electoꝝ mutare conãtes velut vẽti flãtes mentẽ cõcitãt. h ¶ Ipe ẽ ppl's dei. q̃ uescit cũ malis aliq̃ mixtiõe morũ ↄfundi. Testificat aũt de⁹. qñ in futuro iudicio vnicuiqꝫ dederit p factoꝝ suorũ q̃litate sniaz. Dixit q̃qꝫ. nõ erit in te de⁹ recẽs. ne v̄bũ p̃ris quisqꝫ putaret eẽ sub tpe. qm ipe ẽ q̃ añ oẽ p̃ncipiũ genitus ẽ p̃ris suba. eq̃li cũ eo coeternitate ↄsistit. Nec adorabis. oñdit vt pene par sit zel⁹ recentẽ deũ putare ⁊ nefandis idolis ser uire. i ¶ Ego ipe q̃ dudũ eduxi te de terra egypti nũc adue ni p p̃ñtiã carnis. ⁊ e- duco de terra egypti. qñ p regenerationis grãm. a pctis teterri- mis liberabo te. Dilata os. i. diuulga ⁊ dis semina ↄfitẽdo vel ad monẽdo. q̃ dig̃ sũt au ditu. h Uis come- dere dñz deũ tuũ dila ta os tuũ. ipse hortat nos vt eũ comedam⁹ q̃tũ igit dilatauer' tã tũ accipies. Si volue ris totũ accipies si no lueris saltẽ accipe ptẽ Totũ accipit qui oĩa xp̃e eũ relinquẽs seq̃ tur eũ. k ¶ Nõ au diuit ppl'us iudeoꝝ q̃ xp̃o filio d̃i credẽ no- luit. h Ego sto ad ostiũ ⁊ pulso. volo vt aperias ⁊ igrediar et apire ñ vis. l ¶ Seq̃ tur vitio dig̃ pctõr'. ñ ei dimittit ipunit⁹. q̃ a dñi õfensiõe deserit qr maloꝝ oĩm retribu tio ẽ. tãta bõitate frau dari. Putat eñ pctõr gen⁹ eẽ bñficij. si suis voluptatib⁹ pmittitur expleri. cũ i penã eoꝝ dicat apl's. tradidit il los de⁹ i ↄcupiscẽtias cordis eoꝝ. h Infe lix q̃ a d̃o nõ corripit si q̃s peccãs nõ pcu tit. iste miser ẽ. iõ ⁊ illos dimisi. qr sepe pcussi ⁊ disciplinã nõ receperũt. m ¶ Nõ suũ dixit ppl'm. qr ei legẽ dedit ⁊ mi- racula magna mõstrauit. vt culpa cresce ret. cũ i eũ plebs electa peccasset. Ille ãt ambulat i vijs ei⁹. q̃ mãdatis ei⁹ nõ repi- tur aduersus. n ¶ Uide q̃ qr si d̃o male agẽtes resistim⁹, ille nr̃is ĩ ↄtradictionib

micis.i.demonibus.vel vicijs.ſ tñ ⁊ iuſtos q̄n̄qꝫ tēptari ſinit.ſ iuſtos ſic tēptari patiē. vt nō deſerat.ipſos aūt tribulari ꝑmittit.vt ſe ab eis reddat alienū.
o C Mētiūt ei q̄ ſe bonis ꝓmiſſiōib⁹ obligātes.ī peſſimos iterū relabūtur errores. Addidit ieternū erit tp̄s eoꝝ.ſ.punitōnis. q̄n̄ illis dr̄ ite in ignē eternū. M Inimici iſti iudei ſūt q̄ mētiti ſūt.i. negauerūt dn̄m ⁊ erit tp̄s cōuerſionis eoꝝ in ſcl'a.i.finē ſcl'i. q̄n̄ oīs iſrl' ſaluabitur p C Adeps frumēti sacr'm eſt corpis xp̄i Quid em̄ adeps ī frumēto ſignat niſi diuinitatē ī carne. Petra xp̄s.mel. dulcedo ip̄ius. a q̄ oēs credētes. p̄dicatiōe ſctā ſatiāt ſ p̄ſidi ieiuni fuerūt. q̄ aurib⁹ aggrauatis. xp̄o obaudire noluerūt. Ad l'ram. cibauit eos manna. Oro.
Ilata dn̄e ſupplicū ora.ad annūciandū gl'iaz .uā.vt egiptijs opib⁹ retrorſum relictis. noīs tui ꝯfeſſione letemur. Per.
C Aſaph (quē ꝓ ſignificatiōe ſui noīs in titulo ꝯſtat appoſitū) ꝯ iudeos de xp̄i aduētu ꝑ totū loquiē pſalmū.monēs vt intelligāt ip̄m eē xp̄m q̄ aſſūptiōe carnis. paup eē videbaē a C De corporali ſitu hūanitatis xp̄i loquiē. Nā nō p̄t dici a natura deitatis ſtare vel ſedere. q̄ nulla loci determinatione ꝯcludiē. Addit etiā deoꝝ. vt euidentius de hoībus dictū aduerteres. inē q̄s corpal'r hītaſſe coḡſciē xp̄s M Deos appellat oēs p̄ſides eccleſiarū. q̄s deus de ꝯſūnō ꝑ alios ſ ꝑ ſemetip̄m diſcernit ac

n is meis ambulaſſet. Pro nihilo forſitan inimicos eoruz humiliaſſem: ⁊ ſup tribulantes eos miſiſſem manū meā
o Inimici dn̄i mentiti ſunt ei:
p et erit tp̄s eoꝝ in ſecula. Et cibauit illos ex adipe frumēti: ⁊ de petra melle ſaturauit eos.

Ps̄ aſaph. C Propheta cōtra iudeos de chriſti aduentu loquiē: monēs vt intelligāt ip̄m eē chriſtuz. q̄ in aſſumtiōe carnis paup eē videbaē **Pſal.lxxxj.**

a Eus ſtetit ī ſinagoga deoꝝ: in medio ÷ aūt:
b de⁹ dijiudicat. Vſqꝫquo iudicatis iniquitatem ⁊ facies pctōꝝ ſumitis. Dyapſal.
c Judicate egeno et pupillo humilē et pauperē iuſtificad te. Eripite pauperem ⁊ egenum de manu peccatoris lie berate. Neſcierūt neqꝫ intellexerunt in tenebris ambulant. mouebunē oīa fundaf mēta terre. Ego dixi dij eſtiſ et filij excelſi omnes.

iudicat. C Vel ap'los ⁊ iuſtos dicit deos q̄s de⁹ dijudicat.i. diſcernit ab alijs. Pn̄t ⁊ angeli dij dici. b M Vſqꝫquo iudicatis.ſcribarū ⁊ phariſeoꝝ.ſiue quorundā redarguit ep̄oꝝ prauitatē.q̄ perſonas accipiētes. ſm faciē ⁊ nō ſm deū iudicāt. Ac ſi dicat. Si venerit paup habens iuſtū negociū. ⁊ iterum diues hn̄s peruerſuz vos pſonam aſpicitis nō negociū. iudicium vo nō ꝯſideratis. nō cām ſ pſonas eorū q̄ cās hn̄t. c C Admonet obnixius iudeos. vt debuiſſent ītelligē xp̄m. quē videbāt egenū ꝓpter nos factum ⁊ pauperē. cuius ſunt oīa in celo ⁊ in terra. Pupillū cui p̄r carnalis ſolacia nō p̄bebat
d C Cōmonenē hic ſ q̄ manus ſuas in nece dn̄i minime polluerūt. ne deſināt iniuſte traditū. ſceleratis eripe. q̄ pauptatē ⁊ indigētiā cū hūanitate ſuſcepit idō recte paup dr̄ ⁊ egen⁹. e C Vera ſnīa eſt. q̄ illos dicē nō intellexiſſe autorē luminis. qui in tenebris ambulabāt. qr ſi coḡuiſſent. nūqꝫ dn̄m gl'ie crucifixiſſēt. Mouebunē fundamēta ſignum dicit. qd̄ in crucifixiōe dn̄i ꝯſtat eueniſſe. terra mota ē. petre ſciſſe ſunt. Siue qr illo tēpore multi peccatores id eſt terrent viſo tali miraculo crediderūt. vt cēturio.
f M C Videte qualis ſit dignitas fidelibus. dij vocari ⁊ filij.
C Omēs autē eius filij vocantur. qui ſuis iuſſionib⁹ acquieſcūt. Iſte ergo verſus ſolos iuſtos reſpicit.

s C Increpat etiã icredulos q̄ mori potius p ſupbiã voluerũt q̄ p obediẽtiã viuere dicẽdo ãt. Sic hoies. ſcat pctõres q̄ nullo p̄cio ſũt redẽpti nec ō pctis liberi ꝓpter pfidiã. Un⁹ ō p̄ncipib⁹. ſignificat diabolũ q̄ de celo ꝓiect⁹ corruit ⁊ penã ſue pverſitatis inuenit.
b C Surge. dr̄ illi. q̄ in ſepulcro triduan⁹ ōno dormiuit. Et iudica eos q̄ terrena ſapiẽdo. merito terre cõparãt. Hẽditabis illã terrã. ſ. quã bti poſſidebũt. H Uel hẽditab̄ p fidẽ in oĩb⁹ gẽtib⁹. q2 in omnẽ terrã exiuit ſon⁹ aploꝝ ⁊ ex oĩb⁹ gẽtib⁹. hẽditatẽ recipiẽt ĩ regno celoꝝ.
A nobis Orõ. dñe ſm̄ p̄ceptum tuũ. ab iniq̃tatis iudicio declinare paupeꝝ rũq; neceſſitatib⁹ ſubuenire vt mereamur filioꝝ tuoꝝ numero copulari. Per.
a C Quis ei ſilis erit; ei. q̄ celũ terrãq;. vel cũcta q̄ ĩ eis ſunt, ſũma celeritate pfecit. quẽ vir iſte ꝯtuebat̃ talẽ ⁊ tãtũ. ⁊ iõ. merito nullũ ei ſilem eẽ ꝓfitet̃. Neta eaſ ĩ illo futuro aduẽtu. Cõpeſcuit etiã ꝟtutẽ ſuã. qñ paſſus eſt q̄ſi reũ ſe teneri et pontio pilato tradi. iſta in futuro iudicio ceſſabunt vbi potẽtia diuinitatis eluceſcet.

to niſi ĩplere ſatagit C Addidit aduerſus ſcõs vt nõ ſolũ mediocrib⁹. verũetiã ĩpis celeſtib⁹ viris ĩferre conarẽt̃ exitiũ.
d C Talẽ intentionẽ hẽbit añxps. vt xp̄ianũ nomẽ de orbe terrarũ fundit⁹ deleatur. neſciẽs miſer. q2 dum ſernos xp̄i necare cupit. ſcõꝝ numerũ aſſidua pſecutione cõplebit. De gente ſignificat pplm xp̄ianũ q̄ q̄uis ex plurib⁹ gẽtibus ſit collect⁹. vn⁹ tñ. q2 de vno fonte baptiſmatis noſcit̃ procreatus.
e H O infelicitas. nõ põt ppl's dei tm̄ in bono habere ꝯcordiã. quãtũ mali hñt in malo. Uidete ḡ. q̄d pugnet aduerſus ſctõs Tabernacula idumeoꝝ (q̄ terreni interp̄tant̃) ⁊ iſmabelite. q̄ obediẽtes ſibi dñr. hoc ẽ. q̄ðcunq; cor habuerit et mala cogitatio ſtatiʒ faciũt C Teſtamẽtũ ĩ ſcripturis diuinis non illud ſolũ dr̄ qð nõ valet niſi teſtatoribus mortuis. ſ oẽ pactũ ⁊ placitũ. teſtamẽtũ vocat̃ etiã inter viuos.
f In Moab. ex patre interp̄tat̃ hoc eſt diabolo agareni. i. aduene. ſcʒ pplo dei alieni. gebal. vallis vana. Se dr̄ vallis: bal. vana qð eſt pñs mundus. in q̄ vanitas regnat. Amon. ppl's turbidus. i. heretici.

s Uos aũt ſicut hoies morie/
mini: ⁊ ſicut vnus de princi/
b pibus cadetis. Surge deus
iudica terram. qm̄ tu heredi
tabis in omibus gentibus.

Canticum pſalmi aſaph

C Uox fideliũ depcantiũ
ne a ſatellitibus antichriſti
diutius eccleſia torqueat̃. ſ
cito eorũ cõtumacia oppri/
matur. Pſal. lxxxij.

a Eus ÷ quis ſilis erit ti
bi: ne taceas neq; com
b peſcaris deus. Quoniã ecce
inimici tui ſonuerũt. ⁊ q̄ ode
c runt te extulerũt caput. Su
per pplm tuũ malignauerũt
conſilium. ⁊ cogitauerũt ad
d uerſus ſanctos tuos. Dixe/
runt. venite ⁊ diſperdamus
eos de gente. ⁊ non memore
e tur nomen iſrl' vltra. Quo/
niã cogitauerũt vnanimiter
ſimul. aduerſum te teſtamẽ/
tum diſpoſuert̃ tabernacula
f ydumeoꝝ ⁊ iſmahelite. Mo
ab et agareni: gebal ⁊ amon
⁊ amalech. alienigene cũ ha

b C Iſte verſiculus ad tpa añxp̄i aptat̃. qñ ĩimici dei tumltuoſis ſediõtib⁹ ĩſonabũt. Sonuerũt ꝟo dixit ⁊ nõ ait locuti ſũt. vt eis negarẽt̃ ꝟba hoĩm. q̄ voces rõnabiles nõ hẽbãt Dicit extulerũt caput. dũ capita potuiſſʒ dici. ſ oĩbus inſanis vnũ eſt caput. antixp̄s.
c Populus dei eſt q̄ p̄cepta veritatꝭ to

C Amalech. ppl's lingẽs. i. fallacit̃ blãdiẽs. H Alienigene. i. philiſtini. q̄ dñr cadẽtes potione. hoc eſt q̄ inebriati ſunt de calice diaboli. Tyrus dr̄ ſor hebrea lingua qð interpretat̃ anguſtia aĩe. q̄ oppugnant pplm dei hi ſunt. Sed videamus quẽ habeãt p̄ncipẽ. Sequit̃ enim.

g ℞ Aſſur. p ipo diabolo poſit⁹ ē. ℭ q̄ reuera ſil' cū eis venit ad oppugnatiōꝫ fideliū. ℞ Loth declinās interp̄tat'. ſi. lij leth imūdi. ℭ Qū merito tale nomē i fine poſitū ē qḋ declinatiōꝫ ſignificaret ac ſi dicēt oīs hec turba pditoꝝ ſi nl' declinauit i malū. nō eſt q̄ faciat bonū. ℭ Madian declinās iudiciū ſi ſara. gaudij excluſio. Jabin ſapiēs mōi. Ciſon duricia eoꝝ. q̄ oēs in torrēte ciſon ꝛ in endor pierūt. i ℞ Endor. i. fons gnātionis ſcꝫ carnalis nō baptiſmatis. ℭ Facti ſūt vt ſterc⁹ terre. dū cadauera eoꝝ corpali putredine ſolueret'. k ℞ Oreb foramen interp̄tat'. in qḋ coluber ingreditur zeb lupus. ℭ Zebee victima. ℞ ſine hoſtia. ſ. diaboli. Salmana pfect⁹ i malicia. ℭ Hec oīa exercitui optat antixpi. q̄ nulla ꝯuerſione ſaluādi ſi'. l ℭ Iſti ſupi⁹ noīati dixernut. poſſideam⁹ ſāctuariū dei. i. pplm xpianum. ℞ ſed nō pfecerūt: qꝛ dn̄s pugbat, p pplo ſuo. m ℭ Impij em̄ dū mala cogitatōe volūnt' rotis ſiūt ſiles. ℞ Non hn̄tes vlla fūdamēta i malis acti bus. Sic ſtipulā. ℭ vt leuitas peccātiū. qi vēto meabili trāſferat' Facies ā venti. pn̄tiā ei⁹ ſcat. n ℭ Ignē q̄ꝫ ꝛ flāmā. poſuit tp̄s iudicij. qn̄ ſilue dēſiſſime pctōꝝ ꝛ mōtes ſupbie cōcremant'. ℞ Vel ſiluā dixit ſterlles hoīes q̄ trugib⁹ carēt ſterilitas igit' peat in eis. ꝛ ſupbia q̄ mōtiū noīe ſignificat'. o ℭ Ita pſeq̄r' eos h̄ reſpicit ad illa q̄ ſupius dixit. vt ſic debeāt extermiari. quēadmodū cōpatōꝫ an̄ faciē vēti cōmemorat. In tēpeſtate h̄ eſt iudicij tpe. qḋ tēpeſtati merito ꝯpat'. pmuꝫ. qꝛ iprouiſuꝫ ē. deinde q̄ ſubito fragore ꝯturbat. ſepe dixim⁹ irā diuinitati nō poſſe ꝯgruere. ſ ab hoīb⁹ tractū eſt. q̄ qn̄ ſceleratos iudicāt. irato aīo moueᵗ tur. ℭ Nūc ꝯuertiᵗ ad illos q̄ ſūt dn̄o creditur i. nā illoꝝ facies impleᵗ ignominia. q̄ pctōꝝ ſuoꝝ nō inuenerūt laudatores ꝛ ſtati q̄rūt inuocare nomen dn̄i. q ℞ Pereant ſm h̄ q̄ mali ſūt. ꝛ ſaluet' i his qḋ bonū eſt. Perditio ei h̄ nō abolitiōeꝫ ſonat ſ ſalutē. r ℭ Oēs em̄ cognoſcent ſiue ad mortē deſtinati ſeu ad vitā oīpotētiā dei. ꝛ qꝛ ipe ſolus ē altiſſim⁹ dū ipm cognouerint. ꝛ cōuerſis pcere ꝛ obduratos eterna vltiōe dānare.

Oratio.

Iſcute a nob̄ dn̄e oēm ſupſtuitatis errorē. vt relict' gentib⁹ vicioꝝ te ſolū (q̄ ſup oēꝫ t'rā altiſſim⁹ ihabitas) metuam⁹. per.

ℭ Tres ſunt palmi. q̄ p torcularib⁹ deſcribūt'. i. octau⁹ ꝛ octuageſim⁹ atq̄ octuageſimuſterci⁹. ꝛ ſignificat ad ſctāꝫ trinitatē hoc myſteriū eccie ptinere qḋ trini nūeri repetitione ſacratū eſt. Chore caluū interp̄tari diximus. cui⁹ noīs interp̄

g bitantibus tyrum. Etenim aſſur venit cū illis facti ſunt in adiutorium filijs loth.

h Dyapſal. Fac illᵗ ſicut madian ꝛ ſiſare. ſicut iabin i torrente ciſon. Diſperierunt in endor facti ſūt vt ſtercus ter k re. Pone principes eoruꝫ ſicut oreb ꝛ zeb. et zebee ꝛ sal l mana. Omnes principes eorum. qui dixerunt ÷ hereditate :· poſſideamus ſanctua m rium dei. Deus meus pone illos vt rotā. ꝛ ſicut ſtipulaꝫ n ante faciē venti. Sicut ignis qui comburit ſiluam. ꝛ ſicut flāmaꝫ comburens montes. o Ita pſequeris illos in tēpeſtate tua ꝛ i ira tua turbabis p eos. Imple facies eoꝝ ignominia ÷ et querent nomē tu q um domine. Erubeſcant et conturbent' in ſeculū ÷ ſeculi :· ꝛ confundant' et pereant r Ut cognoſcant quia nomē tibi dominus. tu ſolus altiſſimus ſuper omnem terraꝫ.

In finem p torcularib⁹ filijs chore. ps. ℭ Vox eccleſie deum vehemēter deſiderantis. beatum eſſe profitētis. cui dominus preſtat auxilium.

Pſalmus.lxxxiij.

a Uam dilecta taberna
cula tua dñe virtutum:
cõcupiſcit ⁊ deficit aīa mea
b in atria dñi. Cor meum ⁊ ca
ro me: exultauerunt in deuz
c viuuz. Etenī paſſer inuenit
÷ſibi:· domum: et turtur ni
duz ſibi vbi reponat pullos
d ſuos. Altaria tua dñe virtu/
tum: rex meus ⁊ deus meꝰ.
e Beati qui habitant ī domo
tua in ſecl'a ſecl'oꝝ laudabūt
f te. Dyapſal. Beatꝰ vir
cuius eſt auxiliū ab te: aſcen
ſiones ī corde ſuo diſpoſuit
in valle lacrimaꝝ: ī loco quē
g poſuit. Etenim benedictio=
nes dabit legiſlator: ibunt
de virtute in virtutem: vide
h bit deus deorū in ſyon. Do
mine deus virtutum exaudi
orõnem meā: auribus ꝑcipe
deus iacob. Dyapſal.
i Protector noſter aſpice deꝰ
et reſpice in faciē chriſti tui.

tatio. denūciat locū. vbi xp̄s crucifixꝰ eſt ⁊ iō filij chore. xp̄iani vocanť. ex quoꝝ ꝑ ſona. pͦs iſte cantať. a ℟ Multi deſi. derāt poſſeſſiões. alij ſeculi diuitias. alij apparere ī eccleſijs ⁊ gl'iam hr̄e. mihi ſo/ lū h̄ deſideriū eſt vide re et̄na tabnacl'a. De/ licta vtiqꝫ ſunt vbi cõ gregatio ꝟtutū eſt nõ vicioꝝ. Cõcupiſcit aīa h̄ eſt ſolꝰ amor meꝰ ac deſideriuz: vt videam atria tua. ¶ Deficit ꝟo mens ncc̄io ī illud ꝗ directa. ad p̄ñs non valet ꝑuenire. Cõſide rabat enī ille celeſtia gaudia ſ; ad ea eueſti/ gio nõ poteāt ꝑuenire b ¶ Hic aduertēduz eſt. q̄ꝑta vir iſte ſctita/ te fuerit p̄clarꝰ. vt nõ ſolū eiꝰ aīa. verūetiaz caro (q̄ plus p̄uarica/ tõis vicio ꝓbať obno xia) in exultatione dei felici ſorte ꝓruperit. ꝓ uidēs bona futuri ſe/ culi. q̄ ꝯſidebat ſe gr̄a xp̄i adipiſci. c ¶ Paſſer ē nimia veloci tate celerrimꝰ. hītans in foramībus parietū ꝗ dū hītationē inuene rit. valde letꝰ exultat. ſic aīa dū in regno ce/ loꝝ māſionē ſuā ſenſe rit eē p̄paratā. gaudz. Turtur ꝟo caſtiſſima auis eſt. ꝗ vna tm̄ ē co pulatõe ꝯtētus filijſqꝫ ſuis nidificare cogno ſcit: ⁊ ſignificat ecc̄iam. q̄ p̄ter xp̄i dñi al teriꝰ neſcit hr̄e ꝯſortiū. d ¶ Altaria tua. vbi iūgendū eſt. qd̄ ī p̄mo verſu dcm̄ eſt. q̄ꝑ amabilia ſunt ⁊ dilecta ſunt. vbi ſa tietas ſp̄ magis incitat. nec btā̄ eſuries. aliq̄ñ diſcedit. Rex a regēdo dr̄. deꝰ ꝟo a creādo q̄uis ⁊ timorē nomē illꝰ̄ indicet. e ¶ Qualis ḡ illius ſeculi vētura leti cia. vbi dať copioſe gaudere. ⁊ nunq̄ꝫ ab ea poſſe diſcedere ⁊ ſine fine deū laudare

f ¶ Prodit h̄ labores collucatiões eiꝰ difficiles. cū dic̄ auxiliū abs te. Et qꝛ ꝑ li beꝝ volūtatꝭ arbitriū dei gr̄a adiutū aſcē ſio iſta diſponiť. adiecit. aſcēſus ī corde eiꝰ. qꝛ cū vicerit ꝗs auxilio dei libidinez aſcēdit p̄mū gradū cū dñatꝰ fuerit ſuperbie. ſubit alteꝝ. dū ſuꝑaue rit auariciā. ſubit ter/ ciū ⁊ tot ḡdus euegiť ꝗt vicijs fuerit abſolu tus. Uallis lacrimaꝝ hūilitas eſt penitētis locꝰ quē poſu it regnū dei ſignificat futuruz. quē locū oeꝰ poſuit vt mādata eiꝰ cuſtodien tes illic collecemur et̄ naliť. g ℟ Legiſ lator xp̄s eſt ꝗ dat bñ dictionē h̄ bñ pugnan tibꝰ. Et ibūt de ꝟtute in ꝟtutē. ꝗ hic fortes apparuerint ibi robu/ ſtiores fiūt. ¶ De us deorū dr̄. ſicut rex regū ⁊ dñs dñantiuz. ℟ Quāta leticia eſt. ire de virtute in virtu tē. ⁊ hoc ip̄m hr̄e p̄mi um. vt xp̄m videre me reamur. deū ꝗppe vi/ dere infinita corona ō Nõ dicit aūt. ibunt de imbecillitate in virtu tē. ſed de ꝟtute in ꝟtu tē. qꝛ niſi hic habueri mus ꝟtutē. ibi maiorē hr̄e nõ poſſumus vis ibi coronari. h̄ pugna h ¶ Deꝰ virtutū ⁊ deꝰ iacob. ip̄e eſt xp̄s ieſus. ꝗ inimicorū ſuoꝝ eſſe clemētiſſimꝰ ſupplantator cognoſciť. qñ eorū nequi/ cias. ad virtutū ſemitas facit ꝑuenire di rectas. dr̄ ꝟo deus virtutū. qm̄ ab ip̄o ha bemus vt camus de virtute in virtutē. ⁊ ab ip̄o ſunt ſolo oēs ꝟtutes. i ℟ Re ſpicit enī pr̄ in faciē filij. qñ in nos ꝑ ſuā gr̄az reſpicere dignať. qꝛ xp̄s caput. nos membra ip̄ius ſumus. qꝛ xp̄us in nobis eſt. Uñ ipſe ait. Qui vos recipit me reci/

pit. Et apl's. an experimentū q̄ritis ei⁹ q̄
in me loquit᷑ xp̄s. q2 itaq₃ xp̄s ī nob eſt
ī xp̄i faciē dn̄ p̄i reſpicere. cū ī nos reſpi
cit. q2 ꝓpter eū nos reſpicit. k ℭ Dies
iſta eſ̄na ē nec ūtiū h₃ nec fine ꝯcludit᷑
ℌ Una dies eſt ppē-
tua. q2 n̄ h₃ noctē nec
tenebras ℭ Super
milia mūdū iſtū ſigni
ficat. vbi milia dieru₃
ſuſtiet ī finē. ⁊ ab vno
illo vincit᷑ q̄cq̄d ī iſto
rū multiplicatōib⁹ ag
gregat᷑. l ℭ Abie-
ctus eī ille ē. q̄ hūana
exiſtimatione hr̄ extre
mus. ſ3 apud deū ho-
norabilis iudicat᷑. q̄
ꝓpter nomē ip̄i⁹ intra
hoīes videt᷑ eē deſpe
ctus. Tabernacl'a pec
catoꝝ. vita pn̄s eē di
noſcit᷑ vel gl'ia ſcl'i et
pompa. ℌ Uolui
itaq₃ ⁊ elegi eē mīm⁹
in regno celorū. q̄₃ in
iſto ſeculo primus.
m ℭ Miſcōia dī eſt
qn̄ ex pctōrib⁹ efficit
iuſtos. Vita e. q2 n̄ ne
gauit iuſtis p̄mium.
Promiſſā p̄mo grām
dat. cū pctōr cōuertit᷑
ad vitā. grā eīn dicta
quaſi gratis data. Da
bit vero ⁊ gl'ia₃. cū di
uino munere iuſtifica
ti. in futuro erim⁹ con
ſortes angelorū.
n ℭ Iſte enī eſt inno
cēs q̄ nulli nocet. Ta
lis q̄ nō p̄t p̄uari mūe
rib⁹ xp̄i. dn̄e virtutu₃
ſub admiratōe legen-
dū eſt. i. q̄ tāta facit q̄₃
ta hoīes enarrare nō
pn̄t. btūs eſt q̄q₃ q̄ ſpē
ſuā in eterna felicita-
te poſuerit. ℌ Et q̄
ſe ſcit nō offendiſſe deū ſuū. Orō.

k Q̄m melior ē dies ÷ vna :·
in atrijs tuis : ſuper milia.
l Elegi abiectus eſſe in domo
dei mei magis. q̄₃ habitare
in tabernaculis peccatorum
m Quia miſcōiam et veritatē
÷ diligit deus :· gratiā ⁊ glo
n riam dabit dn̄s. Non priua-
bit bonis eos qui ambulant
in innocētia : dn̄e virtutū be
atus homo qui ſperat in te.

In finem filijs chore pſal
mus dauid. ℭ Deo pro-
pheta grās agit. quoniā de
illa antiq̄tate iudaice natio-
nis. ꝑuenit ppl's ad culturā
dn̄i ſaluatoris expetitq₃ ad-
uentū xp̄i in q̄ humana ceci-
tas. fidei lumen accepit.

Pſal. lxxxiiij.

a Benedixiſti domīe ter-
ram tuā auertiſti capti
b uitatē iacob. Remiſiſti iniq̄-
tate₃ plebis tue : operuiſti oīa
peccata eoꝝ. Dyapſal'.
c Mitigaſti oēm irā tuā. auer
tiſti ab ira indignatiōis tue.
d Conuerte nos deus ſaluta-
ris noſter et auerte iram tu-
e am a nobis. Nunquid ine-
ternū iraſcer's nobis : ÷ aut :·

bus nr̄is. q̄bus ad tua tabernacl'a. mere
amur ſine lapſu pcti trāſcēdere. p. ℭ
Quid ſignificat chore ſepe iā dixim⁹. ſ3
tn̄ h̄ ꝯmonere ſufficiat. hūc pſalmū dici
de ill' q̄ iā dn̄o ſaluatori ſincera mēte cre
diderūt. a ℭ Bn̄di-
xiſti terrā. v3 illā ī tuo
aduētu q̄ ī adā mal'cta
ta ē. i. carnē quā dig-
nat⁹ ē aſſumē vl' hoīe₃
Per iacob pplm fide
lē ītellige q̄ liberat⁹ ē
a captiuitāte diaboli.
qn̄ meruit dei grā ſal
uari ℌ Al' terrā. i.
btā₃ v̄ginē. vl' pctōrē
hoīe₃. dū ꝯſitet᷑ pctā
ſua. q̄ ān ſpinas ⁊ tri-
bulos germiauit poſt
ea bn̄dictōe ꝯtritōnis
accepta fructus affert
pn̄ie. b ℭ Remitte
re eſt debitū relaxare
nō aliūde ſ3 ex pietate
. i. n̄ cauſe alic⁹ intuē
tu ſ3 mera pietate. O-
puit v̄o pctā nr̄a. qn̄
ad vīdictā vidē n̄ vo-
luit. ſ3 īdulſit. ℌ Uel
v̄tutib⁹ operuit. c ℭ
Narrat culpas q̄s in
dn̄₃ iudeoꝝ ꝑuerſitas
exercuit Ab ira ſe v̄tit
qn̄ iudeoꝝ īterritū a-
uertit. qn̄ ad egrotos
medic⁹ ⁊ autor ſalut'.
ad peſtilētie plen⁹ ad
uēit q̄ō n̄ ſolū ad vnā
gētē. ſ3 ad bn̄ficiū to-
ti⁹ orb aptādū ē. ℌ
Al' h̄ oīa ſup̄dicta fe-
ciſti dn̄ filiū miſiſti in
carnādū. d ℭ Pri⁹
ꝓpha grās egit. p. p̄te
rit' pctis dimiſſis nūc
rogat p futur'. q2 eos
p̄uidebat ī paſſiōe xp̄i
mag̃ ſcelera eē factu-
ros. ſ3 dic ꝯuerte. vt d̄
pſecutorib⁹ defēſores fiāt. de blaſphe-
mis p̄dicatores. d̄ ꝯtradictorib⁹ diſcipl'i
e ℭ Duas generatōes ponit. p̄ma eſt

Tabernacl'oꝝ celeſtiū fundator eter
ne de⁹. diſpōe q̄m̄s aſcēſus ī cordi

vt qbuſdā placet. ab adā vſqȝ ad xp̄z. Se
cūda a xp̄o. vſqȝ ad finē ſcl̄i Petit ḡvt q2
ꝑori gn̄atiōi ꝑ ſua culpa iuſte iraſcit᷑ dn̄s
ne ſcōe gn̄atōi itē velit iraſci ⁊ ꝑpetua eā
dānatōe ꝑcellere. f ℂ Jō viuificab̄ nos

ramur. ī veteri ꝟitas. vbi ꝓphaꝝ̄ annū
ciatio vera ꝯtinet᷑. q ſibi obuiauerūt ad
grām ꝓmiſſaz ꝑfectōis īplēdā. Oſculate
ſūt. pax ⁊ iuſticia. q idē ſignificāt. qȯ mi
ſicordia ⁊ ꝟitas oſculate ſeſe ſc̄. i. ī vnā

q2 ꝓmittis cōuerſiōis
votū. vt ad introitum
vite ꝑuenire poſſim⁹.
qȯ cū donauer͛ tunc
plebs illa ꝑ ſpe letabi
tur in te. q infeliciter
gaudebat in ſe. g ℂ
Miſericordia pr̄is. ſal
uator ē. quē ſibi illu
ſtratōe ſacre fidei btā
cohors poſcebat oſtē
di. Addit da nob̄ ita.
ſcȝ vt ī mēte nr̄a cele
ſti dono ita recipiat᷑.
vt null̄ tēptatōib⁹ au
ferat᷑ h ℂ Jnt⁹ eni
loq̄t᷑ dn̄s. i. ſpūſſctūs
vt pſalmiſta foris fari
poſſe videat᷑. intrīſe
cus audit vt extrīſec⁹
audiat᷑ Pax dei. xp̄s
eſt. quē locutuꝝ dicit
plebi ſue. i. ſctīs. q dō
ꝓbabili cōuerſatione
placuerūt. i ℂ Con
uertit᷑ ad cor q relict͛
ꝑctis ad pn̄iaz ſe eri
git. ⁊ felicia elegit xp̄i
ſubire ſeruicia. mūdi
peſtifera libertate de
relicta. ℌ Cōuertit᷑
etiā ad cor. q legē nō
corꝑalit᷑: ſ ſpūal̄r itel
ligē conat᷑. k ℂ Ju
dei ꝗuiſ ſoli (accepta
lege) ꝟo dō viderent᷑
deuoti. tn̄ carnal̄r oīa
faciētis diuerſis eum
culpis irritabāt. iō nō
vere dicti ſ͛t time. ſed

extendēs iram tuā a genera
f tione in generationē. Deus
tu cōuerſus viuificabis nos
et plebs tua letabitur in te.
g Oſtēde nobis dn̄e miſcōiaz
tuā: ⁊ ſalutare tuū da nobis
h Audiaz quid loquatur ÷ in
me :· dn̄s deus: quoniā loq
i tur pacē in plebē ſuā. Et ſu
per ſctōs ſuos. ⁊ in eos q cō
k uertunt᷑ ad cor. Uerūtamē
ꝓpe timentes eum ſalutare
ipſius vt inhabitet glīa ī ter
l ra noſtra. Miſericordia ⁊ ve
ritas obuiauerunt ſibi. iuſti
m cia ⁊ pax oſculate ſunt. Ue
ritas de terra orta eſt. ⁊ iuſti
n cia de celo ꝓſpexit. Etenim
dn̄s dabit benignitatē ⁊ ter
ra noſtra dabit fructū ſuum
o Juſticia ante eū ambulabit
⁊ ponet in via greſſus ſuos.
Oratio ÷ ipſi :· dauid.
Oratio xp̄i ad patrē pro ſe:
ſuiſqȝ mēbris quorū ipſe ca
put eſt. Pſal. lxxxv.
a Jnclina dn̄e aurē tuam
÷ et :· exaudi me qm̄ iops ⁊

venerūt amabilis ſen
tētie cōcordiā. q amo
ris amplex⁹ fieri ſolet
qn̄ cā dilectōis hoīes
ſe poſt lōgū tp̄s viden
tes oſculant᷑. m ℂ
Ueritas de terra orta
eſt. qn̄ ex maria ꝟgine
verbum caro factū eſt
Juſticia ꝓſpexit quā
do hūano generi peri
clitāti fili⁹ dei ſubuē
nit. ℌ Juſtū eni
erat. vt ſaluator miſe
ret᷑ ppl̄o ſuo. n ℂ
Jſte ꝟſiculus ꝯueni
enter aptat᷑ ad hūili
tatē penitētis. dat eni
ſua benignitate dȯs af
fectū ⁊ amorē cōfeſſio
nis. i. imbrē lacrimaꝝ
vt caro nr̄a pijs fleti
bus irrigata. fructum
poſſit afferre pn̄ie.
ℌ Ul̄ maria q dī ter
ra nr̄a q2 caro nr̄a. de
dit fructū ſuū et iuſtū
fructū ꝺdit. iō ait. Ju
ſticia an̄ eū āmbulabit.
o ℂ Juſticia eī ābu
lauit an̄ eos. qn̄ malo
rū ſuoꝝ ꝟitate recog
nita. remitti ſibi hūilit
ter petūt. qȯ peccādo
ꝑpetrauert. tūc ꝟe po
nūt ī via. i. ī xp̄o greſ
ſus ſuos. q an̄ errauē
rūt in ſemitis deteſta
Orō bilibus.
Emitte dn̄e iniq

xpe timere. q legē ipi⁹ carnalit᷑ nō ſpūa
liter acceperunt ⁊ ꝗuis tales fuiſſent. tn̄
dn̄s ſaluator. de ipoꝝ elegit carnal̄r gēte
ꝓcreari. ⁊ ꝟſabat᷑ glīa ī terra illoꝝ. i. xp̄s
miraculis choruſcās. l ℂ Xp̄o ei ꝑſtāte
duo teſtamēta ī vni⁹ copulatōis ſeriē ad
ducta ſūt. Jn nouo eni mīa eſt, in q libe

tatē plebis tue. ⁊ oſn̄de nob̄ miam tuā. q
nos ī viā pac͛. iuſticia ꝑcedēte. ꝑducat. ꝑ
ℂ Orō dī q̄ſi oris rō. ꝑ totū iſtū pſalmū
orat xp̄s ad prēz ꝑ ſe ſuiſqȝ mēbr̄ q̄ꝝ ip̄e
caput ē a ℌ Jux fragilitatē corꝑis aſſū
pti ad prēz fūdit orōz ℂ Aurē ī iſtā cor
poreā ſ auditū illū ſpiritalē dicit q petē

tiū vota cognoſcit. Dicēdo ꝟo egenū eē
ꝛ pauperē. ꝯditionē quā ſuſcepat hūani
tatis oñdit. Egen⁹ etiaꝫ ꝛ paup eſt. qſqs
meruerit mūdi iſti⁹ puerſitate vacuari. q̄
lis veracit̄ fuit xp̄s. b ℂ Sctūs eñ di
ctus veracit̄ xp̄us (qꝛ
mōi iſti⁹ illecebras cō
uerſatiōe celeſtis vite
calcauit) petit ſe ſal
uū fieri a diuitate. vt
nos inſtruēt, ſalutem
nō eē ꝯſtitutā in hūa
nis virib⁹. ℂ Unus
atqꝫ idē de⁹ hō xp̄s ie
ſus petit aīam q̄ do
nat illā. docēs nos ſp
ſupplicare deū qui fre
q̄nti culpa delinqui⁹.
Cū dī tota die toti⁹ vi
te xp̄s oñdit̄. Letifica
ri petit aīam fons hi
laritatꝭ ex illa parte. q̄
ſeru⁹ eſt: ſeru⁹ ꝟo dici
vult. qm̄ ex ꝟgine ma
ria nat⁹ eſt q̄ ancillam
dei ſe eē fatebat̄ ange
lo nūcianti. vñ ꝛ ī alio
pſalmo dic̄ Ego ſuus
tu⁹ ꝛ fili⁹ ancille tue.
d ℂ Oñdit eī qd ſit
de⁹. qꝛ eſt ſuauis poſt
amaritudinē h⁹ ſeculi
ad ſe reuertentib⁹. mi
tis. qꝛ ſuſtinet pctōres
mlte miſcōie. qꝛ lꝫ ſint
nr̄a innumeroſa pct̄a:
multo abundātioꝛ eſt
pietas. qui tot relaxat
offenſas ꝛ nulli negat
ſe inuocanti p̄ſidium.
e ℂ Percipe cū dī
cit. vult nō tranſitoꝛie
audiri ꝫ vt in illis fini
bus maieſtatis ei⁹ oꝛa
tio recōdat̄ ſicut p au
res ab hoie mēoꝛie p
bat̄ infigi. Additūqꝫ
ē. Jntēde voci. vt intē
tus ani⁹ apiret auditū. f ℟ Jn die tri
bulatōis. h̄ ī die paſſiōis clamaui. ſ. ꝯcru
ce: exaudiſti vt ꝯmēdatū tibi ſpm̄ meū re
ſtitueres. g ℂ Nō eſt ī diijs ſilis tui. di

b paup ſum ÷ ego :- Cuſtodi
aīaꝫ meā qm̄ ſanct⁹ ſum: ſal
uum fac ſeruū tuū deus me
c us ſperantē in te. Miſerere
mei dñe qm̄ ad te clamaui to
ta die. letifica aīam ſerui tui
qm̄ ad te ÷ dñe :- aīaꝫ meā le
d uaui. Quoniā tu dñe ſuauiſ
et mitis. ꝛ multe miſcōie oī
e bus inuocantibus te. Auri
bus pcipe dñe oꝛonem meā.
ꝛ intende voci depcationis
f mee. Jn die tribulatōis mee
clamaui ad te. quia exaudi
g ſti me. Non eſt ſimilis tui in
dijs ÷ domine :- et non ē ſm
h opera tua. Omnes gentes
quaſ ÷ cunqꝫ :- feciſti veniēt
ꝛ adoꝛabunt coꝛam te domi
ne ꝛ gloꝛificabūt nomē tuuꝫ
i Quoniā magn⁹ ÷ es tu :- et
faciens mirabilia: tu ÷ es :-
k deus ſolus. Deduc me dñe
in via tua. ꝛ ingrediar in ve
ritate tua. letet̄ coꝛ meuꝫ vt
l timeat nomē tuuꝫ. Confite
boꝛ tibi dñe deus me⁹ in to
to coꝛde meo. et gloꝛificabo
m nomē tuum ineternū. Quia
mia tua magna ÷ ē :- ſup me

cēdo idola ſignificat paganoꝛū. q̄ adhuc
in mundo nefanda deuotōe colebant̄. ꝛ
nō eſt ſm opa tua. ſ. tibi ſilis. q̄ feciſti ce
lū ꝛ terrā. h ℂ Cū eñ tūc ſola eēt iu
daica gens q̄ vnū deū colere videbat̄. p̄
dicat eēs gētes q̄ ido
lis tenebant̄ obnoxie
ad culturā ei⁹ eē vētu
ras. ℟ Per paſſio
nē ei meā. cogſcēt ma
gnitudīeꝫ ꝟtutꝭ tue.
i ℂ Magn⁹ ꝟo ñ p̄t
dici niſi ōs ſolus. cui⁹
ptāti nullaten⁹ p̄t ali
qd ꝯpari. Solus etiā
dict⁹ ē. qꝛ ſctā trinitas
vn⁹ de⁹ eſt tm̄ pſonis
diſtincta nō nature di
ſcretōe ſepata. k ℟
ℂ Hinc ꝓpha loqt̄
vl̄ xp̄s ī pſona mēbꝛo
rū. Uia dñi. xp̄s. ipe ē
ꝛ veritas. in q̄ via ꝛ ve
ritate eccla vt ambula
re poſſit deū depcat̄ ſi
ne cui⁹ auxilio ꝫ īple
re nō valet. Sic letet̄
coꝛ ſꝫ ſpe tieat. Jn h̄
ſeculo q̄ iudiceꝫ foꝛmi
dauerit re⁹ eſt deū q̄ ti
muerit ſctūs ē. l ℟
Cū a meroꝛe facinoꝛū
erudit⁹ fuero. tūc in te
leticia ſpūali gaude
bo. ℂ Jlla ē ꝟa cō
feſſio. q̄ in toto exp̄mi
tur mētis arcano. ꝛ il
le ꝯfitet̄ ex toto coꝛde
q̄ totā ſpem ſuā ponit
in deuꝫ. Jn eternū. il
lud ſignificat q̄ inter
ſctōs ei⁹ laudes dño
iugit̄ pſonabit. dū ī il
la btitudine. promiſſa
recepit. m ℟ A
git ppl̄s fidelis grās
deo. qm̄ magna eſt mi
ſericoꝛdia ei⁹. ſuamqꝫ
animam dicit eſſe liberatam. ab inferno
inferioꝛi. id eſt pena ī qua peccatoꝛes dā
nātur. Superioꝛ infernus. peccatum eſt
inferioꝛ eterna pena. n ℂ Uel

91

Inferior infern⁹ pena dãnatoꝝ. Supior limbus patꝝ. in q̃ inferiori diues poſit⁹ inferno. lazarũ vidit poſitũ in ſuperiori.
n ℭ Iterũ xp̄s ſm hũanitatẽ ſuã loq̈t cũ dicit iniq̃s. ſignificat iudeos q̃ inſur/rexerũt ſup eũ. ſ. vt re/um dicerẽt innocẽtez. ſuũq3 regẽ plebs inſana trucidaret. ſynagoga potẽtiũ. ſupboꝝ eſt cõgregatio. q̃ beluino fremitu. aĩaz xp̄i adi/mere volebant. Addit ꝟo. Et nõ ꝓpoſuerunt ⁊c̃. Quicũq3 ei facin⁹ ꝑpetrat. deũ añ cõſpe/ctũ ſuũ oĩmodis nõ ꝓponit. qm̃ ſi illuz h̃ret p̄ñtẽ ꝓtin⁹ a cogitato facinore reuocaretur.
o ℭ Miſerator enĩ de⁹ eſt: q2 ſingulis re/bus mĩaz facit. miſericors q2 ſp pia ẽ ip̄a natura deitat̃. patiens: q2 pctõres ſuſtĩet. multũ miſericors. q2 plus nob̃ remittit q̈ꝫ imbe/cillitas nr̃a ꝓmeretur Verax. q2 neſcit ꝓmiſſa ſua. aliq̃ ĩbecillitate ſubducere. i. ſubtrahere vel negare.
p ℭ Vox xp̄i ſm hũanitatẽ ad p̄rem: ip̄e eſt enĩ puer dñi. de q̃ Eſaias ait. Ecce puer me⁹ ſu/ſcipiã eũ. Puer ẽ xp̄s in ſcp̄turis dictus propter ĩnocẽtiã mẽtis dr̄ etiã fili⁹ ancille. q̃ an/gelo rñdit ſe ancillã dei eẽ dicẽs. ecce ancilla dñi. Imperiũ ꝟo intellige ptãtez iudicij. q2 eo teſte. p̄r nõ iudicat queq̃3. ſ3 oẽ iudiciũ filio dedit.
q ℭ Signũ dr̄ ab eo q̈ꝫ vẽtura ſignificet. fac p̄r ſignũ. ĩ reſurrectiõe. ſ. in bono. i. in bonũ credẽtiũ ⁊ ĩ cõfuſionẽ negantiũ vel ĩ bonũ. vt videãt iudei ⁊ ꝯfundãt̃ de malo ſuo ⁊ ita reuertãt̃ ⁊ credãt. Adiuuiſti. ꝑtinet ad ꝯ̃dictionez iudeoꝝ altricãtiũ ⁊ ad iniuſta certamina in q̃bus illi ſp veritatis teſtimonio ſupa

et eruiſti aĩam meã ex infer-
n no inferiori. Deus iniqui in-
ſurrexerũt ſup me ⁊ ſinago/
ga potentiũ queſierũt aĩam
meã ⁊ nõ ꝓpoſuerũt te in cõ
o ſpectu ſuo. Et tu dñe de⁹ mi
ſerator et miſericors. patiẽs
⁊ multe miſericordie ⁊ verax
p Reſpice in me et miſerẽ mei
da imperiũ tuum puero tuo
⁊ ſaluũ fac filium ancille tue
q Fac mecum ſignuz in bono
vt videant qui oderunt me
et cõfundant̃ quoniã tu do/
mine adiuuiſti me ⁊ conſola
tus es me.

Filijs chore pſ̃. cantici.
ℭ Vox ꝓph̃e de celeſti hie
ruſalem. i. eccleſia chriſti.

Pſal. lxxxvj.

a Undamẽta ei⁹ in mon
tibus ſctĩs. diligit dñs
portas ſyon ſup omĩa taber
b nacula iacob. Glioſa dicta
ſt̃ d̃ te citas dei. Dyapſal̃.

bant̃. Cõſolat⁹ es. ad pſecutiões ĩſanoꝝ (q̃s ille velut tẽpeſtatis impetũ patiẽtiſſime ſuſtinebat) reſpicit. Oratio.

Etifica dñe vultũ familie tue. ⁊ erue aĩas nr̃as ex inferno inferiori vt tui vult⁹ cõtẽplatiõe ꝓtecti. ꝯ̃ſideria carnis. ſpiritali dñatõe calcẽ⁹. p
ℭ Filij chore. ſignificãt xp̄ianos. pſ̃ autez de ſuprorib⁹ ſonãs. cõmouet nos celeſtia cogitare. ⁊ in eis hymnica exultatõe gaudere.
a ℭ Fũdamentũ ec/cleſie. xp̄s eſt. q̃ ſic eaz cõtinet vt nulla poſſit quaſſatione titubare. In mõtib⁹ ſctĩs. ſignificat apl̃os ⁊ ꝓph̃as. q̃ excellẽtia ſctĩtatis mõtes vocãt̃. Syon irl̃m celeſtẽ ſignificat. cui⁹ porte ſt̃ fides: caritas baptiſma: penitẽtia. ⁊ q̃cq̃d in illã ciuitatem acq̃ſitũ ppl̃m ĩtromittit. Siue vt q̃dã volũt xij. apl̃os ſignificant. Tabnacula iacob. eccleſiã catholicã ſignificãt que ſp hic affligit̃ Merito ſupra iſtã. illa ſpiritalis ⁊ celeſtis diligi dr̄. in q̃ iã nihil ꝑturbatõis eẽ declarat̃
b ℭ Ciuitas dei eſt ſancta eccl̃ia de qua in oĩ ſerie ſcp̄turarũ glioſa dicta ſſunt ⁊ in oĩb⁹ ꝓphetis Eſaias ei dixit. Surge hierl̃m de q̃ ⁊ ſaluator. Non põt inq̈t ciuitas ſup montẽ poſita abſcõdi.
c ℭ Raab interp̄tat̃ ſupbia vl̃ latitudo. Uñ p raab. latitudo imperij eccleſie deſignat̃. ſiue latitudo pctĩ. Babylon cõfuſio. vtraq3 aũt ſignificat plebẽ gentium: q̃ añ aduẽtũ xp̄i ĩ ſpacioſis hui⁹ ſeculi vijs p ſupbiã g̃dientes. cõfuſiõi idolorũ ⁊ pctõꝝ tradite fuerãt. ſ3 p mĩaz illuminate ſunt. Dicit ꝟo ſcientiũ me. Nõ enĩ cuiuſlib3 raab ⁊ babylonis mẽor erit ĩ iu

dlcio dn̄s. ꝭ tm̄ ſcīētiū ſe ꝑ fidē ⁊ caritatē Trāſlatio tn̄ hebrea ⁊ rōana ſcīētibꝰ me bz d ¶ Alienigene. ſcꝫ a iudaico ppl'o extranei. ⁊ illis nō credētibꝰ. iſti ſūt rece pti ℞ Et nos ſumꝰ iſti alienigene et tirus ⁊ ppl's ethiopū.

¶ Tirus. ſignificat anguſtiā penitentiū q̄ ex cōtritōne ſup pctīs ꝓcreat ppl'o ethiopū. q̄ pctōꝝ fuerat obſcuritate teterrimꝰ ꝭ in dei ciuitatē collectus eſt.

e ℞ Nūq̄d ſyon. i. q̄s hoīm poterit dicere ipi ſyon quō naſcet̄ hō in ea. ⁊ tū naſcet̄ talis hō in ea. q̄ eſt altiſſimꝰ. ſ. deꝰ ⁊ fundauit eā. ſ. ſyon. Et hō natuſ eſt in ea ¶ Aſſumpta carne deꝰ eſt hō factꝰ. ⁊ fūdauit ip̄e ſinagogā vt deus qui tm̄ putabat̄ homo.

f ¶ Narrauit dn̄s frequēter in euāgelio. q̄ de ipſo ꝑdixerat moyſes. Ipſi ſunt enī p̄ncipes. moyſes ⁊ ꝓphete. q̄ fuerunt in ea. i. in ſinagoga ℞ Vel in ſyon. i. in eccl'ia narrauit ī ſcripturis apl'oꝝ. q̄ fuerūt in carne viuētes principes in ea.

g ¶ Sicut letantiū de illa incōp̄henſibili leticia dicit vbi eterna habitatio eſt fidelium ℞ Vel potius de eccleſia hic dicit̄. vbi nō vere ⁊ plene letantiū. ſed ſicut letātiū eſt habitatio.

c Memor ero raab ⁊ babilo-
d nis: ſcientiū me Ecce alieni
gene ⁊ tyrꝰ: ⁊ ppl's ethiopū
e hĳ fuerūt illic. Nūq̄d ſyō di
cet hō: ⁊ hō natus ē in ea: ⁊
ip̄e fundauit eam altiſſimꝰ.
f Dn̄s narrauit in ſcripturis
ꝑpl'oꝝ ⁊ p̄ncipū hoꝝ q̄ fuerūt
g in ea. Dyap̄s. Sic letan
tiū oīm hitatio ē in te. Cā
ticū pſalmi filĳs chore in fi-
nē ꝑ melech ad rn̄dendū in
tellectus eman iſraelite. ¶
Xp̄s a p̄re petēs auxiliū. cō
temptū ſuū refert quē a iu
deis erat ꝑpeſſurus aſſerit-
q̄ꝫ mortuos n̄ eē ſuſcitādos
vt poſſint dn̄o ꝯfiteri. reſur
rectōꝫ ſibi celerrimā venire
depoſcēs. Pſal. lxxxvĳ.
a ne ds ſalutis mee ī die
clamaui ⁊ nocte corā te
b Intret in cōſpectu tuo orō
mea inclina aurē tuā ad pre
c cē meā. Q2 repleta ē malis
aīa mea ⁊ vita mea inferno
appropiq̄uit. Eſtiatꝰ ſuꝫ cuꝫ

decantās. Eman. frater eiꝰ. q̄ vocabulo xp̄s eos appellat q̄ eiꝰ p̄ceptis obediūt. Iſraelite. deū vidētes. q̄ ꝑ obediētiā dei luce radiāt. Hieronimꝰ in cōmētario orīgenis Melech ⁊ Auguſtinꝰ ⁊ caſſiodorꝰ hn̄t. verū in trāſlatiōe hieronimi ex hebreo ī latinum nec amelech nec melech ꝭ ꝑ chorū habet̄ qd̄ hebraice dr̄ mahalat. nec iſraelite ſed eſraite Caſſiodorꝰ tn̄ Auguſtinū ſequens melech expoſuit ⁊ iſraelite vbi in cōmētario ieronimi ieſraelite ſcriptū inuenit̄ ſed in hebreo eſraite. a ¶ Orat xp̄us ad p̄rem. ꝑ id qd̄ d virgine maria natus ē. deſignās hūilitatē. ībecillitatis humane quā eſt dignatꝰ aſſumere. In die. leticiā ſignificat. ⁊ nocte. aduerſitatē declarat. vtroq̄ꝫ enī tp̄e. deū eē dep̄candū demōſtrat.

b ¶ Inclinat autē aurē ſuā dn̄s. cū miſericors dignat̄ audire. mirabili operatione ſue virtutis. non aure corporis. c ¶ Malis dicit cōpletā eſſe aīam ſuā. malis vtiq̄ꝫ nō ſuis. qui peccata non habuit. ſed delictis mundi. quibus laborabat hūanitas. et vita mea inferno appropinq̄uit hoc ꝑtinet ad paſſiōeꝫ xp̄i. vt in euāgelio. triſtis eſt anima mea vſq̄ꝫ ad mortē.

d ¶ Eſtimatus ſum culpat eos. q̄ putabāt eū mortuū fuiſſe cōmuniter. vt moriūtur ceteri. Lacum dixit. vel locum ſepulcri vel inferni altiſſimā profunditatē Factus ſum apud eos. ſcꝫ qui deitatem eius inſanis mentibus nō credebāt. Solus etiam inter mortuos liber fuit. quia

Oratio.

Fundamētū fidei nr̄e deꝰ. q̄ in mētibus ſanctis. tanq̄ꝫ in excelſis montibus. eternitatis portas. iuſticia muniēte cōponis. ꝯcede nobis ī te glorioſe credere atq̄ꝫ ad redēptionē nr̄am hoīeꝫ factū. ꝓdicabiliter cōfiteri. Dn̄m nr̄m ih̄m xp̄m.

¶ Malech. interp̄tat̄ chorꝰ. diuia xba

ipſa q̃z mortis clauſtra cõfregit. ipi⁹ em̃ tm̃ mors libera fuit. q̃ peccatū nō fecit ⁊ mors q̃z ei⁹ volūtaria fuit ⁊ licz liber eēt inter mortuos. tñ a dementib⁹ eſtimat⁹ ē ſicut vulnerati ⁊c̃. e ℭ Adhuc enĩ de illis vaniſſimis dicit.

i ℭ Traditus ē a iuda. cohortib⁹ inſa nocꝫ. verūtñ nō eſt ĩgreſſus. qñ mĩme qḋ p̃ualeret oñdit. i. qñ deitatē occultabat. Siue de cuſta nō eſt egreſſus. Lãguerūt oculi. i. apl'i. Pre inopia. q̄ꝛ necdū acceperūt ſp̄m ſctm̃. ĩopia dr̄ ecõtrario. vbi nulla ē copia k ℭ Clamaui ad te dñe tota die. hic diſtictio ē ponēda vt iſta ꝯtinuatio toti⁹ diei ad orõnē ⁊ bonorū actū op⁹ debeat ꝑtinere. Expādi man⁹. ꝑ manus. opa bona vult intelligi. q̃s bonis actib⁹ ſp tēdit ad deū. Nã ſi hec cruci iūxerim⁹. ſequētia diſcrepabūt. l ℭ Nequaꝗ̃ fecit mirabilia mortuis. i. nō credētib⁹. illiſ ſolis mirabilia fiūt. q̃ magnalia dei ſub credulitate cõſpiciūt. aut medici ſuſcitabūt. hoc dr̄ negatiue. q̄ꝛ medici dū corpib⁹ p̃bent curã aĩas tñ pctis mortuas reſuſcitare nō valent. vt ꝯfeſſione veriſſima viuificēt. q̃ infidelitatis ſue vulnera ꝑtulerūt vecꝫ nec medici corporū. ſine dei munere egris ſalutē dare pñt. m ℭ Sepulcrū eī ſignificat infideliū mentes. ⁊ merito ſepulcrã dr̄. vbi aĩa pctis mortua cõtinet. aut veritatē tuã narrat q̃ ē in ꝑditõe pctī. q̄ꝛ viui ⁊ fideles in actib⁹. miām narrare cõſueuerūt. et veritatē ille dr̄ enarrare. q̃ eã inuenit in actib⁹ cuſtodire. Illos ꝙ notat q̃ nō ſūt vere credituri q̃ꝝ guttur ē ſepulcꝝ patēs n ℭ Nūq̃d cognoſcent. q̄ꝛ oĩs q̃ facit pctm̃ odit lucē ℭ Nec iuſticia dĩ p̃t cogſci ab oppſſiſ ĩ t̃rena obliuiõe. i. craſſiſſima cordiū cecitate ⁊ vicioꝝ dēſiſſima cali

q̃ putabãt deū lancea vulneratū occiſuz. ꝑiter ⁊ ſepultū. q̃ſi vnuz ex hoĩb⁹ ſceleratis q̃ꝝ nō ē memor. i. de q̃buſ nō habs curã qm̃ peccatis faciētib⁹ a te reddebant alieni. Curaz igit̃ ĩtellige q̃ ad ſalutē eorū. Et ipſi repulſi ſunt. hoc eſt ipſi a manu dei. ꝓbant̃ expulſi dū a gubernatiõe eius reddebãt alieni.
f ℭ Lacus ꝓ inferno ponit̃. ⁊ ꝓ ſepultura foueali. ⁊ ꝓ mundi iſtius ꝓfundiſſima calamitate. qḋ h̃ voluit ĩtelligi. In tenebris. i. ſub obliuiõis cecitate Umbra mortis pctõꝝ īdicat locū. dū eis gaudiū nō relucet. q̃ ĩ ꝑpetua ſue triſticie obſcuritate manebunt.
g ℭ Putabãt iudei ꝑ furorē dei. ihm xp̄m ad ꝑicula paſſionis ꝑueniſſe ſicut dicebãt liberet eū ſi vult. h ℭ Per fluctus. irã. furoris vult intelligi. quez ꝑ effuſurus fuiſſet ſuper oēs gētes. ſup me induxiſti. q̃ pctã eoruz ſuſcepi. ſicut alibi ait. ꝓpter pctã ppl'i mei ꝑcuſſi eum b ℭ Notos enĩ apl'os appellat. ille enĩ omēs notos habuit ex diuinitate. ip̄e aūt ſciebat̃ a paucis. iſti ergo noti ſpecial'r. lõge facti ſunt. vt eſt ſcriptū percutiã paſtorē ⁊ diſpergent̃ oues gregis. In abominatõez vero poſitus eſt tūc. qñ crucifixo dicebãt vach qui deſtruit templū dei ⁊ ſiũa.

deſcēdentib⁹ in lacū: factus
ſum ſicut hō ſine adiutorio
e inter mortuos liber. Sicut
vulnerati domiētes ĩ ſepul
chris quoꝝ nō ē memor am
plius: ⁊ ipi de manu tua re
f pulſi ſunt. Poſuerūt me in
lacu inferiori in tenebroſis
g ⁊ vmbra mortis. Sup me
cõfirmatus eſt furor tuus ⁊
oēs fluctus tuos induxiſti
h ſup me. Dȳapſal'. Lon/
ge feciſti notos meos a me:
poſuert̃ me abominationē
i ſibi. Traditus ſuz ⁊ nō egre
diebar oculi mei lãguerunt
k p̃ inopia. Clamaui ad te do
mine tota die: expãdi ad te
l manus meas. Nunq̃d mor
tuis facies mirabilia: aut
medici ſuſcitabunt ⁊ cõfite
m bunt̃ tibi. Dyapſ̃. Nun
quid narrabit aliquis in ſe-
pulchro miſericordiã tuam
⁊ veritatē tuã in perditiõe.
n Nunquid cognoſcent̃ in te
nebris mirabilia tua: et iu/
ſticia tua in terra obliuiõis

ſine. o ℂ Dicēdo aūt. ⁊ ego. ſignifi
cat cū mēbꝛis ſuis ſe clamaſſe. quoꝝ ipe
caput ē. Mane q̄ꝫ dixit ꝑueniſſe oꝛonē
ſuā cū ā multa ſecula perebat eccl'ia q̄
adhuc expectam⁹ eē ventura. nō ꝟo ſic i
telligam⁹ ꝙ oꝛo grāꝫ
dei ꝑueniat q̄ꝛ ꝙ oꝛa
mus ex grā eſt. p ℂ
Repelli putam⁹ oꝛo/
nē nr̄am ⁊ auertere de
um faciē a noƀ q̄n vo
ta nr̄a diſtulerit. ⁊ q̄ꝫ/
uis ille vtilia faciat.
nos tñ dilata grauit
cōtriſtāt. qᷦ ex pſona
martirū dcm̄ nō incō/
uenient accipit q̄ tali
bus deſiderijs in hoc
mōo fatigant. q ℂ
Paup ſū ego. hoc me
rito dicit eccl'a q̄ ī pau
ꝑtate mūdi ⁊ laboꝛib⁹
a ſua iuuētute fatiga
tur. Exaltat⁹ q̄n q̄ſq̄ꝫ
fidelīū res humanas
tumido coꝛde cogitat
humiliat⁹ cū ad ꝯfeſ/
ſionē ꝑuenit. ꝯfuſus.
cū mala q̄ geſſit in pe/
nitentia damnauit.
r ℂ Pulcre dictuꝫ
eſt tranſierūt. q̄ꝛ non
māſure. Nā q̄n fidelis
ſe affligit irā dn̄i caſti
gat⁹ euadit. Terroꝛes
ꝟo dicit venturi iudi
cij q̄s oīs caro pecca/
trix foꝛmidabit in iu/
dicio. ſ etiam boni in
hac vita ꝑhoꝛreſcunt
s ℂ Circūdederunt
me. vtiq̄ꝫ delicta q̄ le/
gis ⁊ euangelij diſtri/
ctione damnant. merito q̄ꝫ aquis cōpa/
ta ſunt q̄ nos copioſiſſima inundatione
cōcludūt. t ℂ Amicoꝝ dicit. q̄ hone/
ſtis ſtudijs moꝝ in ciuitate ꝯiuncti ſunt
ꝓximos ꝟo q̄ nobis parentele oꝛdine ſo
tiant. Notos q̄ nec amici nec ꝓximi ſūt
ſed ſola viſione vel opinione nos didice
rūt. q̄ genera hoīm frequēter longe fecit
a fidelib⁹ foꝛmidata paſſio vl' calamitas

o Et ego ad te dn̄e clamaui:
⁊ mane oꝛo mea ꝑueniet te.
p Ut quid dn̄e repellis oꝛōnē
meā: auertis faciē tuam ÷ a
q me :·. Paup ſum ego ⁊ in la
boꝛib⁹ a iuuētute ÷ mea :·:
exaltatus aūt hūiliatus ſuꝫ
r ⁊ ꝯturbatus. In me trāſiert
ire tue. ⁊ terroꝛes tui ꝯturba
s uerunt me. Circūdederunt
me ſicut aqua tota die. circū
t dederunt me ſimul. Elōga/
ſti a me amicū et ꝓximuꝫ. et
notos meos a miſeria.

Intellectus ethan iſrae/
lite. Uox fidelium miſcdias
dn̄i potentiāq̄ꝫ laudantium.

Pſalmus. lxxxviij.

a Iſericoꝛdias dn̄i. inet⸗
b uum cātabo. In gene⸗
ratione et generatiōe. annū⸗
ciabo veritatem tuaꝫ in oꝛe
c meo. Qm̄ dixiſti. ineternuꝫ
miſcdia edificabit: i celis ꝑ/
parabit ꝟitas tua ✱ in eis :·
d Diſpoſui teſtamentum ele⸗
ctis meis: iuraui dauid ſuo

Edemptoꝛ oīm ineffabi/ Oꝛo.
liſq̄ꝫ ſalutis noſtre de⁹. q̄ p nobis i
ferna penetrans fact⁹ es inter moꝛtuos
liber. exaudi matutinā familie tue p̄cem
⁊ erue nos ab inimici inſidiantis peſſi/
ma ſuitute. Qui.
ℂ Ethan interꝑtat
robuſt⁹. Iſraelita vi/
dens deū ⁊ q̄ꝛ pſalm⁹
iſte erat laudes ⁊ ꝓmiſ
ſiones dei narratur⁹.
iō illi tale nomen ē ap
poſitū. vt fideliū ver/
boꝝ indicaret imuta/
bilē firmitatem.
a ℟ Jilas ei miſe
ricoꝛdias. qb⁹ hoīem
pctō moꝛtuū viſitare
dignat⁹ es p filium ſp
cātabo. b ℂ In ge
neratiōe ⁊ generatiōe
duos ſignificat ppl'os
iudaicū. ſ. gentilē. qui
bus ſe veritatē ꝓnun
ciaturū eſſe teſtat. Et
bn̄dictū eſt ī oꝛe meo.
q̄ꝛ qᷦ oꝛe ꝓgredit ci/
to delabit. qᷦ ꝟo in
oꝛe verſat diutina ce
lebꝛat deuotōe. ℟
Ueritas illa xp̄us eſt
ſiue ꝓmiſſiōes dei.
c ℟ Qm̄ dixiſti.
ſp ei miſeratō tua ſub
limat. ⁊ nunq̄ꝫ deſtru
etur. ℟ A ℂ In
celis ꝑpabit. i. ī aplis
ꝑdicabit veritas tua
hinc vox patris diſpo
ſui ⁊c. d ℟ Diſpo
ſui teſtamētū. electis
. i. doctoꝛib⁹ eccl'iaruꝫ
ut adquiſituꝫ ꝑ grām
ppl'm doceant vel infoꝛment ℂ Jurat
ꝟo iuſtiſſime de⁹. cū ſuo iure ꝓmittit om
nia. iurauit eñ dicimus iure oꝛauit. id ē
iuſte locutus eſt. Jurat quoq̄ꝫ ⁊ ideo iu
ſte deus. quia quod iurat ſemper poteſt
implere. homo ꝟo iuſte pꝛohibet iurare
vel iuramento ꝓmittere. quia non eſt in
poteſtate ſua qᷦ pollicet efficere. Pre/
paratus quoq̄ꝫ ē xp̄s. q̄ ex ſemine dauid

73

origine carnis deſcēdit vſq; ineternū rex regū ⁊ dn̄s dn̄antiū. qḋ ſm̄ humanitatē intelligi optet. h vł ſemel nō ſolū xp̄c eſt caput ſ ⁊ membꝛa ſua. ſ. credētes i eū e ¶ Et edificabo. iſta pollicitatio ad criſtū ꝑtinet. ſedes ei ei⁹ eſt oi̇s ſanct⁹ quē quaſi ſplendidiſſimū thꝛonū ſua grā inſidet.
Iɔ Uł thꝛon⁹ ei⁹ eccleſia ē. in qua xp̄s ſedet ineternū. ⁊ eadem ſnīa ē cū pꝛioꝛe lꝫ ſint alia v̄ba. f ¶ Cōfitebunt̄ celi q̇ ſūt veri p̄dicatoꝛes. q̄ntis miraculis dn̄s mūdū adminiſtret. Et veritatē ei⁹. qꝛ verbū caro factū eſt. ⁊ habitauit in nobis ꝯfitent̄. nō vbiq; ſic mirabilia ſua ſ i eccl̄ia ſanctoꝝ vbi credit̄ veritas impleta ⁊ verbū caro factum.
Iɔ vł apl̄i p̄dicant mirabilia in xp̄i incarnatiōe ⁊ paſſiōe oſtenſa ⁊ que ꝑ eū facta ſūt in ꝯgregatōe ſanctoꝝ g ¶ Nubes ꝓphete apl̄i ⁊ p̄dicatoꝛes ſūt q̇ ꝑ ſpm̄ ſctm̄ ppl̄os cōpluebāt. ſ tn̄ erāt obnoxij i lege pcti. Nec inter filios dei. i. ſctōs potuit hr̄e equalē qm̄ ille ꝑ naturā ē fili⁹ dei ſancti v̄o ꝑ grām. iſte ſine aliquo pctō. iſti ꝑ ip̄m a pctō ꝓbant̄ exuti. h Iɔ ¶ Ipſe ei dn̄s q̇ p̄dicat̄ a ſanctis magn⁹ ḋꝛ q ̄ de⁹ eſt. terribił a ꝑtāte mirabiłi. q̇ in circuitu ei⁹ ſūt. ſancti. ſ. q̇ dono ip̄i⁹ ei⁹ grē ꝓximant̄ vite innocētia ⁊ ſanctitate. i ¶ Quis ſiłis tibi. qꝛ virtutū ⁊ ꝑtātū dn̄s es. ſcti ei ditant̄ v̄tutib⁹ nō dn̄ant̄. tu aūt ilł reb⁹ impas q̇b⁹ te p̄ſtante alij p̄clari ſūt. Tu ex te potens es. illi ꝑ te. Illi in veritate tua illuminati ſūt. tibi aūt veritas tua ſꝑ ineſt.

meo vſq; ineternū p̄parabo
e ſemē tuū. Et edificabo i generatiōe ⁊ generationē: ſedē
f tuam. Dyapſal. Confitebunt̄ celi mirabilia tua dn̄e. eteni veritatē tuaꝫ in eccl̄ia
g ſctōꝝ. Qm̄ q̇s in nubib⁹ eq̄bit̄ dn̄o. ſiłis erit dn̄o in filijſ
h dei. Deus q̇ gloꝛificat̄ in ꝯſilio ſctōꝝ. magn⁹ ⁊ terribilis ſuꝑ oēs q̇ in circuitu ei⁹ ſunt
i Dn̄e deus virtutū q̇s ſiłis tibi. potens es dn̄e. et veritas
k tua i circuitu tuo. Tu dominaris poteſtati maris. motū aūt fluctuuꝫ eius tu mitigas
l Tu humiliaſti ſicut vulneratum ſuꝑbum. in bꝛachio virtut̄ tue diſperſiſti inimicos
m tuos. Tui ſunt celi ⁊ tua eſt terra oꝛbem ÷ terre :· ⁊ plenitudinē eius tu fundaſti. aq̇lonē ⁊ mare tu creaſti. Tha-
n boꝛ ⁊ hermon ÷ in :· nomine tuo exultabūt. tuuꝫ bꝛachiū
o cum potentia. Firmetur ma

k Iɔ Tu dn̄aris ꝑtāti maris. i. h⁹ ſcłi ꝑtātib⁹. Motū aūt ⁊c̄. qn̄ feroces mot⁹ ꝑſecutōnū i martires ⁊ ſctōs ꝓ vtilitate ſanctoꝝ ꝯuertis. ac mitigas tētatiōes q̄s cōmouēt ſeruis tuis ꝑſecutoꝛes. ¶ Dicit v̄o mitigas vt tolerare poſſint. nō dicit tollis. qm̄ ſi eū motuꝫ ꝑſecutōnū fundit⁹ tolleret coꝛonā martires nō haberēt l h Tu hūiliaſti ſicut vulneratū ſuꝑbū. i. diabolum clauis tue crucis ſauciatū ⁊ hūiliatuꝫ ſuis ſpolijs abſtractis.
¶ Inimicos. infideles iudeos dicit q̇ per innūeras gētes diſꝑſit ꝑ bꝛachiū. i. ꝑ virtutē dn̄i xp̄i. m ¶ Senſus iſti⁹ verſiculi talis eſt cur voluerūt ſtulti in te ſeuire in hoc mūdo. c⁹ tu fundatoꝛ es xp̄e. Oꝛbis terrarū ꝑtinet ad toti⁹ mundi ſpaciū. ꝓlenitudo ei⁹ ad oēs creaturas q̇ in eo ſūt. Per aq̇lonē diabolū itellige. q̇ dixit ponā ſedē meā ad aq̇lonē. Iɔ vel antixp̄m. de q̇ ait dn̄s ad hieremiā. Ab aq̇lone pandet̄ oē malū. ¶ Mare. ſeculi hui⁹ elatas ⁊ iniq̄s hoīm ꝑtātes Creatura eni n̄ dꝫ ſuꝑbire creatoꝛi qꝛ ab eo creata ē. n ¶ A Thaboꝛ in ꝯ̄ꝑtatū ḋꝛ veniēs lumē. qḋ ſpāliꝰ ꝑtiet ad aduētū dei. Hermō v̄o anathema ei⁹. i. diaboli. qḋ veniēte dn̄o ſuſcepit a xp̄ianis. dignū ei fuit vt p̄nte lumīe. tenebꝛoſus diabol⁹ anathema eſſet vn̄ exultabūt i noīe dei ſcti. Bꝛachiū cū potētia xp̄c ē. q̇ facit q̄ vult in celo ⁊ i t̄ra Illūinati igr̄ a te ⁊ diabolū abomiantes exultabūt i noīe tuo tibi gl̄iam dantes.
o Iɔ Firmet̄ man⁹. i. oꝑa q̄ facis i h̄

mūdo ¶ Exaltet̄ dextera .i. clarificet̄ nūerus p̄deſtinatoꝝ q̄ eſt ad dexterā col locādus. Sedes q̄dē dei ſempiterna ē ꝛ ſp̄ ꝑparata. ſed tūc nobis apparebit ꝑpa rata. qñ ip̄m cernimꝰ iudicare iuſticiam.

ret pr̄ ꝓhibuit teſtimoniū potenti .i. filio dicēs. clarificaui ꝛ iteꝝ clarificabo. Ele/ ctū dicit ib̄m xp̄m. de plebe. de gēte iude oꝛū vel potēs coꝛpꝰ ecclie dr̄. ſuper queꝫ xp̄m poſuit regere ¶ Al' vt alia trāſlatio hꝫ in vel ſuꝑ potentē:

¶ Vel ſcti. ſedes dei ſt̄ ꝛ niſi q̄s pꝛimꝰ in ſe iuſticiā ꝛ iudiciū fece rit ñ pōt dei fieri ſedeſ
p ¶ Mia eſt. qua ꝑ/ cit ꝯuerſis veritas ꝯ ꝓ miſſa reſtituit. Beatꝰ ppl's eſt q̄ intelligit vl' ſcit iubilationē .i. q̄ im mēſam leticiā ſuā. nō in ꝓpꝛijs viribus. ſed ī dei cognoſcit̄ poſuiſſe virtute Iubilatio ē co ꝑioſa mētis exultatio q̄ verbis explicari nō pōt.
q ¶ Nūc pōit ꝑmiū eoꝝ q̄ ſciūt iubi lationē. Ambulat ī lu mine vultus eiꝰ ppl's xp̄ianꝰ. cū in ꝯtēplatō ne ſctē trinitctis iugit̄ ꝑſeuerat. cū xp̄o dicit ī noīe tuo. vetat in pꝛo pꝛia p̄ſumptōe gaude re. Tota die. totiꝰ vi/ te tp̄s oſtēdit. Exulta bunt̄ in iuſticia dei qñ in illa reſurrectōne ad dexterā fuerīt colloca ti.
r ¶ Sicut em̄ eis bn̄placita fuerunt tua p̄cepta. ita tibi bn̄ placitū ē in eis. vt ī te exaltet̄ coꝛnu .i. virtꝰ eoꝝ.
s ¶ Nr̄a eni aſſūptio. dn̄i ē incarna tio que a ſctō iſrael ꝓ bat̄ impleta. in q̄ ſpem hn̄tes de ꝓfūdo pctō/ rū erigimur ſurſuꝫ. dn̄ ipius mia ſubleuāte ī et̄na collocamur gau dia
t ¶ Nunc iterū ꝓpheta ad pr̄em loquit̄. Locutꝰ eſt deꝰ ꝓphetis reliq̄ſq̧ ſanctis in viſione. dum eos fecit aſpice/ re que dicebant. vnde videntes appella ti ſunt. Poſuit adiutoꝛiū, id ē ac ſi dice/

nᵒ tua ꝛ exaltet̄ dextera tua
iuſticia et iudiciū ꝑparatio
p ſedis tue. Miſcðia ꝛ veri/
tas p̄cedēt faciē tuā beatus
ppl's qui ſcit iubilationē.
q Deus in lumine vultus tui
ambulabūt ꝛ in noīe tuo ex
ultabunt tota die: ꝛ in iuſti
r cia tua exaltabunt̄. Quia
glīa virtutꝭ eoꝝ tu es: ꝛ ī be
neplacito tuo exultabit̄ coꝛ
s nu nr̄m Quia dn̄i eſt aſſum
ptio * nr̄a : ꝛ ſancti iſrael
t regis noſtri. Tunc locutus
es in viſione ſanctis tuis: ꝛ
dixiſti poſui adiutoꝛium in
potente: ÷ ꝛ: exaltaui ele/
v ctum de plebe mea. Inueni
dauid ſeruū meū: oleo ſctō
x meo vnxi eū Manꝰ em̄ mea
auxiliabit̄ ei ꝛ bꝛachiū meū
y ꝯfirmabit eū. Nihil ꝓficiet
inimicus in eo: ꝛ filiꝰ iniqui
tatis nō apponet nocere eū
z Et concidā a facie eiꝰ inimi
cos eiꝰ ꝛ odiētes eū in fugā
a conuertā. Et veritas mea ꝛ
miſcðia mea cū ipo: ꝛ ī noīe
meo exaltabit̄ coꝛnu eius.

¶ .i. diabolū vt cō tra vel ſuꝑ diabolū po ſitꝰ oppꝛimeret ſuꝑbiā eiꝰ
v ¶ Cuꝫ dicit. inueni dd̄. ieſum xp̄m euidēter inſinuat quē ſuꝑius potentē appel lauit ꝛ de quo alibi dr̄ vnxit te deꝰ oleo leti/ cie
x ¶ Manꝰ bꝛa chiūq̧ hic ꝓ foꝛtitudi ne dei poſita ē. que fir mauit hūanitatē xp̄i ī paſſione.
y ¶ Nihil ꝓficiet ini micus .i. diabolus qui eſt ꝑpetuꝰ inimicꝰ hu manitatis. Filius ini q̄tatis fuit iudas tra/ ditoꝛ. qui filiꝰ diaboli merito nūcupat̄ qui ē autoꝛ oīs iniq̄tatis. q̄ intentōni xp̄i in nullo nocuerūt.
z ¶ Fa cies enī xp̄i cū pecca/ toꝛes dignata fuerit ī tueri a ſuis pꝛauitati/ bus cōciduntur. Cōuer tunt̄ quoq̧ in fugam. quando impia vita de relicta ad xp̄i ceperint feſtinare remedia. pctī enī mēoꝛes ſua facta refugiunt. ꝛ ad dn̄i be neficia cōuertunt̄.
a ¶ Veritas patris eſt filiuſ ꝑtinet hoc ad iudiciuꝫ. miſericoꝛdia xp̄o ad pietatē. qꝛ pec/ cata dimittit. Coꝛnu ſi gnificat inuictiſſimaꝫ

poteſtatē. de qua dicit. data eſt mihi om nis poteſtas ¶ Al' veritas xp̄s q̄ q̄ a pr̄e audiuit locutus eſt. mīa qꝛ ſanat in/ firmos mēte ꝛ coꝛpe. Coꝛnu foꝛtitudo ec cleſie eius ſanguine redempte dicit̄.

b Et ponã in mari manũ ei⁹
⁊ in fluminib⁹ dexterã eius
c Ipſe inuocabit me pr̃ meus
es tu: de⁹ meus ⁊ ſuſceptoꝛ
d ſalutis mee. Et ego pꝛimo
genitũ ponã illuz: excelſum
e ÷p̃:· regib⁹ terre. Ineternũ
ſeruabo illi miam meã: ⁊ te
ſtamẽtum meum fidele ipſi
f Et ponã in ſeclm ÷ſeculi:·
ſemẽ ei⁹ ⁊ thꝛonum ei⁹ ſicut
g dies celi. Si✶ autẽ:· dereli
querint filij ei⁹ legẽ meã ⁊ in
iudicijs meis nõ ambulaue
h rint. Si iuſticias meas ꝓfa
nauerint ⁊ mãdata mea nõ
i cuſtodierit. Uiſitabo in vir
ga iniquitates eoꝝ: ⁊ in ver
k berib⁹ pctã eoꝝ. Miſcdiã ãt
meã nõ diſpergã ab eo neqꝫ
l nocebo in veritate mea. Ne
qꝫ ꝓfanabo teſtamẽtum me
um. ⁊ q̃ ꝓcedunt de labijs
m meis nõ faciã irrita. Semel
iuraui in ſctõ meo ſi Dauid
mẽtiar: ſemẽ ei⁹ ineternum
n manebit. Et thꝛon⁹ ei⁹ ſicut
ſol in conſpectu meo: ÷⁊:·
ſicut luna pfecta ineternum
⁊ teſtis in celo fidelis.

Dyapſalma.

b ⊕ Mare ſignificat vniuerſas gẽtes in qbus ſaluatoꝛ nr̃ gloriã dñatõis accepit. ℞ Et in fluminibus .i. ſup pricipatus ⁊ ptãtes ipſius mũdi ptãtẽ eius. Uel mare mũdũ ſignificat. man⁹ opatõz ⊕ Uel flumĩa aq̃s baptiſmi cñdũt. c ℞ Sepius eñ ĩuocaſſe pr̃em in euãgelio legim⁹. vt eſt. clarifica me pr̃ apd̃ temetipm. ⁊ ibi. pater in man⁹ tuas cõmẽdo ſpiritũ meũ d ⊕ Eſt ergo pꝛimogenitus vt in euangelio. ego ſum alpha ⁊ o. Et dicit ponã .i. conſtituã. ℞ Excelſum p̃ regib⁹ terre hoc ẽ regna mũdi ei cũcta ſubijcio. Uel pꝛimogenit⁹ ex moꝛtuis dicit̃. pꝛimogenitus q̃ qꝫ pr̃is eterni ⁊ mr̃is ꝟginis. e ⊕ Et hoc dicit̃ a foꝛma ſerui. qꝛ miam pr̃is eterno honoꝛe ſuſcepit. cui data eſt ptãs in celo ⁊ in terra. Teſtamentũ fidele eſt. qꝛ quecũqꝫ ꝓphete de ipſo p̃dixerũt omĩa cõpleta ſunt.

f ⊕ Seculũ ſeculi. ſignificat eternitatẽ ſemẽ dauid ẽ xp̃s. thronus ei⁹ ptãs eſt futuri iudicij. in q̃ fulgebunt iuſti celeſti claritate.

g ⊕ Hos duos verſus dicit de pplo xp̃iano filij enĩ dicũt̃ xp̃iani qm̃ eccia mr̃e ex aq̃ ⁊ ſpũſctõ regenerant̃.

h ⊕ Si iuſticias xp̃i .i. mãdata ei⁹ nõ cuſtodierint ſup̃ noĩati filij ĩ ſbſeq̃ntib⁹ eis digna ꝓmittit̃ euẽire vĩdicta

i ⊕ Uiſitat in virga quãdo diſtricte iudicat. vt apl̃s. q̃d vultis in virga veniaz ad vos. viſitat q̃z in verberibus, quãdo in nobis leuius vindicat̃ qd̃ delinquimus. Uel virga percutit. flagella ꝟo verberãt. k ⊕ Superioꝛa de mẽbꝛis dixit. nunc ꝟo de capite loquit̃. Dicit enĩ pater miſcdiaz ſuã non ſe a xp̃o diſpgere ꝫ tota plenitudine condonare Neqꝫ nocebo naz ⁊ ſi inimici pmiſſi ſunt nocere. in veritate tñ pr̃is nõ eſt fili⁹ leſus cui⁹ totũ mũdũ redemit ſanguĩe. ⁊ quia oĩa veritatis oꝛdĩe cõſtat ĩpleta in xp̃o. q̃ pr̃ p ꝓphetas dixit. vñ et addit. Nõ ꝓfanabo ⁊c̃

l ⊕ Nõ ꝓfanauit pr̃ teſtm̃ ſuũ .i. ſcripturaz ſanctã mentiẽdo. ꝫ rerũ fide honoꝛabile fecit. dũ que ꝓgreſſa ſũt de labijs ei⁹ .i. p ſctõs ꝓphas. nll'a falſitate d̃ſtructa ſĩt m ⊕ Hoĩm cõſuetudo ẽ frequent̃ iurare vt eis aliq̃d poſſit credi. de⁹ aũt ſemel iurat. qui nulla varietate tpis immutat̃. Iuramentũ autẽ eius dixĩmus vẽtura ꝓmittere. Si dauid mentiar. id eſt nõ mẽtiar. ſi enĩ eſt negatiue poſitũ qd̃ etiã vſus cõis habz a tuo ſemẽ xp̃i ſunt oẽs ſancti ⁊ vere xp̃iani. q̃ in ſancta cõuerſatõne vſqꝫ in finẽ pmanebũt h⁹ vite ⁊ poſt ineternũ

n ⊕ Thronus dei aĩa fidelis eſt in qua reuera xp̃s inſidet. atꝫ lucet ſic̃ ſol. ⁊ ſicut lũa .i. ꝯpago coꝛpiſ nr̃i p⁹ reſurrectõz clarificata ℞ Et teſtis fidelis ẽ xp̃s q̃ teſtĩm phibuit d̃ veritate. q̃ eſt ipẽ ⁊ de ope pr̃is in mũdo. Dicit ꝟo eũ in celo eſſe. qꝛ ibi poſt aſcenſionem ſuã eſt ⊕ Uel in celo .i. celeſti homine ⁊ ſancto, in illo ipſa caro gloꝛifica-

ta. teſtis eſt fidelis hꝰ ꝓmiſſiōis īplete. ñ in dãnato hoīe. o Hec depulſio ⁊ de pectō de regno ſalomōis facta ē ī poſteris eiꝰ. qꝛ aũt ait diſtuliſti. nō de ſalomōe nec dauid dictũ eē manifeſtũ eſt ſꝫ d̄ xp̄o

tis xp̄m ſpernere maluerīt. eos eī ab emūdatōe. i. fide q̄ emũdat corda deſtruit. q̄s etiā dãnare decreuit Sedēs etiā hic ꝓ regno poſita eſt q̄ merito dr̄ ī terra colliſa. qñ diuiſus ppl's ī toto orbe ē diſpſus. vl

A Quē a pplo iudeorũ pr̄ diſtulit nō abſtulit qꝛ reliquie ſalue fient in fine.
p ¶ Auertiſti teſtamentũ. i. ī aliā ptē trãſtuliſti vt qd̄ iudeis fuerat ꝓmiſſũ. ad gentium vtilitatē pueniret nō eī eis remanſit tēplũ ſacerdotiũ. oblatio vel regnũ. ſꝫ xp̄iani oīa pleniſſime ſt̄ cō ſecuti: teſtamentũ. h̄ ē ꝓmiſſio natiuitatꝭ dei Prophanũ. dictũ eſt irreligioſũ. qꝛ veniente xp̄o imolatio pecudũ ⁊ obſeruatō ſabbatoꝝ ſubmota ſũt ī terra. hoc ē in toto orbe vbi eſt eccl'ia xp̄i.
q I Deſtruxit ſepes. i. verba legis.
¶ Firmamētũ iudeorũ. defenſio eſt dei ⁊ xp̄i. quã ī formidinẽ poſuiſti vt culpis facientibꝰ. ip̄m dñm formidarēt cuiꝰ ſolebāt munitioni vallari.
r A ¶ Diripuerũt ciuitatē irl'm oēs trãſeuntes viã. hoc ē gentes. ¶ Merito q̄ꝫ ppl's iudaicꝰ factꝰ eſt obprobriũ vicinis. q̄m xp̄o credere noluit.

o Tu vo repuliſti ⁊ deſpexiſti: p diſtuliſti xp̄m tuũ. Auertiſti teſtamentũ ſerui tui ꝓphanaſti in terra ſanctuariũ eiꝰ. q Deſtruxiſti oēs ſepes eius. poſuiſti firmamentũ eiꝰ formidinē. r Diripuerũt euꝫ oēs trãſeũtes viã. factꝰ ē obprobriũ vicinis ſuis. s Exaltaſti dexterã deꝑmentiũ euꝫ: letificauiſti omēs inimicos eiꝰ. t Auertiſti adiutorium gladij eiꝰ: ⁊ non es auxiliatus ei in v bello. Deſtruxiſti eũ ab emũdatiōe: ⁊ ſedē eiꝰ in t̄ra colliſiſti. x Minoraſti dies tp̄is eiꝰ ꝯfudiſti euꝫ ꝯfuſiōe. Dyapſalma. Vſq̄ꝫ q̄ dñe auertis in finem: exardeſcet ſicut y ignis ira tua. Memorare q̄ mea ſubſtãtia. nũquid enim vane ꝯſtituiſti ÷ oēs :· filios a hoim. Quis ē hō qui viuet ⁊ nō videbit mortem: eruet aīam ſuam de manu inferi. b Dyapſal. Vbi ſũt mīe tue antiq̄ dñe: ſicͣ iuraſti dauid

teriꝰ regere ⁊ regnum nō habiturꝰ. x ¶ Minorati ſt̄ dies regni iudaici. qꝛ pollicitationē abrae ꝓmiſſã de regni eternitate habere nō meruit. cōfuſi ſt̄ etiã. ſ. ſorde īcredulitatis ſue. dũ gentes ad ſuũ dñm cõuerti vidēt quē ip̄i occiderũt
y C Petit nũc ꝓpheta dñm. vt iudaico pplo miſeratꝰ īdulgeat. In finē ſeculi terminũ ſignificat qñ iudei conuertēt. Exardeſcimꝰ ira. cũ vindicare diſponimꝰ iraſcimur vo mediocriter. qñ aliquem ſmonē corripimꝰ. adiecit itaq̄ꝫ ſicut ignis. q̄ obiecta cōſumit.
z ¶ Rogat ꝓpheta vt iſtã carnē. peccatis obnoxiã aduentꝰ ſui gloria liberare dignetur. qꝛ nō ē ad hoc creata. vt eã ꝑmitteret q̄ſi vanũ aliq̄d interire.
a C Quis ē hō. īterrogatiue legēdũ ē vbi ſubaudiēdũ nullꝰ omnes eī hoīes ſiue iuſti ſiue pctōres mortē videbũt. q̄ prio hoī inflicta eſt lege pctī eruet aīam. hic ſilr ſubaudiendũ nullꝰ. De manu. i. de ptãte inferi. que a nullo de iſta ptãte pōt eripi. niſi ꝑ illum. q̄ moriendo ꝓſtrauit mortem.

s ¶ Exaltauit dexterã deprimētiũ. qñ iudei hoſtibꝰ ſuis traditi vaſtiſſimas cedes ptulerũt. tũc eī letus efficit̄ inimicꝰ qñ corã eo humiliat̄ aduerſarius.
t C Auertit adiutoriũ gladij eiꝰ cũ ille ppl's armatꝰ ſicut inermis factꝰ ē. vt cũ ꝑus pauci plēs vincerent. plēs pꝰ paucꝭ reſiſtere nō valerēt. v A ¶ Deſtruxiſti eũ. i. remouiſti eos q̄ obſtinatiōe men

b C Vbi ſũt miſcdie. nō ſub dolore dicit̄. ſed quaſi tardãs dñs poſtulat̄ vt cito ꝑſter. qd̄ cum nouerat eē facturũ. Antiquas dicit. quas abrae feciſſe ſciebat. antiquas enim non diceret. niſi ante dauitica tempora factas eſſe cognoſceret.

75

c ℭ Obprobriū ꝯtigit ſuis dei. qñ gē-
tes amore idoloꝝ pſequebant̄ xp̄ianos.
ħ erat in ſinu xp̄ianoꝝ. i. in ſecreto men-
tis affectu. qꝛ palā timebāt loq̄ vñ ꝓba-
bant̄ extingui. d ℌ
Exprobrauerūt. iudei
vicꝫ ꝛ pharisei. ℭ
Ipſa eſt cōmutatō xp̄i
q̄ obſtinatos deſeruit
ꝛ fideles ad dona ſue
pietatis aſciuit.
e ℭ Bñdict⁹ dñs cō
tra maledictōes gen-
tiliū poſitū ē. qm̄ q̄ di
cunt illi caduca ſunt.
Laus aūt dñi pmanet
ineternū. Sequit̄ fiat
fiat. vt de tantis ꝓmiſ
ſionib⁹ nemo dubita
ret vbi cōfirmatio ite
rata ſuccederet.

Oratio.

Rue dñe aīas no
ſtras de manu in
feri q̄ ꝓ nobiſ inferna
fortiter ꝯfregiſti vt tu
as mīas decantantes
ꝛ a cōfuſiōe eriminuꝫ
ꝛ a morte ppetua libe
remur. Qui.
a ℭ Moyſes ille ve
nerabilis in typo ſan
cte eccl'ie. quā pfigu-
ratōe geſtabat dño fu
ſa orōe grās agit. q̄ fa
ct⁹ eſt illi refugiū. cuꝫ
ab vniuerſiſ periculis
noſcit̄ eē liberat⁹. ve
rū vt hoc nō tm̄ d̄ vno
hoīe. ſ; d̄ vniuerſali ec
cleſia aduerteres. no-
bis poſuit nō mihi. A
generatiōe dicit illud
tp̄s ex quo ceptū ē ge
nus hūanū. pgenie vſ
qꝫ in finē ſecl'i ſignifi-
cat. ac ſi diceret ſemp.
b ℭ Mōtes. ħ po-
nam⁹ ptātes celoꝝ exi
mias. ac ſi dicat. tu es anteq̄ꝫ celeſtia ter
ren aqꝫ formares. A ſcl'o ꝛ vſqꝫ ī ſcl'm eter
nitatē debem⁹ aduertē. Tu es cōpetent̄

c in ꝟitate tua. Memor eſto
dñe obprobriĳ ſeruoꝝ tuorū.
qd̄ ꝯtinui in ſinu meo mul-
d taruꝫ gentiū. Qd̄ exprobra
uerūt inimici tui dñe. qd̄ ex
probrauerunt cōmutationē
e chriſti tui. Benedictus dñs
ineternum. fiat fiat.

Oratio moyſi hoīs dei.

ℭ Orō fideliū ppl'oꝝ ꝓ ec-
cleſia ad deū. Pſ. lxxxix.

a Domine refugiū ✱ tu
factꝰ es nobis. a gene-
b ratione ꝛ generatione. Pri-
uſq̄ꝫ mōtes fierēt aut forma-
rent̄ terra ꝛ orbis. a ſeculo et
c vſqꝫ in ſeculuꝫ tu es de⁹. Ne
auertas hoīem in humilita-
tē: ꝛ dixiſti. cōuertimini filĳ
d hoim. Quoniā mille āni añ
oculos tuos. tanq̄ꝫ dies he-
e ſterna q̄ p̄terĳt. Et cuſtodia
in nocte. q̄ pro nihilo habēt̄
f eoꝝ anni erunt. Mane ſicut
herba trāſeat. mane floreat
ꝛ trāſeat veſpere decidat in-
g duret ꝛ areſcat. Quia defe-
cimus in ira tua. et in furore
h tuo turbati ſumus. Poſui-
ſti iniquitates noſtras in cō
ſpectu tuo. ſeculuꝫ noſtrum
in illuminatione vultus tui.

deo dr. qꝛ nō hꝫ p̄teritū nec futurū. ſic eſt
moyſi dixit. ego ſū q̄ ſū. c ℭ Ne auer
tas hoīem ī hūilitatē. i. ne ī mōi iſti⁹ cō-
cupiſa ambitiōem q̄ꝫ ꝓĳcias. merito ſ; pe
tit ne deferant̄ hoīes
in lubricl' lapſib⁹ qb⁹
dcm̄ ē cōuertimini.
d ℭ Mille ei annꝰ
nō ſolū pauci ſūt ante
oculos dei. ſ; oīno tā-
q̄ꝫ heſterna dies habē
tur p̄teriti. Finitū q̄ꝫ
ꝓ infinito poſuit. id ē
mille ꝓ oīb⁹. e ℭ
Pulcre aūt humanā
vitā nocturnis cōpa-
uit excubĳs. vbi totū
ſub obſcuritate ꝛ tre-
pidatōe gerit̄ qñ mēs
hoīm vicĳs carnalib⁹
circūdata pulſat̄. Cu
ſtodia vero nocturna
trib⁹ horis expletur.
Quatuor ei cuſtodie
noctē cōplent.
f ℑ ℭ Mane in-
fantia ꝛ pueritia ſiue
adoleſcētia nūcupat̄.
veſperū ꝟo ſenectutē
hoīs appellat. ℑ
Mane nr̄m non ſtat ſ;
trāſit. i. iuuent⁹ nr̄a ꝛ
perit a ſenectute. nec
ip̄m veſperū manet. ſ;
decidit. g ℭ Defe
cim⁹ eīm dictū ē. i. hu-
mana ſum⁹ infirmita-
te fatigati. Cōturbati
ſum⁹. cogitata mortiſ
formidine quā oēs
timem⁹. ℌ Nōgen-
tis ꝛ ampli⁹ annis vi
uebam⁹. ꝛ ecce in bre
uē vitā nr̄a vita cōtra
cta eſt. qꝛ defecim⁹ in
ira tua. h ℑ Po
ſuiſti ꝛc. hoc eſt te la-
tet nihil de peccatis
nr̄is. Seculū nr̄m ī il
lūīnatōe ℭ Quia ſtat ꝛ vt delinq̄m⁹ vin
dictā expectam⁹. ℌ Quicq̄d ēt ī ſecre
to nos facere putam⁹ illūīnatōe tua ꝛ in

oculis tuis pȝ. hȝ eī hebrea veritas. vita
nr̄a ī illuminatōe vult⁹ tui. i ℭ Breui
tatē hūane vite. dicit ꝓpter irā dn̄i pue/
nisse. nā ꝙ dicit oēs dies nr̄i defecerunt
ad annos ptinet īnumerabiles. ꝙ aūt se
quit. ꝛ in ira tua defe
cim⁹. ad tribulatiōes
erūnasq̧ respicit q̄s ī
ipa vita puissima susti
nem⁹. k ℭ Aranea
est aīal debile ac tenu
issimū qd trāseūtibus
muscis ad escā sibi p̄/
parādā quedā rhetia
dolosa ptexit. sic anni
eoꝝ q̄ sceleratis opib⁹
dediti sunt inanib⁹ ꝛ
subdolis machinatōi
bus occupāt Aranea
dctā ꝙ sit arida. nimis
q̧ subtilis Meditabā
tur Ꝺo nō opabant di
xit. qm̄ sub nullo fru/
ctu opeꝝ ꝫ inani me/
ditatiōe vixerūt.
l Ⲙ Licȝ hoc ꝫm hi/
storiā de breuitate hu
mane vite nō icōgrue
accipi debeat. tn̄ vt̄q̧
numer⁹ a spiritali sa/
cramēto nō vacat.
Ⲙ ℭ Septuagesi/
mus deniq̧ numer⁹ le
gē. octuagesim⁹ euan
geliū significat. ℭ
Quisqs eī hic legi p̄
cepta ꝛ euāgelice isti/
tutiōis excedit. labori
in p̄nti. ꝛ dolori in fu
futuro implicat.
m ℭ Supuenit aūt
māsuetudo. i. ihs xp̄c
nosq; corripit ꝛ emen
dat. si testamētū eius
īplere nō satagim⁹. n ℭ Nā sic p̄mia
dei plenissime nequnt ītelligi. ita nec mē
su a vīdicte p̄ualet apphēdi. Vn̄ Ꝺo ad
dit p̄ timore. sic̄ ꝛ ali⁹ ꝓpheta ait. cōside
raui opa tua ꝛ expaui o ℭ Dexterā eī
dicit dn̄m saluatorē. petēs vt ipe ill' no/
tus fiat. p quē oīa ꝓfutura discim⁹ ꝛ eru
ditos ꝛc. i. intellectū h̄ntes ī dn̄m xp̄m.

i Qm̄ oēs dies nr̄i defecerūt
÷et:· in ira tua defecimus.
k Anni nostri sicut aranea me
ditabunt: dies annoꝝ nr̄oꝝ
l in ipis septuaginta anni. Si
aūt in potentatib⁹ octogita
anni: ꝛ amplius eoꝝ labor ꝛ
m dolor. Quoniā superuenit
māsuetudo. et corripiemur.
n Quis nouit ptātē ire tue. et
pre timore tuo irā tuā dinu/
o merare. Dexterā tuā sic no=
tā fac. ꝛ eruditos corde in sa
p piētia. Cōuertere dn̄e vsq̧q̊
ꝛ depcabilis esto sup seruos
q tuos. Repleti sumus mane
miscd'ia tua. ꝛ exultauimus
et delectati sumus in oībus
r diebus nr̄is. Letati sumus
p dieb⁹ q̄bus nos humilia=
sti. annis q̄bus vidimus ma
s la. Respice in seruos tuos ꝛ
in opa tua. ꝛ dirige filios eo
t rum. Et sit splendor dn̄i dei
nr̄i sup nos. ꝛ opa manuum
nostraꝝ dirige sup nos: * et
op⁹ manuū nr̄arū dirige:·.

Erudit⁹ dr̄ q̄i ex oī rure elicit⁹. ipe eī est
dei virt⁹ ꝛ sapīa p̄ris. quē h̄ postulat. nō
corporeis oculis ꝫ eruditos corde ꝯgsce
re. p ℭ Postulat ꝓpha dn̄m. vt iusti/
ciā suā aliq̄ lenitate retempet. q̄tin⁹ exo/
rari possit a pctōrib⁹.
q̄b⁹ iuste noscebat ira
tus Ⲙ Usq̧q̊ tu quē
ꝓphete dixert venturꝫ
tardaueris dn̄e.
q ℭ Repletū se di
cit a mīa mane. i. luci/
da cōtēplatōe dei. qm̄
vir scūs dn̄i p̄uidebat
aduētū. necesse fuit vt
cor ei⁹ exultaret ī lau
de. ꝛ delectaret oīb⁹
dieb⁹ vite sue. r ℭ
Narrat ꝓpheta se esse
letū in ill' tribulatiōi/
bus. p q̄s humiliādū
pplm̄ salutarit senti e
bat. Sciebat eī fideli
bus viris noxiā eē su
pbiā. ꝛ iō letat in tri/
bulatiōib⁹ p q̄s hūilī
tas custodit. s ℭ
Cōsidera hic q̄b⁹ ver/
bis. pietatē boni iudi
cis inuitauit. vt p̄mo
diceret. respice ī suos
tuos. deinde in opera
tua. q̄ten⁹ ꝛ si fact' su
is veniā nō mererent
accipe eā p opa creato
ris īpetraret. Qd ar/
gumentū apud rheto
res dr̄ a laude iudicis
t ℭ Splēdor dn̄i su
per nos est qn̄ crucis
ei⁹ impssiōe decora/
mur. Opa nr̄a dirigit
sup nos qn̄ donat no
bis veniā pctōꝝ. vt cū
fuerim⁹ pversi effi ciamur ei⁹ correctōe re
ctissimi. A vl' opa manuū nr̄arū diri/
gunt sup nos. qn̄ ea nō p terrenarū rerū
mercede facimus. Et opus manuum no
strarū. id est charitatem dirige sup nos
vt omnia opera nostra sint vnum opus
charitatis. qr ipsa est finis p̄cepti ꝛ om/
nium operum nostroꝝ. Oratio.

Vciſui ſideris ſator oīpotēs de⁹. q̄ nouā mundo lucē. fugata nocte reſtitues ſatia nos q̄ms rēmittēte miſcōia tua. vt oēs pctōꝝ obſcuritates. te illumināte pellam⁹. Per. ℂ Laus cantici ē diuina laudatio Dauid ei hic ipm pphetā dicit. q̄ primā p tē h⁹ pſalmi ſuaui relatōe dicturus eſt. Et huc hīnū demonib⁹ pia ꝯfidentia ſp opponim⁹. vt a nobis potius inde vincanť. vnō ꝯtra creatorem aliq̄d dolo ſe dicere tentauerūt. a ℂ Qui habitat. habitare eni eſt p manentis nō diſcedētis. q̄ tantā igiť ſpem nō in ꝓprijs virib⁹ ponit ſꝫ ī altiſſimi voluntate cōſtituit. talis vir ꝓtegiť a dño celi. dicit ei q̄ hic habitat. illic cōmorabiť. hoc eſt q̄ in iſto ſeculo ab ipo nō diſcedit ī illo ſemp māſur⁹ e. b ℂ hoc dicet ille. q̄ ſibi ſolum credit vtile. qd̄ digna ſupna pietas ꝓſtari. Cū dicit vo ſuſceptor me⁹ es. totum ſe cōfirmat in ei⁹ bñficia ꝓteciſſe. Refugiū cū dicit nullū ſibi aliud eē ꝓfiteť auxiliū. ſed qñ h⁹ ſeculi tēpeſtatib⁹ quatiť. ad portū diuīe miſericordie ſe cōfugere velle teſtať. c ℂ Sperabo ī eū. cām dicit cur in eū ſperare debeat. q2 ipſe nos ab inimicoꝝ ſiue ſpiritualiū ſiue carnalium pōt liberare verſutijs. q̄ laqueos ponunt. vt venatores q̄bus poſſint ignorātes doloſis inſidijs irretire. Verbū aſperū eſt. omne verbū qd̄ cōtra regulas diuinas dictū eſt. d ℂ Scapule dei. ſunt ōpationes mirabiliū. p quas velut q̄buſdā humeris virt⁹ diuinā mōſtrať. Pen

÷ Laus cantici dauid :·.

ℂ Propheta p̄dicit oēm fidelē dei adiutorio circūdari, laudemq̄ xp̄i denūciat.

a Qui habitat Ps. xc.
in adiutorio altiſſimi. i
b ꝓtectiōe dei ÷ celi :· cōmorabiť. Dicet dño ſuſceptor meus ÷ es tu :· ꝛ refugiū meum deus meus. ſperabo in eum.
c Qm̄ ipſe liberabit me de laqueo venātiū. ꝛ a vbo aſpe
d ro. ✱ In :· ſcapul' ſuis obūbrabit tibi. ꝛ ſub pēnis eius
e ſperabis. Scuto circūdabit te veritas eius nō timebis a
f timore nocturno. A ſagitta volante in die. a negocio pambulante ī tenebris. ab incurſu ꝛ demonio meridiano
g Cadent a latere tuo mille. et decē milia a dextris tuis. ad te autē nō appropinquabit.
h Verumtñ oculis tuis ꝯſiderabis. ꝛ retributionē pctōꝝ
i videbis. Quoniā tu es dñe

ne ſunt monita ꝓphetaꝝ. q̄ ſi recipianť pura mente. fideles aīas ad celos vſq̄ p ducunt. Et ſi q̄ras q̄d iſta obūbratio preſtet. dico vt p diē ſol nō vrat te neq̄ luna p noctē. e In Circūdat nos veritas ſcuto. i. xp̄s ſua ꝓtectōe. ne ardētib⁹ ſagittis diaboli pcutiamur Nō timebim⁹ a timore nocturno. i. diabolū q̄ ſp in' tenebris eſt vt pcutiat. Siue h̄ dicit lꝫ in errore fuer' q̄ nox eſt. tñ nō timebis ſub ſcuto veritatis. q2 ꝓteget te illud. f ℂ Sagitta volās p diē. manifeſta ē ꝑſecutio tyrannoꝝ. Negociū in tenebris prauū ſtudiū eoꝝ intellige. Demoniū meridianū piculū maximū ē. feruore ꝑſecutōis accenſum. vbi ruina plerūq̄ metuiť. qñ infirmitas humana ſupať Ruina aūt certe dicta eſt quaſi repetēs ima. g ℂ Mille a latere eius. dicit caſuros. id eſt ab illa. ſ. ſummitate iudicatōis q̄ iudicabūt ſcti cū xp̄o vt aſſeſſores. illi eni inde cadūt q̄ falſa p̄ſūptiōe illud ſibi ꝓmittūt. Sꝫ qm̄ pauci hoc faciunt iō ſubdit. A dextris decē milia. q2 multi putāt ſe ad dexterā collocādos falſa opinatōe cuꝫ hoc ī ſuis meritus nō habeāt Ad te nō appropinquabit. ſcꝫ q̄libꝫ q̄ ſibi regnū dei fallaciť pollicebať ꝛ ad remediū penitentie nō currebat. ponit vo p infinito numero numerū finitū h ℂ Ocul' tuis dixit diuinū illū cōſpectū q̄ hoīm merita iudicať. Illa ei ꝯſideratio retributō erit meritoꝝ. Videb. i. videri facies. illa ꝙ meritoꝝ ī iudicio dī diſcretio ocl'oꝝ dei ꝯſideratō dr i ℂ Qm̄

tu es dñe ſpeſ mea q꞉ reſurgēte dño ſpē retributiōis reliq̄ mēbra ꝑceperūt. Verū etiā dñs ſaluator ꝑ id qḋ mortuꝰ ē. refugiū ſuū noſcit ī altiſſimo poſuiſſe. vñ merito eccīa ſeqt̄ eiꝰ exēplū eū ſibi refugiū ponēs quē ille habuit
k ¶ Licet xp̄s a iudeis cōuicia ꝑtuliſſet tñ nihil mali corpi ſuo appropinq̄re valuit. h̄ enī flagellū poſitū eſt qḋ delicta caſtigat tale xp̄o nō approꝑiquauit. q꞉ nihil caſtigādū ⁊ flagellandū habuit. vñ ypalage eſt. q꞉ ipſe malo aut flagello non appropinq̄uit que ſententia in lr̄a pſalmi vertit̄. Fagellū q̄ꝫ ꝓ ope flagello digne ponit̄.
l ¶ Nā ꝙ legit̄ angelis eē mādatū vt eā debeāt cuſtodire hūane infirmitatis eſt. vñ ⁊ dr̄ in euāgelio apparuit illi angelꝰ de celo cofortās eū. ⁊ vt ipam hūanitatis naturā ꝑfectiſſimā declararet adiecit. ne forte offēdas.
m ¶ Ne offēdas. i. ne in legē que in lapideis tabulis ſcp̄ta videbat̄ incurreret. q̄ venerat gētes legē ⁊ euāgelicā doctrinā edocere. i. ne ſoluat legeꝫ ſꝫ impleat n ¶ Nam iſta noīa diabolo aptāt̄. Aſpis eſt eñ dum occulte ꝑcutit. baſiliſcus cū palum venena diſſemiāt. Leo dū pſequit̄ inocētes. Draco cū negligētes ipia voracitate deglutit. verū hec oīa. glorioſo aduentu dñi pedibus ipſius proſtrata iacuerūt o ¶ Hūc ergo beatū virū q̄ hītat in adiutorio altiſſimi liberatū dicit. qm̄ ſpeꝫ ſuā in ipiꝰ virtute repoſuit ⁊ iō etiā ꝓtectū ab oībꝰ inſidijs diaboli

ſpes mea. altiſſimū poſuiſti
k refugiū tuū. Nō accedat ad te malū. ⁊ flagellū nō appropinquabit tabernaculo tuo
l Quoniam angelis ÷ ſuis ⁖ mādauit de te. vt cuſtodiāt
m te in oībus vijs tuis. In manibus portabunt te ne forte offendas ad lapidē pedem
n tuū. Sup aſpidē ⁊ baſiliſcū ambulabis ÷ ⁊ ⁖ cōculcabis
o leonem ⁊ draconē. Quoniā in me ſperauit liberabo euꝫ ꝓtegā eum quoniā cognouit nomē meum. Clam auit
p ad me ⁊ exaudiā eum. cum
q ipo ſum in tribulatōne. Eripiā euꝫ ⁊ glorificabo ÷ eū ⁖ lōgitudine dieꝝ replebo eū ⁊ oſtendā illi ſalutare meuꝫ

¶ Pš. cātici in die ſabbati. Vox eccleſie de exultatōne iuſtoꝝ ⁊ ꝑditione impioꝝ.

Pſalmus. xcj.

a Onū eſt confiteri dño et pſallere noi tuo al
b tiſſime Ad annunciādū mane miſcðiam tuā. ⁊ veritatē
c tuā ꝑ noctē. In decacordo

Cognoſcit nomē pr̄is q̄ filiū nō putat eē miorē pr̄e p ¶ Exaudit̄ q̄ clamat ad dñm. dū ei p̄mia ꝓfutura ꝯcedit. Dic cū ipo ſum. i. dū. ſ. mēs in anguſtijs deuota feruētiꝰ tribulat̄ Ereptꝰ vtiq꞉ ex h̄ mūdo glorificādus ē iuſtus. qñ in illa btitudie collocat̄. vbi iā tribulatō locū nō hēbit q ¶ Lōgitudo enī dieꝝ vita ē eterna quaꝫ nullꝰ termiat finis. Oñdaꝫ illi ſalutare h̄ eſt enim qḋ fidelibꝰ in ſūma remūeratōe ꝓmittit̄. q꞉ ſalutare xp̄m dñm ꝯtuent̄ vbi totū deſideriū ſpēq꞉ btōꝝ īplet. Oro
Neſtra nobis dñe ꝑ iuocatiōꝫ noīs tui. aſpidis ⁊ baſiliſci letalia venena calcare vt oñſuꝫ nobis ſalutare tuū aduerſus inſidias inimici. ſpiritalʼ clipei vmbraculo muniamur. Per. ¶ Pš cātici admonet nos vt in vniuerſis actibꝰ noſtris diuinitati gratias referte debeamus. Dies ſabbati. reqes interp̄tat̄ ꝑ quā cōmonemur ab oī praua actōe ceſſare a ¶ Bonū eſt ꝯfiteri. hoc ē. ꝓmuꝫ age pniām ⁊ dele pctā deīde pſalle altiſſimo. b ¶ Mirabiliter vita nr̄a duobꝰ ꝯcluſa ē ſermonibꝰ mane ſignificat gaudium. ⁊ tunc mīas ipiꝰ āñūciare debemꝰ. Nox īdicat triſticiā ⁊ ſilr̄ tūc in tribulatiōibꝰ v̄itatē ipiꝰ p̄cipimur annūciare. q꞉ iuſte ⁊ merito patimur. Sicut eñ in ꝓſperis mīa oſtēdit̄ q̄ dat indignis. ⁊ malis bonꝰ eſt. ita ī aduerſis veritas mōſtrat̄ qua dixit pctōres puniēdos c ¶ Decacordū pſalteriū: decē p̄cepta legis ſunt. Cāticū ⁊ cithara eſt

pſalterio: cū cātico in citha
d ra. Quia delectaſti me dñe
in factura tua. τ in opibus
manuū tuarū exultabo.
e Quā magnificata ſūt opa
tua dñe. nimis ꝓfunde ſunt
f cogitatiōes tue. Uir inſipi
ens nō cognoſcet. τ ſtultus
g nō intelliget hec. Cū exorti
fuerint pctōres ſic̄ venū. et
apparuerint oēs q̄ opanf ini
h quitatē. Ut intereāt in ſecu
lū ÷ ſeculi :⁘: tu aūt altiſſim⁹
i ieťnū dñe. ÷ Qm̄ :⁘ ecce ini
mici tui dñe ⁎ quoniā ecce
inimici tui :⁘ ꝑibunt τ diſper
genf oē q̄ opanf iniquitatē
k Et exaltabif ſicut vnicornis
cornu meū. τ ſenect⁹ mea in
l miſcđia vberi. Et deſpexit
ocul⁹ me⁹ inimicos meos. τ
inſurgētib⁹ in me. malignā
m tibus audiet auris mea. Iu
ſtus vt palma florebit. vt ce
drus libani multiplicabif.
n Plantati in domo dñi. in
atrijs domus dei noſtri flo
o rebūt Adhuc multiplicabū

gaudiū boni opis. i. elemoſinaꝝ iocūda
largitio. Cithara xpo cātat. q̄ opa bōa ꝑfi
cit ſine aſpitate triſticie d ℭ Delecta
tā ſe dicit mr̄ eccia in factura dñi. qm̄ q̄c
q̄d boni accepit. nō ſuis meritis ſed ſuo
dño applicauit. Et ex-
ultare ſe ī dei opib⁹ nō
xpo ī ſua felicitate ſ; in
ipi⁹ volūtate ꝓfitef vt
ait apl's ipi⁹ eni figmē
tū ſumus. e ℭ Ob
ſtupeſcit ꝓpha vehem̄
ti⁹ ipa opa τ dñi mag
nificētiā. Nimis ꝓfū
de ſc̄ facte cogitatōes
ei⁹. vt ſic̄ diabol⁹ ꝑ ſu
pbiā corruit ita huma
nū gen⁹ bñficio hūili
tatis poſſit abſolui q̄ſ
hoc τ ſilia ꝓfundabit
f ℭ Eſt vir iſipiēs
q̄ celeſti ſapia euacua
t⁹ τ hūanis verſutijs
ꝓbaf eē pleniſſimus.
iſte nō cog̃ſcit opa dei
quia caſuale credit qđ
gerif. Sic̄ q̄dā ꝑhi di
xeřt. Stult⁹ āt vtiq3 ē
q̄ nec diuinare cog̃ſcit
nec ipſos ſcl'i act⁹ ītel
ligit. q̄s vulgo brutos
vocam⁹ g ℭ Dicit
eī h florere pctōres ſic̄
ſenuȝ. ſ; in illo iudicio
eos aſſerit celerif inte
rire. τ ibi cū ad iudici
um venerīt hūanis cō
ſpectibuſ apparebunt
corda eorū alijs q̄ hic
apparere nō potuerūt
h ℭ Sequif cā cur
appareāt. nō vtiq3 ad
gloriā ſed vt intereāt.
Pulcre eni expoſita ē
pena dānatoꝝ nō eni
ſic pereūt vt eē iā deſināt ſ; in ſeculū ſecu
li deficiūt. q̄ nūq3 a ſuis afflictōib⁹ exuū
tur. tu āt altiſſim⁹. ſubaudiendū eſt ꝑma
nebis ℟ Et nihil ē bonū niſi qđ eter
nū eſt, q̄dcūq3 bonū finē hȝ nec int̄ bona
numerādū ē. q̄d eni ꝓdeſt ſi an̄ diem rex
fui, hodie in carcē morior, oē qđ ē pteri-
tū τ finē hȝ nihil eſt i ℭ Inimici dei
ſc̄ demonū cultores τ q̄cūq3 p̄ceptis ei⁹
obuiare ſatagūt Illi eī diſꝑgēf qn̄ a gre
ge dñi fuerīt ſegregati k ℭ Uic. n. vni
cornis exaltatōꝫ ſignificat vnitatis Illa
eīn vnitaſ fortitudo ſb
limis ē. vbi ſctōꝝ glia
decorat ecciaȝ. Sene-
ct⁹ cādidū caput hȝ q̄
ſilitudo daf rectē eccie
qm̄ oīa merita ſctōruȝ
tāq3 cani capitis puriſ
ſima luce fulgebūt. c⁹
ſenect⁹ ad vitā duc. τ ꝑ
petuā l ℭ Inimici ſc̄
ſ. eccie opariȷ iniq̄tatſ
q̄s tūc deſpicit de⁹ qn̄
in ſiniſtra pte ſegrega
gatos ſe eē cog̃ſcūt. in
ſurgētes ſc̄ malignan
tes. diuites. q̄ hic pau
ptatē deſpiciunt. Nos
audiēt aures hoīm fi-
deliū. qn̄ dicūt. q̄d no
bis ꝓfuit ſupbia nr̄a.
m ℭ Iuſt⁹ recte ꝯpa
tur palme. hec enī ſup
terras hiſpida ē. ſ; vbi
ad ſupna pceſſerit. dul
ciſſimoꝝ fructuū ſuauī
tate cōplef. Et dicta ē
palma qn̄ pacis alūna
ſic vita iuſtoꝝ duris ē
in h mūdo laboribus
plena. ſ; ī ſupnis ē pul
cerrima Cedrus lignū
bn̄ olens. ad pondera
portāda aptiſſimum τ
fortiſſimū. τ mltū pal-
ma celſi⁹ creſcens (qđ
maxie ī libano celſius
īuenif) iuſtos ſignifi-
cat repletoſ boniſ ope
ribus
n ℭ Plantatio hic
predeſtinatio dei ītelligif. q2 niſi q̄s ī ea
plātat⁹ fuerit. cremtū feliciſſimū n̄ hēbit
Atriū eī initiū dī māſiōis. ibi florebit iu
ſtus. qn̄ ī illo initio reſurrectōis audita
felicitate gaudebit. i. qn̄ dicē audiet veī-
te bn̄dicti τc̄. o ℭ Senecta hoīm arida
ē. eccia xpo tūc magis īcipit eē vberrima

qñ ad finē ſeculi fuerit dño miſerāte ꝑdu cta. Bñ patiētes erūt. qꝛ paſſiones bñtoꝝ celoꝝ regna cōquirūt. Et tūc annūciēt. qm̄ iuſt⁹ eſt dñs. ꝛ qm̄ rect⁹ eſt ꝛc̄.

p ¶ Qm̄ rect⁹ dñs. q̄ ſuis ſuis ꝓmiſſa cōpleuit. ꝛ nō ē ī eo iniq̄tas. vt in hoc mū do ꝓmiſiſſet piclitari martirio quos ibi nō coronaſſet ꝓmio.

Extūc. i. ab incarnatiōe xp̄i. A ſeclo. deitatē (q̄ coeterna regnās cū p̄re. neſcit et ſub tp̄e) oñdit ī xp̄o. d ¶ Flumīa dñi ſūt vicꝫ apl'i. q̄ de ſpū ſctō potati ſk. q̄ me rito voces eleuaſſe dicta ſk. qm̄ auctori ſuas laudes ſalutaris obtulerūt. e ¶ Eleuauerūt flumīa fluct⁹. i. apl'i ſermones irriguos. ip̄oſq̄ in p̄dicatiōib⁹ erexere ſctiſſimis. A vocib⁹ aquaꝝ gentes ſignificat q̄ ad catholicā fidē deū laudando cōueniunt.

tur ī ſenecta vberi. ꝛ bene pa tientes erunt vt annuncient

p Qm̄ rectus dñs deus nr̄. et non eſt iniquitas in eo.

÷ Laus cātici ip̄i dauid in die ante ſabbatuꝫ qñ fundata eſt terra:· ¶ Laus eccleſie de incarnatiōe ꝛ de regno xp̄i. Pſal. xcij.

a Dmin⁹ regnauit decorē indutus ē. indut⁹ eſt dñs fortitudinē ꝛ p̄cinxit ſe.

b Eteni firmauit orbē ÷ tre:·:

c q̄ nō cōmouebit. Parata ſedes tua extūc. a ſeclo tu es.

d Eleuauerūt flumīa dñe. eleuauerunt flumina vocē ſuam.

e ※ Eleuauerūt flumina fluctos ſuos:·: a vocibus aq̄ꝝ

f multaꝝ. Mirabiles elatiōnes maris. mirabilis in altis

g dñs. Teſtionia tua credibilia facta ſunt nimis domuꝫ tuā decet ſctitudo dñe in lōgitudie dieꝝ ÷ Pſal. dauid q̄rta ſabbati:· ¶ Orō fideliū. vt a pſecutoribus q̄ deum ignorant liberentur.

Exultatio et̄na ſā ctoꝝ de⁹. q̄ iuſtos diuerſis bonoꝝ refectos impēdijs florere palmiferis atrijs immarceſſibiliter facis. q̄ſum⁹ vt remiſſis mo lib⁹ delictoꝝ. eoꝝ nobis ſocietatē dignant̄ nuptias. Per.

¶ Canticū ad laudē ꝑtinet diuinitatis. ip̄i dauid. xp̄o aptat̄. In die ante ſabbatū ſexta feria eſt q̄ ſabbatū p̄cedit. Terra. hic hominē ſignificat cui dr̄ terra es ꝛ in terrā ibis quē inter initia reruꝫ ſexto die creator condidit. a ¶ Cōſiderans ꝓpheta q̄ ventura erāt regnaturū eſſe dñm. cū magna exultatiōe cōcelebrat. Decorē induit. i. pulcritudinē ſue maieſtatis oñdit qñ trāſfigurat⁹ eſt ī monte corā diſcipulis. Indut⁹ eſt dñs fortitudinē. qꝛ diabolū oppſſit. ℟ Et p̄cinxit ſe. cum multitudine angelica circundat⁹ remeauit ad p̄rēꝫ

f ¶ Elatiōes maris ſapientes ppl'os in eccleſia catholica ſignificat q̄ꝝ mirabiles elatiōes tūc fiūt qñ mādatis dei firma mēte cōſiſtūt. Mirabilis in altis dñs ℟ Qñ reſidet ad dexterā patris g ¶ Teſtimonia eni̅ ꝓphetaꝝ. nimis credibilia facta ſūt. qꝛ īcarnatiōe dñi reuelata ſk q̄ in ſacris libris tenebant̄ occulta. Dom⁹. eſt vtiq̄ vniuerſal' eccleſia hāc decet ſanctitudo. i. copioſa bñdictio xp̄i aduent⁹ quo aduentu eā ſic ornat. vt nunq̄ deſerat. longitudo dieꝝ eternitatē ſignificat. Nā ſicut q̄dā dixit. lōgitudo ñ eſt. in qua ē aliq̄d extremū. Oratio.

Dmine oīpotēs q̄ pat̄na p̄cinct⁹ ꝟtute celū. mare. t̄rāq̄ locaſti. exaudi ſupplices tuos. ꝛ da credulitatē ī teſtimonīs tuis indue nos fortitudinē ꝛ decorē ſanctificatiōis. Qui. ¶ Pš. ſctām ſignificat opatōꝫ q̄rta ſabbati feria q̄rta ē in quo die luminaria in firmamento celi facta narrāt̄ ſic in eccl'ia ſk fundati electi de q̄ꝝ patīa pſalm⁹ iſte plurimū narrat.

b ¶ Firmauit orbē terre. i. eccl'iam. vt in euāgelio. tu es petr⁹ ꝛ ſup hāc petraꝫ edificabo eccl'iam meā. q̄ nō cōmouebit̄ vllaten⁹. q̄uis pſecutiōe freqnt̄ vexet̄. c ¶ Parata ē ſedes. i. mēs fideliū. ſic eſt. ſup quē requieſcit ſpūs me⁹. niſi ſup humilē ꝛ trementē verba mea ꝛ quietuꝫ

a ℂ Deus eī terribile nomen ē. qm̄ ex greco qđ ſignificat timorē deſcēdit. Ultionū dn̄s eſt ꝙ iudicatur⁹ erit mundū. ⁊ vltiōib⁹ iuſtis affliget obſtinatos. Libere egit. i. nullo impediente totū mundū iudicabit. b ℂ Tūc exaltat⁹ eſt corā diſcipulis. qn̄ eū in maieſtate ſua ad gl'iam cōſtat reſurrexiſſe ꝑpetuam. Judicabit terraꝫ. qn̄ maieſtatis ſue ditione iudicabit ťrenos homines. Supbi aūt illi ſūt ꝙ in ſua malignitate deficiūt. illis ergo retributio redditur. cū audierint. ite ī iguem. c ꝶ Non ſufficit eis pctōres eē ſed etiā ī peccatis gloriant̄ Prima quippe infelicitas eſt peccare ſecūda in fine vite penitētiā ñ agere qđ gloriabundis in malicia euenire ſolet. ℭ Qui in die iudicij ſi h̄ nō emendant gloriari non poſſunt. Dicit ergo quouſq͛ gloriant̄. quaſi diceret. vſq͛ ad finē vite. qꝛ poſtea ceſſabit gl'iatio ī malicia d Qui ſūt ꝙ loquūt̄ iniquitatē niſi illi qui dicunt. q̄d nobis ꝓderit ſi iuſte vixerimus. aut q̄d illis ꝓfuit. qui in hac vita conuerſati ſunt innocenter. ꝙ vt ceteri mortui ſunt e ℭ Per pplm viros dicit fideles. quos dicit humiliatos qm̄ deo contumellas fieri audiebant. neceſſe eſt enim deuotum famulum dolore cruciari qn̄ aliquid irreuerenteſſimū de deo audierit. Hereditatē dicit ppl'os xp̄ianos. quos innumeris cladib⁹ a ſupbis pſecutoribus conſtat eſſe vexatos. f ꝶ Uidua ſm̄ tropologiā eſt anima peccatrix que deū verū amiſit. pupilli vo illi ſunt ꝙ patrem deū nō habēt quos he

Pſalmus. xciij.

a Deus vltionū dn̄s: deus vltionū libere egit.
b Exaltare ꝙ iudicas terram: redde retributionē ſuperbis
c Uſq͛quo pctōres dn̄e vſq͛quo pctōres gloriabuntur.
d Effabunt̄ ⁊ loquent̄ iniqtatē: loquunt̄ oēs ꝙ opant̄ in
e iuſticiā. Pplm tuū dn̄e hūiliauerunt. ⁊ hereditatē tuaꝫ
f vexauer̄t. Uiduā ⁊ aduenā interfecerūt. ⁊ pupillos occi
g derunt. Et dixerūt nō videbit dn̄s. nec intelliget deus
h iacob. Intelligite inſipiētes in pplo. ⁊ ſtulti aliqn̄ ſapite.
i Qui plantauit aurē nō audiet: aut ꝙ finxit oculū nō cō
k ſiderat. Qui corripit gētes nō arguet. ꝙ docet hoīeꝫ ſci
l entiā. Dn̄s ſcit cogitatiōes
m hoīm ꝗniaꝫ vane ſūt. Btūs hō quē tu erudieris domine et de lege tua docueris eum.

retici interficiūt. ſicut ⁊ praui diuites. ceteros humiles affligūt. g ℭ Eſtimāt eñ dementes deū nō vidiſſe mala illorū cū peccāt. qn̄ ſe nō ſentiūt ſub celebritate ꝓcelli. dū ille pi⁹ moderator exclamat nolo mortem pctōris. De⁹ iacob dr̄ de⁹ xp̄iani ppl'i h ℭ Inſipiētes illos appellat. ꝙ in eccl'ia cōſtituti. felicitate h⁹ ſeculi gaudent. ſtultos aūt dicit ſapite. i. vos ꝙ vere religiōis expertes blaſphematis apte dicenteſ deū nec videre nec intelligere hoīm fctā. vos inq͛ ſtulti ⁊ dementes aduertite pietateꝫ dei. i ℭ Iſti vſus increpatiue legēdi ſt̄ oñdūt eī in deo eē virtutes audiendi vidēdiq͛. ac ſi dicat. ꝙ tibi plātauit aurē nō audiet. audiet vere. ⁊ ꝙ finxit oculū ad videndū nō videt. ꝶ Certe tot⁹ ocul⁹ eſt ꝙ oīa videt. tot⁹ manus eſt qꝛ oīa opat̄. ⁊ ꝗcquid membra nr̄a valēt ipe opat̄ k ℂ Qui corripit gētes. i. ꝙ erudit gentes ꝑ legē ſuā ⁊ ꝓphetas nō arguet. arguet vtiq͛. ꝙ docet hominē ſciam. ipe nō hꝫ hꝫ vicꝫ. qꝛ plenitudo ſcientie in deo eſt. l ℭ Cogitatiōes eī taliū hoīm oīno vaniſſime ſt̄. q̄s dn̄s nouit. qꝛ ipi ꝑ ſe noſſe nō pn̄t ꝙ prauis cogitatōib⁹ occupāt̄. vanū eī dicim⁹ ꝗcq̄d a v̄itate diſcedit. ꝗcq̄d vtilē ñ hꝫ fructum m ℭ Cōtra vanos. bn̄ ponit̄ btūs. qꝛ ſicut illi caducꝪ cogitatōib⁹ eludūt̄ iſta iuſti doctrīe celeſtꝪ v̄itate firmāt̄. ñūtq͛ re uera btī. qm̄ mūera celeſtꝪ ſapīe ꝯcepert h Uñ certe felix qꝛ d̄o ingr̄o vtit̄. De lege. i. ſcp̄turꝪ ſctīs. Lectō qꝫ illi⁹ ſcp̄ture ſctē mitigat ťbulatōes. vn̄ ſeq͛t̄. vt miti.

n ℂ Cõſtat eſſe bñficiũ ſancte legis vt in aduerſis iſti⁹ mũdi xp̄ian⁹ diſcat paciẽtiã qua oĩa ei mitigãt̃ aduerſa. Dies mali pñs mũdus eſt in q̃ iuſtus expectat tolerãdo p patiam aduerſa donec oĩbus pctõrib⁹ fouea dãnationis pparet̃ eterna.

o ℂ Plebẽ ſuã. dicit fideliſſimos xp̄ianos q̃ ad dñm tota mẽtis intentiõe feſtinant Hereditas ẽ hũana. q̃ ad ſucceſſorez prioris dñi morte trãſfert̃ ſed licet hereditas xp̄i ſit ſuo ſancto ſanguie acq̃ſita tñ nũq̃ ꝑdit ſuũ auctorẽ. ſꝫ cũ ipo poſſidet̃ ſemp p ℂ Tũc cõuertet̃ iuſticia hoĩm in iudiciũ qñ ſedẽtib⁹ aplĩs ſup. xij. ſedeſ dabunt̃ iuſtis p̄mia eterna. ⁊ iuſti iudicabũt ĩpios. Et qui iuxta illã (iterrogãdo dicit). ſ. iuſticiã. Rñdet oẽs recto corde q ℂ Teſtat̃ eni xp̄s ſibi ſolum deũ eẽ adiutorẽ ꝯ malignos ſpũs. Et interrogatiue legẽduz eſt. q̃s cõſurget. i. nemo ꝓ me aduerſus demões certaturus aſſiſtet. dũ potius hoĩes eos malis imitatõib⁹ ſubſequãt̃ Aut q̃s ſtabit. i. null⁹ ſtabit ĩ acie certaturuſ q̃ſi diuerſis iacul' vulnerãd⁹. vt nõ defendẽdo ſed patiẽdo ſtet.

n Ut mitiges ÷ ei :· a diebus malis. donec fodeatur pec o catori fouea. Quia non repellit dñs plebẽ ſuã. ⁊ hereditatẽ ſuã non derelinquet p Quoadusq̃ iuſticia cõuertetur in iudiciũ. ⁊ qui iuxta illam omnes qui recto ſunt corde. ÷ Dyapſalma :·. q Quis cõſurget mihi aduerſus malignãtes: ÷ aut :· q̃s ſtabit mecuz aduerſus ope r rãtes iniquitatẽ. Niſi quia dñs adiuuit me paulomin⁹ habitauit in inferno anima s mea. Si dicebam mot⁹ eſt pes meus. miſcõia tua dñe t adiuuabat me. Scõm multitudinẽ doloꝝ meoꝝ in corde meo. cõſolationes tue le v tificauerũt aĩam meã. Nunquid adheret tibi ſedes iniquitatis. qui fingis laborẽ x in p̄cepto. Captabũt in animã iuſti. ⁊ ſanguinen innocentem condemnabunt.

r ℂ Dicit eni. niſi q2 dñs. vox xp̄i in ꝑſona mẽbroꝝ. ac ſi dicat. in illã foueã ꝑtinus incidiſſem. in qua pctõres certum eſt poſſe demergi. Paulomin⁹ habitauerat. i. vanis ꝑſuaſiõibus potuiſſet decipi aĩa mea. niſi meruiſſet a dño liberari.

s ℂ Hic bñficiũ celerrime cõfeſſionis oñdit̃. vt cũ ſe hõ lapſum in pctĩs cõfitetur. ſtatim munera diuina dimittẽdi peccata ſubſequunt̃. Si igit̃ dicebã. motus eſt pes meus. id eſt peccaui q̃ſtatim dixi vero corde. miſericordia tua adiuuabat me. tantũ valet accelerata confeſſio vt añ remittat̃ peccatũ q̃ puniat̃.

t ℞ Scõm multitudinẽ. id eſt q̃tum fuit pondus penitẽtie tãtus fuit nũer⁹ cõſolationũ. q2 quãdo egi penitentiaz ⁊ ſuſtinui tribulationẽ in preſenti vita. tunc conſolari gaudebaz in futura. ⁊ quãtomagis egi penitentiã tantomagis cõſolatus es me. Unã fudi lacrimã. vnam merui conſolationẽ. decẽ fudi lacrimas. decem merui ꝯſolatões quot patimur vulnera. tot meremur ⁊ coronas. ⁊ magnitudo tribulationũ magnitudo premiorum eſt. v ℂ Nunquid negatiue legẽdũ eſt. Sedes iniq̃tatis ẽ mũdi huius voluptuoſa poſſeſſio. q̃ dño adherere nõ poteſt. preceptum eni dñi habet beati qui lugẽt ⁊ qui perſecutionẽ patiunt̃ ꝓpter iuſticiã. quoniam iſtorũ eſt regnũ celorũ ⁊ preceptũ dñi in p̄ſenti ſeculo laborẽ ⁊ dolorẽ habet. non requiem nec gaudiuz. q2 arta ⁊ anguſta via eſt que ducit ad vitã. Fingere eñ plaſmare dicimus. ⁊ q̃ mentit̃ aliq̃d ſibi plaſmare videt̃. Hic aũt fingere deo attribuitur ille formauit laborẽ in precepto.

℞ Nemo eni dormiens coronatur.

x ℂ Captabũt eni dixit quaſi captioſe tractabũt. quia verã cauſam criminis in martirib⁹ perſecutores inuenire nõ poſſunt. Et ſanguinẽ innocentẽ. Ad chriſtũ hoc poteſt referri. quia vere innocẽs pro noſtra redemptiõe ſententiã iniuſte condemnationis accepit.

97

y ¶ Hic oñdit nihil valere psecutões hoim ꝯtra xp̄m. vel cõtra martyres. ꝛ eo tpe magis dicit diuinū ſibi ꝓueniſſe refugiū qñ ſupbia hūane pſecutõis ſtudio inflata ē. qꝛ ꝑ hāc. illa btitudo coronal' palme ꝑparaẗ. et de⁹ me⁹ in adiutoriū ſpei mee. qm̄ hic ad quē ſpez habemus. nõ rē tenemus ſꝫ ſpez in futuro relinquim⁹. qꝛ iā nr̄m deſideriū poſſidem⁹ z ¶ Et reddet illis. i. retribuet malū ſm vota neqtie ſue. Et nota q̄ hoc nomē malicia ē capax oīm criminū. ſicut charitas ē capax oīm virtutū. Diſpdet eos. i. a ſno regno alienos efficiet. Oratio.

Rudi nos dñe beniuolētias legis tue. ꝛ eſto nobis in tribulatiõe refugiū. q̄ homīes prudēter inſinuas. ſciam'ne derelinquāt. p. ¶ Laus vocis ſignificat deuotionē. canticū. hilaritatē mētis. qd̄ vtrūq̄ ī ope pſalmodie dꝫ eē ſociatū. Ipſi dauid ſignificat criſtū cui laus iſta cātaẗ a ¶ Uenite eīn illis'dꝛ q̄ longe poſiti ſentiunẗ. q̄ ſe necdū fidei ītegritate populo fideli iūxerūt Eſt aūt exultatio h⁹ ſeculi que occupat aīas infideles, iō addidit deo. de quo vera eſt exultatio. Jubilare eſſe magnū modum leticie. cui ſermo nõ ſufficit ſepe diximus b ¶ Preocupare. ē aliquid ante facere q̄ ille poſſit videre qui credit aduenire. Faciē dicit. cõſpectum xp̄i in iudicio. id eſt vt cõfiteamur facinora nr̄a ante iudicialē eius aduentū. Jubilemus in pſalmis. h ſcꝫ in cordibus noſtris pſallētes. i. grās agentes.

c ¶ Dicēdo eni qm̄ de⁹ magn⁹. oñdit illū eē potētiorē. magn⁹ q̄ppe hic non dꝛ niſi q̄ ſūme ptātis arcē tenere monſtraẗ Deus etiaꝫ hoīes ſctõs appellat. ſup q̄s dñs rex magnus eſt. qm̄ creat oīa ꝛ regit vniuerſa d ¶ Fines ꝑre ad gētes ptinet vniuerſas. q̄ xp̄o fideli deuotõe ſubiecte ſūt. Altitudines mõtiū ptātes ſeculi honoreſq̄ terreni ſūt. q̄ tū dño ſubiecti ſūt. ꝛ iō ipius eē dicunẗ In pugillo eni. i. ptāte concludit oēm latitudinē terre. e ¶ Mare. ſignificat gētes. q̄ in hoc ſeculo varijs vitiorꝫ flatib⁹ cõmouenẗ. Arida ppl's fidelis ē. fontes fidei adhuc ſitiēs q̄s dono ſue mīe fūdare dignat⁹ eſt xp̄s. his oībus iūgendū eſt iubilem⁹ ei f ¶ Hortaẗ nūc xp̄ianuꝫ pplm ꝓ pba ad ſatiſfactionē pnīe. Adorem⁹. i. corpis inflexiõe incuruemus. ꝓcidam⁹ vt ante ipm nos pſternamus totaq̄ mēbrorꝫ effuſione tēdamur Ante deū plorare ē pios fletus effūdere. ꝛ peſſima facta dānare. naꝫ ſi tota cordis puritate depcemur. facile nos q̄ fecit ꝛ reficit. Et cām triplicē hui⁹ adoratõis hūilis ſubijcit qm̄ ipē fec̄ nos ꝛ c̄ g ¶ Dic. n. q̄d ſint fideles vtiq̄ oues paſcue dñi qꝛ eternis delitijs. felici ſorte ſatiāẗ h ¶ Hic ſubdit vnā ꝯditõꝫ neceſſario p̄ reqſitā ad hoc vt ſint hoſtes vere oues xp̄i dicēs. Hodie ſi vocē eius audieritis. Nā qui vocem domini nõ audit nõ grex dicit ei⁹. nec ī paſcuis ei⁹ collocaẗ. Hodie xo p q̄libet tpē pōſitū eſt. velut dicaẗ. quocūq̄ tpe vel die, eius vocē

y Et fact⁹ eſt dñs mihi in refugiū: ꝛ de⁹ me⁹ in adiutoriū
z ſpei mee. Et reddet illis iniqtatē ipoꝝ ꝛ in malicia eoꝝ diſpdet eos ✱ diſperdet illos: dñs deus noſter.

¶ Laus cātici ipi dd: ¶ Propheta incitat ꝑꝑlos ad laudē dei conuenire.

a Enite ex Pſal'. xciiij.
Uenite exultem⁹ dño iubilemus
b deo ſalutari nr̄o. Preocupem⁹ faciē eius in cõfeſſione: ꝛ
c in pſalmis iubilem⁹ ei. Qm̄ deus magnus dñs ꝛ rex ma
d gnus ſup oēs deos. Quia in manu ei⁹ ſūt oēs fines terre: ꝛ altitudines montiū ipi
e us ſūt. Quoniā ipi⁹ eſt mare ꝛ ipē fec̄ illud: ꝛ ſiccā ma
f nus eius formauerunt. Uenite adoremus ꝛ ꝓcedam⁹ ꝛ ploremus ante dñm q̄ fecit nos: qꝛ ipē eſt dñs deus
g noſter. Et nos ppl's paſcue eius. ꝛ oues manus eius.
h Hodie ſi vocem eius audie

audieritis. nolite obdurare corda veſtra
t ℂ Tētatio eni iudaica ꝯ moyſen gra
ui murmuratōe ſurrexit dicēs. nec eſcā ſi
bi ī deſerto dari nec aquā potabilē diuīa
largitate ꝯcedi. q̄ꝓpt culpa pentū iſtis

ℸ Totū q̄ppe myſteriū hui⁹ pſalmi in
titulo eſt tota vite nr̄e ſacra ⁊ ſalus ī titu
lo ſunt. a ℂ Cātat eni dn̄o cāticū no
nū. q̄ vetere hc īe depoſito: ꝑ gr̄az baptiſ
matis felicit innouat. Oīs terra. catho

repetit vt debita vidi
cta timeat. k ℂ Ubi
ꝑcat in deſto ibi appa
ruit ptās dei: qn̄ eſca
venit ex aere. potuſq̄
ex lapide. Ibi ꝓbaue
rūt opa mea. qn̄ māna
pluit eſuriētib⁹. qn̄ cō
turnicū mlutitudo ve
nit: ⁊ aq̄s lapis dedit
Et viderūt. hoc ipſis
improperiū dr̄. Nā vi
derūt ⁊ tn̄ nō credide
runt. l ℂ Quadra
ginta annis. oē tp̄s vi
te p̄ntis ſignificat de
narius etem̄ nūerus ꝑ
fectus eſt q̄ dū ac q̄tu
or mūdi ꝑtes adiūgit
ad q̄dragenariū vſq̄
ꝑuenit. m ℂ Et iſti
nō cognouerūt vias. q̄a
xl. annorū tpe bn̄ficia
dei ſcire noluerīt. Du
obus modis iurare dr̄
de⁹. iurat placat⁹ atq̄
mitis. hic autē iurare
dr̄ iratus. q̄ vindictā
noſcit cōminari. quid
eſt aliud in requiem dei
non introire. niſi ꝑpe
tua tormēta ſuſcipere
Negatiue igit legēdū
eſt ſi introibūt. i. nō in
troibūt. Oratio.
Salutare eximiū
oīm pploꝝ dn̄e re
ſpice ꝓpici⁹ ſup oues
gregis tui: eiſq̄ imp
tiēs ſal prudētie introducē eaſdē innoxi
as ſempiternā digneris in requiē. Qui.

ritis: nolite obdurare corda
i veſtra. Sicut in irritatione.
ſcd̄m diē tentatōis in deſer
k to. Ubi tentauerūt me pa
tres veſtri. ꝓbauerunt ⁊ vi
l derunt opa mea. Quadra
ginta annis offenſus fui ge
nerationi illi. ⁊ dixi ſemꝑ er
m rant corde. Et iſti nō cogno
uerunt vias meas. vt iuraui
in ira mea. ſi introibūt in re
quiem meam.

÷ Qn̄ domus edificaba
tur poſt captiuitatē canticū
huic dauid. ℂ Laus fi
deliū. d̄ xp̄i incarnatōe et de
exaltatiōe eccl̄ie. Pſ. xcv.

a Cantate dn̄o canticum
nouū. cātate dn̄o omis
b terra. Cantate dn̄o et bn̄di
cite nomī eius. annūciate de
c die in diem ſalutare ei⁹. An
nūciate inter gentes gloriā
eius. in oībus pplis mirabi
d lia eius. Quoniā magn⁹ do
min⁹ ⁊ laudabilis nimis. ter
ribilis eſt ſuper omēs deos.
e Quoniā omēs dij gentium

licā ꝑcat eccl̄am. q̄ per
cūctū orbē noſcit eſſe
diffuſa. Noua domus
nouū meret canticū.
Innouata aīa cāticū
innouet. b ℂ No
men em̄ dei bn̄dicim⁹
qn̄ nr̄m ſalutare ꝑ oīa
cōfitemur. De die ī di
em nūciat qn̄ aduētū
xp̄i ⁊ ꝓphete ꝓmiſerāt
⁊ euāgeliſte veniſſe de
clararūt. Ita factū eſt
vt duo celeſtes dies
annūciaſſe ei⁹ gloriā
cōprobent. ſ. vetus te
ſtamētū ⁊ nouū. ℸ
Xp̄s em̄ in vtroq̄ lu
cet. Nolite eū tm̄ ī ve
teri nūciare ne ſitis iu
dei. nec ſolū ī nouo ne
ſitis manichei. ſed in
vtroq̄ laudate eum.
c ℂ Dn̄s eni ſalua
tor nūciand⁹ erat. ⁊ ꝑ
gentes q̄z p̄dicanda
erat glīa eius. q̄ tanti
miraculi p̄dicabāt au
torē. Mirabilia ei⁹ ſi
gnificat arcanū incar
natiōis xp̄i. q̄ dū ſit al
tiſſimus: factus eſt ꝓ
nobis humilimus.
d ℂ Magn⁹. ad ptā
tē ꝑtinet. q̄ cūctis po
tētior eſt. laudabil ad
petatē. q̄ nos redemit
nimis: ad vtrūq̄ ꝑtiet
q̄ nec q̄tū magn⁹ nec
q̄tū laudabil ſit pōt explicari. Deos hic
debem⁹ aduertē q̄s ſibi gētilitas cōpoſu
it. e ℂ Demonia ſunt em̄. q̄ nulli p̄ſtāt
bona. ſ; ī ſe credētes ſp̄ decipiūt. dicti de
mones q̄ſi ſciētes. ſ; q̄m ſcīa illa dici nō
pōt q̄ creatori nō obſecūdat arbitrio eos
ita ſciētes debem⁹ accipere q̄ſi nō intelli
gentes ſicut ⁊ apoſtolus ſapientiā mun

h ℂ Dom⁹ em̄ iſta ē vniuerſalis eccīa
in q̄ xp̄us inhabitat. q̄ deſtructa edificat
qn̄ aīa poſt captiuitatē pcti. ad intelligē
tiā v̄itatis ceperit dn̄o p̄ſtante remeare.
nec edificari deſinet: donec vſq̄ ad finē
ſeculi p̄deſtinatoꝝ numerus impleatur.

78

di ſtulticiā vocat Deꝰ celos fecit. i. apl'os ꝛ ſctōs viros inſtituit q̄ demonibꝰ impe rare cōſueuerūt. f ℭ Cōfeſſionē ſiqui dē bn̄ ſequit̄ pulcritudo. q2 nemo pōt eē pulcer: niſi fuerit dei miſeratiōe mūdatꝰ fedos nos faciūt pctā ꝟ pnīa reddit decoros Sctīmonia ꝛ magnifi cētia. i. honoꝛ ꝛ btitu do. In ſanctificatiōe. i. in illa voce xp̄i. ve nite bn̄dicti. Uel meli us. A In ſctificatio ne gr̄e q̄ ſctificat ꝛ ita magnificat nos. Noli ergo magnificari ꝙ̄ ſan ctifica i. q2 illud ē rue re ſed ante ſanctifica re. ꝛ ita a deo non a te magnificaris. g ℭ Patria dicta ē: qn̄ pa tris atria. ſignificat ei patria gentiū oēm ge neralitatē xp̄ianoꝛum quā admonet: vt dn̄o gl'iam afferat ꝛ hono rē. Afferūt vtiqꝫ gl'iam noī eius: q̄ ſtudio de uotiōis ꝛ bone volun tatis cōmutant̄ in me lius. et cōſubſtantialē trinitatē ꝑ oīa cōfiten tur: laus eñi ꝛ honoꝛ eſt dn̄i bona conuerſa tio ſerui. Un̄ ſaluatoꝛ ait. Sic luceat opatio nis bone lux v̄ra corā hoībus: vt gloꝛificēt pater veſter in celis. h ℞ Hoſtias hic di cit ɔſcientie pure liba mīa. vn̄ nō ſanguis: ꝟ p̄te lacrime currūt. h̄ eſt coꝛ contritū. Uel opa mīe. Atria aūt dn̄i ſant apl'i vl' ꝓphe te. ꝑ quos fidelis ppl'us intrat ad deum. Tūc reuera xp̄s adoꝛat̄ qn̄ in atria eccie catholice puenit̄. i ℭ Tūc eñi terra cō mouet̄ qn̄ pctōꝛ terrena vicia derelinq̄ns ad pnīam fuerit dn̄o miſerāte ꝑductus. Dn̄s regnauit ꝑ tropheū crucis ī genere hūano. vn̄ ꝛ romana tranſlatio ex ſeptua ginta interp̄tibus facta bꝫ regnauit a li gno. Sine regnit. i. apparuit in carne re gnaturus q̄ ſꝑ regnauit. ℞ Uel regna uit ī aīabꝰ cōmotis ꝑ pnīam. k ℭ Tūc correxit oꝛbē: qn̄ ꝑ regulā fidei paganoꝝ coꝛda cōuertit. Qui. ſ. oꝛbis nō cōmoue bit̄. q2 in ſoliditate ve re fidei ɔſiſtit. Popu los: ꝟ fideles hoīes vult intelligi: q̄ iudi cādi ſunt ſub trāquil litate ſuperne mīe qn̄ eis p̄mia ꝓmiſſa reſti tuit Et equitas ꝑtinet ad btōs ira ad penas ꝑpetuas impioꝛum. l ℭ Celi: apl'os pro phetas ꝛ p̄dicatoꝛes. terra auditoꝛes cōuer ſos. mare mūdū ſigni ficat. Cāpos do viros dicit non ſupbia tumi dos. nō aſperos iracū dia ꝟ manſuetos: leni tateqꝫ pleniſſimos q̄ gaudēt. qn̄ cōuerſatio nis dona ſuſceperint. Oīa: vniuerſitatē gē tiū ſignificat. m ℭ Tunc exulta būt. i. in ſecūdo aduē tu xp̄i. qn̄ iudicaturus eſt mundū. exultabūt oīa ligna ſiluarū. i. gē tes. que pꝛius fuerāt ſteriles velut ligna ſil uaꝝ. ad culturā fructi ferā tūc ꝑducte: añ fa ciem dn̄i magno gau dio ſūt letature. Añ venit ꝑ ꝟ illū nos ad uentū tm̄ voluit intel ligere quē adhuc no ſcimur expectare. ℞ Jō certe iſta ligna gaudebūt. q2 non ſunt obnoxia cōbuſtio ni. pctōꝛes ei ſubdet penis: iuſtos p̄mijs remūerabit etnis. n ℭ Primo venit vt iudicet̄. poſtea vēturus eſt vt iudicet

f demonia: dn̄s autē celos fe cit. Confeſſio et pulcritudo in conſpectu eius: ſanctimo nia ꝛ magnificentia in ſancti
g ficatōe eius. Afferte dn̄o pa trie gētiuꝫ afferte dn̄o gl'iaꝫ ꝛ honoꝛē afferte dn̄o gloꝛiaꝫ
h nomini eius. Tollite hoſti as ꝛ introite in atria eiꝰ. ado rate dn̄m in atrio ſancto eiꝰ
i Cōmoueat̄ a facie eius vni uerſa terra. dicite in genti bus ÷ quia :· dn̄s regnauit.
k Etenī correxit oꝛbeꝫ terre q̄ non cōmouebitur. iudicabit
l ppl'os in equitate. Letentur celi ꝛ exultet terra. cōmouea tur mare et plenitudo eius gaudebunt campi ꝛ omia q̄
m in eis ſunt. Tunc exultabūt oīa ligna ſiluaruꝫ a facie do mini q2 venit: ✱ quoniā ve
n nit :· iudicare terram. Judi cabit oꝛbem terre in equita te. et ppl'os in veritate ſua.

Pſ ÷ ipſi Dauid :· qn̄ tra

Actoꝛ celi ꝛ terre crea toꝛ deꝰ quē oīs terra cātici noui mo dulatiōe pſultat: p̄camur. vt ſicut te a li gno regnātē ſupplices ɔfitemur ita amiſ ſo oī gētilitatꝭ erroꝛe: futuri aduētus tui

Oꝛatio.

gl'iaȝ intentis ſenſibus ꝓſtolemur. Qui.
℄ Terra dauid. caro xp̄i eſt. q̄ pꝰ ſoporē
mortis lege cōi. reſtaurata ē in gl'ia mūe
re ſingl'ari reſurrectōis. Uel certe terra ē
eccl'ia. i. corpꝰ xp̄i miſticū oēs. ſ. fideles.

ſuū. magis diuinū eligūt ſubire ſeuicl'ā.
f ℄ Celi. apl'i vl' ꝑdicatores. q̄ꝝ ſctis ꝑ
dicatōibꝰ. iuſticia di innotuit mūdo. Et
derūt, h. n̄ carnalibꝰ ocl'is ſ; cordis lumīe
debemꝰ accipe. gl'ia ei audiri nō videri ſo
let. Uel vt q̄dā volūt
videre gl'iaȝ. i. xp̄ȝ q̄ ē
gl'ia p̄ris

a ℄ Dn̄s regnauit
ꝰs ꝙ alter colēdus ē.
i. iſi ille q̄ ſolꝰ cogſcit
perare. Exultet terra
. i. genꝰ hūanū in ſua
reparatōe. Letent in
ſule. i. eccl'ie gētiū. dicū
vero multe nō oēs. ꝓ
pter hereticas ꝑuita-
tes. b ℄ In h̄ ver
ſu q̄lis ſit dn̄s ipſis vl'
religoſ narrat. Nubi
loſus ⁊ caliginoſus ē
indeuotl'. dū tenebro
ſa corda. nulla clarita
te reſplendent. Iuſti-
cia xp̄o ⁊ iudiciū his q̄
in eū credūt. et ſedes
eiꝰ effici meruerūt. q̄
bꝰ n̄ correctio vocant.
q2 prauitate exuti. et
recti ⁊ dei ſedes facti
ſunt. c ℄ Añ ad-
uentū dn̄i ignis ꝑceſ-
ſit. qn̄ a ꝑdicatōe pro-
phetarū. corda infide
lium fremuerūt. ita vt
ardore iracundie ſue
cēſi. de ꝑdicātiū nece
tractarēt. Et inflāma
bit. ſ. ipios aduerſus
electos. In circuitu.
q2 dū pauci eēnt ele-
cti. erat aduerſariorū
circūdās innūerabil'
mltitudo. d ℄ Allu-
xerūt vulgura eiꝰ. i. ꝑ
dicatōes ꝓphāꝝ vl' mi
racula ſctōꝝ. Cōmota
ta ē terra. h̄ eſt terreni
pterriti in nouitate ꝑ
dicatōis: vt ſe intelligerēt idola inſenſa-
ta colere. dū hn̄t adorabilē ſūmū crea-
torē. e ℄ Mōtes fluxerūt h̄ ē potētes hꝰ
ſcl'i. cognito dn̄o hūiliati ſūt. Oīs t'ra. i.
ptātes ſcl'i. pagani ſeu heretici q̄ ab erro
re vocati a dn̄o dānātes ſupſtitioſū votū

eius reſtituta eſt. ℄ Pro
pheta de primo xp̄i aduētu
dicit admonēs fideles in eo
letari. ⁊ increpās eos q̄ ido-
la venerant. Pſal. xcvj.
a Dominꝰ regnauit exul-
tet terra: letentur inſu-
b le multe. Nubes ⁊ caligo in
circuitu eius: iuſticia et iu-
dicium correctio ſedis eius.
c Ignis ante ipm̄ precedet. et
inflamabit in circuitu inimi-
d cos eius. Alluxerunt fulgu-
ra eius orbi terre: vidit ⁊ cō-
e mota eſt terra. Montes ſi-
cut cera fluxerūt a facie dn̄i
* a facie dn̄i: omnis terra.
f Annūciauerunt celi iuſtici-
am eius: ⁊ viderunt oēs po
g puli gl'iam eiꝰ. Cōfundant
oēs q̄ adorāt ſculptilia. qui
gl'iant in ſimulachris ſuis.
h Adorate eū oēs angeli eius
i audiuit ⁊ letata eſt ſyon. Et
exultauerunt filie iude. ꝓpt
k iudicia tua dn̄e. Qm̄ tu do-
minus altiſſimꝰ ſup oēm ter
ram. nimis exaltatus es ſup
l omnes deos. Qui diligitis
dn̄m odite malum. cuſtodit

g ℄ Incre
pat. h̄ cultores idolo
rū. idolū dcm̄ ē ꝙ ipſȝ
ſit dolū. i. hoīm falſi-
tate reptū. Simulacꝝ
a ſimulatōe ſacra ꝯpo
ſitū. eo ꝙ illis det' ho
nor alienꝰ. ſic vtraqꝫ
fugiēda. ipoꝝ noīm i
terp̄tatiōe declarant.
h ℄ Bonꝰ ei angl'us
adoret deū. q̄ rctō cor
de. ſuū ꝯgſcit auctorē
nec ſe ab hoībꝰ adora
ri ꝑmittit ſ; malꝰ āgl's
ſe adorari ſatagit Au
diuit ſyon. i. eccl'ia ca-
tholica puro corde iu
dicia dn̄i ꝑcepit. ⁊ iō
letata ē. Nā q̄ v'bū dī
ſbdola mēte audit. q2
ꝯ volūtatē ſuā q̄d nō
credit audit. triſtl' ab
ſcedit. i ℄ Filie iu-
de ſcāt religioſas mē
tes ꝓbataſqꝫ ꝑſonaſ q̄
iō filie iude dn̄r. qm̄
xp̄o ꝯfiteri ⁊ credē ma
luerūt q̄ ex iuda deſcē
dit. Propt' iudicia. ſ.
q2 triſticiā ſuoꝝ tuoꝝ
ꝯuertis in gaudiū. et
ſupbū eis diabolū vir
tutis hūilitate ꝓſter-
nis. k ℄ Terra hic
pctōres. deos. iuſtos
hoīes debemꝰ aduer
tere. per hec em̄ duo.
ſignificat xp̄m. ⁊ ter-
renis creaturis. ⁊ ce-
leſtibus imperare.
l ℄ Hic bonos alloq̄t' ⁊ fideles. vt a ma
licia diaboli ſegregēt'. ipe em̄ iure dr̄ ma
lus. ꝑ quē venit oē malū. Et ne quis dia
bolū timuiſſet offendere. ſequit' cuſtodit
dn̄s aīas ſanctoꝝ. Liberat etiā animas

79

de manu pctoꝝ qn̄ eas nō ſinit aliq̄ praui
tate ſubuerti. Ne vo dn̄m corpa ſctoꝝ a
penis cuſtodire itelligeres (q̄ paſſim tra
dit ad penas. vt martirib⁹ reddat coro-
nas) dixit aīas ſctoꝝ. m ℂ Juſto diē or
tā eē lucē. i. veriſſimā
fidē: vt il. umīat⁹ tl'ia
credat. q̄ eū ad celoꝝ
reḡ pducāt. Rect' cor
de orit' leticia. qn̄ deo
pſtāte talia gerūt q̄ ſi
bi pfutura coḡſcunt.
n ℂ Admonet hic iu-
ſtos nō i hūano deſi-
derio, aut ī h⁹ ſcl'i rui
noſa iactātia ſꝫ in dn̄o
letari. Cōfitent'. iuſti
mēoriā ſctītatis eius
qn̄ ī illo regno perpe-
tuo fuerint collocati.
recordātes d q̄ta cla
de h⁹ ſcl'i (deo miſerā
te) ſit ſubtracti. Ōo
Aſtos aīaꝝ ſcāꝝ
de⁹, cui⁹ regnū ē
ps pfecta iuſtoꝝ. cōce
de pheticas euāgeli
caſq̄ chorūſcatōes pe
ctorib⁹ nr̄is īſeri: ⁊ ſi
q̄d eſt obtectū velami
ne pſto. ſpūſctō reue-
lāte pādat'. p. a ℂ
Nou⁹ ei hō cātare dꝫ
cāticū nouū ſꝫ ille ve-
tuſt⁹ q̄ necdū ade pctā
deponēs ī eis pſeue-
rat. Nouū cāticū. ē de
dn̄i icarnatōe narrare
vl' cātare. nouū. qꝛ nū
q̄ aliq̄d ſile mūd⁹ au
diuit. Fecit mirabilia
qn̄ cecis. lumē. cladis
greſſuꝫ donauit b ℂ
Xp̄s ei. dextera ⁊ bra
chiū dꝫ. Dextera pro
vtute. brachiū p ro-
bore hic ponit'. Ipſe
ſaluauit hoīem dext'a
ſua in ſalutē: q̄ ſuo vi
cio pierat ℂ Siue ſe
metipm ſaluauit q̄ di
xit ptātē habeo ponē

÷dn̄s:· aīas ſctoꝝ ſuorū de
manu pctōruꝫ liberabit eos.
m Lux orta eſt iuſto. et rectis
n corde leticia. Letamini iu-
ſti in dn̄o et confitemini me-
morie ſanctificationis eius.
Ps. ÷ipi dauid:· ℂ Pro-
pheta cōmonet ppl'm xp̄ia-
num. cantici noui exultatio-
ne letari. qn̄ mirabilis ē xp̄i
pceſſus aduentus.

Pſalmus. xcvij.

a **Antate do**
mino canticū nouū
quia mirabilia fecit
b Saluabit ſibi dextera eius.
c ⁊ brachiuꝫ ſanctuꝫ eius. No
tum fecit dominus ſalutare
ſuum. in pſpectu gentium re
d uelauit iuſticiā ſuaꝫ. Recor-
datus eſt miſericordie ſue. ⁊
veritatis ſue domui iſrael.
e Uiderunt omēs termini ter
f re ſalutare dei noſtri. Jubi-
late dn̄o omnis terra. canta
g te ⁊ exultate ⁊ pſallite. Pſal
lite domino in cithara ✱ in
cithara :· et voce pſalmi. in
h tubis ÷ ductilibus :· et voce
tube cornee. Jubilate in cō-
ſpectu regis dn̄i. moueatur
mare et plenitudo eius. or-
bis ÷ terrarum :· ⁊ qui habi

di aīaꝫ meā ⁊ iterū ſumēdi eā c ℂ No
tū fecit dn̄s ſalutare. i. dn̄m ſaluatorē. q̄
ſalutar' recte dr̄. qꝛ oīs ſalutis ē autor.
Et reuelauit iuſticiā. i. xp̄m. q̄ p̄us ſub q̄
dā velamīe pdicat⁹ fuerat a pphis. quo
ſubducto. in ei⁹ aduē
tu ipa facies vitatis
apparuit. ℂ Uel iu-
ſticiā vite. q̄ incredulī
tate hoīm. fuit obſcu-
rata. d ℂ Recorda
tus eſt mīe. in pplo. ſ.
gentiū. ⁊ vitatis ſue
q̄ ad ppl'm iudeoꝝ. ſ.
ope cōplens. qd̄ patri
archis pmiſerat.
e ℂ Uiderunt oēs. i.
mēte pſpexerūt qd̄ p to
tū mūdū pſtat effectū
q̄ viſio ſꝫ niſi ad fidē ē
referēda vt nob̄ poſſit
vitas pſtare vboꝝ. p
fidē ei oēs t'mini ter-
re viderūt ihm. f ℂ
Jubilate dicrū ē. cum
maḡ delectatōe. i gau
diū vocis pſilire. Ōis
t'ra. deſignat vniuerſā
eccīaꝫ. Cantare ē offō
oris. laudes pſonare.
Exultare cum magno
amore. animi vota de
clarare. pſallē. bonis
opib⁹ dī mādata pplē
g ℂ Pſallit dn̄o ī ci
thara. q̄ oīb⁹ mēbris
ſe caſtū pbuerit. nō pt
āt eē ſon⁹ cithare pfe-
ct⁹. ſi vna corda deſu
erit. ſic etiā hō ſi vno
crīmī capitali ſubiace
bit ſꝫ pſallit dn̄o in ci
thara qꝛ vna corda de
eſt nec ē pfect⁹ cithare
ſon⁹. ℂ Uox pſalmi
q̄ꝫ. ad laudatōꝫ dīnā
ptiet. Tube ductiles.
ſignat fideles q̄ diuer
ſis paſſionib⁹ tūſi. do
largiēte clari⁹ ſonue-
rūt. Uox tube cornee.
eſt fixa tollerātia pati

entie q̄ vt cornu pſeuerat. b In Dixit iubilādū eē. nūc oñdit vbi q̄ aū regē. Cō mouet mare. qñ i futuro iudicio. impio/ rū pectora a recordatōe delictoꝝ cōmouē tur. ⁊ plenitudo eius merito dr̄ q̄ multa pctā ꝯmiſerūt. Orbis terraꝝ mouebit qñ in nouā faciez veniet. vt p̄dictū eſt. erit celū no uū ⁊ terra noua. ⁊ qui habitāt. i. hoīes in eo i ¶ Flumia. ſctōs vi ros ſigt̄ q̄ bona opa ce leſti vbertate manaue rūt. ſimul. i. cū dño ſal uatore cui p̄dicta opa exhibuerūt In Mō tes. apl'i. ¶ Qui ex/ ultabūt i ꝯſpectu dñi: ſ iudicatōe futura. qm̄ venit iudicare. ſ. pctō res. q̄ terrena ſp vicia ꝯcupiſcūt ⁊ iō terra re cte dicūt. k ¶ Iſti ſb iuſticia iudicādi ſt̄ q̄ nulla remiſſiōe libe rabunt a ſua ptinacia Illi xo ppl'i in eq̄tate iudicādi ſt̄ q̄ ibi p̄mia recipiūt. qm̄ q̄ h̄ ꝓpter nomē dñi ḡuiſſima pi cula ptulerūt. Orō.

Dimitte dñe ſalu tare tuū mētibus nr̄is q̄ reuelaſti iuſtici am tuā gētibꝰ vniuer ſis. vt q̄ q̄ndā iudica/ re veniſti ꝑ pditis. mi ſericordiā cū aduene/ ris ꝑ q̄bꝰ iudicatꝰ es largiaris. Qui cū pře. ¶ Per dauid ei. ⁊ ꝑ ſonā loq̄ntis aduertimꝰ ⁊ xp̄m manu for tē ⁊ deſiderabilē ſentimꝰ. ipiꝰ eni honor in h̄ pſalmo regnū potētiaq; cantatur. a ¶ Cū pſalmo dicit dñs regñuit. expo/ nit qm̄ gl'iaz ſue reſurrectōnis oñdit. ille ei q̄ reſurrexit. nēpe ipe regñuit Iraſcant ppl'i. In Uel iudei vl' gētiles nō credē tes. ¶ Nihil vltra xp̄o nocituri. Che/ rubin hebreū. ſignificat plenitudinē ſcie vbi q̄ſi i throno ſuo deū manifeſtat ſedē.

i tant in eo. Flumia plaudēt manu ſimul. montes exulta= bunt a conſpectu dñi qm̄ ve
k nit iudicare terram. Iudica bit orbem ÷ terraꝝ ∴ in iuſti/ cia ⁊ populos in equitate.

÷ Ps dauid ∴ Prophe= ta cōmonet ppl'os xp̄o dño confiteri. eumq; adorare. q̄ ſuis fidelibꝰ ꝓpicius exiſtit.

Pſalmus. xcviij.

a Ominus regnauit ira= ſcant ppl'i. q̄ ſedes ſup
b cherubin. moueat ťra. Dñs in ſyon magnus. ⁊ excelſus
c ſuper oēs ppl'os. Confitean tur nomini tuo magno. qm̄ terribile ⁊ ſanctum eſt. ⁊ ho= nor regi ꝫ iudicium diligit.
d Tu paraſti directiones iudi cium et iuſticiam in iacob tu
e feciſti. Exaltate dominū de= um noſtrum. ⁊ adorate ſca/ bellum pedum eius quoniā
f ſanctum eſt. Moyſes et aa/ ron in ſacerdotibus eius. et

moueat ťra. poſtulat pctōres ad ꝯuerſio nē cōmoueri In q̄diu ei ťra. i. pctōr i mobilis ē. ſanari nō p̄t. qñ xo mota fue/ rit ⁊ intremuerit ꝓpt̄ pctā. ſanitatē reci/ pit. vñ alibi dr̄. ſana ꝯtritōes eiꝰ q̄ mota eſt. b ¶ Syon inter p̄tat ſpeculatio. i. ec/ cleſia. i q̄ dñs ſpiritali ter ineſſe mōſtrat. Et ille quē contēpſerūt ꝑ uerſa mēte. rex ⁊ excel ſus ſuꝑ oēs ppl'os e/ minet c ¶ Magnū dcm̄ eſt nomē xp̄i. q̄ vbiq; diffamatū ē. ter ribile. q̄ ipe vēturꝰ eſt iudicare viuos ⁊ mor tuos. ſctm̄ q̄ imaculā ta ⁊ celeſti ꝯuerſatiōe ꝑmāſit. Honor regl' ē gl'ioſa p̄dicatio quā il li ſp offerimꝰ ꝯfitēdo ipiꝰ iuſtū iudiciū. Uel diligit honor. i. cultꝰ q̄ deum honoramꝰ. a/ mat. i. req̄rit diligētez aduertētiā. deliberati onē. ſuiip̄iꝰ iudiciuz ⁊ vilitatē atꝫ dei reuerē tiā. d In Prepauit deꝰ directiōes i ppl'is ſ ipi ꝓprio vicio deꝑ/ uati ſt̄. ¶ Iudiciuz fecit in ppl'o fideli. qñ ei donauit bonū malū q; diſcernē iuſticiā xo cū relictl' idolis. crea/ tori ſuo meruit deſul re. in iacob. i. in vnoq̄ q; fideli. e ¶ Cōmo net ꝓpha deuotos po pulos p̄dicādo magni ficare ⁊ exaltare nomē dñi. ⁊ adorare ſca bellū. In A ¶ id eſt corpꝰ xp̄i qd̄ de maria xgine aſſūpſit. ¶ Scabellū hūa nitas diuītatis ītelligit. pedes eiꝰ ſtabi bilitatē diuītatl' ſignificat. qm̄ ſctm̄ eſt. ſ. corpus xp̄i ⁊ gl'ioſuz ⁊ adorabile. f ¶ Moyſes ⁊ aaron i ſacerdotibꝰ eiꝰ. q̄uis moyſes ſacerdos eē alibi nō legat. In Et q̄uis illoꝝ vnꝰ. legis. alter ſacerdotij teneat regulā. tñ vterq; ſacerdotali p̄co/

8r

ſamuel inter eos q̄ inuocāt
g nomē eiꝰ. Inuocabāt dñm ⁊
ipe exaudiebat eos i colūna
h nubis loq̄bat̃ ad eos. Cuſto
diebāt teſtimonia eiꝰ. ⁊ p̄ce/
i ptū qđ dedit illis. Dñe deuſ
nr̃ tu exaudiebas eos. deꝰ tu
ꝓpiciꝰ fuiſti eis. ⁊ vlciſcens
in ÷ oēs :· adinuētiōes eoꝝ.
k Exaltate dñm deum nr̃m. ⁊
adorate in monte ſancto eiꝰ
quoniā ſctūs dñs deꝰ noſter

Pſalmꝰ in ꝯfeſſiōe. Ad-
monet ꝓpheta vniuerſitatē
dñm exultando laudare.

a Ubilate Pš. xcix.
deo omis terra. ſeruite
b dño in leticia. Introite in cō
ſpectu eius. in exultatione.
c Scitote qm̄ dñs ipſe ē deus
ipſe fecit nos et nō ipſi nos.
d Ppl̃s eiuſ ⁊ oues paſcue eiꝰ
introite portas eius in con/
feſſione. atria eiꝰ. in himnis

nio vel i legabſbꝰ vel i veſtis tintinabu/
lis aduētū dñi nūciauit. C Samuel vn
xit dauid in regē. tñ nō accepit officiū ſa/
cerdot̃. qꝛ erat de tribu effraim. vñ ſacer
dotes fieri nō licebat: ⁊ iō nō int̃ ſacerdo
tes. ſ int̃ eos q̄ inuo/
cāt nomē dñi ponit̃ ſ
Leuita ꝟo fuit. qꝛ illō
liniū ephot portauit.
h qđ ſignificat. poſ
ſe cādidū effici. q̄ p pe
nitētiā nomē dei inuo
cās. nigredinē pctī. la
crimis diluerit. g C
Quātū valeat ſinceri
tas orōnis. in breuita
te declaratū ē. qꝛ fide/
lit̃ deū inuocātes effi/
cacit̃ audiebat. In co
lūna nubis loquebat̃
tūc illis nob̄ aūt p ſan
ctū ſcabellū. i. p incar
nationē. ⁊ loq̄ ⁊ appa
rere digatus ē. h C
Reddit cās quare eoſ
dñs exaudire dignare
tur. Ipe ei xp̄s vere il
lū diligit. q̄ eiꝰ māda/
ta cuſtodit vt ipſe ait.
Si me diligitis māda
ta mea ſeruate. Teſti/
moniū ꝟo hic dr̃. p ſig̃
aliq̄ p̄cedētis rei poſi
ta ſignificatio. Sic in
lege dixit. ſ erit vobis
in teſtimoniū. i C
Dicendo tu exaudie/
bas eos. tu eis ꝓpiciꝰ
fuiſti oſtēdit q̄d ē deſi
deria ſctōꝝ i bonis petitiōibꝰ fuiſſe ꝯple
ta. Et vlciſcēs i oēs ⁊c̄. ne eis hūana ela
tio ſurripe potuiſſet. Nam q̄uis aliq̄ ſcti
ſint ⁊ fideles viri. tñ optet i eis vidicare
ꝓpe ne cor eoꝝ poſſe videat̃ ad ſupbiā
deduci. adinuētiōes ꝟo eoꝝ intellige ſtu
dia eoꝝ ⁊ opatiōes deficiētes. h Uel
i bonū accipe vlciſcēs. vt deꝰ vlciſci intel
ligat̃ i adinuētōes. i. ꝯ adinuentōes eoꝝ
faciētes. qꝛ placite erāt dño eoꝝ actiōes
⁊ adinuētōes k C · Notādū ē ei. ꝙ ſcm̄
dñm i mōte ſctō p̄cipit adorādū qm̄ ſicut
laus eiꝰ nō ꝯuenit ori prauo. ita nec eius

culture. loci pōt congruere turpitudo.
Ublimis throni dñe. te ⁊ Orō.
oramꝰ ⁊ qm̄s vt colūna nob̄ lumis
refulgēte. modū ſacerdotal̃ ordīs. te cu/
ſtode ſeruemꝰ. Per. C Cōfeſſio ei q̄ſi
cōfacio. dr̃ ſiue pnīa ſi
ne laus multoꝝ ore ce
lebrata. q̄ iōo ſic dr̃. vt
ad plurimoſ ptinē mō
ſtret̃. Con eni ſimul ſi
gnificare notum eſt.
a C Jubilatio eſt ex
magno mētis gaudio
cōmoueri. nō tñ i arti/
culata ꝟba prorumpe
⁊ ſub iocunditate dño
famulari. Ois t̃ra nō
ad tellurē referēdū ē.
ſ allegorice ad hoies
cōſtat intelligi Iſta le
ticia vtiq̄ caritas ē. de
q̄ apl̃s ait. non inflat̃
non agit pperā. nō eni
murmurātes dño ſer/
uire debemꝰ qꝛ ſic deū
nō diligimꝰ. b h
Introite. i. nō ioc̃ tur
pibꝰ diſſoluimini. ſed
oīa q̄ facitis in gl̃iam
dei facite. In exultati
one. C Hoc eſt. vt
gaudia tūc ſumat̃ hu
militat̃. qm̄ ſupbis oī
bus ꝓbat̃ eē terribil̃.
c C Scitote ſ eſt in
telligite o iudei ꝙ iſte
dñſ (quē filiū dei minime
credidiſt̃) ipſe eſt
deus q̄ fecit celū ⁊ ter
rā. q̄ nos q̄ȝ ad ſuā imaginē plaſmauit.
h Et nō ſolū corpal̃r. ſ i nouū hoiez re
creauit. ⁊ hoc nō nr̃o merito ſ ſuo dono.
d C Ueit ad pplm fidelē p ꝯpatōes pul
critudines: oñdēs q̄d ſint. Oues. qꝛ ſūt ſim
plices. ⁊ ipe eaꝝ paſtor ē verꝰ Paſcue eiꝰ
. i. diuīa ſcptꝝuraꝝ dulc̃ epulatio. porte
dñi ſt̃ hūilis pnīa. baptiſmū ſacꝝ. ⁊ cari/
tas ⁊ alia bona opa ⁊ ſcā. Atria eiꝰ (vt ſ
ſbaudias itrate) ſignificat ꝓphas ⁊ euā/
geliſtaſ. ⁊ q̄cūq̄ rcē p̄dicauerit. dcā ei illo
rū dñi ꝯſtat eē atria qꝛ p illos ⁊ illa ad eū
itur ⁊ ipe ſi ꝯuota mēte q̄rit̃ i eiſ īuenit̃

e ℂ Reddit cām q̄re p̄dicādū ⁊ laudā dū ē nomē xp̄i. q̄m ſuauis ē. ſuauitas ei iſta ne cit hīc faſtidiū. Ineternū. q̄z cū ſe mel p̄ſtiterit et̄na futura bona ſp ab ip̄o ſeruant̄ illeſa. Scl'm ſcl'i ſiue. in ḡnatio/ nē ⁊ ḡnationē. ⁊ iſtud ſignificat ſcl'm qd̄ nūc agit̄. ⁊ illud q̄d credi mus eſſe vēturū. i. ſe/ culū in btōꝝ gaudio. Hic ei v̄itas dei iplet̄ ⁊ p̄miſſa ei⁹ ī p̄ſia v̄i tate ↄplent̄. Or̄o.

Ubilam⁹ tibi do mine et̄ne. in leti cia ⁊ exultatiōe poſcē tes vt dū poꝛte pecto rū nr̄oꝝ in tuis laudi bus reſerantur. ſp ad mīaz veritatē q̄ȝ pan/ dant̄. Per. ℂ Ipſi dauid vbi ponit̄. totū xp̄i v̄tutib⁹ applicat̄. vt nihil de iſto terre/ no rege intelligas. ſ; oīa de illo celeſti fuiſ ſe dicta cognoſcas.

a ℂ Audiant vtiq̄ȝ miſicoꝛdē dn̄m pctō/ res q̄ deſperāt de ſalu te ītelligāt ſupbi iudi cē. q̄ malū ſuū nō eſti/ māt eſſe puniendū. in his ei duob⁹ ſmoni/ bus. ⁊ cūcta op̄a dei. ⁊ toti⁹ ecclīe edificatō p̄bat̄ eē narrata Oīa eīn d̄i op̄a ſunt mīa ⁊ iudiciū. i. v̄itas. in q̄/ bus duob⁹ omēs v̄tu tes cōp̄rehendunt̄.

b H Admonet p̄pha. vt q̄ſq̄ȝ qd̄ pſallit in/ ligat. ⁊ ſenſus ip̄i⁹ pſalmū ↄtēplet̄. ⁊ nō vaget̄ mēs foras vt oꝛe q̄d e videat̄ pſal lere. mens aut ſine fructu ſit. In via im/ maculata. ℂ Quia xp̄s nō habuit p̄ctā q̄ hūc mūdū immaculatis greſſib⁹ ambu lauit. ⁊ iō ait ego in h̄ mū do. ſine macula ambulabo. vt veniat ad me immaculatū H Qn̄ venies. de ſcd̄o ei⁹ aduētu dicit. qn̄ reuertēs dn̄s. facta hoīm exq̄rit.

e H Nihil ſic placere deo vt ſimplici tatē ⁊ innocentiā. ℂ Hinc dat̄ intelli gi. q̄ xp̄c ſimplicitatē gratiſſimā. ī ſpecie colūbe ſp̄uſſctūs appuit. ⁊ xp̄c māſuetu/ dinē. agnū ſe vocare fili⁹ dei elegit. per h̄ vtiq̄ȝ deſignās etnam ſapiaz. hītare ī pecto rib⁹ placidis ⁊ hūili/ bus d ℂ Iuſte ḡ di cit ſctā ↄgregatio an̄ oculos coꝛdis ſui ſe n̄ poſuiſſe rē iniuſtā. quā de penetrabilib⁹ ſue mētl excluſerat. recte ſiq̄dē res illas videre negamur. q̄s null' de/ lectatiōib⁹ intuemur. Preuaricatiōes odi/ ui. q̄z p̄uaricatōes ho minū iugit̄ habui odi oſas. nā q̄uis an̄ faci em nr̄az veniāt tn̄ nō ſt ī ↄſpectu mētl nr̄e.

e ℂ Coꝛ p̄uū ei ad/ here nō p̄ōt niſi ligatl funib⁹ pctōꝝ. Decli/ nantē a me. i. heretī/ cū. q̄ prauis doctrinis a catholica fide diſſē/ tit. nō cognoſcebā. cū ſe etiā baptiſatū aſſe/ rat. nō tn̄ ī eo agnoſci tur diuina dilectio. q̄ blaſphemus p̄bat̄ a dn̄o H Uel q̄cunq̄ȝ malus xp̄ianus. p ma lignū accipit̄.

f ℂ Detrahit here/ tic⁹ ſecreto. q̄n abſen tē catholicū aliq̄ ob/ locutōe delacerat nec audet palā ↄtēdere. q̄ ſe nouit irrōnabilia vī dicare. hos dicit pſeq̄ndos. vt ad ſtudia veritatis cōcitant̄. H Uel de q̄libet detrahēte intellige. g ℂ Supbo oculo eſt. q̄ eſt p̄tumid⁹ praua volūtate. Inſati abili coꝛde. q̄ nō recedit a blaſphemijs. illos intm̄ dicit vitādos. vt nec cū ipſis debeam⁹ inire ↄuiuiū. ne aures xp̄ianoꝝ abominādis inquinent̄ ſermonibus.

b ℂ Profitet̄ ſe nūc ſctā ↄgregatio. il/

e cōfitemini illi. Laudate no men eius quoniā ſuauis eſt dn̄s ineternū miſcd̄ia eius. ⁊ vſq̄ȝ in generationē et gene/ rationē veritas eius.

Ps ipſi dauid. ℂ Ec cleſia dei. iudiciū ⁊ miſcd̄iaz decantat ſeq̄ȝ nō cuz iniq̄s ſ; cū fidelibus habitate cōgau det. Pſalmus. c.

a Iſericoꝛdiā et iudiciuz
b cantabo tibi dn̄e. Pſal lam ⁊ intelligā in via īmacu
c lata. qn̄ venies ad me. Per/ ambulabā in innocētia coꝛ/ dis mei. in medio dom⁹ mee
d Non p̄ponebā ante oculos meos rem iniuſtam. faciētes
e p̄uaricatiōes odiui. Nō ad/ heſit mihi coꝛ prauū declinā tē a me malignuz nō cogno/
f ſcebam. Detrahentē ſecreto p̄ximo ſuo. hunc perſeque
g bar. Superbo oculo et in/ ſatiabili coꝛde. cum hoc non
h edebam. Oculi mei ad fi/

81

los cordis oclos ſociare cū ſcīs. qs auertebit a peſſimis. Fideles ſūt ſꝫ xpiani. q ꝑ totū mūdū habitāt. ⁊ ſedēt ſil' in vnitate fidei. Ambulās ī via. hec ē vera ⁊ manifeſta ꝓbatio xpianoꝝ. ⁊ in ſuauita clareſcē ⁊ bonoꝝ miſtroꝝ conuerſatiōe gaudere. ſic̄ ſupra dixit. cū ſcō ſanctus eris. ⁊ ꝗuis h' a laicis ñ ſit exceptū. tñ ſpecial'r ꝓbat' ſacerdotib' īpoſitū vt tl'es miſtros habeāt. q diuinis regulis nō repugnēt. i ℭ Negat ei fidelis ppl's cū ſupbis ſibi fuiſſe aliquā portōꝫ. vñ cogſcim' nos debere hr̄e talia in ſubiectos iudicia vt nullatenus peſſimis hoīb' faueamus. nec nob' grati videat'. q morū ꝑuitate vitādi ſūt. ñ direxit. i. nō ꝓfecit. illos ei dicimus dirigere. q accedēdo ꝓficiūt. vl' aliq ꝓſperitate meliorant' qd iſtis nō ꝯtingit. q tortuoſis ſtudēt ſemitis ambulare. k ℭ Poſtq̄ꝫ dixit maloꝝ ſe fugiſſe ꝯſortia exponit nūc queadmodū de penitrabilib' ſuis expulerit illā ptē tirānicā. i. prauā demonū ſuggeſtionem. In matutinis. ī ipis vꝫ initijs. cū nob' ſuggeſtiones diabolice ceperīt velut dubia crepuſcula apparere. tūc oroe dūt eijci. ne paulatim noxie creſcētes. velut dies nebuloſiſſima ꝯphēdāt. Peccatores terre ſunt demones. q ſic iuſte dicūt' qm̄ pctōres faciūt. Ciuitatē dei. aīaꝫ piā pr̄es eſſe dixerūt. vñ diabolus diſperdit cū a ſua intētione remouet'. Orō.

Incōprehēſibilis virtute de' q tuis famulis: miāꝫ atq iudiciū clemēter inſinuas. ꝯcede nob' fideles intelligere. rectāq viā īgredi. vel a vanitate execrabil' ſupbie declinare. Per. h ℭ Paup ē xpianus nō hui' mūdi: carēs diuitijs ꝫ ſpū paup. ℭ Siue etiā egēs in h' ſclo. ꝫ locuples ī deo. vicijs vacuus. virtutib' plenus Anxius eſt q in graui diſcrimīe poſit'. nullā ptē quā ſeq debeat nouit eligē. Corā dño talē vult orōnē itelligi. q d aīe ſacculis añ pedes regios. qſi aurei metalli copia dcora fundat'. a ℭ Vidēs ꝓpha añ aduētū dñi hūanos creſcē errores. pſonāꝫ paupis ꝯueniēter aſſumpſit. Primo ei poſuit orōnē. ⁊ adiecit clamorē vt cogſceres creuiſſe ſtudia ſupplicatiōis. cui' orōnē in clamorē ꝓrupiſſe ſentires.

deles terre vt ſedeant mecū ambulans in via immaculata
i ta hic mihi miniſtrabat. Nō habitabit in medio domus mee qui facit ſuperbiaꝫ. qui loquit' iniqua non direxit in
k cōſpectu oculoꝝ meorū. In matutino interficiebam oēs peccatores terre vt diſperderem de ciuitate domini omnes operantes iniquitatem.

Oratio paupis cū anxi' fuerit. ⁊ coram dño effuderit precē ſuā. ℭ Propheta dicit de pſona cuiuſlibet pauperis iuſti. dñs ad eius pces attendat. Ps. ci.

a Domine exaudi orationem meā. ⁊ clamor meus ad te veniet. Non auertas faciē tuam a me. in quacūq die tribulor inclina ad
c me ÷ aurē tuā :. In quacūq die inuocauero te. velociter
d exaudi me. Quia defecerūt ſicut fumus dies mei. et oſſa mea ſicut cremiū aruerūt

b ℭ Supplicat itaq paup iſte. ne a cōſpectu dei reddat' alien' In qcūq die. i. qcūq tpe vrgebat' vulneribus pctoꝝ vl' cū eū deteſtabilis pmebat inimic'. Inclina aurē. i. pbe auditū. Auris di ꝓ clemētia ponit'. q p ces ſupplicū benign' exaudit. Auris ei ab auditu dicta ē. licꝫ ei oēs videat. oēſq audiat. ſolos tñ eos audire dr̄. qb' pſtare dignat' c ℭ In qcūq die ꝓ pñtib' pſſuris orat. vt ab his diuina ꝯtēplatiōe eripiat'. ℭ Et iā ꝯfidēti' petit vt celeri' mereat' audiri. nā qvelocitatē poſtulat. de ei' clemētia ñ diffidit. d ℭ Merito q dies peccatoꝝ. globis fūmifer' cōparāt: ⁊ maxie ad ſupbiā mūdi reſpicit. q quāto pl' extollit' vt fum'. tāto amplius euaneſcit

e Percuſſus ſum vt fenum et
aruit cor meū qꝛ oblitus ſum
f comedere panē meū. A vo
ce gemit⁹ mei adheſit os me
g um carni mee. Similis factus
ſum pellicano ſolitudinis, fa
ctus ſum ſicut nocticorax in
h domicilio. Vigilaui. ⁊ fact⁹
ſum ſicut paſſer ſolitarius in
tecto. Tota die exprobrabāt
mihi inimici mei. et qui lau
dabant me aduerſum me iu
k rabant. Quia cinerē tanq̄
panem manducabā. ⁊ pocu
lum meū cum fletu miſcebā.
l A facie ire ⁊ idignatōis tue
m qꝛ eleuans alliſiſti me. Dies
mei ſicut vmbra declinaue
runt. ⁊ ego ſicut fenum arui

❡ Oſſa. ſignat animi fortitudinē. ſi ḡ qđ eſt in me forte h̄ aruit ⁊ infirmū factū eſt. quātomagis q̄ ꝑ naturā infirma ſunt vt caro ❡ Nā q̄ ſe paueſcit in futuro arſurū. ipius incēdij pauore iā frigit᷑ q̄ſi in frixorio. e ❡ Bene gen⁹ hūanū feno cōparat᷑. qđ ⁊ viriditatē h̄z leticiā. et ꝑcuſſum facile ſentit iniuriam. ſic cū ī lege dei ꝯſiſtimus. tāq̄ viridiſſimū fenū vegetamur. mox ꝯo vt ab ei⁹ ꝑceptis fuerim⁹ diabolice falce ſucciſi. ſtatim areſcim⁹. Reddit q̄z cām cur ei⁹ cor aruit qꝛ nō comedit panē ſpiritalē. i. xp̄m ꝓpter pctm̄. f ❡ In illo enī gemitu affligebat᷑ iſte paup. quē mūdi amatores poti⁹ irridebāt. Iđ addidit mei. vt ſe a mūdanis deſiderijs mōſtraret abſtractū. h ❡ Diſcāt penitētes quō agant pniam ab iſto paupe. videāt q̄d dicat adheſit ⁊c. ac ſi dixiſſet iſte paup. ita maceraui memetipm̄ vt ſine carne cēm ⁊ adheſit cutis oſſibus meis. carnē. ꝓ pelle dixit. g ❡ Pelicanus auis ē egipcia ſīl'is ciconijs ī grāditate corporis q̄ delectatōe ſolitaria ſe cōſolat᷑ ⁊ nāli macie ſp ꝯfecta ē. tēſo ei inteſtino ꝑ viſcera. q̄cq̄d eſcarū accipit ſine aliq̄ decoctōe trāſmittit. ⁊ ſignificat heremitas. Nocticorax. i. nocticorn⁹. quē q̄dā bubonē. q̄dā noctuā vocāt que q̄rit eſcas in nocte. ita ⁊ penitēs iſte nocturno tpe eſcas aīe q̄rit modulādo. retinēs ſe domicilio a publica viſione remotū. h ❡ Paſſer eſt auis parua ſagacitate ſollicita. nec facile irretit᷑ laqueis. q̄ ad domoꝝ faſtigia cucurrit. ne fet⁹ ꝑdat. cui cōparant᷑ q̄ ſe ꝯferūt ad ſepta eccle dei. ⁊ in eius faſtigio vigilāt. ac ibi tutiſſime ꝑſeuerāt. He aūt aues genere diſcrepantes ⁊ ꝯſuetudinū q̄litate diſſiles. ꝑ iperbolen hoībus cōparat᷑. qđ argumentum dr̄ ex maiore ad minus. maior ē homo q̄ paſſer. i ❡ Diabolice cōſtat eſſe malicie. vt ſeruos dei. q̄s aptis terroribus tyrāni ſuperare nō valēt. deriſoria mag̃ increpatione flectant ſic enī eſt cōſuetudo ꝑuerſis. bonos ꝑus ī vita ſeculari laudare ꝑ⁹ iureiurando deteſtari. cū eos penitētia affligi conſpiciunt. k ❡ Manducauit xp̄s cinerē vt panē. qꝛ peccatores penitētes ad ſe cōuertit. ❡ Vel cinerē. i. reliquias peccatoꝝ ⁊ parua pctā conſumebam vera pniā: ne q̄d eſſet reſiduū qđ impediret meritū regni celorum. Et poculū meū tunc enī anīe mee penetralia. celēſtis ille potus ingredit᷑. q̄n pijs fletibus irrigatur. ❡ Vel in cinere intingebā panē meū et ſic comedebā. Si ergo ꝓpheta hoc fecit. nos q̄d faciamus? et poculū cum lacrimis miſcebā. ⁊ nihil mihi ſuaue erat neq̄ panis neq̄ poculū. ſ; tm̄ veniā ⁊ celeſtē panem xp̄m deſiderabam. l ❡ Ira ⁊ indignatio faciē nō habent corpalē. ſ; timētib⁹ ſub imaginatōe ſemꝑ apparēt. Ira. ad vltionē ꝑtinet. indignatio ad motū animi mediocrē. Eleuat aūt deus ſuis bñficijs pctōres. q̄n illis opes ꝯfert. ⁊ honorē ꝯcedit. ⁊ dū ex hoc extollunt᷑. oīa eripit. vt nō pereāt ſ; humiliēt᷑ ⁊ cognoſcāt vñ ⁊ illa habuerint. m ❡ Pulcerrime dixit iſte penitens. poſt ꝑuaricationē ade. dies declinaſſe ſuos. qꝛ ipe declinauit a dño. tāto enī q̄ſq̄ imminuit᷑ quāto ab illa plenitudine lucis ſegregat᷑ ꝯſequēſq̄ fuit vt cui⁹ declinabāt dies. ſicut fenū areſcere debuiſſet. bñficio enī vitali vñ vegetabat᷑ ſubtracto. in ariditatē ꝑducimur peccati.

n Tu autẽ dñe ineternũ ꝑma/
nes ÷ ⁊ :· memoriale tuuz in
generatione ⁊ generationẽ.
o Tu exurgẽs miſereberis ſy:
on. q2 tp̃s miſerẽdi eius ✶ q2
p venit tẽpus :· Quoniã pla:
cuerunt ſeruis tuis lapides
eius ⁊ terre eiꝰ miſerebunt.
q Et timebũt gẽtes nomẽ tuũ
dñe: ⁊ oẽs reges terre gl'iam
r tuam. Quia edificauit dñs
s ſyõ. ⁊ videbit i gl'ia ſua. Re
ſpexit in oꝛ̃onem humiliũ et
t nõ ſpreuit ꝑcem eoꝝ. Scri/
bant hec in generatione al/
tera. ⁊ ppl's q̃ creabit lauda
v bit dñm. Quia ꝓſpexit d̃ ex
celſo ſancto ſuo. dñs de celo
x ÷ in :· terram aſpexit. Ut au
diret gemitus compeditoꝝ
vt ſolueret filios i terempto
rum. Ut annunciant in ſyon
nomen domini. ⁊ laudẽ eiuſ
z in hierl'm. In conueniendo
ppl'os in vnum et reges. vt
a ſeruiant dño. Reſpondit ei
in via virtutis ſue. paucita/
tẽ dierũ meoꝝ nuncia mihi

n ¶ Poſt dignisſimã ſatiſfactionẽ pec/catoꝝ penitẽs venit ad laudes dĩ. Fecit aũt laudis initiũ pauꝑ iſte. ab aduẽtu do mini. ꝑ quẽ mundũ nouerat eẽ ſaluandũ. Memoriale. dictũ ẽ ſalu tare ꝓmiſſuz de dñi incarnatiõe vẽtu rũ. qd̃ ꝑ infinita ꝑſeue rat ſecl'a. nec aliq̃ põt immutare obliuio.

o ¶ Exurgẽs dĩ. q̃ſi dormiẽti q2 diutiꝰ ſub uenire diſtulerat. Sy on mõs ẽ ꝑ quẽ ſigni/ficat' eccl'ia. cui miſer/tus ẽ deꝰ. qñ eã de gẽ tibꝰ collegit. ⁊ ſua do ctrina fundauit. H Cõfidat g̃ q̃ agit peni tentiã. qm̃ venit tp̃us miſerẽdi ⁊ ſaluãdi.

p ¶ Seruos dñi apo ſtolos dicit. iſti bene/placitos habuerũt la pides eiꝰ .i. xp̃ianos qñ in eis ꝑdicatoꝝ ſu am fructuoſam eẽ cer nebãt. Terre eiꝰ miſe rebunt. q2 ꝑ gr̃az dei mũdãdi erãt. q̃ terre/na tm̃ ſapiebãt. ⁊ la/be terrena ſordebãt.

q ¶ Poſtq̃ eñ ad/uẽtus xp̃i ſalutaris i/fulſit. gẽtes ꝯuerſe ſt ꝑ timorẽ. Ipſũ quoq3 gl'iaz dñi veriſſime co gnoſcũt. q̃ i firmitate fidei ꝯſiſtũt. Reges ⁊ eñ ſũt q̃ corꝑa ſua ri/te regũt diuinis ea re gulis infrenãtes. H Uel reges q̃ prius idola metuebãt ⁊ de/monioꝝ noĩa inuoca bãt. nũc nomẽ tuũ ve nerabũt.

r ¶ Edificata eſt ſyõ. h ẽ mr̃ eccl'ia de viuis lapidibꝰ fabricata. Iſte eti am dñs q̃ edificauit ſyõ. videbit in gl'ia ſua qñ i die iudicij. hedos ſequeſtrat ab agnis

s ¶ Dicit etiã reſpexiſſe dñz orõ nẽ pauperũ. i. fideliũ. q2 ille oĩa incorpa/lia ꝯtuet. cuiꝰ oculis nihil ꝓbat occul/tũ. h eſt aũt ipſius reſpicẽ .ſ. ñ ſpernere.

t H Scribant hec i gñatione hoc eſt in nouo teſtamẽto: ⁊ ppl'os. vtiq3 xp̃ianꝰ. q̃ ꝑus pctĩs mortuus. in eo eſt ꝑ grãm ba/ptiſmi recreatus. iſte vieꝫ laudabit dñm.

u ¶ Nouo. ſ. cantico. vt eſt cãtate dño can/ticũ nouũ.

v ¶ Pro ſpexit de excelſo. i. de celo. dũ fragilitatẽ no ſtre hũanitatis aſſum pſit. ide igit' aſpexit i t'rã. i. ad nr̃i corꝑis fra gilitatẽ. q̃ mũdi vicijs tenebat' obnoxia.

x ¶ Illi aũt cõpedĩ ti ſiue vinculati. ſunt viri ſctĩ vinculis mã/datoꝝ aſtricti q̃s ge/mẽtes atq3 ad ſe cla/mãtes dñs audire di/gnatꝰ ẽ. vt mũdũ pro prijs pctĩs irretitum. bñficio ſue mi'ſatiõis abſolueret. ⁊ filios in terẽptoꝝ (q̃ diabolica fraude ꝑẽpti ſũt) a ꝑ/nis erroribus diuina fortitudine liberaret.

y ¶ Annũciatũ ẽ no mẽ dñi xp̃i in ſyõ. duꝫ ibi ꝑmũ diuerſis lin/guis magnalia dei lo q̃bãt' apl'i. hinc factũ ẽ. vt a locali hierl'm. ꝑ eccl'iaz generalẽ ꝑia ꝑ cepta dĩ decurrerent.

z ¶ Idõ dicit venire ppl'os i vnũ. vt virtus catholice vnitatis oñ dat' Addit ⁊ reges. ſi ue vt alia hꝫ trãſlatio regna terrarũ. Ut ſer uiant dño celoꝝ. tunc magis libera qñ auto ri ſuo fuerint fideli ſeruitute ligata.

a ¶ Rñdit xp̃o vocãti ad virtutũ opa fctã eccl'ia i tribulatõibꝰ ꝯſtituta. i via virtutis .i. religiõis ſue nõ ligua: ſ3 vita. nõ voce ſ3 fide. nõ clamore ſ3 corde. cupiẽs agno/ſcere finẽ ſcl'i. vt cito ad illã btitudinem quã dñs ꝓmiſit ꝑuẽire mereat'. Dicit ve

ro dies oēs eccle vſq ad finē ſeculi. pau citatē dierꝝ reſpiciēs ad eternitatē. q̄z qđ cūq finiendū eſt nō debem⁹ dicere lōgū. b ℭ Reuocat̄ eni ī dimidio dierꝝ ſuorū q̄ ad antiq̄ delicta reuertit̄. ſignificat eni dierꝝ dimidiū. ipam iuuētutē. in q̄ lubrica voluptas appetit̄ ⁊ etatis feruore, crimina plus amant̄. p annos eternitatē dñi. c ℭ Eũz dicit initio. oſtēdit. q̄a creator añ creaturas ſuas ſine aliq̄ initō cognoſcit̄ extitiſſe. Per man⁹. hic ꝟtutē iuſſionis debem⁹ accipe. ſic̄ ſcriptū eſt. Ipe dixit ⁊ facta ſunt. mandauit et creata ſt̄. d ℑ Ipi pibūt. Iuꝝ illud. celū ⁊ terra trāſibunt. ℭ Tu autē pmanebis in glia maieſtatis. Veſtimentū. ad carnis fragilitatē videt̄ aptādū hoc eni veteraſcet. qđ more veſtis morte cōſumit̄. e ℭ Operto riū celoſ forſitan debem⁹ aduertere. q̄ ad vicē velamis. t̄ras operiūt. q̄ ſiliter vt alia cōmutant̄ poſtea ſb eternitate māſuri. Idē poſitum eſt ꝯ illa q̄ dicta ſunt qm̄ dū illa ſint cōmutabilia. dñs ſp immutabilis pſeuerat. f ℭ Filios dicit diſcipulos aploꝫ q̄s p fidei vterū. ſctā p̄dicatione genuerunt. Inhabitabūt. Habitatio h̄. locū btitudis ſignificat. ſemē. opa fideliū: q̄ in h̄ mūdo ſemiant̄ vt ī illa eternitate. eoꝝ laudabilis fruct⁹ appareat. Orō

b Ne reuoces me in dimidio dierū meoꝝ: in generationē c ⁊ generatōez āni tui. Initio ÷tu dñe:⁖ terraz fundaſti, et opa manuū tuaꝝ÷ſunt:⁖ ce d li. Ipſi pibunt tu autē pmanes: ⁊ oēs ſicut veſtimētum e veteraſcēt. Et ſicut optoꝛiū mutabis eos et mutabunt: tu autē÷idem:⁖ ipe es: ⁊ an f ni tui nō deficiēt. Filij ſeruorum tuoꝝ habitabunt. et ſemen eoꝝ in ſeclm dirigetur.

÷Ipſi dauid. ℭ Propheta vniuerſitatem ad dei laudes hortādo. ō bñficiorū plurimoꝝ. q̄ ſuis fidelib⁹ adminiſtrat. munere gratulat̄.

Pſalmus. cij.

a Benedic aīa mea dño. ⁊ oīa q̄ intra me ſunt noi b ſctō ei⁹. Bñdic aīa mea domino. et noli obliuiſci omēs c retributiōes eius. Qui propiciat̄ oibus iniquitatibus tuis. qui ſanat oēs infirmi d tates tuas. Qui redimit de interitu vitā tuam. qui coronat te÷in:⁖ miſcōia et miſe e ratiōibus. Qui replet in bo

Xorabilis dñe. intende ī orōnē ſupplicū tuoꝝ vt q̄ in petis detēti tanq̄ fenū aruim⁹. reſpectu celeſtis miſcōie ſubleuemur. p. ℭ Ipi dauid poſitū ē. ne terrenū regē dauid intelligēs. ſigt eni xp̄m ſic̄ ſepe iā dictū eſt. Totus h̄ pš. dñi laude replet⁹ eſt. eſt. eni lucid⁹ tituli ſui claritate. ꝯſilis vt ſine difficultate cōtinētia ei⁹ ītelligere debeam⁹ a ℭ Loquit̄ xpha ad aīaz ſuā vt cū fuerit diuerſis cladib⁹ libēata bñficōꝝ oīm recordet̄ autorē ne ſibi aut alteri putet eē tribuendū. qđ a ſolo deo ꝯſtat cōceſſuz. Interiora ſunt cogitatio recta ꝟtut ſ q̄ rōnis. b ℑ Multaſ retributōes pſtitit nobis dñs. ℭ Ut q̄ eram⁹ digni pene. dignos nos fecit eē honore. qđ obliuiſci nulli fas ē. Que ꝟo ſint ille retributōes ⁊ bñficia cōſeqnt̄ enarrat ⁊ vt hō cogitās bñficia ſpi⁹ tota mēte collaudat. ille ei laudare nū q̄ deſinit q̄ collata bñficia nō pōt obliuiſci. c ℭ Prīo ei fit xpici⁹ petis nr̄is qñ remiſſis delictis. in pace dignat̄ ſuſcipe petōres. Sanat īfirmitates. dū ſecuritas ⁊ immortalitas ī reſurrectiōe ꝯcedit̄ fidelib⁹ d ℭ Redimit de īteritu vitā. qñ nos ab eterna morte ſūmouerit. vt nō audiam⁹. ite ī ignē eternū. Coronat ī mīa. qñ lā btie p̄mia dig̃ reſtituerit. ℑ p̄currēt eni mīa. dat victoriaz vt tribuat palmā. vñ ⁊ dcm̄ ē. ſcuto bone voluntatis tue coronaſti nos. Scuto itaq coronat dum ꝓtegit defendit. ⁊ ſic coronat. ſcutū ḡ miſcōia eſt. q eni ꝓtegit. nō meriti nr̄i eſt: ſ ei⁹ mīe. e ℭ Replet oē deſiderū cū eis dž. Veite bñdi. Iō ꝟo aq̄le exēplū ītroducit̄. q̄z huic

aui iam etate ꝓuecta tm̄ ſupnū labiū coꝛ
nea inflexiõe naſutū creſcit. vt eſcas non
valet ſolita libertate decerpe. q̄ ītelligēs
vn̄ ei piculū vite poſſit accedere. dr̄ os ſu
ū i ſaxo expolire. vſqꝫ q̄ valeat mā duca

tē ſtatī reſoluat a pctīs. l ¶ Qua cō
patiõe ſignificat̄. qꝛ ſicut celū terras ope
rit. ⁊ nccīa bn̄ficia hoī tribuit. mō pluui-
as. mō ſerena. mō ventos. ita et miſcdīa
dei nr̄e fragilitati diuerſa bn̄ficia p̄ſtat.

re. ⁊ ita i antiquā vali
tudinē eſcaꝝ ſolita ꝑ-
ceptiõe r̄uocat̄. ſic aīa
ſi non deſinit pctā ſua
expolire in petra. i. in
xp̄o i p̄ſtinā ſanitatē
reuertit̄. recipe ei tūc
valet cibos ſalutares
f ¶ Illis aūt miſcdī
as facit. q̄ miſerti fue-
rit: vt in euāgelio ait.
Btī miſericoꝛdes ⁊c̄.
Judiciū illis ꝓmittit
q̄ patie mūere decoꝛā
tur qb⁹ ⁊ dr̄. mihi vin
dictā ⁊ ego retribuā.
Judiciū ei h̄ vindictā
intellige. g ¶ No-
tas fecit moyſi vias vt
ꝑfecte fidei ḡdib⁹ vi-
as dn̄i ābularet ⁊ eiuſ
iuſticiā legēqꝫ ɔſcribe
ret ⁊ moꝛes docēt. Fi
lijs iſrl̄. voluntates ſu
as innotuit. nō vias.
qꝛ multi eoꝝ viā dn̄i
declinare p̄ſumpſerūt
volūtatē q̄ppe nouerīt
ſ̄ p̄cepta ſ̄uare ⁊ viā
tre noluerūt. iō nō dr̄:
vias eis innotuiſſe. ſ̄
volūtates. h ¶ Mi
ſericoꝛs ē q̄ nā ſua cle
mētiſſim⁹ appꝛobat̄.
miſeratoꝛ. qui mīe ſue

nis deſideriū tuū: renoua-
f biẗ vt aq̄le iuuētus tua. Fa
ciēs miſcdias dn̄s. ⁊ iudici-
um oībus iniuriā patiētib⁹.
g Notas fecit vias ſuas moy
ſi. filijs iſrl̄ voluntates ſuas
h Miſericoꝛs ⁊ miſeratoꝛ dn̄s
longanimis ⁊ multū miſeri-
i coꝛs. Nō in ꝑpetuū iraſceẗ
k neqꝫ ieternū cōminabiẗ. Nō
ſ̄m pctā nr̄a fecit nob̄. neqꝫ
ſ̄m iniq̄tates nr̄as retribuit
l nob̄. Qm̄ ſ̄m altitudinē ce-
li a terra. coꝛroboꝛauit miſe-
ricoꝛdiā ſuper timentes ſe.
m Quātū diſtat oꝛt⁹ ab occidē
te. lōge fecit a nobis iniq̄ta
n tes nr̄as. Quō miſereẗ paẗ
filioꝝ miſert⁹ ē dn̄s timētib⁹
ſe. quoniā ipſe cognouit fi-
o gmentū nr̄m. Recoꝛdatus ē
quoniā puluis ſum⁹. hō ſic̄
fenū dies ei⁹. tāqꝫ flos agri
p ſic effloꝛebit. Quoniā ſpiri-
tus ꝑtranſibit in illo ⁊ nō ſ̄b

ſuſtinet ei vt coꝛrigat
flagellat vt erudiat. ꝓ
bat vt p̄ſtet. ⁊ vt bre-
uiẗ dicam⁹. ſi ꝓbas ē
vt celū nō operiat ter-
ras. pōt fieri vt dn̄s nō
ꝓtegat ſibi puriſſime
ſeruiētes. m ¶ Ori
ens ſignificat regnū
dei. occaſus xp̄o gehē
nā: q̄ tm̄ diſſocia eſt a
ſede btōꝝ: quātū dicit
ille paup̄ i ſinu abꝛae.
inẗ nos ⁊ vos cahos
magnū firmatū eſt. Vl
oriēs. eſt initiū bone
vite nr̄e occaſus. ma-
le cōuerſatiōis effect⁹
n ¶ Paeter enī car
nalis. q̄ bn̄ vult filiū
ſuū erudiri. frequēter
eum coꝛripit ac flagel
lat. ſic dominus flagel
lat oēm filiū quē reci-
pit ⁊ timētes ſe. ad ſtu
diū bone volūtatꝭ ad
ducit. Qm̄ ipe cogno
uit ꝙ noſmetipos ab
illa naturali dignita-
te deiecim⁹. figmentū
eſſe mōſtramur ⁊ crea
toꝛis factura. o N
Ac ſi diceret. nō iraſce
ris vt cōteras: ſ̄ recoꝛ
dare ꝙ vaſa figuli ſu-

dona largiẗ. Nullus aūt miſericoꝛs. niſi
q̄ ⁊ patiens eē ꝓbaẗ. iō addit lōganimis
id eſt patiēs ⁊ ſuſtinēs pctōꝛes lōgo tp̄e.
Deniqꝫ ſubdit. multū miſericoꝛs. qꝛ etiā
ſe blaſphemātib⁹. ſolē oꝛiri facit. ⁊ tribu
it eis ⁊ cōſeruat vite ſpm̄. i ¶ Nō vl
lis i ꝑpetuū iraſciẗ. q̄ deuoti i ſatiſfactōe
eē cognoſcūẗ. nec eis cōminabiẗ. q̄ eū to
ta mēte diligūt. k N Nō ſ̄m pctā nr̄a
fecit. qꝛ quā merebamur. nob̄ melioꝛa in
dulſit. Nec ſ̄m iniq̄tates retribuet. ¶
Qm̄ ita pius ē ſupplicantib⁹. vt penitē

mus. q̄ ſemel cōfracta reparari niſi per te
nō poſſunt. ¶ His ergo rebus tranſi
toꝛijs. hūanitas cōparaẗ q̄ pulcreſcit vt
flos ⁊ fenū agri. ſed nō ad vitā longiſſi-
mā ꝑduci ẗ. ac ſi quereres quid eſt homo
⁊ r̄ndereẗ. eſt cuius dies ſunt ſicut fenū.
et qui vt flos agri effloꝛet ſed ſtatim flos
decidit qm̄ ſpiritus ⁊c̄. p ¶ Deſcri-
bit enī adhuc q̄d ſit hō. i. ſpūs ꝑtrāſiens
ſcꝫ mūdū p̄ntē. in q̄ diutiſſime nō pōt per
manē. Nō cogſcet ampli⁹ locū ſuū. h̄ eſt
in h̄ ſeculo nō pōt redire vt ſuā vitā poſſit

ſiſtet ⁊ nõ cognoſcet amplius
q locū ſuum. Miſcdia aūt dñi
ab eterno ⁊ vſq̧ ineternum.
r ſup timētes eū. Et iuſticia il
lius in filios filioꝝ. his q̄ ſer
s uāt teſtamentū eius. Et me:
mores ſunt mādatoꝝ ipſius
t ad faciendū ea. Dñs in celo
parauit ſedē ſuam. ⁊ regnuz
v ipſius oībus dñabit̃. Bñdi/
cite dño angeli eius potētes
virtute. faciētes verbuz illius
ad audiēdā vocē ſmonē eius
x Bñdicite dño omnes virtu:
tes eius. miniſtri eius qui fa
y tis voluntatē eius. Bñdicite
dño oīa opa eius in omi lo/
co dominationis eius. bene:
dic anima mea domino.

÷ Ipſi dauid. Vox eccle
ſie magnificētis deum. ⁊ in/
numerabiſia opa narrando
collaudantis. Pſal. ciij.
a Enedic anīa mea dño.
deus meus magnificatus
b es vehementer. Confeſſio/
nem ⁊ decorē induiſti. ami:
ctus lumine ſicut veſtimēto

iterare q ¶ Reddimur ei ꝑ miaz abſolu te ꝑpetui. Quis ꝑ nos ſimus fragiles ⁊ caduci. Et vſq̧ ieternū. deſigat eťnitatē di qm̄ ⁊ ille añ ſcla. ⁊ in ſclo ⁊ poſt illō ſeculū. miſicors mōſtrat̃. vide ꝟo illā ꝑpetuam miam ſolū in timētes eū ꝓtendi. r ¶ Filios filioꝝ. vn iuſ/cuiuſq̧ actus debemus aduertē. Qui dñi precepta cuſtodiūt q̄ mādata eius opibus iplent. bi generāt opa. opera ꝟo retributionē pari/unt i btitudie eterna. s ¶ Memoria eſt ei mādatoꝝ eius ꝑ quā animus repetit q̄ audit ⁊ viſa factaq̧ cogſcit. Iſti ei ſunt filij ſupra dicti. q̄ mādatoꝝ eius opibus ſt̃ mēores. ñ ſtudio cātilene Mā ⁊ ſiqſ pſalteriū totum voce reddat. mēor eius ñ ē niſi q̄ ꝑcipiūt̃ effecerit. Iō ei dicta ſūt vt fiant nō vt ſola vociferatiōe cātent̃. t ¶ Parauit ſedē ſuā. h̄ ad illō ꝑtinet. qꝛ xp̄s aſcēdit i celū. vñ vēturus ē iudicare viuos ⁊ mortuos. Dicit ꝟo ipm dñaturū. q̄ parauit ſedem ſuā. ne putarēt pagani. demones ſuos eſſe vllo mō regnaturos. v ¶ Cōmonet etiam anglos ⁊ ſpirítales ſbſtātias ad miſteriū tāte maieſtatis accede/re. Ipi aūt ꝟtute pñt. qui eius iuſſis obediunt. ꝟtus em̄ hic pro ꝟtute morali ñ ꝓ potētia accipit̃. Ad audiēdā vocē. ſ. vt ſint hūiles ñ ſupbi. ipi eñ ſūt digni bñdicere. q̄ ſuū ⁊ cogſcūt ⁊ ve/nerant̃ auctorē. x ¶ Admonet bñdicere deū ꝟtutes eius. i. q̄ ꝟtute illius robo/rati ꝟbū eccleſijs ꝑdicatiōis miſtratis. ¶ Vel qm̄ ꝑus potentes ꝟtute admo/nuit bñdicere deū. q̄ faciūt ꝟbū eius. ne ꝟbū qđ ꝟberato aere ab hoibus ꝓferri ſolet intelligeres. addidit q̄ facitis volūtatē eius. angťis em̄. dñi ꝟbū. ē volūtas eius. y ¶ Nā cū totū opus dñi ſit celeſtis terrenaq̧ creatura. admo/net. vt oīa debeāt ſuū bñdicere auctorē. In omi loco ſignificat eccleſiā. q̄ ꝑ totū mūdū erat dño ꝑſtāte credi/tura. Nā ſi eū ſp bñdicimus ab eo iugiter cu/ſtodimur. Iō digna ē admonitio. q̄ ꝯ oēs caſus tanq̧ clipeus in/expugnabilis aſſumatur.

Oratio.

Ana dñe lāguo/res ppľi tui. q̄ ſp pctōribus ſicut pr̄ filijs miſereris. vt exempti ab interitu mortis ꝑ/petue. te aīa nr̄a bñdicat ⁊ vita clarificet. p. ¶ Dauid hic tm̄ ad pſonā loquent̃ adhibet̃ ceteꝝ oīa ꝯſtat de dño ſaluatore narranda q̄ in ꝑncipio fecit celū ⁊ terrā. a ¶ Inuitat ꝓpheta ſemet ipm ad bñdicēdū deū bñdicere deū ē eius magnalia ꝯfiteri. magnificat̃ deus apud hoīes qñ eis magnus atq̧ excelſus claruerit vt ipſum creatorē ac redē/ptorē atq̧ iudicē ſen/tiāt. vehemēter vero magnificatur. quādo ab eo q̄ heri blaſphe/mus fuit hodie ꝯuer/ſo predicatur. b ¶ Induit decorē qñ aſſumpſit carnē mortalē. Induit ꝟo cōfeſſionē. cū eo ve/niēte receſſerūt ꝑfidi a cultu ſimulacroꝝ ⁊ ꝯfeſſio ac decus ſupne maieſtatis ꝑ mūdū innotuit. Lumē aūt eccleſiā ſignificat q̄ recte velut veſtis aduertit̃ dñi ſaluatoris, nō habens maculā neq̧ rugam.

c Extendens celū ſicut pellē
q̄ tegis aquis ſuperiora eius.
d Qui ponis nubem aſcenſū
tuū: q̄ ambulas ſup pennas
e ventorum. Qui facis ange-
los tuos ſpūs ÷et:· miſtros
f tuos ignē vrentē. Qui fun-
daſti terram ſup ſtabilitatē
ſuam: nō inclinabit in ſecu-
g lum ſeculi. Abiſſus ſicut ve-
ſtimentū amict⁹ eius: ſuper
h mōtes ſtabunt aque. Ab in-
crepatiōe tua fugient. a vo-
ce tonitrui tui formidabunt
i Aſcendunt montes ⁊ deſcē-
dunt campi in locum quem
k fundaſti eis. Terminum po
ſuiſti quem non tranſgredie-
tur. neq̄ cōuertentur operire
l terram. Qui emittis fontes
in conuallibus. intermediū
montiū pertrāſibunt ÷ aq̄:·
m Potabunt omēs beſtie agri
expectabunt onagri in ſiti
n ſua. Super ea volucres celi

c ¶ Celū hic. oēm iuſtū debem⁹ aduertere. cui⁹ ſupiora. i. fidel' aīa aq̄s baptiſmi ſalutarib⁹ emūdata irrigat. Vel celū extēdit. cū publicani ⁊ meretrices admittūt celū eīm tm̄ iuſtoꝝ ē p iuſticiā ẞ factū ē ex grē largitate etiā peccātiū. Aliter Vel celum vt dictū ē p̄dicatores dic. q̄ vt pellis extēti ſūt p p̄dicatōꝝ eoꝝ ī oī terra. ⁊ ſicut mortuoꝝ aīaliū maior ē vſus pellium. ita mortuis aplīs. āplius doctrina eoꝝ p̄dicatōnis in vſū vēit eccīe. Vel aq̄ vo ſūt grē infuſio ⁊ charitas vl' ſpūalis ſenſus d h ¶ Poſuit nubē qn̄ dn̄s p⁹ reſurrectionē i lētib⁹ aplīs aſcēdit ī celū. Ambulat ſuper pēnas vētoꝝ. duz ſuas volūtates veloci⁹ opat q̄ pōt excurſus eſſe vētorū. Siue magis vētos. iuſtorū aīas debem⁹ accipe q̄ vtroq̄ teſtō pdocti velut duab⁹ alis ad ſupna gaudia trāſferunt ſup q̄s ambulat. dum in eis miaz ſue opationis oſidit. Per nubē etiā p̄dicatores accipi pn̄t. p q̄s in membris xp̄s aſcēdit. dum pctā dimittūt eoꝝ auditores e ¶ Angelus dr̄ greca ligua. q̄ latina nūci⁹ int'pratr. nā qn̄ mittūt angeli ſūt. q̄ tn̄ natura ſpūs eē noſcūt. Talis ē ordo vboꝝ q̄ ſpūs ſuos facit anglos. Miniſter dei eſt oīs q̄ diuinas exequit volūtates. talis eīm vir ignis celeſtis efficit. qn̄ vbo p̄dicatōis peccantiū neqcias vrere ⁊ ɔſumere poſſe mōſtrat. f ¶ Fūdauit xp̄s terrā. qn̄ ſolidauit eccliam. Sup ſtabilitatē. i. ſup ſe q̄ ē imobile fundamētū. Nō inclinabit. ſi ingit ſupra eū manſerimus. nullatenus inclinamur.
g ¶ Abiſſus eīm dr̄. aq̄rū copioſiſſima multitudo. q̄ ſignificat pſecutores q2 ſic palliū ſubiecta coopit. ita illi mūdū fetidiſſima ſupſtitōe texert. Steterūt aq̄ ſup mōtes. i. ſctōs (q̄ montes. fidei firmitate vocati ſūt) qn̄ eos diuerſis penis affligebant. aque eīm ſicut ⁊ abiſſi. hic xp̄ios ſignificant. h ¶ Fugiēt abiſſi. i. ſupſtitioſi. ab īcrepatione aploꝝ. A voce tonitrui. i. p̄dicationis. qn̄ diabolū periturū audierūt cū ſeq̄cibus ſuis. i ¶ Aſcēdūt mōtes. i. ſupbi ⁊ īpij. q̄ diu pmiſit eos dn̄s atq̄ iterū qn̄ placuit fec ī ɔualliuz hūilitate ſedere. Mōtes erāt. cū ſeuirēt. cāpi. cū placati reſederēt ī locū. i. ī ecciaz vbi eis ſuire licebat. k ¶ Terminū q̄ppe ſez rit⁹ ⁊ ſupſtitōis paganoꝝ ē aduent⁹ dn̄i xp̄i: cui⁹ religiōe creſcēte. cūcta idolatria cū ſuis auctorib⁹ corruerēt. neq̄ ɔuertent. h In flagicia. q̄bus pus vixerāt. ¶ Vel meli⁹ nō ɔuertent vt humanū gen⁹ ſupſtitionū ſuarū inundatōe operiāt. l ¶ Fōtes. ẞ ſcripturā diuinā debem⁹ intelligē. q̄ ī cōualles. i. ī. hoies hūiles exeſtuāt. Montes hereticos ſignificat ac ſupbos. inter q̄s ſcpture penni vbertate decurrūt. q2 eas ẞ audire bonis maliſq̄ cōe ē. Pertrāſibūt q2 tales nō ɔtingūt iſte aq̄. i. nō rigāt ad aliquē fructū. m ¶ Beſtias agri. gentes itellige. q̄ potāde erāt aq̄s. q̄s ī euāgelio dn̄s ſamaritane pollicit⁹ ē Onager ſilueſter aſin⁹ eſt. ſignificās iudeos q̄ ſatiari poculo vitali nolūt. ẞ expectāt in ſiti donec plenitudo gentiū intrauerit.
n ¶ Volucres celi. anīas ſctās pōtificū vult itelligi. q̄ ſupra pplos domini, ſctis

p̄dicatiōibus hītant. De medio petrarū dabūt vocē. qñ aploꝝ ⁊ ꝓphetaꝝ exēplis aliq̄ p̄dicare noſcunt᷑. i. de illoꝝ traditio ne ſua dicta firmare. o N Rigās mō tes. h̄ eſt aplos. De ſupiorib⁹. effundēs ſup eos ſpiritūſanctū.

ſtrant᷑. eoꝝūq̄ʒ robore ſuſtētati velut paſſeres laudes dñi aſſidua voce freq̄ntant. celeſtis i terra vita. imitatio fideliū ange loꝝ. i carne p̄ter carnē viuere. t N Herodius maior ē oīm volatiliū. q̄ aq̄lā vin cit ⁊ comedit. ⁊ ſignificat hoīem ſctm̄ habitantē in domo dei adiutoriū p̄ſtātē aliis ad vincendū dyabolū. aq̄la em̄ ſepe p̱ dyabolo ponit᷑.

habitabunt de medio petra
o rū dabunt vocē. Rigās mō:
tes de ſuperioꝛibus ſuis: de
fructu operuʒ tuoꝝ ſatiabit᷑
p terra. Producens fenuʒ iu/
mentis. et herbam ſeruituti
q hoīm. Ut educas panem de
terra. ⁊ vinū letificet coꝛ ho/
r minis. Ut exhilaret faciē in
oleo. ⁊ panis coꝛ homīs ꝯfir
s met. Saturabūt᷑ ligna cam:
pi ÷ ⁊ :· cedri libani q̄s plāta
uit illic paſſeres nidificabūt
t Herodij domus dux ē eoꝝ.
montes excelſi ceruis. petra
v refugiū herinaciis. Fecit lu
nā in tp̱e. ſol cognouit occaſuʒ
x ſuuʒ. Poſuiſti tenebꝛas ⁊ fa:
cta eſt nox. in ip̄a ptrāſibunt
y oēs beſtie ſilue. ÷ Catuli :·
leonū rugiētes vt rapiāt. et
querant a deo eſcam ſibi.

Satiabit᷑ terra. i. terreni de bñficiis largitiōis xp̄i. ¶ Al' mōtes q̄libet eccl'ie boni p̄lati irrigātur celeſti doctrina. ⁊ eoꝝ doctrina ⁊ vita terreni in melius mutati ſatiantur p ¶ Admonet propheta. vt terra iſta celeſti imbꝛe ſatiata producat fenū. i. elemoſynas faciat iumētis. i. paupib⁹. his qui paſſim petunt. Herbā vo ſeruituti hoīum. h̄ eſt vt illi neceſſaria tribuant᷑. de q̄ ſcriptū ē deſudet elemoſyna ī manu tua: donec inuenies iuſtū: cui eā tradas. i. p̄ verecūdia ⁊ patiētia nō petēti. A Uel miniſtris eccl'ie verbū dei miniſtrātib⁹ ⁊ pauperib⁹. q ¶ Panis noſter eſt xp̄s. q̄ de terra p̱ducit᷑ qñ aliq̄d indigentibus ei⁹ amoꝛe p̄ſtat᷑. vinū letificat coꝛ. i. mentē. cū fuerit ſacratū ī ſanguinē xp̄i ⁊ honoꝛifice acceptum. qꝛ nihil ibi culpabile repit᷑. r ¶ Exhilarat᷑ facies q̄ʒ ī oleo. cū regale criſmate vngit᷑. N Uel miſcōia exhilarat ī oleo facies iuſtoꝝ corā deo. Panis hic ad aīam referēdus eſt. q̄ p̱fectos efficit xp̄ianos. A Criſtus ille panis eſt ſiue iuſticia. s N Saturabunt᷑ de vera religiōe xp̄i ligna. i. rōnabiles hoīes. Cedri. excelſioꝛes merito ſcti. q̄s plantauit in vnitate eccleſiaſtice fidei. ¶ Paſſer minuta auis eſt ⁊ cautiſſima nimis. et ſignificat monachoꝝ p̱uitatē. q̄ ī cedris. i. in hereditate potentū velut in q̄buſdā ramis nidos. i. mōaſteria ſibi edificare mō

¶ Ceru⁹ ſignificat fideles q̄ ſerpentē deuoꝛant. i. dyabolū. cū nequiciā eius ad laudē dei ꝯuertūt. hītant ī mōtib⁹. i. apoſtolis ⁊ ꝓphet'. Erinacius vo eſt quā vocam⁹ ericiū aīal timidū natura armatū. ī ſaxis habitās ne inueniat᷑: ⁊ peccatoꝛē ſignificat q̄ futurū iudiciū metuens. ad petrā xp̄m refugit. v ¶ Luna ſignificat eccl'iaʒ q̄ in tēpoꝛib⁹ facta eſt. qñ eſt minui ꝯtingit ⁊ creſcere. Sol xp̄s. ille ꝯgnouit occaſū ſuū. i. gl'iaʒ ſue paſſionis cū diſcipulis dicēt. venit hora ⁊ fili⁹ hoīs tradet᷑ in man⁹ peccatoꝛum. x ¶ Poſuit tenebꝛas in tp̱e paſſionis. qñ ſol obſcuratus ē. nox etiaʒ illis fuit q̄ carnalit᷑ xp̄m ī cruce intuēdo cōit᷑ eſtimabāt moꝛi. In hac nocte beſtie exierunt. i. demones q̄rentes aliq̄s deuoꝛare. N Qñ ⁊ nob̄ ſol iuſticie occidit oīa tenebꝛe ſuut: ⁊ tūc ī nos ptrāſeūt iſte beſtie ſilue dyaboli. ſcʒ. y ¶ Leones. diabolos ſignificāt ꝓpt᷑ crudelitatē. Catuli dicti eo qꝫ calleāt ſenſu nariū. ſignificāt miſtros diaboli q̄ rugiūt vt nocētē p̱dāt. q̄rūt vo iſtā eſcā a deo. nemo em̄ ī mūdis ſpiritib⁹ rapi pōt niſi q̄ ſua exigēte culpa. a deo fuerit derelict⁹. Nihil eni a quoq̄ʒ fieri pōt niſi qꝫ ip̄e ſecreto iudicio aut ad p̱bationē aut vindictā faciendū eſſe ꝑmiſerit.

z Ortus ē ſol ⁊ ꝯgregati ſunt
⁊ in cubilibꝰ ſuis collocabū
a tur. Exibit hō ad opus ſuū:
⁊ ad opationē ſuaȝ vſqꜫ ad
b veſperā. Quā magnificata
ſunt opa tua dn̄e: oīa i ſapiē
tia feciſti. īpleta eſt terra poſ
c ſeſſione tua. Hoc mare ma-
gnum ⁊ ſpacioſum ✶ mani-
bus :- illic reptilia quoꝝ non
d eſt numerus. Aīalia puſilla
cū magnis illic naues ꝑtran
e ſibunt. Draco iſte quem foꝛ
maſti ad illudenduȝ ei: oīa a
te expectāt: vt des illis eſcā
f in tpe. Dāte te illis colligēt
aperiente te manum tuam
÷ oīa :- implebunt bonitate
Auertente aūt te faciem tur
g babunt. auferes ſpiritū eoꝝ
⁊ deficiēt: ⁊ in puluerē ſuum
reuertent. Emitte ſpiritū tu
h um ⁊ creabunt: ⁊ renouabiſ
faciē terre. Sit gloꝛia dn̄i in
i ſeculuȝ: letabit dn̄s in operi
bus ſuis. Qui reſpicit terrā
k ⁊ facit eā tremere: qui tāgit

z ¶ Tūc oꝛtꝰ eſt ſol. qn̄ xp̄s reſurrexit. ⁊ tūc ſatellites diaboli cōgregati eiꝰ maieſtatē mīme ſuſtinētes ſe ī ſuis cubilibꝰ .i. in ꝑtinaciū pectoꝛibꝰ collocabāt. Sol eſt dictꝰ. ꝙ ſolꝰ ita luceȝ. vt ex eo dies fiat ā ¶ Iſte eī vſus eſt moꝛtaliū vt ꝗdiu h̄ ſunꝰ veniente die diuerſis occupemur actiōibus vnꝰ colit agrū. alter ſe bellis exercet. iſte diſcet. ille docet: ⁊ ꝗcq̄d moꝛtalitas agit ꝓbat ꝯcludi veſpa .i. fine ſeculi. b ¶ Admirādo eī dicit ꝓpha. ꝙ magnificata ſūt. nā non ſolū h̄ hoībus arduā (q꞉ excedit humanū ſenſum. opatio) verūetiā ipis angelis ꝓbat īmenſuȝ. Iſta igitur ſapīa filiꝰ eſt pr̄is. Terra ſignificat eccleſiā. q̄ repleta ē. qn̄ vniuerſalis dn̄o deſeruit ecclia. poſſeſſio em̄ populū fidelē in eccl̄ia ſignificat. vn̄ ⁊ alia trāſlatio hȝ īpleta eſt terra creatura tua. ſ. iſta in nouitate vite generata ī baptiſmo. c ¶ Mare em̄. p̄ntem mūdū ſignificat. vbi malicia demonū. velut quibuſdā fluctibꝰ. voluntas aīaꝝ inſtabilis cōmouet. mare dictū eſt a meādo ꝙ ſꝑeat ⁊ redeat. Illic reptilia .i. ſpūs maligni. nob in- numerabiles. a deo tn̄ cōp̄hendi poſſunt. d ¶ Aīalia puſilla q꞉ inter ipos ſpūs malos ⁊ maioꝛes eſſe neq̄cie pꝛobant ⁊ minoꝛes. Per naues. ſignant eccīe. q̄ ꝑiculoſos fluctꝰ mūdi. ꝑ lignū gl̄ioſe crucis euadūt. poꝛtātes populos credētes. e ¶ Draco iſte. apte ſignificat diabolū. q̄ vere draco dr̄ ꝓpter venenū eue qd̄ ꝑme mulieri male ſuadēdo inſpirauit. q̄ ſuis pctīs ita foꝛmatꝰ eſt vt ei illuderet ab angel. Sȝ cū draco ſpiritalis ſit. cuiꝰ eſca deceptio hoīm eſt. nō oīno tn̄ timeas atrocē. q꞉ niſi dn̄o ꝑmittēte. nō ꝓualet q̄cqꜫ ſua ptāte ꝑficere. expectat igit eſcā a deo ꝑmittēte ſicut et alia omīa. f ¶ Exponit adhuc vt cū dyabolica iniq̄tate vexamur. nō illū credamꝰ ex ſua ptāte p̄ſumere. ſȝ potius ad illū recurramꝰ: ſine cꝰ ꝑmiſſu nihil facere p̄t. ⁊ celeriꝰ victꝰ abſcedit. dic̄ eni dāte te illis vt ītelligas. q꞉ niſi datum fuerit illis colligere nō valebūt. Manꝰ ſignificat ptātem ꝑ quā abūde cuncta replet ⁊ mirabilit̄ vniuerſa diſponit. g ¶ De illis mō dicit. q̄ ꝯceſſa dei mūera ſibi applicāt non deo: ab his ꝗ talibus cū auerterit deꝰ faciē. nudati a p̄ſidio. ſine dubio turbant. Auferes ſpm̄ ſupbie. vt accepto ſpūſctō. innouēt: ⁊ recreent. ⁊ ī puluereȝ ſuū redeāt. i. ad humilē ꝯfeſſionē pctoꝝ. ī q̄ indigentiā ſue fragilitatis agnoſcāt. ⁊ ita tibi deficiētes ad conuerſionē ſaluberrimā redeāt q̄ in ſuis p̄ſumptionibus errabāt. h ¶ Emitte ſpm̄ tuum. i. vt reparent ī meliꝰ Recreati ſt vtiqꜫ. q̄ ſe puluerē humilit ag uert. Renouabit facies. qn̄ de vetuſtate pctoꝝ emūdat pctoꝛ. i ¶ Sit gl̄ia dn̄i. nō cuiuſlibȝ alteriꝰ In ſcl̄m. i. inet̄nū. q꞉ laudiſ eiꝰ nullꝰ ē finis. k Leticia ē dn̄i qn̄ nos creatura ipiꝰ bn̄dicimꝰ eū ī die reſurrectiōis. k ¶ De illis dicit q̄ ꝑ dei grām illūiati pctā ſua p̄terita ꝯtremiſcūt Mōtes h̄ pctoꝛes dic̄. q̄ dū fuerit indigtione dn̄i ꝑcuſſi tc̄ ad ſalutares lacrīas cur

rūt r quoſdā fumiferos globos triſticie emittūt. tāq̄z incēſuz ſuauitatꝭ. l ℭ Cū ait. cātabo ī vita mea. tp̄s ſignāt cū in h̄ mōo degere videbaꝰ. cū ꝟo adiecit. pſallā deo meo. ſ. in futuro ſclo. vbi r eē ppetuū ē. r pſalmodia nō hȝ finē m ℭ Sic ei deo ſit iocūda nr̄a laudatio. ſi nos delectemur ī dn̄o. q2 amās diligiꝰ. negligēs ſpniꝰ. deſiderans ſuſtinetur n ℭ Deficiūt o t̄ra pctōres. cū terrena cupiditate priuati per diḡram ad meliora ſtudia ɔcitātur. ſiū mō et iniqui deficiūt. qū mali iā eē deſinūt. Bn̄dic aīa mea. dignū iniciū pſalmi r finis dignus illū ſp bn̄dicere a q̄ cognoſcim⁹ nos ſp dona recipe. Oratio.

Aelite omp̄s ſ̄ds. q̄ fructu locupleti terrā aridā ſatiaſti. da nob ſpiritali mente aſcēſum tue glīe ɔtueri. vt dū te ī celꝰ ſuſcipimus. illa ſp q̄ ſūt celeſtia mediremur. Per. ℭ Hoc ꝟbū decuſ. a pn̄ti pſalmo fec̄ initiū nec añ a quoq̧ reperiſ poſitū. q̄uis mlti ſcriptores fueri nt p̄mitus hebreoꝝ Scire aūt debemus. allꝰa neutri generis eē definitū. qd̄ r ſctūs hieronym⁹ ī expoſitiōe eiuſdē pſalmi euidenter deſignat. et vnū atq̧ integꝝ manere debet ī trāſlatōe. qd̄ nulli⁹ lingue preſumptōne mutatū eſt. Allꝰa ꝟo apud hebreos diciꝰ laudate deū. alle em̄ laudate. ia quippe ſignificat inuiſibilē deū.
a ℭ Cōfitemini dn̄o. i. laudate eū. et bonis factis gratiā diuinitatis vob acq̄rite. Annūciate hoc euāgeliſtis ɔuenit r aplīs, r nūc ſacerdotib⁹ vt mḡnalia xp̄i

l Mōtes r fumigiāt. Cātabo dn̄o in vita mea: pſallā deo
m meo q̄diu ſuz. Jocundū ſit ei eloquiū meū: ego ꝟo dele
n ctabor in dn̄o. Deficiāt peccatoreſ a t̄ra r iniq̄ ita vt nō ſint: benedic aīa mea dn̄o. ℭ Allꝰa. ℭ Prepheta mouet fideles. ne ſpem in iſtis tranſitorijs ponant ſed patriarcharū viā tenētes deū ſpiritaliter ſemp exquirant

Pſalmus. ciiij.

a Onfitemini dn̄o ÷ r:· inuocate nomē ei⁹: annunciate inter gētes opera
b eius. Cantate ei r pſallite ei narrate oīa mirabilia eius.
c Laudamini in nomine ſctō ei⁹: leteꝰ cor querentiū dn̄m
d Querite dn̄m r cōfirmami
e q̄rite faciē ei⁹ ſp. Memento te mirabiliū ei⁹ q̄ fecit. p̄di
f gia r iudicia oris eius. Semē abraā ſerui ei⁹ filij iacob
g electi ei⁹. Jp̄e dn̄s deus noſter: in vniuerſa t̄ra iudicia
h eius. Memor fuit in ſecu/

annūciēt. Cū ꝟo dic̄ ɔfitemī. r poſtea ſb̄dit. inuocate docet. inuocare deū volentes. primo ei⁹ laudes ɔfiteri. b ℭ Cantate ad hymnos ptinet offerēdos pſallite. ad pia opa exercēda Oīa. ſignificat iſta q̄ dictur⁹ eſt. nō eſt ei hūanaꝝ viriū. oīa mirabilia narrare. ſed ſignificat a toto ptem.
c ℭ Nō ei vetat vt laudemur: q2 actibus bonis. non p̄t res iſta denegari. ſ vt in dn̄o laudemur p̄cipit. qui p̄ſtat illa q̄ bn̄ gerim⁹ Leteꝰ cor rc̄. Jnde. ſ. leteꝰ cor. ſi dn̄m q̄rit r p̄dicaꝰ in dn̄o. nō aūt ſi de ſuo poſſe laudaꝰ
d ℭ Hortaꝰ vt ſe ad p̄mia futura ɔfirment q̄ eū q̄rere delegerunt Jſta āt inq̄ſitio nō eſt vllo tp̄e finienda. q̄m̄ addidit ſp. Faciez ꝟo p̄ntiam eius dicit.
e ℭ Mirabilia itaq̧ ptinēt ad diuiſionē marꝰ rubri. Prodigia ad plagas q̄s miſit in egyptū. Judicia oris. q̄m̄ cūcta ɔpleuit. que moyſi ſuo famulo promiſit. Judicauit enim pharaonē r ppl̄m ſuū ſicut moyſi dixit.
f ℭ Hic ſbaudiēdū ē qd̄ ſupra dixit mementote. Merito ꝟo ꝟuos dic̄ ɔtumaces iudeos q̄m̄ pfidia faciēte. filij eē noluerꝰt. Filios ꝟo iacob. ſignificat fideliſſimos xp̄ianos. qui heredes eē merētur dn̄i. g ℭ Dicēdo ipſe dn̄s de⁹ nr̄. cōmonet h̄ illū intelligi debere eē deū. quē iudeoꝝ ppl̄i crucifigēdum eē decreuerūt. r eius iudicia p vniuerſum mōm eē faciēda. nō in ſola iudea
h ℭ Memor fuit ī ſeculū. cū pmiſſa cōpleuit. Teſtamēti ſui. pphaꝝ ſigt p̄dicationes quas de ꝟbi incarnatōe p̄dixerūt

83

lũ teſtamẽti ſui: verbi quod
mãdauit in mille generatio
i neſ. Qđ depoſuit ad abraã
k iuramenti ſui ad yſaac. Et
ſtatuit illđ iacob in p̃ceptũ:
τ iſrael in teſtamẽtũ eternũ
l Dicens tibi dabo terrã cha
naan: fumiculũ hereditatis
m vr̃e. Cũ eſſent numero bre/
ui: pauciſſimi τ incole eius.
n Et ꝑtranſiert de gẽte in gẽ
tem. τ de regna ad pplm̃ al
o terꝝ. Nõ reliqt hoiem noce
re eis: τ corripuit ꝓ eis re-
p ges. Nolite tange xp̃os me
os. τ in ꝓphetꝭ meis nolite
q malignari Et vocauit famẽ
ſup terrã ÷ τ :· oẽ firmamtũ
r panis contriuit. Miſit eos
ante viꝝ: in ſeruũ venunda
s tꝰ eſt ioſeph. Humiliauerũt
in cõpedibꝰ pedes eiꝰ. ferrũ
ꝑtranſijt aiam eiꝰ: donec ve
t niret v̾bum eiꝰ. Eloquium
dñi inflamauit eũ miſit rex
τ ſoluit eũ: princeps pploꝝ
v τ dimiſit euz. Cõſtituit euz
dñm domus ſue τ principẽ

Mãducare. eſt ꝑ aliuz aliq̃d dicere. qđ ꝑ
eos fecit. cũ datũ eſt eis futura ꝓphetare
Mille generatiões. finẽ ſeculi ſignificat.
i ℂ Hoc ad illud rñdet qđ ſupiꝰ dixit
teſtamẽti ſui. Qđ diſpoſuit. illa eĩ q̃ i ve
teri teſtõ abrae τ yſaac
p̃riarchis ꝓmiſſa ſũt.
diſpoſita dicũť τ iura
ta vt firma oñdantur.
k ℂ Illud teſtm̃ ſic
diſpoſitũ ſtatuit iacob
id ẽ firmauit ĩ p̃ceptũ.
id ẽ in nouũ teſtm̃. qđ
ꝓprie dr̃ eternũ. qr nul
lũ illi aliud aliqñ ſuc/
cedit. ĩ q̃ eſt oĩm ꝓmiſ
ſoꝝ ꝯpleta ꝑfectio.
l ℂ Chanaan inter
pretať hũilis. ꝙ ꝯueni
enter ſignificat acce/
pturos eẽ xp̃ianos ter
rã hũiliũ. i. btõꝝ. Fu/
niculꝰ hereditatꝭ. mũ
di huiꝰ diċ tortuoſas
anguſtias q̃s dñs pro
ſalute nr̃a ſua paſſiõe
diſſoluit. nã carnis il/
lius ſuſceptio. nr̃a ꝓ/
bať eſſe hereditas.
m ℂ Nũc enũerat q̃n
ta p̃riarchis v̾tus di/
uina preſtiterit.
n ℂ Pertrãſiert nõ
de captiuitate iudeoꝝ
hoc ſ; de abraã dicit. q̃
exijt de ťra chaldeorũ
τ venit ĩ meſopotami
am. de meſopotamia ĩ
terrã ꝓmiſſiõis. τ iteꝝ
in egiptũ Mlta regna
trãſiuꝰ. vt ꝑueniamꝰ
ad terrã repromiſſiõis
et ita de regno egypti
huiꝰ mũdi ad alterum
pplm in celis. o ℂ Nõ reliquit pharao
nẽ: vt noceret abraã in ſara. nec abyme/
lech yſaac ĩ rebecca. ſ; corripuit pharao/
nem τ abymelech pro eis.
p ℂ Ecce añ legẽ p̃riarche nõ vncti vn
guẽto regali chriſti dicũť. chriſti ãt ſũt. q̃
ſpũſctõ vngũť. erubeſcãt ꝙ iudei q̃ dicũt
nõ poſſe dñm ihm chriſtũ vocari. qr non
fuit vnctus regali vnguẽto. cũ τ illi chri
ſti dicãť qui lõge añ ſaul (a q̃ regalꝭ iſta τ
materialꝭ cepit vnctio) fuerũt q ℂ Vo
cauit famẽ. tpe pharaonis. qñ in egypto
ſeptẽ ãnis fames graſſata eſt. Et oĩne fir
mamẽtũ. i. fructũ triti
ceũ ꝑduxit ad nihilũ.
hoĩm eĩn firmamentũ
panis ẽ. cũ ſupra dixe
rit. τ panis cor homĩs
cõfirmat r ℂ Mi/
ſit Ioſeph ante p̃riar/
chas. q̃s ſupius mẽo/
rauit q̃ bñ vir dr̃. qr vt
vir viriliť cũcta ſuſti/
nuit. Ordo ãt v̾boruz
talis ẽ. miſit añ eos vi
rũ ioſeph. q̃ in ſuũ ve
nũdatus ẽ s ℂ A
putifar prepoſito pha
raonis ioſeph miſſus
eſt ĩ carcerem. ꝯpedes
aũt accepiſſe nõ legiť
ſ; fieri potuit vt qui in
carcere retruſus ẽ fer
reis nexibus ligareť.
Pertrãſit aĩam ipſiꝰ
ferrũ. qñ ĩ has miſſus
eſt anguſtias: ne inter
mala q̃ iniuſte paſſus
eſt preualerẽt. τ crimi
na falſitatis. ferrũ aũt
hic indicat tribulatio
nem dure neceſſitatis
Donec veniret v̾bũ a
rege pharaone. qui eũ
liberauit. vel v̾bũ Io
ſeph interp̃tãdi ſõnia.
qđ v̾bũ q̃rebať a rege
in eo τ eũ liberauit qđ
v̾bũ dei fuit potius q̃
ioſeph t ℂ Inflam
mauit vtiq; eũ intꝰ lu
men celeſtis flãme. vt
futura diceret cũ fiducia veritatis. Mi/
ſit rex. pharao. ſoluit. a reatu q̃ tenebať
obſtrictꝰ. ipſe ẽ p̃ceps dictꝰ pharao. ſcꝫ
quẽ ſupius regẽ dixit. ille dimiſit eũ clau
ſtra exire carcerꝭ. v ℂ Cõſtituit dñm
τ principẽ. qñ eũ fecit currũ aſcendere. τ
preconis voce nũciari. hũc ſcđm dñm eẽ
poſt regẽ. τ principẽ totius egypti.

x omnis poſſeſſionis ſue. Ut
erudiret p̄ncipes eius ſicut
ſemetip̄m: ⁊ ſenes eius pru
y dentiā doceret. Et intrauit
iſrael ÷ in :· egyptū: ⁊ iacob
z accola fuit in terra chā. Et
auxit ꝑp̄lm ſuū vehementer
et firmauit eū ſup inimicos
a eius. Conuertit cor eorū vt
odirēt pp̄lm eius: ⁊ dolum
b facerent in ſeruos eius Mi
ſit moyſen ſeruū ſuū aaron
c quē elegit ip̄m Poſuit i eis
v̄ba ſignoꝝ ſuoꝝ et ꝓdigio
d rū in terra cham. Miſit te/
nebras ⁊ obſcurauit: ⁊ non
exacerbauit ſermones ſuos
e Couertit aquas eoꝝ in ſan
guinē: ⁊ occidit piſces eorū
f Edidit terra eoꝝ ranas: in
penetrabilibus regū ip̄orū.
g Dixit ⁊ venit cinomia ⁊ ſci
niphes: in oibus finibꝰ eoꝝ
h Poſuit pluuias eorū gran
dinē: ignē cōburentē in ter
i ra ip̄orū. Et ꝑcuſſit vineas
eoꝝ ⁊ ficulneas eorū: ⁊ con
k triuit lignuz finiū eoruz. Di
xit ⁊ venit locuſta: ⁊ brucus
l cuius non erat numerꝰ. Et

x ¶ Credebat pharao vt erudire poſſet
p̄ncipes ſuos vt ⁊ ipi ſōnioꝝ iterp̄tes eē
mererēt ⁊ iō eū eis p̄fec̄ n̄ ſolū vt regeret
ſ; ⁊ doceret. neſciēs eū a q̄ ſōnioꝝ ſcia eſt
ꝯeū ſolū docere. y ¶ Jubēte pharao
ne. ꝯgnatio ioſeph ad
t̄ras egypti deducta ē
Et Jacob diuerſitate
noīuz dicta ſue reuela
tiōis variauit. iō nunc
iſrl̄. nūc Jacob. vnū ⁊
eūdez dic̄. Chanaā v̄o
fuit filiꝰ cham. nepos
noe. ex q̄ egyptij traxe
runt originem. nr̄a v̄o
trāſlatio: chā h;. ſ; ro/
mana quā h̄ ſeq̄t̄: cha
naā y ¶ Auxit ppl̄z
ſuū fecūditate naſcen
di. Confirmauit. qn̄ ill̄
creſcētibus egyptioꝝ
turba notiſſimiſ plag̃
vehement̄ afflicta eſt
a ¶ Cōuertit ꝺs egy
ptioꝝ cor ad odium ꝯ
iſraeliticū pp̄lm. p̄ſtā/
do ill̄ felicia. Et dolū
facerēt. ꝯſeq̄nt̄ erat vt
poſt ꝯceptū odiū ſeui
ens pplus ad doloſas
machias ꝑuentret. vt
fuit in lateribꝰ p̄cept̃
duplicādo opꝰ ⁊ pale/
as negādo. ⁊ ſil̄ibus.
b ¶ Iſtos ad pha/
raonē. q̄ſi q̄ſdaz teſtes
ꝯſtat a ꝺo deſtinatos.
vt ppl̄m ſibi placitum
abire ꝑmiſiſſet illeſuz
c ¶ Signa ſunt. q̄ſi
aliq̄ veſtigia futurarū
ſiue p̄teritaꝝ reꝝ. ꝓdi
gia v̄o ꝑtinēt ad mira
biles euētus q̄ in ordi
ne reꝝ p̄us nō fuerūt.
ꝓdigiū ē em̄ dictū ab
eo q̄ porro dicat. ita/
ꝙ iſta mirabilia tūc fa
cta. porro ⁊ ꝓcul dicebāt. pp̄lo xp̄iāo ali/
quid ex eis intelligendū.
d ¶ Regunt̄ tenebras int̄ plagas egy
ptij ꝑtuliſſe. ſ; potiꝰ itelligamꝰ corda eo/
rū fuiſſe obſcurata q̄ dn̄i p̄cepta ꝯtēnebāt
Exacerbauert̄ ſmones. ſignificat acerbe
accepert̄. aut certe iīurioſiſ abomīatōibꝰ
reſpuert̄. ⁊ ita expoīt trāſlatōz romanā q̄
h;. q̄r exacerbauert̄. ſ; nr̄a h;. n̄ exacerba
uit. ſ. ꝺs. i. nō irritauit
ſ; cōpleuit ſmōes ſuoſ
miracul̄ eos ꝯfirmās.
e ¶ Cōuertit eī aq̄s
in ſanguinē. q̄m erant
int̄ fluēta maris rubri
ꝑituri. Piſces occiſi
ſūt. ne ſpes viuēdi hoī
bus relicta videret̄ q̄n
etiā piſces mortui ſūt
q̄ in natiuo elemento
iſto nutriti ſunt.
f ¶ In ranis. poeta
rū carmīa deſignāt̄: q̄
a catholica regula di/
ſcrepātes. corda terre
noꝝ regū fabul̄ replēt
deceptionū. g ¶ Ci
nomia. ſignificat mu/
ſcā canicā. q̄ ceter̃ mu
ſcis mordacior ē ⁊ im
portunitate ſua violē/
tior. Sciniphes: genꝰ
culicū fixis aculeis ꝑ/
moleſtū. h ¶ Poſu
it. i. decreuit vt pluuia
q̄ ad fecūditatē terris
dat̄ ꝯuertet̄ in grādīs
noxiā vaſtitatē Ignis
v̄o cōburēs ſignificat
fulmina q̄ ſolēt excita
ta tēpeſtate deſeuire.
i ¶ Qr dic̄. ꝑcuſſit
ad grādinē vl̄ ignē cō
burētē refer. ne ār tm̄
ficl̄neas putares ꝑcuſ
ſas: addidit oē lignū.
vt ⁊ ſp̄ta nō dubitareſ
euer̄. ſ. a vbi arboꝝ q̄z ro
bora cog̃ſceres fuiſſe
ꝯtrita: maiora em̄ ꝯti/
nēr intellectū minoꝝ.
k ¶ Locuſta eſt mr̄
bruci. quem mala fecunditate ꝓgenerat
que ad illā p̄dā quaſi ꝯuocatus exerci
tus cū ſua ꝓle deſcēdit. l ¶ Et ne cre
deres inanit̄ adductū illū exercitum. di/

84

comedit omne fenũ in terra eoꝝ: ✻ ꝛcomedit:· omnẽ ÷ m fructũ terre eoꝝ:· Et ꝑcuſſit omne pꝛimogenitũ in terra eoꝝ: pꝛimitias oĩs laboꝛis n eoꝝ. Et eduxit eos cũ agento ꝛ auro: ꝛ nõ erat in tribu o bus eoꝝ infirmus. Letata eſt egyptus in pꝛofectione ÷ eoꝝ:·:quia icubuit timoꝛ p eoꝝ ſuꝑ eos. Expandit nubem in ꝓtectiõe ÷ eoꝝ:·: et ignẽ vt luceret ÷ eis:· ꝑ noq ctẽ. Petierũt ꝛ venit cõturnix ꝛ pane celi ſaturauit eos r Diſrupit petrã ꝛ fluxerunt aq̃. abierũt in ſicco flumina s Quoniã memoꝛ fuit verbi ſancti ſui ÷ qð habuit:· ad t abraã pueꝝ ſuũ. Et eduxit ꝑp̃lm ſuũ in exultatiõe ÷ ꝛ:· v electos ſuos in leticia. Et dedit illis regiões gentiũ ꝛ x laboꝛes ꝑpl̃oꝝ poſſederunt Ut cuſtodiãt iuſtificatiões eius. ꝛ legẽ eius requirant. ¶ Alleluia all'a. ¶ Hic in lõ em̃ addidit. requirãt.

Oratio.

Inuocãtes nomẽ tuũ dñe depcamur vt q̃ pꝛes nr̃os ꝟtute tui nois ṗeũte: ãgelicis paſtib⁹ ꝛfeciſti. nos q̃ȝ myſticis dapib⁹ foueas ac refoꝛmes. p. I. Hic itroducit̃ ꝯfitẽs ppl's hebꝛeoꝝ. q̃ relicta ꝑfidia patꝝ ſuoꝝ ad pietatẽ dñi ipo miſerãte ꝑduct⁹ ẽ. vt itelligam⁹ cũ fuerit conuerſi. ꝛ ipos all'a. merito ꝓ ſua redẽptõe

cit oẽȝ fructũ ꝯſũptũ eẽ ꝛre. m ¶ Ueit ad ſeptimã plagã i h̃ pſalmo poſitã. Mo uet etiã aliq̃s. cur i iſto pſalmo ſeptẽ tm̃ cũ i exodi narratõe decẽ narrãt̃. ſꝫ h̃ factũ ẽ iõ. qꝛ ſeptẽ bñficia dñs hebꝛeo ppl'o ꝓſtitiſſe ſtatĩ dictur⁹ ẽ ꝑmiſit totidẽ plagas egyptios accepiſſe. ¶ Uł qꝛ laudãti. de plibus pauca attigiſſe ſuffic̃. Narrãti ꝟo: oĩa cõmẽoꝛare opus eſt. n ¶ Auꝝ ꝛ argẽtum iſraeliticũ ppłȝ ab egyptijs diſcedẽtẽ ex ṗcepto dei legim⁹ accepiſ ſe vt ñ repetita ſurreptio. ſꝫ lõge opatõis mer ces eẽ videat̃. Et ſeq̃t̃ ſcðm bñficiũ. qꝛ ibi etiã null⁹ ex iuſſiõe ei⁹ infirmitate coꝛpea potuit affligi. o ¶ Tũc q̃ i egypto remãſerãt: oĩno letati ſũt. qñ illi dimerſi ſũt. q̃ ad ſeq̃ndos hebꝛeos ire decreuerãt: cur qꝛ ſilia mĩme ꝑtulerũt Et fiebãt. qꝛ ꝛ ipa clemẽta ꝓ eis pugñãt. vt aq̃ maris. aer tenebꝛoſus. ignis ꝯburẽs ꝛc̃. Uł letata ẽ egipt⁹ ꝓpᵗ ſpẽ liberatõis a moꝛte Iõ em̃ eos exire coegerũt. ne iteꝝ hoĩes ꝛ ꝑmogenita inte̾ficerent̃ p ¶ Nubes data ẽ. vt ſol tẽꝑaret ardoꝛẽ. ignis ꝯceſſus ẽ. vt tenebꝛaꝝ potuiſſꝫ auferre caliginẽ. Et h̃ ẽ terciũ bñficiũ. qð iſraelitico ppl'o ꝯſtat eſſe ꝯceſſũ. q ¶ Supata ſũt deſideria pe tẽtiũ. Carnes petit: ꝛ cõturnices accepit tã em̃ in q̃drupedibus. q̃ȝ volatilib⁹: carnes ſũt ſine dubio dulcioꝛes. inſuꝑ ꝛ panẽ celi accepert. Sũt em̃ iſta exodi lectione notiſſima. qñ ꝯturnices in modũ dẽſiſſimoꝝ imbꝛiũ depluert. mãna q̃ȝ (vt iudaicus populus ſatiaret̃) ꝯpluit. qð hic

panẽ celi dic̃: ꝛ optie. i figura ſacri dict⁹ ẽ celi pais. Mãna em̃ dꝛ q̃d ẽ h̃. ꝛ tãq̃ȝ q̃rẽti rñdẽt̃ dictũ ẽ: panis celeſtꝭ: illo ſaturauit eos. r ¶ Hoc q̃ȝ in figura gerebat̃ dñi xp̃i. vt petra aq̃s ꝓfudiſſet irriguas. Xp̃s em̃ dñs petra ſpirital' ẽ. q̃ vitales aq̃s emanat: q̃ abiert̃ i ſicco. i. i gẽtiũ pctõres. q̃ merito ſicci dicũt̃ q̃ delictꝭ ꝟrẽtib⁹ ſiccabãt̃ ſꝫ ibꝛe dñi virẽtes in nouũ hoĩeȝ pullularunt. s I. Mẽoꝛ fuit ꝟbi. qð ipleuit ð ſeie ei⁹. i. de xp̃o ꝓmiſſionẽ ſuã quam abꝛae ꝓmiſit. ¶ Uł cãȝ miraculoꝝ dictoꝝ nunc ſb̃dit. Iõ em̃ dicunt̃ facta q̃ abꝛa ꝯſtat fuiſſe ꝓmiſ ſa. t ¶ Eduxit electos ſuos i leticia. q̃ illi q̃ murmurauerunt dñi furoꝛe ꝑcuſſi ſũt illos q̃ ñ dꝛ eduxiſſe q̃s in heremo culpis exigentibus ꝓſtrauit. v ¶ Ueñt nũc ad ſeptimũ bñficiũ q̃ ei dic̃ regiões gẽtiũ: ad poſſeſſionẽ videt̃ ꝑtinere ꝛraꝝ. laboꝛes ꝟo ppl'orum ad diuitias lõgo tempe ꝯgregatas. x ¶ Juſtificationes xp̃i ſũt vt deũ toto coꝛde diligam⁹. ꝓxios vt nos amem⁹. ꝓꝛeȝ venemur. Lex ꝟo ei⁹ fuit die ſabbati reqeſci. in paſca agnũ imolari. ſꝫ h̃ ſpiritalit̃ ſũt q̃reda.

cantare. a ℭ Cōfeſſio iſta. ad medici
nā penitudīs ē applicāda. ſʒ ⁊ ad ꝓconia
dn̄i ptinere nō dubiū ē. qm̄ maioꝛ glīa pie
tatis ē pcere ꝯfitēti. quā ſine offenſiōe vi
uēti p̄ſtare. bon⁹ em̄ dr recte dn̄s, qꝛ ex-
pectat errātē: ⁊ paſcit
delinq̄ntē. In ſcl'm āt
vite hui⁹: ꝑcat curſum
vbi miſeri ſūt quicūq
deliquūt b ℭ Quis
em̄ ꝑcat nullū: cui em̄
aut ingeniū ſuppetit
ad cogitandū. aut lin-
gua ad depromēdū vt
līgua poſſit r̄ferre ma
gnitudinē tante maie
ſtatꝭ. Auditas faciet.
⁊ h̄ qʒ īſbaudiēdū ē q̄s
illa em̄ pn̄t audiri q̄ ꝓ
banť ⁊ dici c ℭ Cu
ſtodit ei iudiciū: q̄ inť
alios recte iudicat: iu
ſticiā aūt facit: q̄ eā in
ope demōſtrat: merito
ḡ iſti tales bt̄i dicti ſūt
q̄ p̄cepta dei pura mē-
te cuſtodiūt omni tp̄e.
Qui em̄ pſeuerauerit
vſq ī finē h̄ ſalu⁹ erit
d ℭ Orāt deuoti vt
inť eos debeāt eſtima
ri q̄ dn̄o fideli ope pla
cuerť. optāt ſe viſitari
a deo: cui⁹ aduentu ſe
nouerāt eē ſaluandos
R Salutarꝭ: fili⁹ eſt
pr̄is. ℭ Ip̄e ē ſalu-
tare: de q̄ bt̄us ſymeō
ait. viderť ocli mei ſa-
lutare tuū e ℭ Pe
tit ppl's p̄dict⁹ a ſalu-
tari dn̄o viſitari. vt bo
nitatē ei⁹ videret quā
electꝭ ſuiſ erat ſuo mu
nere p̄ſtatur⁹ Cū vel ī
leticia ſue gētis. ip̄a ē
gēs dn̄i: q̄ de gētiū eſt
diuerſitate collctā vt eēt grex vnus ⁊ pa
ſtoꝛ vn⁹. R Vt lauderis a nob̄ iudeis
p̄cepta tua ſeruātibus cū hereditate tua
ſcʒ gētili ppl'o tibi credituro. vt ſim⁹ cuʒ
eis vn⁹ ppl's laudās te eťnalit. vidit em̄

troducit ꝯfitēs ppl's hebꝛe
oꝝ. q̄ relicta patrum ꝑfidia
ad pietatē dn̄i ip̄o miſerāte
ꝑductus eſt. Ps. cv.

a Onfitemini dn̄o quo-
niā bon⁹: qm̄ in ſecl'm
b miſcdia eius. Quis loqueť
potētias dn̄i auditas faciat
c oēs laudes ei⁹. Beati q̄ cu
ſtodiunt iudiciū: ⁊ faciūt iu
d ſticiā in omi tp̄e. Memēto
nr̄i dn̄e in beneplacito ppl'i
tui viſita nos ī ſalutari tuo
e Ad vidēduʒ in bonitate ele
ctoꝝ tuoꝛū: ad letādū in le
ticia gentis tue: vt lauderis
f cum hereditate tua. Pecca
uimus cū pr̄ibus nr̄is: iniu
ſte egimus iniq̄tatē fecim⁹.
g Patres nr̄i in egypto nō in
tellexerť mirabilia tua: non
fuerť mēoꝛes multitudinis
h mie tue. Et irritauerť aſcen
dentes in mare: mare ✱ ru-
bꝝ. Et ſaluauit eos ppť no
mē ſuū vt notā faceret potē
k tiā ſuaʒ. Et increpuit mare
rubꝛū ⁊ exiccatū eſt: ⁊ dedu
xit eos in abiſſis ſicˇ in deſer
l to. Et ſaluauit eos d̄ manu

te abꝛaam pr̄ nr̄ ⁊ gauiſus ē. videam⁹ ⁊
nos ⁊ laudātes gaudeam⁹. f ℭ Du
biū nō eſt iſtū ppl'm ea pctā gemere. q̄ ex
neq̄cia patꝝ ſuoꝝ ꝓbať ſuſtinere. cū ma
ioꝛib⁹ em̄ ſuis peccāt. q̄ ſe ab eoꝝ delictꝭ
nō ſepant. h̄ ē aūt pec
cauim⁹. qd̄ iniuſte egi
mus: qd̄ iniq̄tatē feci-
mus g ℭ Duo ſūt
q̄ bn̄ficia collata ꝯmē
dāt. intellect⁹ ⁊ memo
ria. qd̄ vtrūq ī ꝑfidis
fuiſſe denegať. vide-
bāt em̄ plagas egypti
oꝛū ⁊ bn̄ficia d̄i. ſʒ qua
cā fierēt non agnoſce-
bāt: nec mēoꝛes erant
mie dei. vidētes ei ex-
ercitū pharaonis. cre-
debāt ſe īſidia euadē
di ꝑdidiſſe anteq ma-
re diuideret. mēoꝛes
ptoꝝ mirabilium.
h ℭ Irritauerūt. i.
placatū deū iracūduʒ
ſibimet reddiderunt.
Aſcēdētes. hoc cōſtat
dictū poſitiōe loci. qm̄
egypt⁹ cūctis regioni
bus ꝓhibeť eē hūilioꝛ
⁊ ido inde aſcendētes
petierūt loca altioꝛa.
i ℭ Dicendo ꝓpter
nomē ſuū: deſignat do
minū ſaluatoꝛē: cuius
vocabulo ꝯuenit: ſal-
uare pielitātes. Notā
fecit potētiā ſuā. vtiq
ocul' ſpirituali cogitati
one vidētib⁹ k ℭ In
crepatōeʒ: vocauit oc
cultū diuitatꝭ imperiū
qꝛ mare ī exodo: voce
dn̄i nō legim⁹ increpa
tū. Siccatū ē mare nō
ꝑ totū: ſʒ tātū q̄tū illiſ
tūc iter apiret. Deſer-
tū dr ⁊ ē ī abyſſis qm̄ aq̄ꝝ inūdatōe deſe-
rıť. ac ſic aruit illa via fluētoꝝ vt vſq ad
iter pulueriū potuiſſʒ pueīre. ꝓpť qd̄ de
ſerto ꝯpanť abyſſi iſte l ℭ Saluauit
em̄ xp̄s hūanū gen⁹ a coboꝛte demonū.

85

que plebē hūanā ſtimulo petōꝝ ⁊ odit et ꝑcutit. Redemit petōꝛes obnoxios: ꝑcio ſo ſāguīe ab ipſo diaboli ꝗ ē de manu inimici. Ad lr̄am eī illō dici nō videt. nō eī egyptijs ꝑciū dedit: cū liberaſſʒ iudeos.

vt eoꝝ volūtas deſpata rebus emergēti/bus vinceret. r ¶ Saturitatē vētris ſecuta ē ſeditio. q̄ plerūqꝫ piculoꝝ ꝑnicioſoꝝ cās excitat. Irritari aliquē dicimus ad iracūdiā ꝓuocari. irritauert em̄ viros ſctōs dathan ⁊ abiron

qd tn̄ redemit ꝑcat ꝓphetice igit dctm̄ habeat m ℟ Hec nūc ſilitudo in nr̄o baptiſmo fit, vbi abluit hō aq̄s, ⁊ perit diabolus cum ſatellitib9 ſuis.
¶ Ad lr̄am eī planū eſt ītelligere hyſtoriaʒ noſcēti. n ¶ Et crediderunt. duriciā in ꝗ cordis demonſtrat. qd nō an̄ euētū rei. ꝗ poſt factū miraculoꝝ credere maluerūt. Et laudauerūt. ſ. canētes. Cātemus dn̄o. glīoſe eī honorat9 eſt. o ¶ Cito fecerūt. acſi diceret ſūma celeritate mutati ſūt. vt q̄ dn̄o de collatis mirabilibus laudes canebant poſt: nephādaſ murmuratōes aſſumebāt. Cōſiliū mutauert ī pctm̄. dū pri9 deſparēt q̄ꝫ ei9 pata beneficia ꝑueniſſent. petiert em̄ eſcā ſꝫ diffidētia: q̄uis an̄: nullā famē eēnt paſſi diuia ſꝑ largitate paſti. ita hodie mlt̄i dn̄ ſibi nimia feſtinatōe ꝓuidēt: incauti diuitatꝰ diſpoſitionē anticipant,

odientiū: ⁊ redemit eos de
m manu inimici. Et operuit
aqua tribulātes eos. vnus
n ex eis nō remāſit. Et credi/
dert ÷ in: ⁊ vbis ei9 ⁊ lauda
o uert laudē eius. Cito ÷ fece
ruut: ⁊ obliti ſunt operū ei9.
p nō ſuſtinuert cōſiliū ei9. Et
cōcupiert cōcupiſam in deſ
to ⁊ tētauert deū in inaquo
q ſo Et dedit eis petitionē ip
ſoꝝ. ⁊ miſit ſaturitatē in ani
r mas coꝝ Et irritauert moy
ſen in caſtris, aaron ſanctuʒ
s dn̄i. Apta eſt terra ⁊ deglu/
tiuit dathan, ⁊ opuit ſup cō
t gregationē abiron Et t exar
ſit ignis in ſynagoga eoꝝ.
flama cōbuſſit peccatores.
v ÷ Et: ⁊ fecert vitulū in cho
reb: ⁊ adorauerūt ſculptile
x Et mutauerunt gloriā ſuā
in ſimilitudinē vituli come
y dētis fenū. Obliti ſunt deū
qui ſaluauit eos. qui fecit
magnalia in egypto mira/

ad interitū ſuū. q2 ꝑ inuidiā loq̄bant. qd dn̄o diſplicebat. Et ꝗ ꝯgrue inter laudes dī ponit. quia ſuos famulos vīdicaſſe declaratur.
s ℟ Apta ē terra facta ſūt hec ſm lr̄am. ꝗ ⁊ nūc vorat eos terra. q̄ terrena ſapiūt ⁊ recedūt a mādatis dei: q̄s nō illūinat gr̄a ſpūſſā/eti: ꝗ accendit flamma peti. t ¶ Exarſit ignis ꝗ factū ē ſupra. cel. ſocios dathan, et abiron. q̄ coꝝ infeliciter vota ſecuti ſūt Flāma dicta eſt a flagello comaꝝ ſuaꝝ. Sinagoga vo ꝗ ꝯgregatōem ſocioꝝ dathan ⁊ abirō ſignificat. v ¶ Choreb ītep̄tat caluaria. vbi poſtea iudei dn̄m crucifixert. vt ī eodem noīe iā tūc ī illo deſerto choreb culturā dei nephāda ꝑſūptōe violarēt. q̄rum poſteritas erat ī loco caluarie crucifixura dn̄m. Adorauerūt ſculptile. nō ī deſerto. ꝗ in terra poſtea

p ¶ Et ꝯcupiert ꝯcupiſcētias, cuʒ poſtulabāt ſibi dari ſꝫ murmuratiōib9 aquā et cōmeſatiōem ī deſerto. oñdit eī gemīatio vboꝝ nimietatē deſiderij. Et tentauerūt ī inaq̄ſo ℟ Siccitas eī eis erat. q2 non agnoſcebāt irrigatōeʒ ſctiſpūs ī colūna nub q̄ ꝑcedebat eos. q ¶ Duob9 em̄ modis aīam dicim9 ſatiatā. cū eſcis corporalib9 pro carnis infirmitate reficit. ⁊ cū ſpiritali iocūditate complet. ꝗ hic animas coꝝ dicit carnib9 potuqꝫ ſaginatas

promiſſionis. x ¶ Gloria eoꝛuʒ fuit: adorata diuinitas: quam infelici com/mutatōne perdētes. vſqꝫ ad hoc ꝑuenire meruerūt. vt deſerentes celi terreqꝫ creatorem: deum ſibi facerēt: ſimilitudinē vituli fenū comedentes.
y ¶ Obliti ſunt deum. qui verbera/uit multis plagis egyptum. vt ſuuʒ populū liberaret. ⁊ miracula in terra cham ſiue chanaā fecit. cū eiectꝰ gētib9 ipſos ī coꝝ terra plātauit. Terribiliaqꝫ fec ī ma

ri cũ pharaõe extĩcto: ſiccũ pplis p̃bebat
ſceſſũ. 3 R. Attẽde h̃ o ſacerdos piſſet
eñi ppl's niſi mitigaſſet moyſes irã dei. ⁊
tu cũ viderꝭ pplm delinq̃ntẽ. ãnũcia ei de
licta ſua. ⁊ ſta ĩ fractõe. i. ĩ piculo rogãs
dñm. ut auertat̃ furor
ei⁹ ab eis a ℭ Pro
nihilo habuerũt t̃rã. q2
ſp carnalit̃ viſa ⁊ audi
ta cogitabãt. ſ; aduer/
te q̃; bõa illa t̃ra fuerit
ut deſiderabil' eẽ dice
ret. R. Terra eñi vi
uẽtiũ ẽ quẽ deſiderabi
lẽ dic̃. quã p nihilo ha
bebãt. q2 iſtã trãſitori
am diligebãt. ℭ Al'
terra iſta ſctã corpalis
xpĩ myſteria redẽptio
nis nr̃e deſiderabil' in
telligẽtib⁹ fuit. ill' v̈bo
nulla qui in ea nihil
ſpiritale ſenſerũt
b ℭ Nõ crediderũt
in v̈bo eius. filiũ ſigni
ficat. cui ples nephan
diſſima non credebat.
Uel h̃ ad lr̃az. q2 ideo
murmurabãt. q2 eius
pmiſſionibuſ minime
credere maluerũt. Dũ
murmuratões exerce/
bãt. vocẽ dñi nullate/
nus audierunt. In ta
bernaculis v̈o dicitur
hoc ptigiſſe videretur
nõ laborãtibus. ſ; oci/
oſis. mai⁹ eñi crimẽ ẽ.
cũ murmurare cõtigit
ocioſis. c ℭ Eleua
uit manuz. hic iuſticia
dñi p̃mittit̃. ut ſecura
pietas maiore gl'a ſen
tiat̃. Dic̃ eñi inſurre/
xiſſe dñi ptãtẽ ut vidi/
caret ĩ excedẽtib⁹ eoſ/
q; pſterneret. ⁊ alia q̃
ſequunt̃ faceret.
d R. Diſpſi ſũt eñi
iudei in diuerſiſ ptib⁹
ut aliqñ humiliati ſu/
um dñm plebs caſtiga

bilia in terra cham: terribi/
3 lia in mari rubro. Et dixit
ut diſperderet eos: ſi nõ moy
ſes electus ei⁹ ſtetiſſet in cõ
fractione in conſpectu eius
a ut auerteret irã eius: ne di/
ſperderet eos. ⁊ p nihilo ha
buerunt terrã deſiderabilẽ.
b Nõ crediderunt verbo ei⁹.
et murmurauert in taberna
culis ſuis. nõ exaudierunt
c vocem dñi Et eleuauit ma
nũ ſuã ſup eos. ut pſterne/
d ret eos in deſerto. Et ut de
iiceret ſemen eoꝝ in nationi
bus. ⁊ diſpergeret eos in re
e giõibus. Et initiati ſunt be
elphegor. ⁊ comederunt ſa=
f crificia mortuoꝝ. Et irrita/
uerunt eum in adinuentiõi
bus ſuis. ⁊ multiplicata eſt
g in eis ruina. Et ſtetit phine
es ⁊ placauit. et ceſſauit q̃ſ=
ſatio Et reputatũ eſt ei in in
ſticiam. in generatione ⁊ ge=
neratione uſq; in ſempiter=
i num. Et irritauerunt eum
aquas contradictionis. ⁊ ve
xatus eſt Moyſes propter
eos quia exacerbauerũt ſpi
k ritum eius. Et diſtinxit ÷
in :÷: labijs ſuis. non diſ/
perdiderunt gentes quas

ta pq̃ſceret. ſ; ille diſpgit̃ cui⁹ ſenſus of
vẽto ĩanis gl'ie vl' cupiditatꝭ circũfert.
e R. Et ĩiciati ſũt. i. q dño ſe pſecrare de
buerũt. idolo beelphegor ĩiciati. i. pſecra
ti ſũt. ⁊ q panẽ viuũ eſurire debuerũt. mor
tuoꝝ ſacrificia come/
derũt f R. Irritauerũt
eũ ĩ adiuẽtõib⁹ ſuis. i.
puerſ. ⁊ idoloꝝ ruina
mltiplr ẽ facta ℳ Al'
mltiplicata ẽ in eis ru
ina. q2 p ĝuloꝛib⁹ ſuis
pctis ĝui⁹ vaſtabant̃
g ℭ Stetit phinees.
h v̈bũ ſtetit ſoliditatẽ
mẽtis oñdit. q ex zelo
diuio fornicatores oc
cidit. R. Sic d3 ſa/
cerdos cui aĩe cõmiſſe
ſũt euagĩare gladiũ. i.
pferre v̈bũ. ⁊ occidere
fornicatões ⁊ pcupĩas
in vtroq; ſexu. ut ſibi
putet̃ ad iuſticiã.
h ℭ Reputabat̃ illi
ſacerdoti phinees ad
iuſticiã. id qd ſupius
dixit. h̃ ⁊ in futuro ſe/
culo. ſ; ⁊ ſacerdoti cui
libet vicia corrigẽti re
putat̃ ad et̃nã iuſticiã
i R. Aqua pdictõis
aque baptiſmi accipi/
unt̃. ad quas dyabo/
lo pdicit̃ ⁊ opibus ei⁹
poſt quas ſi qs ſe co/
inquinauerit vicijs ſa
cerdos vexabit̃ p eo.
eoq; exacerbauerit ſpi
ritũ dei quẽ ille predi
cat. ſicut paulus dice/
bat. qs infirmat̃ ⁊ ego
nõ infirmor.
k R. Et diſtinxit in
labijs ſuis. ut iugiter
ſupplicaret̃ p eis.
ℭ Uel diſtinxit dictũ
illud diffidẽtie a p̃ori
mẽtꝭ pſtãtia. Nõ diſp/
diderũt gẽtes. q2 poſt
q̃; t̃rã pmiſſiõis ppl's
intrauit. obliti⁹ mãda/

loꝝ dei. ꝛ pceptoꝝ ei⁹ qb⁹ pcepat debere eos ꝓpt̄ idoloꝝ culturas occidē. cū ill' ſe gētib⁹ magis vetita ſocietate coniunxit.
l Commixti ſūt itaq̄ vetita ſocietate inter gētes vt ſe eoꝝ ſupſtitōe polluerēt. factūq̄ ē ill' in ſcādalū. ſcādalū nomē grecū ē ſignificāſ ſiniſtꝝ. eo q̄ eoꝝ mētes i leuē ptē p uerſa imitatōe ōduxit Ecce facta ē t̄ra ꝓmiſſiōis i ſcādalū q̄ fuit i magnū pmiū dn̄o largiēte collata. vn̄ mōemur. recte vti bn̄ficijs diuia largitate collatꝭ ne magꝭ īde peam⁹ vn̄ ſubleuati fuiſſe coḡſcimur. m Ꝉ Jmmolauert̄ filios ſuoſ ꝛ filiaſ ſuas demōijs. h̄ itelligēdū ē moralit̄ ſenſuſ ꝛ aīas ſuas. Uel ad lr̄az. nō illi q̄ t̄rā ꝓmiſſiōis ſunt igreſſi. ſ; poſteritas eoꝝ.
n Effudert̄ ſāguinē. nō aūt legit̄ ab hebreis t̄rā ꝓmiſſiōis ingreſſis effuſū ſāguinē hūanū i ſacrificijs demonū tn̄ ab etate ſeqnti h̄ fieri poſſe n̄ dubiū ē. Et ne putarēt̄ extnei fuiſſe illi inocētes q̄ꝝ ſāguinē effuderāt. addidit filioꝝ ſuoꝝ ꝛ filiaꝝ ſuaꝝ vt ꝯ eoſ creſceret iuidia. ꝛ ſcel⁹ grandeſceret. ꝛ vt āpli⁹ grādeſceret. addidit ſculptilib⁹ iſtū inocētē ſāguinē effuſū. Auxeſis eñ figura iſta apō grecos dr̄. qn̄ vel laus vl' crimē: adiectꝭ dictiōib⁹ icreſcit ꝛ auget̄.
o Interfectā igit̄ terrā: debem⁹ crudeles hoies accipe. q̄ ſe magꝭ inīq̄ deuotōe trucidabāt iterficiēdo filios. tropica eñ locutōe iterfecta t̄ra. dicūt̄ t̄rent̄ hoieſ ſuis malꝭ actōib⁹ i aīa iterēpti. ꝛ h̄ faciēdo etiā dicūt̄ fornicati nā illi fornicati videt̄ i dn̄o q̄ ſe adulterīs polluert̄ ſupſtitōib⁹
p Tropica locutiōe irat⁹ furore dn̄s dr̄. ꝛ irat⁹ ē furore dn̄s Ꝉ q: reliq̄t eū ꝛ q̄ q̄ndā fuerat plebs dei facta ē cauſa dyaboli Abomiātio āt ꝛ dei auerſio maloꝝ oīum ꝯſtat extremū. q: dū illō qō cōtinet ſbducit̄: neceſſe ē. vt eaꝝ reꝝ q̄ cōtinent̄ ruina ꝓtinus ſequat̄.
q Traditi ſūt eñ opprobrio ſuitutis: q̄ gl'ari videbāt̄ in idoꝭ. dn̄ati ſūt eoꝝ q̄ odert̄ eos. ḡuis valde dn̄atō nā q̄ ſp odit. ſp irat⁹ ē. q̄ vo ſp irat⁹ eſt iplacabiꝭ eſt. duriſſima igit̄ ē ſuit⁹ ſuire ſp īnfenſo.
r Et tribulauerūt eoſ. recta viciſſitudo vt q̄ amāti dn̄o ſuire noluert̄. odiētib⁹ iimicis iuſto iudicio ꝓbarent̄ eē ſbiecti. ſepe libauit vt itelligam⁹ ipꝫ ꝛ bōa ꝓmittē. ꝛ flagellatꝭ de nuo ſbueīre. ꝓmiſit eī bn̄ficia. ꝛ hūana n̄ ceſſauit iniq̄tas. itulit vīdictā: ꝛ afflictꝭ iterare dignat⁹ eſt clementiā.
s Ꝉ Jpi āt exacerbauert̄ eū i ꝯſilio ſuo. qō habuert̄. vt eo relicto idoꝭ ſuirēt. ꝛ hūiliati ſūt. nō a dō. ſ; a delictꝭ ſuis humiliabant̄
t Ꝉ Et vidit cū tribularet̄. ꝓcucurrit eī ſolita miſeratio clemētis dei. q̄ ꝯuerſos i orōnibus ꝓtin⁹ audiuit. docet eñ ꝛ te q̄ ſi ꝯuerſus igemueris: ꝓtin⁹ appropīquāt celſis aurib⁹ ei⁹ pces hūilitatꝭ tue.
v Ꝉ Mēor fuit teſtamēti. qō cū abraā i iitio fidei nr̄e pepigit qō abſcōditū erat i ꝓphetꝭ. ſ; in tpe euāgelij reuelatū ē. pēituit āt more hūanitatꝭ dr̄. Ꝉ q: ſp ſup penitētes pēitet ds. dū mala q̄ locutus fuerat vt faceret nō fecit.

l Dixit dn̄s illis. Et cōmixti ſunt inter gentes: ꝛ didicerunt opera eoꝝ: ꝛ ſeruierūt ſculptilibus eoꝝ. ꝛ factū eſt
m illis in ſcādalū. Et immolauert̄ filios ſuos ꝛ filias ſuas
n demonijs. Et effuderūt ſanguinē innocentē. ſanguinē filioꝝ ſuoꝝ ꝛ filiaꝝ * ſuaꝝ: quas ſacrificauerūt ſculpti
o libus chanaā. Et interfecta eſt terra in ſanguinibus: et cōtaminata eſt in operibus eoꝝ ꝛ fornicati ſunt in ad
p inuentiōibus ſuis. Et irat⁹ eſt furore dn̄s in ppl'm ſuū: ꝛ abominat⁹ eſt hereditatē
q ſuā. Et tradidit eos in manꝰ gentiū: ꝛ dn̄ati ſunt eoꝝ
r q̄ odert̄ eos. Et tribulauert̄ eos inimici eoꝝ: ꝛ humiliati ſunt ſub māib⁹ eoꝝ: ſepeli
s berauit eos. Jpi aūt exacerbauert̄ eum in cōſilio ſuo: ꝛ humiliati ſunt in iniquitati
t bus ſuis. Et vidit cū tribularent̄: ꝛ audiuit orōnē eoꝝ
v Et memor fuit teſtamēti ſui

Penitet ꝗ tūc ds qñ nos penitētes cognoscit. talis em̄ ille nob efficit̄ qles nos sibi eē ꝓbauerit. Est ꝗ dei pnia h̄ ñ dolor ð imprudent̄ facto. ſ remiſſio pene pcti. pio dño ſupplicare. In sclm. h ē inceñu. qr nullū tps ē qð ab ei miā repiat̄ excepcū. b Dicāt vtiqz alla. qð titul ait ꝛ se iocūdis exultatōib solēt. ꝗ ad dñi grāz venire meruert. significat rū spālit̄

x In mias datos eos dic. qr diuersa carismatū mūera suscepert. alij em̄ ꝓphe. alij apl'i. alij martyres. alij ꝯfessores. ex ipo pplo grā dei floruert. vl' ad irāz gētiles eis placabiles fec̄ ꝗ captiuarūt eos vt sepe etiā liberos darēt. ꝗs añ captiuos tenebāt. y R Saluos nos fac. ne nob vicia dñent̄. Et ꝯgrega nos. qr gēs hebreoꝝ in regiōib natiōnū ē dispsa. ppl's ei iste cui ab initio psalmi ūba dedim' nūc deū deꝑcat̄ vt ecclāz suā ð gētiū ꝯgregatiōe pficiat. z R Ut cōfiteamur nomī tuo. i. filio vtiqz tuo. ꝗ ꝛ nomē ꝛ laus tua ē. Et glemur nō ī hūana iactātia. ſ in te vbi ē reuera fixa glia. ꝛ sine fine leticia ꝛ R Merito bñdictus ī scl'a. p quē facta sūt scl'a. nō solū facta: ſ etiā redēpta. ꝗ ꝛ nūc nos recreare dignet̄ ī salutari. i. in xp̄o Jesu dño nr̄o ꝗ ē in scl'a bñdict. Dic ūo ab isto scl'o vsqz ad illō ꝑpetuū seclm deū bñdicēdū vt ꝯtinuata laus nūqz debeat hr̄e fastidium.

ppl'm gentiū ꝗ dei sanguīe redēpti. ꝛ de prāte īimici. i. dyaboli ipsi miseratōe sōlati sūt ꝗ ð diuersis regiōibus vocati sūt. vl' ꝗ redēpti sunt in paſſione xp̄i. c A sol' ortu. cum tres cardīes mūdi designauerit ꝑ qrto. i. ꝑ australi posuit mare ab illa prevolēs itelligi occeanū. ꝗ cunctuz mūdi marginē dr̄ circūire. d Errauert gētes ī supsticiosa doctrina. aride ð ūa doctriā. ꝛ ī solitudīe. cuz nllos ūiſſimos doctores adhuc hr̄ē ꝓbarēt ꝛ viā ciuitat'. i. opa ꝗbus ꝑuenit̄ ad celestē hierl'm nō inuenerunt e Esuriētes ꝛ sitiētes: curioſiſſimos viros scl'i hui significat ꝗ semitas ūitat' diuersis opiniōib exquirebāt. ſ qm̄ nō crediderāt vero auctori inuera sapīa nō poterāt inuenīri. Defecit aīa in ipis. vtiqz cū laborib atqz studijs eoꝝ aīositas laſſata succubuit. f Superiorib ūsicul' descꝑsit errantes. nūc refert ð redeūtib ad dona dei. clamauerūt: significat magno desiderio ꝗsierūt R Tūc ꝗqz exaudimur ab eo. qñ nō simplex voꝝ. ſ tribulatio clamat ad deū. Sz vide quid clamor iste prestiterit. qr ð necessitatibus eripuit eos. ꝛ semitas veritatis agnoscere fecit.

ꝛ penituit eū ſm multitudinē misericordie sue. Et dedit eos in miscðias. in ꝯspectu oīm ꝗ ceperāt eos. Saluos fac nos dñe de noster: ꝛ ꝯgrega nos de natitiōib Ut cōfiteamur nomini sancto tuo: ꝛ gloriemur in laude tua. Benedict dñs de israel a seculo ꝛ vsqz in seculum: ꝛ dicet omnis popul fiat fiat.

Alla. Hic cōmonet ppl's xp̄ian vt ꝑ collatis sibi bñficijs laudes dño reddat. Psalmus. cvj.

a Confitemini dño quoniā bon: qm̄ in secl'm b miscðia ei. Dicāt ꝗ redempti sunt a dño: ꝗs redemit de manu inimici: ꝛ de regionib c cōgregauit eos. A solis ortu ꝛ occasu: ab aqlōe ꝛ d mari. Errauert in solitudīe in inaquoso: viā ciuitat' habitacli nō inuenert. e Esuriētes ꝛ sitiētes: aīa eoꝝ in ipis f defecit. Et clamauerunt ad dñm cū tribularent̄ ꝛ de necessitatib eoꝝ eripuit eos.

Oro

Emēto nr̄i dñe in bñplacito ppl'i tui ꝛ a pctī seruitute nos discussos salutar' tui visitatōe saluifica. Per.

a Confitemini dño. cōmonet ꝓpheta ꝛ ꝑdere pctā sua. ꝛ laudes dñi ꝯsonare. Dicit ūo. qm̄ bon. vt pctōribus sit ꝓñdētia post satiſfactōz

g ¶ Et eduxit eos ĩ viã rectã.ſ.xp̃s q̃ il nus q̃ ꝓ dẽ iuto errore vagabant̃ accepta via ſciſſime religiõis credẽtes ĩ xp̃m ad eccl'e btã atria felicit̃ ꝑucirẽt. h ¶ Dignũ ⁊ iuſtũ ẽ ſꝑꝯfiteri pio dño q̃ nos ſua mĩa ⁊ a ꝑicul' liberat ⁊ ſplẽdore ſue pietat' illumĩat. Mirabilia eiꝰ q̃ fec̃ ĩ mũdo.ꝑ euãgeliſtas ⁊ apl'os: poſter' dic̃ eẽ predicãda.
i ¶ Tũc erãt aĩe gẽtiliũ ĩanes ⁊ vacue.qñ hoĩs fructibꝰ ex cultu idoloꝝ erãt ꝓuate.poſtea eſurientes ſatiate ſunt.qñ dñi miſeratõne cõmonite.vota ſua ad ꝑnĩe ſtudia trãſtulerũt.
k ¶ Sedebãt gẽtes ĩ tenebr'.qm̃ vacuate lumĩe fidei. Cũ dic̃.ſedẽtes: oñdit eas lõgo ſitu ibidẽ fuiſſe ꝯſtat ſ. Umbra mort' fuit iſtius ſcl'i vita vicioſa. Uincte ĩ mẽdicitate.i.idigẽtia bõi oꝑis.ligate funibꝰ pctõꝝ. Ferꝝ ſignificat duriciã maloꝝ. l ¶ Quia exacerbauerũt. exponit ei quẽ a imodũ peccauerũt illi q̃ ſedebãt ĩ tenebr'.q2 ꝯ dñi eloq̃a faciẽtes: ĩ eiꝰ regul' viuere reſpuebãt. ⁊ iõ eiꝰ ꝯſilia irritauerũt. ¶ Que eis dederat vt eligerẽt vitã. ¶ Fuit etiã dei iſtũ ꝯſiliũ.ſaluberria medicĩa. vt morbꝰ ille ꝯtrio remedio curaret̃ ſuꝑbia mẽtis.ãguſtia cordis. m ¶ Hũiliatũ eſt cor eoꝝ in tribulatõnibus ⁊ ãguſtijs. vt q̃ in ꝓſꝑitatibꝰ ſuꝑbi extiterũt.in tribulatõibꝰ ⁊ laboribꝰ hũiliarent̃. Infirmati ſũt.i.a ſcl'i ꝓſumptione deiecti ſũt. Nec fuit q̃ adiuuaret. ſubaudiendũ alt̃. nemo eñ ꝓſtat ꝑiclitãti.niſi cui ops ds̃ ꝓcepit ſubuenire.

g Et eduxit eos in viã rectã.
vt irent in ciuitatẽ habitati
h onis. Cõfiteant̃ dño miſeri
cordie eiꝰ ⁊ mirabilia eius fi
i lijs hoĩz. Quia ſatiauit ani
mã inanẽ: ⁊ aĩam eſurientẽ
k ſatiauit bonis. Sedentes
in tenebris ⁊ vmbra mortis
vinctos in mẽdicitate ⁊ fer
l ro. Quia exacerbauerũt elo
quia dei: et cõſiliũ altiſſimi
m irritauerũt. Et humiliatũ eſt
in laboribꝰ cor eoꝝ. infirma
ti ſunt nec fuit q̃ adiuuaret
n Et clamarunt ad dñm cum
tribularent̃. ⁊ de neceſſita
o tibus eoꝝ liberauit eos. Et
eduxit eos de tenebris ⁊ vm
bra mort' ⁊ vincl'a eoꝝ diſru
p pit. Cõfiteant̃ dño miſerie
eius ⁊ mirabilia eiꝰ filijs ho
q minũ. Quia contriuit por
tas ereas. et vectes ferreos
r confregit. Suſcepit eos de
via iniquitatis eorũ ꝓpter
iniuſticias eñ ſuas hũiliati
s ſunt. Omnẽ eſcam abhomi
nata eſt anima eorum. ⁊ ap
propinquauerũt ÷ vſq; ad

n ¶ Clamauerũt ad dñz.ſ. Pria delicta ꝯfitẽtes.ſilebãt ꝑus ĩ elatõe poſiti. ⁊ velut ĩſenſata pecora nullũ ſalutare ꝟbũ fũdebãt.cõpũctio facta ẽ. ⁊ tunc vocẽ vtilẽ reddiderũt ⁊ liberauit eos. q̃ ꝓmebãt̃ ſuitute dyaboli. o ¶ Eduxit eos d̃ tenebris.i.d̃ cecitate ꝑfidie Umbra mort' ẽ vita pctis maculata.que illiꝰ future mort' terrimã portat imaginẽ. Diſrupit vincula.ſic dyaboli tyrannica ptãs xp̃o veniẽte diſrupta ẽ. vt nũq̃ ĩ illã q̃ fuit dñatõez redire ꝓualeat. p ¶ Admonet enim liberator' grãs agere. q2 ianuas pctõꝝ ⁊ maloꝝ omniũ clauſtra ꝟtꝰ diuĩa ꝯfregit. q ¶ Porte eree ſũt ꝯſuetudĩes hoĩuz vicioſe.que nos ita in pctõꝝ atrijs recludũt vt exeũdi neq̃ant ꝓbere licẽtiã. Uectes aũt ferreos: ſpũs ĩmũdos dic̃ q̃ illas ianuas peccatoruz ne exire liceat circũdatos obſuare ⁊ claudere nõ ceſſant. Hec eñ duo metalla ꝓ fortitudĩe delictoꝝ videt̃ eẽ adhibita r ¶ Suſcepit.i. liberauit xp̃s q̃s obſerauerat diabolus validiſſimis ſeris vicioꝝ. ꝓpt̃ iniuſticias eñ ſuas hũiliati ſunt. vt exaltarent̃ in xp̃o. s ¶ Hic eſt ã ſpiritalẽ.legẽ dei.ſ. ⁊ ſalutaria ꝓcepta debemꝰ aduertere. vñ fidel' aĩa viuit. de qua iniq̃ꝝ mẽs exicioſa fama ieiuna eſt. grauis morbus execrãda calamitas. diuine legis appetẽtiã nõ hẽre. nã vñ ꝓõt viuere. qui ſuã vitã cepit nõ amare. hinc factũ eſt. vt ad illa clauſtra mortifera veniret̃. niſi dñi miſeratione eſſent liberati.

t ℭ Iſtū ꝟſum ꝯſtat eē repetitū.qm̄ in ſſli cā vnā decuit eē ſnīam v ib Miſit ꝟbū ſuū.i.pr̄ filiū.q̄ nos reficeret ꝛ ſanaret.Et eripuit eos de interitiōib⁹ in q̄b⁹ ſeipī dimerſerāt. ℭ Ecce qualis lāguoꝛ ſpūales delicias verbi dei ꝛ ꝓbaꝝ faſtidire. vt ſola celeſtis medici pñtia.ſ.xp̄i tale potuiſſet ꝑiculū egritudinis amputare x Quarta pſalmi ſectio: repetit ꝟſib⁹ introit.ꝯmonet aūt ſacerdotes.vt dn̄o cōfiteant.i.vt ſacrificēt illi ꝛ mirabilia ei⁹ nō deſinant ꝑplis p̄dicare y Ꝍ Dn̄o ſacrificiū reddidit.q̄ letus hoſtiā laudis obtulerit.multo eñ p̄ſtātius eſt cū hoīs actib⁹ pſalmodie illi iubilatiōes offerre q̄ꝫ pecudum victimas immolare. Et opera eius.i.beneficia eius p̄dicatores proferāt in exultatōe.illa ei celeri⁹ credere acq̄eſcimus q̄ videm⁹ doctores fixa ꝛ grata mente p̄dicare. ʒ Ꝍ Qui deſcendūt mare: ſignificat ſacerdotes.q̄ ſeculi iſtius ꝓcelloſa deſcēdūt. ℟ In nauibus.i.in eccleſijs.que xp̄m portāt.ꝛ a fluctibus hui⁹ mūdi tūduntur. Faciētes opatōeꝫ Ꝍ id ē predicant populis xp̄ianis.qui aq̄s multis deſignātur.

tribul. Vñ videm⁹ nos ſola diuina gratia poſſe liberari. c Ꝍ Aſcēdūt etiam iſti fluct⁹ vſq̄ꝫ ad celos.qn̄ ſcl'i elatiōib⁹ erigūtur.deſcēdūt ꝟo vſq̄ꝫ ad abyſſos cū in deſꝑatione ꝑuenerint Tabeſcebat aīa in malis.i.ī formidie. ꝛ in recordatōe maloꝝ que geſſit.in bono eñ hic ponit tabeſcere. Ꝍ Aſcēdūt.audiēdo deſcēdūt timēdo. d Ꝍ Turbati ſūt ad ꝯfuſionē ꝑtinet ſenſus cōmoti ſūt.ad iras ꝑtin⁹ euomēdas.motiq̄ꝫ ſunt vt ebrius. ℟ Quia nihil ſtabile.nihil ſobriū eorum ſenſus habebat Sapientia eoꝝ deuorata ē. Ꝍ Quia turbati mētib⁹ nō p̄ualet apꝑere in quib⁹ añ videbat̄ ē eſſe ſapīa.ſapīa eñ nō pōt niſi apud q̄etos et imꝑturbatos aīos inueniri Ꝍ ℟ Vñ ꝫ eoꝝ dicit ſapīa deuorata.qui añ ſibi videbātur doctores.ſ iam ꝑturbati a ſapīa dei ſe ſtultos fuiſſe ꝯgſcunt ſic olī draco moyſi deglutiuit dracones egyptioꝝ e ℟ Clamauerunt ad dn̄m.vt linq̄ntes luxurioſaꝫ ebrietatē ſapīam dei ſeq̄rētur Ꝍ Ecce illi velut ebrij q̄ruꝫ ſapīa deglutita videbatur.clamore ſalubri ad vitalia conſilia redierūt.ꝛ ad dn̄m cōuerſi:ceperūt iam eſſe ſobrij.ꝛ eduxit eos de neceſſitatib⁹ eoꝝ mō qui ſequit allegorica deſcriptōne.

t portas mortis. Et clamauerūt ad dn̄m cū tribularent: ꝛ de nc̄itatib⁹ eoꝝ liberauit

v eos. Miſit ꝟbuꝫ ſuū ꝛ ſanauit eos: ꝛ eripuit eos de ite

x ritiōibus ÷ eoꝝ :·. Cōfiteant dn̄o miſcdie ei⁹ ꝛ mirabilia

y ei⁹ filijs hoim. Et ſacrificēt ſacrificiū laudis ꝛ ānunciēt

ʒ opa ei⁹ in exultatione. Qui deſcendunt mare in nauib⁹ faciētes opationē in aquis

a multis. Ipſi videſt opa dn̄i et mirabilia eius in ꝓfundo

b Dixit ꝛ ſtetit ſpiritus ꝓcelle et exaltati ſunt fluctus eius

c Aſcendunt vſq̄ꝫ ad celos ꝛ deſcēdunt vſq̄ꝫ ad abyſſos aīa eoꝝ in malis tabeſcebat

d Turbati ſunt ꝛ moti ſunt ſicut ebrius: ꝛ oīs ſapīa eoꝝ

e deuorata eſt. Et clamauerūt ad dn̄m cū tribularent. ꝛ de neceſſitatib⁹ eoꝝ eduxit eos

f ÷ Et :· ſtatuit ꝓcellā ei⁹ in aurā. ꝛ ſiluerunt fluctus ei⁹

a Ꝍ Ipſi viderūt ipſi p̄dicatores: qui eius opa ſpiritali intelligētia cognouerūt In ꝓfundo. ℟ In ꝓfunda eñ caliḡine ꝑ eoꝝ predicatōem lumē veritatis illuxit.vt viderēt in tenebris denſiſſimis. clarere lumē deo opante veriſſime trinitatis. b Ꝍ Spūs procelle ſignificat tēpeſtates tribulationū nr̄arū.quas de⁹ pia miſeratōe ſuſpēdit.ne mal' creſcētib⁹ obruamur. Et exaltati ſūt fluct⁹ in mētibus hūanis.qñ putam⁹ meritis nr̄is ge-

f Ꝍ Et ſtatuit procellam eius in auram.id ē tempeſtas illa ſeuiſſima.que ab hūana fragilitate nō poterat ſuſtineri.in auras iuſſa diſparuit. Et ſiluerūt fluctus eius.id eſt ℟ penitentiam agentib⁹ in tranquillitatē cōuerſi ſunt.quia Ꝍ cōfeſtim fragor ille ſeuientiū malorū imperio dominātis obmutuit.

g ¶ Letati ſūt. dicit ꝙ ſolet poſt picu la nauigātib⁹ euenire. vt ſe gaudeāt ab ī gēti clade liberatos, qñ ad portū ceperit venire tutiſſimū. i. xp̄m. port⁹ eñ a portā dis nauib⁹ dict⁹ eſt. ⁊ anim⁹ eſtuātis in xp̄o portaꝫ quietus.

h ¶ Quieſcētib⁹ tentationū fluctib⁹ letantur inqetati ⁊ liberati ⁊ deducet deus liberatos ī portuꝫ volūtatis eoꝝ eos. ſ. q̄ integram volūtatē in eū ꝯuerterunt ipſe eñ eſt verus portus.

h ¶ Inſpice hic ꝙ eūdē vſum qrto repetit t. vt q̄drifaria illa mōi diuiſio quā ſupi⁹ dixit a ſol' ortu ⁊ occāſu ab aquilone ⁊ maribꝰ ꝯcordās ptib⁹ redderet, q̄tin⁹ ꝯfeſſio ſi dei vbiqꝫ eadē. vbiqꝫ celeberrima cātaretur vt ſicut vbiqꝫ ē vna ecleſia. vna ſit ⁊ vbiqꝫ ꝯfeſſio ℟ Cōfiteant dn̄o mīe ei⁹ q̄bus ꝓtegit hūanū gen⁹, ⁊ mirabilia fcā filijs hoīm qꝛ mirabiliter ꝯpeſcit hos fluct⁹. i ¶ Eccleſiā illā. ℏ nobilē illā ⁊ v̄a religiōe pollētē dic. q dn̄m religioſꝭ actib⁹ ſp exaltat. Et ī cathedra. ℏ oēs doctores p̄cepit laudes dn̄i ꝑſonare. q̄ i cathedra ſenioꝝ reſidēt. i. q̄ ſucceſſores veterū pōtificū eē meruerūt. ℟ Et laudēt eū ī cathedra ſenioꝝ. nō in illa ī qua ſcribe ⁊ phariſei ſederūt. q̄ legētes legē nō intellexerūt ī ea dn̄m nūciatū. ſ ī illa in q̄ eū vel ꝓphe vel p̄riarche ſpiritali oc'lo cōtēplātes ꝯgnerūt ī miracul' vel oracul' ceci nerūt k ¶ Nūc cām ꝯfeſſiōis ⁊ exaltatōis ſb̄dit. qꝛ iudeis reprobat⁊ oīs aq̄rū ſpūſſcti plenitudo. venit ad ppl'm xp̄ianū. Illa ſiq̄dē flumīa. i. ꝓphe vel apl'i ñ credētib⁹ iudeis. ad deſerta gētiū trāſierūt. ⁊ velut fons irrigu⁹ diriuat⁹ ad gentes. oīs diuin⁹ ſmo ē trāſlat⁹. Et exitus aquaꝝ in ſitim. i. ī gētes, vt q̄ pri⁹ fuerāt

g ⁘ Et :· letati ſunt qꝛ ſiluerūt
et deduxit eos in portū vo/
h lūtatis eoꝝ. Cōfiteantur dn̄o
miſcdie eius. ⁊ mirabilia ei⁹
i filijs hoīm. ✱ Et :· exaltent
eū in eccleſia plebis: ⁊ in ca
thedra ſenioꝝ laudēt eum.
k Poſuit flumina in deſertū:
l et exit⁹ aquaꝝ in ſitim. Ter
rā fructiferā in ſalſugine: a
malicia inhabitantiū in ea.
m Poſuit deſertum in ſtagna
aquaꝝ: ⁊ terrā ſine aqua in
n in exitus aquarū. Et collo/
cauit illic eſurientes: et con
ſtituerunt ciuitatem habita
o tionis. Et ſeminauerunt a/
gros et plantauerūt vineas:
et fecerūt fructū natiuitatis.
p Et benedixit eis et multi/
plicati ſunt nimis: et iumen

ſiccitate ariditate pctī: celeſtes aquas ſitiēter haurirent ℟ Merito exaltent ⁊ laudēt deū q̄ in eccl'ia q̄ prius fuerat deſertū, ⁊ odio habita poſuit apl'os q̄ eam ⁊ ꝯſolarent alloq̄o ⁊ alluuio fecūdarēt dedit. ⁊ in aīas ſitiētes v̄bū exit⁹ p̄dicationū ⁊ terrā corpis q̄ pri⁹ ꝓtulit ſpinas amaritudinis fructib⁹ repleuit eternis. l ¶ Terra eñ fructifera iudea erat. qñ ſupna religiōe florebat. ſ fctā eſt ſalſa cū dei p̄cepta cōtēpſit. humor eñ eſt ſalſus. fructib⁹ ꝓbat ad uerſus. qꝛ vbicūqꝫ dn̄a tus fuerit: germē fecūditat⁊ intercipit qd̄ illis ꝯtigit ꝓpter maliciam eoꝝ. q̄ dei tabnaculū ſb̄dolis mētib⁹ habitare videbātur.

m ¶ Iſte vſus ptinet ad ppl'm xp̄ianū. q̄ rū ſiccitati data eſt vnda ſalutaris ſacri baptiſmat⁊. Stagna eñ ꝓ fōtib⁹ eccl'iaꝝ arbitroꝛ poſita. ſtagna ſiq̄dē a ſtādo dicta ſunt. Terra ſine aq̄ incredula ſcat corda gētiliū. q̄ poſt irrigata vnda baptiſmat⁊ ⁊ ſctā p̄dicatōe floruerūt. ℟ Poſuit deſertū ī ſtagna aq̄ꝝ p̄bēs ī eccl'ia baptiſmū. Et trā ſine aq̄ ī exit⁹ aq̄ꝝ. i. p̄dicatores ī nationū ariditate ꝯſtituit. ⁊ collocauit illic eſuriētes vt hoīs celeſtib⁹ reficerēt n ¶ Collocauit illic eſuriētes. i. q̄ dn̄i munera nimis glīoſa auiditate ꝯplexi ſūt. Ciuitas hītatōis eccl'ia catholica ē. ī q̄ firmit ſe cōſtituūt. q̄ ſupnis iuſſiōib⁹ obediūt. o ¶ Semināt agros ⁊ plātāt vineas q̄ corpa ſua mōdat' ientib⁹ pctōꝝ celeſti īſtitutōe purificāt. Fruct⁹ a fruēdo dr̄. ⁊ iō q̄ fructū ſpiritalē faciūt bn̄dictōe dī pfruūt q̄s v̄o īfecūdos īuenerit: abſcīdet vt ſterilē ficulneā. Ager v̄o ab agēdo dict⁹ ē. ꝙ ibi diuerſa: vict⁹ cā pagūt p ℟ Bn̄dixit eis de⁹ ill', q̄ ſe a ꝑuis cogitatōib⁹ cuſtodiūt

Et m'ltiplicati ſűt nimis: fecũditate meritoꝝ. Jumẽta ſimplices hoĩes dẽm⁹ accipe. fidei ꝓbitate pollẽteſ. ñ diſertitu- die gloſoſ. ẜ meliores vita ꝙ ligua pluri mũvalẽtes. ñ ligua: ẜ corde. hi ñ ſűt mio rati. ẜ in meli⁹ repati.

lecebr' derelict' ad celeſt' mie ianuã pul ſat. vt ĩ illã dei familiã mereaꝛ admitti. q̃ ſic oues ĩnoxie ſimplicitat' honore deco raꝛ. t Videbűt recti. q̃ꝝ ſűt iſti ꝑdi catõe ꝯuerſi. Et oĩs iniq̃tas. i. dyabol⁹ ſi ue iudei ꝛ heretici cõ muteſcűt. qñ ele- ctis dñi ñ erit q̃d poſ- ſit oppõi v Quiſ ſapiẽs. ac ſi diceret. q̃ vere ſapiẽs ẽ cuſtodit iſta q̃ dicta ſűt. vt xp̃i ſe mag' velit eẽ paupe rẽ ꝙ hereticoꝝ pncipẽ Si eñ ſapienꝯ ꝯſi deres. ꝛ ſpiritaliꝯ ĩtel ligas. videb in h' pſal mo mĩas petitas ꝛ cle menꝯ idultas Ar videb ĩ celo mĩas. ꝛ ĩ telliges clemenꝯ ĩdul tas. i. accipies mĩas ĩ ꝑmio que nllo pñt tpe ẽmiari. Al' ĩtelli- get mĩas dñi ñ merita ſua. ñ vires ſuas. ñ po tẽtiã. ẜ totũ ſibi q̃cq̃d boni hȝ mĩa dñi largi tũ. ꝛ gentes ex mĩa ad fidẽ veiſſe. ꝛ oẽs ſalua tos ꝛ ſaluandos ſola mĩa eẽ btõs ꝑꝯ q̃d to tiens iuſſit dño mĩas eius ꝯfiteri. Oro.

qñ magnam dei graꝫ ſűt ꝯſecuti. Bñ dixit ap̃lis. q̃ꝛ q̃ erant placida ei faciebãt ſp ſic ꝛ ĩ mãu ioſeph bñ- dixit oĩa d̃ſ. q In his duobus v̾ſicul' de ſcribit illoſ: q̃ heretica ꝑuitate decepti eccl'aꝫ dei reliq̃űt. iſti ꝙ pau ci ſűt. q̃uis multi ſibi videaꝛ. nã ad illã vni uerſalẽ eccl'aꝫ cõpati: oĩmodis ꝓbãꝛ exigui Vexati. qñ eos dyabo lice ĩſidie ꝓtuleꝛt. hos dolor ꝛ tribulatio ſb̃ſe quiꝛ qñ auctorẽ ſalu tis relliquiſſe noſcunꝛ De iudeis. expo- nit q̃s dic̃ paucos fa- ctos. eo q̃ ĩ ip̃is ñ ſint deiceps opa dei m'lti- plicata. ꝛ vexati a tri- bulatõe maloꝝ. q̃ꝛ in- ſontẽ iniq̃ ſűt pſecuti: ſup q̃ꝝ pncipẽs effuſa ẽ ꝯtẽtio vt q̃ dñm ꝯtẽp ſerãt: ip̃i ꝯtẽnerenꝛ. ꝛ errare fec̃ eos ĩ in uio ſathãe.

q ta eorum nõ minorauit. Et pauci facti ſunt. ꝛ vexati ſűt a tribulatione maloꝝ ꝛ do-
r lore. Effuſa eſt ꝯtentio ſup principes ꝛ errare fecit eos
s in inuio ꝛ non in via. Et ad iuuit pauperẽ de iopia ꝛ po
t ſuit ſic̃ oues familias Vide bunt recti ꝛ letabunꝛ. ꝛ oĩs iniquitas oppillabit os ſuũ.
v Quis ſapiens ꝛ cuſtodit h̾ ꝛ intelliget miſc̃dias dñi.

Canticũ pſalmi Dauid.

Xp̃us patri grãs agit. q̃ poſt paſſionis triumphũ ꝑpetuã reſurrexit in gloriã.

Pſalmus. cvij.

a Aratum cor meum de us ÷ paratum cor me- um :+: cantabo et pſallam

r Hic breuiꝛ hereticoꝝ ſacerdotes deſignati ſűt. ſup q̃s ꝯtentio effuſa ẽ. q̃ꝛ ñ ſalutari doctrĩa. ẜ tm̃ morti fera loq̃citate ꝯtẽdűt. hi ꝑ ĩuios labunꝛ errores. q̃ppe. q̃ viã ſalut' deſeꝛt. ꝛ tortu oſis ſemit' ĩmoranꝛ. ꝛ ita lr̃a Caſſiodori hȝ ꝯtẽtio ꝛ ei⁹ expoſitio. Sȝ oẽs trãſlati ones ꝛ origenis ꝛ Hiero. ꝛ Aug. lr̃a hñt ꝯtẽptio. ꝛ ita exponiꝛ ab eis. At q̃ dñm ꝯtẽpſerãt. ip̃i ꝯtẽnerenꝛ. Uel ꝑncipes eẽ voluerꝛ ꝯtẽpti ſűt ꝛ ab eccl'ia reprobati. vt ſal ĩfatuatũ. s Redit ad humiles catholicos. adiuuit paupe- rem. i. ppl'm xp̃ianum. dapibus ſa tiauit et̾nis. ꝛ poſuit ſic̃ oues familias: vt audiẽtes vocẽ veri paſtoris fide ſequã tur. Jſte ãt paup̃ ẽ. qui mũdanis il-

Onfitemur dñe mĩas tuas: q̃s iugi ter circa nr̃as exerces iopias ꝑcãteſ vt q̃ exaltat⁹ in eccl'ijs. reſides ad dextrã pr̃is ĩ throno: nob tãte miſeratõis ꝛ ĩtel ligere. ꝛ cuſtodire ꝯcedas archanũ. Qui Cãticũ eñ freq̃nꝛ dixim⁹ ad diuiaꝝ reꝝ ꝯtẽplatões referri. Pſalmum v̾o ad opas actuales. q̃ tñ diuinis noſcunꝛ cõ- uenire mãdatis. Dauid ſignificat regem xp̃m q̃ ꝑ totũ pſalmũ loquiꝛ. a Pa ratus eñ xp̃s ſp erat ad talia q̃ ad preco nia pr̃is ꝑficiẽda obſtaculum pctĩ nõ ha bebat. Sequiꝛ. cãtabo ꝛ pſalmũ dicam. merito ille d̃ ſe talia dicebat. cui⁹ ſermo ꝛ actus diuĩs regul' ꝯſonabãt: ip̃a ãt gemi natio ꝯfidentiã ꝓmiſſiõis oñdit: dũ bis dicit. paratũ cor meum. Paratus ſum nõ ſolũ opeꝛ: ẜ etiã corde ꝛ ſenſu can

tabo ꝗ ĩ corde ⁊ pſallã ĩ ope. Si ĩ pſalterio vna chorda rupta fuerit exꝑmiat̃ pſalteriũ. ⁊ ſi in actib⁹ nr̃is vnũ ꝑceptũ ꝑtergreſſi fuerim⁹ pſalteriũ nr̃m rũpit̃ pſallã igit̃ in gl̃ia mea. ꝙ ei tibi ds̃ pſallo vl̃ cãto. ñ tibi gr̃az. ſꝫ mihi facio. qm̃ bonoꝝ meorũ nõ eges. igit̃ ꝙ tibi ꝓuo gl̃a mea ẽ. ſi ei vl̃ ieiuno vl̃ ĩ ſacco iaceo ꝓ pctĩſ meiſ facio ħ tm̃ tibi ꝓſto ꝙ aĩam meã saluã facio. de ꝗ vt bon⁹ medic⁹ gaudeſ. gaudes ď ſanatiõe mea: ⁊ ego gaudebo ď vtilitate mea. b ¶ Exurge gl̃a mea. ꝗ ꝑ pſalteriũ ĩdicat̃ ⁊ citharã Pſalteriũ ad moꝝ ꝑtiet ꝓbitatẽ. cythara ad afflictõz cordis. ꝑ ħ oñdẽs ⁊ act⁹ laudabiles ⁊ gl̃ioſiſſimã paſſionẽ Exurgã diluculo. ħ de reſurrectõe xp̃i ꝑt ĩtelligi. ⁊ ď mẽbꝛis ei⁹ ⁊ ꝗlibet fideli. ꝗ in eccl̃a dñi laudaturuſ aſſiſtit opib⁹ piiſ. nã lꝫ ꝓfũda nocte laudet diluculo preconij dei irradiat̃.

ad me. Ut liberẽt̃ electi. iõ crucifigit̃ dñs ⁊ exaltat̃ vt liberẽt̃ dilecti. factũ ẽ em̃ vt petiuim⁹ illic exaltat⁹ ẽ ⁊ nos libati ſum⁹ Exaltare ſup celos. ds̃ ñ exaltat̃ niſi ſup celos. ñ exaltat̃ ſup t̃rã. qñ ei t̃reni ſum⁹ nõ exaltam⁹ deũ. ſꝫ qñ ſum⁹ ꝯuerſatiõe celeſtes. f ¶ Saluũ fac ſaluũ ſe fieri deprecat̃ in paſſiõe. vt credẽtiũ turba libaret̃. De⁹ locut⁹ ẽ in ſcõ ſuo. i. filio vt ꝟbũ caro factũ vna volũtate cũ p̃re loq̃retur. g I. Sicima. ĩterpretat̃ hũeri. hũeri aũt ꝑcat opa. ſenſus ꝗ tal̃ ẽ. ꝓpt̃ea crucifigoꝛ vt opa mea diuidã ſãctis meis. ¶ Ul̃ ꝑ⁹ reſurrectõz ſuã letaturũ ſe ⁊ diuiſuꝝ dic̃ opa. i. grãs ſuas apl̃is ⁊ ꝗ̃ delib⁹. Et addit. ꝯuallẽ tabnacl̃oꝝ. qd̃ ſignificat hũilitatẽ eccl̃iaꝝ hãc ꝗ hũilitatẽ metit⁹ eſt dñs: qñ vnicuiq ꝗ̃ deliũ ꝓut voluit dona diſtribuit. h ¶ Galaad ĩterpretat̃ trãſmigratio. qua migratiõe

b in gloꝛia mea. Exurge pſalteriũ ⁊ cithara: exurgam di-
c luculo. Cõfitebor tibi in populis dñe: ⁊ pſallam tibi in
d nationib⁹. Quoniã magna ſup celos miſericoꝛdia tua: ⁊ vſq ad nubes ꝟitas tua.
e Exaltare ſup celos deus: ⁊ ſup omnẽ terrã gloꝛia tua.
f vt liberẽt̃ dilecti tui Saluũ fac dextera tua ⁊ exaudi me deus locutus eſt in ſctõ ſuo
g Exultabo ÷ ⁊ :· diuidã ſicimam ⁊ conuallẽ tabernaculo-
h ꝝ dimetiar. Meus eſt galaad ⁊ meus eſt manaſſes ⁊ effraim: ſuſceptio capitis
i mei. Juda rex meus: moab lebes ſpei mee.

c ¶ Cõfiteri ſe dic̃ ĩ ppl̃o iudeoꝝ vbi ꝓpꝛia voce locut⁹ ẽ. pſallere ãt ĩ gẽtib⁹ ad qs directi apl̃i dñi ꝑcepta ĩpleuerũt. ⁊ iõ dic̃ ſe videlꝫ pſallere qd̃ ꝑ miſtros ſuos cog̃ſcit̃ effeciſſe. I. Confitebor tibi in ppl̃is. i. iudeis. ꝗ ꝑmo crediderũt. deinde etiã ĩ natõib⁹ gẽtiũ. d ¶ Magnificata ẽ mĩa vſq ad celos: qñ ſupne ꝑtãtes ei⁹ bñficijs ꝑfruũt̃. Uſq ad nubes. qñ ꝑdicatores velut ĩbꝛifere nubes ĩfideles populos irrigabãt. I. Quia magna mĩa tua ſup celos. nõ ẽ creatura ꝗ nõ ĩdigeat mĩa dei etiã gabꝛiel. michael. cherubĩ. ſeraphĩ. nõ detraho ãgel̃: ſꝫ creatorẽ ꝑdico de ꝗ ⁊ ãgeli gaudẽt. ſ. ꝙ creatoꝛ ꝑdicat̃. vl̃ mĩa tua ď terra eleuat ad celos. e ¶ Exaltare ſup celos ds̃. vt cui⁹ mĩa celeſtia ꝑtinẽt̃ iuſtũ ẽ vt ſup celos debeat exaltari. Et ſup oẽz t̃rã. cũ exaltat⁹ fuero. I. i. qñ crucifixus ero: oĩa trahã

gẽtes dñi vocatõe cõpũcte ad deũ feliciꝑ migrauerũt. Manaſſes. obliuio. ꝗ ꝟbo ſignificat ppl̃m iudeoꝝ. ꝗ oblit⁹ bñficia diuina chꝛiſtũ crucifixit. ꝗ tñ ſua mi̾atiõe ad ei⁹ culturã remeauit: ſic vtrũq ppl̃m noĩuz iſtoꝝ cõmẽoꝛatiõe ſuũ eẽ teſtat̃. I. ¶ Effrẽ. fructificatio dr̃. ⁊ ſignificat ſpineã coꝛonã. hec em̃ fertil̃ vltra oẽſ fructus fuit: qm̃ nos liberauit iſta hũilitate. ⁊ ſuſceptõz ꝓ coꝛõa poſuit i. ¶ Judã. regẽ ſuũ dixit. qꝛ ď ei⁹ ſtirpe deſcẽdit. I. Moab ex p̃re dr̃. mo em̃ ĩterꝑtatuz dr̃ ex. ab ꝟo p̃r. qd̃ ẽ ex p̃re. Et qs ẽ ille ꝗ ẽ ex p̃re: ille ẽ ꝗ mal̃ opibus ꝑdidit p̃rẽ. nec reuerſus ẽ ad p̃rẽ dyabolus. ſ. ſignificat em̃ dyabolũ ꝗ lebes ſpei dñi ẽ. Lebes int̃pretat̃ olla. quomõ olla ſpei dñi ẽ: ſic eſt. vt qui nõ recte ãbulant tradant̃ dyabolo. vt ab ipſo cruciati cõuertant̃ ad dñm.

k Li. Idumea interp̄tat̄ terrena. miſericors eñ deꝰ nõ ſolũ celeſtia vult poſſidere: ſ ⁊ terrena. ¶ Extẽdens calciamẽtũ. i. legẽ ſuã ⁊ euãgeliũ: mõm vniuerſali p̄dicatõe ꝯpleuit. alienigene eñ gentes ſũt. l ¶ Quis deducet me: a p̄te hũanitat̄ aptiſſima interrogatio p̄mittit̄. vt cõſequẽs rñſio ſbſeq̄t̄. Li. ¶ Ciuitas munita: forte ſignificat īfernũ: quẽ nulla vis hũana potuit apire. niſi q̄ portas eiꝰ fregit. Iſta ciuitas ad egrediẽdũ munita ẽ. apta ẽ ad introeundũ. Li. Idumea q̄ꝫ interp̄tat̄ ſanguinea ſignificans locũ penaꝶ. vbi interficiũtur aĩe peccatorũ m ¶ Quis eñ claustrũ mort̄ infringeret q̄s ianuas munite ciuitatis apiret niſi ip̄e xp̄c. repuliſti. caput cũ mẽbris loquit̄. i. diſtuliſti. q: ⁊ ip̄m xp̄m ad glificationẽ ſuã cõſtat eſſe dilatũ. cum in hac vita demoraret̄ Et nõ egredieris. tẽpus illõ ſignificat qñ tẽtꝰ a iudeis ſputa ⁊ flagella ſuſtinuit: tũc eñ ſi voluiſſet diuitas illa repuliſſet. ſ diſtulit miraculũ oñdere. vt ordinẽ p̄ficue paſſiõis impleret. n ¶ Da nobis auxiliũ hũanitatis xp̄i. hic clamat cũ mẽbris ſuis. qua tenꝰ tãdẽ aliq̄ñ tẽpeſtas huiꝰ ſecl̄i ꝯquieſcat. q: vana ſalus hoĩs. i. Li. maledictus hõ qui ſpem ſuã ponit in hoĩem. q: nõ habemꝰ ſpem niſi in deo. o Li. In deo faciemꝰ virtutẽ. ipſe erit virtꝰ noſtra ip̄e panis nr̄ qui cor ꝯfortat. ipſe ⁊ rector nr̄. Et ip̄e ad nihilũ deducet inimicos noſtros. q: ipſe nos coronat. ⁊ diabolũ ſuperat. ipſe pugnat in nobis. magis autẽ ipſe vincit in nobis. Oratio.

k In idumeã extendã calciamẽtũ meũ: mihi alienigene
l amici facti ſũt. Quis deducet me in ciuitatẽ munitam quis deducet me vſq̄ꝫ ĩ idu
m meã. Nõne tu deus qui repuliſti nos: ⁊ nõ exibis deꝰ
n in virtutibꝰ nr̄is. Da nobis auxiliũ de tribulatiõe: quia
o vana ſalꝰ hoĩs. In deo faciemus virtutẽ: ⁊ ip̄e ad nihilũ deducet inimicos nr̄os.

¶ In finẽ pſalmus Dauid C Xp̄s increpat iudeos: q̄ ſibi mala p̄ bonis reddiderũt: ⁊ iude atq̄ꝫ ip̄iꝰ ppl̄i narrat ineternũ. Pſ. cviij.

a Eus laudẽ meã ne taceris: q: os peccatoris ⁊ doloſi ſup̄ me apertuꝫ
b eſt. Locuti ſunt aduerſum me lingua doloſa ⁊ ſermonibus odij circũdederunt me ⁊ expugnauerũt me gratis
c Pro eo vt ✱ me: diligerent

Repara tibi dñe cor nr̄m ad ꝯſtẽdñ noĩ tuo. vt te intelligẽtes ſurrexiſſe diluculo: illic tẽdamꝰ merito q̄ tu eluceſ victor in regno. Qui.

¶ Iſte pſalmꝰ referẽdus ẽ ad regeꝫ ſupernũ. qm̄ oẽs ſmões eiꝰ tẽdũt ad xp̄m dñm a ¶ Dñs ſaluator ſm hũanitatẽ laudem reſurrectiõis ſue petit nõ taceri dicẽs. Deus laudẽ meã ne tacuer̄. id eſt ne tacere facias. decuit eñ qm̄ inimici mẽdacia loq̄bãtur dicẽtes. diſcipuli furat̄ ſunt eũ. vt ꝯtra eos toto orbe teſtimonia reſurrectõis caneremus vt iudei agnoſcãt reatũ p̄uerſitatis proprie Apertũ vtiq̄ꝫ os ꝯtumelias deſignat. quas p̄tulit a iudeis. nã licet noĩe vnũ dicat ſingl̄ariter. intellctũ tñ plurimi eẽ noſcũtur in vno ppl̄o. b ¶ Locuti ſunt igit̄ lingua doloſa. cũ v̄bis dolos̄ ſanctã dñi ſimplicitatem appetebãt dicentes. lꝫ cẽſum dare ceſari. Et ſermonibꝰ odij. qñ inſ̄ qua ꝯſpiratiõe pylato dicebãt. crucifige crucifige. Expugnauerũt gratis. nam ſicut iuſti amãt deũ gratis. cum eũ nõ p̄pter aliq̄d tpale ſ tm̄ p̄pter ſuã bonitatẽ diligũt. ita impij gratis execrãtur. q: cãm odij in eo reperire nõ pñt. Li. Uel gratis. i. ſine cã vel ſine vtilitate. q̄ eñ aliquẽ p̄ſequit̄ et nihil p̄ficit. nõ aſſequit̄ intẽtionẽ ſuam: gratis. i. fruſtra p̄ſecutus ẽ c Li. Pro eo vt me diligerẽt. i. p̄ bñficijs que ĩ eos ꝯtulerã. ip̄i contumelias mihi fecerũt. ⁊ retribuebãt mala mihi p̄ bonis. Ego aũt orabã: dñe ne ſtatuas illis hoc pctm̄ A. ¶ Tres ſunt pctõꝶ gradus. p̄mus non reddere bona pro bonis. Secũdus

87

reddere mala ꝓ bonis. Tertiꝰ ⁊ peſſimꝰ tribuere mala ꝓ bonis: illā iudei extremā ⁊ vicioſiſſimā ptē elegerūt. Ecōtra ꝟtutis tres gradꝰ aduerte. primꝰ impēdere bona ꝓ bonis. Scdus. malū nō reddere ꝓ malo. Tertiꝰ ⁊ pfectiſſimꝰ bonū tribuere ꝓ malo Et ſic iudei peſſimū vicioꝝ gdū elegerūt. ita xp̄us ſūmū illū bonitatꝭ gradū tenere voluit. vt etiā in cruce oraret ꝓ crucifixoribꝰ. M Ego āt orabā. pateꝛ ignſce illiſ. nō vindictā orabā. ſꝫ eoꝝ ſalutem. d L Poſuerunt aduerſuꝫ me mala. ille rogabat ꝓ crucifigētibꝰ. illi dicebāt. vach q̄ deſtruit tēplū dei. ſalua temetipm. Et odiū ꝓ dilectōe. Cōſidera o xp̄iane et monache. ſi xp̄s ꝓ crucifigētibꝰ ſe orabat. nos ꝓ frībus nr̄is q̄d facere debeamꝰ. e C Predixit ꝓpha certiſſimꝰ futuroꝝ. ſupra Iudā traditorē ꝯſtituēdū eſſe diabolū. q̄ merito pctōr dr̄. qm̄ pctm̄ traditionis ab ipo ſūpſit initiū. Addit. ⁊ diabolus ſtet a dextrꝭ eiꝰ. Nō potuit dexteram hr̄e liberā. q̄ totꝰ ſcelera ptis ſiniſtre pficiebat. Sic vnuſq̄ſq; facere dr̄: ſic eſt iſte qui eiꝰ dexterā tenet. f C Hoc dr̄ de futuro iudicio q̄d pctōres dānādi ſunt a voce iudicātis dicētiſ. diſcedite a me maledicti. Exeat. ſ. a ꝯgregatiōe iuſtorum L Oportebat orōeꝫ ipius eē ī pniām ⁊ ꝟſa ē ī pctm̄. audiāt heretici ⁊ manichei lꝫ orēt tn̄ eoꝝ orō ꝟtit in pctm̄. pnīa q̄ꝫ iude. i. ſuſpēſio. maiꝰ pctm̄ ꝓditōe factū eſt. magis em̄ dn̄m offendit ꝙ ſe ſuſpēdit q̄ꝫ ꝙ dn̄m ꝓdidit. g L Dies eiꝰ pauci ſunt. qm̄ receſſit ab ipo ſol iuſticie. ⁊ tenebre ei mltiplicate ſunt. C Vel q̄ nō tādiu ī aplatu vixit ſicut alij apli. Et epiſcopatū eiꝰ accepit alter ne nūerus ſacratiſſimꝰ aploꝝ iuda mortuo rūperetꝰ. Epiſcopatꝰ ſūmꝰ in ecclia gradꝰ: latine ſuperinſpector dr̄ h M C Quāuis alibi nō legatꝰ iudā vxorē habuiſſe. vl filioſ. tn̄ ex iſta ꝓphetia eū habuiſſe datꝰ intelligi. illo ei mortuo ſine dubio ꝯtigit ⁊ vt vidua fieret vxor eiꝰ relicta ⁊ filij orphani. cuꝫ pr̄e caruiſſent. Spūaliꝰ ꝟo ſūt filij eiꝰ dicti iudei. qui eū in illa traditōne ſecuti ſunt. L Et ſinagoga vxor iude q̄ a viro xp̄o repudiata iude traditori relicta ē. C Vel vxor volūtas eiꝰ dici pt̄. de qua opa generatꝰ. q̄ filij dici pn̄t i M Mutātes fuerūt iudei poſt crucifixionē dn̄i. q̄ nō ſūt ī ſuis locis. Mēdicitatē hic dicꝰ reꝝ ſpiritaliū. nō em̄ hn̄t ꝓphetas. nō hn̄t legē. nō ſacerdotiū. nō ſacrificiū ſꝫ vere mēdici ſūt facti indigētia bonaꝝ rerū. Nō figuratū ē ī cayn. de q̄ dr̄ exijt a facie dei ⁊ habitauit ī ṫra naid naid āt interptatꝰ cōmotio. egreſſus ḡ a facie dei nō ſtetit: ſꝫ habitauit ī ꝯmotōe ⁊ inſtabilitate k M Fenerator. hic diabolꝰ accipitꝰ. hoc nūc optatiuo mō ꝓphetatur iude. vt detꝰ in ptā tem diaboli. vt oībus bonis enudetur. C Alieni q̄ꝫ: ſūt īmūdi ſpūs. quibꝰ diabolus tāq̄ꝫ mācipijs impat ad nocenduꝫ iſti labores diripiūt mādata dei trāſgrediētiū. dū pcepta licentia eos bonis oībus ꝓnauerint. L Siue alieni: romani fuerūt. q̄ eos vaſtādo labores ⁊ diuitias diripuerūt l M Nō ſit illi adiutor. Illo tpe habuit ppl's iudeoꝝ adiutorē. qn̄ fuit ī babylonica captiuitate ſeptuagita ānis. habuit ei ibi ezechiel ⁊ daniel ꝓphetas. ⁊ q̄uis tūc colerēt idola: tn̄ eoꝝ deꝰ miſerebatꝰ. Nūc aūt q̄dringēti āni ſunt a xp̄i occiſiōe. ⁊ nō colūt idola quare dereliquit eos dn̄s. q̄ xp̄m occiderūt. ⁊ iō nō eſt eis adiutor C Pupilli ꝟo dcti ſūt quaſi puſilli. qui puitate etatꝭ ad ſe regēdos probātur infirmi.

detrahebant mihi. ego aūt
d orabā. Et poſuerunt aduerſum me mala pro bonis. et
e odiū ꝓ dilectione mea. Cōſtitue ſuper eū peccatorē. ⁊ dyabolus ſtet a dextris eiꝰ.
f Cū iudicatꝰ exeat cōdēnatꝰ
g ⁊ orō eiꝰ fiat ī peccatū. Fiāt dies eiꝰ pauci. ⁊ epiſcapatū
h eiꝰ accipiat altꝰ. Fiāt filij eiꝰ orphani. ⁊ vxor eius vidua
i Mutātes trāſferantꝰ filij eiꝰ ⁊ mendicēt eijciantꝰ de habi
k tatiōibꝰ ſuis. Scrutetꝰ feneratorꝰ omnē ſubam eiꝰ ✳ ⁊: diripiāt alieni labores eius
l Non ſit illi adiutor. nec ſit qui miſereatur pupillis eiꝰ

m M O ꝓphetia o ſacramētū ꝓphetie
in generatōe vna deleať nomē iudeorū.
poſt paſſionē dñi q̄dragitaduo āni trāſie
rūt ⁊ ppl's ille delet⁹ ē ac ieroſolima de/
ſtructa ē. ſed ⁊ ī hoc clemētia dei erat. qꝛ
q̄draginta duos ānos
dedit eis ad penitēdū
poſtea nullus remāſit
ex eis in illa regione.
n M Judas male/
diciť. vt in iuda iudei
maledicanť. peccaue/
rūt iudei ī deſerto ſed
de⁹ illis dimiſit. nunc
precať vt illis reputeť
qđ tūc peccarūt tanꝙ
nouū ſcel⁹ in interitū
C Peccatū matris ē
nota proteruitas ſina
goge que ꝓphetas oc/
cidit. ⁊ ex illa parte ge
nitrix proditoris dicta
eſt. qꝛ innocentiū ſan/
guinē fudit. nō ex illa
ꝑte ei⁹ mater diciť qua
viros ſctōs ꝓtulit ſed
qua vt dictū ē ſangui/
nē fudit in qua ꝑte eā
iudas vt fili⁹ imitat⁹
eſt. o C Fiūt ergo
pctōres cōtra dñm ſꝑ
qñ de regno ei⁹ aliena
ti. ⁊ ab eo diuiſi in ge/
hennā mittēdi ſūt. nā
cū ille ſit eterna beati
tudo cōtra ipm dicunť fieri q̄ ꝑenni vltō
ne dānanť. Diſperit aūt memoria eoꝝ
de terra viuentiū. qui in beata patria nō
videnť. nec vllā vlterius miſericordiam
cōſequūtur. Pro eo ꝙ nō eſt ⁊c̄. diē cau
ſam vltiōis iuſtiſſime. qm̄ pietatē nō pōt
inuenire. qui eā alijs contēnit impēdere
per ſingularē xo numerū nō ipm iudam
ſolum ſed totū populum in iude delicto
vnū debemus accipere.
b C More aūt ſuo pauꝑē ſe dñs ⁊ mē
dicū eē memorat. mēdicus de noſtro. di/
ues de ſuo M Cōpunctū corde vt in
euāgelio. triſtis eſt aīa mea vſq; ad mor
tem. Aliter. hoc dolebat. qꝛ eū ꝑſequen/
tes nolebāt pniām agere M C Uel qꝛ

m Fiant nati eius ī interitū in
generatione vna deleať no
n mē eius In memoriā redē
at iniq̄tas patꝝ eius in con
ſpectu dñi: et pctm̄ matris
o eius nō deleať Fiant cōtra
dñm ſꝑ ⁊ diſpereat de terra
memoria eoꝝ: ꝓ eo ꝙ nō eſt
p recordat⁹ facere miām. Et
ꝑſecutus eſt hoīem inopē ⁊
mēdicū: et compūctū corde
q mortificare. Et dilexit ma/
ledictionē et veniet ei: ⁊ no
luit bñdictionē et elōgabiť
r ab eo. Et iduit maledictio
nē ſicut veſtimentū. et intra
uit ſic aq̄ in interiora eius ⁊
ſicut oleum in oſſibus eius.
s Fiat ei ſicut veſtimētū qua
operiť ⁊ ſicut zona qua ſem
per precingitur.

cōpunctio ꝓprie de pctīs eſt de xpi mem
bris accipiť. vt ſtephano ⁊ paulo ⁊ alijs
quos iudei ꝑſecuti ſunt in xp̄o. q C
Adhuc de ꝑfido ppl'o dicit. qꝛ dilexit ma
ledictionē quād o ait. ſanguis ei⁹ ſuper
nos ⁊ ſuꝑ filios nr̄os
noluit benedictōē qñ
illuminato dictū eſt il
lis. nūquid ⁊ vos vul
tis diſcipuli eius fieri
at illi quaſi ſub male/
dictōe acerrimo ꝓuo/
cati dicebāt. tu ſis di/
ſcipulus ei⁹. nos aūt
moyſi. Quo dicto pro
longata eſt ab eis bñ/
dictio. quādo illis de
relictis venit ad gen/
tiū fidem.
r C Induit ſe predi
ctus populus maledi
ctione ſicut veſtimēto
quādo inſtigante dya
bolo cōſenſum ꝑbuit
vt dñm pontio pylato
tradere maluiſſet. Ibi
enī indutus eſt quaſi
onere veſtis. vbi tali
voluntate ſe inuolu t.
Intrauit xo ſicut aq̄
maledictio quādo de/
liberauit facere qđ ei
fuerat iniq̄ſſima inſpi
ratiōe ſuggeſtum. quā
do enī aqua viſcerib⁹
infirmis recipiť. ſꝑ ingrediť ad nocēdū
Oleū h̄ ſigificat delectatōē facinoris vñ
⁊ tercio influxit iniq̄tas in oſſa vt oleum
qñ effectū rei ī audita ꝑuerſitate ꝯpleuit
vt iā nō in interiora ſolū carnis ſed etiā
oſſiū venerit. s C Supra dixit iduit
qđ ꝑtinet ad tunicā. nūc dicit oꝑitur. qđ
videť pallio cōuenire. Geminata enī ve
ſtis ſignificat onera ingētiū pctōꝝ Et ſic
zona qua ſꝑ ꝑcingiť. q̄ ſilitudīe dicit. ſic
peccatis illigātib⁹ fuiſſe iſtū ppl'm cōſtri
ctū. vt nunꝙ a ſuis onerib⁹ obſtinatio/
nis perfidia grauatus exueretur Iſte ve
ſtes ſunt que peccatores ardere faciunt
non calere. que in flammā mittūt. non a
frigore denfendunt.

t ¶ Hūcverſuʒ nō ſolū ꝯtra iudeos ſ; ⁊ ꝯtra oēs pfidos debemꝰ accipe. detrahūt ei filio apō p̄rez arriani. q̄ eū miorez eē dicūt. loquūt̄ ⁊ mala aduerſus aīam dn̄i appollinariſte q̄ dicūt eiꝰ deitatē carnē ſolā hoīs ſuſcepiſſe nō aīaʒ. v ¶ Et tu dn̄e. hoc ē. ſi iudas tradidit. ſi iudeꝰ crucifixit. tu fac miam. vt ꝯ̄ illa q̄ facta ſunt reſurrectio gl'ioſa ꝓueniat. Siue iō dicit mecū. qꝛ oīa q̄ facit p̄r opat̄ ⁊ filius. Suauis ē ei mia in vaſis miē quā miaʒ in iſtis vaſis ſimul facit p̄r ⁊ filiꝰ ⁊ ſp̄ūſſanctꝰ. vl' ſuauis. ī carnis aſſūptōe x ¶ Libera me in paſſiōe ſeuiſſima iudeorū. Egenū et paupem ſe dicit ex hūilitate carnis. Cor ꝯturbatū eſt ſicut ipſe ꝓfeſſus ē. triſtis ē aīa mea vſq; ad mortē y ¶ Hic velocitatē pſecutionis oſ̄dit. qm̄ tanta celeritate de medio diſcipuloꝝ raptꝰ eſt q̄ta velocitate ſolet vmbra noctis diſcedere veniēte ſolis lumīe. Excuſſus ſicut locuſta. q̄ manus app̄hēdentis euitans q̄buſdā ſaltibus euolat In ¶ Sic xp̄s a pſecutōibꝰ crebris fugiēs. loca videbat̄ diuerſa mutare. ne zelū ſuū populus impleteret anteq̄ ipſe mori voluiſſet.

z ¶ Genua fortes vident̄ mihi mihi in eccl'ia. vt fuerūt apl'i. Ergo ¶ Infirmata ſunt genua. quādo apl'i eiꝰ in paſſione ſunt diſpſi q̄d eīm potuit eſſe infirmius q̄ vt petrꝰ negaret. ⁊ reliqua turba fideliū latuiſſet. In Oleū hic imago ē claritatis dei ¶ Siue grā diuina que carnis infirmitatē in gloriā īmortalitatꝭ cōmutauit A Oleū illud ē plenitudo grē in xp̄o. que mortuā hūanā naturā in

t Hoc opus eorū q̄ detrahūt
mihi apud dn̄m ⁊ q̄ loquūt̄
mala aduerſus animā meā.
v Et tu dn̄e dn̄e fac mecū ꝓ-
pter nomē tuū qꝛ ſuauis eſt
x miſcdia tua. Libera me: qꝛ
egenus ⁊ pauper ego ſum ⁊
cor meū conturbatū eſt in-
y tra me. Sicut vmbra cū de
clinat ablatus ſum. ⁊ excuſ-
z ſus ſum ſic' locuſta. Genua
mea infirmata ſūt a ieiunio
⁊ caro mea immutata eſt ꝓ
a pter oleū Ego factꝰ ſum ob
probriū illis viderūt me ⁊ mo
b uerūt capita ſua. Adiuua me
dn̄e d̄s meꝰ ſaluū me fac ſ̄m
c miam tuā. Et ſciāt qꝛ manꝰ
tua hec. ⁊ tu dn̄e feciſti eam
d Maledicēt illi ⁊ tu benedi-
ces. q̄ inſurgūt in me cōfun
dant̄ ſeruꝰ autē tuꝰ letabit̄.
e Induant̄ qui detrahūt mi-
hi pudore. ⁊ operiant̄ ſicut

gloriā reſurrectōis mutauit. a ¶ Factꝰ ē xp̄s in obprobriū iudeoꝝ dicentiuʒ vah q̄ deſtruit tēplū dei ⁊c̄. q̄ īſanis mētibus videbāt̄ obprobria. ſ; ipa fuerūt q̄ nobis ꝓbata ſūt ꝯferre medicinā. Mouerūt capita. ad ꝯſuetudinē ptinet nimis iraſcētiū qꝛ illi turbulēta capitis cōmotiōe minant̄. b ¶ Adiuuari ſe petit ſuſcepta infirmitas In ¶ Ipe eni miaʒ petit. q̄ ⁊ auxiliū tribuit. rogat vt hō. preſtat vt deꝰ. petit ḡ reſurrectionē corpis c In Et ſciāt. i. ītelligāt iudei. qm̄ nō ipi ꝑualuerūt in xp̄o. ſ; ſua ⁊ p̄ris volūtas erat vt ſuſtineret crucē ꝓ nobiſ qꝛ manꝰ tua hec. ¶ .i. ptās tua. ⁊ ſubaudiendū opata hec eſt In Vel manꝰ tua hec eſt. .ſ. in paſſiōe mea ⁊ reſurrectōe. A Et hoc ſciāt poſtea credentes in me. q̄ nūc pſequūt̄ me d ¶ Maledicēt illi. ſ. q̄ mouētes capita trāſeuntes blaſphemabāt eū. Pater filiū benedixit. cū ait ⁊ clarificaui ⁊ iteꝝ clarificabo. Inſurrexerūt iudei aduerſus dn̄m. vt euʒ neci traderēt. Confuſi ſunt. qn̄ reſurrectiōis eiꝰ miracula cognouerūt. Seruus ſ̄m hominē vt eſaias ait. ecce ſeruus meꝰ. ſuſcipiā eū. In Maledicent illi vſq; hodie. hoc fit illi. maledicūt in ſynagoga. xp̄s bn̄dicit in eccl'ia.

e In ¶ Induant̄ pudore detractores hoc eſt vt intelligāt errorē. ⁊ cōfundant̄ pudore. ⁊ inde incipiāt venire ad pn̄iaʒ qui eni pudore induit̄ ꝓpe ē ſaluti. ſi q̄s eni vere cōfundit̄. īcipit penitere.

In A ¶ Diplois. genꝰ ē pallij. ſ. duplex palliū. ¶ Petit ḡ. ⁊ vtriuſq; legis ītelligētia veſciant̄. q̄ nūc vtroq; (ſa

cīcte ꝑfidiā)nudati ſūt.cōfuſio eī iudeorū ē.legē nō intelligere.q̄ toties.ſaluatorē ꝑcinuit aduenire.Siue diploide.i.duplici ꝯfuſiōe.ſ.añ deū ⁊ hoīes. e ¶ Hoc dr̄ a ꝑte membroꝝ.qm̄ poſt reſurrectōnē ſancta dei eccl̄ia toto orbe diffuſa deū deꝓcatᷣ ⁊ ore ⁊ cōfeſſione. In medio multorū.ipam q̄ꝫ eccl̄iaꝫ deſignat. q̄ circūpoſitis adhuc ꝑfidis. nō deſinit deo cōfiteri. ¶ Nimis dici ſolet conſuetudine ſermōis latini qđ pl⁹ eſt ꝙ̄ debet Cui ꝯtrariū eſt paruꝫ qđ min⁹ eſt ꝙ̄ dꝫ. Sꝫ nimis grece agan dr̄. Iſte aūt verſus agan nō hꝫ ſ hꝫ aian qđ q̄ꝫ valde q̄ñq̄ꝫ nimis q̄dā nr̄i interꝑtati ſr̄. ſ nimis ꝓ eo q̄đ eſt valde intelligatᷣ. vnde ⁊ tranſlatō hebrea non hꝫ nimis ſ vehementᷣ f ¶ Dicit ſibi aſtitiſſe patrē a dextris. q̄ꝛ pctā nō habuit. ſ ⁊ fidelib⁹ aſſiſtit.cū delicta remiſerit. Salua facta eſt a ꝑſequētib⁹ aīa ei⁹. qm̄ ꝑſecutoꝝ nequicijs nulla prauitate cōſenſit.

e diploide ꝯfuſione ſua. Cōfitebor dn̄o nimis in ore meo. ⁊ in medio multoꝝ lauda eū f Qui aſtitit a dextris paupe ris vt ſaluā faceret a ꝑſequē ribus aīaꝫ meam. Ps̄.dauid. ¶ Pſalmus hic ḋ incarnatiōe dn̄i. ⁊ de eius deitate pleniſſime breuiterq̄ꝫ decantat. Pſalmus.cix.

4 Dixit domi nus dn̄o meo. ſede
b a dextris meis. Donec ponam inimicos tuos:
c ſcabellum pedū tuoꝝ. Virgam virtutis tue emittet dominus ex ſyon. dn̄are in me
d dio inimicoꝝ tuoꝝ. Tecum principiū in die virtutis tue in ſplēdoribus ſanctoruꝫ ex

Oratio.

Mice miſeratiōis de⁹. q̄ maledictiōi ſubiacere dignat⁹ es vt nos a maledicto legis erueres. q̄ms. vt facias nobiſcū miam ꝓpᷓ nomē tuū. ⁊ digneris nos a ꝑſequentib⁹ vicijs ⁊ a maloꝝ obtrectationib⁹ liberare. Qui. a ¶ Sctiſſimus ꝓpheta ī ſecretū euect⁹ altiſſime cōtēplatiōis.in pꝛīo verſu naturā deitatis oñdit ſil' ⁊ hūanitatis.cū dicit.dixit dn̄s naturā deitatis oñdit.dn̄o meo.de coeterno filio dixit.q̄ dn̄s dauid ⁊ fili⁹ dr̄.q̄ꝛ ex ſemine ei⁹ ort⁹ eſt. Sede a dextris. victori filio ⁊ ꝑ incarnatiōꝫ toti⁹ mundi triūphatori cōfeſſus offertᷣ.vt ꝑ hūc ſitū ſuſcepte hūanitatis glīa declaretᷣ. ¶ Nō aūt dicit dexterā filio datā. ne videatᷣ maior q̄ iubet ⁊ dicit ſede ꝙ̄ ille cui iubetᷣ.

b ¶ Scabellū dictū ē q̄ꝛ ſcādatᷣ.i.aſcēdatᷣ. Donec finitū eſt ꝓ infinito poſituꝫ eſt ei vſus ſcripture. illud verbū ⁊ ꝓ breui tp̄e dicere ⁊ ꝓ eternitate depromere. Pedes aūt dn̄i eternā ei⁹ ſtabilitatē ſignificat hīs ei pedib⁹ inimici illi ſubijciuntᷣ q̄ derelict' vicioꝝ peccatis ad dn̄m ſe cōuertunt. ⁊ tanq̄ꝫ ſcabellū pedib⁹ ita ei⁹ ꝑdicatiōnib⁹ ſe ſubdunt.

c ¶ Virga virtutis eſt ſceptrū regie ꝑtātᷣ q̄ ſuſtentat fideles et affligit īcredulos. tue dixit q̄ꝛ ꝑtās illi deitatis ſue ꝓpria eſt ⁊ coeterna. hanc emittit dominus ex ſyon. q̄ ē vtꝫ q̄ꝫ oīpotēs pr̄ dn̄s aūt ex ſyon dr̄ ⁊ fili⁹. Tūc aūt dn̄atᷣ qm̄ ad ipſuꝫ delinquētiū turba cōuertitᷣ. ¶ Dn̄are dixit. nō dixit īterfice inimicos. ſꝫ dn̄are.i.fac q̄ inimici ⁊ alieni erāt tui eē incipiant.i. dignare eē dn̄s inimicorū tuoꝝ. d ¶ Hic omīps pr̄ de oīpotenti filio dicit. tecū principiū. pr̄ enī principiū eſt. ⁊ fili⁹ principiū verū nō duo pꝛīcipia ſ ſicut vn⁹ de⁹ ita vnū eſt principiū. In die. eternitatē ſignificat. ibi vn⁹ eſt dies vbi iā a beatis claritas diuina ꝯſpicitᷣ. Splendores aūt ſūt ſctōꝝ. qm̄ in reſurrectione lucebūt ſicut angeli dei. Ex vtero dicit pater filiū.i. ex archano ſubſtantie mee. ⁊ ex ipa.ſ.deitate. ¶ Cū vo dicit añ luciferū.vnā creaturā noīat ⁊ oēs creaturas indicat eū ꝑcedere. Nō etiā patᷣ potuit ſe aliter ꝑrem eē indicare. niſi humanis v̄bis loq̄retᷣ genui te. ⁊ ex vtero. Nō aūt dicit ex vtero nulli ſcādalū faciat. pr̄ ei vterū nō hꝫ ſ nō pōtſe aliter indicare ꝑrem niſi hoīs verbis locut⁹ fuerit vt cōtra arriū nō creatura q̄ manu ſcᷓ xp̄s credatᷣ ſ dei naturalᷣ fili⁹ q̄ ex vtero naſcitᷣ nō adoptiu⁹.

e I℟ ℂ Cū ei iurauit dn̄s. nō ei q̄ añ luciferū genit⁹ eſt. ſ; ei iurat q̄ poſt lucifex nat⁹ ex virgine ē. Nec penitebit eū.
ℂ qm̄ de tāta ac tali diſpēſatiōe. cuncta gauiſa ſūt. Tu es ſacerdos. h̄ xp̄o veraciť aptari decet. q̄ corpus ac ſanguinē ſuuz in panis acvini erogatōe ſalubriť nobis cōſecrauit. ſacerdos ꝓprie dr̄ xp̄s. q̄ ſemel ſe ꝓ nobis īmolādū obtulit. Sol⁹ etiā de⁹ licite iurat. q2 ſol⁹ pōt exhibere qđ ꝓmittit. hō nō p̄t niſi deo adiuuante f ℂ I℟ Domin⁹ a dextr̄ tuis. dr̄ in p̄ncipio. ſede a dextris meis. ſi ip̄e ad dexteraz p̄ris ſedet quō rurſum p̄r ſedet ad dexterā filij: ℂ Nō iō dictū eſt. vt cū hec viciſſitudo equaľ ponit̃ mai⁹ hic aut min⁹ aliq̄d nullo mō ſentiat̃. I℟ id ē q̄ eq̄lis filio p̄r oñdat̃. ℂ Reges illoſ ſignificat q̄ ĭvnū cōuenerunt aduerſus xp̄m. hos cōfregit. qñ eox ſupbiā ꝓſtrauit.
g ℂ Judicare nationes ꝓhibet xp̄ť pctā cōia. Implet aūt ruinas. qñ de cordib⁹ humanis facit pctā corruere. ꝛ emendatiōe ſaluberrima diſperire. Capita quaſſabit illox vtiq; q̄ caput nō hn̄t xp̄m ſ; diabolū. cū fuerint correcti capite ſuo ſine dubitatiōe quaſſant̃. Terra multox eſt. q̄ pctōres abūdanť enutrit. I℟ Aľ multox dicit q̄ ad vindictā damnatiōis. nō oīm vt ſpem nō; auferat. ſ; multox dixit. ſi eī oīm dixiſſet nemo vitā ſperaret.
h ℂ Torrēs fuit turbulenta ꝑſecutio iudeox. de q̄ dn̄s xp̄s bibit in via. i. ī hac vita dū eā ī corpe ꝑtulit Exaltabit caput I℟ . i. q̄ ſe hūiliauerat. ip̄e nō ali⁹ exaltauit ſibi caput q̄ eſt oīm caput. Orō.
Nte lucifex genite. q̄ es p̄ncipiū toti⁹ creat̃ e. rogam⁹ ꝛ q̄ms vt ſic ſctis

vtero añ luciferum genui te
e Jurauit dn̄s ꝛ nō penitebit euz. tu es ſacerdos ineternū ſm ordinem melchiſedech.
f Dn̄s a dextris tuis. cōfredit in die ire ſue reges. Judicabit ī natiōib⁹ īplebit ruinas:
g cōq̄ſſabit capita ī terra multox.
h De torrēte in via bibet ꝓpterea exaltabit caput.

Alľa. ℂ Congregatio iuſtox vndiq; collecta cōfiteri ac laudare deuz ſe dicit.

Pſalmus. cx.

a Onfitebor ÷ tibi :· domine ī toto corde meo in cōſilio iuſtox ꝛ congregatione.
b Magna opa dn̄i: exq̄ſita in oēs voluntates eius.
c Cōfeſſio ꝛ magnificētia op⁹ eius ꝛ iuſticia eius manet in
d ſeculuz ÷ ſeculi :· Memoriā

tuis inimicos pedib⁹ ad dexterā p̄ris reſidens ſubieciſti. ita nos tuis officijs dignos habeas ablata dāñatōe pctī. Qui.
ℂ Quāuis hoc nomen laudis alľa generale eē videat̃. tñ ibi maxime apponit̃ vbi magna exultatiōe gaudet̃. a ℂ Cōfitent̃ ꝛ q̄ pctā deplorāt ꝛ q̄ xp̄o grās referunt. ſ; illud in lacrimis. iſtud in gaudio ē hic autē ꝓfuſa leticia exultat ppľs fideľ quā dā imaginē futuri ſeculi deſignās vbi laudes dn̄i ſp deuota mēte ꝯcelebrāt. vbi ꝛ verba ꝛ iſte voces ꝯtinue ſunt. Cōſiliū iuſt ox ē A qđ iuſti ꝯſulūt. iuſti aūt ꝯſulūt deū laudare ꝛ illi ſeruire pro eternis bonis. laudat ſ; ꝛ cōfitent̃ in cōſilio iuſtox. q̄ nō temere ſ; ex ratiōe ꝛ deliberatōne ſctā. ꝓ eternis laudat ſicut oēs iuſti faciūt. Cōgregatio vo ē corona btā ō diuerſis ptib⁹ mūdi adunata.
b I℟ Magna opa dn̄i. rectos dicit. q̄ ante pctōres erāt. ℂ Quid eī magnificētius q̄; de impio facere iuſtū de hoſte filiū Exq̄ſita. i. ſingulariť exacta cui ſiľe nihil p̄t repiri. Sinit eī ꝛ diabolū ſeuire. vt ex iniquitate illi⁹. fideliſſimos ſibi ſeruos inueniat. ita ꝛ in oīb⁹ fit ſm oēs voluntates ei⁹ exq̄ſitiſſime vt in ſingulis vľ meli⁹ etiā cogitari aliq̄d nō poſſit c ℂ Cōfeſſio. i. laus ꝛ gľia ꝛ magnificētia opus ei⁹. Laudabilia eī ſunt valde ꝛ decora q̄ dn̄s fecit. Juſticia ei⁹ manet in ſeculū ſeculi. cū pctōrib⁹ dicit. ite in ignē eternū vľ qñ fideles vocauerit. venite bn̄dicti. ſic in vtraq; pte. iuſticia dei ppetua ꝛ īcōmutabilis ꝑſeuerat. d ℂ Memoriā ergo fecit mirabiliū. qñ plurima noua mirabilia ꝛ inuſitata mōſtrauit. Miſericors. naturā ei⁹ pietatis oñdit. miſerator. cū ī ad

nātu ſuo hūano generi larga pietate ſub
uenit. Dedit eſcā. cibū vtiqꝫ ſpiritalē. qꝫ
ei eſcā cōem putet fidelibꝰ ad p̄miū datā
q̄ ⁊ pctōꝛibus paſſim cog̃ſcit attributa.
¶ Eſcā q̄ dedit. i. panē q̄ de celo deſcē
dit e ¶ In ſeculū et
nitatē ſignificat qꝛ ver
ba teſtamenti ſui. ſoli
diſſima veritate cuſto
dit qꝛ ſicut in veteri te
ſtamēto xp̄s ꝓmiſſus ē
ita ī nouo venit. Uirtꝰ
opꝑ fuit. quā ī euāge
lio dicit ceci vidēt. ſur
di audiūt. leproſi mū
dant mortui reſurgūt
illā virtutē ānūciauit
pplo ſuo xp̄iano. vt ex
ea ītelligāt eū eſſe deū
credētes. ⁊ cā ſequit.
f ¶ Dedit aūt eis. i.
pplo xp̄iano heredita
tē gētiū. qn̄ eccl'iaꝫ de
cūctis natiōibꝰ viuis
lapidibus fabricauit.
Opus eiꝰ veritas ⁊ iu
diciū. veritas. qꝛ fideli
bus ꝓmiſſa reſtituit iu
diciū. qꝛ impijs minat
futura q̄ debent malis
ſupplicia g ¶ Fide
lia eius mādata ſunt.
qm̄ nullo mēdacio di
cta variant ſꝫ firmiter
nos cuſtodiūt. cū ea cu
ſtodire dī auxilio feſti
namꝰ. Cōfirmata. ne
ſcit enī ſermo titubare
quē veritas loq̄t. Fa
cta dixit eē in veritate
qꝛ dicta ꝯplent. ⁊ eq̄
tate. qm̄ pondere iuſti
cie ꝓferūt hūt eī oīa mādata eiꝰ ⁊ v̄itatē
⁊ equitatē iuſticie h ¶ Miſit ei filiū
pr̄ ad redimēdū genꝰ hūanū. Mādauit ī
et'nū. mādare dicimꝰ. abſentibꝰ v̄ba per
medias deſtinare ꝑſonas qđ factū ꝯſtat
qn̄ teſtm̄ nouū ꝑ apl'os trāſmiſit ad gētes
vt vſqꝫ ineternū a ſucceſſoribꝰ p̄dicaret
nō eī ei ſuccedit aliđ teſtamētū. ſic veteri
nouū ſucceſſit. merito ergo eternū dī. qđ
nullo alio īdigere cognoſcit i ¶ Sā

fecit mirabiliū ſuoꝝ miſeri
coꝛs ⁊ miſeratoꝛ dn̄s: eſcam
c dedit timentibꝰ ſe. Memoꝛ
erit ſecl'm teſtamenti ſui. vir
tutē opeꝝ ſuoꝝ annūciabit
f pplo ſuo. Ut det illis here
ditatē gentiū. opa manuū
g eiꝰ veritas ⁊ iudiciū. Fide
lia oīa mādata eiꝰ cōfirma
ta in ſecl'm ſeculi: facta in ve
h ritate ⁊ eq̄tate. Redemptio
nē miſit dn̄s pplo ſuo: man
dauit ineternū teſtamentū
i ſuuꝫ. Sanctū ⁊ terribile no
mē eiꝰ: initiū ſapiētie timoꝛ
k dn̄i. Intellectꝰ bonꝰ oībus
facientibus eū laudatio eiꝰ
manet in ſecl'm ÷ ſeculi:.

¶ Allā ÷ cōuerſionis aggei Zacharie:. ¶ Propheta loquit de beatitudine iuſti. ⁊ de incarnatione xp̄i: atqꝫ damnatione impioꝝ.

Pſalmus. cxj.

b Eatꝰ vir q̄ timet dn̄m
in mādatis eiꝰ volet nimis.

ctū nomē ꝑtinet ad īcarnatiōꝫ. ſic ait. cu
ſtodi aīaꝫ meā qm̄ ſctūs ſuꝫ. terribile ad
cipotētiā deitatis hec duo ꝯiuncta ſunt
ne nos aut ſolꝰ amoꝛ. negligētes reddat
aut tantus timoꝛ. deſperatos efficit. q̄d
vero ſit timoꝛ oſtēdit.
ſcꝫ initiū ſapientie.
k ¶ Iſte ergo intel
lectus bonꝰ. i. verꝰ et
ſalutaris q̄d in timore
dn̄i ꝓbat intētus. vti
lis atqꝫ fructuoſus eſt
qm̄ inde naſcit. qđ ad
ꝑennē gloriā ꝑducere
ꝓbat. Laudatio eius
digna ē. qꝛ pctōres li
berat hic ⁊ ī futuro co
ronat. laudatio v̄o eiꝰ
nō claudit termino qꝛ
nec finē hr̄e pōt benefi
ciū datū ¶ ¶ Me
rito ergo ī titulo allā
ſcriptū eſt. qꝛ ⁊ laudeꝫ
fecit iniciū ⁊ in eiꝰ lau
de finitꝰ ē pſ̄. Oꝛo.
Anctoꝝ oīm glo
rioſa cōfeſſio. tri
bue nobis timorē no
mīs tui qđ eſſe initiuꝫ
ſapiētie p̄dixiſti. vt tu
orū admixti concilijs.
miſcōie tue dapibꝰ ſa
ginemur. Per do.
¶ Ideo huic titulo
cōuerſiōis ſeu reuerſi
onis aggei ⁊ zacharie
īterit. qꝛ ſicut illi a ba
bilōica captiuitate re
uerſi templū dn̄i repa
rare videntes. laudes
dn̄i magna profuderūt
exultatōe. ita poſt pec
catoꝝ abſolutionē a captiuitate diaboli
reuerſi ī dei grāꝫ ꝑfectiſſima debeāt xp̄ia
ni alacritate cātare. oſtēdit enī pſal. iſte.
poſt liberationē delictoꝛū q̄ta ſint bona
fideliū ⁊ que retributio pctōꝝ. a ¶
Mōdū dicit btūs vir q̄ diligit dn̄m. viro
rū eī eſt incipiētiū timere deū. ꝑfectoꝝ āt
diligere. In mandatis eiꝰ volet nimis. q̄
eī timet dn̄m. ⁊ q̄ btūs ē. mādata ipiꝰ li
bēter cuſtodit ⁊ facit. Sꝫ vide qꝛ ēt non

b Potēs in terra erit ſemē ei⁹
generatō rectoꝝ benediceť
c Gloria ꝛ diuitie in domo ei⁹
ꝛ iuſticia ei⁹ manet in ſecľm
d ÷ ſeculi :÷. Exoꝛtū eſt in te/
bris lumē rectis: miſericoꝛs
e ꝛ miſeratoꝛ ꝛ iuſtus. Jocun
dus hō qui miſereť ꝛ commo
dat: diſponet ſermōes ſuos
in iudicio qꝛ in eternū nō cō
f mouebiť. In memoꝛia eter
na erit iuſtus: ab auditione
g mala nō timebit. Paratum
coꝛ ei⁹ ſperare in dño: cōfir/
matū eſt coꝛ ei⁹ nō cōmoue/
biť donec deſpiciat inimi/
h cos ſuos. Diſperſit dedit
pauperibus: iuſticia ei⁹ ma
net in ſecľm ÷ ſeculi :÷ coꝛnu
ei⁹ exaltabiť in gloria. Pec
i catoꝛ videbit ꝛ iraſceť: den
tib⁹ ſuis fremet et tabeſcet:
deſideriū peccatoꝝ peribit.

dixit mādata ei⁹ fac̄ ꝗ volet nim[illegible] mľti ei etiā faciūt mādata ꝗ tioꝛe pe[illegible] volū tatis cupiditate. btūs āt etiā vul[illegible] ea ꝛ cupit ea facere b ¶ Queram⁹ [illegible] ī qua terra iuſti potētes dicāť effici. q̄ hic probanť eē deriſui. in illa. ſ. ī q̄ cū dño regnaturi ſť ſcti. ſemē ꝯo opa ſignificat bōa. q̄ hic velut ſemina iaciunť. vt fruct⁹ future meſſiſ adoleſcat. Generatio q̄ȝ rectoꝝ. nō ē iſta carniſ ꝗ illa q̄ imitatiōe iuſtorū. p ſilitudinem opm noſciť eſſe ꝓpagata. c ¶ Btī domus. eſt mētis ſecretū vbi diuitias ſctās ꝛ gľiaȝ ppetuaȝ reponit q̄ſq̄s dñi ꝑcepta ꝯpleuerit. iuſticia aūt hoīs dr̄. q̄ dño largiēte ꝑſtať ꝛ ne aliq̄s ſe exiſtimaret dei ꝑcepta ſuādo fieri tpaliter btm̄. addidit manet ī ſeculū ſcľi. Cām ꝯo iſti⁹ btītudīs ſubdit. Exoꝛtū ēꝛc̄ d ¶ Venit enī lux. q̄ ſupat oēm lucē ꝛ vt gratioꝛ eēt iſta lux addidit ī tenebris. ꝗ int⁹ ſť ī coꝛde iſte tenebre vbi ſol mūdan⁹ nō pōt accedē q̄s illō lumen expulit qō moꝛtē vicit. Miſericoꝛs. ſ. his q̄ ꝯfitētur ei. q̄ ꝯo ꝯtēnūt ipm iuſtū iudicē ſuſtinebūt e ¶ Jocūd⁹ hō q̄ dr̄ nō tā hoīb⁹ accept⁹ q̄ȝ deo gratus. Qui miſereť. i. q̄ egētibus bona ſua tribuit Cōmodare āt videť. quādo dat homo tpalia ꝛ recepturus eſt eterna. Diſponet ꝯo dicit. i. tranquillo animo iudicabit quomō talentuȝ ſibi a dño traditū duplicet. ipſe ergo diſponit ſermones ſuos. q̄ ſe dona dei geminaſſe ꝓbauerit dicēs. dñe quinq̄ talēta tradidiſti mihi. Nō cōmouebiť. id eſt a gloria dñi nullatenus ſepabiť.

N ¶ Diſponit etiā ſermones in iudicio. qui diuinas ſcripturas ꝑdicat diſcrete, vt nō ꝓiiciat margaritas ante poꝛcos

nec bonis q̄ capere pñt tacēdo ſbtrahať. f ¶ In memoꝛia eťna erit iuſt⁹. qꝛ vocať ad premiū. impijs enī dr̄. neſcio vos Ab illo auditu malo nō timebit quē audituri ſunt impij. ite in ignē eternū. malus enī illis ille auditus videť. q̄ iuſta ſeueritate puniēdi ſunt. g ¶ Coꝛ ei hic poſitū eſt pro affectu recte mētis. Cōfirmatū ē ergo coꝛ iuſti cū nulla ſecľi felicitate molleſcit donec deſpiciat inimicos. i. in illa futura iudicatiōe deſpecti ſunt oīmodo aduerſarij q̄ hic deſpexerūt iuſtos. in hoc enī mūdo deus patiť iuſtos ſuos videre inimicos ſuos potēteſ eē vt ibi eoſ poſſint humiliatos aſpicere. N Vel inimicos. ſ. pctā hereticos. diabolū ꝛ ptātes ei⁹ peccatoꝛes. ſ. deſpiciet h ¶ Diſpſit. ꝗ ſentētia ptinet ad illud ꝑceptum. vade ꝛ vende oīa ꝛ da paupib⁹. q̄ ꝗ fecerit iuſticiā opatur qꝛ dñi ꝑcepta ꝯpleuit. N Et iſta manēt in ſeculū ſecľi. i. opa ipſa pmanēt ¶ Vel qꝛ ꝑmiū eoꝝ eternalr manet. dicūť manere i ſeculū ſeculi N Coꝛnu ei⁹. i. regnū ipſius exaltabiť in gloria. qꝛ cū dño ſp regnabit ¶ Coꝛnu enī p ptāte ponīť ſiue regno ſic̄ dicit daniel. q̄tuoꝛ autē coꝛnua q̄tuoꝛ regna ſť. i ¶ Videbit pctōꝛ in die iudicij remunerare dñm electos ſuoſ Tuncq̄ iraſceť qm̄ pro ſua malignitate puniť. fremet quoq̄ ꝛ ſe tam moꝛdet ſuis dētibus atq̄ ſe ꝓpꝛio doloꝛe caſtigat. exigēs a ſe cruciatus. quos hic cogebat ſuſtinere innoxios. Et tabeſcet in perditione ſua. ꝛ peccatoꝛuȝ deſideria ſucciſa marceſcent.

Oratio.

Vnīē ppetuū rectoꝛū coꝛdiū de⁹. cōcede nobis te diligē tua glīa iocūda

ri. τ ſic diſpgere in hoc ſeculo. vt cauea-
mus auditū aſperū in futuro. Per.

Ecce v̄ba tituli ſui ſubſeq̄ns pſ̄. ex
ponit. nā cū ſit alla. laudate dn̄m. ita τ ip
ſe facit initiū. vt ſuo initio exponat titu
lū. In Et h̄ pſ̄ do-
cet vt depoſita veteri
malicia tāq̄ mō geni-
ti infantes in dei lau-
dib⁹ gloriemur.

a Pueri dicti ſt̄
oēs fideles innocētes
a puritate ei mētis at
q̄ a ſimplicitate cor-
dis nō eī hic etas ē ele
cta ſ̄ puritas Laudat
nom̄ dn̄i q̄ v̄tutes ei⁹
ſancta p̄dicatiōe cōce
lebrat. dn̄m vero lau-
dat q̄ eū pbabili actōe
cōmēdat. b Sit
nomē dn̄i bn̄dictū. bn̄
dictū fuit añ tm̄ ī vna
gente iudeoꝝ. q2 illi
tm̄ bn̄dicebāt τ crede
bāt ſ̄ mō in oīb⁹ gen-
tib⁹ credit τ bn̄dicit
Ex hoc. ſ. tpe q̄ crede-
re ceperūt Nūc. i. in p̄
ſenti. In ſeclm. h̄ ē ſi-
ne fine. c A ſol' or
tu. p curſū ei ſol' h̄ de-
clarat⁹ ē tot⁹ mūd⁹. τ
q̄ſi p quandā lineā ſi-
gnificat⁹ eſt mund⁹. q̄
deſignat eccl'iam in q̄
p totū mundū p̄conia
xp̄i pſonare monſtrat
debere fideles.

d Excelſus ſuper
oēs gētes. i. ſup homi
nes carnales. celos ve
ro ſpiritales debem⁹
accipere vt ſupra oēs
creaturas altiſſim⁹ ſē
tiat q̄ cunctarū reruz
ꝯditor eē dinoſcit. e Quis ſic dn̄s.
In ac ſi dicat null⁹ talis Qui hītat
ī cel'. In . i. in ſctīs. Et hūilia reſpicit
vt ip̄e dixit. ſup quē requieſcit ſpūs me⁹
niſi ſup hūilē. In celo τ ī t̄ra Sic ī
celo τ ī t̄ra hūilitas deplacita reperit. ſi

Alla. Propheta mo
uet deuotos vt laudes deo
iugiter a cunctis mundi par
tibus dicant. Pſ̄. cxij.

a Laudate pueri dn̄m:
b laudate nomē dn̄i. Sit
nomē dn̄i bn̄dictuz. ex h̄ nūc
c τ vſq̄ in ſeclm. A ſolis ortu
vſq̄ ad occaſum. laudabile
d nomē dn̄i. Excelſus ſup oēs
gentes domin⁹. et ſup celos
e glīa ei⁹. Quis ſicut dn̄s de⁹
noſter q̄ ī altis habitat. τ hu
milia reſpicit in celo τ in t̄ra.
f Suſcitans a terra inopē. et
de ſtercore erigens pauperē
g Ut collocet eum cum princi
pibus. cum principibus po-
h puli ſui. Qui habitare facit
ſterilem in domo matrem fi-
liorum letantem.

Alleluia. Memorat
ꝓpheta q̄ beneficia dn̄s he-
breis p̄ſtiterit τ pp'lo xp̄iano
τ idola gentiū vana eſſe de-
monſtrat. Pſalmus. cxiij.

a In exitu iſrahel de egi-
pto domus iacob de

cut ſupbia pbat' exoſa vbi q̄ elati credūt
locū hr̄e ſupbiā. cū celū τ t̄rā ab hūilita-
te videāt occupatā. f Hoc bn̄ficiū
nō ſoli ſibi inopes τ paupes vendicent.
nā de ſtercore τ pau ptate erigit'. q̄ſq̄s de
hac labe corpis p dei
grām ſubleuat' rex de
niq̄ mundan⁹ inops
eſt munerꝫ dei. τ ī ſter
core voluit'. cui car-
nis vicia dominant'.

g Principes āt
pp'li ſunt. patriarche τ
ꝓphete. ap'li τ q̄cunq̄
deo pbabili cōuerſati
one placuerūt. ibi enī
collocabit' paup τ in-
ops xp̄i. Addit popl'i
ſui qd̄ ſignat eccl'iam
Nō aūt principatuz ſ̄
honorē hoīm ſuffra-
gatiōe cōq̄ſitum intel
ligas ſ̄ illū q̄ dn̄o lar-
giente p̄ſtat'. q̄ hūili-
tate alt⁹ eſt. h
Fuit eī ſterilis ſancta
eccl'ia añ aduentū ſpō
ſi ſui ſ̄ facta eſt mater
leta filioꝝ. p̄dicatōne
ap'loꝝ. aqua τ ſpūſctō
regenerans. quā dn̄s
in domo ſua In . i.
ſeipſa habitare facit.
Letantē de ptu. ſ.
τ numeroſitate ſctōꝝ.

Oratio.

Laudātes bn̄dcīm
nomē tuū oīp̄s de
us rogam⁹ vt nos in
ſinu mr̄is eccl'ie collo
catos. charitatis tue
facias ſtabilitate con
necti. Per.

Cōmemorat ꝓphe
ta que bn̄ficia dn̄s he
breis p̄ſtiterit. τ ido-
la gentiū vana eē demōſtrat. τ exponit cō
ſequenter q̄tū ſit vital' τ ſaluberrima re-
ligio dn̄i ꝓprijs cultorib⁹. a Hic ex
itum illū debem⁹ accipere. qñ nos a pec
catoꝝ vincul cōtingit exire. tūc eī ab egi
ptioꝝ. i. tenebris igrātie τ turba d̄monū

91

liberemur. Barbarꝰ aũt a barba et rure dictꝰ ē ꝙ nũq̄ ī vrbe vixerit. ſꝫ ſp vt fera ī agris habitaſſe noſcat̃. Domꝰ aũt iacob efficimur: qñ p̄cepta dei ſeruamꝰ. ℞ Jacob eñ ſupplantatoꝛ interp̄tat̃. ꝛ nos p̄rio debemꝰ ſupplantare vicia ꝛ cõfiteri. ea ſiue fides trinitatꝭ qđ iudas interp̄tat̃.

b ℭ Judā dicimus nõ ſolũ ad hebreoꝛuꝫ nationē ſꝫ ꝛ ad oēs fideles poſſe reſpicere. Vcrꝰ eñ iudas ſaluatoꝛ eſt dñs. in q̄ ptās iſrahelitaꝝ. i. videntium deũ noſcit̃ ꝑpetua eſſe. itaq̄ q̄ eũ circũciſo corde ſecũt̃. iſrl' appellant̃ veracit̃. iſrl' eñ vir videns deũ interp̄tat̃. A Vel vertꝰ videns deũ. c ℞ Mare. i. gentilitas vidit ſctõs ſupplãtatores viciorꝫ. i. p̄dicatores ꝛ fugit. i. nõ potuit reſiſtere apl'is. qꝛ deus in illis erat. Jordanis interp̄tat̃ deſcenſio eoꝝ. ſ. baptiſatoꝝ q̄ deſcēdũt in baptiſmũ. i. hũiliant̃ baptiſati. illi cõuerſi ſũt retroꝛſum. A ſcꝫ ad deũ vñ oꝛti erãt. ꝛ a q̄ ꝑ pctã receſſerũt. ℞ Multi eñ q̄ crediderũt qñ viderũt martires paſſos. cõuerſi ſunt retroꝛſum. i. a gentilitate ad fidē. ꝛ factꝰ eſt illis deꝰ ante. quē poſt tergũ poſuerũt. ꝛ ſic poſterioꝝ pctõꝝ obliti in ea que ſunt añ extenderũt. d ℭ Mõtes apl'os dicit q̄ exultauerũt in opibꝰ ſuis. tanq̄ arietes. i. p̄dicatores. ad caulas dñi fidelē gregē ducentes. Colles dicti ſũt a colendo. ꝛ ſignat mediocres ab apoſtolis cõuerſos colentes dñm ī veritate. e ℞ Propheta ſemetipm̃ interrogat ꝛ ip̄e rñdet. ac ſi dicat. q̄d tibi fuit gentilitas ꝙ fugiſti. ꝛ tu ioꝛdanis. ſꝫ eſt ꝛ vobis xp̄ianis q̄d fuit. ꝙ cõuerſi fuiſtis retroꝛſũ. ſcio qꝛ vidiſtis ſanctos p̄dicatores ꝛ timuiſtis. f ℞ Exultauerũt montes. i. ſancti p̄dicatores qñ viderũt illos cõuerſos q̄ ante blaſphemi fuerũt. Exultauerũt arietes. i. principes gregũ q̄ generant greges. id ſunt apl'i. q̄ꝝ vnꝰ ait filioli mei q̄s iterũ parturio. ꝛ iteꝝ ait. ꝑ euãgeliũ vos genui.

g ℭ Cõmota ē terra. audite cõuerſi audite fideles xp̄iani cõmotionē iſtã. i. ꝑmutationē q̄ humane terre feliciter euenit. nõ tremore mõtiũ. ſꝫ ꝓſpera cõuerſiōe pplo ꝝ. vt in culturã dei cõuerſa. fixa ꝑmaneret. Et iſta ē cõpetens vtriſq̄ verſibus p̄cedentibꝰ ſecuta reſponſio. qꝛ vterq̄ v̄ſus q̄ſitiue legendꝰ eſt ſm̄ caſſiodoꝝ.

h ℭ Petrã. hic iudeoꝝ duriciã dic̃. quã in ſacra baptiſmatis ſtagna cõuertit cũ eos ad religionē fecit venire trãquillã. Rupes hoc ē arida ꝛ dura coꝛda gentiliũ diuini eloquij manare fecit fontes irriguos. i ℭ Nõ nobis dñe. nã cũ bona largiat̃ immeritis. ipſius glie ꝓbat̃ eſſe nõ aliã meriti qđ cõcedit ꝛ eſt affectuoſa ꝛ nimis vera petitio vt ꝓpter nomen ſuũ p̄ſtaret humano generi vtilia q̄ non poterat in pctõribꝰ inuenire merita vlla vñ ꝛ ſubdit Sup ꝛc̃. ꝓpter miam ꝛ veritatē da gloꝛiam noī tuo ꝛ fac mirabilia. k ℭ Miſcđia eſt eñ cũ miſeris ac delinquentibꝰ pctã dimittit. veritas cũ btitudinis ꝓmiſſa reſtituit. Vbi eſt deꝰ eoꝛuꝫ ita dicunt ꝑſecutores iuſtoꝝ. nam quotiens martires affligunt̃. ipa eſt vox tyrãnoꝝ. vbi ē deꝰ coꝝ. q̄ſi nõ poſſit eripere. q̄s vt coronet tormenta patit̃ ſuſtinere. ꝛ ꝓp̄t hoc etiã fecit deꝰ mirabilia in filijs iſrl'. vt nõ dicerent gentes vbi eſt deꝰ eoꝝ. l ℭ Contra cementiũ verba q̄ dicunt

b populo barbaro. Facta eſt iudea ſanctificatio eius. iſra
c hel poteſtas eius. Mare vidit ꝛ fugit. ioꝛdanis conuer
d ſus eſt retroꝛſum. Montes exultauerũt vt arietes. ꝛ col
e les ſic̃ agni ouiũ. Quid ē tibi ⁜ mare ꝙ fugiſti ꝛ tu ioꝛdanis qꝛ ꝯuerſus es retroꝛ
f ſum. ⁜ Montes exultaſtis ſicut arietes ⁖ et colles ſicut
g agni ouium. A facie domini mota eſt terra. a facie dei ia
h cob. Qui conuertit petrã in ſtagna aquaꝝ. ꝛ rupē in fon
i tes aquaꝝ. Nõ nobis domine nõ nobis. ſed nomini tuo
k da gloꝛiam. Super miſericoꝛdia tua ꝛ veritate tua: ne ÷ quãdo ⁖ dicant gentes vbi
l eſt deus eoꝝ. Deus autē no

vbi eſt de⁹ tuus. veraciſſima inferꝫ ſnīa.
deū nr̄m eē in celo ꝛ oīa q̄cunq; vult ī ce
lo ꝛ in terra ꝑficere poſſe. m ℞ Simu
lachꝛū iō dr̄. qꝛ ad ſilitudinē alic⁹ hoīs
bꝛicaꝫ ¶ Nā lꝫ īueniāꝫ enea, ꝛ lignea
ſilacra tn̄ illud elegit
vtili⁹ qđ gētilitas iu
dicabat ruerēti⁹ ado
rādū. vt erubeſcēt co
lere viliora. quoꝝ ꝛ ꝑ
cioſa ꝓbanꝫ irriſa.
n ¶ Os hn̄t veriſſi
me his verſib⁹ notati
ꝛ irriſi ſūt idoloꝝ cul
tores nā q̄d rogo op⁹
fuit illi os q̄ loq̄ n̄ po
terat. q̄d oculi q̄ nihil
valebant cōſpicere. ꝛ
alia membꝛa. q̄b⁹ exer
cere nullū opus vale
bat q̄d ꝑderant.
o ¶ Quid etiā au
ris ꝓfuit illi. q̄ nō erat
auditur⁹. q̄d narꝫ. q̄d
nullaten⁹ fragrantia
ſētiebat Nares a gna
ritate dicte ſūt. q̄ nos
faciāt odorat⁹ agno
ſcere. p ¶ Quid
q̄ꝫ ꝓſunt manus illi.
q̄ res palpabileſ igno
rabat. q̄d pes. q̄ ſe mo
uere nō poterat. Ad
diꝫ irriſio. nō clama
bunt qꝛ beſtie ꝛ muta
aīalia voces hn̄t ſ cō
fuſus clamoꝛ iſtoꝝ ē.
Iſta aūt ſilachꝛa. nec
humanū ꝛ articulatū
clamorē nec cōfuſū vt
beſtie hn̄t. q ¶ Si
miles illis fiunt q̄ de
creuerūt talia ſequi ī
ſenſibilia ſecuntur ꝛ inſenſibiles facti ſꝫ
quiſquis enim ſequiꝫ prauos mores al
teri⁹. in illis cōfuſus male obligaꝫ. Cul
tores igiꝫ ꝛ eoꝝ fabricatores pari culpa
cōſtringunꝫ. ſilis eſt ei iniq̄tas. alios ſu
is opib⁹ decipeꝛ culturis ſe peſſimis ob
ligare r ¶ Dom⁹ iſrl̄. eccl̄iam ſignat
q̄ mente videt deū. Adiutoꝛ. qꝛ carne la
borantes in hoc mundo, inquantū vtile

ſter in celo. oīa quecūq; vo
m luit fecit. Dyapſal. Si
mulachꝛa gentiū argentū et
auruꝫ opera manuuꝫ hoīm.
n Os hn̄t ꝛ nō loquenꝫ. ocu
los habent ꝛ non videbunt.
o Aures habēt ꝛ nō audiēt. na
p res hn̄t ꝛ nō odoꝛabūt. Ma
nus habēt et nō palpabunt.
pedes habent ꝛ nō ambula
bunt. nō clamabunt ī guttu
q re ſuo. Siles illis fiant q̄ fa
ciunt ea. ꝛ oēs q̄ cōfidunt in
r eis. ÷ Dom⁹ :· iſrahel ſpera
uit in dn̄o. adiutoꝛ eoꝝ ꝛ ꝓ
s tectoꝛ eoꝛuꝫ ē. Dom⁹ aaron
ſperauit in dn̄o. adiutoꝛ eo
t rum ꝛ ꝓtectoꝛ eoꝛuꝫ ē. Qui
timēt dn̄m ſperauerꝫ in dn̄o
adiutoꝛ eoꝛuꝫ et ꝓtectoꝛ eo
v rum eſt. Dn̄s memoꝛ fuit nr̄i
÷ et bn̄dixit nob :· Dyapſal.
x Bn̄dixit domui iſrael. bn̄di
y xit domui aaron. Bn̄dixit
÷ oībus :· qui timent domi
num puſillis cum maioꝛib⁹.

nouit adiuuat. Protectoꝛ q̄m aīas ſan
ctas nulla ſinit diabolica fraude ſubuer
ti. s ¶ Domus quoq; aaron. xp̄i fi
deles ſunt. qꝛ fecit nos regnum ꝛ ſacer
dotes deo ꝛ patri ſuo. ꝛ iterū. vos auteꝫ
genus electuꝫ. regale
ſacerdotiū. qꝛ aaron ī
ppl̄o iudeoꝝ prim⁹ ſa
cerdos elect⁹ eſt. qđ ꝗ
priori generaliter di
xit. hoc nūc đ ſacerdo
tib⁹ decora iteratione
retexuit vt excelſus oꝛ
do pontificuꝫ ſpeciali
ꝑconio laudareꝫ.
t ℞ Qui timēt do
minū oēs q̄ timēt illū
ꝛ amāt ꝛ ſperēt in euꝫ
vera ꝓtectōe ꝓtegit ꝛ
defendit illos.
¶ Exponit ergo qđ
ſupi⁹ dixit dom⁹ iſrl̄ ꝛ
dom⁹ aaron. ipi ei ſūt
q̄ timēt dn̄m ꝛ ſperāt ī
eo. duo ei iſta ſūt q̄ be
atos faciūt. q̄s etiā cō
ſequiꝫ qđ dixit vt eis
ꝛ adiutoꝛ ſit dn̄s ꝛ ꝓ
tectoꝛ v ¶ Cū dicit
memoꝛ fuit nr̄i gratiā
diuine pietatis oſ̄dit
q̄n filiū ſuū incarnarꝫ
miſit q̄ iō venit vt er
rātes ppl̄os doceret ꝛ
ꝯuerſos ſua bn̄dictōe
ſaluaret. ℞ Memoꝛ
ꝗ fuit nr̄i cū nos libe
rauit ꝛ filiū miſit. ꝛ bn̄
dixit nos oī bn̄dictōe
ſpiritali. x ¶ Bn̄di
xit domui iſrl̄. de ſctā
maria ꝟgine naſcēdo.
Bn̄dixit domui aarō.
ſacerdotij honore ꝑcict⁹ vt de ipo ī alio
pſalmo dcm̄ ē. tu es ſacerdos ineternuꝫ
ſm̄ ordinē melchiſedech y ¶ Bn̄dixit
oīb⁹ h̄ fecit ī piſcatoꝛib⁹. h̄ ī regib⁹. nec
vllū gen⁹ hoīm ei credēs ꝓbaꝫ exceptū.
qđ ſit ab ei⁹ munere alienū. poſt ſpēales
ergo bn̄dictōes. ad generales h̄ deſcēdit
vbi ſil̄ oīs bn̄dicunꝫ. ℞ Puſilli. i.
īferiores merito, maiores q̄ꝫ merito dn̄r

3 ℭ Adijciat ſiue bñdictiõem. ſeu adijciat nũero nřo pplos fideles. qđ ⁊ in noſtris tpib⁹ facit ⁊ vſq₃ in finẽ ſeculi ñ deſinit opari. q̃uſq₃ oẽs fideles ĩ vnũ gregẽ collecti ſil' gaudeãt. IN Ul adijciat alios p̃dicatores ſuper vos quia primit⁹ pauci fuerũt poſtea mlti facti ſunt. a HE Bñdicti vos. ſ. iuſti ⁊ ſcti dño Or vide genus bñdictionis dño poſuit. q₂ ipa eſt pfecta bñdictio nõ ſibi p̃parari ſ₃ dño vñ futura btitudo puenire p̃t Per celũ ⁊ terrã. puſillos ⁊ maiores ſignificat. b IN Celuz altí⁹ aplos ſignat. q₂ ab ipo xpo audierunt p̃dicationẽ ⁊ illuminationẽ ſpũſſancti acceperũt. celũ iterũ ſũt ſucceſſores aploꝝ q̃s illi p̃dicauerũt. Terra ſimplices ſignificat q̃ terreni erãt lacte nutriti. nõ adhuc ſolido cibo. ℭ Celũ aũt dictũ eſt q̄ intra ſe celet vniuerſa. c Or Nõ mortui. hoc ſunt pctõres. pctõr eñ cũ venerit in pfundũ malorũ cõtemnit. Neq₃ oñs. hoc eſt habitatores ĩferni laudabũt nomẽ dñi. d Or Viuoꝝ eĩ eſt dñs ſiue de⁹. vt in euãgelio legit' nõ mortuoꝝ. viuoꝝ. Vo accipiẽdũ eſt nõ iſta vita viuentiũ cõi bonis maliſq₃. ſed illa de q̄ d̃r placebo dño in regiõe viuoꝝ. IN Nos eĩ fideles q̃ viuim⁹. i. q̃ fidẽ rectã tenem⁹ ⁊ opa habemus. laudam⁹ dñm. Ex hoc. i. q̃ incepimus intelligere. Nũc. hoc eſt mõ. Vſq₃ ĩ ſeculũ. i. ſine fine.

3 Adijciat dñs ꝑ vos * ſuper
vos :- ⁊ ſuper filios veſtros
a Bñdicti vos dño. q̃ fecit ce
b lũ ⁊ terrã. Celũ celi dño: ter-
c rã aũt dedit filijs hoim. Nõ
mortui laudabunt te dñe ne
q₃ oẽs q̃ deſcẽdunt in ĩfernũ
d Sed nos ÷ qui viuim⁹ :- be-
nedicimus domino. ex hoc
nunc ⁊ vſq₃ in ſeculum.

Alla. ℭ Propheta oñdẽs ſe de pfunda fouea peccatoꝝ eẽ liberatũ. grãs agit deo qm̃ exauditũ eſſe ſe cognoſcit. Ps. cxiiij.

a Dilexi quoniã exaudiet
dominus vocẽ oratio-
b nis mee. Quia inclinauit au
rem ſuam mihi. et in diebus
c meis inuocabo. Circũdede-
rũt me dolores mortis. ⁊ pe-
ricula inferni inuenerũt me.
d Tribulationẽ ⁊ dolorẽ inue
ni ÷ et :- nomen dñi inuoca-

lachroꝝ idolis maculari. Qui.

a Or David nõ in ãplitudĩe regni aut mũdi felicitate let⁹ exultat. ſ₃ gaudet orõnẽ ſuã ĩ anguſtijs a clemẽtiſſimo dño fuiſſe ſuſceptã. qđ ſibi pdeſſe ppetuẽ ſentiebat. ĩ eo q̃ q̄ dicit dilexi teſtat' ſe habuiſſe dilectõnẽ dei in corde IN ſed vide q̄ nõ dicit diligã ſ₃ dilexi. non pmiſit ſe facere ſed feciſſe Sʒ quare dilexit qm̃ exaudiet me in tribulatõib⁹ orantẽ. nec dicit qm̃ exaudiuit. ſ₃ qm̃ exaudiet. Magna itaq₃ fuit iſta dilectio b Or Auris dicta eſt ab auditu quã merito ad nos inclinare dicit' deus. q₂ vt nos dignet' audire nulla humana merita ad ipm videnť attingere inclinauit aũt aurẽ pietatis. qñ incarnat⁹ eſt. Et q₂ circa ſe vberem ſenſit pietatẽ cũ ĩ multis tribulatõnib⁹ eẽt cõſtitut⁹. in dieb⁹ ſuis ſe dicit inuocatuꝝ. noſtros eĩ dies illos dicim⁹ vbi ꝓpria iniq̃tate peccamus ⁊ anxios dolores in prauis cogitatiõib⁹ ſuſtinem⁹. c IN Dolores mortis. male cogitatõnes ſc. picula inferni opa praua. q̃ aĩaʒ circũdãtes peccare ſuadẽt. ĩ p̃mis eĩ dolor ⁊ pturitio. hic aũt. ſ. in operibus prauis periculum eſt vicinũ morti. d IN Sctũs quiq₃ non requiẽ ſ₃ tribulationẽ q̃rit. nouit eĩ qm̃ tribulatõ patientiã operat'. patientia aũt pbationẽ. pbatio aũt ſpem q̃ nõ cõfundit. Et nomen dñi inuocaui. Or Quo p̃ſtãte. ⁊ dolor ⁊ tribulatio vinceret' celeriter IN Rem itaq₃ nouã dicit. nõ dicit. requiẽ inueni aut ſaturitatẽ ſ₃ tribulationẽ. q̃ſiuit ergo tribulatõnez nõ enim inuenit' niſi quod queritur.

Oratio.

Ineffabile lumen trinitas de⁹. q̃ fluenta iordanis aſpectu luminis terruiſti. p̃ſta. vt q̃s ablutos ſacro baptiſmate renouaſti. nunq̃ patiaris a petitis ſinu

e ¶ Cū dicit ꝓpheta libera aīaʒ meā cō fitet eā ſine dubio eē ſꝗ captiuā. Miſeri cors qꝛ īclinauit illi aurē ſuā. iuſtus qm̄ corripuit pctōrē aduenā requirēdā. Miſeret. cū recipit filiū quē flagellat. f ¶

Blutor peccaminū dāe. qꝛ Dño. nimiū te fideliter inuocantē velocit ꝯſolaris. rogam⁹. vt nos a piculis inferni erutos. in regione viuorū oblata peccati morte reſtituas. Qui. ¶ Alla vox

Paruuli ſūt ꝗ certiſſime ſibi videnť exigui ꝑ dñi largitate grādeſcūt. qs cuſtodit eximius paſtor cuʒ eos a rapacis lupi īcurſiōe defendit qd facit qn̄ eos hūiliatos īuenit g ¶ Cātet h̄ ppl's deuotuſ ꝗ ꝑcioſo ſanguīe ē redēptus. ꝗ ad deſideratā requiē ꝑuenire dñi largitate ꝑmeruit. idō aīam ſuā hortať ꝓpheta vt ꝯuertať ad dn̄m vn̄ illi ꝛ trāquilla vēit requies ꝛ obolitio peccatorum. Suam vero requiē dicit ꝯſcie. ꝗ illi data eſt ꝑ graʒ. n̄ meritoꝝ cōpēſatōe poſſeſſa. idō addit qꝛ dñs bn̄fecit tibi ℞ Redeſ etiā nr̄a xp̄s ē. ſi qn̄ in anguſtia fuerim⁹ pcti dicam⁹. cōuertere aīa meā in requiē tuam. b ¶ Nūc cauſas ponit cur dixerit. qꝛ dñs bn̄fecit tibi. eripuit bn̄

e Qui O dñe libera animā meā miſericors dñs ꝛ iuſtus ꝛ deus noſter miſereť. Cuſtodiens puulos dñs: humiliat⁹ ſū ꝛ liberauit me. Cōuertere animā meā i requiē tuā: qꝛ dominus benefecit tibi.

b Quia eripuit aīam meā de morte: oculos meos a lacrimis: pedes meos a lapſu.

i Placebo dño in regione viuoꝝ Alla. C Vox martirū inuictoꝝ: ꝗ gl'ioſam mortē ꝑ xp̄i noīe ſuſtinuerunt.

Pſalmus. cxv.

a Credidi ꝓpter qd locutus ſum: ego ÷ autē :· humi

b liatus ſum nimis Ego dixi in exceſſu meo oīs hō mendax.

c Quid retribuā dño ꝑ omnibus que retribuit mi

fideliū ſermo beatorū modulatio ſctā canentiū. vn̄ ꝛ auditus delinit ꝛ aīa feſſa recreať a ℞ Credidi. quid qꝛ prior pſalm⁹ ita finiuit placebo dño hoc credidi ꝛ idō hoc locut⁹ ſum. ego aūt humiliatus ſum nimis. qꝛ cōſiderabaʒ meipm̄ ꝙ ꝑra ꝛ cinis ſuʒ ꝛ tn̄ dei miſericordia ero in regione viuoꝝ. idō merito humiliat⁹ ſū nimis admirās dñi miām ℞ ¶ Vel credidi ꝯtra illos dicit ꝗ diuina loquūť añq̄ʒ ope credūt qbus deus dicit q̄re tu enarras iuſticiaſ meas ꝓpť illos dicit. Ego credidi ꝓpter qd. ſ. qꝛ credidi locutus ſum diuīa miſteria ℞ Vel qꝛ ꝑfecte credidi locut⁹ ſū nō ei ꝑfecte credit ꝗ n̄ loquiť qd credit. ꝛ ore nō cōfiteť. Sʒ qꝛ etiā ore locutus ſuʒ qd cre

ficiū diuīe xtutis oñdit qꝛ niſi ꝑ ei⁹ ptātē null⁹ valuiſſʒ a morte ꝑpetua liberari oc'los meos a lacrimis ℞ .i. plorauivt rideā. luxi vt in ſempiťnū gaudeā que ei in pn̄ti nō plorat. in futuro lacrimabiť. ¶ Cū dicit a lapſu. oñdit lubricū ꝛ ꝓnū eſſe pctm̄ vn̄ ſe credit ereptū ℞ ¶ Illā aūt ereptionē a morte. a lacrimis. a lapſu dicit ꝓpheta ꝑſciētie virtute de futuro in regione viuorū. hic eni nō plene ab his eripimur i ¶ Placebo. dixit .ſ. iā ſecurus. Quis eni ꝛ hic dño placeāt iuſti. tn̄ inſecuri. ſecuri aūt tūc iuſti placebūt dño. qn̄ vlterius de pctōꝝ aduerſitate nil metuūt. In regione viuoꝝ. id eſt in cōgregatiōe ſanctoꝝ. vbi oīs viuēs reuera colligiť, ꝛ a ſorte morientiū ſeparať.

didi hūiliat⁹ ſum nimis. i. multa paſſus ꝓpter verbū dei ¶ Ideo ꝗ ſe dicit hūiliatū. qꝛ creſcēte ſancta religiōe ipi martires ꝗ ꝓpter fidē locuti ſunt videbātur penis tpalibus nimis ſubiacere. b ¶ Ego dixi in exceſſu meo. i. raptu mentis in diuina cōtemplationē. magna ſiqdem prudētia eſt. vt ſibi aliqs imprudēs eſſe videať. ꝛ quādo carnis fragilitate mendaces ſumus. noſtrū eē fateamur. qn̄ veraces diuinis muneribꝰ applicemus. qꝛ oīs hō mendax. i. ℞ pctōr. ꝛ ex ſe mēdax. ex deo verax. vt eni in ꝑſecutiōibus a fide nō recedat ex deo eſt. c ℞ Retribuere dicim⁹ qn̄ ī bonis bona redim⁹ ꝛ malis bona preſtam⁹. dñs eī nobis bonū ꝑ malo retribuit. qn̄ ille alapis ceſus

d hi. Calicē ſalutaris accipiā
e r nomē dñi iuocabo * Uo
ta mea dño reddā coraʒ oī
pplo ei⁹ :- pcioſa in ɔſpectu
f dñi mors ſctōꝝ eius O dñe
* qꝛ :- ego ſeruus tuus: ego
ſeruus tuus ÷ r :- filius an/
g cille tue. Diſrupiſti vincula
mea tibi ſacrificabo hoſtiaʒ
laudis * r nomen dñi inuo
h cabo :-. Uota mea dño red
dā in conſpectu omnis po/
puli eius: in atrijs dom⁹ do
mini: in medio tui hieruſalē
Allā. Iſte ps ɔſone
martirū cōuenit: q glorioſa
paſſione perfuncti: oēs gen
tes ad dñi laudes excitant

Pſalmus. cxvj.

a Laudate dñm oēs gen
tes laudate eū omnes
b populi Quoniā cōfirmata
eſt ſup nos miſcdia ei⁹: r vi
tas dñi ÷ manet :- in eternū.

ſpem nob reſurrectōis tribuit. r celoꝝ re gna pmiſit. r p pctis nr̄is paſſiōʒ ſuſtinuit d Digna pmiſſio ſi dei m iere pmittit. ſ in hūanis virib⁹ ponit. pīcu loſa pſūptio. Calicē ei. i. paſſionē r mar tiriū i deſiderio accipiam qs āt pt ɔfeſſorib⁹ tormētoꝝ patiaʒ dare niſi xps q calicē paſſionis p nobis dignat⁹ ē accipe. Et nomē dñi īuocaui. cui⁹ fret⁹ auxilio ſe credebat ɔplere qō voluit. Jō ei iuocabo nomē dñi qꝛ ſine ei⁹ auxilio calicē accipe nō valeo e Uota mea q deſiderio ɔcepi patiendi poſtea reddā in actu coraʒ oī pplo. vt exēplū patiendi capiāt a me. r h iōo faciā qꝛ pcioſa mors ē ſctōꝝ in cōſpectu dñi. Uota vo. ſt martirū orōnes Bn̄ dr mors ſctōrū pcioſa q ſanguine dñi noſcit eē ɔpata. illi⁹ eī paſſione glificata ē. vt i cōſpectu eēt eximia. r vt ſit pcioſa. nō diuitijs efficit oblatis. ſ effuſione ſanguis ɔpat. O mors vitalis. o interitus ambiēd⁹ o trāſit⁹ glioſus. q mēbra xpi imitatores ſui capitis facis. f O dñe. admirat ſe talia bñficia ſuſcepiſſe. qualia ipſe dñs pro redemptōe mundi eſt dignatus aſſumere Adiecit r filius ancille tue. vt humilitatē triplicatis cōfeſſionibus bis ſe ſeruū r tercio filiū ancille dicendo iudicaret. dicēdo vero ſe filiū ancille. filiū ſe eccleſie cōfeſſus eſt. que ē ancilla. dū ſeruit. ſponſa dū iungitur.

g Diſrupiſti. virtutē h exponit martirij. cui⁹ impetu triūphali. diſrūpūt oīa vincula pctōꝝ. nulla ei macula i hoīe remanere pōt. quā pi⁹ ſanguis abluerit. h aūt verſus tātā virtutē hre creditus ē vt diceret ab aliqb⁹. poſſe oīb⁹ pctā dimitti. ſi eū in fine vite ſue. tercia cōgeminēt ɔfeſſiōe. Et qꝛ diſrupta ſūt pctōꝝ vincla recte ſe hoſtiā dicit ſacrificare laudis. nimis enī acceptū eſt deo ſacrificiū. gratiarum actio. h Cū dicit. vota mea domino reddā. ſeipm offerre videlicet pollicet. oīm enim fideliū votum eſt xpo ſe offerre r in eius eccleſia recta credulitate cōſiſtere. In ɔſpectu dignū eſt vt publice debeat laudari qui pati pro oīm ſalute dignat⁹ eſt. In atrijs domus dñi. i. in ecclia. et adhuc aptius ipm nominat ecclam dicēs. in medio irlm vbi pax cōquieſcit r vnitas pplī cōtemplatōe dei letat.

Oratio.

Alis ſit qms dñe vita ſupplicum. ſicut eſt in cōſpectu tuo mors pcioſa ſanctorū vt a vinculis pctī liberi. mereamur future ieruſalē gaudia plibare Per. a Clamat chorus ille ſctōꝝ. omnes gētes dñm laudare debere. Collaudatō eſt oīm fideliū in vnū redacta laudatio. cōmonent enī oēs gētes generalit laudare dominū. ne qs dicat ſe eſſe in iudicio dei ptermiſſum b Cōfirmata eſt miſericordia ei⁹ in pplo xpiano. quādo qui ptitit ipſe nos ſua miſericordia cuſtodit. Hic veritas domini. filius ſignificat. ſicut ipſe ait. ego ſum via r veritas r vita cōuenit enim r ſaluti noſtre r veritati cōfiteri coeternū. r cōſubſtātialē per omia patri filium.

Oratio.

Omnipotētiſſime dñator qui ab oīm gentiū ore laudaris. pcamur. vt dilates veritate tua mentē noſtrā. r confirmes ſup nos miſericordiā tuā. Per.

C In principio q̃ppe iſti⁹ pſalmi q̃tuor verſus pari fine cōcludit. vt euāgelico nūero totū mōm vni dño laudes reddere deberet cōmoneret. hoc ꝛ in cēteſimo triceſimoquinto pſalmo ꝑ oēs v̓ſus abſolute factur⁹ eſt.

a I Cōfeſſio hec nō ad petōꝝ remiſſiōꝫ ſ; ad laudē ꝑtinet deitatis. Q̄m bon⁹.

C Sol⁹ ille ꝓprie dr̄ ꝛ ꝑ ſe bon⁹. q̄ bonos facit īplere ꝙ boni ſt̄. In ſeculū aūt. ꝑpetuitatē ſignificat futurā. vbi vnū eſt ſeculum ꝛ vna dies. nec ꝑmutatio vlla ſuccedit.

b I Dicat nūc iſrl̄ .i. vir videns deū. qui pri⁹ cecabat̄ delictis nūc aūt mēte ſerena. dei gl̄iam cōtemplat̄.

c I Dicat nūc domus aaron. q̄ añ idol̄ immolauerat. nūc aūt altiſſimi illecta bonitate ſacerdotiū dignū gerit anime ſue.

d I Dicant nunc q̄ timēt dñm. i. vos q̄ pri⁹ ſimulachꝛa muta ꝛ ſurda metuebat̄; nūc oīpotētis dñi miaꝫ de cātate cū reuerētia timoꝛis. e C Tribulatio p̄ntis ſeculi. finietur. latitudo aūt btītudīs. terminū neſcit eripit latitudo gaudioꝝ eternoꝝ ŏ tꝑalib⁹ malis. ꝛ q̄s in hac mūdi bꝛeuitate grauabat tribulatōnū anguſtia latiſſima ꝑmioꝝ gaudia excipient. f C Dñs m̄ adiutoꝛ. nam cū ſe dicit auxilio dñi

Alla. C Vox fideliū
dño ꝯfitentium. ꝛ in eo ſolū
mō ꝯfidentiuꝫ. q̄ aperiri ſibi
poꝛtas iuſticie depꝛecant̄ ŏ
angulari lapide. hoc eſt dño
ſaluatoꝛe ſubiungentes.

Pſalmus. cxvij.

a Onfitemini dño q̄niaꝫ
bonus qm̄ in ſecl'm mi-
b ſericoꝛdia ei⁹. Dicat ÷ nūc :·
iſrl̄ qm̄ bon⁹. qm̄ i ſecl'm mia
c eius. Dicat ÷ nunc :· domus
aaron. qm̄ in ſecl'm mia eius
d Dicāt ÷ nunc :· q̄ timēt dñm
e quoniā i ſecl'm mia eius. De
tribulatiōe inuocaui dñm: ꝛ
exaudiuit me in latitudine
f ✱ dñs :· Dñs mihi adiutoꝛ:
non timebo quid faciat mi-
g hi homo. Dñs mihi adiutoꝛ
et ego deſpiciā inimicos me-
h os. Bonum eſt confidere in
domino: q̄ꝫ cōfidere in hoīe
i Bonuꝫ eſt ſperare in dño q̄ꝫ
k ſperare in ꝑncipibus. Oēs
gētes circuierūt me et i noīe
dñi ✱ quia :· vltus ſuꝫ ÷ in :·
l eos. Circūdātes circūdede-
runt me et i noīe dñi ✱ q2 :·
m vltus ſuꝫ ÷ in :· eos. Circum
dederunt me ſicut apes et
exarſerunt ſicut ignis in ſpi-

vl' etiā diabolū cū ceteris miniſtris ſuis

b C Cōfidere ei in ſolū deū debem⁹. nō in hoīem illū. ſ. q̄ veraciter ꝓmittit non in iſtū q̄ fallaci ꝑſūptiōe ſe decipit dicēs facio qđ volo. nec dominū meevolūtat; habeo. i I Bonuꝫ eſt ſpare i dño q̄ vitaꝫ largit̄ eternā. q̄ꝫ i ꝑncipib⁹ q̄ꝝ ptās cū hoc mūdo dilatabit̄. C Pricipē ēt hic diabolū ītelligere poſſum⁹. vt eſt illŏ venit ei pꝛīceps mundi h⁹; ꝛ ī me nō hꝫ q̄cquā. k C Vox eccīe. de ꝑſecutione gentiū. q̄ pꝛi⁹ ꝑſequebant̄ caput qđ eſt xp̄s. deinde ei⁹ coꝛp⁹ qđ eſt eccl'ia. Qđ v̓o dixit gētes ꝛ ſubiūxit gen⁹ maſculinū. vlt⁹ ſum in eos. ſiue ad intellectū ꝑtinet. q2 ī gētib⁹ ppl'i ſignificant̄. ſiue ſchema eſt exallage. i. imutatio. qm̄ genus noīs immutauit. Alt⁹ v̓o in eos eſt. qñ conuerſi de ſe pnīe penas exegerūt. q̄s pꝛidē innocentib⁹ ingerebāt. l C Circundātes iudei videlꝫ in paſſione xp̄ni. in q̄buſ tamen eſt in noīe dñi vindicat⁹ qñ multi ex eis penitentes p⁹ mala que fecerant meruerunt ſumere vocabula xp̄ianoꝝ.

m C Ipſe eñ xp̄s a ſeuientibus iudeis circundatus. ꝑ totum mundum mella paſſionis ſue ꝑfudit. Apes dicta. q̄ſi a pedib⁹. eo ꝙ ſine pedibuſ naſcit̄

hoīem nō timere. carnales deſignat inimicos. q̄ viſibilit̄ religioſoꝝ hoīm ꝓpoſitū ꝑſequunt̄. g I Dñs mihi adiutoꝛ. iō deſpiciā hereticos. C vl' iudeos

I Ipſi exarſert in inuidia ſua. dū me exuere voluerunt.

C Spine ſignificant peccata ppl'i. ſed in eis vindicatū eſt. quando de illo mel-

le ⁊ ipſe ſuauiſſime repleti ſunt. Factum eſt iudeis. vt apib⁹. q̄ fauū circūdantes mel in domib⁹ cereis retundūt. ⁊ cū putāt ſibi victualia reponē factūt vn̄ hoīes poſſint ſua deſideria ſatiare. ita iudei amaris conatib⁹ fecerūt rē cuncto orbi dulciſſimā. n ℭ Impulſus em̄ ille cadit. cui dn̄i fortitudo ſubtrahit. ſ corp⁹ fideliū impulſū vt cadēt. nō cecidit nec cadit. qꝛ dextera dn̄i tenet. dicit ſe ꝗ nō cecidiſſe etiaꝫ euerſū. qꝛ ſuſceptione dn̄i firmat⁹ eſt. iō ei fideles tormētis traditi ſūt ⁊ euerſi a quiete ꝑali vt caderēt a fide ſ dn̄s ſuſcepit eos. ne a fide caderēt. o ℭ Nō p̄t impulſus cadere. cui auxiliū dn̄i videt fortitudinē p̄ſtare. ipe ei eſt fortitudo ⁊ laudatio atꝫ eterna btōꝝ ſal⁹ p ℭ Chorus ille fideliū let⁹ exultat in tabernacul' iuſtoꝝ. i. in humani pectoris ſecretis vbi ſp̄ ſcti leti ſūt. ꝙuis foris ſecus affligant. ibi ergo exultabāt qn̄ eoꝝ ꝑſecutores putabant eos merore cōfici ⁊ tribulatiōe cōſumi. Et vt agſceres vn̄ eis illud gaudiū fuerit. ſubdit dextera ⁊c̄. q ℭ Dextera dn̄i. i. xp̄s. ꝑ quē p̄r virtutē opat⁹ eſt. in exaltatiōe ſanctoꝝ. exaltat ei xp̄c ſctōs. qn̄ terrenis hominib⁹. celoꝝ regna cōcedit. ⁊ ita ī terrenis homib⁹ fecit ꝟtutē. q̄d ei potēti⁹ ꝙ̄ mortales induere īmortalitatē. ⁊ de hoſte fortiſſimo. infirmis dare victoriā. r ℭ Nō moriar. vox fideliū ꝯtra ꝑſecutores. i. nō moriar vt tu putas. ſ viuā vita quā neſcis ad quā mente ꝓtumidi ꝑuenire nō poſſunt. Narrabo opa qꝛ tollerantia martirū ꝑ totā ecclīam vulgata eſt s ℌ Caſtigat nos dn̄s ad emēdatiōē multis ꝟberib⁹. vt ꝓbatos eruata morte ꝑpetua ℭ Sol⁹ ei nō morti tradit c⁹ ſ cōmiſſa vicia purgāt. ille eteni ſe ſ bn̄ caſtigatū eē ꝯmēorat. Ne ergo ſibi aliq̄d ꝑſecutoꝝ ſupbia. vēdicaret. tormēta ipoꝝ caſtigatōꝝ dn̄i eē cōfirmat. t ℭ Quib⁹ āt dꝛ aperite niſi ꝓphetis ⁊ apl'is q̄ celoꝝ claues miſticis ꝟtutib⁹ acceperūt. ꝑ has ei doctrine ītroducti ianuas int⁹ iā poſiti. veraciter dn̄o ꝯfitemur.

n nis. ⁊ ī noīe dn̄i ✱ qꝛ:· vltus
n ſum in eos. Impulſus euerſus ſum vt caderē. ⁊ dn̄s ſu-
o ſcepit me. Fortitudo mea et laus mea dn̄s et fact⁹ ē mihi in ſalutē. Uox exultatiōis ⁊ ſalutis in tabernaculis iuſto-
q rum. Dextera dn̄i fecit virtutē. dextera dn̄i exaltauit me ✱ dextera dn̄i fecit virtutē.
r Non moriar ſ viuā. ⁊ narra-
s bo opa dn̄i. Caſtigans caſtigauit me dn̄s. et morti non
t tradidit me. Aperite mihi portas iuſticie. ingreſſus in eas confitebor dn̄o hec porta domini. iuſti intrabunt in
v eam. Cōfitebor tibi quoniaꝫ exaudiſti me. ⁊ factus es mi-
x hi in ſalutem. Lapidem quē reprobauerunt edificantes. ÷ hic:· fact⁹ ē in caput angu-
y li. A dn̄o factū ē ✱ iſtud:· et ÷ eſt:· mirabile ī oculis nr̄is

v ℭ hec porta xp̄c eſt. ꝑ quam introit ad p̄rem vt ipe ait. nemo veit ad p̄rem niſi ꝑ me ℭ portas itaqꝫ apoſtolos dixit ⁊ ꝓphas. ſ qꝛ iſte aperiūt p̄r ad xp̄m vnā portā ſubit ꝑ quā oēs ⁊ q̄ porte dicti ſt̄. introiert. ℌ Sꝫ nēo ī eā ingredit niſi iuſt⁹. v ℭ vox iſta ē letātis ppl'i. ℌ cui⁹ vulnera pcti xp̄s ſanauit ⁊ ſcūs dꝛ ī ſalutē. vl' q̄b⁹ ꝯtra iniquū hoſtē fact⁹ ē ī ſalutē. qn̄ redēptor gentiū ocl'is hūanis eppa ruit x ℭ Iō xp̄s dꝛ lapis angularī. qꝛ duos ad ſe ppl'os ediuerſo veniētes. in vnā ſoliditatis gratiā colligauit quē iudei reprobabāt. Angul⁹ ei dict⁹ eſt ex greco ſermone. i. a goni. q̄d latine dicit genu. hoc em̄ inflexū ſpeciē anguli conformi qualitate reſtituit. Iudei edificabant. ℌ id eſt lr̄am legis erigebāt. ℭ vel edificabāt. dn̄ olim ſoli in verū deū credebāt. y ℭ Cū ei memorat iſtud a dn̄o factū. natura hūanitatis oſ̄dit. ℌ ℭ mirabilis eſt iſte lapis ī oculis fideliū q̄ nō ſolū cū corpal' videt veꝝ etiā illūinati mēte ꝯſpiciūt. vi derūt ⁊ iudei ſed nō mirabilē. qꝛ ſolā intuebant carnē. nō deitatē intus ꝯſpiciebant ꝓpt̄ q̄d ait nr̄is. i. fidelium oculis.

z Hec ē dies quā fecit dñs: ex
a ultemus ꝛ letemur in ea. O
dñe saluū me fac o dñe bñ ꝓ
ſperare benedict⁹ q̄ ventur⁹
b es in noīe dñi Benediximꝰ
vob de domo dñi: de⁹ dñs ꝛ
c illuxit nobis. Cōſtituite diē
ſolennē in ꝯdenſis: vſq; ad
d cornu altaris. Deus meus
*es :· tu ꝛ cōfitebor tibi: ds
me⁹ *es :· tu ꝛ exaltabo te.
e ÷ Cōfitebor tibi quoniā ex
audiſti me :· ÷ ꝛ fact⁹ es mi
hi in ſalutē :·. Confitemini
dño quoniā bonus: quoniā
in ſecl'm miīcdia eius.

¶ Alla. ℣ Aleph: doctria

C Per totū hunc pſalmū
vniuerſalis ſctōꝝ chor⁹ elo
quit̄ q̄ ab initio mūdi fuert̄
ſiue ſunt ſiue futuri eſſe cre/
dunt̄: inter quos reperiunt̄
apl'i: ꝓphete: martyres: cō/
feſſores: eccl'iaſtici ordines:
ꝛ oēs q̄ ſctā dño integritate
famulāt̄ eſt autē hebreis ele
mētis tali ordine depictus
vt ab vnaquaq; littera octo
ni verſus incipiāt: quoꝝ pri
ma littera aleph interpreta
tur doctrina.

B Et p̄mo immaculatꝭ via
dñi: et'na btitudo ꝓmittit̄.

Pſalmus. cxviij.

a Eati imaculati in via
q̄ ambulāt in lege dñi.

z ¶ Nam licet deus
cūctos dies creauerit
ſingulariter tñ diē fe/
ciſſe dī q̄ xp̄i natiuita/
te ſacrat⁹ eſt. in q̄ meri
to exultare cōuenit et
letari. qm̄ in eo diabo
lus ius ꝑdidit. ꝛ ſalu/
tē mūd⁹ accepit a ℣
O dñe ſaluū me fac. ſ.
ad te veniente. ¶ vt
hic eripiar. ſ. de morte
pctōꝝ ꝛ illic collocer ī
reqe ſempiterna. Pro
ſperari eſt aliqđ aſpeꝝ
tranquillū facere. do/
lores q̄ quos ꝯ amore
dñi ſuſtinēt ibi ſine du
bio ꝓſperant̄ qñ iā ad
gaudia eterna ꝑuent/
unt. Illū ꝯſtat eē bene
dictū. id eſt dñm xp̄m.
qui ad nos venire di/
gnatus eſt in noīe dñi
ſicut in euangelio ego
veni in noīe p̄ris mei.
ꝛ non me accepiſtis. ſi
alius. ſ. antixp̄s vene/
rit in noīe nō dñi ꝫ ſui
illū accipietis b ℟
Bñdixim⁹ vobis. ſctī
de celeſti irl'm. ꝑuulis
eccl'e bñdicūt ¶ Al
apl'i ꝛ eccl'e p̄lati dicūt
ad ppl'm fidelē bñdixi
m⁹ vobis đ domo dñi
.i. eccl'ia catholica. vñ
ſalutare baptiſma ve/
nit ꝛ ſctā cōicatio ꝓce
dit. vñ ꝛ oīs bñdictio
ꝓcedit. ꝛ dñs de⁹ ſua
reſurrectōne illuīauit
tenebras nr̄as. c ¶
Cōſtituite dicit. i. deli
berata ſnīa cuſtodite
ꝛ ꝓmpta volūtate diē
ſolēnē q̄ honore dei et
ſctōꝝ cōfeſſiōe ſacrat⁹
eſt. In cōdenſis hoc ē
in frequētatiōib⁹ crebris. quas turba in
veneratōne dei cōdenſat. Uſq; ad cornu
altaris, i. vt nō recedāt ante ꝑ ad altare

dei digni cōlect. ꝑ hoc
ergo ꝓhibet̄ (qđ mul
tis ī vſu ē) audita euā
gelij lectiōe diſcederꝭ
d ¶ Rectū eſt enim
vt deū eē nr̄m dicam⁹
quē pura mēte nō ceſ/
ſamus adorare. q̄ aūt
dicit cōfitebor. ad grā
rū ꝑtinet actionē. Ex/
altabo te qꝛ exaltat̄ de
us ꝑ p̄dicationē ſctōꝝ
e ℟ Cōfitebor tibi
dñe qm̄ audiſti me ꝛ ſa
ct⁹ es mihi in ſalutem
.ſ. vt cū ſctis tuis me
in celeſti irl'm ſociares
f ¶ Hic quoq; ver/
ſus in capite pſalmi ꝓ
bat̄ eſſe iā dictus. vt ſi
cut a xp̄o fecit initium
ita ipī cōcordare vide
tur ꝛ finis ipe ei dixit.
ego ſū alpha ꝛ o. ꝛ ita
in oī vita nr̄a cōfeſſio/
nē nos oꝑtet aſſumere
ꝛ in ei⁹ delectatione fi
nire. Oratio.

Onſolatio tribu/
lationū nr̄aꝝ pijſ
ſime dñe. q̄ iuſtorū ta/
bernacula leticia ꝛ ex
ultatiōe p̄fundis. exal
ta eccl'iam tuā virtute
potētis dextre. qua fi/
at porta iuſticie et ita
ſe angulari ſtabilitate
cōnectat vt tua miſera
tiōe refulgeat. Per.
a ¶ Uidcam⁹ nūc q̄
in ꝯ celeſti ꝑadiſo. po/
ma naſcunt̄ ſpiritalia
Sctī eī imaculati ſūt
qñ īdulgētie mūera cō
ſequūt̄ aliꝰ eñ ꝛ ꝑ ſe ē
nemo īmaculatus niſi
ſol⁹ de⁹ ille eī ſol⁹ na/
turalr̄ īmaculat⁹ ē. In
via. i. ī xp̄o. ibi eī ābu
lare iuſtoꝝ ē nō pedib⁹ corporeis ꝫ recta
actōe In lege dñi. i. q̄ aut nō peccāt an ꝑ
grāz dī ſe emēdāt ꝛ digna ſibi ſatiſfactōe

b Beati q̄ ſcrutant̄ teſtimōia
eius: in toto corde exq̄runt
c eū. Nō ei q̄ opant̄ iniq̄tatē
d in viȷs eiꝰ ambulauert̄. Tu
mādaſti mādata tua cuſto/
e diri nimis. Utinā dirigant̄
vie mee. ad cuſtodiēdas iu
f ſtificatiōes tuas Tūc nō cō
fundar: cū ꝓſpexero in om̄i
g bus mādatiſ tuis Cōfitebor
tibi in directiōe cordis ÷ in
eo :· ꝙ didici iuſticia iuſticie
h tue. Juſtificatiōes tuas cu/
ſtodiā nō me derelinq̄s vſ/
q̄quaq̄ ℌ Beth domꝰ.
C B Exponit fidelis po
pulus in ſermonibus dn̄i: q̄
bus delectatiōibus ꝓfruat̄
oſ̄dēs ſe eē domū dn̄i et re
ceptaculū mādatoꝝ eiꝰ cuiꝰ
myſteriū ſcd̄a lr̄a cōtinet.
i N quo corrigit ado/
leſcētior viā ſuā: in cu
ſtodiendo ſermones tuos.
k In toto corde meo exquiſi
ui te: ne repelles me a man/
l datis tuis. In corde meo
abſcondi eloquia tua vt nō

ꝑſpiciūt. Nec vacat ꝙ dicit ī lege dn̄i vt
diſtigueret a lege pctī ī q̄ pctōres ābulāt
b ℌ Btī q̄ ſcrutāt̄. ſ. vt ītelligāt cū pec
cauerint ſe corā teſtibꝰ deliq̄ſſe vt legē di
teſtē ſuoꝝ pctōꝝ ꝯgnoſcāt In toto corde
exquirūt eū ℞ id ē
nō leuiter vel ſegniter
¶ Sz q̄ totū cor ſuū
ad ſcripturas ſctāſ po
nūt nō ad falſitatꝭ am
bitū vt heretici nec mū
dana gaudia concupi
ſcūt. iō p̄miſit q̄ ambu
lāt in lege dn̄i. deinde
q̄ ſcrutant̄. q2 nō eſt di
gnꝰ ſcrutari teſtimōia
dei niſi q̄ ſe ꝓbabili co
gnoſcit̄ actōe tractare
c ¶ Merito ei dicū
tur ī viȷs dn̄i nō ābula
re q̄ opant̄ iniquitatē.
opatio eniꝫ iniq̄tatis ē
ꝯſenſus maloꝝ. q̄ tn̄ a
cordibꝰ ſctōꝝ dono
dei probat̄ alienus.
d ¶ Jſta eni eſt dn̄i
ce iuſſiōis venerāda p̄
ceptio vt mādata eius
nō ſolū ſedule ſed ⁊ ni
mie cuſtodiāt̄ iſtud āt
nimis ſignificat m̄ltū
atq̄ infinitū q̄ ꝓpter vi
res nr̄as excedere di/
uīa milicia ē. q2 totuꝫ
ibi nimiū deceꝫ. qm̄ ⁊ il
lud infinitū eſt. qđ no
bis tribui poſtulamꝰ.
e ¶ Utinā verbū ꝯ
optātis eſt. Uia aūt ac
tꝰ ſignificāt. q̄s ī hac
vita pagimꝰ. Sed dū
dicit dirigant̄ oſtēdit
q̄tū ad imbecillitateꝫ
humanaꝫ ꝑtinet. nr̄as
vias eſſe tortuoſas ve
rūetiā dū addit ad cuſtodiēdas ⁊c̄. qđ ſu
periꝰ optauit. hic apuit q2 nemo poterat
ꝑuenire ad cuſtodiēdas iuſtificatōes do
mini. niſi miſcđia dn̄i ꝓbet̄ attribui
f ¶ Tūc nō ꝯfundar. ſ. ſi mādata dei ꝑ
ſpexero vniuerſa. ꝑſpicere āt eſt mādata
dei ſꝫ añ oclos hr̄e vt ſi q̄d tortū ꝯmittit̄

ꝓtinꝰ corrigat̄. Cū dicit ī oībꝰ. in nullo
ꝯmonet eē peccādū. ſicut ſcp̄tū ē ſi q̄s de
lege minimū nō ſecerit. reꝰ eſt totiꝰ legis
g ¶ Hec ꝯfeſſio laudē ſignificat. Dire
ctio cordis. ē regl̄a ſācta fidei cū q̄. eū cō
fiteri n̄ p̄t hereticoꝝ di
ſtorta verſutia. Cū di/
cit didici. īdicat a bea
tis pr̄ibꝰ ſibi traditaꝫ
diſciplinā. nō ſtudio ꝑ
uerſitatis inuētā. Ju/
dicia iuſticie ſūt. q2 fa
mulos ſuos liberauit
diabolica ꝑſecutiōe la
borātes h ¶ Pro
mittit ſe ſcā eccīa iuſti
ficatōes dn̄i cuſtodire
⁊ qm̄ nouerat tēptatō
nes diabolicaſ vndiq̄
eircnire petit ſe ſtatim
a dn̄o cuſtodiri. ne poſ
ſit locū nocēdi. hoſtiꝭ
attrocitas inuenire.
i Jn q̄ corrigit. ℞
Hic ꝓpheta nō ſolū lō
geuā etatē dicit corri/
gendā verūetiā adole
ſcentiā edocet erudiē/
dā ⁊ ita cuſtodire diui
nos ſmones. vt etiā ſi
vetuſ culpa defleta ſit
caueat nūc ne cogita/
tio ad peccādū vlla cō
ſentiat ¶ Cuſtodit
eni dei ſermones nō q̄
tm̄ eos mēoria retinet
ſed q̄ actione tenet.
k ¶ Hoc quoq̄ ma/
nus eſt dn̄i. ꝙ ſe eū aſ
ſerit toto corde exq̄ſiſ/
ſe. nō ei q̄reret q̄s deū
niſi inq̄ſitꝰ ab eo fuiſ/
ſet. Ne repellas me to
gat eū. ne ab intelligē
tia legis diuīe velut ī/
dignꝰ repellat̄ ℞ Uide igit̄ vt nō ex
ꝑte ſed toto corde deū req̄ras ne a māda
ris eiꝰ repellaris. l ¶ Jn corde meo
abſcōdi eloquia tua. ℞ ¶ Nā ſicut
decet fidelibꝰ p̄cepta dei p̄dicare. ſic nō
credētibꝰ oꝫ obſcōdi ſic̄ ī euāgelio ne de
deritꝭ ſctm̄ canibꝰ nec margaritaſ porcis

¶ Eſt eī pctī gen⁹. obſtinatł eloq̄a dn̄i
p̄dicare. m ¶ Bn̄dict⁹ es dn̄e. h̄ bn̄di
ctio laudē ſig̃t. nā cū nos bn̄dicim⁹ deū.
ei⁹ facta laudam⁹. cū ille bn̄dicit nos ſcti
ficat. Doce me. h̄ eſt p̄ſta mihi facere. vn̄
is meritis. ſ diuīe grē reputat q̄ bonī ali
q̄d facit. Diuīa aūt mādata cuſtodire. re
uera viuētis eſt. Sicꝫ ecōtra mortu⁹ dr̄ in
euāgelio q̄ mādata nō ſeruat. dicēte dn̄o
Sine mortuos ſepelire mortuos ſuos.

electos tuos iuſtifica
re ꝯſueuiſti. i. da mihi
vt nō ſolū mēte ſciā et
intelligā iuſtificatōes
tuas ſ doce me facere
quod intelligo. n ¶
Chor⁹ ille ſctōꝝ pnū-
ciaſſe ſe dicit iudicia
oīa oris dn̄i. q̄ locut⁹
eſt p ꝓphas ꝛ aplos ꝛ
q̄ ore xp̄us ſuo p̄dica
uit. oīa aūt iudicia ſi-
gnat q̄ ſcp̄ta vel dicta
didicit. ceterū vniuer
ſaliter nō pōt pnūcia-
ri qđ nulla iuſticia pre
ualet apphēdi figura
lit̄. ꝗ p pte totū dicit.
o ¶ Via teſtimonio
rū. eſt dn̄s xp̄s in q̄ ſe
letaturū chor⁹ ſctōꝝ
narrat. h̄ aūt diuitias
ſpiritales debem⁹ acci
pere. de q̄b⁹ aplš. qm̄
in oībus diuites facti
eſtis in ip̄o. in oī ver-
bo ꝛc̄. p ¶ Exer-
cebor. exercitatio aſſi-
duitas opis eſt. ¶
Exercet̄ enī in māda-
tis diuīs q̄ frequenti
opatiōe ea implere ſtu
duerit. Et ſic ad intel
lect⁹ ei⁹ penetralia p-
uenire meretur: nemo
enī tm̄ ſecretū cōſpice
re meret̄. niſi cui datū
fuerit bona cōuerſati-
one celeſtib⁹ bn̄ficijs

m peccē tibi. Bn̄dictus ÷ es:
dn̄e: doce me iuſtificationes
n tuas. In labijs meis pnun-
ciaui oīa iudicia oris tui.
o In via teſtimonioꝝ tuoꝝ
delectat⁹ ſum. ſicut in oībus
p diuitijs. In mandatis tuis
exercebor. ꝛ ꝯſiderabo vias
q tuas. In iuſtificatiōib⁹ tuis
meditabor. nō obliuiſcar ſer-
mones tuos. B Gimel:
tributio vł plenitudo. C H
Poſtulat pplus ſctūs q̄ in
terra incole ſūt. retribui gra-
tiā quā in pꝛio parēte amiſe-
rat ſ ꝛ pſecutoribus eoꝝ re-
ſtituēdū dicit eē qđ agunt.
r Etribue ſeruo tuo: vi-
uifica me et cuſtodiam
s ſermones tuos. Reuela ocu
los meos ꝛ conſiderabo mi-
t rabilia de lege tua. Incola
ego ſum in terra: non abſcō-
v das a me mandata tua. Cō
cupiuit aīa mea deſiderare
iuſtificatiōes tuas in oī tpe.
x Increpaſti ſupbos maledi-
cti q̄ declināt a mādatiſ tuis

s ¶ Reuelare dictū
eſt remouē velū. q̄daꝫ
enī opimento ignorā-
tie. interior aſpect⁹ ob
ducit̄ ꝛ niſi mīa ip̄ius
fuerit hoc velamē ab-
latū. ſcp̄turas ſctās lu
mīe cordis non poſſu
m⁹ intueri. mirabilia
eī legł ſunt ſp̄ūalı ſen
ſu contenta myſteria.
¶ Que niſi lr̄e vela
men abducat̄. intelli-
gere nō poſſumus
t ¶ In hac terra iu
ſti ſunt incole. qui pro
priā in mūdo non hn̄t
māſionē mētis: vt ait
aplš. nr̄a ꝯuerſatio in
lis eſt. mādata enī di-
xim⁹. diliges dn̄m de-
um tuū: ꝛ ſilia hec ro-
gat vt ei nullaten⁹ ce
lent̄. q̄ pctōribus ab-
ſconſa pbant̄. v ¶
Poteſt eī ꝛ infidelis
ad aliqđ tp̄s rem bo-
nā cōcupiſcere. ſ h̄ cō
ſtat tm̄ pfectis cōuenī
re qđ addidit oī tpe h̄
eſt aūt cōcupiſcere qđ
deſiderare. nēo enī de
ſiderat. niſi q̄ cōcupi-
ſcit. q̄propter plenıſſi-
mā voluntatē indicat
gemīata pfeſſio. ſ. cō-
cupiſcētie ꝛ deſiderij.
x ¶ Increpaſti ſu
pbos. vt eos ad hūili

primare. ¶ Vias xo dicit ꝓpheticas
aplicaſq; doctrīas. q ¶ Meditari eī
dicit iuſtificatiōes dei. ne poſſit qđ reti-
neri expedit: vllo mō obliuiſci. r ¶ Re
tribue ſiquidē dicit. non meritis redde. ſ
iterū da. vt que p̄ſtitiſti petitiōis affectū:
effectū ꝛ opationē q̄ꝫ poſtulatiōis attri-
bue. ſeru⁹ enī xp̄i dici nō pōt. niſi q̄ nō ſu
tatē ſanctā quaꝫ docuiſti reducēs. Vel p
doctores tuos increpas malos homīes.
Maledicti ſunt q̄ declināt a mādatis dei
ſ tūc plenıt̄ maledicti erunt qn̄ dicturus
erit. Ite maledicti ī ignē eternū. ¶ In
crepare aūt dicimus q̄ſi de taciturnitate
crepare ꝛ in mordacia dicta proſilire. qđ
deus p ſcripturas diuinas freq̄nter facit

y ℂ Intuendū eſt. q̄re petūt martyres
a ſe opprobria remoueri. vn̄ ſe nouerant
coronari. ſ; hec orō pro pſecutorib⁹ fun-
dit̄ vt ꝯuertant̄. q2 dū ꝯuerſi fuerint tol-
lit̄ martyribus oppro
briū. qn̄ ⁊ pſecutores
ipam religionē colūt.
quā in ſctis pſeq̄ndaȝ
eē putauerūt. z ℟
Qd̄ h̄ loquit̄ ꝓpħa de
ſe futuꝝ ī aplis reliq̄ſ
q; martyribus vidit. q̄
multa corā regib⁹ ⁊ p
ſidib⁹ dn̄o nūciante ꝑ
peſſi ſunt q̄ exercebāt
in iuſtis opibus ⁊ dei
iuſtificatiōib⁹ etiā vſ-
q; ad ſectionē ceruicū
ℂ Exercebant̄ etiaȝ
in tormētis ad ꝓuectū
ſuū nō cruciabant̄ ad
penā. dū ſenſuȝ dolo-
ris ſui. eterni p̄mij co-
gitatiōib⁹ molliebant̄
⁊ eis tormēta ad gau-
dia eterna ꝓficerent.
a ℟ Erant ſctis te-
ſtimōia xp̄i meditatio
vtiq; ī his p̄ſſuris. Et
iuſtificatiōes ei⁹ fuerūt
conſiliū eoꝝ. q2 eis vi
tā pollicent̄ eternam.
ℂ Cōſiliū itaq; inuē-
tū eſt ꝯtra malignātiū
cōſiliū. ⁊ ꝯ̄ improbos
furores ⁊ dolores. ſ. te
ſtimōia dn̄i meditata.
Eorū q̄ppe cogitatio.
q̄ſlibet mitigat dolo-
res. b ℂ Adheſiſſe
ſe dic̄ carni ſue. qd̄ vi-
cioſum eē nō dubiū ē.
aīa eni ſi adhereat cor
pori. delictis fauet.
℟ Idō ne delictū in-
ualeſcat ī me. peto a te
viuificari. ſciens quo
niā cōcupiſcentia car-
nis mortē opat̄. ℂ Pauimentū igit̄
pro corpe ponit̄. eſt eni peuimētū ſoli all
cuius in lenitatē maximā conſtructa ſoli
ditas. ⁊ corp⁹ nr̄m ſimili nitore leuigat̄.

Aufer a me opprobrium et
cōtemptū. q2 teſtimonia tua
exquiſiui. Et eni ſederūt pri
cipes ⁊ aduerſum me loque
bant̄. ſeruus aūt tuus exer-
cebat̄ in iuſtificatiōib⁹ tuis.
a Nam ⁊ teſtimonia tua medi
tatio mea eſt. ⁊ ꝯſiliū meum
iuſtificationes tue.

h ℬ Deleth. paup vel
tabule vl̄ ianua. ℬ Plebs
fidelis paupertate mūdana
cōſtricta. ianuā ſeueris diui
tijs aperit ⁊ frequenti medi-
tatione quaſi tabulas. ſua p̄
cordia dei mādatis exhibet.

b Dheſit pauimēto aia
mea viuifica me. ſcdm
c verbū tuū. Vias meas enū-
ciaui ⁊ exaudiſti ÷ me :· doce
d me iuſtificatōes tuas. Viaȝ
iuſtificationuȝ tuaꝝ inſtrue
me. ⁊ exercebor in mirabili-
e bus tuis. Dormitauit aia
mea p̄ tedio. ꝯfirma me ī ver
f bis tuis. Viam iniquitatis
amoue a me ⁊ in lege tua mi
g ſerere mei. Viam veritatis
elegi. iudicia tua nō ſum ob
h litus. Adheſi teſtimonijs tu
is dn̄e. noli me confundere.

c ℂ Vias meas. i. opa pctī mei. Enūciaui
ui. ꝑ cōfeſſionē. Et exaudiſti me. q2 remi-
ſiſti mihi pctāꝝnea. nūc doctrinā indulge
quā ī iuſtificationib⁹ tuis edocear. ℂ
Et doce me iuſtificati
ones tuas. nō ad audi
endū ſ; ad faciendū. il
le eni diuinaꝝ rerū do
ctus oñdit̄. q̄ ſibi cre-
dita feciſſe monſtrat̄.
d ℟ Viā iuſtificatio
nū. i. iuſtificatiōes q̄s
legꝭ lr̄a ꝓtulit. ſpirita
liter capiā. Et exerce-
bor in mirabilibus. i.
aplicis. ceteriſq; do-
ctrinis eccl̄iaſticis: q̄
in ea lege ſunt figura-
te. ℂ Prebent ei in
tellecta miraculuȝ. qn̄
ſic in p̄nti ſunt poſita:
vt lōge futura ſignifi-
care videat̄. e ℟ Dor
mitauit aia ī hui⁹ ha-
bitaculi mortalis ſta-
tione. Pre tedio im-
becillitatis corporee.
Cōfirma me vt ablato
ſomno pctī. inſtant̄ in
his p̄ceptis inuigilē.
ℂ Dormire obliuio
ſi atq; ſocordis eſt dor
mitare xp̄o feſſi ⁊ expe
ctātis. hāc aūt dormi-
tatōȝ caſſian⁹ accidiā
vocat. f ℟ Viā ini
q̄tatis. i. deſideriū illd̄
ꝑ qd̄ ad peccādū veni
tur. amoue a me Et in
lege tua. apud te ei h̄
lex cōſtituta ē vt ſp mi
ſerearis. g ℟ Viā
veritatis elegi. i. xp̄m
dei filiū quē audiui vē
turū ī mundū. Illa iu
dicia nō ſuȝ oblitus. q̄
ī euāgelio ꝓferēs ait.
h̄ ē iudiciū vt q̄ credit
ī filiū h̄ēat vitā et̄nā ℂ Eligē āt eſt ō mł
tł vnū eligē. h ℟ q2 adheſit teſtiōijs tu
is. q2 his adherēs. antioꝝ facinoꝝ idul-
gētiā merui. idō peto adiuua me. ne iteꝝ ī

ꝑ ora pctã reincidã. ꝛ ita ne me patiar de
iteratiõe pctĩ ꝯfũdi. ꝛ ĩ iudicio dcĩſ tuo
palã vecũdiã pati. i In Cucurri viã qñ
mlta patiebar ꝓpt vbũ tuũ ob ſpez futu
re btitudĩs. Dilataſti cor meũ. ſ. in latitu
dine charitatꝭ ꝛ ſpei ꝛ
fidei ¶ Vl' dr̃ dilata
tũ ſcie latitudine. Cũ
enĩ aĩa lumẽ veritatis
accipit in multifarias
agnitões aptẽ. ꝛ lati
or reddit vtutibꝰ co
gnitis. k h Pro
pheta ĩ pſona eccie di
cit. legẽ. i. xp̃m põe mi
hi. lex eĩ xp̃s ẽ: ac ſi di
cat. temetip̃m põe mi
hi. hoc ẽvenire digne
ris: ꝛ exq̃ram te ſp. vt
tua mãdata cuſtodiã.
¶ Vel qꝛ ſupius di
xit in lege tua miſere
mei. qd̃ dictũ ẽ d̃ vete
ri teſtõ qd̃ nullũ potu
it ſaluare p ſe. nũc dic
de lege noui teſtamẽ
ti quã cupit venire.
l ¶ Dis ei intelle
ctꝰ a do tribuit. ſ tñ
nõnũq̃ ad ſtudia pra
ua deflectit. h ſed
hic rogat eccĩa vt ĩtel
ligat diſcretiõez inter
bonũ ꝛ malũ. int lraz
ꝛ ſenſuz. vt cuſtodiat
illã in toto corde. i. ex
tota dilectõe. ¶ Sz
cũ ꝑus dixit viã man
datoꝝ cucurri q̃d ẽ q̃
iterũ petit q̃ ſe ꝑus ac
cipiſſe mẽorauit. ſ. le
gẽ mãdatorũq̃ viã. qꝛ
dona dñi ꝯtinue ſunt
petẽda vt ꝯſeruẽt. ſp
eĩ dat q̃ donata ꝯſuat
m h Semita mĩor ẽ quã via. ſ ẽ arta ꝛ
anguſta via id ẽ mãdata artiora q̃ ducũt
ad vitam qꝛ lata et ſpacioſa via ducit ad
mortẽ. qꝛ ipam volui. ac ſi dicat. nõ ꝯcu
piui aliud niſi tua mãdata ĩplere. ¶
Semita: nouũ teſtm̃ ẽ. via vetꝰ. ſpũalem
eĩ grãz petit q̃ ad celũ ducit. n ¶ Incli

i Viã mãdatorũ tuoꝝ cucur
ri. cum dilataſti cor meum.
B he h B ipſa vel ſuſci
piens. ¶ B Beata plebs
expetit. vt in lege dñi eiꝰ de
beat mſiere cuſtodiri. B Et
bñ ſuſcipiens appellat. q̃ di
cit da mihi intellectuz. Ipſa
q̃ iure vocat q̃ in eadẽ ſem
per intẽtione ꝑſiſtens. a va
nitate ſeculi oculos auertit.
k Legem pone mihi dñe
viã iuſtificationuz tua
l rum. ꝛ exq̃ram eã ſp. Da mi
hi intellectuz ꝛ ſcrutabor le
gẽ tuã. et cuſtodiã illaz in to
m toto corde meo. Deduc me ĩ
ſemita mãdatoꝝ tuoruz. qꝛ
n ipſam volui. Inclina cor me
um in teſtionia tua. et nõ in
o auariciam. Auerte oculos
meos ne videãt vanitatem
p in via tua viuifica me. Sta
tue ſeruo tuo eloquiuz tuuz.
q in timore tuo. Amputa ob
probrium meuz q̃ ſuſpicatꝰ
ſuz ÷ qꝛ: iudicia tua iocun
r da. Ecce concupiui manda

nari cor ſuũ petit in teſtimonia dñi. vbi ſ
ꝑ rapacẽ auariciã ſ ꝑ laudabilẽ hũilita
tẽ ꝑſtãte dño ꝑuenit: ſciẽſq̃ cohors illa
ſcõꝝ. auariciã capacẽ ẽ viciorꝝ iõ hãc po
ſtulat a ſe amoueri. Auaricia ẽ eĩ flagrãs
oĩno deſideriũ rerum
tpaliũ o ¶ Depcat
plebs btã vt ocl'oſ cor
dis auertat a munda
nis delectatõibꝰ quia
nos ꝑ oculos peccare
nõ dubiũ ẽ dũ ĩ ambi
tiõe diuerſarũ reꝝ tra
ducimur. ſ addit ap
ta petitio. vt ĩ via ſua
. i. ĩ xp̃o viuificare di
gnet h hic notãt illi q̃
diuerſis ſpectacul' oc
cupãt. q̃ mulieꝝ fedo
amore rapiunt a qbꝰ
ocl'os auertere nolũt.
p ¶ Statue dic ſtare
fac. i. infige. cõſolida
atq̃ cõfirma ne ſctm̃
eloquz poſſimꝰ fugaci
obliuiõe amittere. qꝛ
plurimi eloq̃a dñi ſu
ſcipiũt negligẽt. ꝛ tã
q̃ fabulas inutiles au
dire declinãt. iõ addi
dit in timore tuo vbi nõ
q̃ elpa acq̃rit nec ad
deſidie diſcrimĩa ꝑue
nit q A ¶ Iure ſ
poſtulat ſibi aputari
obprobriũ qd̃ ex ſuſpĩ
tõe vẽit. ſepe eĩ aliquẽ
iudicamꝰ talẽ ex ſuſpi
tõe q̃lis nõ ẽ. ꝛ inuenĩ
mur mẽdaces. ꝛ ĩcur
rimꝰ ita obprobriũ. ta
le obprobriũ ꝛ ꝯfuſio
nẽ petit amoueri. vñ
reus pot ãt inueniri:
ſuſpicio eĩ ſepiſſime ꝑ
bat incerta. q̃ vo xp̃iano ñ ꝯuenit. Et ſic
exponendo oz q̃ poni ꝯiũctõnalr. Iudi
cia tua iocũda. ꝑ ꝯfeſſus ẽ ĩfirmitatẽ ſuã
nũc dñi laudat iudicia. cuiꝰ vbũ veꝝ ẽ ve
raq̃ ſnĩa. iõ amator vitatꝭ merito ſibi io
cũdũ dic dñi eloquiũ ꝑ qd̃ requiẽ ꝛ coro
nã ſe nouit acq̃ſituꝝ. r ¶ In hoc eſt

94

xbū ſctā cohors ſe dicit ↄſecutā plenitu/
dinē grāꝝ. qꝛ ↄcupiuit vera mādata dī q̄
verā prudētiā ↄfert ⁊ ſalutē. Eq̄tas āt ē
xbū p̄ris. ī q̄ ſe viuificari poſtulat.
B Nota q̄ pulcre q̄nta lrā: ipā ſexta nū
cupet. ⁊ ip̄e vꝫ cui dr̄
Tu aūt idē ipſe es. i.
etn⁹. In cui⁹ fide eti
am eccīa ip̄a eē. i. vna
eadē q̄ꝫ deuotōe ſp̄ h̄ ⁊
in futuro cū eo regna
re promeruit. s C
Precat̄ ḡ ſctā cōgre
gatio vt ſup̄ eam dn̄s
ſaluator adueniat q̄ ē
mīa pctōꝝ. ⁊ vita fide
liū. Salutare: ecce vt
xp̄m eē mīam iſtā eſſe
oñdēt. addidit ſaluta
re tuū. q̄ bn̄ ſalutare
dr̄. p quē ſal⁹ gentib⁹
veīt. q̄ mūdo egrotan
ti: medicinā ſue pieta
tis attribuit. Scdm̄
eloquiū. i. ſm̄ pmiſſio
nē quā p xp̄bas polli
citus es. t C Expro
brāt ei xbo: q̄ filiū dī
cūt eē minorē. vl̄ q̄ eū
carne paſſū mīme cre
didert. Utriq̄ꝫ etiā idō
dic̄ rn̄dēdū. qꝛ ſpera/
uit ī ſmonib⁹ dī q̄b⁹
dixit. Cū veneritis añ
reges ⁊ p̄ncipes noli
te cogitar̄ quō aut q̄d
loq̄mī dabit̄ ei vobis
q̄d loq̄mī. Exprobrāt
etiā īfideles martyri/
b⁹ ī paſſiōe ⁊ tormētꝭ
xbū fidei dicētes vbi
ē de⁹ vr̄. v C Et ne
auferas h̄ xbū fidei. d̄
q̄ apl̄s ait. h̄ ē verbū
q̄d p̄dicam⁹. rogat ḡ
vt ↄfeſſionē xitatꝭ de
eī⁹ ore nulle pene. nul
lus terror extorq̄at. ſ ↄſtant̄ ī fide maneat
iniq̄ eī cū moleſtāt̄ deſperāt ſcti aūt viri
ſi affligāt̄ ſpem magis ſue dilectōis acci
piūt. A C Sꝫ cū dic̄ vſq̄ꝫq̄ꝫ. ſignificat
xbū xitatis ad tp̄s aliq̄b⁹ fuiſſe ablatū

ta tua: in equitate tua viuifi
ca me. H B Uau: ⁊ ipſe.
C B Poſtulat cōgregatio
ſancta ſalutarē ſibi dn̄m de/
bere ↄcedi. vt inimicos d̄ tā
ta remuneratiōe ↄfundat: et
in lege dn̄i aſſidua medita/
tione pficiat. B Ipſe ḡ
dn̄s ⁊ ſaluator vau lr̄e voca
bulo deſignat̄: idē ⁊ ip̄e vicꝫ
cui dr̄. tu aūt idē ip̄e es. i. et/
s E veniat ſup nus.
me mīa tua dn̄e: ſaluta
t re tuū ſm̄ eloquiū tuū. Et re
ſpōdebo exprobrātib⁹ mihi
xbum. qꝛ ſperaui in ſermo/
v nibus tuis. Et ne auferas d̄
ore meo xbū xitatꝭ vſq̄ꝫq̄ꝫ:
qꝛ ī iudiciīs tuis ſup ſperaui
x Et cuſtodiā legē tuā ſp̄. in ſe
y culū ⁊ ī ſeculuꝫ ÷ ſeculi:· Et
ambulabaꝫ in latitudine. qꝛ
z mādata tua exq̄ſiui. Et loq̄
bar in teſtimoniīs tuis in cō
ſpectu regum. ⁊ nō cōfunde
a bar. Et meditabar in man/
b datis tuis: que dilexi. Et
leuaui manus meas ad mā/
data tua que dilexi. ⁊ exerce

vt petro ter negāti ſ nō vſq̄ꝫq̄ꝫ ablatum
ſibi fuit q̄ñ culpā fletib⁹ diluit ⁊ ſanguis
effuſione mūdauit. x C Cuſtodire ſe le
gē dicit dn̄i ſp̄ qꝛ ī ip̄a variari: nefandū ē
Inr̄dū ſp̄ pōit̄ vſq̄ꝫ ad finē h⁹ ſcl̄i. ſ h̄ cū
dic̄ ī ſclm̄ ſcl̄i illā ppen
nitatē ſignificat q̄ nō
hꝫ finē: nouit ei ↄſue
tudinē angl̄oꝝ ⁊ ptā/
tū dn̄ꝫ ſine fine lauda
re: y C Latitudo āt
iſta ē charitas de qua
ſcp̄tū ē. charitas dei
diffuſa ē ī cordib⁹ no
ſtris quā idō meruit qꝛ
mādatoꝝ ītelligētiā q̄
ſiuit H Diligent̄ eī
exq̄ſiuit ⁊ ſcrutat⁹ eſt
ad h̄ vt credēt ⁊ ītelli
geret. z C Loq̄bar d̄
teſtioniīs dī. q̄m peti
erat ⁊ acceperat vt rn̄de
ret exprobrātib⁹ ſibi
xbū. q̄ firmitate robo
rat⁹. int̄ reges ſcl̄i nō
ſe dicit eē ↄfuſuꝫ ſ xi
tatē quā mēte ↄcepat
ītrepidis ſmonib⁹ p
ferebat. Cōfūdit̄ āt il
le cui⁹ p rēciatōꝫ dcā
vincūt̄. ad verecūdiā
ātvenire ñ p̄t: q̄ xitatꝭ
ip̄i⁹ teſtionio roborat̄
a C Hic oñdit freq̄n
tate meditatōis ardo
rē. meditari eī māda/
ta nō p̄t. niſi q̄ ea aſſi/
dua lectōe cucurrit. et
vt euidēti⁹ hāc freq̄n
tiā declararet addidit
q̄ dilexi. negligere eñ
nūq̄ p̄t hō ea q̄ d. l git
b C Leuare āt man⁹
ſignificat bonis ope/
rib⁹ occupari: ille le/
uat man⁹ ad mādata
q̄ facit elymas q̄s fieri
iubēt mādata. Exercet̄ ī iuſtificatōib⁹ q̄
q̄rit boni opis freq̄ntatōe pficē H Ul q̄
ī his q̄ p lrāꝫ īdicabāt̄. ſp̄ualē intellectū
conat̄ inuēire B Et qꝛ ſeptiformis eſt
ſp̄ūſſcti grā rctē ſeptia lrā vocitat̄ oliua.

e ¶ Ex hūana cōſuetudine: memor eſto dī deo q̄ nihil pōt vllatenus obliuiſci. non q̄ h̄ dicit. q̄r dignū erat ī illa maieſtate ponere inſuriā obliuiōis. ſ̄ p̄catur vt cito ſuo ſuo cōferat ꝓmiſſionē quaȝ in euāgelio ꝓmiſit. beati q̄ lugēt. qm̄ ipi cōſolabunt̄. Seruo tuo ſubaudiendū implere ꝓmiſſuȝ. In q̄ mihi. i. in illa. ſ. ꝓmiſſiōe verbi tui ſpem dediſti.
d ¶ Cū dicit hec me cōſolata eſt. oñdit int̄ erūnas ſecl̄i h̄ ſibi fuiſſe ſolacij: vt ī p̄ñti vita affligeret̄: ⁊ de futura ꝓmiſſione gauderet. In hūilitate: quia ſctā ꝓbat̄ humilitas oīa ꝓ xp̄o patient̄ ſuſtinere. Quia eloq̄um tuū viuificauit Cāȝ cōſolatiōis ſue ponit: ꝓmiſſio q̄ppe tanti iudicis firmauit aīm ſuſtinētis. ⁊ ſpes ɔſolationis viuificauit afflictū. e ¶ Sup̄bos. i. malignos atq̄ tyrannos crudelit̄ egiſſe cōmemorat. q̄ non viuificādi ſ̄ poti⁹ mortificādi ſunt. A lege tua nō decliaui. ſ. vt illi putabāt q̄ ꝑſeq̄bant̄ innoxios: ſ̄ ſignificat ſe in v̄itatis manſiſſe iugit̄ ſnīa. f ¶ Memor ē iudicioꝝ: q̄ plectibilia nō preſumit ꝑpetrare pctā: q̄r metu penaruȝ reuocat̄ q̄ dñi iudicij recordat̄. A ſeculo: ſignificat cū admīſtrari cept⁹ ē mūd⁹. Cōſolat⁹ ſuȝ: q̄r nūq̄ deſerit ſuos famulos diuīa v̄tus. g ¶ Neceſſe ē ei vt ſcm̄ virū alteri⁹ culpa ɔtriſtet

bar in iuſtificationibus tuis
B Zai. oliua vel fornicatio
C B Chorus ſanctorum ſpem ꝓmiſſionū dñi. ſenſib⁹ nr̄is cōmendās. aſſerit fideles aduerſa mundi ſuſtinere q̄bus eterna vita ꝓmittit̄. B Iſta q̄ vita q̄ hic in ſpe. illic ī re ꝑcipit̄. oliue noīe quā zai lr̄a deſignat. exprimitur. q̄r ⁊ hic ſctōꝝ facies exhilaratur in oleo. ⁊ illic ꝑfectius ſpūſſcti eterna viſione pingueſcit. Nomē aūt fornicatōnis cōgruit pctōribus derelinquētibus legem domini.

c Emor eſto verbi tui ſeruo tuo: in q̄ mihi ſpem
d dediſti. Hec me cōſolate eſt in humilitate mea. quia eloquium tuum viuificauit me
e Superbi inique agebāt vſq̄quaq̄: a lege ÷ autē :· tua
f non declinaui. Memor fui iudiciorum tuorum a ſeculo domine et conſolatus ſum.
g Defectio tenuit me. ꝓ peccatoribus derelinquētibus le-
h gē tuā. Cātabiles mihi erāt iuſtificatiōes tue. in loco pe-
i regrinationis mee. Memor fui in nocte noīs tui dñe ⁊ cuſtodiui legē tuā. Hec facta ē
k mihi. q̄r iuſtificationes tuas exquiſiui. H B Heth: vita. H B Agmē beatū de-

⁊ ſe dolore defeciſſe dicat. dū aīm⁹ pi⁹ deſiderat ſaluos fieri vniuerſos. ⁊ quē nō optat excedē affligit̄ cū ei penas cognouerit īminere. vñ ſcā cohors martyrū. nō tm̄ penis ſuis quātū tyrānicis torq̄bat̄ exceſſibus. N Iō nō vult quēq̄ peccare: ſ̄ oēs cupit viaȝ veritatis agnoſcere.
h ¶ Cū dicit cātabiles ſignificat pſalmodiā cū magna delectatiōe ꝑagendā: cantus enī ſp̄ releuat labores ⁊ nō ſinit ſurripe tedium aīo. Loc⁹ ꝑegrinatiōis ē mūdus. vbi ꝑegrinant̄ omēs q̄ dño xp̄o duoti ſt̄. i A ¶ Per noctē mūdū iſtū ſignificari poſſe nō dubium eſt in q̄ pctōꝝ regnat obſcuritas. ¶ Sȝ vtinā oculos corporeoſ clauderet ⁊ nō cordis lumīa piculoſius excecaret: in hac eī nocte memor eſt noīs dei q̄ bñficia ipius nō ſuis meritꝭ: ſ̄ diuinis mūeribus applicat. et ꝑ hoc legem dei cuſtodit. A Uel in nocte aduerſitatis: vbi magis grās agere oportȝ q̄ in die ꝓſperitatis.
k ¶ Hec. ſ. nox fctā ē mihi. ſubaudi ɔſolatio. Sequit̄ cā q̄re illi nox facta ſit ɔſolatio: q̄r iuſtificatōnes tuas exq̄ſiui: tuas dicit nō meas. ⁊ iō mūdi tenebris nō potuit excecari: quia illi nox tribulatiōnū fctā ē. i. ad vtilitatē ⁊ ꝑfectū fcā eſt. h̄ eī alicui fieri dicim⁹ qd̄ frugi illi ē. Heth vita: q̄ ī diuīs ſcꝑturꝭ repit̄ q̄ ē xp̄s

95

l ℭ Portio a pte dicta eſt. illius ei par
tis ſum⁹ cui⁹ volūtatib⁹ obedim⁹. vñ me
rito portio piorū de⁹ dr̄. Dixi. i. ſtatui de
creui atq₃ pmiſi p̄cepta dei ſeruare. vñ ⁊
fact⁹ eſt i dñi portiōe.
m ℭ Poſtulat eni
plebs fidel' debere cō/
pleri miām aduentus
xp̄i. q̄ mūdo poteāt ſa
lutar' appere. Scd̄m
eloquiū illud. ſ. q̄ pro
mittit ſctis ſuā beatā
nimis ⁊ incōpabilem
p omīa viſionē. n ℭ
Ordinē hūane cōuer/
ſatiōis exponit. Pri/
us ei eſt vias ſuas co
gitare. i. actus huma/
nos diſtrictius pēſare
et ſic ad dñi mandata
pedes ſuos ꝯuertere.
in qbus ſi aliquis am
bulat pōt firma hr̄e ve
ſtigia. Dicēdo pedes
meos ꝯuerti oñdit p̄/
mitus fuiſſe pūerſos.
o ℭ Paratū ſe ad p̄
cepta dei cuſtodienda
ille teſtat. q̄ nec pſecu
tores metuit. et illece
bras hui⁹ ſeculi a ſuis
ſenſibus affugauit. nō
ſuȝ turbat⁹ ad tribula
tionē ſuſtinēdā pter
xp̄m improuiſa eni cō
turbāt: ſed deliberata
ſnia aīm pturbari non
ſinit. Infert etiam ad
qd̄ paratum ſe eē dice
bat. ſ. vt mandata dei
cuſtodiret. q₂ ſic inte/
gre ſeruant cū aduer
ſitas nulla metuitur.
p ℭ Cū dicit funes
pctōꝝ: oñdit tot laq/
os eē q̄t pctā cōmitti/
mus: et h̄ referēdū eſt
ad corpis p̄uitatē. fie/
ri ei potuit vt caro delictoꝝ funib⁹ liga/
ret. aīm⁹ āt incētiuis vitijs reluctās leg'
dei nō fuiſſet oblit⁹. Funes aūt ſc̄ impli
cita ⁊ tortuoſa ligamīa, talia etiā ſc̄ pctā

qb⁹ ſe delinq̄ntes ſp aſtringūt. q ℭ Me
dia nocte: ſcit eñi h̄ tpe p̄mogenita egyp
tioꝝ pcuſſa: ſcit petri ⁊ pauli vincl'a reſo
luta: ſcit q₃ ſpōſum media nocte eē vētu
rū. iō eodeȝ tpe ſurgit
ad laudes ne int' fatu
as virgines ei ianua
clauſa remaneat. nec
vacat q̄ dic̄ ſurgebaȝ.
q₂ ſurgit q̄ ſp ad dei p̄
conia feſtinat. Ad cō/
fitendū. i. ad laudādū
iudicia iuſticie xp̄i.
r ℭ Quiſq̄s ei in no
uitate vite ambulaue
rit erit pticeps xp̄i. et
q₂ dixit oīum timētiū.
ne illos tm̄ aduertiſ/
ſes q̄ dei iudicia ſuili
timore formidant. ad
dit. ⁊ cuſtodiētiū man
data tua. q̄ deuotiſſi/
mi cōprobant. timore
caſtiſſimo ⁊ amore re/
uerēdo s ℭ Mia dñi
cū dic̄. plenā eē terraȝ
oñdit vtiq₃ dilatiōem
xp̄iane fidei quā ſic mi
ſericorditer ipleuit vt
vndiq₃ vaniſſime ſup/
ſtitōis nomē euacuaſſe
doceat. Iuſtificatōes
tuas doce me. ℞ h̄
ē tua mādata vt illa i/
telligā ⁊ p̄dicē. ⁊ ope
impleā. t A ℭ Nūc
collata ſibi a dño mūe
ra pfitet. Bon⁹ q̄ppe
dñs ſeruis ſuis tribu/
it bonitatē. Et q̄ ſit il/
la bonitas ſubt' expo/
nit dū dic̄. Bonū mihi
q̄ hūiliaſti me. de affli
ctiōe ei ſalutari. grās
agit. non de felicitate
mūdana: intellexit eñ
bonitatē illā debē di/
ei vt pficit. nō vñ ina
ni exultatiōe gaudet. Sic bonitatē facit
medic⁹ cū ſecat vulnera. ſic pater cū cedit
filiū. Scd̄m ṽbū tuū. illud. ſ. q̄ dr̄: q̄ ſe hu
miliat exaltabit. ℞ Vel bonitatē fe/

ſiderat videre facieȝ dñi. q₂
ei⁹ mādatis noſcit obſecutū
B Et q₂ h̄ deſideriū i reſur
rectōnis glīa pficiet octaua
lr̄a: vite vacabulo gaudet.
l Orcio mea domie: di/
xi cuſtodire legē tuam.
m Depcatus ſum faciem tuaȝ
in toto corde meo. miſerere
mei ſm eloquium tuum. Co
gitaui vias meas. ⁊ conuer/
ti pedes meos in teſtimonia
o tua. Paratus ſum ⁊ nō ſum
turbatus. vt cuſtodiā man/
p data tua. Funes peccatoruȝ
circumplexi ſunt mee: ÷ et: ÷
q legē tuā nō ſum oblit⁹. Me
dia nocte ſurgebā ad confi/
tendū tibi. ſup iudicia iuſti/
r ficationis tue. Participes
ego ſuȝ oīm timentium te. et
cuſtodientiū mandata tua.
s Miſcdia dñi plena eſt terra
iuſtificatiōes tuas doce me.
h B Teth. bonū. C B
Apl's beatus grās agit hu
miliatū ſe fuiſſe. vt ad iuſtifi
cationes domini perueniret
B Nomēq₃ lr̄e pñtis expo
nēs. bonuȝ ſuum dicit verbū
dei humilit' meditari.
t Onitatē feciſti cum ſer

ciſti qſi ĩ carne nos redemiſti. ſm v̾bũ tu
um qȯ ꝓmiſiſti abrae. aliiſq; patriarchis.
v ℭ Donet āt de⁹ bonitatē. inſpirādo
deſideriũ charitatis. docet diſciplinā cũ
patiaz ĩ tribulatōe donat. ℭ Docet ſciē
tiā. vt ſciat hō diſcer-
nere inť bonũ ꝛ malũ
inť vitā ꝛ mortē. Cre-
didi. ℭ .i. ꝑceptis tu
is obediui. vl' ope
ĩpleui. ꝑmittit āt ſcie
diſciplinā. vt qs ꝑmi
tus ĩ ſe facē debeat di
ſciplinā ꝛ poſtea do-
cēdo ĩ aliis. x ℭ Ui
de quō ĩ hoc v̾ſu hu-
mana vita deſcribať.
Prius eĩ peccaſſe ſe
dic̄ cũ tenereť origia
li vicio obnoxius. p⁹
hũiliatũ ſe eē ꝓfeſſus
ē. vt cl'pa careret quā
ꝯtraxerat ĩ radice pec
cati. ad poſtremũ cu-
ſtodiuit dei eloquiũ.
qꝛ meruit hũiliari. ſic̄
ait apl's hũilibus ſūt
dat grāz. Et vt excedē
tiũ licētiā cohiberet.
p⁹ hũiliatōz ſuā. eloq
um dñi. i. ſcās ſcriptu
ras ſe dicit ei⁹ dono
cuſtodiſſe y ℭ Pe
tit bonũ magr̄m vt in
ſua bōitate dignetur
docē diſcipulũ. vt iu-
ſtificatiōes qs lectiōe
didicerat opere ſciret
tūc eñi ꝑfecte diſcunť
mādata cũ fiũt z ℭ
Dicit eñi multiplica-
tā ſup ſe pſeq̄ntiũ ini
quitatē. ꝛ idō petit ne
penis grauib⁹ ſupbo
rũ ei⁹ deuota hũilitas
macularet. ſ; potius
quātũ illi ꝯtēderēt ſā
ctos ſeducere: tm̄ iſti
viderēť mādatis dñicis adherere. ꝛ mā-
datoꝝ ſcrutatores ãpli⁹ effici. ꝛ ita factũ
ē. vt q̇ penis tpalib⁹ ſcōs vincere tētaue
rũt ꝛ a lege dī diuidē niſi ſũt. tāto illos

uo tuo domĩe: ſm v̾buz tuũ
v Bonitatē ꝛ diſciplinā ꝛ ſciē
tiā doce me. qꝛ mādatis tuis
x credidi. Priuſq; humiliarer
ego deliq̄. ꝓpterea eloquiuz
y tuũ cuſtodiui. Bonus es tu
ꝛ in bonitate tua doce me iu
z ſtificationes tuas. Multipli
cata ē ſup me iniq̄tas ſupbo
rum. ego autē in toto corde
a ſcrutabor mādata tua. Coa-
gulatũ eſt ſicut lac cor eoruz
ego v̾o legē tuaz meditatus
b ſum. Bonũ mihi qꝛ hũiliaſti
me. vt diſcā iuſtificatiōes tu
c as. Bonũ mihi lex oris tui:
ſuper milia auri et argenti.
ℌ B Joth ſcia vel ꝑncipiũ
ℭ B Cohors glorioſa. pe-
tit intellectuz mādatoꝝ ſibi-
met deberc ꝯcedi. vt vere vi
te munere pfruať. expetēſq;
vt dñi mīa fiat immaculata.
ne poſſit in illa iudicatiōe cō
fundi. B Et recte ſcia vl'
principiũ nuncupatur lr̄a in
qua fideles ab illo capiendi
queruut intellectuz: a q̇ viuē
di ſumpſeŕt exordiuz.
d Manus tue fecerunt me

mādatoꝝ ſcrutatores ampli⁹ effecerũt.
a ℭ Per lac coagulatũ vult ītelligi cō
duratā ſupboꝝ iniq̄tatē. q̄ more lactis in
craſſiorē ſubām fuerat ꝯtracta. Lac aũt
dictũ a liq̄re. qꝛ de interna ſubā nāli liq-
re decurrat: a eñi in ĩ
ꝯuertiť: vt amic⁹ ini
mic⁹ et his ſilia. Ego
v̾o legē tuā. i. ꝗtũ illi
ĩ malo durēſcebāt tm̄
iſte a lege dei ſegre-
gari nō poťat. b ℭ
Bonũ ſibi dicit ꝙ pe
nis ſeuientiũ ſubde-
bať. ſ; pſītia cogitans
ſ; futura deſiderās. ce
perat eñi de illa dulce
dine guſtare celeſtī. q̄
oēs ſuauitates exce-
dit. talis ſiq̄dē humi-
litas celeſtis hirl'm tā
git gl'oſa faſtigia. Mā
ſic̄ ſupbia mergit ad
tartaꝝ. ita iſte hũili-
tas tollit ad celũ. Ut
diſcā iuſtificatōes tu-
as. i. vt facerē qȯ do-
cuiſti. tūc eĩ pfecte diſ
ciť: qñ ꝑcepta dī fide
li actōe mōſtrať c ℭ
Cũ dic̄ lex oris tui. ſi
iā ꝓphaꝝ nec apl'oꝝ ſ;
ꝑcepta euāgelica ſibi
teſtať ꝑcioſiſſima. q̄
ſť ore xpī ꝓlata. Sup
milia. q.d. ſup oīa mi
lia auri ꝛ argēti qȯ in
finitũ arz incōphēſibi
le ē. ſic eĩ dilectio iſta
tāta meruit ĩdicari vt
nulla res potuiſſet ei
eq̄ri. vt auri argētiq;
oīs copia poſſz vileſcē
milia auri ꝛ argēti di
xit. ꝗcq̄d. eñi dixeris
ſup ſp excedit. idō fcā
eſt cōpatio abſq; ſili-
tudīe ꝑciũ ſine modo
amor ſine fine d ℭ Man⁹ tue opatiōis
dī v̾tutē oñdũt. Et ꝙ addiť fecerunt me
q̄dā volũt feceŕt ad aīaz ꝑtinere. plaſma
uerŕt ad corp⁹. qȯ ð limo terre cognoſciť

r 4

esse formatũ. Justa voce clamat factura auctori: da mihi ĩtellectũ a q cognoscor esse plasmata. Sz qlẽ: nõ istũ de q sibi hoĩes esse videnť sapiẽtes. s q dñi mãdata co/gnoscat. vt quẽ adã p inobediẽtiã pdide rat cohors sctã p obe diẽtiã adipiscat. istũ s purũ ptẽplabilẽ de/uotũ quẽ añ peccatuz adã possidebat petit ĩ tellectũ ℟ q mãdata dĩ ĩtelligũť ⁊ custodi unť. e ℟ Qui timẽt te vox eccĩe. i. illi q ti/mẽt deũ ⁊ alios vidẽt dei mandata obſuare magna leticia letabũ tur. q2 ĩ vbo tuo spero ℟ C. i. ĩ xpo. C vbi nũq decipit spes. pe/tit s eccĩa talia ĩ se fie ri. vñ oĩm deuotõ pos sit augeri: ad imitati/onẽ ei rex laudabiliũ ꝓposita sp exẽpla ꝓfi ciũt. q. di. si illã grãm mihi ptulerĩ vt diligẽ ter faciã ⁊ pficiã pce/pta tua. videbũt h q timẽt te ⁊c̃. f ℟ Eq/tas xpi est. vt pctõres arguat p delictĩ. veri tas vt supbos hũiliet s pſperitatib9 suis. s q2 me hũiliasti vt cor/rigeres fiat nunc mĩa tua vt ɔsoleť me. C Cognoui s dicit. i. ex ptus suz. s. ĩ meis pas sionib9 et bñficijs. q oĩa eq sť iudicia tua ĩ puniẽdo ⁊ parcendo. g C Cõsolatio ẽ eñ qñ miseriarũ patiẽtiã donat. tormenta sua retẽperat. et afflicti animi merores. ꝑmissiõe btitudĩs ɔfor/tat. Scd̃z eloquiũ subiũge. fiat. i. ſm pro missionẽ. q spopõdit ĩ euãgelio se passu/ros tormẽta mĩme relicturũ. h C Per miserationes xpi. vitã. s. vult ɔseq eternã. q2 sola illa bñ dr vita quã nulla molestia sollicitat nec mors suspecta cõtristat. q2

et plasmauerũt me. da mihi intellectũ vt discam manda
e ta tua. Qui timent te vide/bunt me et letabunť: q2 in
f verba tua supsperaui. Co/gnoui dñe q2 equitas iudi/cia tua: ⁊ in veritate tua hu/
g miliasti me. Fiat mĩa tua vt consoleť me: ſm eloquium
h tuum seruo tuo. Veniãt mi/hi miserationes tue et viuã: quia lex tua meditatio mea
i ÷ est:·. Confundanť supbi q2 iniuste iniqtatẽ fecerũt in me: ego aũt exercebor ĩ man
k datis tuis. Cõuertanť mihi timentes te, ⁊ qui nouerunt
l testionia tua. Fiat cor meuz immaculatũ in iustificationi bus tuis. vt nõ confundar.

℟ B Caph. manus.

C B Peregrinus in hac terra pplus. nimiuz deside/rium suũ in aduentu dñi cõ/fiteť. enumerãs quanta sup boꝛ insecutiõe ptulerit. B cui9 mentis deuotio p caph lrãm designať. que manus

lex tua. illa ei meditatio btõs facit q ope rib9 bonis celoꝛ regna cõqrit: nõ s p istã solã meditatõz btĩ efficimur. q lectõis re pẽtitõe tractať s q opib9 ĩpleť. i C Cõ fundãť: ad emẽdatõz ptinet n ad suppli ciũ. tũc ei bñ ɔfundiť ɔsciã peccãtis: qñ ma la pſtina ꝓpria volũta te damnanť ⁊ incipit odisse qd antea vide/bať diligẽ Quia iniq tatẽ fecerũt in me. qd eĩ iniusti9 q eos velle ɔseq. q mãdatis dĩ vi debãť occupari. Ego ãt exercebor. ponit sa lutare remediũ. s. ex/ercitiũ mãdatoꝛ ɔ p/secutores crudeles so la ei patiã ĩ tormentĩ vincit illos. k C Cõuertanť mihi. i. ad re: ad dñz ei bñ ĩtellr ɔuerti: q in ecclastica ɔgregatõe ceperit ver sari. Et q nouerunt. i. qs lectõ diuina iã im buit. s nec opa saluta ris ĩstruxit. tales sť in cipiẽtes bñ viuere qs petit sic cõuerti. l ℟ Hic cor p aĩa ponit. ac si dicat fiat aĩa mea sine pctõ mortali. ⁊ in iustificatiõib9. i. vt nõ sim reus ĩ iustifica tiõib9 s mũdus a trãs gressione eaꝛ. Vel vt sim ĩmaculat9 ⁊ h nõ ex me s iustificatõib9 tuis. Vt nõ ɔfundar. hoc ẽ. vt nõ habeã cõ fusionẽ eťnã. Cõfun/dãť qdẽ supbi ad cor rectionẽ ⁊ nõ ɔfundar ego ad penã eťnã. B Caph aũt ita man9 interpťať vt eius dẽ man9 palmã siue volã significet. i. nõ ɔtractã eã s aptã. expãsisq digitis insi/nuet. Jdõ man9 opa vĩ corpis vĩ cordis vĩ ipi9 amoris interni significat. Aptio vo ei9 significat id qd ꝓpha cõmẽdat dicens reuela dño viã tuã ⁊ spera in eũ ⁊c̃.

m ¶ Defecit aīa mea. ſignificat laſſata eſt: atq; fatigata. q̄ p nimia ſolet euenire deſideria. mos em̄ iſte hūanitatis eſt. vt qđ oīno ↄcupiſcim⁹: ī eo laſſari atq; defi cere videamur. Sʒ vt intelligat̄ q̄ defectus iſte pgat: addit. ī ſalutare. qđ hebrea ligua dr̄ Ihs. ⁊ ne aliqs ita exponēdū ⁊ ſētiendū dubitaret adiūxit. ⁊ in ꝟbū tuū. i. vnigenitū filiū q̄ ē dī ꝟtus. n ¶ Defecerūt oculi cordis. Et vide in eloquiū nō ab eloquio defeciſſe. Deficē em̄ ab eloq̄o dī ē totius boni priuatio: in eloquiū ꝟo ei⁹ deficē ſp augeri ē. Dicētes. cū ligua loq̄ ſoleat: dicit oculos locutos. vt oñdat luminoſa cordis deſideria: ſilētioſo q̄daʒ ſmone ↄclamare. ⁊ ↄclamore ardentiſſimo deficere. ⁊ tādiu ſe dicit defectū iſtū ptuliſſe donec expectata incarnatio dī cordiſ appareret aſpectib⁹. o ¶ Cām cur adiuuādū ſe ⁊ ↄſolandum petat hic ponit. Vter eī corp⁹ mortale ſignificat. pruina. celeſte bñficiū cōuerſionis oñdit. p quā euenit vt caro nr̄a laſciuiens afflictōe pnīe cōtrahat̄. vter igit̄ ī pruina. natiuo calore deſertus. glaciali rigore ↄtrahit̄. ſic corp⁹ ſctōrū incētiuo vicioꝶ calore vacuatū bñficio cōuerſiōis attrahit̄. ⁊ cū ſic fuerit feliciť maceratū ↄuenit qđ ſequit̄. vt iuſtificatōes dei nullaten⁹ valeāt obliuiſci. p ¶ Sciens cet⁹ ſctōꝶ vſq; ad finē mūdi ſe tētati ōibus diaboli ſubiacere. interrogat qñ mūdus iſte finiat̄. vt de pſecutorib⁹. i. diabolo cū miſtris ↄpata vltio cōpleat̄. nō q: vite ſue tp̄s volebat agnoſcere. ſ3 celeritatē futuri poſtulabat iudicij. in q̄ iam btis erit reqes ⁊ gaudiū ſine fine māſuꝶ q ¶ ꝟ ¶ Iniq̄ ſūt heretici vł iudei vł gētiles phi. ¶ q̄ꝶ doctrina inanib⁹ fabuł ē cōpata. q: a lege dī oīno diſcrepat. ⁊ catholica veritate diſcedit. r ¶ Veritas em̄ ſp verū loq̄t̄. ſ3 pfidi eā q̄buſdā nebuł obcecare ↄtēdūt. Et pſecuti ſūt. iubēdo puerſa. falſa ſuadēdo. Adiecit adiuua me. q̄i ↄ ī manē beluam ⁊ hoſtē crudeliſſimū ſe adiuuari poſtulat ↄ ſic fabulātes s ¶ Dū dic paulomin⁹ ⁊ nimietatē pſecutiōis oñdit et ſe tñ ñ defeciſſe dī munere declarauit. Infra in h̄ ſc̄lo. Ego aūt ñ derelīq mādata tua. ſ. q: ſuā ↄſtātiā ī martyrio vſq; in finē vite oñdit ⁊ tenuit. t ¶ Viuifica me dixit ſm miaʒ. i. ī illa vita eťna ↄſtitue vbi ſctōꝶ vita ē. Vt cuſtodiā. ꝟ vel ea q̄ ī lege mādaſti. vł illa q̄ ī euāgelijs ↄtuliſti. ꝟ nullo modo martyres teſtionia dī. i. martyria (martir eī teſtis dr̄) cuſtodirent niſi dñi mīa dei viuificarēt̄ viuificati ſt̄ em̄ ne amādo vitā negarēt vitā ⁊ negādo vitā amitterēt vitā. ac ſi q̄ ↄvita ꝟitatē deſerere noluerūt. moriēdo p ꝟitate vixert. B Et iō lamech diſciplinā ſonat q: dei diſcipline plebs fideł libētiſſime ſubdita eſt. a ¶ Permanet igit̄ ꝟbū dei ī eternū in

interpretat̄. p quaʒ opa vel cordis vel corpis exprimūť.

m Defecit in ſalutare tuū aīa mea. ⁊ in ꝟbuʒ tuū
n ſupſperaui. Defecerūt oculi mei in eloquiū tuuʒ: dicētes
o quādo ↄſolaberi me. Quia factus ſuʒ ſic̄ vter in pruina: iuſtificatiōes tuas nō ſuʒ ob
p litus. Quot ſūt dies ſui tui. quādo facies de pſequētib⁹
q me iudiciū. Narrauert mihi iniq̄ fabulatiōes: ſ3 nō vt lex
r tua. Oīa mādata tua ꝟitas iniq̄ pſecuti ſunt me adiuua
s me. Paulomin⁹ ↄſūmauert me ī tra. ego autē nō derelīq
t mādata tua. Scđʒ miſcđiaʒ tuā viuifica me. ⁊ cuſtodiaʒ teſtionia oris tui. ꝟ B Lamech. diſciplina. ¶ B. Plebs fidelis virtutē domini ſctāq; deſcribēs. dicit oīa tpalia poſſe finiri. mandata ꝟo ei⁹ neq̄q̄ terminū repire B quoꝛuʒ diſcipline ſbdita ↄclamat. in eternum nō obliuiſcar iuſtificationes tuas.

a Aeternū domine: verbum tuum permanet

b in celo. Jn generatõe ꝛ gene
ratõe veritas tua. fundaſti terrã
c ꝛ pmanet. Ordinatione tua
pſeuerat dies. qm̃ oĩa ſuiũt
d tibi. Niſi ꝙ lex tua medita
tio mea ÷ ẽ ⁖ tũc forte periſ
e ſem i hũilitate mea. Jneternũ
nõ obliuiſcar iuſtificationes
tuas. qa in ipſis viuificaſti
f me. Tuus ſuz ego ſaluũ me
fac. qm̃ iuſtificatões tuas ex
g qſiui. Me expectauerũt pctõ
res vt pderẽt me. teſtimonia
h tua intellexi. Oĩ ↄſumatiõi
vidi finẽ. latũ mãdatuz tuũ
ħ B Mem. nimis.
exquo vel ex ipſis. B ℭ
Ppl's beatus. pphetarum at
q; euãgelij meditatiõe profi
ciens. ſup docentes ſe ac ſe
niores aſſerit ſe diuina intel
lexiſſe mandata. B ꝙ er

celo. i. i vnoquoq; ſctõ. qs de morte facit viuere. i. p mortẽ tpalẽ viuere eternal'r. ẽ enĩ in illis celũ. vl' illi ſũt celũ q ſe celeſti conuerſatõe tractare noſcũt. Al' in celo. i. in angl'is in qbus deꝰ hĩtat. Manet igit in illis ſp verbũ dei. qꝛ illi iugit i dei miſterio et laude firmiſſima deliberatõe ↄſiſtũt.

b ħ ℭ Jn gñatõe et gñatõe. tpa ſignificat qbꝰ duo ppl'i dño crediderũt vnꝰ legis ꝛ pphetarũ aliꝰ euãgelij ꝛ apl'orum. ℭ Jn qbꝰ ẽ veritas. i. ipẽ dñs xpc Fundaſti terrã. hoc ẽ cõſtituiſti ſctõs. q ſic fundati ſũt. vt in xpi credulitate pmaneãt. Et hec ẽ cã cur in gñatione et generatione veritas eſt. qꝛ fundata ẽ terra. i. credẽtes. Si eĩ ipẽ nõ fundaſſet ſic terrã. i. ↄfirmaſſet nec prior gñatõ nec ſequẽs. vl' credere in xpm vel pmanere i fide potuiſſet. c ℭ Quotiẽs ſingl'ari numero dies ponit: ventur' ille ſignificat. q vnꝰ atq; eternꝰ ẽ. ꝛ ſine nocte de q ſcriptuz ẽ. ꝛ erit ill' dñs lumen eternũ. ꝛ ne qs quõ h' fieri poſſz interrogaret dubitãdo adiecit. oĩa ſuire creatori. q p ſua volũtate ꝛ corpalia ꝛ eterna diſponit. d ℭ Meditatio qppe legl' ẽ illa. q pcepit. vl' cogitare vl' facere vt interiore qſi cõſiliario firmatꝰ tormẽta poſſit ſentẽtia intrepidꝰ ſupare. Jn hũilitate. in afflictõibꝰ dic. qs pia volũtate tolerauit. a qbus ſe gaudet ereptũ: qñ meruit ad ſcm̃ pueñire martyriũ. Hũilitas iſta a qbuſdã neceſſitate ſubit. ab alijs vt a ſctĩs volũtate ſuſcipit. e ℭ Nullus eĩ fideliũ dz obliuiſci illorum bñficiorum dñi. a qbꝰ vitale munꝰ noſcit accepiſſe hec ãt bñficia ſt iuſtificatões. q nob vitã aĩe pſtiterũt i fide: pñt eĩ fortaſſe alia memorie decidere. bñficium

aũt nullꝰ fideliũ obliuiſcit i q vita pſtat. f ℭ Tuus ſuz ego: nõ pt dicẽ vere q ſe nouit pctõ ſuire. Seruꝰ eĩ viciorum: nõ meret dñz hr̃e ſctõrum. Jllud ãt ↄſidera. ꝙ dũ pfeſſus fuerit cohors ſctã ſe eſſe dñi adhuc petit vt ſalua fiat vtiq; i illa iudicatiõe futura cũ btĩ intrãt i requiẽ ſempiternã. Sz qre ſalꝰ iſta petat aſſidue: ſubdit adiũxit dicẽs. qm̃ iuſtificatões tuas exqſiui: alij honores. alij mũdi gaudia. alij cõnubia qrũt: ego iuſtificatões tuas g ℭ Me expectauerũt. ſ. mali ſuaſores blãdiẽdo. qd agebant vt meã aĩaz vulnere puitatis ſauciarẽt. Oſtẽdit verbo p h' ꝙ ait expectauerũt: penã martyrij nõ fuiſſe acceleratã ꝛ pcipitatã. vt grauior fieret pena ptracta q; ſubitanea. grauior ẽ eĩ iſta pſecutio q ꝛ coronã martyrij ſuſpendit ꝛ mortẽ aĩe ſuadẽ ñ deſinit Sz itelligẽs iſte teſtimoniũ dei nõ potat ad vicia nefanda pduci. vñ illi ſoli a tali piculo liberãt: q dñi illumiatõe firmãt Jntellexi ãt exponat id ẽ opatꝰ ſũ. ſic i alio pſalmo dr̃ btũs q intelligit ſup egenũ. i. ſubuenit egeno. ille eĩ q opat fz teſtimonia nõ põt ad vicia vt diximꝰ nephãda pduci. h ℭ Cõſummatio eſt eĩ oĩm virtutũ pfectio: cui ↄſummatõi xps eſt finis: quẽ ſe vidiſſe dicit: cũ eñ illumiata mẽte credidit eẽ vẽturũ. Latũ mãdatũ ſignificat charitatẽ. quã circa deũ hr̃e iubemur ꝛ proximũ. Nã qd latiꝰ eſſe dici põt q; qd vniuerſaz legẽ ꝛ pphetarũ dicta ↄcludit Nã vt ſaluator docuit. in his duobꝰ mãdatis charitatis lex oĩs ꝛ pphete pẽdẽt. ħ Preuidit g ppheta in ſpũ xpm oĩa cõſummaſſe que ſcripta ſunt de eo in lege pphetis ꝛ pſalmis. pter quod in cru

te dixit. Cōſūmatū eſt. i ¶ Dicēdo quō pmittit ſe dictuꝝ quēadmodū legē dei p̄cipua intētōe ⁊ volūtate dilexerit. Tota die: ꝯtinuū tp̄s ſignicat. meditat᷑ ei toto vite tpe legē dei. q̄ oīa q̄ facit: ī laudē dei agit. ſi q̄s em̄ cū timore dei cibos tpant᷑ accipit. ſi ſomnos conueniēter carpit legez dei meditat᷑ in oībus qm̄ ſe honeſta ⁊ probabili actione cōmendat. k ¶ Inimici intelligēdi ſunt obſtinati iu dei. heretici et pagani q̄ p̄cepta dei nō opant᷑ ſupra iſtos prudentez ſe dicit effectū. qm̄ iuſſa dei deuot⁹ impleuit ꝟ vn̄ fact⁹ prudēs fuerit addidit. tuo mādato qm̄ dū illi obediuit fideliter. cūctos errantes trāſcēdit. Adiecit qꝛ ineternū mihi eſt. ſ. mādatū tuū. ſ. dilectio dei ⁊ pximi l ¶ Intendam⁹ ꝟ ſupiorē xꝟſum vbi nō dixit ſupra p̄ēs ꝟ ſup inimicos. hic aūt arguit mgr̄os ſcȝ phariſeos quia ad lrām ſe tenentes ſpiritalē intelligētiā negligebāt Sup̄ tales igit᷑ oēs doctores: merito cohors ſctā ſemel tus intellexiſſe dicit qꝛ ſincerā dei doctrinā accepit. ꝟ cur meli⁹ intellexerit cām dicit. qꝛ teſtimonia tua meditatio mea eſt. m ¶ Sup ſenes intellexi: ſenes dicit ꝟ nō canos mēte ꝟ corpe. vult igit᷑ dicere meli⁹ intellexit populus nou⁹ q̄ feliciter xp̄m ſuſcepit. q̄ꝫ ſenior ille iudaic⁹ q̄ eū ꝯtemnēdū iudicauit. Quare intellexit ſup ſeniores addidit viez. qꝛ mādata tua exq̄ſiui. nō hoīm pueroꝝ mandata ſuaui. n ¶ Ab oī via mala. ſignificat hēticorū p̄uas ſuaſiōes. q̄bus illi blādiunt᷑. vel oīm maloꝝ praua opa. Pedes aūt meos ſignificat aſſenſum mētis. q̄ nos q̄dā veſtigio ducit ad culpam: niſi pietas dei nos abſtraxerit. Et xba tua cuſtodiā. alit᷑ eī xba dei cuſtodire nō poterat niſi cū illa peſtifera ſuaſio p̄bat᷑ expulſa. o ¶ A iudicijs tuis. dic̄. i. ab illo qō tua volūtas ꝯſtituit ⁊ viuēdi regulam dedit: ab eo vtiq̄ꝫ nō declinaui: qꝛ tu legē poſuiſti mihi. ꝟ ē. euāgeliū qō toti⁹ plenitudinis donauit effectū nō ꝟ lex vetus q̄ officium pedagogi hȝ ꝟ accipit᷑ p ¶ Quādulcia. i. plus oīb⁹ dulcia ⁊ maxime dulcia. quia Nā trāſito melle vel alio cibo p palatū. nullū hȝ vltra saporē. eloquia xo dei ſiue ī ore ſiue ī faucib⁹ vel ī archano abditi pectoꝛiſ ſp dulcia ſunt meditātibus ea. ¶ Cū enī oīs guſt⁹ corpalis ſit in palato ⁊ faucib⁹ tm̄ eloq̄a tn̄ dn̄i deglutita in cordis dulceſcūt faucibus. q ¶ Legem em̄ dei edoctus intellexit ſcriptū illud fili noli ābulare cū impijs. itez audierat pdidiſti abs te oēs q̄ fornicant᷑ abs te. talia quippe in mādatis dei duȝ audiſſet viā iniquitatis intellexit omnimodis execrādum. q̄ iuſto dn̄o placere nō poterat.

go mem interp̄tatur exquo: ſignificat ex quo. hoc ē quod dicitur. Quomodo dilexi legem tuam domine. i. ex quo affectu dulcedinis ⁊ amoris vt ſignificet ex intimo. Qō xo dicit᷑ ex ip̄is ſignificat ex ip̄s domini mādatis eorundē concipiendum amorem. vnde dicit. a mandatis tuis intellexi.

i Quomodo dilexi legez tuam domine: tota die
k meditatio mea ÷ eſt :- Sup inimicos meos prudentem me feciſti mādato tuo. quia
l ineternū mihi eſt. Sup oēs docentes me intellexi. quia teſtionia tua meditatio mea
m ÷ eſt :- Super ſenes intellexi: quia mādata tua queſiui
n Ab omni via mala prohibui pedes meos. vt cuſtodiam
o xba tua. A iudicijs tuis nō declinaui. quia tu legē poſui
p ſti mihi. Quādulcia faucibus meis eloquia tua. ſuper
q mel ori meo. A mandatis tuis intellexi. propterea odiui omnem viam iniquitatis.

lh B Nun. ſempiternū vl̄ piſcis C B Cohors beata pedib⁹ ſuis dominici verbi lumen radiare congaudēs.

r ¶ Teſtat̃ btã cohors pedib⁹ ſuis ver
bũ dei.i.ſcꝓturas ſctãs lucere. ne abſen/
tia veri lumis incidat in ruinã. quã ꝑ ſuã
ꝓuidentiã vitare nõ poterat. Et lumẽ ſe
mitis meis. In vt hoc lumie ꝑeũte dũ
ſemitas vite iſti⁹ ꝗdi/
mur. ad illaꝫ q̃ ꝟa via
eſt ꝑducamur. lucerna
ꝗ. ſcꝓtura ſctã dĩ pro/
phetaꝝ ⁊ euãgelioꝝ
lumẽ. Uel vtrunq; lu/
men ⁊ lucerna. s ¶
Jurare eſt ei iure ora
re.i. eq̃tateꝫ dicere. ne
velit q̃ſpiã qđ ꝓmiſit
in ꝑtẽ alterã declina/
re. Jurare igit̃. h̃ non
ſignificat ſacramẽtuꝫ
ꝓſtare. in q̃ inuocãdo
diuinitatẽ veritatꝭ te
ſtẽ adducim⁹: ſ; iura/
re eſt firmiter ĩ aĩo cõ/
ſtituere bonũ ꝓpoſitũ
implere. Judicia vero
iuſticie ſũt. cũ exaltat
hũiles. deijcit ſuꝑbos
t ¶ Dũ ſe dicũt mẽ
bra xp̃i vſq;quaq; hu
miliata. oñdũt multa/
rũ ꝑſecutionũ ſe ſuſti/
nuiſſe ꝑicula. ⁊ ex hũi
litate ſua ſ̃m ꝓmiſſio
nes dĩ viuificari ſe pe
tũt. Uerbũ ei illud di
ci p̃t: venite ad me om
nes qui laboratis ⁊c̃.
v ¶ Oris aũt volũ
taria ſacrificia ſeu be/
neplacita ſũt: deuotio
nẽ laudis offerre non
alicui⁹ mũdane vtili/
tatis: ſ; ꝓprie volũta/
tis intuitu. illa ꝗ petit
vt reddantur accepta
deo: qtũs hac oblatio
ne placat⁹ iudicia ſua
eũ doceat. q̃ fidelibus
mentib⁹ dignat̃ ape
rire. x In Aĩa mea
ĩ manib⁹ meis. h̃ ẽ. q͛
aĩam meã ĩ bonis oꝑib⁹. ſ̃m ꝙ lex tua iu
bet paratã ſꝑ habeo. vl̃ q͛ ꝑatus ſuꝫ mar
tyriũ ꝓpter te ſuſtinere. ¶ Hoc vbiq;
ſemꝑ ꝑcipit̃. hoc ſpãliter cõmonemur. vt
ſic redeam⁹ ad legẽ: ne diſcedamus a le/
ge. ꝑ manus itaq; vel oꝑatões vel ꝑtãs
intelligit̃ vel promptitudo ad martyriũ
⁊ paſſionẽ. y In Quid ſunt iſti laquei
niſi tẽdicule dyaboli:
vel ſuggeſtiões eius.
¶ In hac enĩ ſilua
mũdi tot laqueos ĩue
nis q̃t vicia cõtueris.
Sequit̃ remediuꝫ qđ
cognoſcit̃ ꝯtra iſta ve
nena pugnare. ſ. q̃a a
mãdatis dei mĩme de
clinaui. Ab illis eñ q̃
nõ declinat vlla dece/
ptiõe non capit̃. q͛ iu
xta ipſa mãdata nõ in
ipſis inſidie ſunt.
In Laque⁹ enĩ iux̃
viã nõ in via ponit̃. et
ſi egreſſus de via fue/
ris mãdatoꝝ cades in
laqueum. z ¶ Iſta
hẽditas lucratiua et̃/
na poſſeſſio eſt. Teſti/
monia ſctiſſima prece
pta ſunt. Merito exul
tationẽ ſui cordis eſſe
dicebat hereditatẽ re
gni celeſtis. ipſe eĩ me
ret̃ ad eã ꝑuenire q̃ ꝓ
bat̃ de tali acq̃ſitione
gaudẽ. In Teſtio/
nia enĩ ⁊ ꝑcepta tua h̃
ſunt hereditas iuſti. h̃
⁊ in futurũ ineternuꝫ.
⁊ In Inclinaui cor
meũ. ſ. ad hũilitatem.
Inclinaui enĩ. i. hũili
aui cor meũ vt te intel
ligere meruiſſeꝫ: q͛ ſu
perbi nõ inclinant cor
ſuũ in hũilitatẽ Et ad
dit ad q̃d inclinauerit
ſcꝫ ad faciẽdas iuſtifi
catiões. hoc ẽ tua mã
data. que ego ꝓpter re
tributionem vite eter
ne facere ꝓpria volun
tate decreui. a In Iniq̃s odio habui
nõ naturã q̃ hoĩes erãt. ſ; vicia ⁊ pctã q̃/
bus legi dei ꝯrij fuerant. quã ego diligo

B Expetit retributiões do
mini ꝑpetuas. ob quas hec
lr̃a ſempiterni nomẽ accepit
Porro ꝙ piſcis interꝓtatur
oſtẽdit eũ q̃ in fluctib⁹ ſecu/
li lumen verbi requirit.

r Ucerna pedibus meis
verbuꝫ tuũ. ⁊ lumen ſe
s mitis meis. Juraui et ſtatui
cuſtodire iudicia iuſticie tue
t Hũiliatus ſum vſq;quaq;:
dñe viuifica me ſ̃m ꝟbũ tuũ
v Uoluntaria oris mei bñpla
cita fac dñe. ⁊ iudicia tua do
x ce me. Aĩa mea in manibus
meis ſꝑ. ⁊ legẽ tuã non ſum
y oblitus. Poſuerunt pctõres
laqueũ mihi. ⁊ de mandatis
z tuis non erraui. Hereditate
acq̃ſiui teſtionia tua ineter/
num. q͛ exultatõ cordis mei
⁊ ſũt. Inclinaui cor meũ ad fa
ciẽdas iuſtificatiões tuas in
eternũ. ꝓpter tetributionem

B H Samech. adiuto
rium. C B. Catholicũ exa/
men. iniquos odio ſibi fuiſſe
dicit. legem ꝟo dñi ſe dilexiſ/
ſe. petenſq; ille ſctũs ꝑplus
vt ab eo ſuſceptus: mala ſe/
culi euadat. B Nomẽq;
lr̃e exponit cuꝫ dicit adiuua

me et ſaluus ero.
a Iniquos odio habui et
b et legē tuā dilexi. Adiutor ⁊
ſusceptor meꝰ es tu. ⁊ in verbum
c bum tuuz ſupſperaui. Decli
nate a me maligni. ⁊ ſcruta/
d bor mādata dei mei. Suſci⁼
pe ſm̄ eloquiū tuuz et viuā.
nō ꝯfundas me ab expecta/
e tione mea. Adiuua me ⁊ ſal⁼
uus ero ⁊ meditabor in iuſti
f ficatiōibꝰ tuis ſp̄. Spreuiſti
oēs diſcedētes a iuſticijs tu⁼
is. qꝛ iiuſta cogitatio eoruz.
g Preuaricātes reputaui oēs
pctōres terre iō dilexi teſtio⁼
nia tua. Cōfige tiore tuo car
nes meas a iudicijs ÷ ei :· tu⁼
is timui. ℣ B Ain. fons ſi
ue oculus. ℭ B. Membra
dñi inetnū viuētia petūt ſa⁼
cre īcarnatōis aduētū. B il
eni cni xp̄s ſcʒ ē fons viuꝰ q̄.
q̄rit. iſte oculus mōs q̄ q̄rit.
i Eci iudicium ⁊ iuſticiā
nō tradas me calūniā/
k tibꝰ me. Suſcipe ſeruū tuū i
bonū. nō calūniēt me ſupbi

ſicut tu p̄cep:ſti vt ope impleā b ℣ Ad
iutor in pñti. ſuſceptor: in ſeclo futuro.
℞ Adiutor:ptinet ad iplēda mandata.
qm̄ ſine eiꝰ adiutorio: nec inchoari q̄cq̄
boni poſſumꝰ. nec īplere valemꝰ. Uel ſu/
ſceptor qn̄ nr̄am nā m
aſſūpſit. Et i v̄bū tuū
ſperaui. ℣ hoc eſt in
xp̄m. ℭ q̄ ē p̄ſidiū ſū
tuū c ℣ Declinate
a me maligni. h̄ ſūt de
mones vicia q̄ ⁊ pctā.
q̄diu em̄ ipi tibi tēdi
culas p̄parāt ⁊ ſugge
ſtiones peſſimas : nō
potes ſcrutari māda/
ta dei tui. ℞ nec ad
ea ſcrutādā idonei in
ueniri poſſumꝰ. niſi i
eis totis aīe viribꝰ oc
cupemur. ℣ vñ ſi vo
lueris tu q̄ʒ pfectam
agere pniāz : ſegrega
te a ꝯſortio oīm malo
rū. ⁊ ī aliū locū fuge.
d ℭ Petit ſe ſctā co
horꝯ effugatis ꝑfidis
a dño ſuſcipi vt poſſit
eiꝰ ꝓmiſſione ſaluari.
Cū dicit viuā: futurū
xp̄s oñdit: h̄ ei vere ñ
viuit. vbi fragilitate
carnis peccat. Expe/
ctatio q̄ʒ ſctōꝝ ē: celo
rū regna. angloꝝ con
ſortia ꝓmereri. et qḋ
ſup totū ē: ip̄m iugit
videre q̄ ī btōꝝ ſolet
ſp corde dulceſcere.
e ℣ Auxiliū rogat in
aīa xp̄ha ſibi venire ō
xp̄o Addidit ⁊ medita
bor i iuſtificatōibꝰ tu
is. ℞ cām reddit ob
ſequij. qꝛ q̄diu i hoc
ſc'oꝝ ſumꝰ ⁊ a pctīs li
beri eē nō poſſumꝰ: decet nos i iſta ſp iu/
ſtificatōe q̄ fit i ꝯfeſſiōe pctōꝝ ꝓſternere ⁊
eiꝰ volūtatē meditari. f ℭ Merito q̄
ſpernūt a dño. q̄ ab eiꝰ iuſtificatiōe q̄ fit
i ꝯfeſſiōe pctōꝝ diſcedūt. eoꝝ q̄ppe cogi-
tatio iniuſta ē. ⁊ velle peccare. ⁊ iuſtiſſi/
mo iudici ſatiſfacere nolle merito igit' ſu
pbi ſpernūt a dño. q̄ remedio pnīe ſana/
ri deſpiciūt ⁊ iuſtificari. g ℣ Preuari
cātes fuerūt oēs q̄ añ aduentū xp̄i erant
qꝛ ſub debito tenebāt p̄uaricatiōis ade
p̄mi hoīs. ⁊ oēs ad infernū deſcēdebāt.
Iō dilexi. ne ī his pre
uaricator appaream.
h ℭ Precat' q̄ ſctūs
pplus ꝯfigi ſe timore
dñi. vt moriēdo viuat
q̄ p̄us viuēdo morie/
bat' : felix q̄ clauo iſto
ꝯfigit'. q̄ tali vulnere
ſauciat' : ip̄o clauo ꝯfi
xus ē. q̄ dicebat. mihi
viuere xp̄us ē. ⁊ mori
ri lucrū. ℣ Timore
itaq̄ iudicij carnē ōs
ꝯfigit illiꝰ. q̄ oēs ꝯcu
piſcētias carnis cruci
figēs : cū xp̄o cōmori
⁊ cōſepeliri cupit. vt
ſecū reſurgere ⁊ ꝯui/
uere et'nal'r poſſit.
i ℭ Facit ei iudiciū
q̄ſq̄s iudicat ꝯ ſe ⁊ p̄/
uitates ſuas añ exa/
mē dñi iuſta execrati/
one ꝯdēnat. Sʒ ne h̄
iudiciū adulatorium
magis q̄ vez putares
addidit ⁊ iuſticiā. qm̄
a illā nos iudicamꝰ.
qñ delictoꝝ nr̄oꝝ vin
dices ſumus. Ne tra/
das me. petit ppl's ſā/
ctꝰ ne tradat' pſequē/
tibꝰ ſe. i. diabolo ⁊ eiꝰ
miniſtris q̄bꝰ iō iraſce/
bāt īmūdi ſpūs. qꝛ vi
debāt ſuaſiones ſuas
⁊ īmiſſiones dānari.
k ℭ. Dñi ei miā ſu/
ſcipimur. qñ pctōrum
nr̄oꝝ cōpulſiōe ꝓcuti/
mur. Seruꝰ em̄ a ſeruādo d': q̄ eē captuz
dñi ſui manꝰ miſerata ab iminēti interi/
tu ſeruauerit. ⁊ iſte a piculo aīe xp̄i miſe
ratōe liberatꝰ eius ſe ſuū dicit. Ne calū/
nient'. i. īmūdi ſpūs. q̄ nob̄ iprobe aduer
ſant' ⁊ nos calūniant'. qꝛ ⁊ cū ipi nos de
cipiāt tn̄ ⁊ cū hoc nos ſemp accuſant.

Pſalmus

l ¶ Cordis eīn oculos dicit defeciſſe p/
pter aduētū xpi. quē tāto deſiderio expe
ctabat: vt nullā requiē hr̄e potuiſſet ex/
pectādo. Salutare xp̄s ē. Et i eloquiū iu
ſticie. i. euāgelica ṽba. q̄ dictur⁹ erat po
pulo credituro. m ¶
Viam ſup̄ ſe fieri pe-
tijt. qꝛ iuſtū ē vt iugit̄
roget̄ q̄ ſi n̄ petat̄ of/
fēdit̄. Seruo tuo. qꝛ
ſtatī corruit q̄ alteri⁹
eē voluerit. ⁊ vide qꝫ
iuſtificatōes ſe doceri
poſtulauit q̄s tā deuo
tus accepit. ⁊ p totuꝫ
pſalmū frequēter pe/
titvno loco qd̄ alio ſe
accepiſſe fatet̄. vt de⁹
qd̄ dedit ꝯſeruet. ⁊ qꝛ
petēdi nūqꝫ dꝫ eē fa/
ſtidiū: hāc ei aſſidui/
tatē ⁊ oīo dn̄ica deſig
gnat q̄ dic̄. panē nr̄m
q̄tidianū da nob̄ ho/
die. n ¶ Seru⁹ tu⁹
ſuꝫ da mihi q̄ ſolitus
es donare q̄ iuſte ac fi
ducial̄r peter̄. Ut ſciā
.i. vt accepta retineā.
Scire ei illud ē qd̄ i
nr̄aꝫ noticiā veniens
nulla obliuiōe delet̄.
Et q̄uis oīa expediē/
tia ꝯtinuis p̄cib⁹ ſint
a dn̄o poſtulāda. ma/
xime tn̄ dīnarū ſcp̄tu/
rarū itellect⁹ iugit̄ pe
tēdus ē. q̄ quātoplus
pcipit̄ tāto ſuauior i/
uenit̄. o ¶ Clamat
ppl̄s fidel̄. tp̄s facien
di. h̄ ē vt mūdo appa
reas. pctā diſſoluas.
ip̄m diabolū pſternas
addit cām faciēdi qd̄
petiuit qꝛ diſſipauert
iudei legē quā ille eis inuiolabilit̄ cuſto
dire p̄cepit. diſſipare ei legē ē alit̄ viuere
qꝫ lex p̄cipit. ⁊ facere qd̄ lex dānat. p ¶
Sicut ei aurū cūctoꝝ metalloꝝ: p̄ciū pre
cellit. ita topaſius oīm gēmarū in ſe hn̄s
pulcritudīes, oīm vicit honores. iō pp̄ha

l Oculi mei defecerunt in ſa-
lutare tuum. ⁊ in eloquiū iu
m ſticie tue. Fac cuꝫ ſeruo tuo
ſm miſcd̄iaꝫ tuā. ⁊ iuſtifica/
n tiones tuas doce me. Seru⁹
tuus ÷ ſum :· ego: da mihi in
tellectuꝫ vt ſciam teſtimonia
o tua. Tēpus faciēdi dn̄e: diſ-
ſipauerunt legē tuaꝫ. Ideo
p dilexi mādata tua. ſup auꝝ
q et topazion. Propterea ad
oīa mandata tua dirigebar:
oēm viā iniquā odio habui.
 ℌ B Phe. os ab ore nō
ab oſſe. B Sanctus ppl̄s.
aſſerit ſe aperuiſſe os ſuuꝫ ⁊
attraxiſſe ſpm̄. vt ei⁹ audiat̄
oro. ¶ et iō lr̄a: vocaboluꝫ
oris accepit. i q̄ puulus q̄ſqꝫ
et humilis. introituꝫ cordis
aperit. ⁊ ſpm̄ diuine charita
tis ⁊ pietatis imbibit.
r Mirabilia teſtionia tua
÷ dn̄e :·: ideo ſcrutata
s eſt ea aīa mea. Declaratio
ſmonuꝫ tuoꝝ illumiat: ⁊ in/
t tellectuꝫ dat puulis. Os me
um aperui ⁊ attraxi ſpiritū.
qꝛ mandata tua deſiderabā

ſup oīa hec mādata dei dilexit. qꝛ in his
aduētū dn̄i q̄ mūdū redemit nūciatū ſue
nit. q ¶ Qui legē dei diligebat ſup au/
rū ⁊ gēmas neceſſe fuit. vt ad oīa māda/
ta ei⁹ direct⁹ appeteret ⁊ ꝯgruū fuitvt odiſ
ſet oēm iniquā viā. q̄
meruit amare rectiſſi
mā: iniq̄ eni via ē que
nos ducit ad vicia. re
cta: q̄ ad ſalutē trahit
⁊ ṽtutes idulgētiāqꝫ
tribuit ⁊ ſalutē. r ¶
Diffinitōem teſtimo/
nioꝝ vno ṽbo ꝯplex⁹
ē dicēs mirabilia. mi/
rabilia plane. q̄n p ea
celeſtis ṽtus hoībus
terrenis innotuit. et
noſſe dederūt puulis
vn̄ angeli btā delecta
tōe ꝯplēt̄ Hec ſp ſcru
tari lꝫ. ⁊ aſſidue medi
tatōe pōrt. nō illud ti
meri qd̄ dicit. altioꝝ
te ne q̄ſteris. ⁊ fortio
ra te ne ſcrutat⁹ fuer̄
altiora ei dici nō pn̄t
q̄ vt pq̄rerent̄ edicta
ſūt. s ¶ Sermōes
dei ſt̄. q̄s iuſtoꝝ pphe
tauit auctoritas. vt ē
ecce virgo ꝯcipiet. Et
alibi videbit oīs caro
ſalutare dī. iſtos ſmo
nes declarauit illumi
natōe aduēt⁹ ſui. qꝛ p
ip̄m manifeſta fcā ſūt
q̄ ſacris lr̄is tenebāt̄
abſcōdita. Paruuli ſt̄
nō etate dicti ſ; de ſim
plicitate ⁊ humilitate
ꝯſcie. t ¶ Os ei dic̄
mētis introitū. q̄ tūc
apit̄. q̄n aliq̄d diſcere
curam⁹. Attrahit ſpi/
ritū .i. ṽtutē faciēdi.
quā p ſe non poſſat adipiſci: attrahit̄ eīn
ſp̄s q̄n mēs ſalutaris deſiderij cōplet̄ af
fectu. ⁊ incipit firma mēte velle qd̄ an̄ ap
petiuit. Quia mādata tua ardorē ſidē
mādatoꝝ habuiſſe ſe: ideo enim aperuit
os qꝛ deſiderabat mādata.

v ❡ Freq̄nter dñs aſpicit iratus vt ꝑdat. ſic ſodomã. Aſpicit etiã ꝓpicius vt in mũerib⁹ fecit abel. ⁊ iõ ne in partẽ ſuſciperet̃ aduerſam: adiunxit ⁊ miſerere mei. Judicium quippe dei eſt. vt nomen ſuũ diligẽtib⁹ largiat̃ auxiliũ mĩe. ſic ⁊ ſm illud iudiciũ ſibi petit miſereri. x ❡ Greſſus ſignificat motus aĩe: nã ſicut ꝑ greſſus corpis de loco ad locũ trãfferimur: ita ⁊ in illis q̄buſdam paſſibus ſiue ad meliora ſiue ad peiora progredimur. Scd̃m eloquiũ petit ſeſe ſctã cohors dirigi. i. ſm iuſſa ⁊ precepta. q̄b⁹ obſeruatis fit vt nulla illi iniuſticia dñari potuiſſẽ Et vide q̄ caute petat. nõ enĩ petit vt a nulla iniq̄tate pulſet̃. q: h̃ cõmuni lege h̃ fieri non põt. fieri xp̃o põt. vt nõ dñet̃: nõ ſolũ aliq̄ ſed oĩs iniq̄tas. y ❡ Calũnie ſunt hoĩm ꝯ honorẽ veritatis controuerſie vel iurgie req̄ſite q̄s merito cohors ſctã ꝑcabat̃ a ſe auferri. vt amotis aduerſitatib⁹ mãdata dei poſſet indagare. Eſt enĩ calũnia cõmentũ aliq̄d ꝑiculoſe falſitatis obiectũ. q̄d bonis ſꝑ hoĩb⁹ ſtudio ꝑuerſitat̃ obijcit̃ vt rcã ꝯſcia actũ ab eis decolorare coronãtes. criari valeãt. vl̃ breui⁹ Jꝰ A̅ Calũnia eſt falſa criminis obiectio z ❡ Deſiderat ſctã cohors ſaluatoris aduẽtũ. cui⁹ facie: illũiata ſunt tenebroſa pctã. ⁊ q̄ vitã cõfert mortuis ⁊ certiſſima remedia deſꝑatis. Uel ita illumĩa vt illumĩatã faciẽ tuam nõ velatã cõſpicere poſſim. legẽ enĩ moyſe ferẽte. in faciẽ ei⁹ iudei cõſpicere nõ poterãt. q: velatis legẽ cordibus audiebãt. vultus enĩ moyſi fulgor erat legis. quẽ q: iudei cõſpicere nõ valebãt: valebat vultũ ⁊ ita reſpicere valuerũt: illud velũ cordis h̃ auferri petit vt clarã legis veritatẽ agnoſcere poſſit. ⁊ ❡ Exitus aq̄rũ: ſignificat lacrĩas copioſas: q̄s tũc ꝓfundim⁹: qñ pctõꝝ noſtroꝝ recordatiõe mordemur. naz ſi mãdata dñi cuſtodiremus. leticiã vti ꝓ haberem⁹ nõ ardorẽ ploratiõis. Et vide q: ꝑ oculos dicit ſatiſfactiõẽ veniſſe. ꝑ quos freq̄ẽter illecebras hui⁹ ſeculi attrahimus: vt merito ꝑ illos culpa mũdet̃. per q̄s ⁊ exceſſus admittitur. a ❡ Juſtus es dñe. q̄ iubes pctõres ſe affligere vt eos debeat tua medicina ſaluare: iuſtum eſt enĩ. vt delinq̄ns ꝑ ſatiſfactionẽ corrigat̃. ⁊ iuſticia dei hũili cõfeſſione declaret̃: ſuis enĩ meritis putaret̃ datum ſi pctõr iugit̃ floreret illeſus. b ❡ Mãdaſti. i. ꝑcepiſti. ſ. obſeruari nimis. i. valde. teſtimonia xp̃o ſſunt que ſub teſtificatiõe ſũt ꝓlata. i. ꝑcepta. hec continẽt iuſticiã ⁊ xitatẽ iuſticiã qm̃ equaliter oĩa diſcernũt. veritatẽ q: ꝓmiſſa retribuunt. Jꝰ Uel oĩa que mãdante te patimur: iuſta recta ac vera ſunt q: aut pro pctĩs nr̃is ingruũt. aut vt probati manifeſtemur eueniũt. A̅ Uel dicit teſtimonia dei eſſe iuſticiam ⁊ veritatẽ. iuſtũ enĩ ſe ꝓbat mãdando ⁊ verũ. et iõ vult cuſtodiri nimis. c ❡ Tabes ẽ alicui⁹ morbi cõtracta neceſſitas. q̄ nos facit paulatim defluere. dũ corpis ſoliditatẽ cõſumit: quod ſibi accidiſſe teſtatur. cũ nõ patiebat̃ ꝑfidorũ laceratiõe violari legẽ dñi. ⁊ hic zelus eſt bonus. quandoq̧ etiã in malo ponit̃. vt ibi. zelus et inuidia comedit domũ iacob.

v Aſpice in me ⁊ miſerere mei
ſm iudicium diligentiũ no/
x mẽ tuum. Greſſus meos di/
rige ſm eloquiũ tuũ. ⁊ non
dñetur mei oĩs iniuſticia.
y Redime me a calumnijs ho
minũ. ⁊ cuſtodiã mandata
z tua. Faciẽ tuã illumĩa ſuper
ſeruum tuũ: ⁊ doce me iuſti/
⁊ ficatões tuas. Exitus aqua
rum deduxerũt oculi mei. q:
nõ cuſtodierunt legẽ tuam.

h ℂ Sade. iuſticia. ℂ B

Chorus ſctõꝝ. carnis ſue triumphatrix. ſm hui⁹ lr̃e nomẽ iuſticiã dñi ꝯfitet̃. ⁊ eloquia eius ignita. cõtinua ſe dicit dilectione venerari.

a Juſtus es dñe. ⁊ rectũ
b iudiciũ tuũ. Mãdaſti
iuſticiã teſtimonia tua: ⁊ ve
c ritatẽ tuã nimis. Tabeſcere
me fecit zelus meus. q: obli
ſunt verba tua inimici mei.

d ℞ Ignitũ eſt eloquiũ dñi. q2 purgat mortaliũ corda:mũdana fece ſordentia. Uehementer ꝛ vt h̃ nõ ad mortẽ credẽs. ſ3 ad ſalutẽ addidit.ꝛ ſuus tu9 dilexit illud. vtiq3 diligebat qd vitã cõferre noue rat ꝛ honorẽ nõ quod mortem afferret. N Et ſic eloquiũ ꝑcepto rũ pctã ꝯſumit ita pec cãtẽ ſi ꝯuertat̃ illũtat ẽ N Iſte ⱴſiculus ad pplin xp̃ianũ referẽ dus ẽ. q̃ ꝑus ꝯtẽptus ꝛ de domo pr̃is eiect9 recolẽs iuſtificatões dei. ꝑmogenita ꝑoꝛis accipiẽs ꝑoꝛ effect9 ẽ. f ℞ Hic ⱴſus iuſticiã dñi ꝛ legem ab hominũ iuſticia ꝛ lege diſcernit. hoĩm eni iuſticia quãtacũq3 ſit tp̃alis eſt Juſticia aũt dei ineternũ manet:q̃a q̃ſ q̃s eã cuſtodierit:eterna felicitate gaudebit ita vt de lege ſentiẽdũ q̃cũq3 eã intelligẽ meruerit celeſti veritate cõplet̃. veritas eni legis xp̃us eſt. g ℞ Tribulatõ ꝛ anguſtia ſctis viris magna ſũt mũera: q2 norũt ſe põdere taliũ ꝯꝑſſos exudare pctã ꝛ tẽdere ad gaudia eterna. Inuenerũt me. q̃ſi expectantẽ. q̃ſi fixũ: ꝛ ad earu3 certamĩa ꝑpatũ. Sub iũgit ⱴo illud adiutoriũ vñ ſe nouerat ĩ diuerſis paſſiõib9 curatũ dicẽs mandata tua ꝛc̃. qm̃ ſp in diuĩs ſcp̃tur̃ erat anim9 occupat9. h N Eq̃tas teſtimonia dei ſũt. q2 eque oĩa diſcernũt. ꝑterea viuificari ſe poſtulat. vt pro eorũ intelligẽtia vitã poſſit cape ſempit̃nã. ℞ Breuit̃ itaq3 diffiniuit teſtimonia dei eẽ equitatẽ in eternũ cõtra tribulatiões ꝛ anguſtias:q̃ tp̃alia eẽ noſcunt̃ vt tali ſpe tp̃ales anguſtie cõtemnerent̃.

d Ignitũ eloqutu3 tuu3 vehe
mẽter. et ſeruus tuus dilexit
e illud. Adoleſcentulus ſum
ego et cõtẽptus. inſtificatio
f nes tuas nõ ſu3 oblitus. Iu
ſticia tua iuſticia ineternum
g et lex tua veritas. Tribula
tio ꝛ anguſtia inuenerũt me
mãdata tua meditatio mea
h eſt. Eq̃tas teſtimonia tua in
eternũ. intellectũ da mihi et
viuã. H B Coph. voca
tio C B Reuerẽdiſſim9
chorus. iuxta huius lr̃e no
mẽ. in toto corde ſuo clamat
ad dominu3. iuſtificationes
eius ſedulus exquirens.

i Clamaui in toto corde
exaudi me domine. iu
k ſtificatiões tuas req̃rã. Cla
maui ad te ſaluum me fac. et
l cuſtodiã mãdata tua. Pre
ueni imaturitate et clamaui
q2 in verba tua ſupſperaui.
m Preuenerũt oculi mei ad te
diluculo. vt meditarer elo
n quia tua. Uocem meã audi

i N Hũc clamorẽ nõ corporee vocis ſ3 ſpirital̃ mẽtis ĩtellige. ℞ Eſt eĩ iſte clamoꝛ deuote mentis affect9 q̃ mag̃ cordis intẽtõe ꝑfert̃ Cogitatões illas eĩ exaudiuit altiſſim9. q̃ pia intẽtiõe voluunt̃. In toto corde dĩ. ne putares aliq̃ cogitãdu3 qñ clamat̃ ad dñm. In ſola eñ religioſa cogitatiõe d3 tot9 ſp̃us occupari. ne mẽs diuiſa nequeat qd poſtulat impetrare. Et intẽde q̃d clamat. nõ diuitiaſ honores voluptates. ſed iuſtificatões tuas req̃rã. nõ lectiõe tm̃ ſ3 ope k ℞ Clamaui ad te: ad illũ eĩ clamat q̃ petitionẽ ſuã digne toto cordis affectu effudit Cũ dicit ſaluũ me fac: in aĩa vult intelligi nõ in corpe. nõ eĩ corpis ſalute3 petẽ poterat q̃ libent̃ corporeis paſſionibus ſubiacebat. l ℞ Preuenit imaturitate. q̃ſq̃s in ãnis puerilibus anticipat modeſtiã ſenectutis. ꝛ añ facit ğuiſſimã mentẽ: quã poſſit annoru3 nũeroſitate caneſcere Quia in verba tua. i. in filiũ ſpare nõ deſtiti. A Uel in verba ꝓphetaꝝ ꝛ dei. potentis facẽ qd ꝑmiſit. ꝑmiſit eñ ĩ verbis ſuis redẽptorem miſſuru3. m ℞ Preuenerunt ocli mei ſignificat oculos cordis añ crediſiſſe vẽturo in carne dño. quã eĩ9 irradiaret aduẽt9. xp̃s eĩ eſt dies. eiuſq3 aduẽt9 ꝛ incarnatio diluculũ eſt: diluculũ eni initiũ diei ſignificat. Ut meditarer. cãm reddidit cur añ diluculũ mens eĩ9 ſurrexit. nõ vt agrũ coleret ſ3 vt dei meditaret̃ eloq̃a. n ℞ Petit ſua3 vocẽ exaudiri ſm̃ illã miãm q̃ ex miſeris btõs fec̃. ex captiuis liberos. ex mortuis

viuos. Qr aut addidit viuifica me. cõfitetur ſe mortuũ eẽ lege pctĩ. viuificari enĩ nõ pt: niſi q̃ in ſe ꝓpriã nõ hʒ vitã. Qr vero dicit ſm iudiciũ intellige illud q̃ ſupplicãtibꝰ parcit. ⁊ ſe dãnãtes abſoluit.

⁊ ſcrpta legꝭ ⁊ ꝓphaꝝ ⁊ euãgelij fũdata ſẽ. Ꝯ vñ euidẽter cognoſcit. ab antiquis mẽte ꝯſpectũ xp̃m r A Vide hũilitatẽ meã ⁊ eripe me. Quãuis iſta vox videat̃ martyꝝ. tñ nemo eã a ſe putet alienaʒ: q̃ in xp̃i corpe ẽ ꝯſtitutꝰ Et eripe me.

o A Ꝯ Appropiquãt enĩ pſeq̃ntes: qñ poſt oĩa vſq; ad laceratões carnis vident̃ accedere. I Iniq̃tate ãt appropinquãt. id ẽ cuʒ iniq̃tate. h̄ eſt inique. qñ patiebant̃ martyres mala p bonis. A lege ãt iſti. ſ. pſecutores longe ⁊c̃. qr I A Ꝯ quãto ad ſanctoꝝ penas appropinquabãt: tanto a lege dñi recedebant. Si ꝯo textꝰ alicuiꝰ hẽat iniq̃tati vel iniq̃ idem ſenſus redit. q̃ enĩ iuſtos pſequit̃. ꝓpiquat iniquitati ⁊ iniq̃ agit. p Ꝯ Dñ dicit ꝓpe es tu dñe. ꝯfitet̃ eũ vbiq; pñtẽ. ⁊ eũ noſſe ſi puer ſa gerimꝰ. nec declinare eũ poſſe cũ fugimus vna eſt g̃ salꝰ ad ip̃m feſtinare. quẽ nõ poſſis effugere. Et omes vie t ⁊e. iudeꝰ h̄ nõ pt loq̃ qui noluit credere veritati. pt ꝯo dicere: qui xp̃o credit ⁊ mãdata eius cuſtodit.

A Etiã in tormentis q̃ illa nõ imerito pati atur. ſ verꝝ ſit dei in h̄ iudiciũ. Sic heſter. ſic daniel. ſic tres ĩ camino. ſic oẽs ſctĩ ꝯfitẽtur.

o ſm miam tuã dñe: ſm iudiciũ tuũ viuifica me. Appropinquauer̃t pſequentes me iniq̃tate: a lege autẽ lõge facti ſunt.
p Prope es tu dñe. ⁊
q oẽs vie tua veritas. Initio cognoui d̃ teſtimonijs tuis quia ineternũ fundaſti ea. h B Res caput. C B Pplˢ vicioꝝ victor. ſe petit vuiuificari quoniã mãdata dñi ſummo ſtudio exquiſiuit. pncipiũ quoq; verborũ dñi teſtak̃ eſſe ꝯitatẽ ⁊ hoc ẽ caput qd p̃ſens lr̃a oſtẽdit.
r Ide hũmilitatẽ meã ⁊ eripe me. qr legẽ tuã ñ
s ſum oblitꝰ. Judica iudiciũ meũ ⁊ redime me. pter eloquiũ tuũ viuifica me. Lõge
t a pctõrĩjꝰ ſalꝰ qr iuſtificationes tuas nõ exq̃ſier̃t. Mi
v ſericordie tue mlˀte dñe ſm iudiciũ tuum viuifica me. Multi q̃ pſequunt̃ me ⁊ tribulãt me a
x teſtimoõijs tuis nõ declinaui. Vidi preuaricantes ⁊ ta
y

Ꝯ ſcʒ de neceſſitate penaꝝ ⁊ de pctˡo mortis. de q̃bꝰ btĩ martyres ſe libari petũt. vel de piculo pctõꝝ Quia legẽ tuã. h A C ſcʒ q̃ dixiſti. Qui ſe exaltat hũiliabit̃. ⁊ qui ſe humiliat exaltabit̃.

s A Ꝯ Petit chorus ſctõꝝ iudiciũ ſuũ. id ẽ cãm q̃ ſe tribulãt ⁊ pſequũtur iniuſte demones a dño iudicari. ⁊ ſe ab ip̃is redimi. Addidit ꝓpter eloquʒ tuũ Ꝯ illud. ſ. vbi ꝓmittit q̃ credit ĩ me nõ morietur t h C Merito g̃ a ſalute facti ſũt lõge iudei q̃ reſpuerũt ſalutꝭ auctorẽ. ⁊ iuſtificatões legis nõ intelligebãt. qr xp̃m in eis nõ agnouerũt A vt etiã a q̃buſlibet pctõribꝰ legẽ dei ſpnẽtibꝰ lõge ẽ ſalꝰ v C Miſeratiões dñi ſũt. p q̃s afflictis ⁊ ſaucijs diuerſ modis ſbuẽre dignat̃. Scdm iudiciuʒ tuũ viuifica me.

I Ne iueniat̃ in me quod iudiciuʒ mortis aſſumat.

q Ꝯ Initio ſignificat a rudimẽtis ſclĩ. qñ a iuſto abel nomẽ cepit eẽ sanctoꝝ. qui innocẽs a nephario frẽ in exẽplũ ſaluatoris occiſus ẽ dicit. ecc̃ia cognoui de teſtionijs A ſcʒ quibꝰ teſtatꝰ es te datuꝝ redẽptorẽ ⁊ regnũ eternũ. Quia ineternũ fundata ſũt. A Ꝯ q̃ppe q̃ ad fundamẽtũ xp̃m ptinebãt. ip̃e enĩ fundamẽtũ eſt. in q̃ oĩa dctã

Ꝯ qr nec ſine iudicio miſeretur. nec ſine mĩa iudicat. iõ qñ miſeret̃ iudicat. et qñ iudicat miſeret̃ x C Narrat enĩ iniurias ſiue pſecutões vñ nũerꝰ electoꝝ creſcit. verꝝ inter oĩa: nullatenꝰ ſe a teſtimonijs dei declinaſſe teſtatꝰ eſt. y C Vidi aliq̃s in pſecutõibꝰ ſidẽ quã tenuerũt abnegãtes. qd cohors ſctã aſpictẽs affligebat̃. dolẽs ſe ſocios fidei pdidiſſe. ſed

98

vñ tabeſcebat oñdit. qr preuaricator ne-
quaq̃ eloq̃a euãgelica cuſtodiuit. ſcz q̃ ꝑ
ſeuerauerit vſq̃ i finẽ ſalu⁹ erit. ℌ At
iudei ꝑuaricãtes ſũt. q̃ dixerũt ad moyſen
oĩa q̃cũq̃ dixerit dñs faciem⁹. ⁊ nõ fece-
rũt Et nos ĩ baptiſmo
diabolo ⁊ opib⁹ eius
renũciãtes. ⁊ renũcia-
ta faciẽtes: ꝑuaricãteſ
ſumus. de q̃ ſctĩ vehe-
mẽter dolẽt. ʒ ℭ Vñ ⁊
dic dilexi mandata. ſcz
martirij penaſ vſq̃ ad
mortẽ pferẽdo: dñs eĩ
aĩoꝝ q̃litates gratius
reſpicit q̃ȝ cruciatũ car
nis. optet ergo hylarẽ
martyrẽ eẽ. Merito ꝙ
viuificãdũ ſe petebat
ĩ btã vita a dño. q̃ vitã
hui⁹ ſctĩ ꝓ v̾a religio
ne ꝯtẽpſerat ⁊ ℭ Il
lud ꝑncipiũ mihi vide
tur ſignificare initiuȝ
ſcp̄turaꝝ diuĩaꝝ. ſ. In
ꝑncipio creauit d̄s ce-
lũ ⁊ terrã. Illd̄ eñ ꝑn
cipiũ v̾boꝝ dei: ꝓbat̃
eẽ ꝑfectio toti⁹ verita
tis. ⁊ ſic in ꝑncipio ve
ra ẽ ſcp̄tura. ita ĩ fine.
v̾itas eñ q̃ a ꝑncipio
v̾a loquit̃. etiam v̾ba
ſua vſq̃ ad finẽ v̾a oñ
dit dicẽs. celũ ⁊ terra
trãſibũt. v̾ba aũt mea
non trãſibũt. Judicia
v̾o iuſticie i⁊ſi⁹ erũt ſi
ne dubitatiõe ꝑpetua.

ternũ hi in vita. iſti in pena.
a ℭ Principes ħ ꝑſecutores debem⁹
accipe. ſic eñ ⁊ diabolũ principẽ dicim⁹
q̃ ſibi priuatũ in ſcelerib⁹ vẽdicauit. Gra
tis: qr ſctĩ martyres nec eis tributa dari
ꝓhibuerũt. nec obedi
entiã ſb̃traxerũt. verũ
etiã ꝓ eis orauerũt. Il
li q̃z nõ timẽtes eoꝝ ꝑ
ſecutõem dei formida
bãt ꝑterire ꝑcepta. vñ
ſb̃dit. Et a v̾bis tuis
formidauit. ℌ For
midauit a v̾bo illo q̃
ait. q̃ me negauit corã
hoĩb⁹. negabo ⁊ eum
corã patre meo.
b ℭ Ipſe deniq̃ po
pul⁹ xp̄ian⁹ letat⁹ eſt
tãq̃ qui ĩuenit ſpolia
m̾lta. qñ eloq̃a dei iu-
deis nõ credẽtib⁹ ad
vtilitatẽ ꝓprie ſalutis
eripuit. Eloq̃a q̃z ſunt
dei. ℌ q̃b⁹ dixit. Cũ
vos ꝑſeq̃nt̃ ⁊ maledi-
cẽt: ⁊ dicẽt oẽ malum
aduerſum vos mẽtien
tes: ꝓpter me gaudete
⁊ totũ euãgeliũ eloq̃a
dei ſũt. ℭ Et oẽs ſa-
cre admonitões.
c ℭ Dic ſe odiſſe ini
quitatẽ. qd̄ ꝑhas ẽ. nõ
hoĩem iniquũ: atq̃ eã
ſic abomĩatã fuiſſe. vt
lõge redderet eam a ſe
alienã. q̃tin⁹ legeȝ dei
ꝑfetã volũtate dilige-
ret. d ℟ Septies laudat deũ ꝑ diem
cuius mens ꝑdurans in pleno ſplẽdoret
ad illũ ſeptimũ diem feſtinat. qui eſt ſab-
batum ſabbatoꝝ. id eſt requies eterna.
ℭ Uel ad litterã horas ⁊ vices ſeptem
quib⁹ eccleſia deum laudat ſignificat. ſ.
matutinã. terciã. ſextã. nonaȝ lucernariã
cõpletoriã ⁊ nocturnas. ℜ ℭ Uel
oĩe tẽpus ſignificat. vt ẽ dictũ alibi: bñ
dicam dñm oĩ tempe. Super iudicia.
ℭ qr ꝑcit vicȝ ſupplicãti. ⁊ ſic pius hu
milib⁹ eſt. vt nõ ſoluȝ culpas dimittat: ꝫ
etiam premia eterna eis largiat̃.

beſcebã qr eloquia tua non
ʒ cuſtodierũt. Uide qm̃ mãda
ta tua dilexi dñe: in miſcdia
⁊ tua viuifica me. Principiũ
verboꝝ tuoꝝ veritas ineter
nũ oĩa iudicia iuſticie tue.
ℌ B Sin dentes. ℭ B
Sanctoꝝ cetus. ꝑſecutiões
ſeuientiũ ꝓ charitate dñi ſi
bi dicit eſſe gratiſſimas.
B Dentes autẽ quos hui⁹
lr̃e nomẽ exꝑmit: vel ſctõꝝ
intellige q̃ dñm laudãt vl̃ ꝑ
ſecutoꝝ de q̃b⁹ dr̃: filij hoĩm
dentes eoꝝ arma ⁊ ſagitta.
a Rincipes ꝑſecuti ſunt
me gratis: et a verbis
tuis formidauit cor meum.
b Letabor ego ſuper eloquia
tua ſicut qui inuenit ſpolia
c m̾lta. Iniq̃tatẽ odio habui
et abominatus ſum legẽ au
d tẽ tuã dilexi. Septies in die
laudem dixi tibi: ſuper iudi

qñ ei⁹ ſñiam nec tp̄s aliqd̄ mutabit. nec
res vlla ſb̃uertit. Judicia v̾o illa putat.
qñ dicet̃. Uenite bñdicti pr̃is mei ⁊c̃. et
ite maledicti ĩ ignẽ eternũ. hec iudicia ĩ
eternũ fixa manebũt. Sic ĩ vno v̾ſu. ini-
cia nr̃e fidei ⁊ adhuc vẽtura ꝯcluſit oĩa ĩ
v̾itate ꝯplẽda. A Ul̾ v̾ba tua a v̾itate
tua et̾na ꝓcedũt. ⁊ ita eoꝝ ꝑncipiũ ẽ ve-
ritas. ⁊ qm̃ ab illa v̾itate ꝓcedũt. vera-
cia ſũt ⁊ neminẽ fallũt. ⁊ qm̃ neminẽ fal-
lũt. ⁊ eis ꝓnũciãt̃ iudicia iuſticie tue. ſ.
vita iuſto. pena impio. ineternũ erũt iſta
iudicia iuſticie tue vera. ⁊ manebũt ine-

e ¶ Scʒ mētis. ⁊ puritas ⁊ fidei copia
ceterꝝ tribulatōib⁹ in h̄ mūdo ſbiacet q̄ le
gē diligit ⁊ ſe famulū dei ꝓfitet̄ in q̄bus
trāq̄lla mēte māet. A. Et nō ē ill' ſcāda
lū. ſ. lex dei. i. nō ſcādalizāt̄ i legevbi eā
nō ītelligūt. ſ; poti⁹ ve
nerant̄ ⁊ ſe nō ītellige
re ⁊ magnū aliq̄d latē
ibi affirmāt. Nec etiā
ē diligētib⁹ dei legem
ſcādalū q̄cq̄d homies
agāt. i. nō ſcādalizāt̄ i
mal' hoīuʒ opib⁹ vt ca
dāt. etiā ſi religioſos
peccarevideāt ipi non
peccāt. f A ¶ Ex
pectabāt aduentū xp̄i
ſci p̄res veter' leg'. Et
mādata ei⁹ dilexerūt. i.
deū ⁊ ꝓximū diligebāt
Expectāt ⁊ iuſti noue
leg' ſalutarē xp̄i ſcōm
aduētū vt ſecū in glīa
coronent̄. Expectat ꝙ
tota eccl'a (q̄ dei māda
ta diligit) ieſum dn̄m
ſalutare omniū.
g ¶ Cuſtodiuit. ad
tollerātiā ꝑtinet mar
tyrij. A Cuſtodiunt̄
eñ dei teſtīonia. dū ñ
negāt̄. h̄ ē martyꝝ of
ficiū. ¶ Dilexi vo
ad charitatē ꝑtiet tor
mētis oīb⁹ fortiorē. q̄
flāmas vicit. gladios
ſupat. ⁊ celeſti v̄tute
cūcta trāſcēdit. Ideo
aūt vehement̄ dicit. q̄
ꝑfecta dilectio non hʒ
modū. ſ; totius animi
niſibus explicat̄ ita vt
nec tp̄e aliq̄ ceſſet. nec
animi corꝑe lenteſcat.
h I. Seruat māda
ta ⁊ teſtīonia qui vias
dei recto curſu īcedit.
nec q̄cq̄ in actu vel di
cto aut cogitatu agit
qd̄ diuie ɔtēplatōe ha
beat̄ īdignū. q̄ oīs
vie mee. ¶ Ido ſe

e cia iuſticie tue. Pax m̄lta di
ligentibus legē tuā ⁊ nō eſt
f illis ſcandalū. Expectabā
ſalutare tuū dn̄e: ⁊ manda
g ta tua dilexi. Cuſtodiuit aīa
mea teſtimonia tua: ⁊ dile
h xit ea vehemēter. Seruaui
mādata tua ⁊ teſtimōia tua
q̄ oēs vie mee i ɔſpctū tuo

h B Thau: ſignū. vel
cōſummatio. C B Sctōꝝ
chorus quantū ad finē pſal
mi vicinus eſt: tantū ſe xp̄o
deſiderat ꝓximarī: atʒ ideo
aduentū dn̄i ſaluatoris de
ſiderans: petit vt ouē ꝑdi
tā reuocare pietatis ſue mu
nere dignetur.

B Ipſe eſt ergo nobis oīm
cōſummatio virtutū q̄ qui
cūq̄ eū videre meruerit nil
vltra querere habebit. ipſi⁹
eſt ſignū: quo redempti ca
nimus. Signatū eſt ſuper
nos lumen vultus tui dn̄e.

i Appropinquet depca
tio mea in ɔſpectu tuo
domine: iuxta eloquiū tuū
k da mihi ītellectū. Intret po
ſtulatio mea in ɔſpectu tuo
ſcḋm eloquiū tuum eripe me.
l Eructabūt labia mea hym
nū: cū docueris me iuſtific

dic̄ ſuaſſe mādata. q̄ oīs vias ei⁹ digt⁹
eſt dn̄s intēdere vt nō ſuis virib⁹ ſ; diuie
potētie ſuū poſſe ɔputaret. fuiſſent ei vie
ei⁹ ceca nocte ɔfuſe. niſi veꝝ lumē eas di
gnaret̄ aſpicē. negat ꝙ ei errorē ꝑualere
potuiſſe. q̄ ſe ꝓfitet̄ re
ſpicere auctorē lumīs
i ¶ Cū petit cohors
ſctōꝝ orōnē ſuā ɔſpe
ctui dn̄ico ꝓpinq̄re. oñ
dit m'ltū eē lōge ab eo
dē do ꝑn̄tiā pctōꝝ. q̄m
illi n'lla ſiūt ꝓxia. niſi
q̄ fuerīt ſctītate purga
ta petit itaq̄ vt ſcḋm elo
quiū dei ſapiat. ne vāi
tate ⁊ ꝑuerſitate hūa
ne prudētie ſbmergat̄
A Ul' ſcḋm eloquiū. i.
ꝓmiſſū. ꝓmiſit ei. ītel
lectū tibi dabo ⁊ īſtru
am te. I. Da mihi
igit̄ talē ītellectū vt ni
hil aliḋ q̄ qḋ oʒ exorē
¶ Nō eñ intellectū
mundanum petit
k ¶ Gradatī aſcen
dit ſcā petitio. nā q̄ aū
dixerat appropinquet
nūc dic̄ ītret. ꝑus ei fu
erat vt appropinq̄ret.
deīde vt ad ɔſpectum
dei ītrare potuiſſet. q̄
tin⁹ omīa ꝑ ipius grāʒ
coḡſcam⁹ īpleri. Et ni
hil applicem⁹ hūane v̄
tuti. ⁊ q̄ aū dixit ſcʒ elo
quiū tuū da ītellectuʒ
h̄ dic̄. eripe me etiā. ſ.
ſcḋm affectū vt ſupna de
ſiderē. l ¶ Eructa
būt labia hymnuʒ. q̄ñ
ſpū dei repleta ad ſup
nū ītellectū diſponit̄
ſmo ſenſus diuini. Cū
docueris me. ꝓmittit
eñ grāʒ ſue deuotōis
cū dn̄i dona ſuſcepit.
I. Si eñ ꝑ purā con
ſciaʒ reſerata fuerīt a
te labia mea. tunc dig
nū laudatōis ꝓferunt

hymnū. m ¶ Nihil ē em̄ aliō in elo-
quijs tuis dn̄e. niſi pax ⁊ eq̄tas. ⁊ vita. h̄
corde credā h̄ labijſ loq̄r. h̄ ligua pnūciē
¶ Nimis em̄ culpabile ē relictꝰ diuis
eloquijs. ad ieptas mūdi fabulas ⁊ ocio
ſa xba trāſire. q̄ n̄ ſolū
nō pſūt. ſ; ⁊ obſūt. dn̄o
dicēte ō oī xbo ocioſo
reddēt hoīes rōnem.
n ¶ Dū dic̄. fiat ma
nus tua. deſignat dn̄z
ſaluatorē p quē facta
ſūt. ⁊ regūt vniuerſa.
poſtulat ꝙ venire dn̄m
ſaluatorē. Qꝛ aūt dic̄
elegi mandata tua oīa
ſe picula xp̄i amorem
dei poſtpoſuiſſe teſtat
o A ¶ Salutare
p̄ris xp̄s ē. q̄ nos ſal-
uauit. hūc ⁊ vetꝰes ſcti
ꝯcupierūt. ⁊ nūc eccl'ia
ꝯcupiſcit vidē eternalit
ī dextera p̄ris. Jō ei le
gē tuā ſp meditor: qm̄
in ea video quē expe-
cto. p ¶ Promit-
tēs eccl'a aīaz ſuā ineꝛ
nū viuere quā nouerat
ſalutariter credidiſſe.
laudabo inq̄t te cāti-
co. ſ. nouo. qō hō ille
ſalutarit inouatꝰ ca-
nere dꝫ. Judicia xō il
la dic̄ ſe adiuuare q̄ ſe
in famul' ſuis facturū
pmiſit. ſ. venite bn̄di-
cti p̄ris. Tūc em̄ pfe-
cte credit ſe adiuuan-
dū. qn̄ erit iuſtoꝝ nūe
rus ad dexteram collo
candus

m tiones tuas. Pronunciabit
lingua mea eloquiū tuū q̄a
omnia mādata tua equitas
n Fiat manꝰ tua vt ſaluet me
quoniā mandata tua elegi.
o Cōcupiui ſalutare tuū dn̄e.
⁊ lex tua meditatio mea eſt
p Viuet aīa mea et laudabit
te ⁊ iudicia tua adiuuabunt
q me. Erraui ſicut ouis q̄ pe
rijt. quere ſeruū tuum quia
mādata tua nō ſum oblitꝰ.

¶ Canticū graduū. ¶ B
Cantica gradiū: cātica aſcē
ſionū ſunt q̄bus ad ſupna
cōſcendit. pphēta clamat
ad dn̄m vt liberet ab iniq̄s
vehementerq; affligit qō in
hac vita diutius cōmorans
maloꝝ pmixtiōe ꝑgrauat.

Pſalmus. cxix.

a D dn̄m cuz tribularer
clamaui. et exaudiuit
b me. Dn̄e libera animā meā
a labijs iniquis: ÷ et: ⁊ a lin
e gua doloſa. Quid det tibi

ſto dn̄o dr̄. qm̄ te hūana ībecillitas non
pōt pq̄rere. Addit q̄z req̄ſitōis cā. qꝛ mā
data ⁊c̄. qm̄ iſte iuſte req̄rit. q̄ mandata
dei nō pbat oblitus. Oro
Alma totiꝰ btitudīs ōs q̄ fideles tu
os vt ī lege tua ābulēt
teſtionia tua ſcrutent
mādata cuſtodiāt. ſa-
lubrꝰ puiſor īformas.
ꝯcede nob̄ iuſtificatio
nes tuas toto corde q̄
rere. eloq̄a intelligere
mirabilia ꝑdicare vt q̄
hactenꝰ q̄ſi pdite oueſ
errauimꝰ tuis pijs hu
meris reſtituti padiſo
gl'iemur. Qui.
¶ Noui q̄dē tituli ⁊
mirabiles icboāt. Cā
ticū ḡduū. cū ḡdus au
dimꝰ in pſalmus n̄ cor
poreis greſſibꝰ ſuſpi-
cemur ſbeūdos. ſ; mē-
tis accipiamꝰ aſcēſum
iō em̄ ꝑmiſſuz ē cāticū
vt h̄ potiꝰ ad aīe pue-
ctū applicare ōbeamꝰ
Et gradꝰ iſti hūilitatiſ
ſūt aſcēſus. q̄ꝝ ꝑmꝰ ē
relictio ⁊ ꝯfeſſio pctōꝝ
A nihil ei aliō ī iſtis
canticis docemur q̄z
aſcēdere ī corde. ī affe
ctu bono. ī fide ⁊ ſpe ⁊
charitate. in deſiderio
vite eterne. a ¶ Pri
mus itaq; ḡdꝰ xtutuz
icipit. ī q̄ pphā ꝯfeſſio
ni lachrymabili petit
ſe ō mūdi iſtiꝰ tribula
tiōe liberari. q̄ꝓpt ⁊
auditū ſe dic̄. qm̄ ī tri-
bulatōe clamauit dn̄s em̄ neſcit differre
quem cōpūcto corde ſibi ſenſerit ſuppli-
care. q̄ xō ſit tribulatio a qua ſe liberari
petit ſubdit. dn̄e libera aīam meam ⁊c̄.
b ¶ Petit ſe liberari pphā ab iniq̄s
ſuaſiōibus vn̄ hūanū genus corruit. Nā
cū veiſſet ſerpēs ad euā dixit p labia iniq̄
Cur nō māducetis ō h̄ ligno: Cūq; illa
rn̄diſſet a dō fuiſſe ꝓhibitū. ait p linguā
doloſam. māducate ⁊ eritis ſic̄ dij.

q ¶ Vox illa eccl'ie eſt ⁊ oīum electoꝝ
ſicut ⁊ totus pſalmꝰ iſte. Ait em̄ ille ho-
mo generalis qui in Adā errauerat ⁊ ad
caulas dei p ſe redire nō poterat. qm̄ mu
nus illud ſapīe pdiderat qō habebat. er
raui. quaſi a via tua diſceſſi. ⁊ vicioꝝ in-
uias ſolitudīes cecus intraui. Sic̄ ouis
ouis iſta vnica eſt cunctoꝝ fideliū ꝯgre-
gatio. Et bn̄ dictū ē. q̄ pierat. vt agſceres
illā miaz dei fuiſſe repatam. Quere. chri

e ℭ Reuertit̄ pp̄ha ad interrogatōez ſuā q̄rit ↄtra facinꝰ tā īmaniſſimū q̄le remedīū ſibi crederet eē p̄ſtādū. ſ ne tardaret xp̄i auxiliū medicia ſequit̄ poſtulata. verſu ſeq̄nti. d ℭ Ecce illō remediū īuenit. qd̄ labia iniq̄ deſtruat. Sagitte potēt̄ acute. v̄ba ſūt diuīe legis. quibus corda aduerſantiū velut q̄buſdā iacul' trāſforāt̄. Carbones deſolatorij. h̄ ē digne ↄpūctōis q̄ ſolitudinē ⁊ deuaſtatōem ⁊ deſolatōez ī mēte facit pctōꝝ. ⁊ purgat liuorē pctōꝝ. A Uel carbones iſti ſūt exemplaris vita ſctōꝛum.

e ℭ Heu. ſmo dolētis ē. q̄ huiꝰ mōi plixitate fatiget̄: quā q̄relā ſctōs habuiſſe ſ dubiū ē. Incolatus ſcat pegrinatōem. incola ē ei qui ad tp̄s terrā colit alienam. ⁊ a patria ſua lōge diſiūctꝰ ē. qd̄ de illis merito dr̄. q̄rū ↄuerſatio ī celis ē. Cedar hebreū. inť p̄retat̄ tenebre. ⁊ ſcat p̄ntem mōm quo malicia regnat ⁊ amatores ipſiꝰ tenebroꝝ actibꝰ inuolutos. Multuz incola fuit. q2 ſctōꝝ mēs h̄ incolatū patit̄: vbi ſub nullo gaudio habitare ↄſ̄ſcit̄. f ℭ Ille eī odit pacē: qui non amat xp̄m. Erā pacificus. cū pacis. ſ. inimicis. illō implēs euāgelicū. Diligite inimicos v̄ros. Loq̄bat̄ etiā pacificꝰ. nō iniuriās. ſ īpugnabatur grat̄. dū ↄtētiōes fallaces pateret̄ ab inflāmata iniquitate. Oratio.

Ribulationū nr̄aꝝ optīe mitigator deꝰ. libā aīas fidelīū a labijs detrahētiū iniq̄ꝝ. vt adiutorijs ſpiritalibꝰ premunite. null' īpugnatiōibꝰ agg̃uent̄. p.

Cāticū ad ſciaz p̄tiet: g̃duū v̄o ad acti

aut q̄d apponat̄ tibi ad lin-

d guā doloſam. Sagitte potētis acute: cū carbonibꝰ de-

e ſolatorijs Heu mihi quia incolatus meꝰ plongatus eſt habitaui cū habitātibus cedar: multū incola fuit aīa

f mea. Cū his q̄ oderūt pacē erā pacificus cuz loquebar ill' īpugnabāt me ÷ grat̄ ⁊.

Cāticū graduū. ℭ Propheta ad ſanctoꝛū merita: oculos eleuās petit eoꝛum adiuuari p̄cibus ne mēs eiꝰ hoſtili impugnatōne ſuccūbat: indubitāter ſibi p̄mittēs: qd̄ ſe integre poſtulare cognoſcit. Ps. cxx.

a Euaui ocl'os meos in montes: vnde veniet

b auxiliū mihi. Auxiliū meuz a dn̄o: q̄ fecit celum ⁊ terrā.

c Nō det in cōmotionē pedē tuū: neq̄ dormitet qui cuſto-

d dit te. Ecce non dormitabit neq̄ dormiet q̄ cuſtodit iſrl'

onē. Ille eī bn̄ ambulat. q̄ ⁊ cātat cū ſcis ⁊ p̄fectōe graduū. i. eccl'iaſtica operatione gradit̄. a ℭ Ad ſcōm gradū iuſtꝰ iſte veſ: . ī q̄ poſt hūilē pctōꝝ ↄfeſſionē ⁊ tribulationē auſus ē leuare ocl'os ad montes. Ocl'os ſuos pp̄ha leuaſſe ſe dič. h̄ ē ad cōtēplationē aliquam ſe oſ̄dit fuiſſe p̄uectum. Spiritalit̄ oculos cordis ſeu ad ſctōs viros ſeu ad libros diuinos vl' ad ſublimes angelos credat̄ eleuaſſe. q̄ mg̃nitudīe ⁊ firmitate ſua v̄e mōtes ſūt. vn̄ etiaz ↄpetēs expectat̄ auxiliū. Sz ne forſitā ſpez nr̄am ſolū in ſctōs poneremꝰ ↄn̄ter. vn̄ nob̄ veracit̄ veīre poſſit auxiliū: ſeq̄ns v̄ſus oſtēdit. b ℭ Auxiliuz meū a dn̄o. ⁊ ne putares alterū dn̄m. q̄m h̄ eq̄uocū nomē eſt. dicit q̄ fecit celū ⁊ terrā. ſignificās v̄bū p qd̄ fcā ſūt oīa. ab illo ē veruz auxiliū. a q̄ eſt ſctis vt nobis auxilientur.

c ℭ Pes eī ps vltima corp̄is. q̄ mētis imperio nos p̄mutatōne locoꝝ trāſponēs: ſcat cogitatōes nr̄as. p q̄s in bonas malaſq̄ p̄tes accedimꝰ. hos pedes optat pp̄ha ne lubricatiōe pctōꝝ v̄tāt̄ ne ſtāte corpe: ruinam ſuſtineat ī corde. Dormitare dr̄ deꝰ. qn̄ nos ī eiꝰ fide deficimꝰ. in q̄ eiꝰ fides nō dormit. vigilat xp̄s. dū ergo nos ī fide deū nō reſpicimꝰ. nob̄ eiꝰ defēſſo ſubtrahit̄. d ℭ Si fueris iſrl'. i. vir deū vidēs nō dormitat tibi deꝰ. Ergo ſupra eos q̄ deū pura mēte vidēt. deꝰ nō dr̄ dormitare. q2 reuera talis ī nob̄ aſpectus eiꝰ reddit̄. q̄lis ī ip̄o fuerit nr̄e mētis intuitꝰ. iſrl' eīm inť p̄retat̄. vir vidēs deum. Igit̄ q̄ ī eū recte credit. erit veraciſſimꝰ

iſrl̃. cui dñs nõ dormitabit cuſtodiẽs eũ.
e M Dñs cuſtodit te. ipſe q̃ fecit celũ ꝛ
terrã. q: dij q̃ eã non fecerũt pereũt ex ea
Dñs ꝓtectio tua ſup manũ dexterã tuã.
Ille te ꝓtegit. ne op⁹ tuũ dexteꝝ. i. bonũ
ꝑs ĩpediat inimica. i.

tẽ oculos. veꝝ ſpe ↄcepta. letat̃ ſe iturũ
ad mõtes ꝛ ſctõꝝ ſocietatẽ ꝛ celeſtẽ irl̃m.
C Querẽdũ xo ẽ. q̃s ad ꝓphetã hec di
xit. q̃b⁹ ſe letatũ eẽ teſtat̃. vicꝫ ſpũſſctũs
q̃ cordi ei⁹ tacita voce loq̃bat̃. nõ ſmo
ne. ſ; diuino ſpiramĩe.

diabol⁹. ꝑ dexterã igr̃
h̃ ſpũalia bona intelli
gũt̃. q̃ ꝑ ſiniſtra. i. tpa
lia ĩpediũt̃. niſi ds cu
ſtodiat. f M Juſtuſ
nec ĩ ꝓſperĩ vri. i. ele
uari valet nec ĩ aduer
ſis deijci vite pñtis. et
vide idẽ qḋ in ſole ꝛ lu
na ſcat̃. ꝑ diẽ noctẽq;
ſcari A C Ul̃ vri
ſcãdaliſari ĩtelligitur
q̃ igit̃ nec ĩ bõis nec ĩ
mal̃ actib⁹ ꝓximi ſcã
daliſat̃. nõ vritur nec
die nec nocte.
g M Dñs cuſtodit te
ab oĩb⁹ inſidijs inimi
ci. Cuſtodit aĩaꝫ. ne ei
ꝑs dñet̃ aduerſe ꝑtãt̃
ꝑ malũ igr̃ h̃ accipe nõ
tpalia corpis incõmo
da q̃ amatores h⁹ ſecl̃i
eſtimãt eẽ ḡuiſſima. ſ;
illud malũ qḋ diuinã
grãm tollit aĩam ꝑdit.
de⁹ eñ ꝑmittit ſatiſſi
mos etiã viros. dolori
bus ingẽtib⁹ cruciari
aĩam xo cuſtodit. ĩdo
addit. cuſtodiat ꝛc̃.
h C Dñs cuſtodiat
introitũ. h̃ ẽ de marty

e Dñs cuſtodit te. dñs prote
ctio tua ſup manũ dexterã
f tuã. Per diẽ ſol non vret te
g necq; luna ꝑ noctẽ. Dñs cu
ſtodit te ab omi malo cuſto
h diat aiam tuã ÷ dñs:· Dñs
cuſtodiat introitũ tuũ ꝛ exi
tũ tuũ. ex hoc nunc et vſq;
in ſeculũ.

C Canticũ graduũ. C B
Gaudet ꝓpheta ſe cõmoni
tũ ad ſupnã hieruſalẽ eẽ vẽ
turũ. vbi iã ſcti ſecura ꝓſpe
ritate ↄſiſtũt loquit̃q; ad ci
ues hieruſalẽ, pacẽ eis abũ
dantiã optãs. Ps. cxxj.

a Etat⁹ ſum in his q̃ di
cta ſunt mihi in domũ
b dñi ibimus. Stantes erant
pedes nři ĩ atrijs tuis * hie
c ruſalẽ:·. Hierl̃m q̃ edificat̃
vt ciuitas. cui⁹ participatio
d ei⁹ in idipm. Illuc eñ aſcen
derunt tribus trib⁹ domini

1 Ul̃ dicta ſũt in ꝓ
phetis ꝛ lege ꝛ aplĩs.
C Dom⁹ hec iuſtos
tm̃ recipit. angelos cõ
tinet. q̃ eſt celeſtĩ irl̃m
in q̃ creaturaꝝ oĩm au
ctor ↄſpicit̃. b C Di
cit ſe ꝓpha ſtare ĩ illa
celeſti domo ad quam
deſiderat ſũmo ſtudio
ꝑuenire. ibi eĩ ſtat̃ vbĩ
ſp firma volũtate ↄſi
ſtit̃. Atriũ eſt introit⁹
domus. in q̃ ꝑmanere
nequeũt habitãtes. h̃
aũt atria: ꝑ interiob⁹
ponũt̃. ꝛ ꝑs pro toto.
c C Edificat̃ plane
celeſtis irl̃m q̃tidie vi
uis lapidib⁹. i. marty
rib⁹. ↄfeſſorib⁹. ꝛ quĩ
dño ſincera mente de
ſeruiũt. Addit xo. vt
ciuitas. q̃tin⁹ ſilitudĩ
nẽ ciuitatis in illa eſſe
mõſtraret. Nam cũ ſit
oĩs ciuitas dcã a ciuĩ
bus. illa tñ veri⁹ ciui
tas dr̃. q̃ vnanimes ci
ues ↄtinet. Cui⁹ ꝑtici
patio ꝛc̃. a C . i. ci
uitatĩ ipſi⁹ ꝑticipatio
eſt ĩ dñm ſaluatorẽ. q̃

rib⁹ dictũ. q̃ꝝ introit⁹ a dño cuſtodiẽduſ
eſt. ne aut violẽtia tormẽtoꝝ cedant. aut
blãdimẽtis ſeducãtur. Et exitũ. ibi eſt to
ta ꝑfectio q̃ñ vſq; ad finẽ vite ꝑmanet in
eis xa ↄfeſſio. Ex h̃ nũc ꝛc̃. q̃m q̃cũq; ꝑ
ſeuerauerit, eterna bñficia poſſidebit.
1 id eſt nõ ſolũ in hac vita cuſtodit̃. ſ;
et poſt ab eterna pena. Oratio.

Rotege plebẽ tuã nõ dormitãs neq;
dormiẽs dñe ds iſrael ꝓtector. ꝛ ne
vramur ꝑ diẽ. tu nos a ſcãdalis hui⁹ mũ
di defende. Per. a A Uenit ad terci
um gradũ quo iã nõ ſolũ eleuat ad mon

eſt ꝓpe idipm qḋ ſcat eẽnitatẽ q̃ nũq; de
ſinit eẽ qḋ ẽ. ſ; ſp vno eodẽq; mõ ẽ xtus
indefecta. vñ ꝛ ſupra dixit. Tu aũt idem
ipſe es. ꝛ moyſi ait ego ſum q̃ ſuꝫ. qua ꝓ
pter ſoli creatori cõuenit eẽ idipm.
d C Quo illuc ſcat ciuitatẽ irl̃m ad quã
bti ſp aſcẽdũt. q̃ iugi exercitatõe ꝓficiũt.
trib⁹. i. ſcti. q̃ xpm deũ eẽ ↄfeſſi ſũt. verũ
vt xo ab ĩfidelib⁹ trib⁹ iſtas ſegregaret
addidit trib⁹ dñi. q̃ ei⁹ ñ dicerẽt niſi pu
ra mẽte credidiſſent. alẽ eẽ trib⁹ nõ credẽ
tes. ſ. ↄſtat eẽ diaboli. verũ q̃les eẽnt iſte
trib⁹ dñi breuit̃ indicat dicẽs teſtioniũ

iſrl'. h̃ ẽ ipi⁹ vl' ipi iſrl'. vl' qḋ ẽ ipe iſrl'. h̃ ẽ
q̇ teſtioniũ ꝑbẽt ſcitati. i. ſibiipis ꝙ ſint
iſrl'. i. vidẽtes deũ ⁊ ſci. teſtãt em̃ h̃ acti-
bus ſuis. ⁊ h̃ nõ ad laudãdũ ſe. ſ; ad ꝯfi
tẽdũ dic. i. ad laudãdũ dñm. eſt em̃ vex
tis fuandã. Sz de te cũ dic. ad hierlm ſe
ſignificat loqui. in q̃ ſcõꝝ cet⁹ ẽ. i. adunã
tio btõꝝ. ⁊ ſũma pax. i ¶ Dom⁹ dñi
eſt hierlm. in qua ds ẽ. ad quẽ bñ refert
quicquid dilectõis ipẽdit. A ¶ Vl' ꝓpẽ

teſtioniuz iſrl'. laudes
dñi deuotiſſima mẽte
cãtare. Illḋ vo teſtio-
niũ poſt hãc vitam ma
gis erit ꝙ̃ hic.
e ¶ Illic ſederũt. q̇
aſcẽdert ⁊ cũ dño iudi
cabũt. Honorabil' ſeſ-
ſio. admiranda digni-
tas. ꝑ dei grãm. hoĩes
iudices fieri. q̇ fuerãt
pctis faciẽtib⁹ rei. me
rito ſcti viri ſedes dei
ſunt. qꝛ in ipis ſedẽdo
eos gra ſue maieſtatiſ
illumĩat. ſedes ſuꝑ do
mũ dauid. i. ſuꝑ fami-
liã xp̄i. Sedert vo p̄te
ritũ ꝓ futuro poſuit qꝛ
d vltio iudicio loquit
f 1. A ¶ Rogate
ſigt h̃ nõ ſupplicate. ſ;
interrogare. vñ roga-
te. i. iterrogate que ad
pacẽ ꝑtineãt h⁹ ciuita
tis. R. ⁊ ſequimĩ eã
vt ꝑ dilectiõem pacis.
fructũ ꝯſequamĩ eter
ne btitudĩs. Abũdan-
tia ẽ illi celeſtiũ bono-
rũ. qui relictis caducꝭ
deũ ſuꝑ omnia diligit
¶ Vel oĩa bõa in ce
leſti hierlm abundare
manifeſtũ eſt.
g ¶ Pax ei a ꝑcẽdo
ſiue a paſcẽdo dicta ẽ.
tal' em̃ pax illic xp̄i mi

teſtimoniũ iſrl' ad cõfitẽduz
e noĩ dñi. Quia illic ſedert ſe
des ĩ iudicio: ſedes ÷ ſuꝑ :·
f domũ dauid Rogate ÷ que
ad :· pacẽ ÷ ſunt :· hieruſalẽ
⁊ abundãtia diligẽtibus te
g Fiat pax in vtute tua ÷ ⁊ :·
abundãtia in turribus tuis
h Propter frẽs meos et ꝓxi-
mos meos loquebar pacez
i de te. Propter domũ domi
dei noſtri. queſiui bona tibi
¶ Canticũ graduũ. ¶
Propheta qui ꝑus ad ſan-
ctos oculos leuauit nũc ad
ipm dñm lumina cordis ere
xit petẽs vt ei dñs ſuum do
nec ſuffragiũ: q2 inſtigatõe
dyabolica. ab inſultãtibus
aduerſa patiebat multa.
Pſalmus. cxxij.
a Ad te leuaui oclos me-
os qui habitas ĩ celis.
b Ecce ſicut oculi ſeruoꝝ: in
c manibus dñoꝝ ſuoꝝ Sicut
oculi ancille in manibus do
mine ſue: ita oculi noſtri ad

iſtã domũ hic. ſ. eccl'az
vt illic ꝓficerẽt q̇ ſunt
adhuc ꝑegrini q̃ſiui ⁊
oꝑatus ſum docendo.
Orõ
Ambulantibus in
atriis domus tue
oñs ds. pacis abũdã-
tiã largire dignare. vt
dum te tota auiditate
cordiũ cõfitemur. bõa
tua in celeſtibus capi
amus. Per.
a R. Qui in p̄mo di
xerat. ad dñm cũ tribu
larer clamaui. ⁊ ĩ ſcdo
cãtico oculos ad mon
tes leuauit. letatus q3
fuerat. ꝙ igreſſus i do
mũ dei ſibi fuit repro-
miſſus. nũc ad mai⁹ ꝓ
ficit. vt etiã ad ipm do
minũ oclos leuare au
deat. ¶ Leuãt em̃
oculos ſuos ſci in q̃cũ
ꝙ̃ tribulatõe poſiti ad
dñm. ⁊ ad illũ reſpici-
unt. a q̇ ſe xacit poſſe
ſaluari ꝯfidũt. R. Il
luc em̃ oclos leuãt. q̇
tẽdũt ⁊ ꝑuenire deſide
rãt. b ¶ Attẽdũt
ſui ad man⁹ dñoꝝ. ſi-
ue qñ ꝑ eos deſiderãt
enutriri. ſeu qñ ꝓ cul-
pis ſuis iubẽt vapula
re. donec audiãt. ꝑce:
ſic nos ꝯuenit facere.

ſeratõe ꝯfert quã nulla bella ꝯcutiũt. nec
ſeditio vlla ꝑturbat. Turres ãt h̃ ſignifi-
cãt martyres. q̇ oppoſitõe ſui corpis. ciui
tatẽ dei pia ꝯfeſſiõe defẽdũt. ⁊ q̃ſi eminẽ
tia edificia. ita hoſtib⁹ fidei. repugnre no-
ſcunt. h ¶ Monet ꝙ̃ ꝓpha vt nõ ꝓpẽ
laudes. aut cõmoda ſua. q̇ſq3 doceat. ſ;
ꝓpẽ frẽs ⁊ ꝓxios laboret. pacẽ vo itelli-
ge eccl'ie. quã ſci docẽt. in vinculo charita
vt oclos nr̃os leuemus ſꝑ ad deũ. cũ ali-
quam indigentiam ſuſtinemus. vel cũ ꝓ
aliquibus vberamur exceſſibus.
A Manus quippe. poteſtatem ſignifi-
cat. c ¶ Sic etenim attendit ancilla
in mãibus domine ſue. ſicut ſerui in mã
nibus dominorum. ⁊ ita dum dz. Oculi
nr̃i ſerũ vtrũq3 ꝯcludit. Donec. h̃ ſꝑ ſigt.
q̃uis tempalit̃ dictũ eſſe videat. Sic ⁊

101

in euãgello dictũ ē. nõ cognũit eã. dõec pe
perit filiũ ſuũ p̃mogenitũ. quã cõſtat vir
nll'o cognouiſſe tpe. vbi ſil'r p oĩ tpe ponit.
Nũqd em̃ poſtq̃ʒ mirtus ē dñs oculi nr̃i
ad eũ nõ erũt. d ¶ Vox martyꝝ gemĩa
petitiõe ſibi miſerẽdũ
deplorat. qꝛ corpa eoꝝ
in paſſiõib⁹ aĩa labora
bat opprobrijs. Mltũ
repleti. ſigt abũdãtiaʒ
paſſionũ. quã tñ ſe cu
pide ac libent' ptuliſſe
teſtat'. deſpiciũt' ei ſcĩ
a mal' t ꝟberib⁹ lacerã
tur. flãmis exurũt' gur
gitib⁹ mergunt' altiſſi
mis. e ¶ Oẽs q̃ ſm
xp̃m pie volũt viuere.
opprobriũ patiunt' ab
ill'. q̃ d' ẽrena felicitate
atꝫ abũdãtia mũdana
ſupbiũt. R. qꝛ ſp di
uites paupes. ſupbi d̃
ſpiciũt hũiles. ñ dixit
ãt diuitib⁹ ꝟ abũdãti
bus vt ĩ malicia abun
dãtes accipes. Orõ.
Eloꝝ bitator d̃s.
ad te leuam⁹ ocu
los nr̃os p̃cãtes. vt cõ
futat' opprobrijs ſup
boꝝ. mĩaꝫ nob̃ ſolitaꝫ
clement' ĩdulgeas. p.
¶ Iſti em̃ grad⁹ ĩ il
lo ſunt itinere cõſtituti
vbi ip̃e rex p̃ie. viã ſe
agſcit' p̃buiſſe. quaꝫ ſi
ip̃o p̃ſtãte fidelit' atq̃ʒ
hũiliter gradimur. ad
eius ſctã tribunalia p
uenimus.
a ¶ Vox ſctõꝝ mar
tyꝝ in btitudine iã in
dño exultãtiũ t dicen
tium ſe nullatenus po
tuiſſe inflicta picula ſuperare. niſi q̃ dñs
erat in ill'. Dicat nũc iſrl'. precipiũt q̃dã
mõ ſcti martyres reliq̃s pijs iuſtiſq̃ʒ hoĩ
bus. vt q̃ñ ipi fuerãt ſaluati gr̃as ſecum
agãt. hec ē em̃ charitatis t vnitatis ꝟt⁹
vt ſi quid vni pſpeꝝ acciderit. oẽs ſibi p
ueniſſe cõgaudeãt. rurſuꝫ ſi q̃d c̃triũ inge

dñm deũ nr̃m donec miſere
d atur noſtri Miſerere noſtri
dñe miſerere nr̃i: quia mul
tũ repleti ſum⁹ deſpectione
e Quia multũ repleta eſt aĩa
noſtra: opprobriũ abundã
tibus t deſpectio ſuperbis.
Canticum graduũ. C
Sancti cõfeſſores: fatentur
ſe de tot erũnis ſeculi dei mi
ſeratiõe liberatos: aguntq̃ʒ
gratias nõ ſunt decepti a p
ſecutoribus: ꝟ eoꝝ inſidijs
contritis erepti.

Pſalmus. cxxiij.

a Iſi ÷ qa ⁖ dñs erat in
nobis dicat nũc iſrael
niſi ÷ qꝛ ⁖ dñs erat in nobis
b Cũ exurgerẽt hoĩes in nos
forte viuos deglutiſſẽt nos
c Cum iraſcereť furor eoꝝ in
nos forſitã aq̃ abſorbuiſſet
d nos. Torrentẽ pertranſiuit
aĩa nr̃a: forſitan ptranſiſſet
aĩa noſtra aquã intollerabi
e lẽ. Bñdict⁹ dñs: q̃ nõ dedit
nos in captionẽ dẽtib⁹ eoꝝ
f Aĩa nr̃a ſicť paſſer erepta ē:

rit' vniuerſi ſibi accidiſſe cõdoleãt A ¶
Quitũ igit' g̃dũ aſcẽdũt. q̃ in ſpe fixa cũ
ſcĩs martyrib⁹ iã ĩ celo coroat' ſe exultãt
inuictos tribulatõib⁹ coronãdos b C Cũ
exurgerẽt hoĩes ſcelerati. ſ. dic viuos de
glutiſſent nos. hũana
cõſuetudo nõ ē. viuos
deglutire. ꝟ viui deglu
timur. cũ ĩ hereticas p̃
uitates. aut in foueaꝫ
culpaꝝ d̃mergimur. vl
ut ei dicũt' q̃ ĩ fide xp̃i
adhuc ſũt. mortui q̃ a
fide deceſſert'. qd̃ ſcĩs
viri' potuiſſꝫ accidẽ. ni
ſi eos ꝟtus ſupna libe
raſſet.
c ¶ Cũ iraſceret'. di
xit. qꝛ cãs iuſtiſſimas ñ
hẽbãt. ira ei t inuidia
iudicio carẽt. dñ volũ
tates ſuas mẽte p̃cipi
ti ſbſequũt'. Aq̃ b' iiq̃s
pplos vl' paganos ſigt
bi ꝟuos dei abſorbere
cupiebãt. cũ ĩ ſuas de
oꝝ ſuoꝝ culturas eos
pducẽ nitebãt'. ꝟ eos
ꝟtus diuĩa liberauit.
Aquã ꝟo dixert' ãtiq̃. a
q̃ ſunt oĩa. credẽtes ex
ea oĩa pcreata.
d R. Torrẽs ē mors
carnis. p quã ſctĩ mar
tyres trãſeũtes ĩ refri
geriũ ſunt introducti.
A ¶ Ul' paſſio tribu
latio t pſecutio maloꝝ
¶ Intolerabil' aq̃ d'ꝛ
q̃ñ nr̃a ĩfirmitas cogi
tat' ſine dei adiutorio.
nã pctõꝝ gurgites cri
minũq̃ʒ tẽpeſtates tole
rare q̃s ñ valet. niſi cũ
cõfugerit ad defenſio
nẽ xp̃i. fiũt ei oĩa tolerabilia. cũ d̃s ĩ nob̃
bitat. tũc em̃ nec error ſurripit. nec luxu
ria trahit. nec ſupbia vẽtoſa p̃ualet. nec
hoſt' maligni ſuggeſtio. e R. Dẽtes
ꝟ nũeroſitatẽ ſigt vicioꝝ a q̃b⁹ ne capia
mur. gr̃a dei eruimur. f R. Tẽdũt' nob̃
laquei. in cõcupiſcẽtijs ac diuerſ' aſtutie

dyabolice dol'. Sꝫ ꝯtrito dyabolo ſb pe/dibꝰ nr̄is (ꝙ nob laqˀs ē) ſic paſſer ſapiēs ⁊ aſtutꝰ euolamꝰ ab illo. g ℟. Adiutoriū nr̄m ī noīe dn̄i. h ē nomē qḋ ē ſup oē nomē. hꝰ noīs adiutorio. mortl' vīcimur laquei. ſi ī illo manea mus affixi.

eit ſcl'm. vbi iā ſcīs ī maieſtate ſui luminis apparebit. Sꝫ cur p̄beat̄ iſta defenſio cō ſeqnt̄ exponit̄. c ¶ Uirga. boni ma/liciꝫ p̄tās ſignificat̄. h āt in malā pt̄ē accipi māifeſtū ē. Sors iuſtoꝝ ē religio xp̄iana. ſupra quā nō ſinit

g de laqueo venāt:ū. Laqueus cōtritus eſt: ⁊ nos libera
b ti ſumus. Adiutoriū nr̄m in noīe dn̄i ꝙ fecit celū ⁊ terrā.

Cāticū graduū. ¶ Clamat ꝓpheta nobis in dn̄o cōfitendū: ne laboremus in caſſum. petēs vt rectis ꝓperitas: p̄uis vīdicta ꝓueniat.

Pſalmus. cxxiiij.

a Qui cōfidunt in dn̄o ſicut mons ſyon: nō cō/mouebit̄ ineternū qui habi
b tat in hieruſalē. Mōtes in circnitu eiꝰ: ⁊ dn̄s in circui/tu ppl'i ſui: ex hoc nūc ⁊ vſ=
c ꝗꝫ in ſecl'm. Quia non reli=quet dn̄s virgam peccato/rum ſup ſortem iuſtorum: vt nō extendant iuſti ad ini
d quitatem manus ſuas. Benefac domine bonis et rectis
e corde. Declinantes autem in obligatōnes adducet dominus cum operātibus ini/quitatem: pax ſuper iſrael.

Canticum graduum.

¶ Bn̄ ꝗ in ꝗnto gradu dicūt ꝗ corpeos in paſſiōe ſenſus dn̄o iuuāte ſupare valuerūt. Oro.

Concluđe dn̄e bi/antia ora maloꝝ ꝗ ſe/uis obtrectatōnū dēti bus vorare nitūt̄. vt ꝗ de nr̄a xtute diffidimꝰ noīs tui adiutorio muniamur. Per.

¶ Quāuis ſcala iſta ſalutar' ꝯpetēti reme/dio videat̄ eē ꝯſtructa nll'a tn̄ firmitate ꝯſiſti mus niſi illic dn̄i regimine teneamur que tn̄ aſcēſis fit mēte nō corpore. nā ī vno magl' loco ſedētes ⁊ cellule ſitu r̄truſi. efficaciꝰ iſtos gradꝰ aſcēdimꝰ ꝗꝫ ſi ꝑ hoīuꝫ ora volitemus. a ℟ Sextū graduꝫ aſcēdit. ꝗ oīnodis in dn̄o ꝯfidēs. nec ꝓſpitate maloꝝ hoīꝫ titubat ī fide ꝺ do. ſ fixis greſ ſibꝰ iter ī altū ꝯtinuat ℟ Syō. i. ſpeculatio ſigt ſcāꝫ electoꝝ ꝯgre/gatōeꝫ ī altitudīe ꝯtē platōis poſitā. mōs iuxta danielē dn̄s xp̄s. ꝗ in eū totā ſpē ponit. n̄ cōmouebit̄ inetnū. qr cōformis efficit̄ corpi glie xp̄i. ¶ Hic ꝗꝫ hierl'ꝫ celeſtē eē pa/triā aduertimꝰ qˀ ē viſio pac'. de ꝗ nullus pōt cōmoueri qui meruit in ea ꝯſtitui.
b ¶ Hic eī mōtes viros ſcōs ꝺſignāt. ꝗ hierl'm illā celeſtē ihītāt. Et dn̄s ī circūitu. ille eī circūit auxilio et̄ne defenſionis eos ꝗs ſibi fideles eſſe cog̊ſcit. Ex h nūc ꝗd ſcl'm ſignificat. Uſꝗꝫ in ſcl'm. illō di/

xp̄s ꝟgā pctoꝝ. i. iīquā ꝑtātē tyrānoꝝ diutiꝰ ī ſurgere. ne eccl'iaꝫ dei poſſint lōgiſſima ꝑſe/cutōe ꝯterere. Ut n̄ ex/tēdāt ad īiqtatē manꝰ ſuas. ℟ . i. vt n̄ cogitēt quid mihi ꝓdeſt ꝙ iuſtꝰ ſū ſi ſp ꝑſequunt̄ me iniꝗ. h ē. vt ſuſtineant malos. ⁊ n̄ faciāt mala. n̄ eī diu relinqt ds talē ꝟgā ſup iuſtos lꝫ diu videat̄ ībecillis
d ¶ Optat igit̄ ꝓpheta bis fieri bonuꝫ ꝗ neſciūt a dn̄o praua volūtate ſepari. Recti corde ſūt ꝗ deū ſecūt̄. ⁊ nō ꝑire ꝯtēdūt. ℟ Et ꝗ ſuā volūtatē diuine volūtati ꝯformant. nō diuinā volūtatē ad ſuā curuare volūt
e ¶ Pulcre defīnita ſunt opa iniquitatis: eſſe obligatio que nos vinculis prauitatis innectit. vt eſſe li/beri neqamus cū tali/bus tātiſꝗꝫ laqueis cō ſtringimur. Declinantes. i. iuſſa dei non ꝑſequentes. pari eī ſnīa pereūt. ⁊ qui declina/re iuſſa dn̄i. ⁊ operari maliciam velle contendunt. Pax ſup iſrael.

hec pax ipſe ſaluator eſt. qui ſemper de/fendit ſevidentes. ℟ Qui etiam auferens maceriam inimicicie iudeorum. ⁊ gentiliū fecit vtraꝗꝫ in credentibus vnū qḋ erat an̄ diuiſum. Oro

Expelle dn̄e neqcias īſurgētiū a ſor/te iuſtoꝝ. vt ꝗ ī te toto corde ꝯfidūt null' tēptationū imbribus qtiant̄. Per.

a 1 Captiuitas ſyō fuit.cū eccl'ia p̄ mereť a cultura idoloꝝ.ꝫ cōuerſa ē ī liberta tē.qñ aduētu dñi.īfernivīcl'a diſrupta ſē. Uide āt ꝙ nō dić.facti ſum⁹ ꝯſalati. ꝫ facti ſum⁹ ſicꝯſolati.q2 illa captiuitate expſoſa.non reddidit nos oīno ſecuros dōec ī iſto corpe mortali v́ſamur.ꝫ in btā hierl'm erit certa ꝛ pfecta ꝯſolatio. b Tūc repletū ē os.i.cordis archanū gaudio ī aduētu dñi ſaluatoꝛ.cū cōmutauit captiuitatem nr̃az ī gaudiū.Et lingua ī exultatōe.cui talia dñi mūere pſtabāť c Nō āt dić gētes ꝫ inť gētes.q2 ī aduētu dñi gētes vniuerſaliť nō crediderīt.ꝫ inť gētes erāt.ex gētib⁹ fideles facti.cū qb⁹ dñs magnalia facere cernebāt.adhuc gētiles īfideles. d Et ne putares gētiles dicētes de fidelib⁹ magnificauit dñs falſū dixiſſe cōfirmāt fideles eoꝝ dictū dicētes.Magnificauit dñs .i. decreuit magnos nos oñdere gētib⁹ donatōe vtutū. Facti ſum⁹ vtiq3 de tāta grã letantes. e Poſtulāt ppl'i fideles ſua iterū pctā dimitti.Sicut torrēs. 1 A etem̄ flāte auſtro q̄ ēvēt⁹ calid⁹ ſoluūť glacies ꝛ īpletu3 aq̄s torrētē fać currere.ſic flāte ſpūſcō accepta remiſſione p̄ lamēta ſoluūť pctā nr̃a. A Torrēs em̄ dicim⁹ flumīa hiemalia. ꝛ pctā nr̃a q̄ frigidantia corda cōgelāt.q̄ calore ſpūſcti ſoluunť. in lacrīas.Sz vt nob ſenſus poſſit ꝯſtare pleītudo.pnūciādū ē ꝯuertere.i.ꝯuerte(q2 deponēs eſt vbū āticqū ꝯuertere) captiuitatē nr̃az ſić torrēs ī auſtro ꝯuertiť in liq̄rē. f Spirital' ſemīatio ī lacrimis ē.aut ei ſcī deplorāt preterita pctā.aut cruciāť tiore futuroꝝ.aut pſecutiōibus agitāť ꝫ q̄ tale ſemē ſemināt:metent gaudia future pmiſſionis.Ez pctōres ī gaudio ſemināt.ꝛ metūt ī lacrimiſ g Eūtes ſcī bōa opando.flebāt qñ pauperes aſpiciebāt frigore ꝯſtrictos.ꝫ copia ſeu ā maceratos.mittentes ſemīa ſua.Sua dić.vt de pprijs laborib⁹ non de rapīs el'ynas facere debere cogñſcas.mittētes vo ītellige p̄mittētes in celū.q̄ añ nr̃a acta pueniūt q̄s nos.illa ei fūt thezaur⁹ nr̃ in celo ꝯdēd⁹ 1 Ul' eūtes p̄dicando vbū dei flebāt ſup duricia cordis nō credentiū. h Uenićtes.illi veniūt ī exultatōe qb⁹ iā mīa diuīa pſtať q̄ ꝫ taliť egeīt.qliť dei iuſſa p̄ccipiūt.ꝛ fecerīt manipulos .i. fructuoſiſſimas actōes.Et felix ille q̄ triticeis pōderib⁹ ingua ť.ne leuitas ſtipulaꝝ vota meſſoꝛ eludat.ꝛ tūc attēdat iāſ tatē laboꝛis ſui.qñ iā nō p̄ualet opari.Orō.

Sanctiſſimi viri domini miſeratione liberati:gratias agunt ꝙ de obnoxietate ſeuiſſima peccatoꝝ: in tā tam gratiā ſunt recepti: vt inter gentes pbarentur eſſe laudabiles:deprecantes vt captiuitas eoꝝ conuerteretur in gaudiū.

Pſalmus.cxxv.

a In cōuertendo dñs captiuitatē ſyon:facti ſu
b mus ſicut cōſolati.Tunc repletū eſt gaudio os nr̃m: et lingua noſtra in exultatiōe
c Tunc dicēt inter gētes magnificauit dominus facere
d cū eis Magnificauit dñs facere nobiſcū: facti ſumus le
e tantes Conuertere domine captiuitatē noſtrā. ſicut tor
f rēs in auſtro. Qui ſeminām̄t in lacrimis in exultatiōe me
g tent. Euntes ibant ꝛ flebāt
h mittentes ſemina ſua Uenientes autez venient in exultatione. portantes manipulos ſuos.

Cāticū graduū ſalomōis

Prouidens ppheta noui teſtamenti gratiā. docet ne quis pprijs viribus aliq̄d boni applicet; ꝫ dño lar

Onſolare dñe populū tuū.ꝛ libera nos a captiuitate peſſimoꝝ vicioꝝ.vt q̄d ꝫ in lacrimis ferim⁹.te retribuēte cū gaudio metamus. Per.

Salomō.īterpre

gitori loquitur etiā d ipo dño
τ aplis vel quicūqꝫ ipi⁹ mā
data pficiūt. Pſ.cxxvj.
a Niſi dñs edificauerit do
mū: in vanū laborauerūt
b qui edificāt eā. Niſi dñs cu
ſtodierit ciuitatē fruſtra vi
c gilat qui cuſtodit eā Vanū
eſt vobis ante lucē ſurgere
÷ſurgite:· poſtqꝫ ſederitis
q māducatis panē doloris.
d Cū dederit dilectꝭ ſuis ſom
nū ecce hereditas dñi: filij
e merces fruct⁹ ventris. Sic
ſagitte in manu potētis: ita
f filij excuſſoꝝ. Beatus vir q
impleuit deſideriū ſuum ex
ipis: nō cōfundetur cuꝫ loque
tur inimicis ſuis in porta.

Cāticū graduū ¶ Pro
pheta bona timentiū deum
enumerās: eos benedicit vt
eterna gaudia cōſequantur.

Pſalmus.cxxvij.

g Eati oēs q timēt dñm
qui ambulant in vijs eius.

tur pacific⁹ τ ſecat dñm de q apl'ſ ait. ipe
eſt pax nr̄a. Dom⁹ hui⁹ ſalomōis. xp̄i ec
cleſia. q τ ciuitas ē ei⁹. a ¶ Edificāt
domū. q ī vnūquēqꝫ xp̄ianū. ciuitatē fidei
fabricare ꝯtēdūt. ipſi eī ſūt dom⁹ qb⁹ di
cit apl's. vos eī eſtꝭ tē
plū dei. ſ iſtos ſi ſuis
virib⁹ edificare ſe pu
tāt laborare vidētur ī
vanū. niſi grā dei do
net veriſſime credulí
tatꝭ effectū. b ¶ Ci
uitas eīm dñi ihrl'm in
telligit celeſtꝭ cui⁹ ps
adhuc pegrinat ī ter
ris. ī q epi vigilare ſu
p gregē ſuū ꝯtēdūt. vt
puigili cura eum cuſto
diāt. qb⁹ idē dr qḋ edi
ficātib⁹. ne credant ſo
las hūanas vigilias p̄
ualere. cū ſola diuitas
incurſiōis picula poſ
ſit arcere. c ¶ Ad
huc ipos doctores al
loquit. vt edificatius
corrigat pplus. dū vi
det etiā mgros pmonē
tos. Illi āt an̄ lucē ſur
gere qrunt. q neglecta
hūilitate xp̄i prius vo
lūt exaltari qꝫ hūiliari
Surgite. i. pri⁹ hūilia
tionē ſuſtinete. τ poſt
aſcēſū. pmia qrite gau
dioꝝ. Panē doloris.
pfecti comedūt xp̄iani
cū ſe lacrimis fidelib⁹
caſtigāt. de qb⁹ alius
pſ. dic. fuerūt mihi la
crime mee panes. illis
eī dolor panis eſt. q ſe
de afflictōe reficiūt. et dē mōdana triſticia
ꝯſolāt. τ ſedēt qn̄ debeāt ſurgere. q iuſſi
ſūt an̄ ſedere. Tūc eī ſurgēt. cū dederit di
lectꝭ. i. cū mortui fuerit nō ante mortem
d ¶ Dilecti ſūt dei. q cū nimia charita
te pgrūt. H cū illi accepto qetis ſōno
ab h ſclō diſcedūt. tūc ſiūt hereditas dñi
q iā ſbiacēt tētatiōib⁹. tūc nō. Et merceſ
fruct⁹ vētrꝭ. ¶ id ē vteri ꝟgīal' ptus.
merces illi⁹ fruct⁹. eſt oīs hō q cū deo p
hēnit gaudebit. τ iſta merces dctā eſt he
reditas. nō aūt deitatꝭ ſ hūanitꝭ merces
dr. vt ī ſcdo pſalmo dr poſtula a me τc.
e ¶ Sagitte ſcti apl'i vl' ceteri p̄dicato
res. in manu potētꝭ. i. ī ptāte xp̄i trāſmiſ
ſi ad p̄dicādū. Sic eī telū vl' ſagitta miſ
ſa a potēte. rectiſſima
τ cito veīt ad deſtina
tū locū. ita apl'i ī oēm
terrā miſſi. cito q mit
tebant puenerūt. τ iuſ
ſa ipleuerūt. ita τ filij
excuſſoꝝ ī loco. ſ. pro
phetaꝝ ſuccedētes. et
eoꝝ ꝓphetiā interptā
do τ explanādo diſcu
tiētes. diſcutere eſt te
ctū aliqḋ palā facere.
ꝓphe q excuſſores di
cūtur. qm̄ ſecreta cele
ſtia mōo ꝓpalarūt. Illo
rū filij apl'i ſūt. q eoꝝ
dctis credētes. qdam
mō fide generati ſunt.
f ¶ Hos q apl'os be
atos dic. cū eoꝝ labor
ad gl'ioſa vota puene
rit. A ¶ Vl' ille hō po
pul⁹ btūs ē. q ipleuit
ſuū deſideriū ex ipſis
apl'is. i. ex p̄dicatōe eo
rū ꝯuerſus ea q p̄dica
ta ſūt. ſ. etn̄a. dſiderat
τ ipleuit iā h deſideri
um ope. vl' deſideriuꝫ
ex ipis iplet. q qḋ ipſi
deſiderabāt. ſ. eē ī btī
tudie eterna. τ ī pe de
ſiderat ¶ Porta ci
uitatꝭ irl'm xp̄s ē. ī ipa
eī loqt q recta p̄dicat
de dño. tali q loco pri
us peccatores τ ifide
les exire fac. τ deuotos itroire. fideles eī
p̄dicatores ñ ꝯfūdēt ī porta q eis apit
malis ꝟo claudit. ido ꝯfundent. Oro
Omnoꝝ ſpiritaliū edificator deuſ. vt
nos cuſtodias depcamur. iple in te
deſideriū nr̄m. τ electis tuis nos adiun
ge p meritis. Per. ¶ Quā ſit magni
ficus non⁹ grad⁹. ipſe nūer⁹ declarat. q
trina ptentus triplicatōe. ſctm̄ nobis tri
nitatis culmen oſtēdit. a ¶ Primo
timorē dñi ab hui⁹ ſeculi terrore diuiſit.

Dicēdo ei bti oēs q̄ timēt dn̄m oſ̄dit nō eē btōs. q̄ hui⁹ mūdi ꝑicula ł amiſſiōe tē poraliū rex ſollicita mēte formidāt. Cuz vijs pluralr̄ dic̄. apl̄os ⁊ ꝓphās ſcat. p q̄s venit̄ ad vnā viā. i. xp̄m. Soli igit̄ iſti ſā cto dei timore. dn̄m ti mēt qui ambulāt ī vijſ ei⁹. i. ꝓcepti. ⁊ ī his q̄ ꝓphe apl̄i ⁊ euāgeliſte ꝑdicauerūt. In ſeqnti- bus v̄ſib⁹ trib⁹ enūe rat vtilitates timoris dn̄i. b ℂ Labores manuū. remuneratio ē bonoꝝ opm. ⁊ ne iſtō pabulum carneū puta res. addidit. btūs es. nemo ei de carnali co meſtiōe btūs efficit̄ ni ſi q̄ ſpiritali dono ſagi nat̄. Vn̄ tibi erit cū ac ceperi qd̄ ocul⁹ nō vi- dit. nec auris audiuit nec ī cor hoīs aſcēdit. qd̄ de⁹ ſe diligētibus ꝑparauit. c ℂ Uxor dcā ē q̄ſi vt ſoror. qua ꝓpter vxorē h̄ ſapiam debem⁹ aduerti. vitis v̄o mr̄ eſt vuaꝝ. q̄ dul cia vina ꝓfundēs cor da nr̄a recreat. ſic ⁊ ſa piētia fruct⁹ inferens iocūdoſ. ſuaui nos de lectatōe letificat Late ra duo teſtamēta ſunt dom⁹ ꝓpria cogitatio Mēs em̄ in cogitatōe ſua q̄ſi ī ede deſigitur. Cui⁹ cogitatōnis duo latera legē ⁊ euāgeliū accipe. in q̄b⁹ mēs ſctā q̄ſi ī duob⁹ edis laterib⁹ firmata ſolidat̄. d ℂ Filij tui. H id ē act⁹ boni aſſiſtētes ī circuitu ſcptu- re ⁊ doctrine celeſti. cū pinguedie pacis ⁊ obūbratōe v̄tuti. ℂ Uel filij vtrūq̄ ſe- xū ſcat ſpūalr̄. celeſti v̄o gemitū. ⁊ mēſa dn̄i altare vbi celeſti pane ſaginātur.
e ℂ Cū dic̄ ecce ſic. ſcat ſic̄ ſupi⁹ expo ſitū ē. ſic em̄ meret̄ bn̄dici. qui ſuū timet auctorē. f ℂ Dic̄ em̄ bn̄dicat te dn̄s ex ſyō. i. xp̄s q̄ in h̄ mōte hoīb⁹ appere di

b Labores manuum tuarum *q̄a:·mādūcabis beat⁹es
c ⁊ bene tibi erit. Uxor tua ſi cut vitis abundās: in lateri
d b⁹ dom⁹ tue. Filij tui ſic̄ no uelle oliuarū in circuitu mē
e ſe tue. Ecce ſic bn̄dicet̄ hō
f q̄ timet dn̄m. Benedicat ti- bi dn̄s ex ſyō: ⁊ videas bōa hieruſalē oībus dieb⁹ vite
g tue. Et videas filios filioꝝ tuoꝝ: pacē ſuper iſrael.

Canticū graduū. C. B.

Propheta mouet eccleſiaz vt dicat q̄t certamina a ſuis ꝑtulerit hoſtib⁹ ne q̄s fide- liū de ꝓprijs tribulatōibus deſperet ꝑdicenſq̄ eiſdē ini micis qd̄ eis in iudicia futu ro nouerat eſſe venturꝝ.

Pſalmus. cxxviij.

a Epe expugnauerūt me a iuuētute mea dicat nūc iſrl̄.
b Sepe expugnauerūt me a iuuē tute mea: etenim non potue

gnat⁹ es. ⁊ p nobis ſui q̄litate tā q̄ paſto ri optio ſp aſcribit̄. Syō em̄ ſpeculatio i terp̄tat̄. Hierl̄m indicat̄ viſio pacis. Op tat q̄ vt ī ihrl̄m videat cūcta q̄ bona ſunt Sz ne crederes ī celeſti ihrl̄m tpalit̄ iſta bōa videri addidit oī b⁹ dieb⁹ vite tue. i. vite eterne. g ℂ Filios ei filioꝝ ſcat nepotes qd̄ vtiq̄ btīs vir ꝯti- gere p̄t. q̄ ꝑdicatōib⁹ ſctīs ppl̄os mltos ge- nerāt. Pax ē dn̄s ſal- uator. q̄ inſidet illā be atā ihrl̄m. ⁊ cūcta bōa fac̄ ⁊ btā. q̄cunq̄ maie ſtati ſue v̄tute ꝯplecti tur. illā pacē videas. nō ſolū filios filioꝝ

Imētib⁹ Oro. nomē tuū dn̄e bti tudinē largire ꝑpetuā vt tal' nobis actio. ta- liſq̄ ſit vita. q̄ celſum de bonis fructib⁹ me- ritū reportet ad ſidera Per. ℂ Docet hic ꝓpha tolerāter nos ſe culi moleſtias ſuſtine re. q̄n eccleſie crebras fuiſſe paſſiōes compro bat. a ℂ Admonet ꝓpham iſrl̄. i. eccl̄iam. vt dicat bella ſua. Se pe h̄ ſcat freq̄ntiā paſ ſionū a iuuētute. ſcat q̄n a frē ꝑuerſo iuſtus abel occiſus ē. ⁊ cete- ri deinceps q̄plurimi ipſi⁹ q̄z paſſiōe xp̄i ex- pugnata ē eccl̄ia. Di- cat nūc iſrl̄. i. ī h̄ ſcl̄o q̄n tp̄s ē pn̄le: vt in ſtruāt̄ reliq̄ fideles patiēt̄ h̄ ferre ꝑſecu- tiōes. q̄ ī futura vita n̄ expugnat̄ ſcrūs. iſtō q̄z dicat nūc iſrl̄ p tres v̄ſus ſeq̄ntes ſbaudiendū ē b C Vn̄ dic̄ eccl̄ia expug- tā ſe a iuuētute ſua. vt itelligaſ. nūq̄ fint tā eccl̄iaz eē ꝑſecutōe iprobo ꝝ q̄ ita ſepe ē expugnata creſcit ei ꝑſecutōib⁹ ſuaq̄ ꝯtri tiōe grādeſcit. nā ſi h̄ ſcōs viros amittit. future p̄le addrit. n̄ p̄t igr̄ finiri. q̄ ſuiſ de trimēti auget̄. vn̄ n̄ potuiſſe tū ſibi ꝑuale

re dic eos qs supi' se expugnasse cōmēo rat. qr nūq̄ eis ↄſēsit ad malū c ℭ Fa bricatū xo sup̄ dorsum suū eccl'a testat̄ a pctōrib' q dolos facē festināt. ⁊ occl'tas suasiōes qsi ī dorsū eccl'e vbi videri n̄ pn̄t agūt q sic occlte auer/ tere a scā fide aliquos moliūt̄ vt vl' paucos ↄ cipiāt q eccl'az totā sb uertere n̄ potuert. plō gatas q̄z dic ipas insi dias. qs assidue hostes īgerebāt fidelib'. plō gata est em̄ h iniqtas ab abel vsq̄ huc. ⁊ ī fi nē vsq̄ secli plōgabit̄ d ℭ Ceruices p sup bia posuit. quā ↄcidit dn̄s in ill' sic expugnā tib' cū eos ad miaz p hūilitatē ⁊ satisfactōz redire ↄmittit. Cōfun dant̄ in extrēo iudicio q tā p pniaz nolūt cō/ fundi ⁊ reuertāt̄ retro ad penā et̄nā. ipi ei. i. obstīati ipi oderūt sy/ on. i. ecclesiam.
e ℭ Fenū in tectis ātiqs crescens. añ tps collectōis arescit ⁊ pit qr nll'a firma radice vi guit. itaq̄ ↄpant̄ pctō res illi caduco feno. qm̄ ⁊ hic freqnt̄ dispe reunt. añq̄ d hac luce tollāt̄ nascūt̄ em̄ in ca cumibus supbie. vbi nll'a soliditate ↄsistūt.
h Nec vllū granū bonitatis pferūt
f ℭ Metētes āgeli sūt q vltio die iudicij frumētū electo℞ ī hor reo celestis pr̄ie recon dūt. s de istis. h ē sup bis manū nō implent. qr eos a societate sctō℞ reprobatos segregāt. De istis em̄ supra dictū ē. veniēt in exultatōe ferētes māipulos suos. De iiust' h dr. q nec ma nū plenā fructus ↄportēt. Man' ad opa tionē. Sin' ad psciaz ptinet. ī malo℞ em̄ actib' neutrū frugi aliqd pōt inueniri.
g ℭ Preteūtes sūt sci dei q hūc mūdū ptereūt. qr p nihilo hn̄t ⁊ ad illa celestia toto amore trāseūt. a qb' sceleratis ianit̄ opantib' nll'a bn̄dictio pstat̄ s ne ista bn̄ dictio putaret̄ hūanis virib' applicanda ad/ dit. bn̄diximus vob ⁊c. ipa ē ei firma ⁊ xa bn̄ dictio. q sb dn̄i ↄmēo/ ratōe agit̄. a q veīt oē qd expedit Orō.
B oīz īpugnātiū neqcijs eccl'az tuā dn̄e dextera tue potē/ tie defēde. vt inimicl re trorsū ↄuersis: sacr' a te bn̄dictōib' repleat̄. Per. a ℭ Profū dū ē qsi porro fundū. cui' ima oīno demersa sūt. d isto pfūdo gl'io/ sas effudit lacrīas pe/ trus. pblican' pectora tutūdit. ionas tacitus vociferauit. Dn̄e exau di. sic cū de pfūdo ora uit. ad altissimi redēp toris celerit̄ dōa pue/ nit. Est g illō pfūdū p funda hūilitas pnīe
b h Nō h carnalē aurē ppha postulat sci ens deū īcorporeū eē. s xtutē qua suos exau dire dignat̄ exposcit.
c ℭ Iniqtatē. vult ītelligi oē pctm̄ qd p̄r aliq̄ pꝟitate ↄmitti. ii/ quū em̄ ē qd iustū n̄ ē. vidēs g ppha nullū eē q nō aut cogitatiōib' excedat. aut vacuo ser mone delinqt. aut ina ni actu occupet̄ dic iu sticie ipi' h ūanū gen' nō sufficere. nisi mīe pstet auxiliū. nemo em̄ sola dei iusticia sustinere posset.
d ℭ Territ' igit̄ iusticia dei. ad pꝛonā miaz ↄuolat. Nō ē em̄ in nr̄is actibus vt mereamur absolui. s ipi' ppiciatōis ē vt ↄfitentem reum liberari digneē. Hec est

c runt mihi. Supra dorsum meū fabricauert pctōres p longauerunt iniquitatē suā
d Dn̄s iust' cōcidet ceruices pctō℞: cōfundant̄ ⁊ conuer tant̄ retrorsum oēs q odert
e syon. Fiāt sicut fenū tecto℞ qd priusq̄ euellat̄ exaruit.
f De quo nō implebit manū suū q metet ⁊ sinū suū q ma
g nipulos colligit. Et non di xerūt q pteribāt benedictio dn̄i sup vos. benediximus vobis in nomine dn̄i.

ℭ Cāticū graduū. ℭ Cla mat propheta ad dn̄m: vt a pctō℞ pfundo liberet̄. beni uolentiā boni iudicis que/ rens de calamitatibus iudi catis. Psalmus. cxxix.

a Ex profundis clamaui ad te dn̄e: dn̄e exaudi
b vocē meā. Fiant aures tue intendentes in vocē depre
c catiōis mee. Si iniquitates obseruaueris dn̄e dn̄e quis
d sustinebit. Quia apud te p piciatio est. et propter le/

ãt lex.i.euãgelica iuſſio p quã ſeveire cre
debat ee̅ ſaluãdũ.ſuſtinui.ĩdicat carita/
tẽ.q̃ totã ſuſtiet.⁊ pfectos effic̃ xp̃ianos.
vl' lex tua lex ẽ miſerẽdi penitẽtibus
e ⁋ Suſtinuit aĩa mea ĩ ꝟbo ei⁹ q᷑ ĩcar
natõꝫ dñi credebat ee̅
venturã.Xp̃s em̃ ꝟbũ
iſtõ ẽ.qõ ſuſtinẽdo ĩte
rĩ.patient̃ expectauit.
⁊ qõ ñ dixit trãſitoriũ
aliqõ ꝟbũ.expõit ſeq̃n
ter.dicẽs illõ ꝟbũ dñꝫ
Spauit aĩa mea ĩ dño
ſcꝫ q̇ ẽ ꝟbũ pr̃is.ſpera
uit em̃ aĩa mea q̄ futu
ris tpib⁹ õ maria ꝟgie
ꝑpt̃ ĩteritũ gñis hũa/
ni auferẽdũ naſci dig̃/
ret̃. f ⁋ A cuſtodia
matutĩa.Cuſtodia ma
tutĩa ẽ reſurrectio xp̃i
q̇ cuſtodiẽtib⁹ ſepulcꝝ
militib⁹ matutino tp̃e
ſurrexit.exq̊ ei xp̃s re/
ſurrexit a mortuiſ ſpeſ
eccl'ie ꝯfirmata ẽ ĩ dño
Vſq3 ad noctẽ.i.vſq3 ĩ
finẽ mũdi. g ⁋ Red
dita ẽ cã mirabiliſ q̃re
iſrl' debuiſſet ĩ dño ſpe
rare.q᷑ ĩ ei⁹ mãu mĩa
ẽ.q̃ põt ex pũerſo face
re iuſtũ.ex ĩbecillo im
mortalẽ.ex carneo an
gel' ſil'eꝫ.Addidit etiã
⁊ copioſa redemptio.
Ib q᷑ ñ auro nec argẽ
to.ſ p̃cioſo ſanguine
nos redemit Al Vel
copioſa dic̃.ne q̇ſq3 de
ſparet õvenia arbitrãſ
nõ vſq3 ad ip̃m redẽp/
tiõis p̃ciũ poſſe pũeĩre
h ⁋ Redemit itaq3 iſrael ſanguine p̃/
cioſo q̇ purificat.nõ cruentat.qui nõ ma
culat.ſ emundat ab oĩbus maculis.Sꝫ
cum dicit ip̃e.oſtẽdit p̃ter ip̃m euadendi
impoſſibilitatem.⁊ alium nullum potu/
iſſe nos redimere. Oratio

Atẽdãt qm̃s dñe pietatĩ tue aures
in orõnẽ ſupplicũ.q᷑ apud te ꝓpiciatio ẽ
pctõꝝ.vt nõ obſerues iniquitates nr̃as.

e gẽ tuã ſuſtinui te dñe.Su/
ſtinuit aĩa mea in verbo ei⁹
f ſperauit aĩa mea in dño.A
cuſtodia matutina vſq3 ad
noctem ſperet iſrael in dño.
g Quia apud dñm miſcõia ⁊
copioſa apud eũ redẽptio.
h Et ip̃e redimet iſrael:ex om
nibus iniquitatibus eius.

Cãticũ graduũ. C Ex
emplo ſuo: ꝓpħa hũilitatẽ
xp̃ianũ pplm̃ docens.penã
ei gratiſſimã ponit:ſi mãda
ta dñi nõ cũ ſumma humili
tate ſuſcepit: hortat̃ q3 iſra/
elem iugiter ſperare in dño
quatenus ſecl'i aduerſa va/
leat tolerarc.

Pſalmus.cxxx.

a Omine non eſt exalta
tũ cor meuꝫ: neq3 elati
b ſunt oculi mei. Neq3 ambu
laui in magnis neq3 in mira
c bilib⁹ ſup me.Si non humi
liter ſentiebam ſed exaltaui
d animã meam. Sicut abla/
ctat⁹ eſt ſupra matre ſua:ita

ſ imptias nob mĩas tuaſ. Per. ⁋ To
tus h pſal.de mãſuetudĩe atq3 hũilitate
cãtat̃.eoq3 fit vt q̊s labor p̃miſſe ꝯfeſſio/
nis afflixerat.dulcedo gl'ioſe deuotõnis
reficiat. a ⁋ Talit̃ h hypotetic⁹ ſyllo
giſm⁹ enaſcit̃.Eſt em̃
ſenſus.ſi ñ ẽ exaltatũ
cor meũ.neq3 elati ſũt
ocl'i mei.a ſupbia vicꝫ
reddor alien⁹ attñ ñ ẽ
exaltatũ cor meũ neq3
ocl'i elati ſũt.a ſupbia
igit̃ reddor alien⁹.Et
cũ ꝓpħa negat õ ſe vi/
cioſa.ꝯfitet̃ oĩno lau/
dãda. b ⁋ Ambula
uit pylatuſ in magnis
q̇ dixit xp̃o.neſcis q᷑
ptãtẽ hẽo dimittẽdi te
ãbulãt in mirabilib⁹ q̇
de.virtutibus quas a
deo acceperũt gl'iant̃.
aut miracula q̃rũt.nõ
vitam miraculoſam.
c ⁋ Dic̃ ſe nõ ſup/
be ſcp̃turas meditatũ
monet q̇ ꝓpheta diui/
nas ſcripturas ſimpli
ci ac puro corde ab v/
noquoq3 ee̅ mediãdaſ
non vt arriani ⁊ mani
chei.iſte q̇ ſe dicit hu/
milit̃ ſenſiſſe.vt apl's
ait. Noli altuꝫ ſape.ſ
time.Negat iteꝝ exal
tatã aĩam ad culmẽ ſu
perbie.ſ nõ negat ele/
uatã ad p̃dicatões di/
uinas.in ill' em̃ rebus
aĩam leuare fas ẽ.vñ
celeſti pane paſcat̃ in
illis ſupbis exquiſitio
nib⁹ nõ licet.vbi morſ
reperit̃. d ⁋ Ablactari dicunt̃ qui
ſunt a lacte ꝓhibiti.Et merito talis ẽ fa/
cta comparatio.quia ſicut infantes vbe/
ra materna ſugunt.ita fideles puuli ſim
plicitate ſcripture diuine nutriuntur:do
nec preparent̃ ad ſolidum cibũ.Eſt ordo
aũt verboꝝ talis.ſi nõ humiliter ſentie/
bã ſicut ablactat⁹ ſb matre ſua.ſ exalta/
ui aĩam meam,tũc ita retribues,i,ſi ego

te preſumpſi ɔtẽnere.tũc merito videar᷑ me abijcere. e ℂ Docet ꝓpheta vnũquẽqꝫ fideliũ.vt ɔfidentiã ſuã ſp in dñm ponat.dicit eñ ex h̃ nũc.i.a pñti tpe vſqꝫ ad eternitatẽ futurã.cũ vnũ ſecl'm erit et viciſſitudo tpm ĩ vnitatẽ ꝑpetuã mutabit᷑.

Oratio.

E ꝑmittas nos exaltare ĩ ſupbijs ſcl'i omĩps pr̃.ß q̃ mitis es ⁊ hũilis corde pr̃.doce nos hũilib⁹ tibi placitis conſentire.Qui.

ℂ Cũ ꝓphetã oĩa cãtica graduũ.ad prouectũ ſpei celſioris euexerint.iſtud tñ eũ om̃i mod:s eleuauit.qꝛ incarnatiõis dñice ſacrã deſcribit. a ℂ Memẽto ei ĩlli dꝫ ex hũano more.q̃ nihil aliqñ potuit obliuiſci.cui oẽ ꝑteritũ ⁊ futurũ pñs ẽ Ille aũt dauid manu fortis ⁊ deſiderabilis eſt dñs xp̃s.Et om̃is mãſuetudĩs eius ꝑ qd̃ Xp̃us ĩmẽſe patie eius oñdit᷑ b ℂ Iurauit dñs.ſ.xp̃us.i.iure orauit ẜm ethimologiã.h̃ ẽ veracit᷑ firmiqꝫ ꝓmiſit.ꝓmiſit vero ſe redẽptur hũanũ genus Qd̃ oñdit q̃n̄do petro ait.mitte gladiũ tuũ ĩ locũ ſuũ.Cãlicẽ quem dedit mihi pr̄ nõ bibã illũ.Et hoc idẽ qd̃ ꝓmiſit.dꝫ vouiſſe.votũ itaqꝫ filij fuit.vt ꝑ aduẽtũ incarnationis eius recõciliaret pr̃i genus hũanum hoc tñ votũ nõ eſt a pr̃e ⁊ ſpũſctõ diuiſuꝫ qꝛ eoꝝ hoc vnũ eſt votum. c ℂ Tabnaculum.dicit celeſtem habitatõem.vbi poſt reſurrectionẽ aſſumpta carne videtibus apoſtolis aſcẽd:t.lectus ipſi⁹.eſt requies intelligẽda.btiſſime.ſ.paſſiõis cõſũmatio.qꝛ ɔſũmata paſſiõe.reqẽs erat. ꝓmittit eñ ſe xp̃s nõ aſcẽſuꝝ in celũ.nec carni ſue requiẽ illam daturũ.donec que

e retributio in aĩa mea. Speret iſrael in dño:ex hoc nũc ⁊ vſqꝫ in ſecl'm. Canticũ graduũ ℂ Hic pß incarnatiõis dñice ſacramẽta deſcribit:cui⁹aduent⁹ eccleſiã bñdicat:ſacerdotes glorificet:inimicos cõfundat:⁊ ſuꝑ ipm̃ dñm floreat ſanctificatio.eterna iuſticie.

Pſalmus.cxxxi.

a Emento dñe dauid:⁊
b oĩs mãſuetudinis ei⁹. Sic iurauit dño votũ vouit deo
c iacob Si introiero in tabernaculũ dom⁹mee: ſi aſcẽde
d ro in lectũ ſtrati mei. Si dedero ſomnũ oculis meis: et palpebris meis dormitatõꝫ
e ÷Et requiẽ tpib⁹meis:· donec inueniã locũ dño taber
f nacl'm deo iacob Ecce audiuim⁹eã in effrata.inuenim⁹
n eã in cãpis ſilue.Introibim⁹in tabernaculũ ei⁹: ado

patri ꝓmiſit impleuerit. d ℂ Sõnus iſte intelligẽdus ẽ.requies mortis.quia triduana tantũ pauſatõe ſuſceptus eſt.et nullã corpi corruptõem intulit.ß q̃etem. Palpebre a palpãdo dicte ſũt.q̃ niſi tremula quadã remiſſiõe quieuerint.ſomn⁹ oculos nõ ꝑt introire. Et idẽ alijs xbis repetituꝝ ſequit᷑.qñ reuera tpa capitis nr̃i requiẽ hre nõ pñt.qñ oclĩ crebris motib⁹ agitati vigilare noſcũtur.

e R Nec requiẽ ſe tpib⁹ dediſſe ɔfitetur priuſqꝫ in hoĩe dignũ dño pr̃i locũ vel ecclie cõgregatõeꝫ ɔſtrueret ſua reſurrectõe ℂ qꝛ loc⁹ eius ẽ tabernaculuꝫ pectoris xp̃iani.et atria ecclie catholice. q̃ ille tãqꝫ celũ ſp inhabitat Et ipe inuenit q̃ q̃ſiuit oueꝫ ꝑditã.ipſe repit.q̃ ɔſtruxit tabernaculũ ſibi ex nobis ⁊ in nob̃ f ℂ Audiuimus eã.ſ.ꝓmiſſiõem ĩ plẽdaꝫ.Effrata ipa eſt bethleem.vñ euidẽter appet auditũ fuiſſe naſcituꝝ dñm in bethleẽ Michea ꝓpha dicẽte. Et tu bethleem effrata nequaqꝫ es minima ex te ei exiet dux xp̃s.Cãpi ſilue.corda ſunt gẽtiũ.que ex pctĩs prius ſilueſtrib⁹ ⁊ dumoſis cubilia fuerũt demonũ.nũc campi vocitãtur dño colente et extirpante.Campi a capacitate ⁊ ſpacio diffuſo dicti ſunt.

g R Nos introibim⁹ in tabernaculũ dei.qui in adunatõe eccleſie.per dñm cõgregantur.

ℂ Pedes ſignificãt euãgelicas iuſſiones.ibi eñ ſteterũt pedes eius.vbi fidei veritas dinoſcitur eſſe fundata.ſtant eñ domini pedes eterna ſoliditate veritatis fixi. R Ibi ergo ado

rabimus vbi apl'ice p̄dicatões audiũtur q̄ ſuſtentãt totũ corp⁹ eccl'ie. locus itaq̃ iſte. eccl'ia eſt b R. ℭ Surge dñe. i. ab inferis. reuertere ĩ deitatis tue btitudinẽ ſempiternã ℭ Tuã dico. quã tibi tua maieſtas attribuit. Tu ⁊ archa. h̄ ẽ eccl'ia. quã ſctificare dignat⁹ es. Ideo p̄pheta ad xp̃m dic. ſurge qꝛ iã ſpũ p̄uidit oĩa ĩpleta ĩ p̄deſtinatõe q̄ ſupius xp̃s p̄miſit. q̄ſi R. diceret. iã expleſti iuramentũ. reddidiſti votũ. inueniſti locũ deo iam p̄duxiſti ex latere tuo eccl'iã. exurge nũc reuertere ĩ tabernaculum ⁊ requiẽ tuã.

nis xp̄i. Verbo illius geniti. p dauid igitur xp̃s intelligit̃. cui pr̃ hoc iurauit. i. firmiter p̄miſit ſm hũanitatẽ m ℭ Dicit̃ etiã ⁊ h̄ de apl'is ⁊ xp̄ianis. qui filij dei dici meruerũt integritate fidei. ſi teſtamentũ dei oẽmq̃ doctrinã pura deuotiõe cuſtodiant. ſedere ſp in celeſtibus ⁊ eternalit̃. h̄ eſt vſq̃ in ſ. h. ſ. futurũ ĩ celo. cui⁹ nõ erit finis

i R. Sacerdotes di ĩduãtur iuſticia. vt lorica iuſticie muniti. nõ ſautientur a iacul' ini mici ℭ Et ſcti tui exultẽt. q̄ xp̃m ĩ baptiſmo induert. A Vel oẽs ſcti. ſacerdotes dicti ſũt. regali illi ſacerdotio fidei ⁊ charitat' decorati k R. Propter illũ q̄ ex ſemĩe dauid formã ſuilẽ ſuſcepit. nõ auertat̃ claritaſ imagĩs tue a ſctis ĩ q̄bus inhitat xp̃s. h̄ illuminet eos A ℭ Vt petit p̄pha. vt a gente iudeoꝝ nõ auertat faciẽ ſuã p̄pter mortem xp̄i. exaudita ẽ orõ. q̄a

rabim⁹ in loco vbi ſteterunt
b pedes ei⁹. Surge dñe in re
quiẽ tuã. tu ⁊ archa ſanctifi
i catõis tue. Sacerdotes tui
induant̃ iuſticia ⁊ ſancti tui
k exultẽt. Propter dauid ſer
uũ tuũ nõ auertas faciẽ xp̄i
l tui. Iurauit dñs dauid veri
tatem ⁊ nõ fruſtrabit̃ eũ: de
fructu ventris tui ponã ſup
m ſedẽ tuã. Si cuſtodierint fi
lij tui teſtamentũ meũ: et te
ſtimonia mea hec q̄ docebo
n eos. Et filij eoꝝ vſq̃ in ſecu
lũ ſedebunt ſup ſedẽ tuam.
o Qm̃ elegit dñs ſyon: elegit
p eã in habitationẽ ſibi. Hec
requies mea in ſecl'm ÷ ſecu
li: h̄ habitabo qm̃ elegi eã.
q Viduã eius benedicens be
nedicã: pauperes eius ſatu
r rabo panibus. Sacerdo
tes eius induam ſalutari: et
ſancti ei⁹ exultatiõe exulta
s bunt. Illuc p̄ducam cornu

n R. Sedebũt ⁊ filij nr̃i. hoc ẽ remeõrabũtur opa bona. q̄ ob amorẽ illius opati ſumus ĩ conſpectu eius o R. Syõ. ſctã eccleſia. in ipſa em̃ reqeſcit dñs. i. in cordib⁹ electoꝝ ſuoꝝ. i. ĩ ſcis animab⁹. ſacris celeſtib⁹ ſctificat' p ℭ Ipa eſt ei reqes. dñm ip̃m ſpẽale tabernaculũ in religioſ hoĩm pectoꝛibus inſidere. ⁊ ſic vbiq̃ eſſe vt ĩ his dicatur ĩmẽſus ⁊ incõprehẽſibil' hĩtare q A Vox p̄ris. de filio ſuo viduam ei⁹ ⁊c. A L Vidua xp̄i dr̃ eccl'ia. que om̃i auxilio mũdano deſtituta. ſolã ſpem ſuã ponit ĩ dño. quã bñdicens bñdicit. qui iugi eam bñdictõe ſanctificat. Reuera pauperes xp̄i celeſti pane ſaginãtur. qm̃ in mũdanis copijs ſp eſuriũt. de q̄b⁹

multi de gẽte illa ſalui facti ſũt. vt apl'i ⁊ alij multi. l ℭ Quid ei firmi⁹ p̄t dici q̄ q̄n ille iurat p quẽ iurat̃. ille p̄mittit q̄ nõ p̄t falli. fruſtare ẽ ĩ irritũ p̄miſſa deducere. qd̄ h̄ merito denegat poſſe euenire vbi loc⁹ eẽ deceptõi nõ potuit. Fructus ẽ vẽtris doctr'na xp̄i celeſt'. de q̄ popul⁹ xp̄ian⁹ ẽ generat⁹. Sedẽs ſup ſedẽ ei⁹. q̄n filia mãdata illi⁹ docere p̄bantur Succeſſores itaq̃ xp̄i apl'i ⁊ alij poſiti ſũt ſup ſedem xp̄i. q̄ fuerũt fruct⁹ predicatio

dr̃. Bti paupes ſpũ r ℭ Sacerdotes dei induãtur ſalutari. q̄n dñm ſaluatoꝛẽ ſũma fidei integritate recipiunt. ⁊ ipſius miſcõia veſcũtur. Exultatõne exultabũt p̄petuã leticiã vult ſignificare ſanctoꝝ s ℭ Illuc cuꝫ dicit̃. illa btitudinis requies deſignat̃. de qua ſupius dixit. hec requies mea ⁊c. Cornu dauid: fortitudo poteſtatis chriſti: in illa iudicatõe monſtranda eſt. vbi ab ipſo ſanctis eterna premia conceduntur. Parauit lucernã.

N. A C id eſt iohannē baptiſtā vel ei⁹ lumē p̄dicatiōis.ſ. iohānis baptiſte qui fuit vera lucerna xp̄i. t C Sicut ſacerdotes dei induūt ſalutari ita inimici ei⁹ hoc eſt heretici vel pagani vel quicū q̄ ꝯtra eius inſtituta

deſcēdit ſpūſſctūs ſup eam in baptiſmo. ſuaq̄ miſeratiōe ſctificat. N Hermō hebreū nomē eſt mōtis vltra iordanē fluuiū ꝯſtituti. ⁊ interp̄taẽ anathema. ſignificatq̄ pplm iudeoꝝ a deo reprobatum.

vixerūt ꝯfuſiōis vela mie veſciūẽ. qn̄ illi audiūt venite benedicti. Iſti. ite ī ignē eternū. Efflorebit āt dixit ad exprimēdā ſctītatē gl'ioſe incarnatōis. floruit enim in xp̄o p̄na ſp ſctificatio. q̄cq̄d egit t vl' quicq̄d ꝑtulit. Oro

M oī ingreſſu noſtro. mēor eſto noſtri oīpotēs de⁹. īdue nos ſacerdotali iuſticia vt īduti mereamur in tabernacula ſempiterna. Per. a N Hic duo poſuit bonū .ſ. ⁊ iocundū. ⁊ qd ſibi videbaẽ eē ꝯtrarium vno ſmone ꝯiūxit cuꝫ martiriū ſit bonū non iocūdū voluptas iocūda nō bona C Dicēdo aūt frēs in vnū. ſignificat non carnales frēs ſed eos q̄ fidei ſocietate ſub vno p̄re ſūt ꝯſtituti. q̄bus eſt cor vnū ⁊ aīa vna. b C Vnguentū in capite ē ſpūſſanct⁹. q̄ deſcēdit ſupra xp̄m ī baptiſmo in ſpē colūbe. q̄ eſt caput corpis eccl'ie. Qd deſcēdit ī barbā. i. idē ipe ſpūs. in apl'os qui barba bn̄dicti ſūt. qm̄ viriliter fixi ſub criſto ſuo capite velut barba pſeuerāt. Addidit aaron. qui xp̄i ſpeciē geſtabat in ſuo ſacerdotio. vt nō cuiuſcūq̄ hoīs barbam ſed xp̄i intelligeres. c. C Per orā veſtimenti dei ſignificaẽ eccl'ia in cui⁹ ora deſcēdit vnctio iſta q2 vſq̄ in finem ſeculi

t dauid': paraui lucernā xp̄o meo. Inimicos eius induā ꝯfuſione: ſuper ip̄m autem efflorebit ſanctificatio mea.

C Cāticū graduū. C Poſt p̄cedētis ps. glorioſiſſimā p̄dicationē: ꝑpheta beatā p̄dicat vnitatē vt q̄ ſe xp̄iana religiōe ꝯſtringunt in vna charitatis ꝯuenientia pſeuerent. Pſalmus. cxxxij.

a Ecce q̄ bonū ⁊ q̄ iocūdū h̄tare frēs in vnū.
q Scut vngentū in capite: qd deſcēdit in barbā barbā aaron.
c Qd deſcēdit in ora veſtimēti ei⁹: ſic ros hermon qui deſcēdit in montē ſyon.
d Qm̄ illic mandauit dn̄s benedictionē ÷ ⁊ :· vitā vſq̄ in ſeclm

Cāticū graduū. C Poſt mutue dilectiōis monita: nūc ꝯſequēter ſuadet vt felix adunatio in laudes dn̄i flagrantiſſimo charitatis ſtudio concitetur.

Pſalmus. cxxxiij.

a Ecce ÷ nunc :· benedicite dn̄o oēs ſerui dn̄i.

Ros hermō. diuīa ſcriptura. q̄ prius iudeis credita eſt ⁊ poſtea ad mōtē ſyō. i. xp̄i eccl'am tranſcēdit A Vel fides ⁊ gratia dei. Ros iſte ē. a iudea in gētes deſcēdens. q̄ nūc ſpeculanẽ fide deū ⁊ ibo ſyon ſunt d C Illic. ſ. in ſyon. i. ī eccleſia q̄ fratrū adunatiōꝫ ꝯſiſtit. Mandauit bn̄dictionē. hoc eſt miſit ſaluatorē q̄ creſcētiū ē vita ⁊ btītudo ꝑpetua Nulla enī diſcordātibus bn̄dictio p̄ſtaẽ. illic ꝗ vbi ꝯcordia ē. bn̄dictio dī mādaẽ. Oro

Infunde dn̄e ī eccleſiā tuā. caritatē noſtre fraternitatis ⁊ pacis. vt rore vnguēti ſpiritalis aſperſi. bn̄dictiōis tue gratia iocundemur. Per.

a C Ecce. dcm̄ ē vt reb⁹ certis atq̄ perfectis nō ſolū ſermo. ſed etiā articularis p̄ſtaretur oñſio. Sed nūc dictū eſt. i. ī eterna p̄ria q2 tot gradib⁹ aſcēſis ſol⁹ ille laudari debuit mirabil'r q̄ tāta conceſſit. Tūc enī maiori ſtudio p̄dicād⁹ ē dn̄s qn̄ facit ſua largitate ſecuros vel nūc. i. ī p̄nti vita vbi exercēd⁹ eſt anim⁹ vt ī futuro eternis laudib⁹ occupeẽ. Bn̄dicite. i. laudate. q2 nos illū bn̄dicēdo laudamus. ille nos bn̄dicēdo ſctificat N Serui dn̄i ſunt. q̄b⁹. ira nō imperat. q̄bus p̄ctā non regnāt, quibus nō dominanẽ vicia.

103

b ¶ Illi ſtãt in domo dñi. q̃z anim⁹ in religiõe dei firmo veſtigio pſeuerat Atrium ẽ ingreſſus mãſiõis. ſignificãs eos q̃ meruerũt eẽ vel in penetralib⁹ iã ſẽ vel ĩ ingreſſu ſctẽ dei eccie. Dei nr̃i. i. nõ quẽ gẽtilitas colit ſ; quem vera religio cõſitet. c ¶ In noctib⁹ ſignat terminũ iſti⁹ mũdi tpſ qd ſp tribulatiõib⁹ obſcurat. ibi eĩ leuande ſũt manus. vbi meret bõa opatõ auxiliũ dñi Cuz dicit extollite. h̃ ẽ vberi⁹ elemoſinã ⁊ bona opa facite addidit Do in sctã: ſ. eccĩa vel ĩ sctõ. ſ. xp̃o vt ĩ hebreo ẽ. vel ĩ sctã opꝫ. q̃ ſolũ in eccĩa sctã ſunt. illaz eĩ ſolã elemoſinã xp̃s accipit quã ei⁹ noĩe. i. ĩ sctã eccĩa fidelis xp̃ianus obtulerit. Sz neq̃s ſibi aliq̃d arroget. dñm dicẽ eẽ bñdicẽduz q̃z ipẽ dat ⁊ aĩan miſericordẽ ⁊ ſubſtãtiã largiorẽ d ¶ Iſtũ verſiculũ ſpũſſctũs loq̃t. ſiue pp̃heta ad illuz q̃ p q̃ndecim grad⁹ aſcẽdit ad bñdictiõz vt recipiat mercedẽ. Bñdicat te dñs ex ſyon q̃ fecit celũ ⁊ terram ad diſtinctionẽ eorũ dicit q̃ ſunt dij falſi. Orõ.

Benedicẽteſ te domĩe depcamur vt nos mundi hui⁹ nocte cõtectos. illuminare digneris. q̃tũs duz manus noſtras in bonis opibus eleuamus. benedictionẽ a te largiſſimã conſequamur. Per. ¶ Per aſcẽſis gradibus vſq; ad illã ſummitatẽ que ſecuros efficit xp̃ianos. ɔgrue nimis ponit allã vt laudib⁹ dñi pfruat ſancta eccl'ia cui tale mun⁹ noſcit eẽ pparatũ. q̃ pp̃ter ſinceris mẽtibus allã dicam⁹ vt illi ſancto pp̃lo. p diuinã grãm miſceamur a ¶ Laudate nomẽ dñi q̃p fidẽ cognouiſtis eſſe ſup oẽ nomẽ Laudate ſerui ¶ .ſ. q̃ ſerui ip̃ius eſtis p̃ꝛona volũtate deuoti. ⁊ dimiſiſtis ſeruire diabolo. b. ¶ Qui ſtatis. hoc eſt q̃ pſeueranti volũtate in ei⁹ credulitate conſiſtitis. Atriũ dr̃ ãpliſſime dom⁹ p̃im⁹ ĩgreſſus vbi habitantes focos facere ſolebant. Et ab atro fumo appellata ſũt. Atria q̃ſi atra. illos eĩ deũ bñdicere ĩ his verbis debere dicit. q̃ in p̃imuz mẽbrũ dom⁹ dñice videnẽ ingreſſi. c ¶ Cõſiderate q̃ laudate tercio poſuit vt p laudis ſiſẽm q̃litatẽ. sctẽ trinitatis indiuiſibilẽ vnitatẽ nobiſ oñderet Dñs bon⁹ q̃ nõ ſolum bon⁹ ſ; optim⁹. Pſallere do ad bõas opationes corpis refert. vt ĩ hac ɔuerſatõe dñm videamur de nr̃a pbitate laudare d ¶ Elegit itaq; iacob dñs dũ pp̃l'm eccĩe diuerſaruz gẽtiũ adunauit. Poſſidet iſrl'. q̃ñ in illa reſurrectõe brõꝝ. ipſe in oĩbus habitare pbat e ¶ Videbat eĩ vir sctiſſim⁹ maieſtatẽ illã mirabilẽ virtutib⁹ celoꝝ imperantẽ. ⁊ illi⁹ magnitudinẽ reuelãte ſpiritu cognouit. merito p̃ oĩb⁹ dijs magnũ dñm dixit a quo cũcta creata ſunt. Nõ aũt deos dixit. q̃ crederet quos ſtulta gentilitas adorabat ſed q̃z ipſi eos deos dicebãt quos ſuggillãdo eorũ vocabula cõmemorat. f ¶ Celũ poſitũ eſt p cũctis celeſtib⁹ terra. pro oĩbus que in humo gignũtur mare. pro iſtis finibus. quos cõmeantiũ diſcurſus inuiſitat. Abiſſus. occeanũ ſignificat q̃ pp̃ter altitudinẽ ſuã nobis ignotus eſt. in his omnibus volũtas dei ſine dubitatione cõpletur.

b Qui ſtatiſ in domo dñi ÷ in
c atrijs dom⁹ dei nr̃i :· In noctibus extollite man⁹ vr̃as in ſancta. ⁊ benedicite dño.
d Benedicat te dñs ex ſyon. qui fecit celum ⁊ terrã.

¶ Allã. ¶ Propheta laudes dño dicit eſſe ſoluẽdas magnalia ipi⁹ diuerſa cõmemorãs deſtruenſq; falſitatẽ ydoloꝝ cultores redarguit

Pſalmus. cxxxiiij.

a Laudate nomẽ dñi lau
b date ſerui dñm. Qui ſtatis in domo dñi in atrijs dom⁹
c dei nr̃i. Laudate dñm quia bonus dñs pſallite nomini eius quoniã ſuaue ÷ tu :·.
d Quoniam iacob elegit ſibi dñs. iſrael ĩ poſſeſſionẽ ſibi
e Qm̃ ego cog̃ui q̃ magnus eſt dñs. ⁊ de⁹ noſter p̃ omnibus dijs. Oĩa q̃cũq; voluit
f dñs fecit in celo ⁊ in terra in mari ⁊ in omnibus abyſſis.

g ¶ Si ſequẽtia ad lr̃am accipis. vera ſũt. Sꝫ qꝛ de hebꝛeo pplo dicit inferius ꝯuenit hec quoqꝫ hoībꝰ applicare. N ¶ Educẽs nubes.i.eleuãs ꝓphetas ab hũili ꝓpoſito ⁊ fecit ꝑuenire ad faſtigiũ p̃dicatõis. Fulgura ſũt ꝓphetaꝝ p̃dicatiões cũ terrẽdo ꝑcutiũt pctoꝛa. ⁊ pluuie ſiũt.cũ diluũt delĩquẽtes a pctĩs. ⁊ imbꝛẽ ſalutarẽ infundũt vñ ſpũales fructꝰ germinẽt h ¶ Ventos apl̃os dicit.quoꝝ p̃dicatio totũ mundũ tanq̃ vẽtus celerrimꝰ percurrit. De theſauris. N .i.de archanis celeſtibꝰ. ¶ Primogenita mũdi ꝑcutit deus quaſi egypti qñ natos hoīes oꝛigīali peccato ſua potẽtie inſpiratiõe coꝛrexit. Ab homine .i. pꝛudẽtioꝛibꝰ hꝰ ſeculi. vſqꝫ ad manſuetos ac ſimplices viros.oẽs eñ hi ꝑ grãꝫ dñi liberent᷑ a diabolo.velut pharaõis impia dñatiõe deprimũt᷑ l ¶ Miſit ſigna. qñ in paſſiõe xp̃i t̃ra tremuit. ſaxa diſrupta ſũt. Dictũ eſt ſignũ ab eo ꝙ ſignificet ſic̃ veſtigio viſo.trãſiſſe aĩal cuiꝰ veſtigiũ ẽ cogitamꝰ ꝓdigia.q̃ſi poꝛro ditia.i.longe p̃dicẽtia.q̃ tũc facit.cũ aĩas fideles ꝑ aliq̃ ſigna p̃miſſa cõuertit. Pharao diſſipatio interp̃tat᷑ ⁊ diabolũ ſignificat. In oẽs ſuos eiꝰ.i. in illos q̃ illi ſuiũt .illiꝰ eĩ ſerui ſumꝰ cui ſpõtanea mente ſuimꝰ Submergit᷑ eĩ cũ ſeruis ſuis diabolꝰ qñ ſalutari fonte baptiſmi ppl̃s a diaboli erroꝛe liberat᷑. k ¶ Gẽtes. dicit catervas vicioꝝ.has ꝑcutimꝰ qñ ſatiſfactiõe ꝑ pñiam vulneramꝰ.qd̃ eĩ eſt illis vulnꝰ nobis ſalꝰ eſt. Reges foꝛtes.ſpũs imundos dicit.q̃s occidit dñs.cũ nos mũdat a delictis.⁊ illõ facit a nobis extraneos l ¶ Seon ĩterp̃tat᷑ tentatõ oculoꝛum amoꝛrei,amaricãtes,vere amara ſᷓ vicia q̃ nob̃ ab illa btĩtudine iocũdiſſima deducũt.hec h̃ñt regẽ diabolũ.q̃ ẽ tentatõ oculoꝝ qñ ſe trãſfoꝛmat in angelũ lucis vt ꝑ ſpẽm boni deuotos decipiat. iſta deus occidit qñ nos a taliũ ſuitute liberauerit Og cõcluſio.baſan cõfuſio interp̃tat᷑ merito ꝗ ꝯfuſiõis rex ꝯcluſio ꝓhibet᷑. Diabolꝰ enĩ nobis ꝯcluſit regnũ celeſte ⁊ ĩ ꝯfuſiõnẽ deiecit. m ¶ Chanaan cõmotio interp̃tat᷑.qꝛ diaboli illa regna cõmouent᷑ nos a deo. ¶ Que ille occidit q̃ crucẽ ꝓ oĩm ſalute ſuſcepit. m ¶ Terra illa eſt quã ſine dubio xp̃iani et̃na pace poſſideãt hereditatẽ.iõ addit hereditatẽ iſrl̃ pplo ſuo iſta ergo hereditas btĩtudĩnis eſt ipſa ꝑpetuitas. N ĩ quã noſ ſua grã aſciuit. n ¶ Precat᷑ ꝗ vt humano generi nomen eius ſemper debeat ꝑmanere. q̃tinꝰ ab aduentu xp̃i vſqꝫ ad finez ſeculi ſpa dici ⁊ eẽ debeãt xp̃iani. N Vel illo noĩe in eternũ ꝑmanẽte.hoc nobis ſit hereditas ſempiterna. ¶ Memoꝛiale dei eſt q̃cq̃d in ſcripturis ſanctis cõmonitione ſaluberrima cõtinet᷑. Seculũ ſeculi.ſignificat diẽ ſempiternũ.vbi eñ nos habemꝰ generatiõe ⁊ generatiõe caſſiodoꝛi trãſlatio hꝫ in ſeculũ ſeculi. N vel generatiõe ⁊ generatiõe.ſcꝫ iudeoꝝ ⁊ xp̃ianoꝝ.vt qd̃ legis vmbꝛa p̃figurauit in euãgelio agnoſcat᷑ A vel ĩ hoc ſeculo ⁊ futuro. o ¶ Iudicabit.i.dãnabit dñs iudeos non credentes.qꝛ noluerũt eẽ ipĩꝰ.q̃s de cũctis elegit natiõibꝰ ad poſſidendũ. Et in ſeruis ſuis.i.fidelibꝰ q̃bꝰ dictũ eſt q̃ credit in me nõ iudicabit᷑. ꝗ trãſit de moꝛte ad vitã in illis depꝛecabitur.id eſt ꝓpiciabitur q̃bus eterna pꝛomiſſa dat.ab illis deprecat᷑ quos ⁊ exaudit.

g Educẽs nubes ab extremo
terre:fulgura in pluuiã fecit
h Qui ꝓducit vẽtos d̃ theſau
ris ſuis.q̃ ꝑcuſſit p̃mogenita
egypti ab hoĩe vſqꝫ ad pecꝰ
i Emiſit ſigna ⁊ ꝓdigia ĩ me
dio tui egypte.ĩ pharaonẽ ⁊
k in oẽs ſuos eiꝰ.Qui ꝑcuſſit
gentes multas.⁊ occidit re
l ges foꝛteſ.Seon regẽ amoꝛ
reoꝝ et og regẽ baſan.⁊ oĩa
m regna chanaã.Et dedit ter
rã eoꝛuꝫ hereditatẽ.heredi
n tateꝫ iſrael populo ſuo.Dñe
nomen tuum ineternuꝫ.dñe
memoꝛiale tuum in genera
o tiõe ⁊ generationẽ.Quia iu
dicabit dñs populũ ſuum.et
in ſeruis ſuis depꝛecabitur.

p ℂ Deſignant̄ aũt hic ſimulachꝛa ꝑ illud vñ ſũt.i.aurũ ꝛ argentũ.metallorũ ſcꝫ q̄litate formata ad irriſionẽ gentium bñ ei gentiles irrident̄ vt putent̄ hoĩ p̄ſtare qð capiũt ab hoĩe.ſ.aurũ,argentuꝫ ꝛc̄.meli⁹ enĩ cõſulerẽt ſibi hoĩes ea frangentes.tũc eĩ aliq̇d ꝓſũt ſi ad pecunias trãſlata deſcẽdũt.vñ de⁹ eorũ nõ exaudit integer ſꝫ p̄ſtat poti⁹ ĩminut⁹

q ℂ Quid ꝓdeſt oſ qð nõ loquit̄:q̇d oculus q̇ nõ videt.vocabula eĩ ſũt vana.non officia ꝓfutura.

r ℂ Quid ꝓdeſt auris q̇ nõ audit:q̇d nares q̇ non odorant nomina vana ſine reb⁹ p̄ſumptio caduca q̇ vtilitas man⁹ q̇ non palpi:q̇d pes q̇ nõ mouetur.q̇d guttur qð non ſonat.noxia ſũt delira m̄enta nõ veritas firma.abũde eĩ gentiuꝫ ſimulachꝛa deriſa ſũt

s ℂ Dignũ ẽ eñ vt careãt collatis ſenſibus q̇ deoſ inſẽſatoſ ſibimet effecerẽt. Et intuere qm̄ fabricatoreſ ꝛ cultores oẽs idolorũ vna cõplectit̄ damnatio dũ dicit q̇ faciũt ꝛ q̇ cõfidunt in eis.

t ℂ Amonet hic vt vero dño debeãt pſonare laudes fidelium Per iſrl̄.oĩs iuſt⁹ ſignificant̄.q̇ diuina cõtẽplatiõe gradulatur. In aaron.ſacerdotes ſcti ſignificãt̄

v ℂ In leui etiã ſcti miſtri.i.dyaconi ſignificant̄ ad poſtremũ q̇ dño in q̄libꝫ cõuerſatiõe ſamulant̄.ſic oĩs ppl̄s deo deuot⁹ ꝑ diuerſas ꝑtes deũ laudare p̄cipit̄

x ℂ Bñdict⁹ dñs.i.xp̄s q̇ ẽ ex ſyon.i.ſuã eccl̄iaꝫ ſancta incarnatiõe viſitauit.ip̄e ẽ q̇ hĩtat in irl̄m.q̄ diuerſoꝝ ſctõꝝ cõgregatiõe ꝯſtruit̄,ꝛ regis ſue p̄ñtia felicitate letat̄ eterna.

Oratio. Uanitas eximie ꝛe⁹ (quẽ oĩs t̄ra ꝓ dulcedinis benignitate collaudat) rogamus vt abluto a nobis vane ſupſtitiõis errore.tuis volũtatib⁹ cõnectamur.per.

p Simulacra gentiuꝫ argentũ ꝛ auꝝ opa manuuꝫ hoim

q Os hñt ꝛ nõ loquent̄.ocl̄os

r hñt ꝛ nõ videbũt.Aures hñt ꝛ nõ audiẽt.neq₃ eñ ẽ ſpũs

s in ore ipoꝝ.Siles illis fiãt q̇ faciunt ea:÷ꝛ:÷oẽs q̇ confi

t dunt in eis.Dom⁹ iſrl̄ bñdicite dño.domus aaron bñdi

v cite dño.Domus leui benedicite dño.q̇ timetꝭ dñm be

x nedicite domio.Benedict⁹ dñs ex ſyon q̇ hĩtat in irl̄m.

Alľa. ℂ Magnificẽtiaꝫ domini ꝓpħa declarãs.miracula refert q̄ fecerit in egypto ꝛ gẽte iudeoꝝ.mĩa eius ſepius nobis incultans qꝛ illius ẽ mĩa.oẽ qð poſſumus.et clementia.oẽ quod viuimus. Pſ.cxxxv.

a Onfitemĩ dño qm̄ bonus.qm̄ ineternuꝫ mĩa

b ei⁹.Cõfitemini deo deoꝛuꝫ:

c Qm̄.Confitemi domio dominoꝝ.Qm̄.Qui facit mi

ℂ Mirabilis pſal.ꝛ nimia ꝟtute ꝓfund⁹.c⁹ eĩ virtutis ſit ĩ paralipomenon oñdit̄.vbi ait.cũ cepiſſent deum laudare ꝛ dicere.Cõfitemĩ dño ꝛc̄.ĩplebat̄ dom⁹ nube ꝛ caligine.ita q̇ nec ſacerdotes poterãt ſtare et miſtrare ꝓpt̄ caliginẽ cõpleuerat eĩ glĩa dñi domũ dei.Mã lꝫ ĩ oĩb⁹ pſalmis ſi pure cantant̄ certũ ſit adeẽ diuinã p̄ñtiã.hoc tñ magis credit̄ qð legꝭ auctoritate firmat̄.

a ℂ Cõfitemĩ tã confeſſio pctõꝝ q̃ꝫ laudis ĩtelligit̄.Qð ꝟo mĩa in ſingulis ꝟſibus repetit̄ hoc indicat.q̇a oĩa q̄ dicũt̄ ex mĩa dei ꝓcedũt.ſine q̄ nec eſſe nec valere poſſumus.q̄ꝓpt̄ nec ab ore noſtro dꝫ nec a corde diſcedere.qtũs ei ipſa dignet̄ nos iugĩ tuitione ſuare.Bon⁹ ꝟo dr̄.qm̄ laudeſ ſuaſ clemẽter audit.ꝛ ſupplicãtib⁹ miſerat⁹ indulget.Addit ineternum mĩa ei⁹.qꝛ hic p̄ſtat vt creet.pcit vt corrigat ꝛ in futuro mĩam tribuit vt coronet.

b ℂ De⁹ ille deoꝝ eſt cui null⁹ ſil̄is inuenit̄.ꝛ ñ põt de⁹ deoꝝ niſi ſola trinitas ſctã nũcupari.

c ℂ Dñs dñoꝝ ille ſolus ẽ.cui cuncta deſeruiũt.ipſe eſt etiaꝫ ſanct⁹ ſanctoꝝ.ip̄e rex regũ ꝛ oĩm ꝑtãtũ

d ℂ Per iſtos oẽs verſus vſq₃ in finẽ ſubaudiendũ eſt ꝯfitemini vt nobis plena poſſit cõſtare ſn̄ia.dicit itaq₃ ſoluꝫ illũ feciſſe mirabilia q̄ſi ꝛ non ꝑ angelos

rabilia magna ſoliꝰ: Quo-
e niã. Qui fecit celos in intel
f lectu: quoniã Qui firmauit
g terrã ſuꝑ aq̃s: quoniã Qui
fecit luminaria magna: qm̃
h Solẽ in ꝑtãtẽ diei: quoniã
i Lunã ⁊ ſtellas in ꝑtãtẽ no-
k ctis: quoniã. Qui percuſſit
egyptũ cũ ꝓmogenitis eoꝝ
l quoniã. Qui eduxit iſrael
m de medio eoꝝ: quoniã. In
manu potenti et brachio ex
n celſo: quoniã. Qui diuiſit
mare rubꝝ in diuiſiões: qm̃
o ineternũ miſcdia eiꝰ ÷ Et:
eduxit iſrl' ꝑ mediũ eiꝰ: quo
p niã. Et excuſſit pharaonẽ:
q ⁊ virtutẽ eiꝰ in mari rubro.
quoniã. Et trãſduxit pplm
ſuum per deſertũ: quomã.
r Qui percuſſit reges magſ
quoniã ineternũ miſeric or-
s dia eiꝰ. Et occidit reges for
tes: quoniã inet̃nũ mia eiꝰ.

⁊ apl'os fecerit mirabilia. ſ h̃ mẽorat iſta mirabilia feciſſe ſolũ. qñ ꝟbo ſuo ꝯditiones reꝝ fabricaſſe mõſtrat̃. q̃s ſine miniſterio fecit creature. Vñ ſeq̃t̃. Qui fec̃ ⁊c̃. e In itellectu q̃ celos fec̃. q2 nulla ꝯfuſiõe. nulla inordinatõe. nulla informitate creati ſũt. ſ diſtincti atq3 ꝯpoſiti. i ſapia creatoris ſui pacti ſũt f Firmauit terraz ſuꝑ aquam. i. ſacri baptiſmatis. terra nr̃a. i. corpꝰ nr̃m reficit̃. duz ſtabilitate religiõis firmat̃. Siue ad lr̃am ſũ ꝑ aq̃s. i. iuxta aq̃s. Vl etiaz ſuꝑiorẽ aq̃s vna pte ſui. g Et ſi ad lr̃am de aſtris: verũ ſit ſpũalit̃ tñ mg̃na luminaria fec̃. cuz angelos ac ꝑtãtes thronoſ dña tiões creauit. q̃ pietate ſãctiſſima celeſti lumine irradiant.

h Ptãs diei. eſt aduẽtꝰ ſolis. q2 ꝑ euz oĩbꝰ declarat̃ viſibil' creatura. põt ⁊ de xp̃o dici q̃ illũinat mẽtiũ tenebras. i Lunaz eccl'iaz debemꝰ accipe ſtellas: eiꝰ diuerſoſ ordines. vt ſũt epi. ꝑſbr̃i dyaconi. q̃ velut ſtelle celeſti n oſcũtur conuerſatõe radiare. qui i ꝑtãte noctis. i. iſtiꝰ ſeculi dati ſũt. vt ꝑ eos caliginoſa reluceãt corda mortaliũ. k Qm̃ hyſtoria nota eſt. videamꝰ quid h̃ poſſit ſpũalit̃ intelligi. Percuſſit xp̃s ꝓmitiua egypti qñ iſtiꝰ ſeculi dãnauit gl'iam q̃ putabat̃ eſſe ꝓcipua. nã luxus ⁊ ſuꝑbia ac auaricia q̃ſi ꝓmitiua ſũt mũdi. ipa em̃ ꝓmo generat peſſimꝰ vẽter. ⁊ velut charos filios amplectit̃. dũ rerũ iſtaꝝ cupiditate gratulatur. hec ꝑcuſſit dñ dãnauit. l Per mediũ em̃ egyptioꝝ educit iſrael quãdo ſctõs ſuos a ꝯuerſatõe liberauit peſſimorum. ⁊ a mũdi iſtius teterrima babitatõe

in lucem ſue veritatis adducit.
m Manus fortis ad inuincibilẽ pertinet actionẽ. Brachiũ excelſum. ad omĩpotentiã domini ſingularẽ. que ſemꝑ demonſtrat omniũ rerũ auctorẽ.
n Rubrũ mare: ẽ iſtius ſeculi permixta profunditas. quã multis diuiſionibꝰ tranſimus. quãdo ꝯuerſi ad terram viuentiũ ſuſtinemus. alter em̃ ꝑ eleemoſinas. alter per aſſiduas orõneſ. alter per ꝟginitatem. alter per charitatem tranſit ad deum.
o Et eduxit iſrl' quoniaz iſte ꝟſiculus repetitꝰ eſt. expoſitio ſuperius dicta ſufficiat.
p Et excuſſit pharaonẽ. i. diabolũ. cum miniſtris ſuis ad fonte ſalutis id eſt baptiſmi. vbi eos ſue potentie ꝟtute remouet. Excuſſit aũt dixit. hoc eſt quaſi puluerem proiecit. vt de celeritate et virtutẽ diuinitatis oſtẽderet. ⁊ illos terrenas ſordes eſſe mõſtraret.
q Deſertus enĩ dicitur mũdus. qui diuina electione priuatꝰ fuit. Et merito ſic vocatur. quia ad ſe venientẽ nõ recepit auctorẽ. Illi ergo a chriſto ꝑ eum tranſducũtur qui illeſi a malis eius pertranſeũt.
r Percuſſit reges magnos: quãdo in corde noſtro celeſtis medicus: impia deſideria extinxit. tũc em̃ nos viuimus: dum illa moriũtur. Econtrario neceſſe ẽ nos ſuccũbere. ſi cõtingat illa ſuꝑare.
s Reges fortes occidit: quando a nobis expellit demonia. immiſſione varia graſſantia. quorũ voluntas mala tũc extinguitur. ſi fidelium anime ab eoꝝ poteſtate tollantur.

t Seon regē amorreoꝝ: qm̄
v inæternū miſcdia ei⁹. Et og
x regē baſan: quoniā ÷ Et de
dit terrā eoꝝ hereditatē:·:
y qm̄. Hereditatē iſrl' ſuo ſuo
a quoniā. Quia in hūilitate
nr̄a memor fuit nr̄i: quoniā.
b Et redemit nos ab inimicis
c nr̄is: quoniā. Qui dat eſcā
d omni carni: quoniā. Cōfite
e mini deo celi: quoniā ÷ Cō
fitemi dn̄o dn̄oꝝ: quoniā:·
÷ Dauid pſ̄:· B Tripli
citer hic pſ̄. intelligi poteſt.
d captiuitate iudaica in ba/
bylone ⁊ de pctōribus ab ec
cleſia eiectis. ⁊ de ea eiectio
ne qua primi noſtri parētes
de paradiſo expulſi ſunt.

Pſalmus. cxxxvj.

a Uper flumina baby/
lonis illic ſedimus et
fleuimus: dū recordaremur
b ſyō. In ſalicibus in medio
eius: ſuſpendimus organa
c noſtra. Quia illic interro/
gauerūt nos q̄ captiuos du
xerūt nos: verba cantionū

t ¶ Seon q̄d ē int̄pretet̄ tētatio ocu/ loꝝ. ſiue arbor infructuoſa. amorre⁹ exa/ cerbatio. q̄ oīa vidētur ad diabolū ꝑtine re. ipē em̄ ē arbor infructuoſa. ipē ē exa/ cerbatio. ħ hec ī nob̄ dn̄s occidit. qn̄ noſ ad inſtituta ſua. morū ſanctitate ꝑduxerit.

v ¶ Og. ꝯcluſio ſeu coaceruās int̄pretatū d̄r. baſan: ꝯfuſio ⁊ dia bolū ſ̄cat. q̄ recte ꝯfu ſio d̄r, qm̄ ſuos ſeq̄ces ꝯfūdit. ⁊ ipē ī iudicio dei de btitudine diſce dit ꝯfuſus. ipſe q̄ꝫ pec cata nr̄a coaceruat. vt accuſet ⁊ viā ad deum ꝯcludit ne videat̄.

x ¶ Data ē terra il la et'ne btitudīs ppl'o xp̄iano. q̄ fuerat polli/ cita iudeis. illis em̄ in ſua iniq̄tate ꝓiect' ſā ctis ac fidelib⁹ ꝓmiſ/ ſe hereditatis premia ꝯferūt̄. y ¶ Cū di cit ſeruo ſuo. i. xp̄iano ppl'o. illos ei ſeq̄ſtrat: q̄ iuſſionib⁹ ei⁹ reſtite runt. ſiue iudeos. ſiue xp̄ianos. a ¶ Ipſe em̄ xp̄s mōſtrauit nob̄ ⁊ hūilitatis viā. ⁊ pati entie diſciplinā. q̄ꝓ/ pter ī hūilitate poſito rum memor fuit. qn̄ in aduētu ſuo eos ꝓprio cruore liberauit. tunc q̄ꝫ latius cepit deſide/ rari hūilitas qn̄ eam ī ſe dn̄s ſaluator oñdit. b ¶ Redemit enim nos a diuerſ̄ iniurijs. de ꝑtāte diaboli. qn̄ a/ lapis ceſus. flagellat⁹ verberatus ē. ⁊ ſanguinē in ꝑciū dedit.

c ℒ Dat eſcā carni. cū ſuos fideles cor pore ⁊ ſanguīe ſuo ſaginare ⁊ ſatiare di gnat̄. Si etiā ad lr̄am intelligas: ſua mi ſericordia oīa tenet ⁊ cibat.

d ℞ Cōfitemini deo celi. i. debitas ei reddite laudes, q̄ nos a terrenis ad cele

lestia cōmutauit. e ¶ Memorat iterꝝ in fine ꝑ ipm̄ verſum quez in capite poſuit eē ꝯfitēdum. neq̄ q̄d ꝑter eius laudē ⁊ mi/ ſericordiā agi poſſe crederet̄. Oro Emor hūilitatis nr̄e miſerere omp̄s deus. vt q̄ quondā pa tribus nr̄is terram ad uerſarioꝝ in heredita tē donaſti: nos a pctīs liberos cū tua heredi tate ꝯſtitue. Per.

a ℞ Babylon ꝯfu/ ſio interꝑtat̄. ⁊ ſignifi cat p̄ntē mūdū. Flumē ſignificat vnūquenq̄ pulchꝝ ad horā. cuiuſ flos ſicut flumē trāſit. ¶ Supra flumīa ſe/ dēt fideles. qui capti/ uitatē in hoc mūdo pa/ tiūtur. ⁊ ſuſpirātes de ſiderio patrie celeſtis irl'm: amaras lacrimaſ fundūt. b ℞ Sa/ lix ē lignū infructuo/ ſum. ⁊ dicit̄ q̄ ſi q̄s ex illa accipiat potionē: aut māducet. filios nō facit. Organū aūt ho/ minis corp⁹ ē. Sicut em̄ organū ex mltis fi ſtolis cōpoſitū eſt Ita corpus nr̄m ex multis ⁊ organis ⁊ mēbris: per ipm̄ q̄ꝫ tactū manib⁹ hoc ē ꝑ opera melos ⁊ cātica ⁊ hymnos refe/ rimus d̄o. Dicit̄ iterū ſalix radicē nō hr̄e. tn̄ ſi abſcinditur: ⁊ ſecus aquā plantatur ſtatim vireſcit. ſic pctōr licet peccauerit ⁊ ceciderit tn̄ ſi ſit ſecus aquā. i. ſi legit ſacras ſcriptu/ ras viret anima eius.

c ℞ Demōes qui deceperūt nos ⁊ ca ptiuos duxerūt. nunc quaſi gloriantes ⁊ deridentes dicūt nobis reddite verbum de fide veſtra. ⁊ queādmoduz quādo era tis in hieruſalē. id ē paradiſo hymnū di cebatis deo, ita nunc canite, ℒ Teuer

q̄ppe nos lex pctī in mēbris nr̄is capti/
uos ſm mētē. vt nō q̄ volum⁹ faciam⁹ ſ
qd̄ nolum⁹. d ❡ Et q̄ abduxerūt nos. i.
ↄcupīe carnales q̄ nos iure captiuitatis
illaqueāt freq̄nt̄ ſuadēt. vt v̄ba pſalmo/
die ī locī īmūdis canē

in babylonē. k ❡ Uerba iſta filiox ſūt
edom pſeq̄ntiū pplm̄ xp̄ianū q̄ pſeq̄bāt̄
vſq̄ ad fūdamētū. i. vſq̄ ad mortē mar/
tyrij. Dicē āt exinanite: ē dicē lucē tp̄alē
eripite. a ſilitudīe ciſterne tracta ſūt v̄ba

debeam⁹ c ❡ Quō
cātabim⁹ (ill̄ r̄ndēdū
ē) nos ī pctīs ↄſtituti
In terra aliēa. i. inter
act⁹ vicioſos qui ſūt a
deo alieni. cāticū dn̄o
h ❡ Pctōr etem̄ nō dȝ
cantare. ſ lugere pctā
ſua. Nō pōt em̄ niſi ſā
ctus v̄e deuȝ laudare.
f ❡ Aſtrīgit itaq̄ ſe
xp̄ba duris ↄditōib⁹ ⁊
vīcul' nō ab ei⁹ mente
diſcedē celeſtē hierl'm
q̄ ē regio btōx: quā q̄
h obliuiſcit̄ in regnuȝ
dei minime collocat̄.
h ❡ Dextera q̄ppe bo
nox ſūt opa recta. Si
vis ſp in mēoria dei eſ
ſe: opa fac dextere.
g ❡ Nūc ↄponitur
ſcd̄a penal' ↄditio. q̄d
em̄ pbat deteri⁹ eſſe q̄
illō nō poſſe loq̄ vū cō
ſuerit medicīa pſtari.
pſalmodia ē em̄ ↄſola
tio flētiū. cura dolētiū
ſanitas egrotox. h aīe
remedium. h miſerox
oīuȝ coḡſcit̄ eſſe ſuffu
giū. Recordari igit̄ ſp
xp̄i debes: ne tali mūe
re puerī. h ❡ Prī
cipiū leticie eſt ſp valī
dū. ſp āpliſſimū q̄m in
ip̄is inicijs volūtas ac
cendit̄ gaudio: ꝗ. omnia enim ſubita vio/
lenta ſunt. ⁊ quod diuturnum in hoc ſe/
culo fuerit intepeſcit. Uel principium le
ticie filius natus eſt dei.
i ❡ Edom. alij ſāguineū. alij t̄renū īter
p̄tant̄ h ❡ Quis ḡ ē niſi dyabol⁹. dya/
bol⁹ ē em̄ q̄ decipit gen⁹ hūanū. cui petit
xp̄ba r̄tribuit ſentiat penā quā t̄pe ſua
malicia hoī adduxit trahēs ⁊ adducens

d Et qui abduxerūt nos: hym
nū cantate nobis de cāticis
c ſyon. Quomō cantabimus
canticū dn̄i in terra aliena.
f Si oblitus fuero tui hieru/
ſalē obliuioni det̄ dextera
g mea adhereat lingua mea
faucibus meis. ſi non memi
h nero tui. ✱ Si nō prepoſue
ro ÷ hieruſalē. in principio
i leticie mee. Memor eſto dn̄e
k filiox edō in die irl'm. Qui
dicunt exinanite exinanite:
vſq̄ ad fundamentū in ea.
l Filia babylōis miſera: bea
tus q̄ retribuet tibi retribu
tionē tuā quā retribuiſti no
m bis. Beatus q̄ tenebit: ⁊ al/
lidet puulos ſuos ad petrā
÷ Ipſi ÷ dauid. ❡ Uni
uerſalis eccleſia: dn̄i benefi
cia ſibi attributa collaudās
monet vt reges terre deum
confiteant̄ excelſum oratq̄
ne peccatores cōuerſos de/
ſpiciat q̄s creare dignat⁹ eſt

q̄ q̄to pl⁹ exhaurit̄ tā
tomagī exinanit̄. vel
q̄d ↄdeſt mal' vſq̄ ad
fūdamētū qd̄ xp̄s ē ex
īanire xp̄ianox tp̄alia
dū fūdamētū xp̄m eri/
pere non poſſint. neq̄
eterna bona minuere.
l ❡ Filia babylōis
caro nr̄a ē. q̄ ↄfuſionē
nob̄ īgerit pctōx: q̄ mi
ſera ē dicta. q̄r illicitis
ↄcupiſcētijs ſp ſautiat
aīaȝ vulnere pctōx cu/
retribuere ē eam iei/
nijs ⁊ diuerſ tribu' la
tiōib⁹ ſbditā facer ex/
tutib⁹ q̄ nos ↄcu/piſcē/
tijs ſuis ↄcitar̄it adu/
cia. vt q̄ tra/it ad cul/
pā adiuto/io dei ↄdu/
cat̄ ad g/az m. ❡ Ad
huc loq̄t̄ d ip̄aȝ car/
nē. btī q̄ ē ↄmēorās q̄
filios ei⁹. i. vicia nocē
tia tenet ⁊ cohibet. et
nō pmittit ſibi nocere
Et allidet ad petrā. i.
ad xp̄m vt nō moret̄ te
nēs. ne voluptas blan
da ſurripiat. ſ vt ſtatī
ↄfracta diſpereāt. que
nos terrinis motib⁹
inſtigabāt. Oro
Captiuitatū nr̄ax
potētiſſime abſo/
lutor. ↄcede nobiſ lau
des tuas: ſpiritali ca/
nere ↄcentu: vt quos onus noxe aū fe/
cit exules. alleuatio potentis dextere. ce
leſtes reſtituat ciues. Per.
❡ Quāuis dauid xp̄m ſignificet. tñ ad
dēdo ip̄i pl⁹ īdicat: ip̄i ē reuerēti⁹ pnū/
ciādū ē. q̄ſi altiſſimo. q̄ſi oīpotēti. q̄ſi ce/
leſti regi. ⁊ tūc dauid iūgēdū ē. q̄ vocā/
bulū nō ex deitate ſumit̄: ſ p aſſūpte car
nis originē conuenire monſtrat̄.

106

a ℞ Si qs ꝑ oībus viciȷs ⁊ paſſiōibꝰ aīe ſue agit pniāz, iſte ꝯfitet̄ ex toto corde. Si qs vo ꝓ vno vicio cōfitet̄. puta qꝛ auarꝰ ē h̄ ꝯfitet̄ nō aūt ꝯfitet̄ qꝛ fornicatoꝛ aut detractoꝛ ē. qꝛ nō i toto corde ꝯfitet̄ non audit̄ a deo. ℭ Cōſidera aūt meritum oꝛōnis vt oīa v̄ba ſua ꝯfiteat̄ audita.

b ℞ Uide ꝑfectōem penitētis. qꝛ poſt ꝯfeſſionē ⁊ pniam cū āgel' meret̄ pſallere: ⁊ grās agere do. ℭ Templū oꝛōnis ē btē icarnatōnis aduētus. quē quotidie adoꝛat eccl'a dū coꝛpus ⁊ ſanguinē ipiꝰ in ſacro venerat̄. ꝓ illa adoratio ꝑfecta ē. quam ꝯfeſſio btā comitat̄.

c ℭ Mia eſt: q sine cuiuſqꝫ meritis ad liberādos nos veire dignatus eſt. veritas. qꝛ ꝓphaꝝ ſuaꝝ ꝓmiſſa cōpleuit. Magnificatū ē nomē cum nobis cultu re ipiꝰ v̄tus īnotuit ℞ Pctōr. audiat miſericoꝛdiā. iuſtus āt ⁊ ſupbus audiat v̄itatē

d ℭ Pies h̄ lucida petitio ſynceraqꝫ eſt. quā nō cupiditas nec vlla auaricia nubilat. ꝓ ꝯ illo ſole lucet: qui oēs caligines moꝛtalitatis emūdat. In talibus petitōibus deuotus ppl's ſe audiri ꝓcat̄. ℞ Multiplicabis. i. multis ſollicitu dinibus ſbiacere aīaz facis. ℭ Per h̄ em̄ oſtēdit ſe innūera paſſuꝝ. ꝯ que tā multiplicia v̄tu tū petit auxilia. e ℭ Reges terre ſūt qui coꝛpibus ſuis diuinitatis mūere dominant̄. nā ille vere rex nō dr̄. qui vicijs ſuire monſtrat̄. Quia audierūt. audire em̄ ad illos ꝑtinet q obediētes eē noſcū tur. illos em̄ nō dicimus audiſſe qs ꝯtu

Pſalmus. cxxxvij.

a Onfitebor tibi dn̄e i toto corde meo ÷ quoniā
b audiſti verba oꝛis mei :·. In ꝯſpectu angeloꝝ pſallā tibi: adoꝛabo ad tēpluz ſanctū tu
c um ⁊ ꝯfitebor noī tuo. Sup mia tua ⁊ v̄itate tua. quoniā magnificaſti ſuper ✳ oē :· no
d men ſanctuz tuū. In q̄cunqꝫ die iuocauero te exaudi me. multiblicabis in aīa mea vir
e tē. Cōfiteant̄ tibi dn̄e oēs reges terre. qꝛ audier̄t oīa ver
f ba oꝛis tui. Et cantent i vȷs dn̄i. qm̄ magna ē glīa dn̄i.
g Quoniā excelſus dn̄s et humilia reſpicit. et alta alonge
h cognoſcit. Si ambulauero i medio tribulatiōis viuificabis me ÷ ⁊ :· ſup irā inimicorum meoꝝ extēdiſti manum tuā. ⁊ ſaluuz me fecit dextera
i tua. Dn̄s retribuet pro me. dn̄e miſcdia tua i ſecl'm. opa manuuz tuaꝝ ne deſpicias.

maces ſacris iuſſionibus eſſe ſcimus.

f ℭ Uie dn̄i. ſūt mia ⁊ v̄itas. qs cātare ⁊ laudare regibꝰ ⁊ religioſis ⁊ v̄e xp̄ianis. paſſionū aīe ⁊ ꝯcupiaꝝ rectoribꝰ ꝑcipit̄. Glīa qppe dn̄i ē. vt ſeclin reſpuētes eius laudes cātare nō deſināt.

g ℭ Cū em̄ ſit dn̄s excelſus. tn̄ hūilia reſpicit. ne qs ſbiectorū putaret nō ſe ab excelſo dn̄o reſpici. cū ſe cognoſceret mag̃ deuotione ꝓſterni. Alta: ſupba ſigt. q io lōge cognoſcit. qm̄ eiꝰ g̃re minie ꝓximant̄ ⁊ ne putarēt ſupbi. qꝛ alti ſūt ſe deū nō videre ait cog̃ſcit.

h ℭ Uiuificat ergo ppl's. i. letificat̄ dū em̄ in diuerſ āguſtȷs fuerit ꝯſtitutꝰ et̄ noꝝ gaudioꝝ ſuauitate recoꝛdās reficit̄. Sciēs em̄ auꝝ igne ꝓbari. ⁊ premiū maximū poſt labores dari. ⁊ tribulatōes dn̄i v̄tute ſupandas. letat̄ in tribulatōibꝰ ⁊ in mēte viuificat̄. Extēdit manū ſup irā qm̄ illi inimici cōuerſi hic grauiꝰ tribulāt̄ qꝫ ꝯtriſtauerāt ſbiectos hūiles. ⁊ icipiūt ſe iuſte ꝑſequi. q ꝑus innocētibus ꝑcere noluerunt. Dextera v̄o v̄tus dr̄. ⁊ xp̄s ē. i ℭ Dn̄s retribuet. ꝑfecta nimis: ⁊ q̄lē fundē monemur oꝛo ē. cauſam ſuā dn̄o cōmendare qui nouit vnicuiqꝫ digna rependere. ⁊ vt nō irato animo dictum putares. addit. Dn̄e miſericoꝛdia tua ⁊c. quā facis etiā in noſtros ꝑſecutores. dū eos ꝯuerſos ꝑ fide tua multa pati facis. ꝓtinet g̃ qd̄ dicit mīa ad illos qui nos ꝑſequunt̄. Opa manuum. i. inimicos nr̄os qꝛ ⁊ ipi ſūt opa manuū tuaꝝ. Io g̃ rogat pius ppl's ꝑ inimicis ſuis vt eis miſera

tus ĩdulgeat: ꝗ in ſe peccauerĩt ꝓſeq̃ndo vt ĩdulgẽtia ꝓcepta ↄuertant. Orõ.

Multiplica dñe xtutẽ tuã ĩ aĩab⁹ ſupplicũ. vt dũ in tẽplo ſcõ iugiť adoramus: in ↄſpectu tuo cũ ſcĩs ãgelis glorĩemur. Per.

d Q Nr dic̃ cognuiſti oĩa nouiſſima. ſ ꝑtiet ad ĩcarnatiõez ipi⁹ ꝗ facta ẽ nouiſſimis tꝑib⁹ vt paul⁹ ait. Et iohẽs ait. filioli nouiſſima hora ẽ. Antiq̃. i. eťna. ꝗ nec initio: nec fine claudũť. Formaſti me. ſignificat genuiſti. Poſuit p̃r manũ ſuꝑ eum cũ in ipo xtutẽ ſue maieſtatis oñdit.

In finem pſalmus dauid.

C Xp̃s ad patrẽ de pauſatione ⁊ reſurrectione ſua loquiť. potentiã paterne diuinitatis exponens. q̃ꝛ in eo ꝙ homo eſt nuſq̃ꝫ ab eius noticia ſe poſſit abſcõdere. ac ſuper oẽm aſſerens ſctõꝛuꝫ cõfoꝛtatum eſſe pꝛincipatum.

Pſalmus. cxxxviij.

4 Domine ꝓbaſti me ⁊ cognouiſti me. tu cogno-
a uiſti ſeſſionẽ meã et reſurre-
b ctionem meã. Intellexiſti cogitatõnes meas delonge. ſemitã meã ⁊ funiculuꝫ meum
c ĩueſtigaſti. Et omnes vias meas ꝑuidiſti. q̃ꝛ non eſt ſer-
d mo in lingua mea. Ecce dñe ÷tu:· cognouiſti oĩa nouiſſima ⁊ antiqua: ÷tu:· formaſti me et poſuiſti ſuꝑ me ma-
e num tuã. Mirabilis facta ẽ ſcĩa tua ex me. cõfoꝛtata eſt
f ⁊ non potero ad eam. Quo ibo a ſpiritu tuo. et quo a fa-
g cie tua fugiam. Si aſcẽdero in celum tu illic es. ſi deſcendero in infernũ ades.

Q Totus hic pſalm⁹ ad xp̃i dñi ꝑſonã referẽd⁹ ẽ ⁊ ad p̃rez. q̃ñ ð pauſatione ſua ⁊ reſurrectiõe loquiť. M Põt xo ⁊ ð penitente exponi.

a Q Probauit p̃r filiũ. q̃ñ mãifeſtã fec̃ humilitatẽ ipi⁹ cũ a iohẽ baptizari voluit. Cognouit eũ. i. oñdit: q̃ñ dixit. hic ẽ fili⁹ me⁹ dilect⁹: in ꝗ mihi cõplacui: ipm audite. Bñ ãt appellata ſeſſio moꝛs eſt ſaluatoꝛis: in q̃ nõ pẽa: ſꝫ redẽs fuit. M Vľ ꝓbaſti me ĩ paſſiõe ⁊ coguiſti. i. cognitum feciſti ĩ reſurrectõe. repetit eñi in ꝗ coguitũ eũ fecerit. in ſeſſiõe. ſ. id ẽ paſſiõe q̃ꝛ ſedẽs ſe hũiliat. ⁊ xp̃s hũiliauit ſe vſq̃ꝫ ad moꝛtem crucis. ⁊ ĩ reſurrectõe notũ oĩb⁹ fec̃ ita ꝓbauit, i. ꝓbatũ oñdit ⁊ cognitũ filiũ ſuũ p̃r eťn⁹

b Q Alõge. h nõ locũ. ſꝫ tp̃s ſignificat. q̃ꝛ nõ ſolũ facta nr̃a ꝑuidet. veꝝ cogitationes nr̃as: añq̃ꝫ noſ ipi exiſtimam⁹ agſcit. Semite ꝑtinẽt ad tacitas cogitatiões. funicul⁹ ad iuſta iudicia.

c Q Vie ad act⁹ ꝑtinẽt hũanos. Preuiſe xo adeo ſunt vie eius id ẽ. opa. vt ⁊ ꝓpheta longe añ noſcanť xp̃i opa. ſicut de xp̃i mãſuetudĩe Eſaias dixit. Sic̃ ouis ad occiſionẽ ductus ẽ ⁊c̃. Nõ ẽ ſmo vtiq̃ꝫ falſitatis. q̃ꝛ nũq̃ꝫ ſb aliqua falſitate locutus eſt xp̃s.

e Q Scĩa p̃ris ẽ: ꝗ ꝑ xp̃m vbiq̃ꝫ terraꝝ ꝑdicata ẽ. ꝗ eſt facta mirabilis ꝑ xp̃m: dũ terrigenis ſacr̃a ſacri legł narrata ſunt. nec potero ad eã: ex hũanitate ⁊ ĩfirmitate carnis loquitur. vt ĩ alio loco. P̃r maioꝛ me ẽ. vt ſit ſenſus. hũanã naturã quã aſſumpſi: diuĩe ſbſtãtie adeq̃re nõ poſſũ. M Vel penitẽs pctĩs ſuis a diuĩa ↄtẽplatõe deiect⁹: illã dic̃ ſupꝛa ſuã fragilitatẽ cõfoꝛtatam mirabiliterq̃ꝫ excelſam.

Q Dicendo. ꝗ ibo ſignificat naturã hũanitatis nõ ſe hr̃e ꝗ fugiat. cũ ſpũſſcũs vbiq̃ꝫ ſit totus. Facies autẽ ſbſtãtiã deitatis ſignificat. ꝗ omĩa cõplectiť oĩa contueť. oĩa penetrat M Vel penitẽs querit locũ quo fugiat ab ira dei.

g Q Vit aũt ꝑ id qꝺ hõ ẽ. ſi aſcẽdero in celũ tu illic eſ. ſ. vbi erat ad dexterã p̃ris collocãdus. Deſcẽdit q̃ꝫ in infernũ: cũ diſrupit infernoꝛum loca: ⁊ piiſſimus redẽptoꝛ humano generi ſubuenit. Ades quoniam triduana celeritate ſurrexit. M Vľ penitẽs ait. ſi ſuꝑbiero me extollens: ibi me punis. ⁊ ſi in ꝓfundũ pctõꝝ deſcẽdero, ⁊ ibi vindicas.

b Si ſumpſero pennas ÷ me
as ⁖ diluculo : ÷ ⁊ ⁖ habita/
uero in extremis maris.
i Etenim illic manus tua de
ducet me: et tenebit me de/
k xtera tua. Et dixi: forſitan
tenebre cõculcabunt me: et
nox illuminatio mea in de/
l licijs meis. ÷ Quia ⁖ tene/
bre non obſcurabunt a te: ⁊
nox ſicut dies illuminabit
ſicut tenebre eius: ita et lu/
m men eius. Quia tu poſſedi
ſti renes meos: ſuſcepiſti
n me de vtero mr̃is mee. Cõ/
fitebor tibi q̃a mirabilit̃ ma
gnificatus es mirabilia ope
ra tua: ⁊ aĩa mea cognoſcet
o nimis. Nõ eſt occultatũ os
meũ a te qđ feciſti in occul/
to: ⁊ ſubſtantia mea in infe
p rioribꝰ terre. Impfectũ me
um viderũt ocl̃i tui ⁊ in libro

b ¶ Pẽnas ſuas: dl̃r celeritate diuie maieſtat̃. q̃m ſctm̃ corpꝰ ad ſupna eleuauit. dñ q̃z dic̃ meas. intellige glĩaȝ ꝓprie ptãtis. q̃ꝛ ꝓpria ptãte deitas. nõ ãgelico adiutorlo hũanitatẽ a d dexterã pr̃is collocauit. has pẽnas cũ ſũpſerat diluculo r̃ſurrectõis. ⁊ hĩtauit ĩ extremis maris. h̃ ẽ. ſup̃ iſtiꝰ ſcl̃i ãpliſſimũ finẽ manꝰ paterna deduxit. ¶ Ul̃ pẽne. duo p̃cepta ſũt charitat̃ q̃bus mãe a pctĩs ſurgẽs penitẽs hĩtat ĩ extremis ſcl̃i. i. in gaudio celeſti qđ poſt finẽ huiꝰ vite dat̃. ⁊ tñ iã ĩ eo ſpe habitat̃. i ¶ Deduxit xp̃m pr̃na manꝰ q̃ ẽ dextera pr̃is. q̃ aſſumptã hũanitatẽ ⁊ ſibi vnitã p etñ̃a ſcl̃a ɔtinebit. k ¶ Iſte v̾ſus ſb̃ yronia ꝓnũciãdꝰ eſt quõ[d] em̃ eũ tenebre cõculcare poterãt q̃ ẽ lux mũdi. ſ; ille potiꝰ tenebras ɔculcauit: cũ cecitatẽ p̃mi homĩs luce ſue mĩe repauit. Nox ſignificat inferni clauſtrũ: qđ certe illumĩauit: cũ ptãtem dyaboli ɔtriuit. Delicie padiſum ſignificat. ad quẽ aĩe ſctõꝝ p̾ſtãte dño reuerſe ſũt. ¶ Uel penitẽtis v̾ba ſũt a tenebroſis actibus male ſuadentiũ ſeduci timẽtis.
l ¶ Cauſa reddit̃. Cur nox ſit illuminatio in delicijs. Tenebras dic̃ myſtica ⁊ pfunda queq̃ diuiñaꝝ ſcp̃turaꝝ. q̃ non obſcurabũt̃ ſ; illuminant̃ a dño. ⁊ q̃ fuerãt q̃ſi nox. ſb̃ myſtica cõplexione ꝓphetaꝝ tenebroſa dicta: in aduẽtu dñi patuerũt. Sic̃ tenebre ei⁹: ita ⁊ lumẽ eiꝰ. q̃ꝛ in vtroq̃ȝ v̾itas fuit. ſeu cũ obſcura. ſiue cũ illumĩata viderent̃ ¶ Uel penitẽs ait. tenebre pctõꝝ nõ reddũt̃ a te magis obſcure. ſ; a me duȝ pctm̃ excuſare volo. tu v̾o ſi ɔfeſſus fuero illumĩas noctẽ tenebras. m ¶ Renes ſignificãt fortitudinẽ corpalẽ vñ merito dic̃ renes ſuos eẽ a pr̃e poſſeſſos. q̃m celeſt̃ iuſticie firmitate ɔſiſtẽs. pctm̃ fragil̃ corpis igrauit. de vtero v̾o mr̃is. q̃ ſinagoge ſinu dic̃ ſe ſuſceptũ a deitate pr̃is. q̃ in eo cuȝ pr̃e vna eſt. Nã ſi de v̾ginali vtero vel̃ accipe. nõ ſolũ q̃ñ eſt de caſtiſſimo vtero egreſſus. ſ; ⁊ q̃ñ ſpũſcõ ɔceptꝰ eſt: a dño ꝓbat̃ aſſũptꝰ. ¶ Uel v̾ba penitentis ſunt.
n ¶ Terribilit̃ em̃ magnificatꝰ ẽ pr̃. q̃ñ in paſſiõe xp̃i t̃ra tremuit. ſaxa diſrupta ſũt. ſepulcra patuer̃t. Neceſſeq̃ fuit illũ mirabilẽ cog̃ſcẽ: quẽ tãtoꝝ bñficioꝝ pijſſimũ largitorẽ cernebat xp̃i hũãnitas. Ul̃ penitẽs dic̃ in ɔuerſiõe pctõꝝ deũ t̃ribilit̃ magnificari ⁊ mirabilit̃. ⁊ ſeq̃ntes v̾ſus q̃ penitẽte exponẽ valẽs. o ¶ Per os eĩ ſignificat ſacr̃a diuĩa q̃ añ aduẽtũ dñi occulta fuer̃t. vt baptiſmũȝ ſacꝝ. ⁊ corpꝰ ⁊ ſãguis dñi. q̃ ɔueniẽte clarueũt. Inferiora t̃re fuerũt gẽtiũ culture. ſ; ip̃ſis facta eſt nota ſuba ſaluatoris dei q̃ñ ĩ ipſo ĩtelligẽtes diuinitatẽ eũ deuotis mentibus p aplĩcam doctrinam deũ eſſe crediderũt. Terra itaq̃ȝ hũanũ genꝰ eſt. cuius ptes ſupiores in dei fuerũt recte credendo añ xp̃i natiuitatẽ. ⁊ ptes eiꝰ inferiores gẽtes. terraȝ adorãtes ⁊ lapides que nũc fide facte ſunt ſupiores.
p ¶ Dixit ex pſona eccl̃e ſuũ ĩpfectum pr̃eȝ vidiſſe. q̃ꝛ illa vſq̃ ad finẽ ſcl̃i ɔgregabit̃ ⁊ pficiet̃. ſ; deitas iſta iã vidit q̃ adhuc futura poſt lõgis tpibꝰ fuant̃. ⁊ in libro ſcribent̃: q̃ eterna felicitate gaudebũt. Dies formabant̃. i. ſcĩ in ppetua felicitate. Nemo in eis. ſb̃audiẽdũ ẽ infor

mabiꝭ. i. informis ꝛ defectuoſus erit ī ce
leſti patria. qꝛ oīs infirmitas carnis con
ꝯſūpta diſperibit. q ℂ Amicos dicit
ſctōs apl'os. Nimis valde ſcat. Cōforta
tus ē ꝑncipat⁹ eoꝝ. quē ꝑſtāte dn̄o ꝑcepe
rūt intantū. vt arietes
gregū ꝛ ꝑncipes fide/
liū meruerit eē ppl'oꝝ
r ℂ Arena maris ſi
gnificat iudeos ꝓpter
ariditatē fidei. Arena
em̄ ē dctā ab ariditate
ꝑmittit ꝗ xp̄s ſe dinūe
raturū ppl'um fidelē. ꝗ
nūeroſior ppl'o iudai/
co īueniꝭ. Exſurrexi a
pauſatōe dormitōiſ. ad
huc tecū ſū nō ꝙ aliqn̄
ab ip̄o diuidēd⁹ ſit. ſꝫ
ꝗ mō nobis ē inuiſibiꝭ
ad dexterā prīs ī cele/
ſtib⁹ reſidēs. oīb⁹ po
ſtea gētibus appebit.
s ℂ Occidit deus
pctōrē: cū moriꝭ pctō.
vt viuat deo. vt paul⁹
ait. mortu⁹ ſuꝫ legi. vt
viuā xp̄o. Viri ſangui
nū ſūt qui carnaliꝭ vi/
uūt. ꝛ q̄ ſūt ſanguis ꝑ
agūt. ꝗbus dr̄. declina
te a me. A ℂ Vi/
deꝭ aūt ſic ꝯnecti xbo
rū ordo. Si occideris
de⁹ pctōres: accipient
ī vanitate ciuitates ſu
as. ℂ . i. ſi pctōres a
mal' cogitationib⁹ in bona ſtudia tranſfe
ras. ꝑores ꝯſuetudīes ꝛ pctā in ꝗb⁹ ha/
bitabāt ī vano accipiūt. i. vanas reſpuēt
ꝛ dicēt his ꝗ adhuc ī illis vanis ꝛ mal' ꝑ
manēt: declinate a me. qꝛ dicitis in cogi
tatōib⁹. i. loqmini ī mēte ꝛ murmuratiſ cō
tra illa q̄ vob̄ ſpūſſcti xtute ꝑdicata ſūt.
ideoqꝫ qꝛ ſic loqmini ī cogitatiōe ꝯtra de
um: declinate a me. t ℂ Quia dicitiſ
. i. ꝯtra illa murmuratiſ. q̄ xtute ſpūſſācti
vobis ꝑdicata ſūt. v ℂ Merito nr̄os
aduerſarioſ iubemur diligere. ꝗs noſ no
ſtro vicio ꝯtigit offendere. dei xo inimi
ci qn̄ obſtinati ſunt. cōpetenti ꝛ religioſa
execratōe dānātur. qm̄ cum ab ip̄o creati

tuo omēs ſcribenꝭ: dies for
q mabunꝭ ꝛ nemo in eis. Mi
hi aūt nimis honorificati ſūt
amici tui deus. nimis cōfor
tatus eſt principatus eorū.
r Dinumerabo eos et ſuper
arenam multiplicabunꝭ. ex
urrexi et adhuc ſum tecum.
s Si occideris deus peccato
res. viri ſanguinū declina/
t te a me. Quia dicitiſ in cogi
tatione. accipient in vanita
v te ciuitates ſuas. Nonne q
oderūt te dn̄e oderā ꝛ ſup ini
x micos tuos tabeſcebā Per
fecto odio oderā illos inimi
y ci facti ſūt mihi. Proba me
de⁹ ꝛ ſcito cor meū interroga
me ꝛ cognoſce ſemitas me/
z as Et vide ſi via iniquitatiſ in
me ē ꝛ deduc me in via eter
In finē pſ̄. dauid. /na.

ſint. ipſiqꝫ debeāt omē qd̄ viuunt. ſuo tn̄
cōtumaces reddūtur auctori. idō iuſte ta
les horrēdi ſūt. ꝗ ꝛ ſuoꝝ bn̄ficioꝝ memo
res nō fuerūt. Tabeſcere. hoc xbū iudi/
ciū eſt magni doloris. tabeſcere em̄ illos
dicim⁹. ꝗ curis iugib⁹
affligūtur. ꝛ pene vſqꝫ
ad interitū vite corꝑe
deficiēte perueniūt.
x ℂ Perfectū ē odi
um hoīes diligere ꝛ eo
rū vicia ſꝑ odire. odiū
ꝗppe dictū eſt q̄ſi oris
repudiū. Inimicos fa
ctos etiā ſibi diċ ꝗ con
trarij prn̄is iuſſiōibus
extiterūt. vt oſtēderet
vnitatē ſue diuīitatis
cū prē. y ℂ Proba
me. iſtud nemo p̄t dice
re. niſi ille ſol⁹ ꝗ pctā
nō fecit xp̄s Scito cor
qꝛ te derelinq̄re in pſe
cutōe nō noui. Interro/
ga. ad inꝗſitionē ꝑtiet
minutiſſimā: ꝑmiſit et
ſcito cor meū. Sciens
xo acute interrogat ꝛ
falli nō p̄t. qꝛ nemo ſci
enti interrogat⁹. p̄t ne
gare q̄ geſſit. Semite
ad opatiōes ꝑtinet bo
nas q̄s ille iugiter geſ
ſit ꝛ celeſti ſanctitate
trāſegit. z ℂ Me/
rito ꝗ hūana in xp̄o ſb
ſtātia petit ſe deduci ī
eterna via. q̄ declinauit a via iniquitatis
id eſt ab actib⁹ diabolicis: qd̄ vero dicit
vide ſi eſt intellige nō dubitatōe ꝓlatū.
ſꝫ ſciētie ſecuritate. q. d. vide ſi eſt. i. vide
bis quod nō eſt.

Oratio

Eli terreqꝫ ꝓſpector de⁹ (quo mori
ente: illuminata ſunt tartara. quo re
ſurgente: ſctōrum eſt multitudo gauiſa.
quo aſcendente: angeloꝝ exultauit cater
ua) ꝑcamus: tante glorie excellentē xtu
tem. vt directi ī via eterna: illo tueamur
brachio quo honorabiles amici tui tecū
gloriātur in celo. Qui.
ℂ In finē. dn̄i ſignificat ſaluatorē ꝗ ē
finis legiſ ad iuſticiā oī credēti. ꝗ nob̄ in

hoc pſalmo q̄ſi preconis voce iudex terri
bil' omp̄s. pius q̄z ⁊ nimiū deſiderabilis
aduēnire p̄dicit̄. a ¶ Sciēs nr̄ ecc̄ia
q̄ꝫta ī mēbris ſuis ab inſidijs diaboli pa
teret̄. clamat ad dn̄m q̄ ſol⁹ pōt ei⁹ ſupa

Juxta iter dic̄: qm̄ nō capiūt niſi illos q̄
a recto ꝟtutū calle diſcedūt. Laque⁹ āt
funis iō poſit⁹ eſt. q꞉ vincula ſua graui⁹
ſꝑ aſtrigit. nec amplex⁹ eiuſ aliq̄ lenitate
dilabit̄. cū nodoſis q̄buſdā ſinib⁹ illaq̄a
ta ꝯcludit.

re neq̄cias. vt ab ipſi⁹
m̄ltiplici tentatōe libe
ret̄. Hoīem malum ap
pellat diabolū Uir ini
qu⁹ eſt bō ſequax dia-
boli. duo em̄ ſil' epithe
ta. vni pſone nō pote-
rāt ꝯueīre ꝙ eloq̄ntie
lege prohibitū ſit.
b ¶ Grauiora ſūt ſꝑ
ꝑicula q̄ hn̄t̄ occulta.
Fcat ꝑ h ꝟo hereticos
q̄ prauis dogmatib⁹ ī
ſacrilegā certamia ꝓ-
ruperūt. Tota die ait.
vt eoꝝ neq̄ciā cōtinuā
mōſtraret. vt nulla eoſ
laſſitudo nulla tp̄is lō
ginq̄tas mitigaret.
c ¶ Per liguas fcat
ꝟba hereticoꝝ. quib⁹
vulnerare ꝯtēdūt cor-
da fidelium. Uenenū
aſpidum. K ¶ Qm̄ vi
det̄ amicicie ꝟba hr̄e
⁊ plena ſc̄ veneno mor
tifero. d ¶ Pctōr
iteꝝ diabolū fcat. qui
m̄ltis dolis: m̄ltis fal
lit īſidijs. Sequūt̄ eti
am ei⁹ miſtri. qm̄ qō n̄
pn̄t ꝑ ſe occulte inſpi-
rādo mētib⁹ nr̄is: ꝑ ſu
os ſeq̄ces publice co-
natur implere.
e ¶ Supplātari ꝓ-
ꝓrie dicimur. qn̄ plāt̄

¶ Eccleſia dn̄m deꝑcat̄ vt
vt iniquo dyabolo liberet̄.
vindictā dicēs in futuro iu
ditio ſuꝑ eā ventuturā: qui
pauperes ei⁹ inſanis mori-
b⁹ ꝑſequunt̄. Ps̄. cxxxix.
a Ripe me dn̄e ab homi
ne malo: a viro iniquo
b eripe me. Qui cogitauerūt
iniq̄tates in corde: tota die
c cōſtituebāt p̄lia. Acuerunt
linguas ſuas ſicut ſerpētes
venenū aſpidum ſub labijs
d eoꝝ. Cuſtodi me dn̄e de ma
nu pctōris: ab hominib⁹ ini
e quis eripe me. Qui cogita
uer̄t ſupplātare greſſus me
os: abſcōder̄t ſupbi laqueū
f mihi. Et funes extēder̄t in
laqueū iuxta iter ſcandalū
poſuer̄t mihi. Dyapſalma
g Dixi dn̄o deus meus es tu
exaudi dn̄e vocē deꝑcatio-
h nis mee. Dn̄e dn̄e virtus ſa
lutis mee: obumbraſti ſuꝑ
i caput meū in die belli. Nō

g ¶ Orat ecc̄ia ne
peſſimis tradatur inſi
dijs. dicit em̄ ecc̄ia re
ſplēdēs puriſſima fide
de gētib⁹ aduocata. q̄
ſctām trinitatē ꝟaciſſi
ma fide ꝯfitet̄ dixi dn̄o
⁊c̄. Seq̄t̄. exaudi dn̄e
vocē ⁊c̄. ſuffeciſſet di-
cere exaudi deꝑcatōeꝫ
meā. ſ; alti⁹ q̄d īnote-
ſcere volēs. dixit vocē
deꝑcatōis mee: vox eī
deꝑcatōis: eſt puritas
orōnis ⁊ clamor ille ta
cit⁹ q̄ aſcēdit ad dn̄m.
Sctē eī opatōis vox ē
reꝝ īparū loq̄ciſſimus
clamor. nō hoīb⁹ no-
tus. ſ; ſoli deo cognit⁹
Un̄ ⁊ tacēti moyſi dr̄.
quid clamas ad me. ⁊
Cayn dr̄. vox ſanguis
fr̄is tui clamat ad me
de terra. h ¶ Repe
titio iſta: dn̄e dn̄e. pie
p̄catōis affeatū oñdit.
Cū aūt dicit. ꝟtus ſa-
lutis mee: patiam pſe
uerātiāq꞉ in certamīe
demōſtrat dn̄i eē donū
ꝟtus em̄ a viriditate
dicta: q̄ neſcit aliq̄ la-
bore marceſcere. Ca-
put aūt ſuū obūbratū:
cū dicit ecc̄ia. Fcat be

nr̄is terra ſb̄ducit̄. vt ī tenebroſis cauer
nis grauit̄ incidam⁹. qō nob̄ facit diabo
lus cū pctōꝝ foueas parat. Supbi. here
tici ſūt. q̄ prauis dogmatib⁹ ꝑplos deci-
pere poti⁹ q̄ꝫ docere feſtināt. ⁊ laq̄os po
nūt ſctē plebi. qn̄ eos vanis enigmatib⁹
obligare ꝯtēdūt. f ¶ Extēderūt ipi fu
nes. i. tortuoſas ⁊ doloſas obiectōes. q̄
bus capiāt ſenſus hūanoſ. vt q̄ſi pedib⁹
laqueū ita mētib⁹ tēdere ꝓbent̄ ſcādalū

atā dn̄i paſſionē. q̄ ſic obūbrat⁹ eſt in ea:
hoc ē defenſus. vt nec anim⁹ ei⁹ ꝯfuſio-
nē. nec caro ipius corruptōis iniuriā ſu-
ſtineret. In die aūt belli. bn̄ dictū ē ī die
paſſionis ⁊ mortis. q꞉ diabolo victo. in-
ferno fracto: captiui liberati ſūt. ⁊ trium
phās de morte redijt. i ¶ Tradit̄ em̄
pctōri. i. diabolo ꝯſideriū iſti⁹ q̄ ꝯcupiſ
carnis ꝑficit. talis em̄ nō niſi qō diabol⁹
vult ꝯſiderat. ⁊ iō ī deſiderijs ſuis diabo

lo tradit ad poſſidēdū. Et qꝛ inimici co gitauerūt ꝯſiliū. ſ. faciēdo ꝯtra me. iuſte peto dn̄e ne derelinqs me ꝛ ſubinfert cā iuſtiſſima petitiōis ꝛ exauditōis ne exal tent impij in ꝑditiōe iuſtoꝝ. k ℞ ℂ

Deꝰ obumbrat ſuper caput iuſtoꝝ ꝫ maloꝝ caput opit labor labi orū. Ordo verboꝝ ta lis eſt. caput eoꝝ. cir cuitꝰ. ſ. eſt. i. caput im pioꝝ eſt diabolꝰ. q̄ ſp circuit q̄rens quē de uoret. Labor vo labi orū eſt ꝓlatū ore men daciū qd̄ ſp laborioſe fingit. qm̄ exq̄ſita ma chinatiōe formatur. ve ritas ei ſine labore dr̄ qꝛ ſine difficultate ꝓ fertur. ℞ Vel ipſiꝰ cir cuitꝰ eoꝝ caput ē ſup bia q̄ puenit ex labio rū. i. mendacio.

l ℂ Carbōes ignis ſūt pniecruciatꝰ qd̄ tn̄ incendiū naſcit ex im bre lacrimarū. In ig nē deijciunt. qn̄ iā fla ma charitatis accenſi feruere ſetis opibꝰ in cipiūt. his euenit vt ī pctoꝝ miſerijs nō ſub ſiſtant. qm̄ iā in bonā ptē transferunt.

m ℞ Vir linguoſus eſt q̄ multa inutiliter vba pfert. q̄ nō dirigi tur qꝛ multiloquio nō effugiet pctm̄ Iniuſtꝰ vir eſt q̄ diuinas regu las cōtēnēs. ꝓprie vo lūtatis feruore tradu cit illū mala capient. qꝛ ſp ſibi noxia cogi tat. q̄ p̄cepta dn̄i declinat n ℂ Faciet ꝫ iudiciū inopū. qn̄ in illa iudicatiōe ꝓ miſſa illis retribuit. ꝛ tūc vindicat pau pes cū eoꝝ ꝑſecutores a ſuo ſctō ſepabit regno. o ℞ Quid enī vultꝰ dei: niſi xp̄s filiꝰ eiꝰ. niſi cogitatio diuinitat/ipſiꝰ ℂ Cū ipſo etiā dei vultu iuſti ineternū ha bitabūt cū (vt ait ap̄ls) nō p ſpeculū ꝫ fa

tradas dn̄e deſideriū ÷ me um :· pctōri: cogitauerūt ꝯtra me ne derelinqs me: ne forte
k exaltentur. Dyapſal. Ca put circuitus eorū: labor la borioꝝ. ipſorum operiet eos
l Cadent ſuper eos carbones in ignē deijcies eos. in miſe
m rijs nō ſubſiſtēt. Vir linguo ſus nō dirigetur in terra viruz iniuſtū mala capiēt in interi
n tū. Cognoui qꝛ faciet domi nus iudiciū iopis: ÷ et :· vin
o dictaz pauperū. Uerūtamē iuſti ꝯfitebuntur noī tuo. ꝛ ha bitabunt recti cuz vultu tuo.

Pſ. dauid. ℂ Prophe ta ſupplicat. vt inter mūda nos actus q̄ diuerſis liberet erroribus ne in pctoꝝ retia cula cadat. Pſ. cxl.

a Domine clamaui ad te exaudi me. intende voci mee. dum clamauero ad te.
b Dirigatur ōrō mea ſic incēſuz in ꝯſpectu tuo. eleuatio ma nuū meaꝝ ſacrificiū veſperti nū. Pone dn̄e cuſtodiam ori

cie ad faciē ꝯtuebunt eū. Vide aūt q̄ iu ſti cū ꝑſecutiōez patiunt ꝯfitent laudes deo. tūc ei magna vtꝰ eſt. laudare deū. ꝛ facilꝰ diſcedit. inimicꝰ ꝛ tribulatio. ꝛ vi debūt faciē dei pꝰ vitā iſtā tales eterna liter. Oratio.

Virtꝰ ſalutis no ſtre deꝰ. defende ecclām tuā a diſſiden tiū veneno mortifero vt a te obumbrati nū q̄ obligemur a laq̄is inimici. Per.

a ℂ Dn̄e clamaui: volens ꝓpha affectuz oratōis ꝯtinue hūano generi īfundere. duo tpa videt diſcrepan tia poſuiſſe. clamaui. de p̄terito dicit. qd̄ ꝑ fectā ſignificat ōrōnē ꝛ iterū clamauero. qd̄ vtiq3 de futuro cōſtat doſitū. vt ſicut nulluz tp̄s a culpis eſt vacuū ita a deuotis p̄cibꝰ nū q̄ ē ceſſandū. b ℞ Dirigat ad te oratio mea ſic incenſū. hoc ē vt recta veniat ad te ōrō mea ī odore virtu tū. nō hn̄s ſordes aut vicia. ℂ Incenſum eſt odoriferi pigmenti ſuauis aduſtio. ꝛ ſpiri tualit hic. ℞ Incē ſum ōrōnes ſctoꝝ ſūt ℂ Sacrificiū veſpti nū. fortaſſe ſignificat illā oblationē quā ī fi ne vite dn̄o ſolet offer re religioſa deuotio ꝛ tō nullꝰ deſperet ſi vl timo ſua pctā lacrima rū fonte detergat Ele uatio vo manuū opa pia ſignificat. ſicut emiſſio earundē. ceſſationē a bono ope. Veſpa quoq3 noſtra. tempꝰ prope finem vite huius ſignificat c ℂ Petit ꝓpha ne quid tale dicat quod puenire debeat ad reatū. oſtium q̄ppe ab obſtando dcm̄ eſt. Illud enī vidit ꝓpheta magnis p̄ci bus eſſe muniēdū. vnde tam facile nō re

rat venire peccatū. ꝙ ſi fragilitate pecca
uerit ſaltē h̄ p̄cat̄ ne illud excuſet. vñ ſe
quit̄. d ℭ Uerba malicie ſc̄. vt q̄s poſt
pctm̄ ſuū ſalſo ad excuſatōes ꝯfugiat qꝛ
ꝯſuetudo ē peccātiū. qñ dep̄hēſi fuerint

inimicis ſuis vt cōuerterēt̄ p̄rem orſbat
Abſorpti ſūt. i. cōuicti iudices in eoꝝ. ſ.
vel gentiliū vt plato. ariſtoteles. ſiue he
reticoꝝ qñ ſūt ꝑ fidē iuncti petre. i. xp̄o ⁊
ſegregati a dyabolo. ⁊ A Siue iūcti. i.

p̄mꝰ ſe aliq̄ falſitate
excuſare. ⁊ cū fuerint
īude conuicti alias aſ
ſumūt excuſatiōes cū
peccato falſitatis ne/
qñ veritati acq̄eſcat ī
uerecunda ꝓteruitas
mō ei tpi. mō neceſſita
ti. mō alijs imputādo
ꝙ peccāt. hoc aūt ma/
ximū viciū eſt quo ho
mines laborant.
e H Petit ⁊ hic pro
pheta a collegio libe/
rari eoꝝ q̄ opant̄ iniq̄
tatē. Sicut ei dñs hꝫ
electos ſuos ſctōs. ita
⁊ diabolꝰ hꝫ electos
ſuos ſic̄ p̄nceps here/
ticoꝝ qꝛ apud repro/
bos electi putant̄. ſꝫ
oēs erecti in ſcelere.
electi diaboli dicunt̄.
ℭ Et cōicabo. refert̄
tā ad opantes hoīes
iniq̄tatē q̄ȝ ad electos
eoꝝ H Uel prima ps
hꝰ verſiculi cōbināda
eſt cū p̄cedenti v̄ſu. vt
ſit ſenſus nō declines
⁊c̄. ad excuſādas ⁊c̄.
cū hoībꝰ opātibꝰ iniq̄
tatē f ℭ Preeligit
vir ſcūs iuſtoꝝ īcrepa
tiōes. peccātiū blādi/

meo. ⁊ oſtium circūſtātie la/
d bijs meis. Nō declines coꝛ
meū in v̄ba malicie. ad excu
ſandas excuſatiōes in pctis
e Cuꝫ hoībus opantibus ini/
quitatē. ⁊ nō cōicabo cū ele/
f ctis eoꝝ. Corripiet me iuſtuſ
in miſcdia et increpabit me.
oleū ÷ autē :· pctōris nō im/
g pinguet caput meum. Qm̄
adhuc ÷ ⁊ oro mea in bñpla
citis eoꝝ. abſorpti ſunt iun/
h cti petre iudices eoꝝ. Au/
dient verba mea quoniā po
tuerunt. ſicut craſſitudo ter/
i re erupta eſt ſup terrā. Diſſi/
pata ſunt oſſa nr̄a ſecus īfer
num. qꝛ ad te dñe dñe oculi
mei. in te ſperaui non auſe/
k ras aīaꝫ meam. Cuſtodi me
a laqueo quē ſtatuerunt mi/
hi: ⁊ a ſcandalis operantiuꝫ
l iniquitatē. Cadēt in retiacu
lo eius pctōres. ſingulariter

cōpati. videt̄ eīm pbī
aliq̄ā dicere. ſꝫ ſcripta
eoꝝ cōpata diuīe ſcri/
pture abſorbent̄. ni/
hil ſc̄ ⁊ velut ſtulta ia
cent h ℭ Uerba ſua
ab hereticis ⁊ tyran/
nis dicit audita q̄ p̄n/
tis libri textꝰ eloquit̄
quātis eī in eis locis
increpant̄ vt debeant
corrigi. potuerūt q̄ to
ciēs admoniti cogno
ſcere dei voluntatem.
Craſſitudo aūt terre ē
ſupbia tyrannoꝝ. que
graſſabat̄ ī ſctōs mar
tireō. i ℭ Marti/
res. ſ. oſſa fideliū dicit
eē ꝓpheta. qꝛ conſtat
eos xp̄iane fidei eē va
lidiſſima firmamenta
Secꝰ infernū dicit. vl
de ꝓprietatē verboꝝ.
nō ait in infernū. qꝛ lꝫ
mori cōi forte videāt̄
tñ vita illis concedit̄
eterna. Non auferas
aīam meā. ſ. a bonis
tuis. ſed ſpes mea in
te ſit. ⁊ oculi mei ſp te
intendant k ℭ per
laqueos ⁊ ſcādala to
tiꝰ mūdi mala breuit̄

mētis. Que aūt ſit correptō iuſti. intima
uit dicens in mīa. qm̄ vir ſanctꝰ nō ī ira
corripit ſꝫ ꝑ dilectionē increpat. meliꝰ eſt
ei corripi a iuſto q̄ȝ laudari a pctōre. ole/
um pctōris adulatio ē deceptoris ⁊ ficti
amoris. pīculoſa eſt adulatio. q̄ exclude
re pōt hoīem a regno dei. g H Qm̄
adhuc ⁊c̄. i. ō in bñplacitis ſuis manent
Ego aūt ꝓ ipis orabā vt cōuerterent̄.
ℭ vl̄ ſe adhuc impfectū oñdit. qñ orā/
do talia ſibi ꝓuenire cupiebat q̄ mal̄ erāt
bñplacita. Et ſm̄ p̄mū intellectū xp̄e pro

ꝓpha cōplexꝰ ē. a q̄bꝰ ſe ſupplicat caſto/
diri. ne ꝑ inſidias eoꝝ poſſit decipi H
Semꝑ ēt nobis laq̄os ponūt demōes vi
cia eī vicina ſūt v̄tutibꝰ. In elemoſina
laqueū ponūt ſi vt videar facio. Ceruis
ponunt̄ retia. ⁊ ſancti cerui ſunt ſpinas
trāſiliētes ⁊ alti cornibꝰ ⁊ ſerpētes inc̄ſi
ciūt. l ℭ Retiacula dicta q̄ſi retinētia
in diaboli retiacula cadit. q̄ pctōꝝ ſuoꝝ
abſciſionē nō facit. ſingularis ē. q̄ cū peſ
ſimis hoībus nō ambulat cōbinatꝰ. i. li/
gatꝰ. q̄ trinitatē ſctām ynū deū confitet̄

q̃ ſpem ſuã in ſolo deo ponit Donec trãſ
eam.i.q̃diu ĩ hoc mũdo fuero cõmorat⁹
hoc eni ſeculũ beati velut viãtes trãſire
dicũt.qꝛ in ipo nõ tenent aliq̃ mũdi de
lectatõe A Uel xp̃s dic̃ ſinglaris.i.ſo
lus ſũ donec trãſeã.i.
moriar. tũc enĩ cũ gra
nũ frum.ẽti in t̃ra mor
tuũ fuerit nõ manet ſo
lũ ſed multũ fructũ af
fert.qꝛ mlti poſtea cre
didert ꝛ oĩs terra xp̃o
One dñe Oro.
cuſtodiã ori nr̃o.
ne inania pferam⁹.vt
mĩa tua correpti ab oĩ
bus iniq̃tatũ ſcãdalis
ptegamur.Per. C
Pſalmi cauſa p̃nti ti
tulo cõtinet.dauid eĩ
fili⁹ yeſſe saulẽ p̃ncipẽ
fugit. ꝛ cum in ſpelũ-
ca lateret orauit.q̃ do
minũ xp̃m in corpe añ
paſſionẽ ſuã ſignifica
bat eſſe facturũ R
Qm̃ enĩ in titulo po-
nit intellectus dauid.
ſpũaliter oñdit dauid
intelligendũ ꝛ pſalmũ
Saul igit̃ ſpũalit̃ dia
bol⁹.Spelũca mũdus
eſt iſte in q̃ dyabol⁹ nõ
immittit aliq̃d boni ſꝫ
ſol ĩ ſtercus ꝛ putridũ
eſt em̃ ſpelunca tene-
broſa.ꝛ mũdus iſte te
broſus pctĩs eſt nec ĩ
eo ſcti pfectũ lumẽ ha
bent quod erit in alio mũdo.xp̃s tamen
lumen venit in hunc mundũ. ꝛ ex parte
illuminauit. ꝛ ſicut dauid abſcõſus ẽ in
ſpelũca ſauli ita dñs ieſus diabolo ĩ hoc
mũdo.ꝛ pſecutionẽ paſſus ẽ ſicut dauid
a R Uoce mea ad dñm. oĩa v̄ba hec
in hũilitate corpali loquit̃.vt ſe verꝫ ho
minẽ manifeſtat. C Et ne clamor in-
telligeret̃ trãſitori⁹ addidit depcat⁹ ſuꝫ
qđ frequẽtata ſupplicatiõe pagit̃ eſt enĩ
depcari freqũẽter ſupplicare b C
Qm̃ pura.q̃ſuauis orõ que in cõſpectu
patris velut pſpicui fontis copia funde
bat̃.fundebat certe nõ vt ad ima deſue
ret ſꝫ vt pueniret ei⁹ oratio ad altitudinẽ
ſupne pietatis.Pronũciat tribulatiões
ante p̃rẽ.vt ĩdulgẽtiã p nr̃is poſſit obti
nere pctĩs.Et nota q̃ ĩ his duob⁹ verſi-
bus q̃tuor modis ora
tũ ẽ ſm̃ hortatõeꝫ aplĩ
vbi iubet p̃mo fieri p-
catões.orões. poſtu
latiões.grãrũactiões.
c C q̃ dicit indefici
ẽndo ſpm̃.hoc a parte
mẽbrorꝫ debem⁹ acci-
pere vl̃ ita indeficiẽdo
ꝛc̃.h̃ ex ſupiorib⁹ pen
det ac ſi diceret Tribu
latõꝫ meã añ ipm pro-
nuncio.cum defecit ex
me ſpũs meus. R
Cognouit p̃r ſemitas
.i. doctrinas quas do
cuit. d C Diabol⁹
iuxta viã abſcõdit la-
queũ. vt eos decipiat
q̃ rectas ſemitas decli
nare p̃ſumũt.xp̃us v̄o
qꝛ nunq̃ a ſua ſctĩtate
diſceſſit neceſſe fuit vt
in ipa via rectitudinis
tentamẽta pateret in
ualida.vt in euãgelio
legit̃ e C Cõſide-
rabã ad dexterã. illud
tẽpus facit ĩtelligi qñ
ibat ad crucem.qꝛ nul
lũ illic fideliꝫ potuit
intueri.iõ v̄o nõ ſũt vi
ſi ad dexterã ſtare. q̃a
carnali metu diſpſi ſũt
ꝛ nõ erat q̃ cognoſceret illã vicꝫ deitatẽ.
que hec oĩa in aſſumpta carne volũtarie
ſuſtinebat f C Periit fuga a xp̃o. cũ
ſe impiorũ manib⁹ pmiſit occidi.Et ne-
mo queſiuit aĩam eius.dũ illi nulla cõſo
latio preberet̃.ſed ſolus ad paſſionẽ re-
lictus eſt q̃ erat p oĩm ſalute moriturus
g C Clamauit ſpemq̃ ſuã poſuit ĩ do
minũ cũ dixit.pater in manus tuas ꝯmẽ
do ſpiritũ meuꝫ.Portio mea. pbat hoc
ſpũaliter locus ille quando latroni dixit.
Amẽ dico tibi.hodie mecũ eris ĩ paradi
ſo.hoc eſt in terra viuẽtiũ.padiſus enĩ ẽ

ſum ego donec tranſeam.

C Intellect⁹ dd.cũ eſſet in
ſpelunca oratio. C Xp̃s
ad patrẽ clamat: dolos iu-
daice pſecutiõis exponens
liberari ſeq̃ de inferno dep
cat̃: qm̃ oĩm ſctõꝝ fides: in
ei⁹ reſurrectiõe pẽdebat.

Pſalmus.cxlj.

a Oce mea ad dñm cla-
mauí voce mea ad dñm de-
b p̃catus ſum.Effundo in cõ
ſpectu ei⁹ orõnem meã ÷ ꝛ:.
tribulationẽ meã ante ipm
c pnũcio Indeficiẽdo ex me
ſpm̃ meũ: ꝛ tu cognouiſti ſe
d mitas meas. In via hac q̃
ambulabã abſcõdert̃ laque
e um mihi Cõſiderabã ad de
xterã ꝛ videbã . ꝛ nõ erat q̃
f cog̊ſceret me. Periit fuga a
me ÷ ꝛ:. nõ ẽ q̃ requirat ani
g mã meã Clamaui ad te dñe
dixi tu es ſpes mea. portio

107

terra viuētiū quā ſoli beati introibunt.
b ❡ Merito dicit hūiliat⁹ ſū nimis. qꝛ
ſemetipm̄ exinaniuit formā ſui accipiēs
ꝛ adhuc ampli⁹ hūiliat⁹ ē fact⁹ obediēs
vſqꝫ ad mortē crucis nā queādmodū cru
cifigi potuiſſet. niſi ſe
hūiliaſſet naturā nr̄aȝ
aſſumēdo q̄ celū terrā
qꝫ creauit i ❡ Orat
vt reuerētiā patri exhi
beret q̄ ſe liberare po/
terat. Orat ergo. vt a
pſequētib⁹ iudeis di/
uīa virtute liberet̄. q̄
adeo corpal'r fortiores
fuerāt. vt ꝛ man⁹ inij
cerent in eū. ꝛ de eius
morte gauderēt ſ; hoc
miſeri fecert̄ nō cōſide
rātes virtutē diuīe po
teſtatis ī eo k ℟ ❡
Dicēs educ de cuſto/
dia. ſ. īferni aīaȝ meaȝ
petit prēȝ a pte q̄ mor
tuus eſt q̄ ꝛ poſtea de
imis penetralibus ad
ſupna ē trāſlat⁹ vt de
carcere īferni aīam ce
leriter educat ad cor/
pis reſurrectōȝ. ꝛ hoc
ad cōfitendū noī ſuo.
iſta enī cōfeſſio laudis
patri exhibita a fideli
bus oñdit̄ qn̄ eū reſur
rectiōis miraculo d̄ in
ferni carcere ꝯſtat edu
ctū. Expectāt iuſti
℟ .i. apl'i. vel reliq̄
ſctī. Donec retribuas
mihi claritatē illā quā
habui priuſqꝫ mūd⁹ fi
eret ❡ Vl' donec re
tribuas ꝑ paſſione re
ſurrectōȝ expectāt illo
triduo apl'i ꝛ alij. Orō
Dep̄cantes dn̄e vo
ce humili. pietatē tuā expoſcim⁹. vt
adiuti a te ſp̄es nr̄a portioneȝ cū electis
tuis in terra viuentiū ſortiamur. p. ❡
Dauid ſignificat xp̄m. pſequēs ei⁹ fili⁹
ppl'm iudeoꝝ. vel iudā proditorē ſignifi
cat. a ℟ Dn̄e exaudi verba hūilia ꝛ

b mea in terra viuentiū. In/
tēde ad dep̄catioñē meā: qꝛ
i humilitat⁹ ſum nimis. Libe
ra me a pſequētib⁹ ÷ me :·:
quia cōfortati ſunt ſup me.
k Educ de cuſtodia aīaȝ meā
ad cōfitendū noī tuo me ex
pectāt iuſti donec r̄tribuas
Pš. dd. ÷ quādo /mihi
fili⁹ ſu⁹ eū pſequebat̄ :·. ❡
Propheta ex pſona vniuſ=
cuiuſqꝫ fidelis ſupplicans ſi
bi dn̄i miſcdiam ſubuenire:
rogat dn̄m xp̄m ne cuȝ ſuo
ſeruo velit inire iudiciū ve=
lociterqꝫ ſe petit ꝑuenire ad
veniā: ne iimicoꝝ traderet̄
inſidijs. Pſalmus. cxlij.

a Domine exaudi oratio
nē meā: auribus ꝑcipe
obſecrationē meā in verita
te tua exaudi me in tua iuſti
b cia. Et nō in tres in iudiciū
cū ſeruo tuo. q̄a nō iuſtifica
bit̄ in conſpectu tuo oīs vi
c uēs. ÷ Quia :· pſecutus eſt
inimicus aīam meā. humili
d auit in terra vitā meaȝ. Col
locauit me in obſcuris ſicut

plena hūilitatis ꝛ mīe. q̄ ad aures dn̄i ꝑ
uenire merent̄. ❡ Veritas enī ꝛ iuſti
cia ipſius eſt. ne cū rogāte diſceptet. nec
ad iudiciū illū trahat. q̄ ſe hic prius ipſe
cōdēnat. ſupbos eī dn̄s ad examē addu
cit q̄ ſe bōa putāt hr̄e
negocia. b ❡ Nec
moueat qd̄ iudici dr̄ ñ
intres ī iudiciū cū ſer/
uo tuo ℟ Quātū/
uis eī q̄s ſit iuſt⁹ quā
libet pfectus nō pōt in
trare in iudiciū dn̄i. ni
ſi ſit cū mīa ꝯditū. ſtel
le enī nō ſunt mūde in
conſpectu eius. ❡
Oīs viuēs. oēȝ hoīeȝ
ſignificat etiā quēlibȝ
infantē nōdū baptiza
tum. vt Job ait. nemo
mūdus ante te. nec in
fans vni⁹ diei. i. nemo
liber eē pōt niſi ꝑ diui
nā grāȝ Jō nec abraā
nec yſaac nec iacob iu
ſtificabunt̄ in ꝯſpectu
dei c ℟ ❡ Inimi
cus. diabolus q̄ perſe
quit̄ hūanū gen⁹ ❡
Humiliat̄ aūt in terra
cuius vita carnalibus
delectatōibus polluit̄
nō hūilitate probabili
ſed declinatōe vicioſa
d ℟ Collocant̄ in
tenebroſis factis pctō
res ꝛ ſunt mortui ſecu
li. ſ; ſunt ſicut mortui.
dū penitere incipiunt.
nōdū enī mortuus eſt
qꝛ in pnīa ſtat. Siquis
aūt peccās nō agit pe
nitentiā. hic mortu⁹ ē
ſeculi. ꝛ nō ſicut mor/
tuus ſed pfectus mor
tu⁹ vſqꝫ dū ñ egerit pe
nitentiā. Anxiatus eſt ſpūs. qꝛ ſcriptum
eſt. ſi ſolum ſuſpiraueris de peccatis tu/
is. ſaluus eris. Turbatū eſt cor. i. conſci
entia mea. quia peccaui.
❡ Vel anxiatus ſpirit⁹. vicinitatē pe/
riculi indicat ꝛ turbatū cor. hūanā ſapiē

mortuos ſeculi. ⁊ anxiatꝰ eſt
in me ſpiritꝰ meꝰ: in me tur-
e batuȝ eſt cor meuȝ. Memor
fui dieruȝ antiquoꝝ: medita
tus ſum in oībus operibus
tuis. in factis manuuȝ tuaꝝ
f meditabar. Expandi manꝰ
meas ad te: anima mea ſicut
terra ſine aqua tibi. Dya-
g pſal. Velociter exaudi me
dñe: defecit ſpiritus meus.
h Non auertas faciē tuā a me
⁊ ſimilis ero deſcendētibꝰ in
i lacum. Auditā fac mihi ma-
ne miſcdiaȝ tuā. qꝛ ī te ſpera
k ui. Notā fac mihi viā in qua
ambulē. qꝛ ad te leuaui aīaȝ
l meaȝ. Eripe me de inimicis
meis dñe ad te confugi. do-
ce me facere voluntatē tuaȝ
m qꝛ deꝰ meꝰ ÷es:·tu. Spūs
tuus bonꝰ deducet me ī t̄ra
recta. ꝓpt̄ nomē tuū dñe vi-
uificabis me in eq̄tate tua.
n Educes de tribulatiōe aīaȝ

tiā teſtat̄ cōfuſaȝ: vt ſpeȝ ſuā decetero in
dño ponēt cū viriū ſuaꝝ ꝯfidentiā nō ha
beret. e ¶ Juſte cor eiꝰ fuerat turba-
tū: qm̄ memor erat ingentiū pctōꝝ ꝑorū.
Ipi ei dies antiq̄ ſunt. veteris illiꝰ hoīs
antiq̄tate fuſcati. opa
dñi dicit q̄bꝰ celū ter-
ramq̧ fundauit. p̄triar
chis bona fecit et po-
pulū ꝑ mare tranſtulit
hebreoꝝ: q̄ ſe dicit fre
q̄ūter iteraſſe mēoria
⁊ lectōe. vt excluderet
amaritudinē mūdi: ſu
auitas lectōis. Qō ex
emplū ꝓ maxio reme
dio poſitū credamꝰ vt
nos q̄ȝ ſilis poſſit me
dicina ſaluare. f ¶
Hic extēſione manuū
xp̄m ī cruce deſiḡuit.
vñ ⁊ q̄ expanſis mani
bus orat: illā crucē re
dēptoris imitat̄. q̄ lȝ
a ꝑfidis iudeis data ē
xp̄o ad penā: tñ ꝯceſſa
eſt credētibꝰ ad ſalutē
Sequit̄ cōparatio in q̄
dicit. ſic aīam ſuā deſi
derare deū. quēadmo
dū ſicca t̄ra copioſas
pluuias. Dicit em̄ ti-
bi. ſ. nō alteri talis eſt
aīa mea. i. ſoli deo ſiti
ens īheret. g ¶ Pe
tit ſibi penitēs iſte im
brē mīe celerrime ſub
uenire. ⁊ vt velociꝰ po
tuiſſet audiri defeciſſe
dicit in ſe ſpm̄ ſuū. q̄ō
his ꝯtingit: q̄ paſſionū diuerſarū pōdere
ꝑgrauant̄. h ¶ Cōuenit ei mīe dei. vt
hūiles reſpiciat: q̄ ſupboꝝ corda cōtem-
nit Lacus h̄ infernū ſignificat. petit ḡ ne
ſupbis ſilis fiat q̄ hic pctā ſua deplorat.
qm̄ ſi illis ſilis fiat. ꝑiter q̄ȝ cū eis deſcen
det in lacū. i ¶ Auditā miſcdiam. cle
mentiā dicit dei toto orbe notiſſimā. qua
ſupplicātibus ꝑſtat ⁊ indulget afflictis.
Mane: tēpus venie deſignat. nā poſt no
ctē peccatoꝝ merito mane dr̄ qn̄ culpa la
xatur. Cauſam quoq̧ exauditiōis addit.
qꝛ in te (q̄ ſperantē decipe nō potes) ſpe
raui. Vel mane: tp̄s reſurrectōis xp̄i oſtē
dit. k ¶ Cū a deo petit ſibi viam no-
tā fieri: oſtēdit q̄ꝫ hec via hoībus habet̄
incognita Illius em̄ lucerna ⁊ lumē hoc
iter oſtendit: qui illu-
minat omnē hoīem. ſi
cut ſuperius dixit. In
tellectū tibi dabo ⁊ in
ſtruam te in via hac q̄
gradieris. Rogat er-
go ꝓpheta vt ei viā ſa
lutis oñdat. ⁊ ſic no-
tā ſemꝑ habeat. ne de
eius corde aliqñ diſce
dat. et ſubdit̄ ſolēnis
cōfeſſio: qꝛ ad te ⁊c̄. il
lud eni nos poſtulata
facit mereri. ſi aīaȝ no
ſtrā nō inclinemus ad
mundū: ſ; ſemꝑ leue-
mus ad deum.
l ¶ Inimici nr̄i ſunt
demōes: q̄ iugiter cir-
cūdant fideles vt eis
poſſint ſpem diuinita
tis auferre. Ad eū cō-
fugit q̄ eius iuſſioni-
bus obedit. Doce me
nolebat prorſus erra-
re qui tanti mḡri cupi
ebat eſſe diſcipulus et
eius volūtati obedire
Et cauſam ⁊ rationeȝ
addit: qm̄ deus meus
es. iō iuſte a clemētiſſi
mo te peto.
m ¶ Spūs bo
nus: deſignat̄ per hoc
nomē deū eſſe: ſpiritū
ſctm̄ ſcp̄tū eſt eni. Nemo bonꝰ niſi ſolus
deus. igit̄ ſi ſpūſſanctꝰ bonꝰ dr̄. deus ne
ceſſario eſt. ¶ Qui nos deducit ī ter
ra recta: qn̄ corpus nr̄m ſuis regulis ſub
dit. Vel terra recta eſt ī futuro ſeculo vbi
recti ambulabūt. Propter nomē tuū ⁊c̄.
nā q̄ꝫuis oīa ḡtis xp̄s donet. iuſticie ipiꝰ
eſt. ſupplicātes iuſtificare ⁊ viuificare. iō
nō dicit in eq̄tate mea ſed tua. qꝛ nō meri
tis meis ſ; nois xp̄i gr̄a. n ¶ Educūt̄
de tribulatiōe/ tanq̄ꝫ de carceribꝰ ſctē aīe
qn̄ cōceſſa venia de iſto ſeculo vbi tribu-

108

lanꝭ pcipiunꝭ exire. In mīa aūt diſpdū tur inimici. qñ ſtudio cōpūctōis: de ſcele ratis cogitatiōib⁹ abſtrahūꝭ. qd̄ ad illos ptinet: q̄ penas debitas remedio ſuppli catiōis euadūt. o ¶ Hic dicit eē pden dos diabolū ⁊ oēs im pios ī futuro iudicō q̄ ī ſuā obſtiatiōe morīū tur. illi tribulabāt pūſ iuſtos viros. qꝛ eos fa mulos dei eē noſcebāt ⁊ neceſſe ē illos ī iudi cio pire. q̄ innocentes viros id̄ pſequunꝭ. qꝛ dei eē famulos cogno ſcunt. Oratio.

Eus q̄ matutinā ſacre reſurrectōis tue auditā feciſti iocū ditatē. cū ex īferno re diens: repleſti terram gaudijs quā reliq̄ras in obſcur. rogam⁹ po tētie tue ineffabilē ma ieſtatē: vt ſic tūc cater uā apl̄icam gaudē ſa cra feciſti in anaſtaſi. ita hāc ecclīam tuam. mīaꝫ expāſis manib⁹ flagitantē ſplēdoꝛe ce leſtis iubarꝭ illuſtrare digneris Qui cū p̄e. a ¶ Bellū vtiq̄ dic̄ ſpiritale nō carna le q̄ aīa iuſti aduerſus demōes ⁊ paſſiōes car nales inuiſibiliter di micat ¶ Man⁹: opa tionē ſignificāt: digiti ſalutaria cōſilia. q̄ de corde nr̄o velut q̄daꝫ radij pſiliūt: dūꝫ aliq̄ ſubtilitate cās neceſ ſarias obtinere cōten dūt. Qñq₃ etiaꝫ digiti trinitatē indicāt: vt ibi. Qui appēdit tri bus digitis molē terre: qñq₃ ſpm̄ ſanctuꝫ vt ibi. accepit moyſes duas tabulas ſcri ptas digito dei. b ¶ Mīam fecit dñs cū dauid. qñ eū de fribus ſuis vltimuꝫ p ſamuelē ad regale culmē elegit. Refugi um. qñ ei cōſiliū dedit vt hoſtē ſuū petra

meā. ⁊ in mīa tua diſperdes
o inimicos meos. Et perdes
oēs qui tribulāt aīam meā:
quoniā ego ſeruus tuus ſuꝫ.

Dauid ÷ ad goliam :· L

Bellū iſtud dauiticū. ad de ſignandū certamen domini ſaluatoris eſt pmiſſum. vt ſi cut iſte goliā ſaxei teli dimi catione pſtrauit. ita p petrā q̄ eſt chriſtus. fortitudo dya bolica vcieret. Ps. cxliij.

a Benedictus deus me⁹ q̄ docet man⁹ meas ad
pliū: ÷ et :· digitos meos ad
b bellum. Miſcdia mea ⁊ refu
gium meū. ſuſceptoꝛ me⁹ ⁊ li
c beratoꝛ meus. Protectoꝛ me
us ⁊ in ipo ſperaui. q̄ ſubdis
d pplm meū ſub me. Domine
quid eſt homo quia innotui
ſti ei ÷ aut :· filius homīs qꝛ
e reputas eū. Hō vanitati ſi
milis factus ē: dies ei⁹ ſicut
f vmbꝛa ptereunt. Dñe incli
na celos tuos et deſcende:
tange montes ⁊ fumigabūt.
g Fulgura choꝛuſcationem et

deijceret. quē gladio nō poterat ſuſceptoꝛ qñ fecit eū a ſaule ſuſcipi in generū. libe ratoꝛ. cū eū a piculo regie indignationis eripuit. c ¶ Protectoꝛ: qñ in ſpelū ca latēs ī ſaulē regē ius vltiōis accepit. Et in ipſo ſpaui. a tali ſpe ſcit vir ſanctus nō eſſe cēſendū. Subdis pplos. qꝛ multis po pulis impaturus erat d ¶ Sub interroga tōe ⁊ deſpectu pnūciā dū eſt. q̄d eſt hō: quaſi puluis q̄ vento flante nullā hꝫ firmitatē: q̄a īnotuiſti ei. i. ineſtima bile deitatis archanū p aſſumptā carneꝫ: re ctis fide oñdiſti. Silr̄ mō intꝛogandū ē: aut filius hoīs: ⁊ itē rñde atur qm̄ reputas eum vtiq₃ in oīb⁹ tuis. in numero pdeſtinatoꝝ. e ¶ Expp'it breuit̄ qd̄ ſupius dixit. q̄d eſt hō. Adā eni qñ creat⁹ ē ſimplex pur⁹ ⁊ verax ⁊ īmoꝛtal' fuit ß poſtq̄ peccauit fact⁹ eſt vani tati ſil'is qm̄ ⁊ mutabi lis ⁊ moꝛtal' effect⁹ eſt vanū eīm illud dixim⁹ qd̄ de ſua ſuba cadēs ī auraſ tenues euane ſcit. vt vmbꝛa vt fum⁹ vñ addidit. dies ei⁹ ſi cut vmbꝛa ptereūt: ſic̄ vmbꝛa pterit: ſic ho minuꝫ vita poſt petm̄ ad. niſi fuerit pfeſſio ne repata. f ¶ In clinatio celoꝝ fuit. qñ ad hoīem virtus ⁊ ho noꝛ ſupnoꝝ deſcēdit. ſcꝫ dei filius. Montes hic ſupboſ dicit. q̄s dñs tetigit: qñ eis cōpunctionē tribu it. Fumigabunt: cū crebris ſuſpirijs ſua pctā ploꝛabūt: craſſus eni fumus oꝛe vo mit: cū ſe ī planctū hō cōmouerit. g ¶ Fulgura choꝛuſcatōis dedit qñ tenebro ſis pctōꝝ ꝑ hāꝝ pdicatōe lumē ſue ve

ritatis infudit. Dissipauit ãt. dispsit sigt vt q̄ añ fuerãt cultores idoloꝝ. subinde ad ecc̄ie septa ɔfugerẽt. Sagittas apl̄os dicit q̄ p̄dicationū v̄itate q̄si iacula pen/ nata hoim̄ pectora trãffoderẽt. ꝛ ɔturbaſ ſcȝ. bona ɔtritōis tur batiōe. qꝛ ſic p̄us tur/ bati. postea leti erunt. Eos ãt ad mõtes refe rẽdū ē. h ¶ Hic ad p̄ꝛeȝ v̄ba ɔuertit ma/ nū dicit dn̄m ſaluato rē. quē venire dep̄cat̄ vt liberaret mūdū de alto. i. de p̄tãtis excel ſo vbi cum p̄ꝛe regnat p̄rilitate v̄tut̄ ꝛ vni tate ſub̄e. De aq̄s aūt .i. de ppl̄is vndoſis ꝛ q̄ſi p̄cella ſeuiſſima cõ citatis. De manu fili oꝝ. i. ď his q̄ fidelib⁹ p̄cere neſciūt. qꝛ de di abolo generãt̄ q̄ filijs dĩ aduerſãt̄. recte igr̄ diaboli filij alieni dn̄r a filijs dĩ. qꝛ heredita tē cū ipis in celo nul/ lā hn̄t. i ¶ Os eoꝝ vana loquit̄. qm̄ a di uinis regul̄ diſcrepa/ re p̄ſumūt vanū ē em̄ oē q̄cq̄d veritati ɔtra riū eſt. Dextera repro boꝛū. p̄ſperitas ipoꝝ vn̄ eleuati licẽtiā ſibi peccandi aſſumūt.

k ¶ Nouū merito dĩ xp̄i cãticū. qꝛ dū a iudeis nõ ſit recept⁹ (q̄b⁹ fuerat vt veĩret p̄miſſus) trãſiuit ad gẽtes. nouū ē etiã q̄ nos corp̄e ꝛ ſãguĩe ſuo ſaginare dignat̄. Decẽ coꝛdaꝝ pſal/ teriū. decalog⁹ ē dat⁹ tribub⁹ hebꝛeoꝝ. l ¶ Reges. hoĩes iuſtos ſignat ꝛ vera ces. q̄ regūt coꝛpa ſua. iſtis dat ſalutē. cū eos liberos a vicijs facit. Redemit ď pu gna golie. vel ſpiritalit̄ de vicijs. De gla dio maligno qꝛ gladi⁹ dyaboli malign⁹ ē qm̄ diuidit a bonis: benign⁹ ãt xp̄i. qm̄ ſepat a malis. m ¶ Hūc v̄ſū iã dixim⁹ quem idō repetit, vt deteſtabiliores iniq̄s

dissipabis eos emitte ſagit/
tas tuas et cõturbabis eos.
h Emitte manū tuã ď alto. eri
pe me ꝛ libera me de aq̄s mľ
tis. ꝛ de manu filioꝝ alieno/
i rū. Quoꝝ os locutū eſt va/
nitatē ꝛ dextera eoꝛuȝ dexte
k ra iniq̄tatis. Deus cãticū no
uum cãtabo tibi. in pſalterio
l decacoꝛdo pſallaȝ tibi. Qui
das ſalutē regibus. q̄ rede/
miſti dauid ſeruuȝ tuum. de
gladio maligno eripe me.
m Et erue me de manu filioꝛū
alienoꝝ. q̄ꝝ os locutuȝ ē va/
nitatē. et dextera eoꝝ dexte/
n ra iniq̄tatꝭ. Quoꝝ filij ſicut
nouelle plãtationes. a iuuē/
o tute ſua. Filie eoꝝ cõpoſite.
circūoꝛnate vt ſilitudo tēpli
p Promptuaria eoꝛuȝ plena
eructãtia ex hoc ÷ in ÷ illud
q Oues eoꝝ fetoſe abundan/
tes in egreſſibus ſuis. bo/

hoĩes reddat ipa geminatõ. ꝛ maxĩe nūc de hereticis v̄ba intelligẽda ſūt. lȝ eĩ ſe/ quẽtia ſic̄ ꝛ p̄cedẽtia ad lr̄aȝ vera ſint in tellecta. qꝛ tn̄ lr̄alis ſenſus apt⁹ ē. miſtice aliq̄ carpẽda ſc̄. n ¶ Filios eĩ dic̄ q̄ ge nerãt̄ p̄dicatōe p̄ui do gmatis. iſti nouellis plãtatiōibus cõparãt̄ qꝛ nulla veteri ꝛ a p̄ꝛi bus tradita p̄dicatiōe viguerĩt. ſ; nouis erro rib⁹ a p̄ꝛib⁹ ipoꝝ tra/ ditis pullularūt. H plãtatio em̄ heretico/ rū nõ eſt vet⁹ ſ; nouel la. Nõ ē eĩ de veteri le ge. nõ de p̄phis. nõ de apl̄is. ſ; de nouis ma giſtris ſuboꝛta. o ¶ Filie eoꝝ. h̄ eſt verba hereticoꝝ. cõpoſite. i. oꝛnata a ſapiẽtia ſecu lari ſ; qꝛ filie ſc̄ nõ filij vires nõ hn̄t. Circūo nate vt ſilitudo tēpli⁹ ꝛ pulcre dixit ſilitudo tēpli. nõ em̄ hn̄t verã eccliaȝ aut tēplū. ſ; ſili tudinē eccleſie. ¶ q̄ppe. ſilitudo non hȝ veritatē. ſ; alicui⁹ rei ſubſiſtẽtis poꝛtat ima ginē. p ¶ Prom ptuaria ſūt q̄ cellaria vulgus appellat. ꝛ he reticoꝛū coꝛda ſignat vbi diuerſaꝝ reꝝ ſp̄es vel doctrinarū epule repoſite ſūt. ꝛ inde e/ mittūt diuerſas eru/ ctatōes peſſimas: q̄s ſi aucte ɔuicas. ad inẽp̄tationū neq̄cias trãſferūt̄. cū ĩde q̄ȝ fuerĩt dn̄o iuuãte ſupati. ad ſophiſtaꝝ ſe v̄ſucias calūniaſq; ɔuertūt et ita ex vna p̄te v̄tūt ſe ĩ aliã. ſp̄vagi ꝛ iſtabiles. qꝛ ra dicē nequeãt hr̄e v̄itatis q ¶ Scd̄ȝ lr̄am hi fetoſa dn̄r hr̄e pecoꝛa. dū ipſi fi/ de ſteriles eſſe doceant̄. abundans q̄ppe dictus eſt. ab vnda. q̄ſi redundãs. Ipſa quoq; pecoꝛa que habere cernunt̄. nõ di xit eos in ingreſſibus: ſed in egreſſibus poſſidere. qꝛ totū ab eis egredit̄. qñ ipſi

109

q̄cꝫ perituri eſſe mōſtrant̄. ℟ Pulcre
q̄cꝫ dixit boues eoꝝ craſſi. quoꝝ de⁹ ven
ter eſt ⁊ gl'ia eoꝝ in ꝯfuſione. r ℟ Nō
eſt ruina. difficile eī hereticū inuenis im/
peritū. oēs em̄ ingr̄i ſūt ⁊ ſcia ſcl'ari iſtru
cti. ⁊ immuniti doctri
nis apl'oꝝ. Si tecum
diſputāt v̄ba eoꝝ bre
uia ſūt ſic artificioſo
ſmōe ꝯcluſa vt euadē
inde difficile ſit. Cum
eī te ligauerīt ⁊ clau/
ſerīt ſilogiſmis ſuis.
⁊ q̄ſi maceriā ſilogiſ/
mū texerint. tener̄ in
cluſus. nō potes exi/
re. nō ē ruina neqꝫ trā
ſit⁹. Cūqꝫ eis ꝯſenſe/
ris ⁊ ibi ꝯcluſus fue/
ris. eris ī plateis eoꝝ
⁊ ī lata via q̄ ad infer/
nū ducit. ⁊ nō ī angu/
ſta via q̄ ducit ad vitā
q̄ ē trāſit⁹ ſctōꝝ. Neqꝫ
clamoꝛ Jeſu q̄ ad ſe
oēs vocat ī plateis he
reticoꝝ ē: ſ̄ ī anguſta
via ē. s ℟ Multi ne
ſciētes btōs tales pu
tāt et dicūt btm̄ pp̄l'm
cui h̄ ſſ. Nos āt dica
m⁹ btūs ppl's cui⁹ eſt
dn̄s d̄s ei⁹. qꝛ ille ē be
at⁹. q̄ p oīb⁹ diuitijs
hꝫ xp̄m. et illū diligit
⁊ ei dn̄at̄. Oratio.
Oce nos dn̄e ſpi
ritalib⁹ armis no
xialib⁹ culpis reſiſtē
ne vāitati mūdane ſb
iecti. a tui iur̄ dānati
one pellamur. p. a ℭ
Exaltabo te dictū eſt.
notū faciā te p̄dicādo
qd̄ eſ nā quēadmodū
putet̄ aliq̄ laude d̄s al
tioꝛ fieri. cū dīna pfe/
tio n̄ poſſit augeri ℟
ſ̄ eq̄lē pr̄i credo te ℭ
rex me⁹ pfeſſio fidei ē
qm̄ ab ip̄o ſe dicebat
regi, cui ſe nouerat

r ues eoꝝ craſſi. Non eſt rui/
na macerie neqꝫ trāſitus ne=
qꝫ clamoꝛ in plateis eorum.
s Beatū ÷ dixerunt :· populū
cui hec ſunt beat⁹ populus
cuius domin⁹ deus eius.

Laudatio dauid. ℭ
Laudationem domi ni pro
pheta varijs narrationibus
explicat.

Pſalmus. cxliiij.

a Exaltabo te deus me⁹
rex: ⁊ bn̄dicā nomi tuo
in ſecl'm ⁊ in ſeculuꝫ ÷ ſecli:·
b Per ſingulos dies bn̄dicaꝫ
tibi. ⁊ laudabo nomen tuum
in ſecl'm ⁊ in ſeculuꝫ ÷ ſecli:·
c Magnus domin⁹ ⁊ lauda/
bil' nimis ⁊ magnitudīs eiuſ
d nō eſt finis. Generatio ⁊ ge=
neratio laudabit opa tua: ⁊
potentiā tuā pnunciabunt.
e Magnificētiā gl'ie ſctitatis
tue loquentur : et mirabilia
f tua narrabunt. Et virtutem
terribiliū tuoꝛuꝫ dicent ⁊ ma
gnitudinē tuam narrabunt.
g Memoriā abundantie ſua=
uitatis tue eructabunt et iu/
h ſticia tua exultabunt. Miſe
ratoꝛ ⁊ miſericoꝛs dn̄s : paci
ens et multum miſericoꝛs
i Suauis dn̄s vniuerſis ⁊ mi
ſerationes eius ſup oīa opa

pura mēte famulari. Bn̄dicere v̄o nos. ⁊
p pſalmodie graꝫ ſupplicare. qd̄ q̄ fece/
rit. ⁊ in et̄nitate eū laudare merebit̄. īdo
ſubdit̄ ⁊ in ſcl'm ſcl'i. vbi nullus ē finis.
b ℭ Qui hic p ſingl'os diee bn̄dicit deū
ibi ī illo et̄no vno die
q̄ vētur⁹ ē cū btīs ꝯti
nua exultatōe lauda/
bit. c ℟ Mag⁹ dn̄s
qꝛ ſine fine magn⁹. ſi/
ne fine laudabil' ℭ
cui⁹ v̄t⁹ inexplicabil'.
cui⁹ pietas incōph̄ēſi
bilis. cui⁹ ſapia ineffa
bil'. cui⁹ vera diffinitō
ē. finē ī ſctīs laudib⁹
nō hr̄e. d. ℭ Gn̄atio
⁊ gn̄atio ad duos po/
pulos debꝫ applicari
vn⁹ hebꝛeoꝝ eſt alter
ex gētib⁹. ipſi ſūt eī q̄
dn̄i bn̄ficia ſuſcepert̄.
⁊ merito ei⁹ potentiā
laudādo pnūciant.
e ℟ Jp̄i eī duo ppl'i
ei⁹ magnificētiā ac mi
rabilia q̄ q̄tidie xp̄s ī
eccl'ia opat̄ pio oꝛe p/
nūciāt f ℟ Virt⁹ xp̄i
ē terribil'. cū in impijs
vlciſcet̄. vt ī pharaōe
magnitudo ē cū iuſti
eruūt̄. vt freq̄nt̄ iſrl'
ab aduerſarijs erut⁹ ē
g ℟ Eructabūt ipſi
ſuauitatē xp̄i q̄ eos fo
uere dignat⁹ ē. Et iu/
ſticia exultabunt. q̄ in
impijs vlciſcet̄. h ℭ
Mi ſericoꝛs dī. natu
re ip̄i⁹ v̄t⁹ ē qꝛ miſera
toꝛ. cā ſalut̄ ē nr̄e fra
gilitati. Paciēs. cuꝫ
exceſſus humanos p
pter q̄s debuimus pu
niri p patientiā ſuſti/
net. Multum miſeri/
coꝛs. vt ipſe ait. No/
lo moꝛtē pctōꝛis. i ℭ
Quid enī magnifice
mus quā ſuauē eē vni
uerſis, qui tn̄ deuotis

mētibus mūera ſpūs guſtauerūt. Sʒ di
cis cur ergo pctōres dānat. Qui opa ſua nō
fecerūt. Miſcōia ei ſua dr eē ſup oīa opa
ei⁹.ſ.dei. Illō eñ p miam coronat. qð in
nob grā ſua opat. Illud vo dānat qð di
abolo machināte con

tes: q adhuc mīme corruerūt. Ipe erigit
eliſos. q iā ruinā ſuſtinuiſſe noſcūt. ⁊ me
rito ipe hec facere dr. qm ne cadam⁹. ipo
cuſtode defendimur. vt vo pſtrati ſurge
re valeam⁹. vtute ipſi⁹ nihilomin⁹ ſbleuamur.

ſtruit. Vñ opa dñi ſp
eligūt. nrā vo vel dia
boli ſine dubitōe dam
nātur. k Ir. Cōfiteā
tur tibi dñe. i. vt p ſan
ctos q te iugit bñdicūt
⁊ laudāt. itelligar om
niū eē rex ꝯditor ⁊ cre
ator. ℂ Vl' oīa opera
etiā lapides ⁊ īſenſata
ſua admirabili diſpo
ſitōe deū eox factorez
pdicāt. l Ib Gliam
regni tui dicēt. i. pdi
cāt vt ab oīb⁹ ameris
⁊ clarificeris: ⁊ potētiā
tuā loqnt. vt ab oīb⁹
timearis. A ℂ Oīa
igr creata indicāt qnta
glia ei debeat. q inco
gitabili ⁊ incōphēſibi
li ſapiētia ea creauit ⁊
potētiā ei⁹ infinitā oñ
dūt. m Sctis ei pdi
catiōib⁹ nota ē fcā po
tētia dei. et glia regni
ei⁹. ne igrat⁹ min⁹ for
ſitā qreret. Nota fctā
eſt potētia dñ diuerſas
vtutes apli inuocato
ei⁹ noīe pfecerunt.
n Ib Regnū tuū. re

k ei⁹ Cōfiteāt tibi dñe oīa opa
tua. ⁊ ſancti tui bñdicāt tibi.
l Gliaʒ regni tui dicent. ⁊ po
m tentiā tuā loquent. Vt no
tam faciāt filijs hoīm poten
tiam tuā ⁊ gliam magnificē
n tie regni tui. Regnū tuū re
gnum oīm ſeculox. ⁊ dñatio
tua in oī generatiōe ⁊ gene
o ratione ÷ Fidelis dñs in oī
bus vijs ſuis :· ⁊ ſctūs in oī
p bus opib⁹ ſuis. Alleuat dñs
oēs q corruūt ⁊ erigit omēs
q eliſos. Oculi oīm in te ſpe
rant. ⁊ tu das eſcam illox in
r tpe oportuno. Aperis ÷ tu :·
manū tuā. et imples oē aīal
s benedictōne. Juſtus dñs in
oībus vijs ſuis. ⁊ ſanctus in
t oībus opibus ſuis. Prope
eſt dominus omnibus inuo
cantibus eum ✳ omibus in
uocātibus eum :· in veritate

uamur. q Ib Oculi
oīm. i. ſāctōx interior
aſpect⁹ in illo futuro
tpe retributiōes qs ex
pectat ſuſcipit. ℂ vl'
etiā de oīb⁹ reb⁹ acci
pi pt. ſ tūc eſca vniuſ
cuiuſqʒ rei ꝯtinētia dz
intelligi. alia ei corpa
lia alia ſpiritualia ex
petūt. ſ his oīb⁹ vna
eſca ē largitas diſpen
ſata. r Ir. Apit ma
nū ⁊ iplet oē aīal. id ē
oēm aīam ſua bñdicti
one. q maledictōnes ⁊
opprobria mōi p noīe
ei⁹ ſuſtinuit. ℂ vl' qr
in manu ei⁹ ē oīs eſca
ītelligim⁹ p manū ei⁹
ptāte. in q. oīm creatu
rax vita ꝯſtituta ē ⁊ eſ
ſe. Sʒ meli⁹ eſt vt ſolū
rōnale aīal ītelligam⁹
qð reuera cōſtat poſſe
bñdici. s ℂ Juſtus
ve dñs ē. qr cum nos
vberat: eqtatē fac. qa
pctis digna reſtituit.
Vie ptinēt ad diſpoſi
tionē. opatio ad effcm
apð nos. apð illū vo.
h eſt velle qð facere h

gnū oīm. oīa ei ſcl'a. dñatōe tui regni vol
uūt. ℂ vl' nō ſic alia mōi regna aliq tpe
durat. ſ toto mōi tpe. ⁊ nō ſolū toto tpe.
verūetiā poſt eternalit. vñ ⁊ idē clarius re
petit. Et dñatio tua. i. ppetuitas eterna. q
pmanet i oī generatōe ⁊ generatōe A vl'
regnū oīm ſclox ⁊ in oī gñatōe ⁊ genera
tiōe. ē regnū celeſte. vbi de oī generatiōe
⁊ ſcl'o vna generatio erit eterna. ⁊ vnū ſo
lū eternal'r glioſum regnū. o Ir. Fidel'
dñs i oīb⁹ vbis ſuis. cū oīa q p pphetas
locut⁹ eſt adipleuit Sctūs. vt ſic ille ſan
ctus ē. ita ⁊ nos q opa ei⁹ ſum⁹ ſcti effi
ciamur i illo. p ℂ Ipe ei alleuat ruen

diſponere qð iubere. Sctūs vo. ⁊ piū ſi
gnificat ⁊ patiētē ⁊ bonox oīm largitorē
qm qcqd ab illo efficit. vtutū laude cō
pletur. t Ir. Prope ē dñs his q eū fi
de ⁊ opatiōe inuocāt. vt ipe ait. Ego ſuʒ
de⁹ de ppe ⁊ nō de⁹ de lōge ℂ ppe autē
dicit. i. pximus. qñ eſt ppicius. Irat⁹ ve
ro longinqu⁹. Nam pñtia eius ſp ⁊ vbi
qʒ eſt. Si eñ aſcendero in celum: illic es
⁊c. Sed quoniā ⁊ illi inuocant: qui ſua
cupiūt vana ⁊ nociua deſideria impleri.
additū eſt in veritate. quia ſolus veraci
ter inuocat. q ab eo petit que ipe poſtulā
da docuit ⁊ pfutura nouit.

v Voluntatē timentiū ſe faci
et ꝛ deprecationē eoꝝ exau
r diet ꝛ ſaluos faciet eos. Cu
ſtodit dñs omēs diligentes
ſe: ꝛ oēs pctōꝛes diſperdet.
y Laudationē dñi loquet̄ os
meū: ꝛ benedicat omnis ca
ro nomini ſancto eius in ſe/
culū ꝛ in ſeculū ſeculi:
¶ All'a. ¶ Propheta dicit
in hominibus minime confi
tendū eſt: ſed totā ſpem in
dño eſſe ponendā: ne aliqd
ab eo peteret̄ tepide: ſi ꝛ ali
us crederet̄ poſſe pſtare.

Pſalmus. cxlv.

a Auda aīa mea dñm:
laudabo dñm in vita
mea: pſallā deo meo q̄diu
b fuero. Nolite cōfidere in pn
cipibus: in filijs hominū in
quibus nō eſt ſalus. Exibit
ſpiritus eius ꝛ reuertetur in
terrā ſuā: in illa die peribūt
omnes cogitationes eoꝝ.
d Beatus cuius deus iacob
adiutoꝛ eius: ſpes eiꝰ in do
mino deo ipſius qui fecit ce/
lū et terrā mare et omnia q̄
e in eis ſunt. Qui cuſtodit ve
ritatem in ſeculū: facit iudi/
cium iniuriam pacientibus
dat eſcam eſurientibus.

v ℟ Volūtatē timētiū ſe facit dñs. dū
eos eripit vl' ab inſtigatōe diaboli q̄ eum
puro coꝛde depcant̄. vel ab ardoꝛe pcti.
x ℟ Cuſtodit dñs eos q̄ eū diligūt. ꝛ q̄
dilectōez eiꝰ mūdanis dilectōibꝰ ptule/
rūt. Illos v̾o diſpdet
q̄ eiꝰ amoꝛi. amoꝛē ſe/
culi pꝑoſuerīt ¶ Oēs
v̾o dicēs diſpdendos
pctōꝛes. eos dicit q̄ in
ſua obſtinatōe pſiſtūt.
y ℟ Loqtur os me
um laudē dñi nūc ꝛ in
futuro retributōis tpe
ꝛ bñdicat oīs caro h̄ ē
oē coꝛpꝰ eccl'ie. qd̄ nos
ſumꝰ. q̄ dñm laudare:
bñdicere: extollere: et
pdicare debemus. Dic
autē os ſuū coꝛdis ar
chanū. vñ ſe ꝓpha no/
uerat libenter audiri.
Carnē q̄z p ſinodochē
dixit totū hoīem. Oro
Egnatoꝛ oīm ſan
ctoꝝ dñe. q̄ ſpiri/
lē cibū oī anīe opoꝛtu
no mīſtras ī tpe ꝯcede
nobis te ꝑpetualit̄ bñ
dicere. tuāq; potentiā
cū elect' tuis fiduciali
ter exaltare. Per.
a ¶ Hoꝛtat̄ pſalmi
ſta ſuauit̄ aīam lauda
re dñm. vt exploꝛ cogi
tationibꝰ ſupuacuis. ī
ipſo tm̄ negocio totis
viribꝰ occupet̄. Lau/
dabo dixit. vt futuruz
tps oñderet qñ angel'
iuſtiſq; hoībꝰ ſoꝛſ iſta
cōis eſt. Pſallā q̄diu
fuero. ſ. in pñti. qd̄ ad
bona opa ptinet. ℟
Vide etiā qñ iuſte alt/
q̄d agimꝰ ſumꝰ qñ pec
camꝰ eē deſiſtimꝰ. Vñ
dic̄, laudabo q̄diu fuero
qꝛ nō eſt laus ī oꝛe pec
catoꝛis. b ¶ Noli
te ꝯfidere. i. nec in de/
monibꝰ. q̄ pncipes di

cūt̄. nec ī hoībꝰ eſt pſumēdū. ſolꝰ em̄ ē fi
lius hoīs. q̄ tribuit vnicuiq; ſalutē. ℟
Intellige nihilominꝰ etiā de ſcl'i ptātibꝰ
noli ꝯfidere ī impatoꝛe. nō in pfect'. nō ī
iudicibꝰ ſcl'i q̄ ſūt filij hoīm. ꝛ ī eis nō ē
ſalꝰ. c ¶ Cām ponit
cur ī iſtis nō ſit ꝯfidē/
dū. Hic ſpm̄. aīam de/
bemus accipe. egreſſa
itaq; illa de clauſtro
coꝛpis. reuertit̄ caro ī
terrā vñ ſūpſit initiuz.
iōo eī addidit ſuā. qꝛ ī
de fuit ꝓcreata. Illo
die pibūt tpe. ſ. moꝛtis
hūane cogitatōnes: q̄
ſe ī diuerſos ambitus
priꝰ extēdebant. ℟
Tūc q̄z pibit oīs pnci
pū ꝛ hoīm ꝯfidētia et
cogitatōnes illoꝝ q̄ in
eis ſpabāt. d ¶ Iſrl'
. i. vir vidēs deum. qd̄
vocabulū ad oēs ele/
ctos ꝯpetēter aptatur
adiutoꝛ ē ill' q̄ ipo do
nāte gradꝰ v̾tutū aſcē
dere nitūt̄. Qui fec̄ ce
lū ꝛ t̄rā q̄d pt eē mgnī
ficētiꝰ q̄ celū ꝛ t̄rā fe/
ciſſe ꝛ oīa q̄ in eis ſūt.
℟ Qui ḡ fec̄ celū et
terrā (ī q̄ꝝ ꝯpatōe hō
eſt ſm ꝯditōez carnis
q̄ſi foꝛmica) hoīem pt
liberare quē fec̄. iō bñ
ſpes nr̄a in eo. e ¶
Qui cuſtodit veritatē
ipe ē. ſ. dñs ieſus xp̄s.
q̄ fac̄ iudiciū. qm̄ verꝰ
eſt iudex. ꝛ gubnatoꝛ
et̄nꝰ. ꝛ vīdicat iniuriā
patiēt'. ꝛ dat eſcā eſu/
riētibꝰ. i. q̄ eſuriūt au/
dire v̾bū dei. ℣ Dat
q̄z ſi ad l'raz intelligaſ
cibū coꝛpm. dat ꝛ cibū
coꝛpꝰ ſuū in ſacro. dat
deniq; cibū doctrinaz
celeſtē. ſed ſolū eſuriē
tibus talis etiā ſoluit
compeditos.

f Dñs ſoluit cõpeditos dñs
g illuminat cecos Dñs erigit
eliſos dñs diligit iuſtos.
h Dñs cuſtodit aduenas pu
pillũ ꝛ viduã ſuſcipiet: ꝛ vi
i am pctõꝝ diſpdet. Regna
bit dñs in ſecula deꝰ tuꝰ ſyõ
in generatiõe ꝛ generatiõe.
÷ All'a :· ¶ Hortatᵭ ppha
ppl'm deuotũ laudate dñm
q̃ ſupplicãtibus beneficia p
futura ꝯcedit: qm̃ q̃ de ſuis
viribꝰ cõfidũt ei placere nõ
poſſunt. Pſalmus. cxlvj.
a Laudate dñm quoniã
bonus eſt pſalmꝰ deo
noſtro ſit iocunda ✳ decora
b q; :· laudatio. Edificãs hie
ruſalẽ dominus. diſpſiões
c iſrael congregabit. Qui ſa
nat contritos corde: et alli/
d gat cõtritiões eoꝝ. Qui nu
merat multitudinẽ ſtellarũ
ꝛ omnibꝰ eis noĩa vocans.
e Magnus dñs noſter et ma
gna virtus eius: et ſapien/

f I. ¶ Dñs ſoluit. q̃ pus ligati erãt in pctis ſuis. pꝰ ea ad xp̃ꝫ ꝯuerſi p ip̃m ſoluti ſũt. Dñs illũiat cecoſ. ¶ vicioſi ei oẽſ ceci ſũt. qꝛ pctõꝝ obſcuritatibꝰ ĩplicantᵭ hos illũiat ille ſolꝰ q̃ illumĩat oẽꝫ hoĩeꝫ
g ¶ Dñs erigit. nec h̃ q̃ꝫ dubiũ ẽ. qꝛ eliſos xp̃s erigit. Nã cũ dyabolꝰ elidat: dñs ſubleuat. Cuiꝰ etiã ẽ iuſtos diligẽ. niſi q̃ eos pualet ĩ etᵭna btitudĩe collocare. h ¶ Dñs cuſtodit adueãſ. i. q̃ d̃ babylonia dyaboli ciuitate ad hierlm ciuitatẽ dei ꝯfugerint. Pupillos ꝛ viduas dic̃. q̃ dñm pura mẽte reſpiciunt. hũanis ſolacijs deſtituti. Hos recipit xp̃s advĩdicãdoſ. ꝛ exᵭmiabit dyabolũ (q̃ ẽ via pctõꝝ. ſic̃ xp̃s ẽ via iuſtoꝝ) ꝛ oẽs ĩ ea via eũ imitãtes i ¶ Erit tunc regũturꝰ pfecte in ſcĩs qñ erit ſic̃ ſcp̃tũ ẽ. deꝰ oĩa in oĩbus. h em̃ q̃uis in ſcĩs regnet. ñ tñ pfecte: qꝛ corda eorũ ĩterdũ inanibꝰ cogitatõibꝰ occupantᵭ. In ſyõ. i. eccl'a ĩ futura btĩtudĩe. regñbit em̃ ip̃e ꝛ cũ ea. ꝛ in eadẽ. q̃ ẽ bñdictꝰ in ſcl'a. I. vel regñbit in gñatõe iudeoꝝ ꝛ gñatõe xp̃ianoꝝ. vel ĩ gñatiõe iſta eccl'e ꝛ generatõe vẽtura in celo. Oratio

Glorioſe oĩp̃s d̃s ĩ quẽ btõꝝ aĩe totã ſpei ꝯfidẽtiã ponũt. cõcede nob̃. vt adiutorio tuo illumĩati valeamꝰ te iugitᵭ mẽte pura diligere. Per.
a I. Laudate dñm. nõ dixit bonꝰ pſalmus. ſ abſolute bonum. i. bonum ẽ pſallere ꝛ laudare dominũ. ſ noueris h̃ Hieronymum non noſtram tranſlationem ſecutum: ſ gallicanam q̃ hꝫ. qm̃ bonũ pſ. pſallere ꝛ d̃o nõ voce: ſ corde dicit. Quã/

ti em̃ bonã vocẽ ñ hñt. ſ qm̃ pctõres ſũt male pſallũt. ¶ Tũc ẽ ei dño iocũda laudatio. qñ ĩ vnã ſocietatẽ vox ꝛ vita cõuenerĩt. nã q̃le ẽ vt pſ. caſtitatẽ dicat ꝛ cãtor ſe ab obſcenitate ñ retrahat vñ ñ p̃t a dño bñ pcipi. qd̃ ꝯ̃ria intᵭ ſe noſcitᵭ aduerſitate luctari. I. Bñ g pſallit. q̃ cãtat ĩ corde ꝛ ꝯſciã. ſitq; d̃o iocunda nõ voce: ſ ꝯſciã laudatio. b ¶ Edificat dñs ciuitatẽ hierl'ꝫ qñ diſpſiões iſrael ꝯgregãs q̃ ĩ toto mũdo habitare noſcuntᵭ d̃ viuis lapidibꝰ celeſtẽ ꝯſtruit ciuitatẽ. ſic̃ ſcp̃tũ eſt ꝛ mittet ãgelos ſuos cũ tuba ꝛ voce magna ꝛ ꝯgregabit electos a q̃tuor ãgul' terre. I. Vel etiã iã edificat dñ ſanat ꝯtritos corde: ꝛ alia facᵭ q̃ ſequuntᵭ.
c ¶ Qñ em̃ celeſt' medicꝰ penitẽtiũ corda inuenerit q̃ui afflictione ꝯtrita: ea q̃ſi q̃daꝫ faſcia ſua pietate ſupducta ꝯſtrĩgit atq; ꝯſolidat: ꝛ ad firmiſſimã ſpẽ ſanitat' adducᵭ
d ¶ Qui numerat ſtellas. i. ſcõs viros. illi em̃ lucẽt velut aſtra in nocte huiꝰ ſeculi. q̃ meruerĩt in nũero ſcõꝝ ꝯgregari. Scimꝰ etiaꝫ a d̃o poſſe ſcõꝝ nomĩa vocari. qñ eos legimꝰ in celo eẽ ꝯſcp̃tos. vel etiã ad lr̃aꝫ d̃ ſtell' materialibꝰ firmamẽti accipi põt.
e ¶ Magnus dominus noſter. vtiq; cuius nec facta nũerari. nec laus pualet appŕhendi. virtus etiam magna. quia ſingularis. quia omp̃s. quia rex omniũ gubernator ꝛ conditor. cuius ſapiẽtie numerus non pualet vllo modo compŕhendi. Numerus em̃ hic p fine ponitᵭ. Nõ em̃ numerꝰ ẽ finit.

111

f tie eius nō eſt numerus. Su
ſcipiēs manſuetos dn̄s. hūi/
liās ÷ autē :· pctōꝛes vſqꝫ ad
g terrā. Precinite dn̄o in con/
feſſione pſallite deo nr̄o ī ci:
h thara. Qui operit celū nubi
bus. ꝛ parat terre pluuiam.
i Qui ꝑducit in mōtibus fe/
nū ÷ ꝛ herbā ſuituti hoīm :·
k Qui dat iumētis eſcā ipſo/
rū ÷ et :· pullis coꝛuoꝝ inuo
l cautib⁹ eū. Nō in foꝛtitudīe
equi voluntatē habebit neqꝫ
in tibijs viri bn̄placituꝫ erit
ei. Bn̄placitū eſt dn̄o ſuꝑ ti:
mentes eū: ꝛ ÷ in eis :· q̄ ſpe:
rant ſuꝑ miſcdia eius.
÷ Allā :· ℭ Propheta
irl'm. i. ſupernā alloquit̄ ciui
tatem vt ſecura iam reddita
in ciuibus ſuis. dn̄m iugi ex
ultatione collaudet. enume:
ratqꝫ quanta pplo ſuo pius
miſeratoꝛ indulſerit.

Pſalmus. cxlvij.

a Lauda hieruſalem do/
minū: lauda deum tuū

f ℭ Mānſueti ſūt patiētes afflicti ꝑ nll'/
tas tribulatōeſ. rectū q̄ꝫ ē vt hi ſuſcipiāt̄
ī celū. ſuꝑbi deijciēt̄ ī t̄rā. vt ꝯmutatōe vi
caria vn̄ hūil' leuat⁹ ē. ide ſuꝑb⁹ coꝛruat.
g ℭ Ill' dr̄ p̄cinite. q̄ adhuc tacere no/
ſcūt ꝛ quō ꝛ cui cauē/
dū ſit oſtēdit dū ſb̄dit
dn̄o ī ꝯfeſſiōe. Cytha/
ra āt ſig̃t v̄tuteſ ꝯſona
opatōe p̄cinētes q̄ tūc
verā cytharā reddūt.
qn̄ nll'a rupta ē coꝛda
.i. v̄t⁹. Quō eī ītegra
eēt cythara vna coꝛda
rupta. nec ſon⁹ ꝑfec:⁹
reddit̄ dū rupta nō ſo
nat. h ℭ Celū. ſctāꝫ
ꝓphetiā ꝯgruent̄ ad/
uertim⁹. Hāc diuīa ꝓ/
uiſiōe obſcuritas ſilis
nubib⁹ tegit vt ſenſus
ſcitet nr̄os ad q̄rēduꝫ
duꝫ ḡti⁹ accipit̄ ad qd̄
fatigato d̄ſiderio ꝑue
nit̄. ꝧ q̄d iſte nubes ꝓ
turiāt. ſ. copiā pluuia
rū. h̄ ē fōtes diuīe p̄/
dicatōis irriguos. q̄ꝫ/
uis ꝛ iſta ad lr̄am ſint
vera ꝛ ſalubꝛit̄ ītelli/
gēda. i ℭ Et h̄ q̄ꝫ
ſpūalit̄ accipi recte p̄t
Nā mōtes viros ſigni
ficat ſctōs. in q̄b⁹ dn̄s
fenū ꝓduc̄. i. p̄dicatōꝫ
robuſtā. herbāqꝫ. i. mo
nita mollioꝛa: vn̄ ſim/
plicia iumēta paſcāt̄.
k ℭ Iumēta eccl'aſti
cos ſignant greges q̄
ꝯpetēti refectōe paſcū
tur. alij lacte. alij cibo
ſolido. Coꝛui ſūt irre/
ligioſi viri ꝛ pagani: q̄
pctōꝝ nigredīe veſciunt̄. pulli v̄o coꝛuo
rum filij paganoꝛum vel alioꝛum homi/
num maloꝛuꝫ paſcuntur a deo. dum de/
um inuocant. quem patres eoꝛum con/
tempſerant. vnde addit. Non omnibus
eoꝛum pullis ꝛ filijs dat fidei eſcam. ſed
inuocantibus eum. qm̄ ſoli ipi eū inuo/
cant. q̄ regulas ſcripturaꝝ. nulla hereti/
ca p̄uitate ſb̄uertūt. l ℭ Equ⁹ ſuꝑbū
hoīeꝫ atqꝫ tumidū ſignificat. cui diuini/
tas nō pōt eē placabil'. qm̄ mānſuetos eli
git. l ℭ Tibie h̄ ſic̄ ꝛ femoꝛa. libidinē ſi
gnificāt. q̄ vllo mō in viro aut ī femīa d̄o
placē nō pōt. Pōt aūt
ꝛ ꝑ eq̄ foꝛtitudinē ꝛ ti
bias. p̄ſūptio d̄ virib⁹
ſuis ītelligi. nō ei pla/
cet vir d̄o in v̄tute ſua
ꝧ in timoꝛe dei. vt ſe/
quēs v̄ſus indicat.
m ℭ Bn̄placitum eſt
itaqꝫ dn̄o in eis q̄ eum
foꝛmidāt. ꝧ nō degene
ri tīoꝛe. ml'ti em̄ timēt
ꝧ q2 deſperant de mīa
ei⁹ minīe diligūt ſic iu
das. Ille timoꝛ d̄o ꝓ/
bat̄ accept⁹ q̄ cū amo/
re maxīo ꝛ pia ſpe ꝯiū
git̄. timeat ḡ vnuſq̄ſqꝫ
ne peccet. amet vt ſup
plicet ne tn̄ deſperet.

Oratio

Dificatoꝛ celeſtiſ
hierl'm d̄s. q̄ multitu/
dinē ſtellaꝝ ꝛ ꝯcludis
nūero. ꝛ noīati ſingu/
la vocas. ſana qm̄s cō
tritos coꝛde. diſperſoſ
ꝯgrega. atqꝫ nos īnūe
rabili ſapīa tua locu/
pleta. Per.
ℭ Ad ꝯſuetum q̄dē
all'a reuertimur. ꝧ nll'a
ten⁹ repetiſſe faſtidiū
ſit. cui⁹ v̄bi tātus ho/
noꝛ ē vt cū ſit ī hebꝛea
ligua recōdituꝫ. nullo
tn̄ ꝯſtet alio ſmōe trāſ
latū. h̄ grec⁹. h̄ latin⁹
h̄ chalde⁹. h̄ ſyrus. h̄
ꝑſa. hoc arabs. hoc te
net natio cuncta terrarum ꝛ pia deuoti/
one veneratur. hoc ergo ꝛ nos pura mē/
te canamus.
a ℭ Hierl'm. ſicut ſepe dictum eſt īterp̄
tat̄ viſio pacis. que ꝓꝑie ad illam ciuita
tē ꝑtinet. q̄ viocioꝝ ꝛ ſcādaloꝝ ꝯſoꝛtia nō
hēbit. Syō q̄ꝫ ſpeculatio īterp̄tat̄ in illa
em̄ dei ciuitate videbim⁹ eū ſicuti ē, vn̄ me

b ſyon. Quoniā confortauit ſeras portarū tuarū benedi
c xit filijs tuis in te. Qui po/ſuit fines tuos pacem ÷ ⁊ :·
adipe frumenti ſatiat te.
d Qui emittit eloquiū ſuum terre velociter currit ſermo
e ei⁹. Qui dat niuē ſicut lanā nebulā ſicut cinerē ſpargit.
f Mittit criſtallū ſuum ſicut bucellas ante faciē frigoris
g ei⁹ quis ſuſtinebit. Emittit verbū ſuū ⁊ liquefaciet ea: flabit ſpiritus eius ⁊ fluent
h aque Qui annūciat verbū ſuū iacob iuſticias ⁊ iudicia
i ſua iſrael. Non fecit taliter omni nationi: ⁊ iudicia ſua non manifeſtabit ÷ eis :·.

¶ All'a. ℄ Propheta per paucaꝝ cōmemorationē creaturarū: oēs creaturas ad dñi laude hortat̄ rōnales ⁊ intellectuales ꝑ ſe: ītellectu aūt vel ſenſu carētes ꝑ illas vtiqꝫ q̄ opera dñi: ſapiētiſſima cōſideratiōe collaudāt.

Pſalmus. cxlviij.

Laudate dñm de celis laudate eū in excelſis

xisto ħ duo nōīa future ciuitati ꝯueniūt.
b ℄ Cū ei ſeras ꝯfortatas dicͨ eē portaꝝ clauſas ianuas btē ciuitatꝭ oñdit. qđ tūc accidit qñ ſpōſus ītrauit. ⁊ q̄ pate ſūt cū eo ad nuptias vt ī euāgelio de ꝟgib⁹ dr̄. nec q̄ſqꝫ vlterius ſcūs exibit. nec aliq̄s p⁹ea nou⁹ ītrabit. Magna ē q̄ dē ibi bñdictio filioꝝ. Dr̄ āt ī te. qꝛ nūqꝫ ab illa exire poterīt. qꝛ eť no mūere ꝯſecrant̄
c ℄ Sicͨ āt btā hierl'z pacē poſſidet. ſic īfelix babylō doloꝝ pugnā ꝓculdubio ſuſtinebit. Adipē q̄ppe frumenti dicͨ ipāz ꝯtuibilē deitatē. vñ ſic iuſtoꝝ ſenſuſ reficit̄ vt oēꝫ ſacietatē ſuperare noſcat̄.
d ℄ Eloquiū dñi. ꝟbuꝫ prīs ē. qđ ad ťras miſit. qñ hūilitatē pie īcarnatiōis aſſumpſit. tūc ſic cucurrit ſermo ei⁹ velocit̄ vt ſcē trinitatꝭ agnitio. mirabili velocitate mūdū ꝯpleuerit. idoloꝝ cultores ꝟitatis ipi⁹ manifeſtatione ꝯuertēs.
e ℄ Qui dat niuē ſicͨ lanā. dat dicͨ. i. facͨ. qđ fit vtiqꝫ. qñ frigidiſſima pctīs corda mortaliū. ad ardorē ſatiſfactiōis adduxerit. nix ē hō cū recedit a dño. lana. cum ad ei⁹ venerit medicinā. Nebula ſig̃t oē pctm̄ qđ ſꝑ caligioſa obſcuritate pagit̄ ħ velut cinis diſpgit̄ dū pura ꝯfeſſiōe. xp̄i ex g̃tia diſſipat̄. f ℄ Cryſtallū ē in moduꝫ vitri glacies ꝑ multas hyemes condurata. ⁊ in duriciam ſaxi perducta ſubſtantia.
h ℄ Cui comparantur. qui frigore ꝑfidie conſtricti per ſingulos dies congelaſcunt. hos emittit dñs ſicut buccellas qñ ꝯuerſos p̄dicare ſua facit magnalia. vñ ppl's eſuriēs celeſti pāe veſcat̄. Vñ faciē. i. pñtiā frigoriſ ei⁹ dr̄. nō q̄ ab ipo frigus iſtō veiat. ħ fieri forte ꝑmittit. vt eſt īdurauit ōs cor pharaōis. Vñ illō frig⁹. qđ ipe ōs nō remouet nēo pōt ſbſiſtē. nēo illud pōt ſuſtinere.
g h ℄ Veniēte ꝟbo. i. p̄dicatōe dei. liq̄facit ea vt cōpūcti īnet piāt agere pniāz. Flabit ſpūs. i. dei calor amoris. Fluēt aq̄. i. ꝓfundū fluēta ſpiritaliſ bñficij. ſic factū ē ō ꝑſecutore ſaulo. Sic fit hodie ō plurimis.
h ℄ Per iacob ⁊ iſrl' ſignificat̄ eccl'ia. naꝫ ⁊ nō iſraelita ē q̄cūqꝫ ē fidelis ⁊ ań iacob fuit q̄ dño pura deuotione cōplacuit illi em̄ ꝟbū ſuū. illi noſcit̄ ꝓnūciaſſe iuſticias.
i ℄ Nō fecit taliter. qꝛ lꝫ oēs gentes religio xp̄iana cōplexa ſit tñ nulli facie ad faciē locutus ē. aut mare diuiſit. niſi tm̄ iſraelitico ppl'o. A Vel nationi iacob q̄ ex abraā deſcēdit. in cuius fide oēs xp̄iani ſūt. illi nationi ſoli manifeſtauit iudicia ſua
Orō
Onforta dñe portas eccl'e tue ⁊ pone termīs ei⁹ pacē. eiqꝫ adipē ſpiritalꝭ tritici dignanť attribue. ꝑ.
a ℄ Quia dignū eſt vt creatura ſuū laudet creatorē. ait. Laudate dñm. h. Ad laudē dei ſola hominū natura nō ſufficit: iungant̄ ⁊ celi. nō autē dixit. laudate celi. ħ vos q̄ eſtis in cel'. hoc ē. throni. dñationes. ꝓncipatus. ptāťes. ⁊ cetera in excelſis. i. excelſi digne laudate excelſum.

b ℂ Laudate eū oēs āgeli ei⁹. qꝺ̄ āgel⁹
greca lingua. latīe nūci⁹ iterptaꝛ̄. āgelus
eñ officij noīe ꝺꝛ̄ nō nature. Oēs ꝟtutes
ei⁹. h̄ gñale nomē ē. ibi eñ ꝯcludūꝛ̄ oīa
q̄ dignitate celeſtis militie grandeſcunt.

glꝛ̄ianꝛ̄. Quis etiā ſm lrāz itelligēdo dra
cones venēoſi deū laudēt vt alie creature
h ℂ Ignis grādo nix glacies. myſtice ſi
gnāt hoīes. q̄ in h̄ ſclo ex turbulētis ſūt
ꝛ peſſimis ſtudijs ꝯuerſi ad dñm. ꝛ ſpūs

c ℂ Iō ſol ꝛ luna ꝛ
ſtelle laudāt eum. qꝛ a
ſuo officio ꝛ ſulcio nō
recedūt. Suitium ipoꝝ
laus dei eſt. Addit. lu
mē. vt quō ꝺ̄ iuiſibili-
bus dixit. laudate oēs
ꝟtutes. ſic ꝺ̄ viſibilib⁹
dicit laudate eū oē qꝺ̄
lucet. d ℂ Quāuis
in geneſi vnū celū fa-
ctū eē legerim⁹. tñ in
paulo. ꝛ h̄ plr̄ali nūcu-
panꝛ̄ nūero. Aq̄ ꝟo q̄
ſup celos ſūt. iſtas eē
q̄ depluūt nō dubiū ē.
nā dꝛ̄ ꝛ i geneſi catara
cte celi apti ſūt. dic ꝟo
laudēt nomē dñi. ꝛ p̄-
pit ex opib⁹ ſuis dñm
debē laudari. ꝛ q̄d di-
gni⁹ ꝙ qꝛ ꝯditio reꝝ ꝓ
priū laudet auctorem
e ℂ Dicendo ipm.
dñz ſignificat ſaluato
rē. Ipe eñ ē ꝟbū caro
factū. cui⁹ iuſſiōe cun-
cta creata ſūt. Diſtant
āt facē ꝛ creare. facere
eñ poſſum⁹ ꝛ nos qui
creare nō poſſumus. ꝛ
iō qꝛ dixit facta ſūt qꝺ̄
eſt gñale ꝟbū. addidit
qꝺ̄ erat diuinitatis ꝓ-
priū. ſ. creata ſūt. Mā
dauit. ſignificat cōſti-
tuit atqꝫ formauit.

b Laudate eū oēs angeli ei⁹:
laudate eū oēs virtutes ei⁹
c Laudate eū ſol et luna: lau
date eū oēs ſtelle ꝛ lumen.
d Laudate eum celi celoꝝ: et
aque que ſup celos ſunt lau
e dent nomē dñi. Quia ÷ ipe
dixit ꝛ facta ſunt :· ipe man
f dauit ꝛ creata ſunt. Statu-
it ea in ſeculū ꝛ in ſeculū ÷ ſe
culi :· p̄ceptū poſuit ꝛ nō p̄-
g teribit. Laudate dñm ꝺ̄ ter
ra: dracones ꝛ omēs abyſſi
h Ignis grando nix glacies
ſpūs ꝓcellarū: que faciunt
i verbū ei⁹. Mōtes ꝛ oēs col
les: ligna fructifera ꝛ oēs ce
k dri. Beſtie ꝛ vniuerſa peco
ra: ſerpētes ꝛ volucres pen
l nate. Reges terre ꝛ oēs po
puli: principes ꝛ omēs iudi
m ces terre. Iuuenes et virgi
nes ſenes cū iunioribus lau
dent nomen dñi: quia exal
tatū eſt nomen eius ſolius.

ꝓcellaꝝ ſunt. q̄ ex tem
peſtuoſis ꝛ improbis
opibus ad confeſſiōis
gratiam venire merue
runt.
i ℂ Montes hoīes
ſignificat p̄tumida po
teſtate ſblimes. colles
mediocres. ligna fru-
ctifera eos q̄ ex duri-
cia pctōꝝ cōuerſi. fru-
ctus moꝝ faciunt. Ce
dri. abſolute ſupboſ ſi
gnificat.
k ℂ Beſtie crudeles
ſignificat ꝛ idomitos
vniuerſa pecora: cōez
plebē. Serpētes vene
noſos ꝛ callidos. vo-
lucres p̄hos. q̄ cogita
tionū velocitate natu-
ras diſcurrunt ſignifi
cat. de q̄bus oībus ſi-
bi xp̄s parat electos.
qui in illa reſurrectōe
ꝛ laude. angeloꝝ poſ-
ſint cetibus congrega
ri.
l ℂ Reges. ſanctos
viros ſignificat. q̄ ſe-
met regūt. oēs populi
turbas q̄ ad deuz con
ueniunt. p̄ncipes po-
teſtates excelſas ad-
uertimus. iudices: no
biles ꝛ potētes. hi eñ
(vt frequenter euenit) ſubito mundi po
teſtate derelicta. diligunt domini ſerui-
tia ſubire.

f ℂ Statuit ea. declarat potētiā dñi ꝟ
tutēqꝫ ei⁹ vt dubiū nō ſit oīpotētē eē dñz
qñ q̄ ille ꝯſtituit nll'a mutabilitate ꝟtūꝛ̄
Preceptū legē dicit ſiue ꝯditionem. vt
omia ſb ipius ptāte eē noſcanꝛ̄. iō addi
dit. ꝛ nō p̄teribit. p̄terire eñ nō pōt. qꝺ̄
op̄s ſtatuit ꝛ veritas ꝓmiſit.
g ℂ Dracōes ꝛ abyſſos myſtice. pſonas
truculētas ꝛ validas debem⁹ accipe. q̄ h̄
i bonū ꝯuerſe. i illa pꝛ̄ia dñicis laudib⁹

m ℂ Iuuenes. q̄ etatis natura ferueu
tes ad modeſtie tpamēta ſe ꝯuertūt. ſeni
ores cū iuniorib⁹ ꝓmixtā ſigt etatē. qꝛ ꝺ̄
oī ſexu. ꝛ ꝺ̄ oī etate potēs dñs ē euocare
q̄s vult. Cauſa h̄ laudis iuſtiſſima ponitꝛ̄
qꝛ exaltatū ꝛc. exaltatū ē eñ duz illi (ſi-
cut dicit apl's) oē genu flectitꝛ̄ celeſtium:
terreſtrium: ꝛ infernoꝝ.

n ¶ Cõfeſſio eius ſup celũ ⁊ terreã. hec
ↄfeſſio laudẽ illã ſcat. q̃ illi poſt finẽ ſcli
iſti⁹ ab oĩb⁹ in btĩtudĩe creatur abſolui
tur rõnabilib⁹. Qꝛ aũt dĩc ſup celũ ⁊ ter
rã. ſcat ꝙ nec celeſtia nec terreſtria laudi
bus dei pñt eq̃lia repi
ri. Exaltauit cornu. i.
ptãtẽ. qꝛ ppl's fidel' ibi
exaltabit vbi oĩs glĩa
ꝑſtat o ¶ Hymn⁹
oĩb⁹ vox iſta ꝓmiſſiõe
⁊ toti⁹ btĩtudĩs ſũma
ꝑfectio ⁊ q̃b⁹ ſctĩs. fi-
lijs iſrl' q̃ nõ ſolũ gene
re: ſꝫ fide nomẽ iſtõ ha
bere merebãtur. Oĩo
Xcelſoꝝ oĩm ſupe
minens ⁊ excelſa
ptãs ds. ↄcede famul'
tuis. vt ſicẽ cũcta q̃ cer
nim⁹: te iubẽte creata
ſũt. ita q̃ precipis te cu
ſtode ſeruent. Per.
a ¶ Nã ꝓpha ĩ hoc
mõo tm̃ corpe ↄſtitut⁹
intellectum ⁊ fide illa
patria cũ angelica mł'
titudine miſcebat. in
quã cõmonet btm̃ po-
pulũ cãticũ nouũ can-
tare. cãticũ autẽ nouũ
eſt ſctẽ incarnatõis ar
chanũ. natiuitas mira
bilis ⁊c̃. Laus ei⁹ ſiue
in iſta eccl'ia ſiue ĩ illa
celeſti irl'm b ¶ Iſrl'
⁊ ſyõ diuerſa vocabu-
la. ſꝫ xp̃us vna ſctõꝝ ẽ
Nã iſrl' interp̃tat vir
vidẽs deũ. Syõ ſpecu
latio. qõ vtrũqꝫ ad be
atũ ppl'm ꝑtinet. q̃ leta
ri ⁊ exultare ĩ rege ſuo
xp̃o dño ↄmonent.
c ¶ Qualis ſit iſte
chor⁹. all⁹ pš exponit
A ſol' ortu vſqꝫ ad occaſum laudate no-
men dñi. Chorus ẽ igit. q̃ a mũdi initio
de nũeroſitate hoĩm congregat in fide.
⁊ niſi in illia beata patria nõ poteſt eẽ to
tus collectus. Tympanũ ⁊ pſalteriũ pro
babiles actus ſignificat qui ad diuina

n Cõfeſſio ei⁹ ſup celũ ⁊ terrã
⁊ exaltauit cornu ppli ſui.
o Hymn⁹ oĩbus ſctis ei⁹ filijs
iſrl' ꝑplo appropinquãti ſibi.
All'a. ¶ Canticũ nouũ
ꝓpha dño xp̃o dicit eẽ can-
tandũ q̃ de toto orbe terra-
rũ: vniuerſalẽ irl'm ↄſtruxit
ſua pietate ⁊ gaudia: ſctõꝝ
virtuteſqꝫ deſcribẽs: vindi
ctã peccãtiũ: gloriã dĩdit eẽ
iuſtoꝝ. Pſalmus. cxlix.
a Antate dño canticuꝫ
nouũ: laus ei⁹ eccl'ia
b ſctõꝝ. Letet iſrael in eo qui
fecit eũ ÷ ⁊ :· filie ſyon exul-
c tent in rege ſuo Laudẽt no
mẽ eius in choro: in timpa-
no et pſalterio pſallant ei.
d Quia beneplacitũ eſt dño ĩ
populo ſuo: ⁊ exaltabit mã
e ſuetos in ſalutẽ. Exultabũt
ſcti in glĩa: letabunt in cubi
f lib⁹ ſuis. Exultatiões dei in
gutture eoꝝ ⁊ gladij ancipi
g tes in manib⁹ eoꝝ Ad faciẽ
dã vindictã in nationib⁹ in
h crepatiões in ppl'is. Ad alli
gãdos reges eoꝝ in cõpedi

munera referũtur. qm̃ actus iſti hic illis
rebus ſignificati ⁊ hic exercitati. faciunt
nos alibi deũ eternal'r laudare.
d ¶ Tũc bñplacitũ eſt dño in ſuo ppl'o
qñ illũ fecerit ꝑfecta ſuauitate gaudere.
Mãſueti ſũt paciẽtes
qui diuerſas hic neq̃-
cias ꝓ deo regno pro
tulerunt. quos exalta
bit in ſalutẽ. i. in vitã
eternã. e ¶ Ibi eẽ
eſt exultatio ⁊ leticia
ſctõꝝ. vbi ſic bonũ do
minũ ſe hr̃e ↄgnoſcũt
vt reis donet veniam
peccãtib⁹ grãꝫ. nõ me
rẽtibus glĩam ſempit
nam. In cubilib⁹ aũt
. i. ĩ ſecreto cordis vbi
ſol⁹ ille cognoſcit qui
donare dignat⁹ eſt.
I. vl' in cubilib⁹ in
celeſti patria qꝛ h̃ ĩ cu-
bili ſcti plorãt. ⁊ rigãt
lectum lachrymis.
f ¶ Hñt exultatões
in gutture ſancti. quo
niã ſiue cogitatõe ſiue
lingua laudare nõ de-
ſinũt. a quo eterna do
na percipiũt. Anceps
gladius ſermo dñi ſal
uatoris. idõ anceps ꝙ
duo ↄtinet teſtamenta
In manib⁹. i. in ptãte
ſanctoꝝ. ſicut legit fa
ctus ẽ ſermo dñi ĩ ma
nu aggei ꝓphete.
g ¶ Ad faciẽdũ vin
dictã. iſta eñ tũc vere
fiũt. qñ cũ dño iudica
bũt ſedẽtes ſup ſedes
duodecim iudicantes
duodecim trib⁹ iſrael
h ¶ Exponit iſte
verſus quid ille gladi
us faciat bis acutus: alligat reges terre
in cõpedib⁹. vñ nõ ſit liberũ exire vincu-
la q̃ꝫ ferrea ſupra mũdi nobiles ponit. vt
⁊ grauia ſint cũ portãtur. ⁊ nexus eoruꝫ
rũpere nulla virtute preualeant in eter-
na damnatione.

l ¶ Ut faciāt in eis iudiciū ꝯſcriptū. vtiqȝ qḋ dic̄ apl's. qm̄ angelos iudicabim⁹. Et ne ſolos apl'os iudicaturos putares: adiecit. Gl'ia hec eſt oīb⁹ ſctis ei⁹. oēs em̄ ſcti cū xp̄o iudicāt: q̄ ei⁹ regul' nō repugnāt. ℞ ꝯſcriptū iudiciū. h̄ ā. vt ſic eos iudicēt q̄uo i ſcripturl' ſctis digeſtū eſt. Uctor toti⁹ Orō bonitatl' deus. q̄ omnē māſuetudinē te hūilit' ꝯfitētē exaltas. p̄ſta. vt ſic̄ ſctōs exultare facis i gl'ia. ita pñtē eccīaȝ cuſtodire digneris ab hui⁹ ſcl'i delcātionib⁹. p. a ℞ Laudate dn̄m i ſctis q̄ eoſ poſt celebratū iudiciū i et'nitatl' gl'ia collocabit. Laudate eū in firmamēto. eo q̄ oī infirmitate ſblata firmamētū ſctis et'ne ꝟtutis inuexerit. ¶ Docet āt q̄lit' ſctōs laudare opȝ ſcȝ vt nō ipi ſ; dn̄s debeat de eoꝝ p̄dicatiōe gl'ificari. b ℞ Laudate eū in ꝟtutib⁹. p eo q̄ mortē potētialit' imortalitate ꝯſumēs. incōmutabil' vite his ꝯtribuerit gl'iaȝ. Laudate eū ſm multitudinē. q̄ ſuis tribuit tātā gl'iaȝ q̄lē nec ocul⁹ vidit. nec auris audiuit. nec i cor hoīs aſcēdit. ¶ vl' ſm ml'titudinē mḡnitudis. eius. cui⁹ vt ali⁹ p̄s dixit nō ē finis iō et'nal'r ⁊ ſine fine laudād⁹ p̄cipit'. q̄ ſm multitudinē mḡnitudinis laudari iubet c ¶ Hinc inſtrumē-

bus: ⁊ nobiles eoꝝ in mani
i cis ferreis. Ut faciāt in eis
iudiciū conſcriptū: gloria
÷hec:· eſt oībus ſanctis ei⁹
All'a. B Admonet' ciuitas dei vt de mūdi ambitu congregata: dn̄o laudes et ore cantet ⁊ animo. O B Quinquageſim⁹ p̄s. ē de penitētia. Centeſim⁹ de mīa ⁊ iudicio. Cēteſim⁹ quinquageſim⁹ de dei laude in ſctis ei⁹. Sic eni ad eternā tendimus vitā: primit⁹ nr̄a pctā dānando deinde bene viuēdo vt poſt ꝯdemnatā malā vita ⁊ geſtam bonā mereamur eternā vocati eni renūciam⁹ dyabolo p̄ pniam: ne ſb iugo ei⁹ remaneam⁹. Juſtificati ſanamur per miam ne iudiciū timeam⁹ gl'ificati tranſim⁹ in vitā eternā: vbi dn̄m ſine fine laudemus.

Pſalmus. cl.

a Laudate dn̄m in ſanctis
eius: laudate eū in fir-
b mamento virtutis ei⁹. Lau
date eū in virtutib⁹ ei⁹: lau
date eū ſm multitudinē ma
c gnitudinis ei⁹ Laudate eū
in ſono tube: laudate eū in
d pſalterio ⁊ cithara. Lauda
te eū i timpano ⁊ choro: lau
date eū in cordis ⁊ organo.
e Laudate eum in cimbalis
÷bene:· ſonātibus: lauda-
te eū in cimbalis iubilatōis
omnis ſpiritus laudet dn̄m

ta ponūtur muſica aliq̄ ſignificabilt mō i ordine. vt tuba cōcrepet regi. pſalterium canat deo. cithara cū reliq̄s ſpōſo q̄ oīa figuraliter dicūt' laudes dn̄i pſonare. ℞ i pſalterio ei ⁊ cithara: vl' decalogus ope ſuat⁹. vl' mortificatio carnis. que cithare noīe ītelligit' deſignat'. q̄ ei mortificatā carnē in ſe viuificauerit: iure laudat' ī cithara: ⁊ ī pſalterio. q̄niā decalogi obſeruatione coronā et'nā aſſecut⁹ eſt. d ℞ Laudate eū in tympano. i. in mortificatōe carnis ⁊ ꝯcordia charitatl'. et in ſpiritalib⁹ p̄ceptis e ℞ Implet' h̄ laus in cimbal'. q̄ū corruptione carnis ſanguiſq̄ depulſa. cōformati ad imaginē creatoriſ oīm̄ plenitudie ſpei ꝯpleta reſplēdēt ī regno p̄ris Ois ſpūs. ī illo igr̄ regno: nō caro nec ſanguis. non corruptio. ſ; hō tā ſpirital' tot⁹ effectus deū ī ſpū (q̄ ſpūs eſt) laudare iā nō deſinat. A Jubet de⁹ ſe laudari ī ſctis. ī firmamēto ꝟtutl' ⁊c. ⁊ q̄ ſūt oīa illa. vos ſcti eius. ꝟt⁹ ei⁹ eſtis. ſ quā fec̄ ī vob vos firmamētuȝ ꝟtutis ⁊ ml'titudo magnitudis ei⁹ quā fec̄ ⁊ oñdit ī vob. vos eſtis tuba pſalteriū cithara ⁊ tympanū. corde ⁊ organū ⁊ cimbala iubilationis bn̄ ſonantia. q̄ ꝯſonātia vos eſtl'. hec oīa. Nihil hic vile nihil trāſitoriū. nihil lu-

dicere cogitet Et qꝛ ſa
pere ſꝫ carnē mors ē.
oīs ſpūs laudet dn̄m
Armonie Ozo.
nr̄e ſuauiſſimum
melos. q̄ nr̄i pectoris
modulamina. nūc fla
tibus nūc fidibꝰ precī
pis exerceri. preſta. vt
dū illa ſpiritali cōcini
mus affectu. ꝑpetuali
bus choris īſertis. te
cū ſcīs oībꝰ collaude
mus. Per a ſh ſhoc
ē q̄ ꝑus ex egipto per
ſiccū mare ꝑgētes in
ſolitudīe dixiſt. Can
temꝰ dn̄o ⁊ reliq̄. nūc
iterꝫ ꝑcuſſo egipto qꝛ
blaſphemauit dn̄m et
flumīe illius arefacto
atq̄ ꝯciſo ⁊ hūiliato.
glificate deū ⁊ dicite.
cōfitebor tibi dn̄e ⁊c̄.
nato eī dn̄o. qn̄ ī vrbe
romano ꝑmo facta ē.
deſcꝑtio. Auguſtꝰ ce
ſar romanoꝝ. regnum
egipti deſtruxit. ⁊ oīs
egiptꝰ ī riuis ſeptē ꝑ
cuſſus ē. ⁊ nilus aq̄rū
mr̄aꝝ. q̄ ꝑus vno flu
ens alueo ītrāſmeabi
lis erat. in ſeptē ꝑtes
ꝯciſus ē. vt calceatis
pedibꝰ trāſiret. id glī
ficate dn̄m q̄ ī egyptū
vindicauit pctā ſua ⁊
dicite. Cōfitebor tibi
dn̄e. i. laudabo te. vel
pn̄iaꝫ agā qm̄ iratꝰ es
mihi ꝓpt pctm̄ meuꝫ.
Cōuerſus ē furor tuꝰ
. i. īdignatō tua. Cōſo
latꝰ es me. ꝑ abſoluti
onem pctōꝝ. b Vox
fideliū iudeoꝝ. Ecce
ds ſaluator meꝰ q̄ no
bis ꝓmiſſus ē ī ꝓphis
q̄ nob ſalutē dedit Fi
ducialr agā ⁊ n̄ tīebo
id eſt fidē habeo ī illū

Finit liber pſalmoꝝ. nu/
mero centum quinq̄ginta.
H hic ps̄ ꝓprie ſcribit
dauid extra nūeruꝫ pſalmo:
rū cuꝫ pugnauit cū goliath.
Puſillus eram inter fra
tres meos ⁊ adoleſcēti:
or in domo pr̄is mei. Paſce
bā oues pr̄is mei. manꝰ mee
fecerunt organuꝫ. digiti mei
aptauerunt pſalteriuꝫ. ⁊ q̄s
annunciauit dn̄o meo. Ipſe
dn̄s ipſe oīm exauditor. ipſe
miſit angeluꝫ ſuū. ⁊ tulit me
de ouibus pr̄is mei. ⁊ vnxit
me in miſcdia vnctionis ſue
Frēs mei boni ⁊ magni ⁊ nō
fuit beneplacituꝫ in eis dn̄o.
Exiui alienigene obuiam et
maledixit mihi ī ſimulacris
ſuis. Ego autē euagīato ab
eo gladio ipſius amputaui
caput eius. ⁊ abſtuli oppro:
brium a filijs iſrael.

Cāticuꝫ Eſa. ꝓphe. xij. c.

a Onfitebor tibi dn̄e qm̄
iratꝰ es mihi ꝯuerſus ē
furor tuꝰ ⁊ ꝯſolatus es me.
b Ecce deꝰ ſaluator meus. fi:
ducialiter agā et nō timebo.
c Quia fortitudo mea ⁊ laus
mea dn̄s. ⁊ factus ē mihi in
d ſalutē. Haurietis aq̄s ī gau:
dio d̄ fontibꝰ ſaluatoris. ⁊ di
cetꝭ in illa die ꝯfitemini dn̄o
e ⁊ inuocate nomē eꝰ. Notas
facite ī pplꝭis adinuētōes eiꝰ
memētote. qm̄ excelſuꝫ ē no:
f mē eiꝰ. Cātate dn̄o qm̄ ma:

q̄ me liberet. ⁊ fiduci
aliter ꝑdicabo illū. i.
ſine timore. c
Quia fortitudo mea
et laus mea dn̄s quia
fortē me fecit aduer/
ſus inſidias inimici
ipm̄ laudabo filiū dei
Et factꝰ eſt mihi ī ſa/
lutē. i. ſcḋm diuinitateꝫ
nō eſt factꝰ ſ; genitꝰ a
pr̄e: in fine vero tp̄m:
factꝰ ē in ſalutē et̄nā.
d Vox ꝓphetarū ad
pplm̄ iudaicū haurie
tis aq̄s in gaudio. i.
doctrinam euāgelij ⁊
aplōꝝ. ī leticia accipi
etis. De fontibꝰ ſalua
toris. fontes ieſu. fue
rūt apl̄i et euāgeliſte.
Et dicetis in illa die.
o vos apl̄i. ſ. gētibus
vr̄is ſequacibꝰ in illo
tp̄e. vt laudent dn̄m.
Cōfitemī dn̄o ⁊ inuo
cate nomē eiꝰ ſubau/
dit vt ab ip̄o ſaluemī
e Vox aplōꝝ ad gen
tiles q̄ iam crediderīt.
notas facite in pplꝭis
adhuc nō credētibus
adinuentiones eius.
Adinuētiones xp̄i ſu
ꝑbos humiliare. hūi/
les exaltare. vel pctō/
res iuſtificare. ⁊ obſti
natos dānare. Memē
tote qm̄ excelſuꝫ ē no
mē eiꝰ ſicut ſcriptū eſt
xp̄s factꝰ eſt ꝓ nobis
obediēs vſq̄ ad mor
tē. ꝓpter qd̄ deꝰ exal/
tauit eū ⁊c̄. f Cāta/
te dn̄o. i. laudate dn̄m
Qm̄ magnifice fec̄. i.
hominē aſſumendo. a
mortuis reſurgēdo ī
celos aſcēdēdo. An/
nūciate h̄ in vniuerſa
t̄ra. i. ī oībus gētibꝰ
q̄ aſſumpſerit hoīem

Canticū Ezechie rēgis

g ℞ Exulta ⁊ lauda hītatio ſyō. qꝛ magn⁹ ī medio tui ſctūs. O hītatoꝛ ſyō exulta ⁊ lauda deū tuū. qꝛ magn⁹ ⁊ ſctūs iſrael.i.ihs xp̄s d̄s tu⁹ q̇ tu⁹ añ videbatur d̄⁹ ⁊ modic̄ iudee t̄re claudebat̄ āguſtijs

Hoc ē āt oē qd̄ metuit.ne ſalutare d̄i du ct⁹ ad īferos nō mereat̄ aſpicē. Nō aſpiciā hoīez vltra. ⁊ hītatorē q̄etis. qd̄ noſ oli. ꝑ t̄ v̄bi ābiguitatē. ſeq̄nti v̄ſic̄lo iūximus. Smo ei hebraic⁹ ſi legit̄ edel. req̄ē ſig̃t ſi v̄o eled occidētem ſig̃t. Timet ḡ ne cū ſctis dei hoīb⁹ nō habitet ī req̄e ne gnatio illi⁹ inſtar taberna culi diſſoluat̄. ne ī tele ſilitudinē in ip̄o lucis exoꝛdio p̄cidat̄. ⁊ neq̄q de ſemīe ei⁹ xp̄s oꝛiat̄. c Generatio mea.i. ꝑeratio filioꝝ meoꝝ auulſa ⁊ remota eſt. q̄ſi.i. ſicut amouet̄ tabernaculū paſtoꝝ. Tribus modis dolebat iſte vir ſctūs vel qꝛ ſciebat ſe deſcēſurū ad infernū ꝓpter petm̄. vl̄ qꝛ ſciebat ſe nō viſurū ibi dn̄m. vl̄ certe qꝛ ſine filijs adhuc erat nō naſcituꝝ dn̄m de ſemīe ſuo qui erat illi ꝓmiſſus timebat. d Preciſa ē vi ta.i. curſus vite mee. Dū adhuc oꝛdirer.i. dū eēm iuuenis ſuccidit me. De mane vſq ad veſperā finies me aut ei leuius habebo aut finē vite accipiā. e ℞ Sperabā vſq mane. ſicut iob in die

n ūc īpleuit oēm terrā ⁊ inuocat̄ ī vniuerſis gētib⁹. Alit̄. ſyō.i. eccleſia lauda. qꝛ ſctūs iſrl̄ ī medio tui hītat xp̄s dn̄s. ℞ Ne eleuaret̄ coꝛ ezechie. p⁹ īcredibiles triūphos īfirmat̄ ⁊ vidit ſe eſſe moriturū. ⁊ ꝯuertit faciē ſuā ad parietē tēpli. ne lacrimas ſuas oñderet alijs. ⁊ fleuit fletu magno. ꝓpt̄ pro miſſionē dei ad dauid quā videbat ī ſua moꝛte periturā: qꝛ tūc nō hēbat filios ⁊ deſperabat xp̄m de ſuo ſemine naſcituꝝ. q̇ poſt redditā ſibi ſanitatez ita ꝯſcripſit. Ego dixi ī dimidio ⁊c̄. q̄ ſcp̄tura nō dī̄ ꝓprie oīo. ſed grārūactio ꝑ bn̄ficio qd̄ ſuſcepit. a ℞ Ego dixi narrat. quid tp̄e lāguoꝛis tacit⁹ cogitaret. dixi inq̇t d̄ſperatōe ī coꝛde meo vadā ad poꝛtas inferi.i. vl̄ moꝛt̄ vl̄ tartari. de q̄b⁹ dī̄ q̇ exaltas me d̄ poꝛtis moꝛt̄. ⁊ reliq̄.

gnifice fecit.annunciate hoc
g in vniuerſa terra.Exulta et
lauda habitatio ſyon.qꝛ ma
gnus in medio tui ſctūs iſrl.

Canticum ezechie regis

Eſaie.xxxviij.ca.

a Ego dixi.in dimidio di-
erū meoꝝ vadā a poꝛ-
tas īferi.queſiui reſiduū an
b noꝛum meoꝝ.Dixi nō vide-
bo dn̄m deū in terra viuen-
tium: nō aſpiciā hoīez vltra
c et habitatoꝛem quietis. Ge-
neratio mea ablata eſt ⁊ cō-
uoluta eſt a me.quaſi taber-
d naculū paſtoꝝ. Preciſa eſt
velut a texēte vita mea.duz
adhuc oꝛdirer ſuccidit me:
de mane vſq ad veſperā fi-
e nies me.Sperabā vſq ad
mane quaſi leo ſic contriuit
f omnia oſſa mea. De mane
vſq ad veſperam finies me
ſicut pullus hirundinis ſic

ad q̄s ī dimidio curſu vite ⁊ erroꝝ tenebꝛis ducēt̄ viri ſāguinū ⁊ doloſi, q̇ nō dimidiabūt dies ſuos. nō ei īplēt opa v̄tutū nec penitēt delictoꝝ ſuoꝝ Alit̄ Ego dixi ī di. di. m.i. ī medio curſu vite mee.i. in iuuētute. vadā ad poꝛtas īferi.i. deſcēdā ad īfernū ſic ceteri ſcti. Queſiui reſiduū ānoꝝ meoꝝ.i. ſi me putās vltra victuꝝ poſtulaui vt ꝯcedēt̄ mihi tp̄s vite qd̄ reſiduum erat Dixi. nō v. d. d. in. t. vi. ſubaudit̄ ſi deſcēdero in īfernū ñ videbo deū ī ſocietate ſctoꝝ. b In t̄ra viuētiū. ℞ ḡ regio ſctoꝝ ip̄a ē. q̄ vocat̄ terra viuētium.

noctē. ⁊ in tenebꝛis lucē expectabat mutatōe tp̄m putās mutari poſſe ſupplicia. Hoc verū eſſe nouit: q̇ magnis febꝛibus eſtuat cui⁹ ignis internus vt leo oīa oſſa ꝯſumit. nec ſe putat p̄ doloꝛis magnitudine vltra ſe victuꝝ. q̄ſi leo ſic ꝯtriuit oīa oſſa mea.i. oēm foꝛtitudinē meā. f Sicut pullus hirūdinis ſic clamabo.i. ſicut hirūdo ſic gemo. Aliter Sicut pullus hirūdinis moꝛs īminēs ⁊ lāguoꝛ incūbēs ⁊ doloꝛ vt leo oſſa mea frāgebat. ſ ego vt hirūdo ⁊ columba. fletibus ⁊ gemitibus dies nocteſq iungebā. et a deo ſolo qui

clamabo . meditabor vt co/
g lumba . Attenuati ſunt mei.
h ſuſpicientes in excelſo. Do=
mine vim patior ſponde pro
me. qd dicā aut quid reſpon
debit mihi. cum ipſe fecerit.
i Recogitabo tibi omnes an=
nos meos . in amaritudine
k anime mee. Domine ſi ſic vi
uitur ⁊ in talibus vita ſpiri/
tus me corripies me et viui
ficabis me. ecce in pace ama
l ritudo mea amariſſima. Tu
autē eruiſti aīaꝫ meā vt non
periret. proieciſti poſt tergū
m tuū oīa pctā mea. Quia nō
infernus cōfitebit̄ tibi. neqꝫ
mors laudabit te. non expe/
ctabunt q̄ deſcēdunt in lacū
n veritatē tuā. Viuēs viuens
ipſe cōfitebit̄ tibi ſicut ⁊ ego
hodie . pater filijs notaꝫ fa=
o ciet veritatē tuā. Dn̄e ſaluū
me fac ⁊ pſalmos noſtros cā
tabimus cunctis diebꝰ vite

ſubuenire potuit poſtulabar auxiliū. cui
dicebā plus patior q̄ꝫ mea poſcūt merita
ſ; ſi q̄d erraui. ꝯuertar ad meliꝰ. Clamat
pullꝰ hirundis ad mrēꝫ ꝑ cibo. gemit co
lūba. ita ego ad deū meū faciā ꝓpter pctā
mea donec miſereatur
mei. g Attenuati ſūt
ocl'i mei. i. defecerūt la/
crimaꝝ effuſiōe Suſpi
ciētes in excelſo. i. ve/
niā poſtulātes h Do
mīe vim patior. i. infir
mitas mea maior ē q̄ꝫ
fragilitas mea poſſit
ferre. Spōde ꝓ me. i.
tu eſto fideiuſſor. vt ſa
nitate r̄cepta ad ꝑora
victa non redeā. q̄d di
cā. aut q̄d rn̄debit m̄.
ſubintellige ip̄e dn̄s.
R cū ip̄e fecerit vel
īpoſuerit ip̄aꝫ infirmi
tate. Alit̄ tu ſponde ꝑ
me. nō ē eni volētis. ⁊
reliq̄. ⁊ rurſum in ſe re
uertit̄ q̄d dicaꝫ: q̄d ue
cauſabor ꝯ te factorē
meuꝫ. aut q̄d rn̄debit
m̄. q: ip̄e fec̄ q̄ȯ voluit
oīa igit̄ ſuſtinēda ſūt
q̄cūqꝫ ecreuerit. Vel
cū ip̄e fecerit mecū mi
ſericordiā ⁊ veniā ſpo
pōderit. i R Reco
gitabo oēs annos me
os. i. ꝓſpitatis atqꝫ le
ticie mee recordabor ī
amaritudine aīe mee
. i. cū eēm ī amaritudi
ne infirmitat̄. Nulla
res ei lōga mortaliū ē
oīſqꝫ felicitas ſecl'i. dū tenet̄ amittit̄. cuꝫ
eni tp̄s tribulatiōis aduenerit. oīs p̄teri
ta ſecl'i felicitas nihil adiuuat ſuſtinentē
ſ; Ezechias reputare ſe dicit oēs ānos re
gni ſui ⁊ p̄terite vt putabat btītudinis in
pn̄ti amaritudine. Et q: iā ſecurꝰ eſt nec
patit̄ q̄ refert de hūano ſtatu philoſopha
tur ⁊ dic̄ Dn̄e ⁊c̄. k R Dn̄e ſic viuit̄. i.
ſi ſic eſt vita hoīs vt infirmet̄. ⁊ in talibꝰ
ſubintellige varietatibꝰ infirmitatū vita
ſpūs mei, i, vita aīe mee eſt, corripies me
ſbintellige infirmitatē dādo. ⁊ viuificabꝭ
me iterū ſanādo. ecce in pace amaritudo
⁊c̄. ecce ī pace ppl'i mei ⁊ ciuitat̄ mee eſt
mihi amaritudo amariſſima illis. ſ. ppl'is
de liberatiōe gaudētibꝰ. ⁊ ꝑ me mortē re
cedēte. q: ipſi liberati
ſūt a ſennacherib ego
ſolꝰ limīa mort̄ intra
ui. l R Tu aūt eru
iſti aīam meā ſbintelli
ge de inferno. vt nō ꝑi
ret. ⁊ ꝓieciſti poſt ter/
gū tuuꝫ oīa pctā mea
ne vidēs illa ad dānā
dū me ſ; ad indulgen/
dū Vl' etiā in pn̄ti eru
iſti vitā meā. m R
Quia nō infernꝰ cōfi
tebit̄ tibi. i. q̄ ī iferno
ſunt nō laudabūt te. i.
dyabolꝰ neqꝫ mors li-
berabit te Nō expecta
būt q̄ deſcēdūt in lacū
verititatē tuā. i. nō ex
pectabūt veritatē iudi
cij. ſ; miam liberatiōis
maxīe cū xp̄s ad infer
na deſcēdit vt victos
liberaret. n Viuēs vi
uēs. ip̄e ꝯfitebit̄. quiſ
q̄s viuēdo viuit in ce
leſti patria . ip̄e lauda
bit te. Sicut ⁊ ego ho
die. ſbintellige laudo
Pater filijs notā faci
et veritatē tuaꝫ. R
Prēꝫ ſevocat ⁊ ſubie
ctos ſibi filios vl' oēm
etatē poſt ſe futurā et
nō a ſe generatos. q̄a
manaſſen peſſimū ge/
nuit q̄ nō legit̄ dn̄m bn̄dixiſſe ⁊ veritatē
dn̄i cōfeſſus eſſe. ſ; maledixiſſe d o. ſcrōs
eius ꝑſeq̄ndo. Veritatē tuā. i. veritateꝫ
miſcdie tue. Cofeſſio q̄ hic nō pro pnīa ſ;
pro gl'ia ⁊ laude accipit̄. Et ita pat̄ filijs
notā faciet veritatē tuā. vt ꝑ ſingl'as ſuc
ceſſiones. dei veritas ⁊ iuſticia poſter̄ p̄/
dicet̄. o R Dn̄e ſaluū me fac ab oībꝰ
aduerſis. Et pſalmos nr̄os. i. pſalmodiā
laudis cātabimꝰ cūctis diebꝰ vite nr̄e. i.
q̄ꝫdiu vixerimus oēs q̄ in te credimꝰ tuo

ꝙ auxilio libe͞rati ſum⁹ a ꝶ Dicat eccl͞ia
xp͞i. ciuitas reg͞l magni. gr͞a plena ꝑle fe
cūda dicat. qꝺ tāto añ de ſe ꝓphatū ꝑ os
hui⁹ pie mr͞is ag̃ſcit. Exultauit cor meū.
Addidit ī dño qr nō ī ſe ſ; ī dño exultauit
Et exaltatuz eſt cornu
meū in deo meo: Ꝟe ex
altatū cornu meū qr n̄
ī ſe. ſ; ī domīo ſuo ex-
altatū ē. ⁊ in alio loco
dic̄. exaltabūt cornua
iuſti qr de cruc͞l xp͞i a-
ꝑcib⁹ iuſtis ꝯferūt h͞
cornua. ī his vētilabi
m⁹ atq; deſtruem⁹ ad
uerſarias ptātes. an͞ie
nr͞e inſidiātes. Aliter.
Exultauit cor meū in
dño. i. mēs mea. Et ex
altatū ē cornu meū. i.
fili⁹ me⁹ in deo meo.
b Dilatatū ē os meū
ſup inimicos meoſ. ſb͞
intellige iudeos ⁊ he
reticos qr ſup illos di
latatū ē os eccl͞ie q: co
rā iudeis ⁊ infidelib⁹
ſine ꝓhibitiōe loquit̃
ſmͦ euāgeliū. Aliter.
ꝶ Dilatatū ē os me
um. qr ⁊ ī anguſtijs ꝑſ
ſurax ſmo dei nō ē al
ligat⁹. nec in pconib⁹
alligat͞l. Et letata ſuz
ī ſalutari tuo. xp̄s iſte
eſt ieſus. c Nō ē ſan
ct⁹ ſubintellige aliq̄s
ſicut de⁹ pr̄. Neq; enī
eſt ali⁹ ex̄ te. ſ. de⁹ ve-
rus Et nō ē fortis ſub
audi ali⁹ de⁹ īmutabi
lis ſic̄ tu cū filio ⁊ ſpū
ſctō. ꝶ Al' nō ē ſctūs vt ē dñs ⁊ iuſt⁹ ⁊c̄
tanq; ſctūs ⁊ ſctificās. iuſt⁹ ⁊ iuſtificās.
Nō ē ſctūs ex̄ ⁊ ꝑter te qr nēo fit niſi abs
te. d Raba. vox eccl͞ie. Nolite mltiplica
ri loq̄. i. nolite gl'iari ī ſapi͞a leg͞l. ſblimia
ſubintellige ꝟba gl'iantes. ⁊ ſalomō dic̄.
altiora te ne q̄ſieris. ⁊ alibi. dñs ī celo et
tu ī terra. iō ſint pauci ſmōes tui. e Re-
cedāt vetera. i. veteres traditōes. qm̄ de
us ſciax dñs. i. nō ſolū dat ſciam ſctis: ſ;

nostre in domo domini.

Canticū Anne primi regum ſecundo capitulo.

a Exultauit cor meum in
dño ⁊ exaltatuz eſt cor-
nu meū in deo meo. b Dilata-
tum eſt os meū ſup inimicoſ
meos qr letata ſum in ſaluta
c ri tuo. Nō eſt ſctūs vt ē dñs
neq; eni ē ali⁹ extra te. et nō
d eſt fortis ſic̄ deus nr̄. Nolite
multiplicare loqui ſublimia
e gl'iantes. Recedāt vetera de
ore vr̄o. qr deus ſciarū dñs.
et ipſi ꝑparant cogitatiōes.
f Arcus fortiū ſupatus ē. ⁊ in
g firmi accinti ſūt robore. Re-
pleti ꝑus ꝓ panibus ſe loca
uerūt. famelici ſaturati ſunt
h Donec ſterilis peperit plu-
rimos. et q̄ mltos habebat fi
lios infirmata ē. Dñs morti
ficat et viuificat: deducit ad
k inferos ⁊ reducit. Dominus
pauperē facit et ditat. humi-
l liat ⁊ ſublimat. Suſcitās de

⁊ ipi ꝑpant̃ cogitatiōes. i. manifeſte ſūt.
Alit̃. ꝶ Recedāt vetera. i. magniloquiū
nō exeat de ore vr̄o. q̄a de⁹ ſciax dñs eſt.
hec dr̄ de ſe pſumētib⁹ q̄ ſe iuſtos putāt
⁊ iō ſupbi ⁊ iuſticie dei nō ſt̃ ſubiecti: qr
de ſuo putāt nō ꝺ deo
poſſe ſe placē. atq; iō
arbit̃ ꝯſciax dñs ⁊ ipe
vidēs cogitatōes ho-
minū qm̄ vane ſunt ſi
hoīm ſt̃ ⁊ ab illo nō ſt̃
a q̄ ipi hoīes ſūt. ſinit
ſupbos cadere ⁊ hūi-
les exaltare. f Arcus
fortiū ſupat⁹ ē. i. potē
tia egyptiox in ſignis
moyſi: vel ptās iudeo
rū. ⁊ infirmi accīcti ro
bore ſunt. i. iudei libe
rati a ſuitute egypti:
vl' gētiles fortitudine
fidei g ꝶ Repleti ꝑ
us ꝓ panib⁹ ſe locaue
rūt. i. gētiles nō hūteſ
ꝑus doctrinaz. Judei
eī repleti ſūt ꝑus pani
bus. i. doctrina veter͞l
teſtamēti. ⁊ ꝓ panib⁹
ſe locauert̃. i. ꝓ doctri
na xp͞i ſe ſepauert̃ a cō
ſortio fideliū. Alit̃. ſe.
locauerunt. i. dyabolo
tradiderūt ſe ꝓ doctri
nis ſuis nolētes cōica
re corpi xp͞i. h Do-
nec ſterilis pepit plu-
rimos. i. gētilitas pe-
perit plīmos filios. et
iudea infirmata ē ī pa
riēdo filios dei i Dñs
mortificat ⁊ viuificat.
pr̄ mortificauit filiū ꝑ
mittēs illū tradi quē viuificauit reſurgē
do ꝶ Deducit ad īferos ⁊ reducit. i. de
duxit aīam filij cū iocūditate ad inferos
⁊ reduxit. k Dñs pauperē facit cū dicit
Si vis ꝑfectus eſſe vēde oīa q̄ habes. Et
ditat generādo ī illo virtutes ⁊ reddēdo
cētuplū. Hūiliat ſctōs in pn̄ti. ⁊ ſubleuat
in futuro. l ꝶ Suſcitās de puluē ege
nū. i. de corruptōne xp̄m. qr caro eius nō
vidit corruptionē. Et de ſtercore eius eri.

gẽs paupem.i.apl'os. Alit'. Suſcitãs a terra paupem.i.xp̄m q̄ ꝓpt' nos paup factus ẽ.cũ diues eẽt.vt eius pauptate vl' morte ditaremur egen⁹ q̄ppe idẽ q̄ paup ſterc⁹ aũt vñ erect⁹ eſt rectiſſime ĩtelligũtur pſecutores iudei.

id ẽ potẽtiã ſctẽ eccl'ie.q̄ vnctionẽ ſctiſpſrit⁹ accepit ĩ baptiſmo man⁹ impoſitiõe. Aliter. Dñs iudicabit fines.i.extrema opa hoĩs.in q̄b⁹ inuẽt⁹ fuerit nõ ſolum priora. Et dabit imperiũ regi ſuo.h' ẽ populo xp̄iano.quia dat eis ꝟtutẽ q̄ carnẽ ſicut reges regãt Et ſblimabit cornu xp̄i.oẽs q̄ppe vnctos ei⁹ criſmate recte criſtos dicere poſſum⁹.qd̄ tñ totum cuꝫ ſuo capite corpus vnus eſt chriſtus.

m A Ut ſedeat cum p̄ncipib⁹.i.cuꝫ apl'is ĩ iudicio. Et ſoliuꝫ gl'ie teneat.i.vt ad dexterã p̄ris ſedeat xp̄s.vel teneãt apli ſedẽ gl'ie quã domin⁹ eis tribuit.

n Dñi ſũt eĩ cardines terre.id ẽ fines qui ſũt apl'i.q2 ĩ oẽm terrã exiuit ſon⁹ eoꝝ Et poſuit ſup eos orbẽ.i.ſctãm eccl'iaꝫ ſup doctrinam apl'oꝝ. o Pedes ſãctoꝝ ſuoꝝ.i.ſenſus vl' opa ꝟuabit ne peccent Impij ĩ te cõ.iudei.ſ. heretici ⁊ falſi xp̄iani qui vagãt' offendẽdo diſcurrũtq3 ſil'cum demõib⁹.q2 no ĩ fortitudine ſua roborabitur vir.i.nemo fort' in ꝓpria fortitudĩe ꝯualeſcit. Alit' Pedes ſãctoꝝ.h' ẽ electoꝝ ſuoꝝ opa.ĩ viã iuſticie dirigit. Et ĩpij ĩ tenebr' cõticeſſent.q2 mittent' ĩ tenebras exteriores.

puluere egenũ ⁊ de ſtercore
m erigẽs pauperẽ. Ut ſedeat
cũ principib⁹: ⁊ ſoliũ gl'ie te
n neat Dñi eni ſunt cardines
terre: ⁊ poſuit ſup eos orbẽ
o Pedes ſctõꝝ ſuoꝝ ſeruabit
⁊ impij ĩ tenebris cõticeſcẽt
q̄a nõ in fortitudine ſua ro
p borabit' vir. Dñm formida
bunt adũſarij ei⁹ ⁊ ſup ĩpos
q in celis tonabit Dñs iudica
bit fines terre. ⁊ dabit impe
rium regi ſuo.et ſublimabit
cornu xp̄i ſui.

Cãticũ moiſi exod.xv.c.

a Antem⁹ dño gl'oſe eni
magnificat⁹ eſt: equũ ⁊
b aſcẽſorẽ ꝓiecit in mare. For
titudo mea ⁊ laus mea do
minus et factus eſt mihi in
c ſalutem. Iſte deus meus et
glorificabo eum: deus pa

a Cantem⁹.i.laudemus.q2 magnificatus eſt ĩ ſignis egypti.ſed gl'ioſe magnificat⁹ eſt eq̄tes ⁊ alcẽſores eoꝝ ĩ mare deijciẽdo.pharaonẽ vicꝫ ⁊ exercituꝫ eius. Spũaliter.illa laus.laudẽ ſiguificat que nũc agit' in eccia laudauerunt illi dñm. laudem⁹ ⁊ nos.dic̃ ec q2 D magnificat⁹ ẽ chriſtus in carnis aſſumptõne.⁊ naſcẽndo de maria virgĩe.⁊ diabolum p mortem crucis vincendo.equũ ⁊ aſcenſorẽ deijciendo ĩ mare.id eſt diabolum ⁊ miniſtros eius in infernũ deijciendo. ſed reſurgendo ⁊ in celum aſcẽdendo glorioſe magnificatus eſt.

vbi ꝯticeſcẽt.i.ab errogãtia ſuperbie ſue ceſſabũt. Quia nõ ĩ fortitudĩe ſua roborabit' vir.h' ẽ nõ in fortitudĩe ꝓpria.ſ3 in ꝟtute diuĩa p̄t eẽ vir,i.ppl's aredẽtiũ.

p Dñm formidabũt aduerſarij ei⁹.i.demõẽs vl' hoĩes ĩpij. Et ſup ĩpos ſbaudi ĩpios tonat ĩ p̄nti ĩ libris ꝯminãs eiſ eterna ſupplicia.vel ĩ futuro.grãdĩes ⁊ choruſcatões. q A Dñs iudicabit fines terre ĩ die iudicij oẽs habitãtes in terra. Uel vnũquẽq3 ſ̄m opa ſua.q̄ſi de hac luce migrauerit ĩ regnũ patrie celeſtis. Et dabit ĩperiũ regi.i.corpi ſuo qd̄ eſt eccl'ia q̄ ꝓpter vnctionẽ baptiſmi rex appellat'. ſicut appellabãt' in veteri teſtõ.q̄ vnguebãtur reges. Et ſblimabit cornu xp̄i ſui.

b Fortitudo mea domin⁹ dicit moyſes quia fortes nos fecit aduerſus inſidias inimicoꝝ noſtrorum. Laus noſtra ẽ ĩpm laudare.qui factus eſt nobis in ſalutem nos redimendo.liberans nos de ſeruitute pharaonis. Spiritualiter.fortitudo ẽ dñs ſancte eccl'ie.quia ĩpam fortem facit ad tolerãda aduerſa hui⁹ mũdi.

c Iſte eſt deus id eſt chriſtus ⁊ glorificabo.hoc eſt laudabo eum. Deus patris mei abraham ſcilicet.⁊ exaltabo eum.id eſt magnũ predicabo. Fuerũt heretici q̄ dixerunt duos eſſe deos.vnũ veteris teſtamenti,alterũ noui,deum veteris teſta

mienti dicebãt eſſe iuſtuꝫ ⁊ crudelẽ. eo ꝙ iuſte ꝑcipet. ⁊ eos qui peccabãt interimi ꝑciperet. dicẽs ſi quis h vel illud fecerit morte moriaẗ. deum xo noui teſtamenti dicebãt iuſtũ ⁊ miſeri/cordem. eo ꝙ peccan/tes ad pñiam ꝓuoca/ret. dicẽs. Penitẽtiaꝫ agite. Sed oẽs iſti mẽ/titi ſunt. oſtẽdẽte moy/ſi ipm deũ eſſe veteris teſtamẽti quẽ ⁊ noui. d Dñs quaſi vir Tũc pharaonẽ. nũc diabo/lum debellãdo. Opſ. qꝛ ſolꝰ oĩa pt. Currus pharaonis ⁊c. Oĩa q̃/dem q̃ hic dicũẗ ⁊ fctã ſunt i pharaone: tunc etiã poſt ea p xpm ĩ an/tiquo ꝑfecta ſũt hoſte que etiã ꝓphetico ſpũ hic ꝑdicũtur futura. q̃/ſi pterita e Electi pn/cipes. i. principalia vi/cia piter cuꝫ minimis ſbruũtur. Abyſſi opue/rũt eoſ. i. iehẽna. ĩ quã q̃ſi lapis deſcẽderunt Quia ⁊ ille ⁊ iſte pha/rao. ſ. ⁊ diabolꝰ graua/ti duricia pctõꝝ lapi/des viui non erãt. f Dextera tua dñe ma/gnificata ẽ. h eſt. Dex/terã tuã dñe ri. filiũ tu/um xpm magnificemꝰ in fortitudĩe victorie. qui ꝑcuſſit inimicũ lib/tatis nrẽ. deponẽs eũ de dominio deceptoꝝ. g Miſiſti irã tuã Irã id ẽ vindictã. nõ tamẽ ira deitatis turbatur. Que deuorauit eos ſi/cut ſtipulã. qꝛ ſicͭ faci/le ignis ſtipulã conſu/mit. ſic facile erat deo eos ſubmergere. Et in ſpũ furoris tui. qꝛ pa/ciẽtibus furor videẗ. cũ ſit equũ iudicium. h Stetit vnda fluẽſ. i.

e tris mei ⁊ exaltabo euꝫ. Do
minus q̃ſi vir pugnator: oi/
potẽs nomẽ eiꝰ. currus pha
raonis ⁊ exercituꝫ eius ꝓie/
d cit in mare. Electi principes
eius ſubmerſi ſunt i mari ru
bro. abiſſi operuerunt eos:
deſcenderunt in ꝓfundũ q̃ſi
f lapis. Dextera tua dñe ma:
gnificata ẽ in fortitudine: de
xtera tua dñe ꝑcuſſit inimi/
cum. et in multitudine glĩe
tue depoſuiſti aduerſarios
g meos. Miſiſti irã tuã q̃ de:
uorauit eos ſicut ſtipulã. et ĩ
ſpiritu furoris tui congrega
h te ſunt aque. Stetit vnda
fluens. cõgregati ſunt abiſſi
i in medio mari. Dixit inimi:
cꝰ ꝑſequar ⁊ cõꝑhendã: diui
dã ſpolia implebiẗ aĩa mea
k Euaginabo gladium meuꝫ
interficiet eos manus mea.
l Flauit ſpiritꝰ tuꝰ ⁊ operuit
eos mare: ſubmerſi ſunt q̃ſi
plumbũ in aquis vehemẽti
m bus Quis ſimilis tui in for
tibus dñe q̃s ſimilis tui ma
gnificꝰ in ſanctitate: terribi
lis atq laudabilis ⁊ faciẽs
n mirabilia Extendiſti manũ
tuã: ⁊ deuorauit eos terra.
o Dux fuiſti in mĩa tua: pplo
p quẽ redemiſti. Et portaſti
eũ in fortitudĩe tua: ad hita
q culũ ſanctũ tuũ. Aſcenderũt

vl mare diuiſi vl iordaĩs. vt legiẗ. Cõgre/gate ſũt abiſſi ne nocerẽt iuſtoſ ⁊ necarẽt iniuſtoſ. i Dixit inimicꝰ. i. pharao. ꝑſe/quar ⁊c. iſta eĩ ſũt xba pharaõis. i. diabo/li. q̃bus tñ fortior ſup/ueniens. ſpolia abſtu/lit. k Euagiãbo gla/diũ meũ. i. gladios. et manus. i. potẽtia mea vl multitudo exercitꝰ inẗficiet eos. Ita diͨ ⁊ diabolꝰ. Euagiãbo gladiũ. i. aperiã oẽs fallẽdi mõs. ⁊ interfi/ciet eos ſpũaliẗ manꝰ mea. l Flauit ſpũs tuuſ. ſpũ eĩ fortitudĩs tue ſbmerſi ſũt. q̃ſi plũ/bũ. flexibiles ad malũ ⁊ grauati a malicia ne poſſint ad bonũ aĩam eleuare. m Quis ſi/milis tui. magna faci/ens. qꝛ ſctũs es. terri/bilis. iudicando. atq laudabilis dimittẽdo pctã penitẽtibꝰ. ⁊ faci/ens mirabilia ĩ cruce. ⁊ in pctõꝝ cõuerſione. n Extendiſti manũ. i. xtutem tuã. ⁊ deuora/uit eos terra. i. arena. vl pctã ẗrena. O vel terra deuoranẗ. q ſent ꝑ terrena faciũt de ẗra loquũẗ. litigãt terram deſiderãt ⁊ luxurie de/diti. voluptatem q̃rũt corpis o Ibi dux fui/ſti ad ẗrã ꝓmiſſaꝫ. hic ad celeſtẽ hierlm redẽ/ptis. p Et portaſti eũ tũc. i. ſine eius labore eũ adduxiſti. vbi tab/naculũ ⁊ poſtea tẽplũ videret. ſicͭ ſctõs i pa/diſuꝫ nũc introducis. vbi hĩtaculũ ſctm̃ tuũ eternũ videt ĩ eternũ. q Aſcẽderũt ppli iſrẗ Et irati ſũt. i. aduerſa/rij ꝯtra eos irati ſũt. h autem de futuro intel

ligūť. Philistijm inť
p̄tanť cadētes poculo
idumei: rubei vľ ťreni
r Moab. ex p̄te īterp̄/
tať. ꝛ significat pctō/
res iustoꝝ p̄secutores
q̄ iebriati sunt pctis ꝛ
noxa effusiōis sāguis
xp̄i. vľ q̄ sūt homicidij
inq̄nati ex p̄te dyabo/
lo sūt. q̄b⁹ ħ sal⁹ iusto
rū ē inuidia. q̄s tn̄ dn̄s
expugat. s Fiāt imo/
biles. optatvľ p̄nūci/
at. qȯ resistē nō valeāt
dei pplo illi supius iā
noīati ppli. O Uel
mystice iudei facti sūt
īmobiles ad fidē xp̄i.
donec ptrāseat ꝛ veīat
ad fidē oīs pplͥs gētiū
quē dn̄s possidet
t Introduces eos in
terrā p̄missā. ꝛ ītro du
cet etiā dn̄s scōs suos
celestē hierl'm. ꝛ plāta
bit īeťnū. i. feliciť viue
re faciet. In monte. i.
syō. ꝛ firmissimo hita/
culo. ħ ē hierl'z. Spūa
liť aūt syō ꝯtēplatiōez
celestē. firmissimū ha/
bitaculū hierl'z celestē
(cui⁹ fine dn̄s pacē eť
naliť firmā posuit) si/
gnificat vbi nlla infir/
mitas esse pōt.
v O Sāctuariū tuū.
ħ ē scimoniū assump/
te carnis. qȯ nō manu
hoīm factū ē. ꝫ māib⁹
dei patū. Dn̄s regnit.
regnat ꝛ regnabit i se
culū. ꝛ sine ťmiali fine
Aliť. Et regnabit ine
ternū. ꝛ vltra. si q̄d in
eterno vlterius est.
x O Ingressus em̄:
spūaliter accipiendo.
Qui egypti⁹ ē. ꝛ seq̄ť
pharaonē. i. dyabolū.
ille vicioꝝ mergiť flu/
xpli ꝛ irati sunt: dolores ob
tinuerunt habitatores phi/
r listijm. Tunc ꝯturbati sun̄t
principes edom. robustos
moab obtinuit tremor obri
gueřt oēs habitatores cha/
s naan. Irruat sup eos formi
dor ꝛ pauor. in magnitudine
t brachū tui. Fiant imobiles
q̄si lapis donec pertranseat
ppl's tu⁹ dn̄e. donec ptranse
at ppl's tu⁹ iste quē possedi/
v sti. Introduces eos ꝛ plāta
bis in mōte hereditatis tue
firmissimo habitaculo tuo:
x qȯ operatus es dn̄e. San/
ctuariū tuū dn̄e qȯ firmaue
rūt manus tue: dn̄s regna/
y uit ineternū ꝛ vltra. Ingres/
sus est enī pharao cū curri/
bus ꝛ eq̄tibus eius in mare
ꝛ reduxit sup eos dominus
z aquas maris. Filij autē isrl'
ambulaueřt per siccū: in me
dio maris.

Oratio Abacuc p̄phete
p̄ ignorantijs. iij. ca.

a Omine audiui audi/
b tionē tuā ꝛ timui. Dn̄e
opus tuū: in medio annoꝝ
c viuifica illud. In medio an
noꝝ notū facies: cū irat⁹ fu/
eris miscdie recordaberis.
d De⁹ ab austro vēiet. ꝛ sctūs
de mōte pharā. Dyapsal.
e Opuit celos glīa ei⁹: ꝛ lau
f dis ei⁹ plena est terra Splē
dor ei⁹ vt lux erit: cornua in
cctibus. y O Filij āt
isrl' mystice. i. q̄ sequiť
xp̄m. ꝛ sic ille ambula
bat: ita ꝛ ipse ābulat.
aq̄ ei mur⁹ fiūt dextera
leuaqꝫ. Ip̄e āt media
via īcedit p siccū vsqꝫ q̄
exeat ad libertatem. ꝛ
hymnū victorie canat
dicēs. Cātemus dn̄o.
gl'ose ei magnificat⁹ ē
equū ꝛ ascēsorē deieč
in mare. qȯ erit cū p⁹
mortē aīa celos glīo
sa īgrediť. a Dn̄e au
diui. oīa discipuľ inq̄t
saluator q̄ audiui a pa
tre ān̄ūciaui voƀ. i. p/
brosa aduersaqꝫ carne
assūpta p hūano gene
ri patior. ꝛ post victa
morte ītrabo in glīam
meā. Hāc auditionē p
pheta audiuit ī spū: ꝛ
timuit. b Dn̄e opus
tuū. Alit q̄ dep̄cor dn̄e
vt qȯ p̄misisti explices
finito q̄qꝫ tp̄e reddas
xp̄m tuū. ꝛ op⁹ qȯ pol
licit⁹ es viuifica. ħ est.
tuū īple p̄missū. c In
medio āno. Cū vene
rit inq̄t plēitudo tp̄is
ꝛ ope p̄missa ipleueriʒ
mōstrabis xp̄a esse q̄ es
pollicit⁹ ꝛ cū peccanti
bus noƀ irat⁹ fueris.
p̄niāz tn̄ agētib⁹: mīe
tue recordaberis

d De⁹ ab austro. pha
ran loc⁹ ē vicin⁹ syna. i
q̄ ip̄e dn̄s legē dedit q̄
de xp̄gīe nasci dig̃t⁹ est
in bethleē. ꝛ īde ab au
stro veniēs. hierosoly/
mā a parētib⁹ duct⁹ ē.
vt p eo hostia s̄m legē
dareť e Opuit celos
ī aduētu eīn saluatoriʒ
cūcta repleta sunt glīa
vt in euāgelio. Gloria

in excelſ ꝺo. Et alibi. Dn̄e dn̄s nr̄: q̄ ad mirabile ē nomē tuū in vniuerſa t̄ra. Et rurſum. In oēm terrā exiuit ſonus eoꝝ.
f Splēdoꝛ ei⁹ q̄ſi ſol. ſic ſol iuſticie clara luce radiabit. coꝛnua. id ē. vexilla ac tropheā cruc̄ ī māib⁹ ei⁹
g Ibi abſcōdita ē foꝛtitudo. In cruce abſcōdita ē foꝛtitudo eius. q̄n ꝺicebat. triſtis eſt aīa mea vſq₃ ad moꝛtē. Et ī man⁹ tuas cōmē/do ſpm̄ meū. ibi em̄ latuit xp̄i⁹ ꝺiuinitat̄ τ apparuit īfirmitas hūa/nitat̄. h Egrediet̄. exeūte ei ꝺn̄o ꝺ aquis baptiſmatis. occurrit moꝛs. i. ꝺyabol⁹. τ an̄ pedeſ ei⁹ veīebat coluber ātiqu⁹ q̄n tētauit eū in ꝺeſ̄to. i Aſpe/xit τ ꝺiſſoluit. ſtās ſaluatoꝛ τ ocl̄o ſuo cūcta ꝓſpiciēs. τ ītuitu ſuo vniuerſu₃ mūdū metiens: gentiū īfidelitatē ꝺiſſipauit. a glacieq₃ ſua reſoluit eoꝝ coꝛda τ ꝺemōes τ ſupbos q̄ mōtes ꝺicūt̄ ſcl̄i ꝯtri/uit. k Incuruati ſūt colles. i. ſupbi p̄ pn̄ia₃ humiliati ſūt īcuruati ſūt q̄ an̄ aduētū ſaluatoꝛis ſuperbi erāt. τ a nl̄lo flecti poterāt: ab itinerib⁹ et̄nitatis ei⁹ p̄ carnē em̄ aſſumptā τ p̄dicatōe₃ ſuā τ ꝺiſci/puloꝝ. τ īterioꝛē īſpi/ratōe₃ (q̄b⁹ vijs ꝺiui/nitaſ ad nos veīre ꝺig̃ta ē) hūiliati ſūt τ conuerſi ſuperbi. l Pro iniq̄tate. i. ꝑꝑt̄ īiquitatē. Qui tēplū ꝺei eē ꝺebuerāt. ꝑꝑt̄ īiquitatē auaricie. luxurie. τ oīs malicie. ſiūt tabernaculū ethiopū. i. ꝺemonu₃. Tabnacula āt t̄re madiā atq₃ ethyopū eoſdē ītellige. hi ī nouiſſi/mo ꝯſcī pctōꝝ ſuoꝝ pauebunt iudicio τ turbabūt. m Nūq̄d ī flumīb⁹. fluminū

g manib⁹ ei⁹. Ibi abſcōdita ē foꝛtitudo ei⁹ ante faciē eius
h ibit moꝛs. Egrediet̄ ꝺyabol⁹ ante pedes ei⁹: ſtetit τ mē
i ſus ē terrā. Aſpexit τ ꝺiſſoluit gētes τ cōtriti ſunt mon
k tes ſecl̄i. Incuruati ſunt colles mūdi ab itinerib⁹ eterni
l tatis ei⁹. Pro iniquitate vidi tentoꝛia ethiopie: turba/bunt̄ pelles terre median.
m Nunq̄d in fluminibus ira/tus es ꝺn̄e: aut in fluminib⁹ furoꝛ tuus: vel in mari indi
n gnatio tua. Qui aſcēdens ſup̄ equos tuos τ quadrige
o tue ſaluatio. Suſcitās ſuſcitabis arcū tuum: iuramēta tribubus que locutus es.
p Dyapſalma. Fluuios ſcindes terre: viderūt te aque et doluerūt montes: gurges aq̄
q rū trāſijt. Dedit abyſſus vocē ſuā: altitudo man⁹ ſuas
r leuauit. Sol et luna ſteterūt in habitaculo ſuo: in luce ſagittaꝝ tuaꝝ ibunt: in ſplen/doꝛe fulgurantis haſte tue

τ maris vocabulo coꝛda exp̄mūt̄ īfideliū q̄ toto intētōis īpetu ad īferioꝛa rapiūt̄. Sūt aūt flumīa bōa. ſunt τ mala. vn̄ lr̄a iſta pōt τ iſta īterrogatio affirmatiūe τ negatiūe ītelligi. nō em̄ boīs flumib⁹ iraſcit̄ ꝺeus. iraſcit̄ āt mal̄: τ mare ſil̄r ī bono τ malo accipi p̄t. Mūdana vl̄ heretica eloq̄ntia τ xp̄ba malū flumē. ꝺei xp̄ba τ predicatio τ ſacra bonū flumen in q̄bus pctōꝛ abſoluitur.
n Qui aſcēdes ſuper eq̄s nō in illoꝝ coꝛda q̄b⁹ irat⁹ ꝺī. ſupi⁹. ſ₃ in coꝛda electoꝝ tuoꝛum aſcēdes p̄ illumīatōe₃ gr̄e tue. vt apl̄oꝝ. ī hiſ currib⁹ eq̄tās: totū il/luſtrauit mūdu₃ τ ſal/uauit. Al̄ q̄tuoꝛ euāgelia q̄driga ſūt ſalutis.
o Suſcitās ſuſcitab̄. Arcū ꝺic̄ īꝓuiſū ad/uētū. in q̄ regna mūdi examinā̄da ꝓuidit. Al̄ arcū ſacrā ſcp̄turā ꝺic̄ quā ſuſcitauit. ꝺū p̄ eā in pctīs moꝛtu⁹ excitauit τ īpleuit q̄ ꝓmiſit tribubus patꝝ antiq̄ꝝ.
p Fluuios ſcideſ. i. reges t̄re aduerſus tuū ppl̄m ꝺimicātes ꝺiui/des at₃ ꝺiſp̄geſ. Te viderūt excelſa reg̃. τ ſbl̄imes h⁹ ſcl̄i ptātes tre/muerūt. Gurges. i. ꝑſe/cutio eoꝝ q̄ vexabant ppl̄m tuū traſijt.
q Dedit abyſſus. h̄ ē poſtq̄₃ gurges aq̄ꝝ. i. ꝑſecutionum trāſijt. i. ceſſauit. i. p⁹ paſſione₃ tuā xp̄e. īferī. i. ſci in libo patꝝ laudaue/rūt te. τ altitudo. i. āgeli te reſonabāt eē victoꝛē. τ quaſi plauſu manuū eleuataꝝ te victoꝛē triumphatoꝛē q₃ monſtrarunt
r Sol τ luna. poſt paſſionē ſua₃ τ reſurrectōe₃ eleuat⁹ ē ꝺn̄s ſol videl₃ iuſticie ī celū. τ emiſſo ſpū illuſtrauit eccliā₃. q̄ ꝺī

luna: q̄ tūc ita ſtetit robore ſpūs accepto
vt nec mortē timeret. Sagitte tue. i. pla-
ge tue ⁊ eruditio: pplo tuo lumē ꝓbuerīt.
In ſole ei xp̄s. i luna eccl̄ia deſignatur.
s In fremitu ꝯculcabis. qſ̄ iniuriā ppl̄i
tui vīdicabiſ. t̄rena re
gna ꝯculcab. ⁊ oēs gē
tes admirari facies.
t Egreſſus es. h̄ p̄ri
dictū ītelligit̄. q̄r exie
rit ad ſaluādū populū
ſuū ꝑ ihm xp̄m filiū ſu
um. d̄s eī erat in xp̄o:
mōm recōcilians ſibi.
Vl̄ egreſſus a ſynago
ga iudeoꝝ ad gentes.
v Percuſſiſti caput.
Veniēte āt filio tuo. ꝑ
cuſiſti antixp̄m de do-
mo īpij. i. ī: h̄ ſcl̄o. q̄r ī
maligno mūdꝰ poſitꝰ
eſt. Et abſcōdita eius
apta feciſti. vſq̄ ī ſem
piťnū fundamēta eī ſi
ue abſcōdita eiꝰ: ſunt
cogitatōes q̄ mūdant̄
vel ī iudicio oībus vl̄
h̄ ꝑ ꝯfeſſionē. vſq̄ ad
collū. i. vſq̄ ad ꝟba et
opa. Vl̄ ꝑ caput diabo
lus ītelligit̄. x Ma
ledixiſti. Nō ſolum ſce
ptris. i. regno diaboli
maledixiſti. verūetiaꝫ
capiti bellatoꝝ qȯ per
cuſſeras. q̄ venerūt vt
turbo vt ꝟterāt ppl̄m
tuū dn̄e. Scōm l̄raꝫ āt
intelligimꝰ īpiū nabu
chodonoſor vl̄ oēs ad
uerſarios q̄ venerīt vt
turbo vt diſpderēt me. i. vt euerterēt iſrl̄
⁊ captiuarēt. y Exultatio eoꝝ. Exulta-
būt paupem deuorātes ⁊ ſbiectū ſibi po-
pulū. ⁊ hoc q̄ſi in abſcōdito facient. i. q̄ſi
tu deꝰ neſcires. Veniſti igr̄ ad p̄liū ꝓ po
pulo tuo ⁊ q̄drigas mittēs ī aq̄s. i. ī gen
tes ml̄tas. feciſti eis viā ⁊c̄. z Viā feci
ciſti. Equi ſūt ſcti p̄dicatores. q̄bꝰ feciſti
viā in pplis nationū. ⁊ in q̄ruꝫ p̄dicatiōe
turbate ſūt aq̄: h̄ ē gētiū corda. Mare eñ
ſpūalit̄ mūdꝰ ē. lutū pctā ⁊ cure vane. aq̄

s In fremitu conculcabis ter
rā. in furore obſtupefacies
t gentes. Egreſſus es in ſalu
tē ppl̄i tui. in ſalutē cū xp̄o
v tuo. Perfeciſti caput de do
mo impij. denudaſti funda
x mentū vſq̄ ad collū. Male
dixiſti ſceptris eiꝰ capita bel
latoꝝ eiꝰ. veniētibus vt tur
y bo ad diſpgendū me. Exul
tatio eoꝝ ſicut eiꝰ q̄ deuorat
z pauperē in abſcōdito. Viā
feciſti in mari eq̄s tuis in lu
a to aquaꝝ ml̄tatū. Audiui ⁊
ꝯturbatꝰ eſt vēter meꝰ: a vo
b ce ꝯtremuerīt labia mea. In
grediat̄ putredo in oſſibus
c meis ⁊ ſbter me ſcateat. Vt
req̄eſcā in die tribulationis
vt aſcēdā ad ppl̄m accinctū
d nr̄m. Ficus eñ nō florebit ⁊
non erit germen in vineis.
e Mencieť opꝰ oliue: et arua
non afferent cibum.
f Abſcidetur de ouili pecus:

ml̄te: ppl̄i ml̄ti. a Audiui ⁊ ꝯturbatꝰ ē
vēter meꝰ. Ad ꝯmiationē inq̄t ꝓpha tuā
toto vētre. i. aīo ꝯtremiſco. labioꝝ eī tre
mor deſignat pauorē trepide mētꝭ. Audi
ui igr̄ vīdictā tuā in pctōres quā feciſti h̄
⁊ quā amplīꝰ facies ī
extremo iudicio ⁊ con
tremiſco ne ⁊ ego re-
probꝰ inueniar.
b Ingrediat̄ putredo
. i. non ſolū hūc tremo
rē libēter patior. verū
etiā qȯ paſſus ē. Job
libēter ſuſtinebo. i. pu
tredinē corpis. ita vt ī
nūerꝭ ſcateat ꝟmibus
caro mea. ⁊ oēs angu-
ſtias ⁊ tribulatōnes h̄
in hac vita. c Vt re-
q̄eſcā. i. vt h̄ a meiſ mū
der ⁊ eripiar pctīs. ⁊ ī
die tribulatōis h̄ ē cō-
ſūmatōnis ſecl̄i ⁊ iudi
cij. in die. ſ. ire calami-
tatꝭ ⁊ miſerie req̄eſcā.
atq̄ aſcēdā ad ꝯſortiū
eoꝝ q̄ ī xp̄o p̄ceſſerīt. ⁊
accinxerīt ſe ad pugnā
dū ꝯ aereas ptātes. et
oīa vicia. armiſ ꝟtutū
vndiq̄ cincti ⁊ expedi
ti. cū ll̄ aſcēdā in gau
dia btōꝝ. ⁊ in hac vita
de ꝟtute ī ꝟtutē: ficꝰ
eī nō florebit. ego aūt
floreā. d Ficꝰ eī nō
florebit. ficꝰ: vinea: et
oliua erat ſinagoga iu
deoꝝ. q̄m dulcedinem
bōe opatōis ꝓferebat
ſ dn̄o veniēte ꝟtutis
frēm ferre neglexit. ſil̄r exponit̄ de maliſ
xp̄ianis iſte ⁊ ſeq̄ntes duo ꝟſus e Mē
tieť opꝰ oliue. aliȯ ꝓmittētꝭ. ⁊ aliȯ facie
tis. dicētꝭ ad moyſen. Oīa q̄cūq̄ dixerit
dn̄s facienꝰ. ⁊ nolētes ī eū credere qui a
moyſi p̄dicatꝰ ē. Arua q̄ꝫ. i. agri. i. iudea
q̄ olī ī mōtibꝰ ſctīſ nūc ī plano ſita depſſi
onis exiccata pctīs. nō fert cibū nec peco
ri. i. ſimplicibꝰ. nec armētꝭ. i. platꝭ. ⁊ īdo
abſcideť. f Abſcideť de ouili. apud iu
deos ſūt p̄ſepia l̄raꝝ celeſtiū ſ q̄r pabulū

115

celeſt' intellect⁹ ī his nō ſapiūt. q̄ iugū
euāgelij baiulēt abſūt. Armētū ei q̄ſi ara
mētū dr̄ qꝛ aratri iugo terrā aret. vl' ab ar
mis cornuū dr̄ armētū. ⁊ prelatū vl' quēli
bet xp̄i iugū ferētē ſcat. g Ego āt ī dño
.i. nō in mea iuſticia. ſz
in fide diuīe ꝓtectōis
gaudebo. Illi eī hꝫ pa
tiēt. ego āt gaudebo.
ego ꝯpaſſus hic ihesu
meo gaudebo alibi cū
eo. illi hic in ꝓphanis
gauiſi. alibi patientur
etnalit. ego āt hꝫ tribu
lat⁹ p iesu meo p⁹ hāc
vitā in re ſicū nūc ī ſpe
gaudebo ⁊ exultabo ī
deo iesu meo. Exultēt
alij i idol' ſuis. alij ī di
uitijs. ī honorib⁹. alij
⁊ libidine. ego exulta
bo ī redēptiōe mea. in
ſaluatore ⁊ iesu meo.
h De⁹ dñs fortitudo
In illo q̄ppe me xtu
tē facere ꝯfido. Et ſic
cerui ſpinoſa trāſeunt
ita ego picula delicto
rū: dñi auxilio trāſcen
dā oīa. i Et ſup excel
ſa. i. oēm mūdanā ſbli
mitatē ꝯtēplatiōe cele
ſtiū trāſcēdere fac̄ me.
victoriā ei⁹ atq; triū
phū canētē. a Audi
te celi. maxia elemēta
in teſtioniū vocat. vt t
xētū faciat auditorē. ⁊
ſignificet ſe de magnis
locutuꝝ. b Cōcreſcat
in pluuia docfna mea
⁊c. ſic innūerabiles ſt
pluuiaꝝ gutte ⁊ roris
ſic ī hꝫ carmīe de iſcru
tabilib⁹ iudicijs dī di
ſputabo. Al' ſic pluuia
⁊ ros terrā faciūt fru
ctificare. Sic doctrina
mea ī vob xtutū reui
uiſcere fructus faciat
c Quaſi imber. Iſte
xſus ſupioris ſenſum

⁊ non erit armentū in p̄ſepi
g bus. Ego autē in dño gau
debo ⁊ exultabo in deo iesu
h meo. Dñs deus fortitudo
mea: ⁊ pone pedes meos q̄
i ſi ceruorū. Et ſuper excel
ſa mea deducet me victor:
in pſalmis canentē.

Canticū Moyſi deutero nomij. xxxij. capitulo.

a Audite celi que loquar
audiat terra xba oris
b mei. Concreſcat in pluuia
doctrina mea: fluat vt ros
c eloquiū meum. Quaſi im
ber ſuper herbam: ⁊ quaſi
ſtille ſuper gramina: quia
d nomen dñi inuocabo. Date
magnificentiā deo noſtro:
dei pfecta ſunt opera: ⁊ om
e nes vie eius iudicia. Deus
fidelis ⁊ abſq; vlla iniquita
te iuſtus ⁊ rectus: peccaue
rūt ei nō filij ei⁹ in ſordibus
f Generatio praua atq; puer
ſa. heccine reddis dño po
g pule ſtulte ⁊ inſipiēs. Nun
quid nō ipē ē pater tuus. q̄
poſſedit ⁊ fecit ⁊ creauit te.
h Memento dierū antiquoꝝ
cogita generatiōes ſingl'as
i Interroga patrē tuū ⁊ an
nūciabit tibi. maiores tuos

bꝫ. qꝛ nomen dñi īuocabo. i. de dño mihi
ſmo ē. d Date mḡnificētiā. i. digne eū
honorate fide ⁊ opib⁹. Dei pfctā ſūt oīa
qꝛ ſūme pfect⁹ eſt. Et oēs vie eiuſ. i. opa
ei⁹ iudicia. i. cū diſcretōe rōnis. i. puidē
tiſſima rōne ⁊ diſcreti
one diſpoſita ⁊ facta.
e De⁹ fidel'. In oīb⁹
ꝓmiſſis. ī iudicijs iu
ſtus ⁊ rect⁹. Non filij.
qꝛ degenerati erant a
xo p̄re ſeq̄ntes idola.
ſic ⁊ nūc q̄ pctā ſequū
tur. q̄ſi degeneres ſūt.
ꝙ p̄rem bonū non imi
tant. f Gnatio pra
ua ⁊ puerſa ē. ſ. ſenſu
⁊ ope. Heccine reddis
.i. hec ne. ſ. mala tua.
vl' nōne hec. Stultus
dr̄ ⁊ inſipiēs. q̄a bñfi
cijs dñi ingrat⁹ exiſtit
⁊ extitit. vl' p̄ua affctū
puerſa ītellctū. Ppl's
ſtult⁹: putās vtile qđ
eſt nociuū. ⁊ inſipiens
nō intelligēs ei eē vti
le qđ eſt vtile. g Nū
q̄d nō ipē ē p̄r tu⁹ oēs
eī hoīes deū p̄rēꝫ hñt
naturalit. qꝛ dr̄ gene
rare aliq̄d dr̄. cum no
uiter vl' de nouo ꝓdu
cit. vnde dr̄ Iſte gene
ratiōes celi ⁊ terre. nō
ꝙ ea genuerit ex ſua ſb
ſtātia. ſz ꝙ noua ꝓdu
xerit. Qui poſſedit et
fec̄. ⁊ creauit te. Econ
trario legēdū eſt. ſ. ita
vt ꝙ p̄mo creauerit di
ſponēdo vt faceret: fe
cerit formādo. in q̄ eū
poſſideret niſi p̄us cre
aret. h Memēto die
rū. memēto qūo elect⁹
ſis ī p̄riarchis: ⁊ cogi
ta quō abraā. yſaac. et
iacob. ⁊ plurimos ali
os elegerit. i Inter
roga patrem. interro
ga ſpiritualē doctorē

ꝛ eos q̄ maiores ſūt ſcīa. k Qn̄ diuide bat. ſ. in ꝯſtructōe turr̄ babylonice. qn̄ p diuiſionē liguaꝝ diuiſit gētes. vl̄ diuiſi one mar̄ rubri qn̄ diuiſit eos ab egyptijs l Cōſtituit. hyꝑbolice loq̄t q2 tot dic̄ cō ſtituit t̄minos pploꝝ. i. ſingulas gētes q̄t erāt ſingule pſone in pplo iſrl̄. Uel dic̄ tot eē ſin gulas gētes ꝯſtitutas q̄t hoīes igreſſi ſūt de pplo iſrl̄ in egyptuz. i. lxx. Ꝑ aūt alia trāſla tio dic̄. ſtatuit t̄mīos gētiū iuxta nūeꝝ āge loꝝ dei. ſic itelligit ꝙ ſicvnicuiqꝫ hoīuz cu ſtodē āgelū legim⁹ de putatū. ſic ꝛ angelos pncipes gētiū creda mus ꝯſtitutos. Nā in daniele legim⁹ micha elē pncipē pplo ꝛ āge lum pſaꝝ vel grecoꝝ. m Pars āt dn̄i quaꝫ elegit ō oībus iſt̄ po pul̄ ꝛ natiōib⁹ ꝛ mira bilia ſua oñdit. ꝛ ſin gularia beneficia exhi buit. fuit ppl̄s ei⁹. ſ. iu deoꝝ. Ꝟ dic̄ vt validius eis bn̄ficia dei ꝯmēda ret. ꝙ tāta ō mltitudi ne gentiū. ſibi eos ele giſſet. q̄ ō iacob ſtirpe deſcēderāt vt eēnt fu nicul⁹ hereditat̄ eius . i. q̄ſi hereditaria poſ ſeſſio ei⁹. n Inuenit eū in t̄ra deſerta. i. i mō te ſyna. vbi illū legib⁹ ſuis ꝯſtrixit. In loco horror̄ ꝛ vaſte ſoli tudinis. i. arabie: q̄ circa deſertum eſt. o Circūduxit. i. p viā mōt̄ ſeyr duxit eū ꝛ docuit. ſ. patiētiā vl̄ leges ei⁹ Et ſic̄ pu pillā oculi: ita diligenti cura ſuauit eū. Pupilla eīm omnibus mēbris cautius cuſtodit̄. p Sicut aquila ꝓuocans ad volandum pullos ſuos. ꝛ reliqua ferūt phyſici aquilaꝫ pullos ꝯ ſolem ponere ꝛ quem viderit aciem in radio ſolis fortit̄ figere illū nutrit, queꝫ vō torpentem vi

k ꝛ dicēt tibi. Quādo diuide
bat altiſſim⁹ gētes: quādo
l ſeparabat filios adā. Cōſti
tuit terminos pploꝝ: iuxta
m numerū filiorū iſrael. Pars
autē dn̄i ppl̄s ei⁹ iacob funi
n culus hereditatis eius. In
uenit eū in terra deſerta in lo
co horroris ꝛ vaſte ſolitudi
o nis. Circūduxit eum et do
cuit: et cuſtodiuit quaſi pu
p pillā oculi ſui. Sicut aqui
la ꝓuocās ad volandū pul
los ſuos: et ſuper eos voli
q tans. Expādit alas ſuas et
aſſumpſit eū: atqꝫ portauit
r in humeris ſuis. Dn̄s ſolus
dux eius fuit: ꝛ non erat cū
s eo de⁹ alienus Cōſtituit eū
ſuper excelſam terraꝫ vt co
t mederet fructus agroꝝ Ut
ſugeret mel de petra: et ole
v um de ſaxo duriſſimo. Bu
tirum de armento: ꝛ lac de
ouibus: cū adipe agnorū et

derit. dimittit. ſic ꝛ dn̄s docꝫ nos ſp ocl̄o itelligētie ſolē diuie maieſtat̄ intēdē. q̄ etiā ſup eos volitās ꝓuocat pullos advo lādū. ita diuīa pietas vult nos ꝑficē ō v̄ tute i v̄tutē. q Expādit alas. q̄ etiā aq la ōs. ſ. bn̄ laceſcentes i ſe ſbleuat. q2 vbi nos min⁹ ſufficim⁹ diuinū ſpam⁹ auxiliuz. ipe eīm portat nos ſic̄ aqla dī portare pullos ſuos i hūer̄. vt ſi ſagittet̄ ad ea. ipa añqꝫ pulli exci piat ſagittaſ. ita xp̄s ꝑ nob̄ vulnerat⁹ ē. ꝛ hūe ris ſue ꝓtectōnis nos defēdit. ꝛ iudeos oliꝫ ita portauit. Aptat āt ſe ita dn̄s ifirmis. vt i telligam⁹ ei⁹ ꝑ nob̄ cō paſſionē. q̄ etiā in euā gelio gallie ſe aſſimla uit. r Dn̄s ſol⁹. q2 ſo lū eius v̄tutis erat. ſic gl̄ifice pplm ſuū edu cere. qō null⁹ alioꝝ de oꝝ facē valuit. s Cō ſtituit. terra eīm repro miſſiōs v̄teꝝ mūdi eſſe dī. vn̄ ꝛ hierlm vmbili cus t̄re eē videt̄. ſe. ūt āt ſapientes mūdi. t̄rā globo ſileꝫ vndiqꝫ con nexā. nr̄a āt terra. i. ec cleſia. oīb⁹ mūdi v̄tuti bus excelſior ē. t Ut ſugeret. ꝑ affluētiā oīuz bonoꝝ dī. q2 q̄ uis rupib⁹ aſpera t̄ra, melle ꝛ oleo abunda bat. Ceteꝝ ō petra mel le. i. de xp̄o. dulcedo doctrīe añ paſſionē fidelib⁹ in iſta terra miſtrata ē. Oleū āt de ſaxo duriſſimo. i. poſt reſurrectōez. q̄ tā imortal̄ effect⁹ ē. Oleū ſpūſci xp̄s ef fudit in eadē terra. v Butyꝝ ꝛ lac abū dantiā reꝝ demōſtrat. nam ꝛ terra baſan fertiliſſima ad alēdos greges erat. vn̄ ru benitis ꝛ gadditis. q̄ plurima pecora ha bebāt illa terra tradita ē. Nobis āt buty rū ō armēto. i. fortis doctrīa nobis ō pri archis ꝛ ꝓphis miſtrat̄, ꝛ lac de ouibus

116

lenior doctrĩa ſimpli-
ciũ: cũ adipe agnoꝝ ⁊
arietũ. i. ꝑ exempla ma
giſtroꝝ ⁊ ſbditoꝝ deſi
derium ſpiritale qđ in
adipe ꝓſtat. Baſã iter
ꝓtat̃ piguedo q; ſcĩ pĩ
guedinẽ charitatꝫ oñ-
dũt x Et hircos. ꝑ hir
cos pñiaꝝ exẽpla itel-
ligim⁹. ſcĩ eĩ ſic viuũt
ĩ mũdo. q̃ſi ſp pctã de-
fleãt. Qualꝭ ẽ heremi-
taꝝ. ⁊ veroꝝ mõachoꝝ
vita. Medulla tritici
⁊ ſãguis vue. corpus ⁊
ſãguinẽ xp̃i ſigt̃. mera
ciſſimũ. i. puriſſimum.
y Incraſſat⁹ ẽ dilect⁹
xp̃e reꝝ oĩuz abũdan
tiã. Et recalcitrauit. ſe
quendo deos alienos
dilatat⁹. i. in gñatiõis
ꝓpagĩe. Alꝭ incraſſat⁹
delicijs. ĩpĩguat⁹ diui
tijs. dilatat⁹ honorib⁹
⁊ potẽtia. ⁊ iõ dereliq̃t
deuz. q̃ſi ei⁹ auxilio nõ
indigeret amplius.
a Prouocauerũt eũ. i.
ad iracũdiã ⁊ vĩdictaz
talib⁹ auſis irritauerũt
Ille q̊z q̃ poſt baptiſ-
mũ ad idolatriã ꝯuer-
tit̃: vel vicijs: vlꝭ mali-
gnis ſpiritib⁹ ſeſe mã-
cipat. dñi vindictã ĩ ſe
ĩcitat. b Jmmolaue
rũt. hoc manifeſtũ eſt.
c Noui recẽtiſq;. i. q;
ſtabiles nõ erãt in cul
tura dei quã a pr̃ibus
didicerãt. nouit̃ acce-
debant ad deos colen
dos. q̊s nõ coluerunt
pr̃es eoꝝ d Deũ q̃ te
genuit. i. qui te forma
uit vt eſſes. Sz ⁊ nos
alit̃ generat ꝑ baptiſ-
mũ in remiſſionẽ pctõ
rũ. e Uidit dñs quẽ
nihil latere põt, ⁊ cor-

x arietũ filiorũ baſan. Et hir-
cos cum medulla tritici: et
ſanguinem vue biberet me
y raciſſimuz. Incraſſatus eſt
dilectus ⁊ recalcitrauit: in/
craſſatus impinguatus di-
z latatus. Dereliquit deũ fa-
ctorẽ ſuum: et receſſit a deo
a ſalutari ſuo. Prouocauerũt
eum in dijs alienis ⁊ in abo
minationibus ad iracundi-
b am concitauerunt. Jmola-
uerunt demonijs ⁊ non deo
c dijs quos ignorabant. No
ui recenteſq; venerunt: q̊s
nõ coluerunt patres eorum
d Deum qui te genuit dereli-
quiſti: ⁊ oblitus es domini
e creatoris tui. Uidit domi-
nus ⁊ iracundiã cõcitatus
eſt: quia ꝓuocauerunt eũ fi
f lij ſui ⁊ filie. Et ait abſcon/
dã faciẽ meã ab eis: et con-
ſiderabo nouiſſima eorum.
Generatio eñ peruerſa eſt
g ⁊ infideles filij. Ipſi me pro
uocauerũt in eo qui nõ erat
deus: ⁊ irritauerũt in vani
h tatibus ſuis. Et ego prouo
cabo eos in eo q̃ non eſt po
pul⁹: ⁊ in gente ſtulta irrita
i bo illos. Ignis ſuccẽſus eſt
in furore meo: et ardebit vſ
k q; ad inferni nouiſſima. De
uorabitq; terrã cũ germine
ſuo: ⁊ montiũ fundamenta
l cõburet. Cõgregabo ſuper
eos mala: et ſagittas meas

ripuit eos ꝓpter pctm̃.
q; eũ ꝓuocauerũt in cul
tura deoꝝ. q̊s adopta
uerat ĩ filios ⁊ ĩ filias
f Et ait abſcõdã. h̃ eſt
ſbtrahã auxiliũ: ⁊ ꝯſi-
derabo nouiſſima eo-
rũ. i. ad q̃lẽ finẽ ꝑuenit
ant. g Ipſi me ꝓuoca
uerũt. Sic em̃ illi me
vnũ. in mlꝫ dijs ꝓuo-
cauerũt. ita ⁊ ego aſſu-
mam multas gẽtes. ⁊
hãc reſpuã h Et ego
eos ꝓuocabo. in eo q̃
nõ ẽ pplꝭs. ꝑ quẽ pplꝭm
ſignificat oẽs gẽtes q̃
ad cõpatõez iſrl̃. quaſi
nõ eſſent. reputabant̃
vel q; gẽtes idola co-
lẽtes: nõ dicebant̃ dei
pplꝭs. i Ignis ſuccẽ
ſus ẽ. vindicta mea in
hoc tp̃e ĩcipiet. ⁊ arde
bit vſq; ad inferni no-
uiſſima. i. vſq; ad et̃nã
dãnatõez. Malos em̃
⁊ ĩpios. dñs nõnunq̃
hic ĩcipit flagellare vt
de tp̃ali pẽa ad eternã
trãſeãt. Sic ĩ herode ⁊
ãtiocho factũ legim⁹.
k Deuorabitq; t̃rã. i.
pctõres cũ opib⁹ ſuis
deuorabit. ⁊ mõtiuz. i.
ſupboꝝ cogitatiões ⁊
ꝯfidentiã deſtruet.
l Congregabo. mala
ſunt pene q̃ ſufferenti
bus mala videt̃. ſꝫ in-
ſta apđ inferentem. Et
ſagittas. i. vindictas
exercebo.

m Cõſumentur qđ illis
factũ legim⁹ q̊ꝝ cada-
uera volucres ⁊ beſtie
comederũt. q̊s fames
ac gladi⁹ ꝯſumpſerũt.

m cōplebo in eis. Conſumen/
tur fame: ⁊ deuorabunt eos
aues morſu amariſſimo.
n Dentes beſtiarū unmittam
in eos cum furore trabentiū
ſuper terrā atqꝫ ſepentium.
o Foris faſtabit eos gladius
p ⁊ intus pauor. Juuenem ſi
mul ac virginē lactentē cū
q homine ſene. Et dixi vbi nā
ſunt ceſſare faciā ex homini
r bus memoriā eoꝝ. Sed ꝓ/
pter irā inimicoꝝ diſtuli: ne
forte ſuperbirēt hoſtes eoꝝ
Et dicerent manus noſtra
excelſa: ⁊ non dñs fecit hec
s omnia Gens abſqꝫ conſilio
eſt ⁊ ſine prudentia: vtinā
ſaperent ⁊ intelligerēt ac no
t uiſſima prouiderent. Quo
modo perſequebat̄ vnꝰ mil
le: ⁊ duo fugarēt decē milia
Nōne ideo quia deus ſuus
vendidit eos ⁊ dñs conclu
v ſit illos Non enim eſt deus
noſter vt dij eorū: ⁊ inimici
x noſtri ſunt iudices. De ve/
nia ſodomoꝝ vinū eorū: et
de ſuburbanis gomorre.
y Uua eorū vua fellis: ⁊ bo/
z trus amariſſimus. Fel dra/
conū vinum eoꝝ: ⁊ venenū
a aſpidū inſanabile. Nonne
hec condita ſunt apud me:
⁊ ſignata in theſauris meis
b Mea eſt vltio et ego retri/
buam eis in tempore vt la/
batur pes eorum:

Cōſummunt̄ etiā nūc
pctōres fame vbi dei.
⁊ deuorāt̄ ad auibꝰ .i.
a malignis ſpiritibus
lacerāt̄. n Dētes be
ſtiaꝝ. ſeuicia dyaboli ī
mittet̄ eis. q̄ eos in fu
rore dei trabat ſup ter
rā .i. in mūdanis deſi/
derijs ſeruat. o Fo/
ris vaſtabit eos. qꝛ pe
nas ſuſtinētes. cōſcia
ꝓpria torquent̄ vñ dī.
ignis eoꝝ ñ extiguet̄.
⁊ vmis eoꝝ nō moriet̄
p Juuenē ſil' ac v. l. c.
h. ſ. i. nulli vīdicādo ꝑ
cet etati Allegorice āt
in iuuene libidinoſū. ī
vgīe a boīs opibꝰ ſte/
rilē in lactēte. hebetē
in ſene. iutilē diu ꝑ pi
griciā accipe poſſumꝰ
q̄s oēs vīdicta dei ꝯſu
met. q Et dixi vbi nā
Nō ꝑ īgrantiā īterro/
gās. ſ; altos diſcere fa
ciā. Ceſſare faciam ex
hoībus eoꝝ mēoriā. ſ.
tūc cū iudei in terra re
promiſſiōis ñ apparēt
vel cū iniq̄ ḋ cōione ſā
ctoꝝ diſcernentur ⁊ ꝓ
nihilo reputant̄. cuiꝰ
rei multa exēpla ſunt.
r Sꝫ ꝓpt̄. Jſti duo v/
ſiculi ſūt iūgēdi. iō em̄
ſepe ꝑorem pplm ſuſti
nuit. ne gētes circūpo
ſite. eiꝰ nomē blaſphe
marent. ſic ⁊ nos ſuſti
net pctōres. nec ſtatī
peccātes dānet ne glo
rient̄ maligni ſpūs in
ꝑditiōe nr̄a. ⁊ ſe victo/
riam iactent ꝑcepiſſe.
s Gēs abſqꝫ. Gēs iu/
deoꝝ ⁊ oīuꝫ impioꝝ ſi
ne ꝯſilio ſalutis ē. qꝛ
in futurū ſibi ꝓuidere
neſciūt. t Quō pſeq̄
bat̄. Nō potuiſſet fie/
ri. vt vnꝰ hoſtiū. mille
iudeoꝝ ꝑſequeret̄ niſi
dñs ſuꝰ vēdidiſſet eoſ
id eſt. a ſe ꝓieciſſet. ⁊
exoſos hēet ⁊ ꝯclude/
ret eos in manꝰ inimi
coꝝ. v Nō em̄ eſt ḋs
nr̄. Dñs em̄ ḋs nr̄. ve
rax ⁊ iuſtus. Jdola āt
gētiū falſa ⁊ inutilia.
Et inimici nr̄i ſūt iudi
ces .i. approbatores.
Omēs eī gētes q̄uis
varia colāt idola vniꝰ
dei potētia. mūdū rei
ꝯfitēt̄. x De vinea ſo
domoꝝ. ſepe ī ſcṗturī
ſynagoga vl' hierl'm ſo
dome cōpat̄: qꝛ ſic illi
male abuſi ſunt donis
dei. ſic ⁊ iſti beneficijs
dei ſꝑ ingrāti extiterunt
Pctm̄ pmo ē in corde
ꝑ ꝯſenſū. ſcḋo ī īterio
ri machīatōe ad opꝰ ꝑ
petrādū. tercio ī actu
exterioꝛi ꝑpetrato. pmū
ē vinea. ſcḋm vua. ter
ciū vinum dī y Uua
eoꝝ vinea q̄ ē domꝰ iſrl'
ꝯuerſa ī amaritudinē
.i. ī mortē xp̄i ꝯſpirās
⁊ pēdēti ī cruce acetū
felle mixtū porrexerūt
⁊ botꝝ malicie ſue ꝓ/
tulerūt amariſſimum.
z Fel draconū. ſic̄ fel
dracōes ⁊ aſpides ve/
nena occl'tāt. ita ꝯſcīa
eoꝝ plena eſt malicia.
a Nōne h̄ ꝯdita ſūt. i.
h̄ ſūt reſuata apḋ me
nec obliuiōi tradita.
h̄. ſ. pctā vr̄a. nō em̄: qꝛ
vīdicare diſtuli oblitꝰ
ſū. ſ; recōdita ſūt vſqꝫ ī
diem vltionis.
b Mea ē vltio .i. retri
buā ill' in tp̄e vindicte
q̄ merent̄ vt labat̄ pes
eoꝝ. i. q̄ videbant̄ ſta/
re pereant.

c Juxta ẽ dies ꝑditi/
oniſ. i. q⁊ certũ ẽ. vl' q⁊
ꝯtuis milia mlta ãnoꝝ
hic habeãt ad ꝯpatõꝫ
tñ eꝉnitatꝭ modicũ ẽ.
appropinqnt igiꝉ vlti
onis dies. ⁊ qñ nõ pu
tam⁹ aſſũt d Judica
bit dñs. i. diſcernet ſã
ctos ſuos ab ĩpijſ. Nã
iudiciũ in diſcretõe vl'
dãnatõe accipi põt. Et
in ſuiſ ſuiſ miſebiꝉ. i.
miãꝫ oñdet in die vlti
onis. q̃ eñi ei fideliter
ſuierũt. nõ ex opib⁹ ſꝫ
grã ⁊ miã recipiẽt eꝉ/
na premia. q̃d eñi hẽs
qḋ nõ accepiſti. e Ui
debit ꝙ infirmata ſit
manus. i. videri faciet
ꝙ opera maloꝝ ĩfirma
fuerĩt. Et clauſi q̃ꝫ de
fecerĩt. i. ꝙ ab inimicis
capti ꝓprijs virib⁹ defe
cerũt. Reſidui. i. q⁊ ab
hac vita exeũtes. non
hñt poſtea aliq̃d faciẽ
di facultatẽ. f Et di
cẽt aduerſarij eoꝝ qui
eos captiuarũt. ⁊ de/
mones mal' xp̃ianis q̃
rũ ḋs vẽter ⁊ honor ⁊
diuitie erat dicẽt poſt
mortẽ ⁊ in morte. vbi
⁊c̃. vl' etiã iuſti ⁊ boni
vĩdictã ⁊ dei irã vidẽ/
tes dicent vbi ⁊c̃.
g De q̃ꝝ victimis. in
his xbis. oẽs vanita/
tes q̃s ſecũꝉ hoĩes cõ
prehẽdit. idolatre vel
pctõꝝ. exprobranꝉ eñi
mal' vana in q̃b⁹ viue
bãt. h Ueniãt idola
q̃ colebatꝭ ⁊ eruãt vos
i Uidete. i. intelligite
ꝙ ego ſuꝫ ſolus deus
k Ego occidã. duob⁹
modis occidit. ⁊ duo/
bus mõis viuificat. q⁊
alios ĩ ĩfernũ dãnat ⁊

c Juxta eſt dies ꝑditionis. ⁊
d adeſſe feſtinãt tꝑa. Judica/
bit dñs populũ ſuũ ⁊ in ſer/
e uis ſuis miſerebitur. Uide
bit ꝙ infirmata ſit manus. ⁊
clauſi quoqꝫ defecerunt. re
f ſiduiqꝫ conſumpti ſunt. Et
dicẽt vbi ſunt dij eoꝝ in qui
g bus habẽt fiduciã. De quo
rũ victimis comedebãt adi
pes. et bibebant vinũ liba/
h minũ. Surgant ⁊ opitulen
tur vob⁊ in neceſſitate vos
i protegant. Uidete ꝙ ego
ſim ſolus ⁊ non ſit alius de⁹
k p̃ter me. Ego occidã et ego
viuere faciã percuciã ⁊ ego
ſanabo ⁊ non eſt qui de ma
l nu mea poſſit eruere. Leua
bo ad celũ manũ meã: ⁊ di
m cam viuo ego ineternũ. Si
acuero vt fulgur gladiũ me
um ⁊ arripuerit iudiciũ ma
n nus mea. Reddã vltionem
hoſtib⁹ meis ⁊ his qui ode/
o runt me retribuã. Jnebria/
bo ſagittas meas ſanguine
et gladius meus deuorabit
p canes. De cruore occiſorũ:
⁊ de captiuitate nudati ini/
q micorum capitis. Laudate
gentes populum eius: quia
ſanguinẽ ſeruorũ ſuorũ vl/
r ciſcetur. Et vindictã retri/
buet in hoſtes eorũ: ⁊ ꝓpi/
tius erit terre populi ſui.

Hymnus trium puerorũ
Danielis. iij. capitulo.

ad vitã. alios eꝉnã ſb/
leuat. Aliꝉ occidit ve
terẽ hoĩeꝫ. vt viuificet
nouũ. Et nõ ẽ q̃ ḋ ma
nu mea poſſit eruere.
. i. q̃ potẽtie mee poſſit
reſiſtẽ. l Leuabo ad
celũ. i. oñdã eꝉnitateꝫ
potentie mee.
m Si acuero vt ful/
gur. i. dũ velociꝉ vene/
rit iudiciũ meũ: ⁊ arri
puerit iudiciũ manus
mea. i. ceperit iudica/
re potẽtia mea.
n Reddã vltõeꝫ. h̃ eſt
in pctõres reddã vltio
nẽ. o Jnebriabo ſa/
gittas. i. in pctõribus
oñdã vĩdictas meas.
⁊ gladi⁹ meus deuora
bit carnes. i. carnales
iudiciũ meũ cõſumet.
p De cruore occiſoꝝ
ſbaudiꝉ. inebriabo ſa
gittas meas. i. in ꝑdi/
tiõe dãnatoꝝ. Et ḋ ca/
ptiuitate nudati ĩimi/
coꝝ capitis. ſcḋm lr̃aꝫ
captiuati tõdebanꝉ. ⁊
vendebanꝉ qḋ eſt ſub
corona vẽdere. Spũa
liꝉ aũt antixp̃s impio
rũ caput ꝑ xp̃i poten/
tiã deſtrueꝉ vindican
tis. Aliꝉ exercet dñs
vindictã. de captiuita
te inimicoꝝ capitiſ cũ
arrogãtiã mẽtis malo
rũ. ⁊ maliciã deſtruxe/
rit. q Laudate gen/
tes pplm eius. i. ſctõs
ei⁹. q⁊ ſãguinẽ marty/
rũ ſuoꝝ vlciſceꝉ
r Et vĩdictã retribuet
in hoſtes eoꝝ. ſ. in he/
reticos atqꝫ infideles
⁊ pſecutores. Atqꝫ ꝓ/
pici⁹ erit terre ppl'i ſui
id eſt. eccleſie. cũ miſe
ricordiã ſuam illi oſtẽ
dit.

Hymnus triũ puerorũ

a Enedicite omnia opera domini dño: laudate ꝛ ſuperexaltate eum in ſecula. Benedicite angeli domini dño: benedicite celi dño. Benedicite aque omnes que ſuper celos ſunt dño: benedicite omẽs virtutes domini dño Benedicite ſol ꝛ luna dño: benedicite ſtelle celi domino. Benedicite omnis imber et ros domino benedicite omnis ſpiritus dei domino. Benedicite ignis ꝛ eſtus domino: benedicite frigus ꝛ eſtas domino. Benedicite roꝛes ꝛ pꝛuina domino: benedicite gelu ꝛ frigus domino. Benedicite glacies ꝛ niues domino: benedicite noctes et dies domino. Benedicite lux ꝛ tenebꝛe domino: benedicite fulgura ꝛ nubes domino. Benedicat terra domino: laudet ꝛ ſuperexaltet eũ in ſecula. Benedicite montes ꝛ collos domino: benedicite vniuerſa germinantia in terra domino. Benedicite fontes domino: benedicite maria et flumina domino. Benedicite cete ꝛ omnia que mouentur in aquis domino. benedicite omnes volucres celi domino: Benedicite omnes beſtie et pecoꝛa domino. benedicite filij hominũ domino Benedicat iſrael domino laudet ꝛ ſuperexaltet eũ in ſecula. Benedicite ſacerdotes domini dño, benedicite ſerui domini dño. Benedicite ſpiritus ꝛ anime iuſtoꝛum dño benedicite ſancti ꝛ humiles coꝛde domino Benedicite anania azaria miſael dño, laudate ꝛ ſuperexaltate eũ in ſecula. Benedicamus patrem ꝛ filiũ cũ ſancto ſpiritu. laudemus ꝛ ſuperexaltemus eũ in ſecula. Benedictus es dñe in firmamento celi. ꝛ laudabilis ꝛ gloꝛioſus ꝛ ſuperexaltatus in ſecula.

Canticum Zacharie Luce. j. capitulo.

a Enedictus dominus deus iſrael. quia viſitauit et fecit redemptionem plebis ſue.

a Bñdicite oĩa opera
dñi dño ꝛc. gñali lau-
datiõe ꝑmiſſa ꝙ omĩs
creatura debeat lauda
re deũ. ĩ ꝯſeqntib⁹ ꝑ ꝑ
tes: ſingula cohoꝛtat
angelos ꝛ celos. aq̃s ꝛ
ꝩtutes. ſolẽ ꝛ lunã. im
bꝛẽ ꝛ roꝛẽ. ſpm̃ ignẽ ꝛ
eſtũ. frig⁹ ꝛ eſtatẽ ꝛc. q̇
lõgũ ẽ texere. ita vt fõ
tes q̃ʒ ꝛ maria ꝛ cetuʒ
volucres. beſtiaſq̃ʒ et
pecoꝛa ad laudem dñi
ꝓuocet ꝛ filios hoĩn.
Et poſt oẽ hoĩm gen⁹
iſraelẽ ꝛ de ĩpo iſraele
ſacerdotes ꝛ ſuos dñi
ſpũs aĩaſq̃ʒ iuſtoꝝ. ſan
ctos ꝛ hũiles coꝛde. Et
ad extremuʒ ananiam
azariã ꝛ miſaelẽ. q̇ pñ
ti bñficio ad laudẽ dñi
ꝓuocãt. Oĩs ãt crea-
tura non voce ſʒ opere
laudat dñm. qꝛ ex crea
turꝭ creatoꝛ freq̃nt in-
telligit. ꝛ ſingulis opi
bus atq̃ʒ effectib⁹ dei
mg̃nificẽtia d̃mõſtrat
a Bñdict⁹. duo ei dic
viſitare ꝛ redimere. Vi
ſitare nanq̃ʒ infirmoꝝ
redimere ꝩo captiuo-
rũ eſt. q̇ duo hũano ge
neri ꝯgruũt. qm̃ gen⁹
humanũ infirmũ erat
pctis. captiuũ q̃ʒ frau
de diabolica detineba
tur. veniẽs vero dñs ĩ
firmũ viſitauit. quia a
pctis liberauit. ꝛ captiuũ
redemit. qꝛ a ptãte di-
abolica abſtraxit. ꝛ re
dimẽdo fecit eam ſuũ
B Notãdũ ꝩo circa
iſtũ ꝩſum ẽ. ꝙ btũs za
charias ꝓphetico mo-
re qḋ adhuc ĩ ſpũ futu
rũ ꝛ ꝓxĩe faciẽdũ ꝓuid
erat narrat q̃ſi factũ
dicẽs. qꝛ viſitauit. ſ. ĩ-

carnatus ē. b B Et erexit coꝛnu ſalu
tis firmā celſitudinē ſalutis dic. Oīa em̄
oſſa carne īuoluta ſūt. Coꝛnu āt excedit
carnē. ⁊ iō coꝛnu ſalut ͥ regnū ſaluatoꝛis
xp̄i vocat. q̄ vocabulo ſpiritual ⁊ q̄ carnis
gaudia ſupet altitudo
nūciat. ⁊ q̄ regno mū/
dus ⁊ carnis gaudia
ſupant. c Sic locu/
tus ē A ſclo inq̄t ꝓpte
rea ꝙ tota veteris in/
ſtrumēti ſcp̄tura ꝓphe
tia de xp̄o pceſſit. non
ſoli enim hieremias ⁊
eſaias ceteriq̄ꝫ ꝓphete
de ei⁹ aduētu manife/
ſte locuti ſūt. veꝝ ipſe
pr̄ adā. abel. ⁊ enoch:
ei⁹ diſpēſatiōi teſtioni
um reddūt. d Salu
tē iūgendū eſt ſupioꝛi
ꝟſiculo. erexit nob. ſ.
ſalutē ex inimic nr̄is.
Oēs āt q̄ oderūt nos:
vel hoīes pu̇erſos. vl
īmūdos ſpūs ſigt.
e Ad faciēdū mīaz di
xerat em̄ dn̄m iux elo/
q̄a ꝓphaꝝ in domo da
uid naſciturū. ⁊ ita mi
ſericoꝛdiā fcām cū eis
cū impletū eēt ꝓmiſſū
f Juſiurādū. dicit em̄
dem xp̄m iux iuſiuran
dū qd de⁹ iurauit nos
eē liberaturū ad explē
dū teſtm̄ qd abꝛae diſ
poſuit. Quia vicꝫ his
precipue pr̄iarchis de
ſuo ſemīe. vel ꝯgrega
tiō gētiū vel īcarnatio
eſt repꝛomiſſa. g Ut
ſine timoꝛe. nā q̄ vl añ
moꝛtē a dn̄i ſuitio di/
ſcedit. vl coꝛā hoībus
tm̄ ⁊ nō coꝛā deo ſcūs
pdurare ꝯtēdit nec dū
de manu ſpiritaliū ini
micoꝝ pfecte liberat⁹
dn̄o ſuit. ſ exemplo ſa
maritanoꝝ dijs gētiuꝫ
pariter ⁊ domio ſuire
ocnatur.

b Et erexit coꝛnu ſalutis nob
in domo dauid pueri ſui.
c ſicut locutus eſt per os ſan
ctoꝝ qui a ſeculo ſunt ꝓphe
d tarū eius. Salutē ex inimi
cis noſtris: ⁊ de manu om
e niū qui oderunt nos. Ad fa
ciendā miſericoꝛdiā cuꝫ pa
tribus noſtris: et memoꝛari
f teſtamenti ſui ſancti. Juſiu
randū qd iurauit ad abꝛaā
patrē noſtrū: daturū ſe no
g bis. Ut ſine timoꝛe de ma
nu inimicoꝝ noſtroꝝ libera
h ti ſeruiamus illi. Jn ſancti
tate ⁊ iuſticia coꝛā ipſo: om
i nibus dieb⁹ noſtris. Et tu
puer ꝓpbeta altiſſimi voca
beris. p̄ibis em̄ ante faciem
k dn̄i parare vias ei⁹ Ad dan
dam ſcientiaꝫ ſalutis plebi
eius in remiſſionē peccatoꝝ
l eoꝝū. Per viſcera miſcdie
dei nr̄i: in quibus viſitauit
m nos oꝛiēs ex alto. Jllūīnare
his q̄ ī tenebꝛis et ī vmbꝛa
moꝛtis ſedēt. ad dirigēdos
pedes noſtros in viā pacis

Canticū ſancte marie ad
veſperā. Luce. j. ca.

a Agnificat anima mea
b dominū. Et exultauit
ſpiritus meus in deo ſaluta

h Jn ſctītate. aperte ⁊ bꝛeuiter: quomō
ſit dn̄o ſuiēdū deſignat. vicꝫ ī ſctītate et
iuſticia. ⁊ coꝛā ip̄o ⁊ oībus diebus nr̄is
i Et tu puer. Pulchꝛe cū de dn̄o loq̄ret
ad ꝓphā repēte ſua ꝟba ꝯuertit. vt h̄ q̄
ꝙ bn̄ficiū eē dn̄i deſi/
gnaret. A Sꝫ quō
alloq̄ pueꝝ poterat cū
eū vl audire vel ītelli/
gere n̄ potuerit. ſ pote
rat eum intelligere. qꝛ
ſpūſctō plen⁹ erat. ſi eī
adhuc vtero mr̄is clau
ſus aduētū dn̄i ꝯguit.
iā nat⁹ intelligere va/
lebat k Ad dādā ſci
entiā cum dādā ꝯmēo
rat. ne carnalē tpalēꝙ
ꝓmitti ſalutē putares
in remiſſionē inq̄t pec
catoꝝ eoꝝ. l Per vi
ſcera: viſcera nō ſoluꝫ
vitalia dicūt interioꝛ
coꝛpis: verūetiā oē
qd coꝛio ⁊ pelle tegit
⁊ p viſcera occulta ei⁹
miſeratio deſignat. in
q̄bus ſcꝫ occult miſe
ratiōib⁹ viſitauit nos
oꝛiēs ex alto. Qui rōo
recte oꝛiens vocat. ꝙ
nob oꝛtū ꝟe lucis ape
riēs. filios noct ⁊ te/
nebꝛaꝝ: luc effec fili/
os. m Jllūiare. dn̄i il
lūīnare ē his q̄ ī pctīs
⁊ ignoꝛātie cecitate vi
xerit. agnitōis amoꝛiſ
ꝙ ſui radios infigere.
Pedes āt nr̄i ī viā pa
cis dirigunt. cū actio
nū nr̄aꝝ iter: p oīa cuꝫ
redēptoꝛ illūīnatoꝛiſ
ꝙ nr̄i gr̄a ꝯcoꝛdat. a
Mḡnificat aīa mea tā
to inq̄t me dn̄s tāꝙ in
audito munere ſblīma
uit. qd nullo līgue offi
cio explicari ſ intīo pe
ctoꝛ affctū vix valeat
ꝯphēdi: ⁊ iō totas aīe
vireſ ī agēdiſ grāꝝ lau
dib⁹ offero b Et exulta

c ri meo Quia reſpexit humi
litatē ancille ſue: ecce enī ex
hoc beatā me dicent oēs ge
d neratiōes. Quia fecit mihi
magna q̄ potēs eſt ⁊ ſanctū
e nomen eius. Et miſcdia ei⁹
a ꝓgenie in ꝓgenies: timen
f tibus eū. Fecit potentiā in
brachio ſuo⁹ diſpſit ſupbos
g mente cordis ſui. Depoſuit
potētes de ſede: ⁊ exaltauit
h humiles. Eſurientes imple
uit bonis: ⁊ diuites dimiſit
i inanes. Suſcepit iſrael pue
rū ſuū: recordatus miſcdie
l ſue Sicut locutus eſt ad pa
tres noſtros: abraā ⁊ ſemini
eius in ſecula.

Cāticū ſymeōis. Lu. ij. c.

a Nunc dimittis ſeruum
tuū dn̄e: ſm verbū tuū
b in pace. Quia viderūt ocu
c li mei: ſalutare tuū. Qd pa
raſti ante faciem omniū po
d puloꝝ. Lumē ad reuelatio

nit ſpūs me⁹ qꝛ ⁊ eiuſdē ieſu. i. ſalutaris eťna diuitate ſpūs me⁹ letať ei⁹ mea caro tpali ꝯceptōe fecūdať. Cui ſiľe ē pſalmiſte. Aīa āt mea exultabit ī dn̄o ⁊ delectabiť ſup ſalutare ei⁹. c Quia reſpexit. Cui⁹ hūilitas reſpiciť recte btā oib⁹ cognominā da ꝯtulať. Decebat ei vt ſič p ſupbiā p̄me parētis noſtre eue mors ītrauit in mūdū ita denuo p hūilitatez marie vite ītroit⁹ pādereť. d Quia feč. ſola q̄ppe illa aīa cui dn̄s magna facē dignať dignis eū p̄conijs magnificare pōt. Sctm̄ āt nomē ei⁹ vocať q ſingularľ culmīe potētie. trāſcēdit oēz creaturā atq ab vniuerſ q̄ fecit lōge ſegregať. e Et mīa. q. d. ſič ſup me timētē veit mīa ei⁹ ita ⁊ ſupra oms timētes. A ſpālib⁹ ei ſe donis ad gnalia dei iudicia conuertēs. toti⁹ gnis hūani ſtatū deſcribit. ⁊ qd ſupbi. qd hūiles mereanť. Quid filij abrae p liberꝝ arbitriū. qd filij dei ſint p grāz alternis vſib⁹ explicat. Nō ſ inqt ſoli mihi feč magna q̄ potēs ē. ſ ⁊ i oī gēte ⁊ ꝓgenie q̄ timet deū ⁊ opať iuſticiā: acceptus ē illi. f Fecit potētiā: nūc de dō p̄eloquiť. qui feč potētiā in brachio ſuo. i. in ipo ſuo filio. ſicut em̄ tuum brachium eſt p qd oparis: ſic dei brachium dictum eſt eius verbum. quia pverbuz operatus eſt mundum. G Uel brachium ſuum ptās ⁊ dictio eius virtutis dī. quia non alieno ad opandum auxilio indiget g Depoſuit. potētes em̄ appellanť elati ſiue iudei. q̄ depoſiti ſūt d ſede regni ſeu intelligētia ſcāꝝ ſcptu raꝝ G Eoſdē q potentes q̄s aū ſuperbos dixerat appellat. potētes igiť ñ qꝛ vere ſint potētes dicūť. ſ qꝛ ꝯfidētes ī vtute ſua ꝯditorľ ſui auxiliū q̄rere detrectāt. Illi āt vere potētes ſūt q̄ cū aplo dicē pūt. Oīa poſſum ī eo q̄ me ꝯfortat ieſu xpo. h G Eſuriētes celeſtia ipleť h v. tutib⁹ celeſtib⁹. ⁊ poſt mortē eťna btitudīe ⁊ q̄ ťrenis diuitijs vľ honorib⁹ gliant. qb⁹ refertos ſe norūt vacui reliquūť vtutib⁹ ⁊ p⁹ hāc vitā eťna laborabūt iopia. i G Suſcepit iſrľ. Iſrľ. i. oīs vidēs p fidē deū ſuſcipiť a dō. dū puer. i. humiľ ⁊ obediens fuerit ſuſcepit igiť dš: iſrael pueꝝ ſuū qn̄ carnē ex iſrľ ſurſū cepit ⁊ eleuauit vſq ad vnionē vbi ſuſcepit dū ſibi ī vtero Marie vgīs in pſona vniuit. Et h ñ meritis nr̄is aut ipi⁹ iſrľ puerī ſui. ſ mīa ſua īdicibili cuius recordatus eſt. k Sič locut⁹ e ad p̄res nr̄os. h em ad p̄es ⁊ ꝓphas loq̄bať. q facturus eſſet hāc mīaz abrae ⁊ ſemini eius. i. oī fidē ſuā imitāti. a Nūc dimittľ. vides nō ſolū noui. ſ ⁊ veteris teſtamti iuſtos ſpe future vite deſideriuz habuiſſe diſſoluēdi a corpe. īmo pacľ viā deputaſſe: ſarcinā deponere terreſtrez. vtputa q̄ ſe in ſinu abrae requiē nō dubitarēt. hītaturos eſſe ppetuā. b Quia viderť. Btī oculi q̄ vidēt: q̄ ſymeō vidit. Btī qui nō viderūt ⁊ crediderūt. c Qd paſti. Illud inqt ipm qd poſtmodū oībus gētibus ⁊ ppľis ⁊ linguis mente ac fide ꝯſpiciēdū paſti. ⁊ ſpe ac dilectōe q̄rendū p̄uidiſti. ipe diu deſideratū. nūc ⁊ carnis ⁊ cordis ocuľ tuum ſalutare ꝯtēplor. d Lumē. lumen q̄dē vtriq pplo ſalutare dei. i. xp̄s a dō paraꝫ

tus ē. q̄ tñ glľa magis dr̄ isrľ. cui diu spe raťꝛ ex q̄ pnũciatꝰ aduenit. Sctiũ xp̄o re uelatio q̄s visitare ⁊ illustrare pic digtꝰ ē

a Discipulꝰ In oꝛone dñica q̄t petitões habēt. Magr. septē. D q̄ ē pma. M

mur. etiã vt sic dimittat nobis pctã nr̃a. sicut ⁊ nos dimittimꝰ debitoꝛibus nr̃is.

g D Que ē sexta. M Et ne nos idu cas in tētatiões. D Quõ h̄ intelligiť M Nõ petimus vt nõ tētemur. qꝛ q̄ nõ

scti̇̄ficeť nomen tuum D h̄ qõ in capite est. Pr̄ nr̄ q̄ es in celˀ quõ itelligiť. M Ibi ei iuocatio dignitatꝭ est dũ pr̄ez nos hr̄e pfitemur deũ. qꝛ oĩs frēs sumꝰ ⁊ deũ pr̄ez hēmꝰ in celˀ. b D In prima petitõe quã dixisti q̄d itelligēdũ ē. M A xp̄o em̄ xp̄ianꝰ deriuať. ⁊ iõ dũ xp̄iani vocamur: xp̄i nomē tenemus. ⁊ supplicamꝰ. vt opa xp̄i facē valeamꝰ. ⁊ nomē suũ p opa bõa nr̃a: in nob̄ scificeť.

c D Que scda petitio. M Adueniat regnũ tuũ. D Quid ibi itelligēdũ est. M Oramus em̄ vt xp̄s regnet in nob̄. ⁊ nõ dyabolus. i. eccľia xp̄i sp crescat. in q̄ regnat ds̄ ⁊ dies iudicij adueniat. qꝛ tũc dyabolus regnare in mũdo desistit ⁊ xp̄s cũ sctĩs suis in eternum regnabit.

nem gentiũ: ⁊ gloꝛiã plebis tue isrľ.

Oratio dñica. Mathei. vj. ⁊ Lucc. xj.

a Ater noster q̄ es in ce-
b lis. Sanctificeť nomē
c tuũ. Adueniat regnũ tuum
d Fiat volũtas tua sicut in ce
e lo ⁊ in terra. Panē nr̄m q̊ti
f dianũ da nob̄ hodie. Et di
mite nob̄ debita nr̃a: sicut ⁊
nos dimittimꝰ debitoꝛibus
g nr̄is. Et ne nos inducas in
h tētationē. Sed libera nos
a malo amē.

Simbolũ apostoloꝝ.

a Redo in deum patreꝫ
omnipotentē creatoꝛē
b celi ⁊ terre Et in iesum xp̄m
filiũ eius vnicũ: dñm nr̄m.
c Qui ꝯceptus est de spiritu
sctõ: natus ex maria v̄gine

est tētatus nõ est pbatus. s̄ p̄camur ne nos inducat in tēptatõem quã sufferre nõ possumus. i. nõ sinat nos ĩ tētatõne peccare. Inducere em̄ dr̄ ds̄: cum auxilium subtrahit.

h D Que ē septima. M Sed libera nos a malo. D Quõ ē intelligendũ. M .i. a dyabolo. a pctõ. ⁊ ab oĩ malo tētamento. D Amē. qõ in fine ē quõ intelligiť vel cuiꝰ lingue dr̄. M Amē hebꝛayce dr̄. qõ in latinum versum vere ⁊ fideliter intelligiť

a D Ista suscipio: s̄ qm̄ sicut nosti omnes nos p fidē saluari credimus. rogo vt dicas mihi. quomodo fidem tuam intelligas. vľ etiam in quem credas. M Ego credo in deũ

d D Que est tercia. M Fiat voluntas tua sicut in celo ⁊ in terra. D Quõ est intelligenda. M Sicut angeli in celo tue obediunt voluntati. ita ⁊ iusti in terra faciant. ⁊ sic in sanctis. ita ⁊ in peccatoꝛibus tua voluntas impleať.

e D Que est quarta. M Panē nostrum quotidianũ da nobis hodie. D Quid in ea itelligiť M h̄ loco panis p oĩbus cibis accipiť. de q̄bꝰ viuere debeamꝰ. p̄camur etiã p assũptõe coꝛpis xp̄i. petimus deniq̄ vt nob̄ seipm̄ tribuat q̄ ē panis viuꝰ. f D Que est quita. M Et dimitte nobis debita nr̃a sicut ⁊ nos dimittimus debitoꝛibus nostris. D Quid ĩ illa sentiēdũ ē. M Preca

pr̄ez omnipotentē. creatoꝛē celi ⁊ terre. D Quare dr̄ omp̄s. ⁊ quare creatoꝛ. M Omp̄s dr̄. qꝛ oĩa põt quecũq̄ vult. creatoꝛ: eo q̄ omnia creauit: celũ ⁊ terrã ⁊ mare ⁊ omnia.

b D Credis in iesum xp̄m. M Ymo credo ĩ iesuꝫ xp̄m filiũ eiꝰ vnicũ dñm nostrũ q̄ est verus ds̄ ⁊ verus hõ. D Quõ ds̄. ⁊ quõ verꝰ hõ M Deꝰ verus ē. qꝛ de spũ scõ ꝯceptus ē. hõ verꝰ. qꝛ ex maria v̄gine natus est.

c D Ecce illũ natũ. q̄d postea factũ est. M Post sctã ꝫ em̄ eiꝰ natiuitatē etate ⁊ sapiã crescēs trigĩta annos impleuit. In q̄ etiã etate a iohãne baptista dignatus est baptizari. ⁊ post baptismũ tribus annis ⁊ dimidio docuit. Et p̄ dicauit oĩa q̄

ad vitā eternā ptinent D Poſt hāc pdicationē qd factū eſt. M in ipa pdicatōe ꝯphēſus ē a iudeis iniqs. ⁊ pfidis a qbꝰ ꝓpter inuidiā illoꝝ. ⁊ ꝓpter pctā nr̄a mlta blaſphemias: multaſqꝫ paſſiōes ſub pōtio pylato (q iudex erat illo tpe in iudea) ſuſtinuit. D vñ dr̄ pōtiuſ. d M a loco vbi natꝰ fuit h nomē accepit. D Quid pꝰ hec. M ſb illo ei crucifixꝰ ē. ⁊ ī eadē cruce mortuꝰ: deīde ſepultꝰ eſt. ⁊ manēte corpe in ſepulchro: aīa eius ad inferna deſcēdit. de ſq īferno ſcōs pr̄iarchas ſcꝫ abrahā. yſaac. ⁊ iacob. ⁊ ſanctos ꝓphas eſaiā. hieremiā. ⁊ reliqos ⁊ ceteros oēs quoſ elegit miſericordiť liberauit. ⁊ tercia die victor reſurrexit. e D Poſtqꝫ reſurrexit qd fecit. M Poſt nobiliſſimā ⁊ ſctiſſimā eiuſ reſurrectionē ꝯuerſatꝰ eſt qdragīta diebꝰ ⁊ qdraginta noctibꝰ cū diſcipuľ ſuis. ⁊ māducauit cū illˀ. mlta docēs ⁊ loquēs de regno dei.

f D Quid poſtea. M Poſt hec xpo vidētibꝰ illˀ. Aſcēdit ī celū. vbi quō vult ⁊ qliť vult. ſedet ad dexterā pr̄is oīpotētis. g D Quid pꝰ hec facturꝰ erit. M finito mūdi termīo. cum ipo corpe cū quo aſcēdit ī celum vēturꝰ eſt iudicare viuos ⁊ mortuoſ. D qd ſūt viui ⁊ qd ſunt mortui. M Viui iuſti. mortui peccatores.

d Paſſus ſb pōtio pilato cru
e cifixus mortuꝰ ⁊ ſepultꝰ De
ſcēdit ad inferna: tercia die
f reſurrexit a mortuis. Aſcen
dit ad celos ſedet ad dexte/
rā dei patris omnipotentis
g Inde vēturus eſt iudicare
h viuos ⁊ mortuos. Credo in
ſpiritūſanctū ſanctā eccle
i ſiā catholicā. Sāctoꝝ cōio
k nem. Remiſſionē peccatoꝝ
l Carnis reſurrectionem.
m Et vitam eternam amen.

Laudes poſt nocť. hymnus quē ſanctꝰ Ambroſius ⁊ ſanctus Auguſtinus inuicem condiderunt.

E deū laudamꝰ te dn̄m confitemur. Te eternū patrē omnis terra venerať Tibi omnes angeli: tibi celi ⁊ vniuerſe poteſtates. Tibi cherubin et ſeraphin inceſſabili voce ꝓclamant. Sanctus ſanctus ſanctꝰ dn̄s deus ſabaoth. Pleni ſunt celi et terra maieſtatis gľie tue. Te glioſus: apľoꝝ chorus. Te ꝓphaꝝ laudabilis numerus. Te martirum candidatus laudat exercitus. Te p orbē terraꝝ ſancta cōfiteť eccleſia. Patrē immēſe maieſtatis Venerādū tuū verū ⁊ vnicū filiū. Sanctū quoq ꝑaclitum ſpiritū. Tu rex glorie xp̄e. Tu patris ſempiternꝰ es filius. Tu ad libe/

h D Credis in ſpm̄ ſctm̄. M credo ſine dubio in ſpm̄ ſctm̄ D qd eſt. M deꝰ eſt et ī trinitate tercia pſona: qꝛ alia eſt pſona pr̄is. alij filij. alia ſpūſſcti. ī qua trinitate vnū deū oīno eē credo ⁊ ꝯfiteor D Credis ī ſctām eccleſiā catholicā. i et ſctōꝝ cōionē. M Credo ſctām eccliam. ſ nō in illā credo qꝛ nō dˀs. ſ ꝯuocatio vľ ꝯgregatio xp̄ianoꝝ ⁊ domus dei ē. D Eccľia q lingua dr̄. M greca. D qd interpťať latīe M cōuocatio. ſeu cōgregatio xp̄ianoꝝ. ſic ſupius dixi. D qd ē catholica. M vlis. id ē p totū orbē diffuſa. Sctōꝝ qꝫ cōionē id ē cū ſctis ſocietatē ⁊ cōionē me hr̄e credo ſi fidē firmiť tenuero ⁊ opibus ſeruauero

k D Credis ī remiſſionem peccatoꝝ. M Nō. ſed eē remiſſionē pctōꝝ credo. qꝛ propť hoc dignatꝰ eſt dei filius carnē aſſumere. vt nos (qui ꝓpter peccata nr̄a ſalui eē nō poteramꝰ eiꝰ miſcōia ſaluaremur. l D Credis ī carnis reſurrectionē. m Nō credo in illā. ſ carnē quā ī hac vita ſb mortali conditione portamꝰ reſurrecturā eſſe īmortalē credo. ⁊ pro ꝯſortio eiuſ animā. rationē redditurā. M Vitā eternā xpo ſine dubio nos ꝯſecuturos credamꝰ ſi iſta q hucuſqꝫ expoſuimꝰ. firmiť teneamꝰ ⁊ opibus impleamus

randũ ſuſceptur⁹ hoīem nõ
horruiſti v̄ginis vterꝫ. Tu
deuicto mortꝭ acꝉeo. aꝑuiſti
credentib⁹ regna celoꝝ. Tu
ad dexterā dei ſedes. in gl'a
pr̄is. Judex crederꝭ eē ven
tur⁹. Te ğ qm̄s. tuis famꝉis
ſubueni. q̄s p̄cioſo ſanguīe
redemiſti. Et̄na fac cũ ſc̄tis
tuis gl'ia mũerari. Saluum
fac ppl'm tuũ dñe ⁊ benedic
hereditati tue. Et rege eos
⁊ extolle illos vſqꝫ ineternũ
Per ſingl'os dies benedici
m⁹te. Et laudam⁹ nomē tu
um in ſecl'm. ⁊ in ſecl'm ſecl'i
Digñre dñe die iſto ſine pec/
cato nos cuſtodire. Miſere
re nr̄i dñi. miſerere nr̄i. Fiat
mīa tua domine ſuper nos.
quēadmoduꝫ ſperauim⁹ in
te. In te dñe ſperaui nõ con
fundar ineternũ.

Fides catholica ſcti athanaſij epiſcopi.

a Quicunqꝫ vult ſaluus
eſſe. ante omnia opus
eſt vt teneat catholicā fidē.
b Quā niſi qſqꝫ integrā inui
olatāqꝫ ſeruauerit. abſqꝫ du
c bio ineternũ peribit. Fides
autē catholica hec ē. vt vnũ
deũ in trinitate. et trinitatē
d in vnitate veneremur Neqꝫ

a Hic btūs Athanaſi⁹ liberꝝ arbitriũ po
ſuit ſic̄ dicit ī pſalmo. Quis ē hõ q̄ vult
vitā. ⁊ iterꝫ in euāgelio ipſa v̄itas dicit.
Qui vult poſt me venire. Sil'r ⁊ h̄. Qui
cũqꝫ vult ſalu⁹ eē. Nõ dicit. velis aut nõ
ſalu⁹ eriſ. ſ̄ q̄cũqꝫ vult
qꝛ de⁹ omp̄s nullum
hoīem inuitũ aut coa/
ctũ trahit ad fidē. Sꝫ
q̄cũqꝫ vult ſalu⁹ et̄na
lit̄ eē ī corpe vl' in aīa
neceſſitas illi eſt vt te
neat catholicā fidem.
Quia añ oē opus: ne/
ceſſe ē vt fides p̄cedat
añ oēm opationē. an/
te oēm inchoatõez. añ
oē principiũ. vnicuiqꝫ
op⁹ ē vt teneat catho
licā fidē dicēte apl'o.
ſine fide īpoſſibile eſt
placere d̄o. vñ abacuc
ꝓpheta ait. Juſt⁹ aũt
ex fide viuit. Catholi
ca grec⁹ ſermo ē. latīe
int̄pretat̄ generał ſiue
vl'is. generał ptīet ad
oēs hoīes. Vl'is: qꝛ p
vniuerſuꝫ orbē eſt dif
fuſa. Fideſ credulitaſ
eſt q̄ ſcꝫ veracit̄ credi/
mus id qđ nequaq̄ꝫ vi
dere valem⁹. vñ apl's
ait. Fides ē ſperādaꝝ
ſbſtātia reꝝ. argumen
tũ nõ appentiũ Dꝛ nā
qꝫ fides. eo ꝙ fit inter
deũ ⁊ hoīes. Iſtā fidē
iſtā credulitatē añ oīa
opus ē hr̄e nob. qꝛ fi/
des fũdamētũ eſt oīm
v̄tutũ. ⁊ iõ pri⁹ edifi/
cam⁹ fidē. q̄ ē fũdamē
tũ ⁊ ſup eā ceteras vir
tutes. qꝛ ſine fide: nul
lus ſalu⁹ eſſe põt. Dꝛ
igit̄ fides credulitas.
ſiue credētia. Catholi
ca vl'is d̄r. i. recta. quā
vniuerſa eccl'ia tenere
debet. Eccl'ia v̄o ꝯgre
gatio xp̄ianoꝝ. ſiue cõ

uētus ppl'oꝝ dicit̄. b Quā. i. quā fidē
quiſqꝫ. i. vnuſquiſqꝫ. Integrā. i. plenā et
pfectā. vt eā nõ ſcidat p hereſim. neqꝫ vl
lo ſciſmate corrũpat. Inuiolatā. i. eā nõ
violat maledicēdo atqꝫ p̄dicādo. ⁊ ſi eaꝫ
nõ cuſtodierit integrā
⁊ īuiolatam. abſqꝫ du
bio ī eterna dānatõne
peribit.
c Nũc maīfeſtat q̄d ē
fides. vel q̄lit̄. vnuſqſ
qꝫ ea credere debeat.
vt vnũ deũ ī trinitate
⁊ trinitateꝫ in vnitate
veneremur. i. debem⁹
credere trinum ⁊ vnũ.
vnũ ī ſbſtātia. trinũqꝫ
in pſonis. nec ꝓpt̄ tri/
nitatē debem⁹ dimit/
tere vnitatē. nec ꝓpter
vnitatē debem⁹ dimit
tere trinitatē. Vt ip̄m
quē colim⁹ vnũ vene
remur. ⁊ trinũ vnũ ꝓ/
pter vnitatem ſbſtātie
trinũ ꝓpt̄ pſonaꝝ vo/
cabula veneremur. id
eſt adorem⁹ atqꝫ coli/
mus d Cõfundere ē
cõmiſcere. qꝛ nõ debe/
muſ tm̄ vnā pſonā cre
dere. ſic̄ ſabelli⁹ here/
ticus aſſerebat. ſ̄ tres
id ē patrē ⁊ filiũ ⁊ ſpi/
ritũſctm̄. nec ſbſtātiaꝫ
ſepare. vt arrius here
reticus aſſerebat. dice
bat eī ꝙ ſicut erāt tres
pſone. ita fuiſſent tres
ſbſtantie. Patrē aſſe/
rebat maiorē filio. fili
um minorē patre. ſpm̄
ſctm̄ miniſtꝝ eoꝝ dice
bat Subſtātia dicitur
eo ꝙ ex ſemetip̄o ſbſi/
ſtit. ſbſtantia v̄o ꝯmu
ne eſt nomen omnium
rerum. que ſunt. celũ.
ſol. luna. t̄ra. arbores
homines. etiam ſbſtā/
tie dicũtur. Deus igr̄
ſbſtantia eſt. ⁊ ſumma

cōfundentes ꝑſonas: neqꝫ
e ſubſtātiā ſeꝑantes. Alia eſt
enī ꝑſona p̄ris: alia filij: alia
f ſpūſſancti. Sed p̄ris ꝛ filij ꝛ
ſpūſſancti vna eſt diuinitas
equalis gl'ia. coeterna maie
g ſtas. Qualis pr̄ talis filius
h talis ꝛ ſpūſſctūs Increatus
pater. increatus fili⁹. increa
i tus ſpūſſctūs. Immēſus pr̄
immenſus filius immenſus
k ſpūſſctūs. Etern⁹ pater eter
nus filius eternus ſpūſſan/
l ctus. Et tamē nō tres erer/
m ni: ſed vnus eternus Sicut
nō tres increati nec tres im
menſi: ſed vn⁹ increat⁹ ꝛ vn⁹
n immenſus. Similiter omni
potēs pater omnipotēs fili
us omnipotēs ꝛ ſpūſſctūs.
o Et tamē nō tres omnipotē
tes. ſed vnus omnipotens.

ſbſtantia. ꝛ prima ꝛ oīm ſbſtantiarū cau/ſa. qꝛ oīm rerū creatoꝛ ē. Eſſentia igit̄ ꝓ/ꝑie de deo d̄r. q̄ ſemꝑ eſt qd̄ eſt. qꝛ incom mutabilis eſt. e Hic cōtra ſabelliū ſunt ꝑſone diuiſe. quas aſſerit eē vnā. qꝛ pr̄ in ſua ꝑſona nō eſt filius ſed tātū pr̄. nec filius in ſua ꝑſona eſt pr̄. ſed tm̄ filius. ꝛ ſpūſſanct⁹ in ſua ꝑſona nō eſt pr̄ nec filius. ſ tm̄ ſpūſſā ctus ex vtroqꝫ ꝓcedēs ꝑſona dicta ē ex eo ꝙ ꝑ ſe ſonat. f Sed patris ꝛ filij ꝛ ſpūſſancti vna ē diuinitas. ħ eſt vna ſbſtantia. Equalis gl'ia coeterna maieſtas id ē coeq̄lis ſine initio ꝛ fine ꝛ gl'ia ꝛ ptās.

g Quia ſicut pr̄ eter/nus eſt vel omp̄s. ſeu inuiſibilis. ſil'r eſt ꝛ fi/lius ꝛ ſpūſſanctus.

h Increat⁹ pr̄. in pre poſitio ē in hoc loco. ꝓ cōpoſita: increatus pr̄. i. nō creatus. qꝛ ip̄e eſt oīm creatoꝛ ꝛ a nul lo creat⁹. ip̄e ē oīm fa ctoꝛ. ꝛ a nullo factus. Increat⁹ filius. incre atus ꝛ ſpūſſanct⁹. In creatus filius. nō crea tura. ſicut arrius dice bat qꝛ oīa ſimul crea/uit cū p̄re. ſil'r ꝛ ſpūſſā ctus. i Immēſus pr̄. qꝛ eius magnitu dinē vel quantitatē nullus mēſurare p̄t qui celo eſt excelſioꝛ. terra ꝓfundioꝛ ꝛ la tioꝛ mari. ꝛ eſt incircūſcriptus. incoꝛpo/reus. inlocabilis. vbiqꝫ totus. ꝛ nō eſt lo cus vbi non ſit. ſicut dicit in pſalmo. Si aſcēdero in celū tu illic es. ſi deſcendero ad infernū ades. ꝛ ſi iero ad extrema ma ris: ibi me dextera tua tenebit. ip̄e ē intra oīa ꝛ nō ꝯcluſus ex oīa ꝛ nō excluſus. ſil'r ꝛ fili⁹ q̄ attigit a fine vſqꝫ ad finē foꝛtiter de q̄ ſcriptū eſt. Verbo dn̄i celi firmati ſūt Pari modo ꝛ ſpūſſanctus. vn̄ dicit̄. ſpi/ritus dn̄i repleuit oꝛbem terrarū.

k Hic eternus ꝓ ſempiterno debem⁹ in telligere. Eternus dicit̄ deus pater. quia ſine initio ꝛ ſine fine conſtat. ſimiliter et filius ꝛ ſpūſſanctus. quia ſicut nunqꝫ nō pater. ita nunqꝫ nō filius ac ſpūſſanctus.

l Et tamē nō tres eterni. ſed vnus eter/nus. ſ. in ſbſtantia.

m Quia vnus ē deus in ſua ſbſtantia.

n Omipotēs dicitur pr̄. quia omnia poteſt. nō a patiendo qd̄ non vult. ſ a faciēdo oīa q̄ cunqꝫ vult. ꝛ nihil illi impoſſibile eſt. Omni potēs ꝛ filius. qꝛ quic quid pōt pr̄: pōt ꝛ fili⁹ nihilomin⁹ ꝛ ſpūſſan/ctus. Ergo ſi oīa p̄t: quid eſt qd̄ nō p̄t: hoc nō poteſt qd̄ non cōue nit omipotenti poſſe. Falli nō poteſt. qꝛ ve/ritas ꝛ ſapiētia ē. egro tare aut infirmari non pōt. quia ſanitas eſt. Moꝛi nō poteſt. qꝛ im moꝛtalis eſt. finiri nō poteſt. quia infinit⁹ ꝛ perhēnis eſt.

n Non tres tamē om nipotētes. quia omi/potentia eſt in ſubſtā/tia: ſed eoꝝ vna ē ſub ſtantia. paternitas ve ro in relatione ad alte rum eſt. Vn̄ ꝛ noīa pa tris ꝛ filij ꝛ ſpūſſancti relatiua ſunt. quia alia ad alia referunt̄ Sicut verbi gratia: ſeruus ad dominū. domin⁹ ad ſeruū. Magiſter ad diſcipu/lum. diſcipulus ad magiſtrū. pater ad fi/lium. filius ad patreꝫ. quia nullus pater dicitur: niſi habeat filium cui⁹ ſit pater. ꝛ nullus filius niſi habeat patrem cui⁹ filius ſit. quia ſi nō habuiſſet filium. nūqꝫ habuiſſet nomen p̄ris. Similiter ꝛ ſpi ritusſanct⁹ nō a ſe: ſed alicui⁹ ſpiritus ē Eſt ꝛ aliud vocabulū vbi ſpiritusſanct⁹ relatiue dicitur. ſcꝫ donū. dicit̄ enī donū donatoꝛis. ꝛ donatoꝛ doni. donatoꝛē di/co eſſe patrē. donū vero ſpm̄ſanctū. do/num vero refertur ad donatoꝛē, ꝛ dona/

118

toꝛ ad donū. Ecce qua ratione ſpūſſan-
ctus relatiue dicitur.
p Deus ꝓpꝛiū nomen eſt trinitatis.ꝑ
tinens ad patrem ⁊ filium ⁊ ſpiritūſan-
ctum tranſlatum ex greca appellatione.
Nam deus grece the-
os dicitur.id eſt timoꝛ
vnde tractum eſt deuſ
ꝙ eum colentibus ſit
timoꝛ. Pꝛopꝛium ve-
ro nomē eſt patris.qꝛ
ſolus eſt pater.⁊ pꝛo-
pꝛiū nomen eſt filij.qꝛ
ſolus filius eſt a ſolo
patre.⁊ pꝛopꝛiū nomē
eſt ſpūſſancti.quia ab
vtroqꝫ pꝛocedit.Deuſ
eſt pater.quia ipſe eſt
fons ⁊ oꝛigo deitatis
Similiter ⁊ filius deꝰ
eſt.⁊ hoc non a ſemet-
ip̄o:quia nō eſt a ſe:ſꝫ
a ſolo patre eſt genitꝰ
pari modo ⁊ ſpūſſan-
ctus:nō a ſe eſt deus.
ſed a patre ⁊ filio pꝛo-
cedens eſt.
q Sicut ſcriptum eſt.
Audi iſrael.dominus
deus tuꝰ eſt. Deꝰ dici
tur pater a dominatōe
eo ꝙ creaturam ſuam
regat atqꝫ gubernet.⁊
ſimiliter filius ⁊ ſpiri-
tuſſanctus.
r Quia ſicut ſingilla
tim.i.ſicut diſtincte vl'
ſeꝑatim vnāquāqꝫ ꝑſo
nam dico deum ⁊ do-
minū.qꝛ ſi me interro
gaueris q̄d eſt pr̄.Ego rn̄deo deꝰ ⁊ dn̄s.
Silr̄ ſi interrogauerꝭ q̄d ē filiꝰ Ego dico
deꝰ ⁊ dn̄s.Et ſi dicis q̄d ē ſpūſſctūs.ego
rn̄deo dn̄s ⁊ deꝰ.⁊ tn̄ in his tribꝰ ꝑſonis
nō tres deoſ.nec tres dn̄s.ſꝫ ī tribꝰ (ſicut
iā ſupꝛadictū eſt) vnū deū ⁊ vnū dn̄m ꝯfi
teoꝛ. s Pꝛohibemur.i.vetamur. t Pr̄
a nullo ē factus.qꝛ ipſe ē oīm factoꝛ.nec
creatꝰ ſꝫ creatoꝛ.nec genitꝰ ſꝫ genitoꝛ.pr̄
eñi grece latine genitoꝛ dr̄. v Filius a
pr̄e ſolo eſt nō factꝰ.qꝛ ip̄e eſt oīm factoꝛ
ſimul cū pr̄e.nec creatꝰ.qꝛ ipſe ē oīm cre

p Ita deꝰ pr̄.deꝰ filiꝰ.deus ⁊
ſpūſſctūs. Et tn̄ nō tres dij
ſed vnꝰ eſt deꝰ. Ita dn̄s pa
ter dn̄s filius dn̄s ſpūſſctūs
q Et tn̄ nō tres dn̄i ſed vnus
r eſt dn̄s. Quia ſicut ſingilla
tim vnāquāqꝫ perſonā.deū
⁊ dn̄m cōfiteri xp̄iana veri-
s tate compellimur. Ita tres
deos aut dn̄os dicē. catho
t lica religiōe ꝓhibemur. Pa
ter a nullo eſt factus nec cre
v atus nec genitus. Filius a
patre ſolo eſt. nō factꝰ. nec
creatꝰ ſed genitꝰ. Spūſſan-
ctus a patre ⁊ filio: nō factꝰ
nec creatus nec genitus ſed
a ꝓcedēs. Unus ergo pater
nō tres patres. vnus filius
non tres filij. vnus ſpūſſan
ctus non tres ſpirituſſancti
b Et in hac trinitate nihil pꝛi
us aut poſteriꝰ nihil maius
aut minus ſed tote tres per

atoꝛ.ſꝫ genitus ſolus a ſolo pr̄e.Et vna-
queqꝫ ꝑſona hꝫ ꝓpꝛiū qd̄ nō hꝫ alia.ꝓpꝛi
um hꝫ in ꝑſona pr̄ ꝙ ſolꝰ eſt pr̄.⁊ ꝓpꝛiuꝫ
hꝫ in ꝑſona filiꝰ qꝛ ſolꝰ a ſolo pr̄e genitꝰ
eſt.Sed ⁊ hꝫ aliud ꝓpꝛiū filius qd̄ nō hꝫ
pr̄ nec ſpūſſanctus.hꝫ
eternitatē cū pr̄e ⁊ ſpū
ſancto.⁊ hꝫ in tp̄e na-
tiuitatē de mr̄e.quam
nō hꝫ ſpūſſctūs nec pr̄
qꝛ nō ſuſcepit pr̄ carne
in ſua ꝑſona nec ſpūſ-
ſanctꝰ.ſꝫ tm̄ filius.vt
nob̄ in ſe on̄deret du-
as hr̄e naturas.vnam
an̄ oīa ſecula q̄ genitꝰ
eſt ex pr̄e.⁊ de qua di-
xit Eſaias.generatōem
eius q̄s enarrabit. Al
terā in tp̄e.de qua di-
xit paulꝰ apl's.Cū aūt
venit plenitudo tp̄is:
miſit deꝰ filiū ſuū na-
tū ex muliere.factū ſb̄
lege.in quo cōplacuit
plenitudinē diuinita-
tis habitare coꝛꝑalit̄.
de pr̄e ſine initio et ſi-
ne fine.de mr̄e initiuꝫ
hn̄s ⁊ nullo ꝯcludit̄ fi
ne. x Pꝛopꝛiū habꝫ
ſpūſſcūs qꝛ nō ē pr̄ ⁊ fi
liꝰ.ſꝫ ſpūs ꝓcedens a
a pr̄e ⁊ filio.Audis qꝛ
iſte ab ambobꝰ.filius
ab vno.pr̄ a nullo.ac
ꝑ hoc apte mōſtrantur
ꝓpꝛietates eoꝝ. Idō au
tem ſpiritꝰ dei ſanctꝰ
vocatur.qꝛ patris ⁊ fi
lij ſanctitas eſt.nā cum ſit ⁊ pater ſpiritꝰ
⁊ filius ſpiritꝰ.⁊ pater ſanctꝰ.⁊ filiꝰ ſan
ctus.ꝓpꝛie tn̄ ipſe vocat̄ ſpūſſanctꝰ.
a Unus pater:quia ſolus ſibi vnicū ge
nuit filium.⁊ vnus filius:quia ſingula-
riter ab vnico patre genitꝰ eſt.vnus ſpi-
rituſſanctus.quia a patre ⁊ filio vnicus
pꝛocedit. b Nihil pꝛius aut poſterius.
quia nullus anterioꝛ.⁊ nullus poſterioꝛ
nullus inferioꝛ.⁊ nullus ſuperioꝛ.ſꝫ coe
terne ſibi ſunt ⁊ coequales. Ideo nihil
ibi vel maius vel minus.

c Debem⁹ colere ⁊ adorare trinitatē in vnitate ⁊ vnitatē ī trinitate d Hic rogat ⁊ admonet vt vnuſq̄ſq꜄ doctor mēorit̄ eā teneat. ⁊ firmit̄ credat. ⁊ alios p̄dicādo doceat. e Neceſſe ē eñ nob̄. vt ſic ſupi⁹ dixim⁹ ita credam⁹ Si vo eternā ſalutē volumus h̄re. i. cū xp̄o ſine fine regnare. neceſſe ē vt īcarnatiōez dn̄i nr̄i ieſu xp̄i fidelit̄ credamus. Quō fidelit̄. Nō adoptiuū: ſ ꝓpriū dei filiū. ſic dixit apl's. ꝓprio filio ſuo nō pepcit d̄s. ſ ꝓ nobis oib⁹ tradidit illum. f Nō inchoat enarrare ſm hūanitatem xp̄i q̄d ſit fides recta. Eſt eñ fides recta vt hūanitatē ipaz credamus in corde. ⁊ cōfiteamur ore. ſic dic̄ apl's. Corde credit̄ ad iuſticiam ore āt ꝯfeſſio fit ad ſalutē. De⁹ ⁊ hō vn⁹ ē verus dei fili⁹. q2 ſm diuinitatē nihil mai⁹ vl̄ nus q̄ d̄s p̄r. ſm hūanitatē nihilomin⁹ extra pctm̄ q̄ hō. g Ex ſuba patris. i. ex eq̄litate nature. Ante ſcl'a genitus. i. an̄ omnē creaturā. ſicut dicit in pſalmo. Ex vtero an̄ luciferuz genui te. Ex vtero. i. ex mea ſubſtātia. Ante lucifex. i. an̄ oēz creaturā. Et hō eſt ex ſubſtātia mr̄is in ſeculo natus. i. tot⁹ homo cuz corpe ⁊ aīa. in oīa ſilis nobis abſq꜄ pctō. Ex ſubſtātia matris. i. de eq̄litate nature mr̄is. In ſeculo natus. i. in his tempibus. nō aliunde niſi de ſemīe mulieris ſine coitu viri carnem ſuſcepit. Unde Salomon dicit. edificauit ſibi domuz. hoc ē. xp̄s edificauit ſibi carnē de btā Maria. Et alibi legit̄ q̄ factus ē ex ſemīe dauid ſm carnem h Perfect⁹ d̄s. i. plen⁹ q̄ nihil īdiguit. ꝑfectus hō q̄ nihil min⁹ habuit ex pctm̄ q̄ hō. Ex aīa rōnali. xp̄s verā aīaz habuit. vbi ſapīa creſcē potuiſſet. ſic dic̄ in euāgelio Jeſus ꝓficiebat ſapīa ⁊ etate. ſapīa in aīa. etate in corpe. Et hūana carne ſb̄ſiſtēs. q2 humus terra d̄r. de hūanitate carnē aſſūpſit. i Eq̄lis. ſm illō ego ⁊ p̄r vnū ſum⁹ Minor iuxta qō dicit. pat̄ maior me ē: ⁊ in q̄ hō eſt: mīor ē a diuinitate. k Jdeo ſic ꝯiūgi voluit dei fili⁹ cū hūana natura vt ex his duab⁹ ſb̄ſtātijs fieret vna pſona. l Nō q̄ illa diuinitas q̄ ē fili⁹ dei ſe ꝯuertiſſet in hūanitatē. vt h⁹ qō erat diuinū fieret hūanū: ſ aſſumēdo nr̄az naturā. ſic eſt vn⁹ effect⁹ vt nō amitteret qō erat: ſ aſſumeret qō nō erat. Aſſumpſit eñ hūanitatem. ⁊ nō amiſit diuinitatem m Nō in eo naturarū cōmixtio ē. vt vl̄ diuinitas mutaret̄ in naturā hūanitat̄. vel hūanitas ꝯuerteret̄ in naturā diuinitat̄. ſ vtriq꜄ nature ſua māet ꝓprietas impperuū. tāta tñ ꝯiūctio ē naturax. vt idē q̄ et̄naliter ex deo p̄re genitus eſt hō ſit ver⁹. ⁊ ille q̄ natus ē: tempalit̄ ex v̄gine. d̄s ſit verus. ꝓpter ſuſcipientem deū. de⁹ verus deus dei filius: ꝓpter ſuſceptū hominem. homo verus: pſonam quippe filij dei. non ex duabus pſonis vnitam. ſ ex duabus naturis exiſtere credimus. dicere autem duabus pſonis compoſitam vt nephas vitamus.

ſone: coeterne ſibi ſunt ⁊ coe-
c quales. Jta ⁊ ꝑ oīa ſicut iā
ſupradictū eſt: ⁊ vnitas in
trinitate ⁊ trinitas in vnita
d te veneranda ſit. Quivult
ergo ſaluus eſſe: ita de trini
e tate ſentiat Sed neceſſariū
eſt ad eternā ſalutem: vt in
carnationē quoq꜄ dn̄i nr̄i ie
f ſu xp̄i fideliter credat. Eſt
ergo fides recta: vt creda-
mus ⁊ cōfiteamur quia dn̄s
noſter ieſus xp̄us dei filius
g deus pariter ⁊ homo eſt De
us eſt ex ſubſtantia patris
ante ſecula genitus. ⁊ hō ex
ſubſtantia matris in ſeculo
h natus. Perfectus deus ꝑfe
ctus hō: ex anima rationali
⁊ humana carne ſubſiſtens
i Equalis p̄ri ſm diuinitatē
minor patre ſm hūanitatē.
k Qui licet deus ſit ⁊ hō. nō
duo tamē: ſed vnus eſt xp̄s
l Unus autē nō cōuerſiōe di
uinitat̄ in carnē: ſed aſſum
ptione humanitatis in deo.
m Unus omino nō cōfuſione
ſubſtātie: ſed vnitate pſone

120

n Nam ſicut anima ratiōalis ꝛ caro vnus eſt hō: ita deus
o ꝛ homo vnus eſt xp̄s. Qui paſſus eſt ꝑ ſalute noſtra: deſcendit ad inferos: reſur/
p rexit a mortuis. Aſcēdit ad celos ſedet ad dexteraꝫ dei
q patris omnipotētis. Inde vēturus eſt iudicare viuos
r ꝛ mortuos. Ad cui⁹ aduen/ tū: omēs homines reſurge re habent cū corporib⁹ ſuis.
s Et reddituri ſunt de factis
t ꝓprijs rationē. Et qui bo/ na egerūt: ibunt in vitā eter nā. q̇ vo mala: in ignē eter/
v nū. Hec eſt fides catholica: quā niſi quiſꝙ fideliter fir/ miterꝙ crediderit ſalu⁹ eſſe non poterit.

Finis.

n Sic em̄ ex carne ꝛ aīa vnū dicim⁹ ho/ minē. ꝛ vnuſq̄ſꝙ hꝫ duos homīes in ſe vnū carnalē: aliū ſpiritalē. vnū viſibilem aliū īuiſibilē. vnū mortalē. aliū īmortalē ita ds̄ ꝛ hō vn⁹ ē xp̄s. o In q̇ paſſus. in q̇ videbat͛ in q̇ hō erat in q̇ crucifixus. in quo mortu⁹. in q̇ ſepultus in q̇ reſurrexit. qꝛ diui nitas īpaſſibil' ē. ſ in ꝯiūctiōe ꝑſone fili⁹ dei dr̄ paſſus. ꝛ in vera na tura fili⁹ hoīs eſt paſ/ ſus. Deſcēdit ad infe ros. ſ. aīa cum xp̄o. qꝛ poſtꝙ hūanitas aſſū/ pta ē a diuinitate. nō eſt ſepata a xp̄o. ſ ip̄a aīa a corpe ſepata ē qꝛ ſi nō eēt ſepata corpuſ nō potuiſſꝫ mori. ꝛ iſte deſcēſus ad ſolā aīam pertinet. Reſurrexit a mortuis. vt nob̄ exē/ plū reſurrectōis oñde ret. ſicut ꝓpha ait. poſt duos dies ſuſcitabit nos. ꝛ tercia die reſur gemus ꝛ in conſpectu eius viuemus.

p Aſcēdit ad celos. ſ. ip̄a hūanitas que fuit paſſa. ſic āgeli dixerūt viri galylei quid ſtat' aſpiciētes in celū. h̄ ie ſus q̇ aſſumpt⁹ ē a vob̄ in celū ſic veīet queadmodū vidiſt' eū eū tē in celū. qꝛ ſm̄ diuinitatē ad nullū pōt aſcēdere locū: ſ vbiꝙ totus ē. Sedet ad dexterā dei pr̄is oīpotēt'. dextera āt dei nō carnalē: nō corꝑalē ſic hūana hꝫ natu ra. ſ in h̄ loco gl'aꝫ dei ꝯuenit accipe. ac ſi apte dicat. regnat in gl'ia dei. ꝛ ſedere ꝑ regnare dr̄. q Venturus eſt in eadē forma. in qua crucifixus. in q̄ mortu⁹. in ſiua ſepultus ē: ꝛ in q̄ reſurrexit. nō in ea tn̄ hūilitate in q̄ ātea fuit. ſ in gl'ia ꝛ ma ieſtate. Et iō in ip̄a forma. vt videat hero des ꝛ pylatus quē iudicauerūt vt videāt iudei quē tradiderūt. vt videant milites quē crucifixerūt. vt vi deāt īpij quē negaue/ rūt. Viuos: q̇s ei⁹ ad/ uētus īuenerit in cor/ pore viuētes. Mortu/ os. qui mortui erāt ab initio vſꝙ in illū [illegible]em. Vel alit͛. viuos. i. ſan/ ctos. mortuoſ. i. pctō/ res.

r In aduētu dn̄i vnuſ quiſꝙ: ſiue iuſti: ſiue pctōres reſurgere hn̄t cū corꝑibus ſuis

s Reddere aūt rōnē: nō fabula xp̄oꝝ. ſ re/ cordatōe oīuꝫ q̄ fecit: ſiue bonū: ſiue maluꝫ. ꝛ ſm̄ h̄ vnuſquiſꝙ re/ cipe dꝫ: boni bōa. ma/ li vo mala.

t In vitā eternam. qꝛ ſemꝑ erūt boni ſine fi/ ne in gloria regnaturi In ignē eternū. qꝛ ſꝑ erit malis ſine fine pe na inferni. ꝛ ſine vlla miſeratōne cū corpe ꝛ aīa nō ꝯſumēdi. ſ ſꝑ arſuri. ꝛ nūꝙ deficiēt in et͛nis peīs māſuri.

v Hec ē fides catholica. ſicut ſuperius diximus. Iſta eſt fides catholica. Per hoc hic rogat ꝛ admonet. vt vnuſquiſꝙ ſacerdos hoc ſciat ꝛ predicet. Quam. i. quam fidem. quiſꝙ. i. aliquis. Fideliter vt de ea nō dubitet. Firmiter. vt nullus a tua fide te remouere poſſit nll'o ſciſma te vel hereſi. Et ſi ita nō crediderís. ſal/ uus eſſe non poteris.

Beati Brunonis pſalteriū ex doctorū dictis collectū per Anthoniū Koberger impreſſum. Anno incarnate deitatis milleſimoquadringē teſimononageſimoſeptimo finit feliciter.

121

H* 4013

BIBLIOTEKA UNIW. W POZNANIU
Inc. 61. Ch
INKUNABUŁY